

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తొడఘమోత్తనుసద్ధిక్కుమ్తనియ్కొగళ్.

ఈయుణ్ణిపద్దనాభరరుళిచ్చెయ్త,
పిల్లైలోకాచార్యార్విషయమానతనియ్కొ
లోకాచార్యాయగురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే।
సంసారభోగిసందప్త జీవజీవాతవే నమః॥౧॥

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్త, రహస్యార్థసంప్రదా
యపరమ్పరైయి నెట్టుత్తనియ్కొ.

లోకగురుం గురుభిస్సహపూర్వైకి కూరకులోత్తమదాసముదారమ్।
శ్రీనగపత్మభిరామవరేశౌధీప్రళ ౧ యానగురుంచభజేమామ్॥౨॥

పూర్వోక్తగురుపరమ్పరైక్కుప్రత్యేకతనియ్కొగళ్.
తిరువాయ్మొట్టిప్పిల్లైయరుళిచ్చెయ్త,
కూరకులోత్తమదాసర్విషయమానతనియ్కొ.

లోకాచార్యకృపాపాత్రం కాణ్ణిన్యకులభూషణమ్।
సమస్తాత్మగుణావాసం వందేకూరకులోత్తమమ్॥౩॥

మణవాళమామునికళరుళిచ్చెయ్త,
తిరువాయ్మొట్టిప్పిల్లైవిషయమానతనియ్కొ.

నమశ్శ్రీకైలనాధాయకుప్తీనగరజన్మనే।
ప్రసాదలబ్ధివరమప్రాప్యకైజ్జుర్యశాలినే॥౪॥

మణవాళమామునికళుక్కుమాతామహారాన
శోట్టూర్మొక్కియమణవాళప్పెరుమాళ్ పిల్లైత్తనియ్కొ.

౧. ౧. "యనంపరయోగినమోడే" ఎమ్మప్రతివాది భయబ్బరమణ్ణికొ శేర్ తరుళినారా

తనియోగళి.

సదామోక్ష రాజహంసాయితాస్తరమ్ |
 క్షలధిం వస్తేసామ్యవరం గురుమ్ || ౫ ||
 మామునికళరుళిచ్చెయిత, తిక్కగిక్కిడన్దాత్తిరునా. ౨వీ
 పిరాత్తాతల్లరై యోవిషయమాన తనియో.
 శిశదాస ౧ | ౩మమల మశేషశాస్త్రవిదమ్ |
 రుకరుణాకన్దళితజ్ఞానమన్దిరంకలయే || ౬ ||

శాస్త్రముమోక్షతనుసన్దిక్కుమ్తనియోగళి
 వానమామలై జీయరరుళిచ్చెయితతు.

కళరియోకూరకులోత్తమతాతర్ |
 మలై యామ్మ వార్ శెమ్మజ్జు రవై మణవాళిర్ |
 కిక్కత్తిరునావుడై యపిరాత్తాతరుడక్ |
 వాళమునిపొన్నడికళిపోన్, మవనే || ౧ ||
 లకాళరియోవామ్మియవక్మమ్మకులమ్ |
 మమ్మైయెన్నమ్మానకరమ్ - వామ్మి |
 న్దపేరిబమ్మల్ కుమికునల్లార్ |
 శ్చన్దిరుక్కుమిరుప్పు || ౨ ||
 ఓతుముడుమ్మై యులకాళరియ నరుళి |
 ఏతుముఱవాత నెమ్మెరుమాన్ - నీతి |
 వట్టువాచ్చిఱునల్లూర్ మామత్తై యోసాత |
 న్దైమ్మ వార్ కుక్కువారాతుయర్ || ౩ ||

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.
 జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తిక్కగిక్కిడన్దాత్తి పిరాత్తాతల్లరై యోవిషయమాన తనియో. ౨వీ
 శిశదాస ౧ | ౩మమల మశేషశాస్త్రవిదమ్ | రుకరుణాకన్దళితజ్ఞానమన్దిరంకలయే || ౬ ||

శృ అనేకభోక్తాకృత్ అవరవర్గతో కర్తృజ్ఞుత్వగుదియాగ, ఈశ్వరకొడుత్తభోగ్యభ
గోపకరణభోగస్థానజ్ఞై యుడైయోరాయ్ వాస్తవకొణ్ణిరుప్పదై ప్రత్యక్షమాగకకొణ్ణిరుక్కిరి
వివేకిగతో అనేకమాయరణ్ణాదజ్ఞుకృత్వగుగాయ్, ఇంద్రభూగోళత్తై విడపైరితాయ్ తేజోవ
యజ్ఞభాయ్ రమణీయమాన నదీతైలపవదేశజ్ఞై యుముడైయ సూర్యచన్ద్రాది మణ్ణలజ్ఞలిలుళ్ళ
దేవతైగతో అల్యుయన్త్రజ్ఞైకొణ్ణు పార్కుమ్ నమ్ముడైయ అల్పదృష్టెక్కు ప్పలప్పదాద
మాత్తిరత్తాలేయే పడైత్తవర్గళుమ్ పార్తవర్గళుమ్ పురాణాదిగళోన్మదై బుద్ధిమాన్గళో వా
య్యాగనినైక్కుమాట్టార్గళెన్బదాకవుమ్, ఇంద్రభూమియిల్ అల్పైశ్వర్యముడైయవర్గళుమ్
ముట్టుడ పలవిడజ్ఞలిల్ లీలాభోగ అధికారస్థానజ్ఞళుమ్, అదఱ్ఱురియ పరికరపరివారజ్ఞళుమ్,
సిద్ధమాయురప్పదైక్కుణ్ణిరుక్కు బ్రహ్మరుద్రేన్ద్ర సూర్యచన్ద్రాదిగళుమ్ పులవిడజ్ఞలిల్ లీలాభో
గాధికార స్థానజ్ఞళుమ్, అన్యవిడజ్ఞళుమ్రియ పరికరపరివారజ్ఞళుమ్ పురాణజ్ఞలిల్పొన్మిరియక్కిరి
అపడియగుక్కు మెన్బదిల్ వివేకిగతో వియప్పదువదఱ్ఱవకాశమిల్లెయెన్బదాకవుమ్, అల్యుత
పన్నెయ్యుడైయ సౌబరితపోమహి మైయినాలే ఏకకాలత్తిల్ విమ్బుదు శరీరజ్ఞై పరిగ్రహమ్బుణ్ణి
యనేకకార్యజ్ఞై నడత్తినాప్పొలే తపోమహి మైయిచ్చి అన్ద్రబ్రహ్మరుద్రేన్ద్ర సూర్యచన్ద్రాదిగళో
పలశరీరపరిగ్రహమ్బుణ్ణి పులకార్యజ్ఞై నడత్తువరెన్బదిల్ వియముతామల్ పరిపూర్ణజ్ఞానముడై
యార్ పరివుడక ఒత్తుక్కుళ్ళువార్గళెన్బదాకవుమ్, సర్వేశ్వరకొ పూర్వమ్ తవమ్బున్ద్ర చేత
నర్గళై బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రసూర్యచన్ద్రాదిగళాక్కిరి లోకమణ్ణలాధిపత్యజ్ఞైకొణ్ణుత్తిదాయ్ శాస్త్ర
జ్ఞలిల్ శొల్లియిరుప్పదాకవుమ్, ఓరకళకొత్తన్నెయ్రాశ్రయిత్తవర్గళుడైయ అధికారాపేక్షితజ్ఞ
ళుమ్కు త్తక్కుపడి రాజ్యాధికారజ్ఞైకొణ్ణుదుప్పదుపాల సర్వేశ్వరనుమ్ తన్నెయ్రాశ్రయిత్తవ
ర్గళుడైయ అధికారాపేక్షితజ్ఞళుమ్కు త్తక్కుపడి లోకమణ్ణలాధిపత్యజ్ఞైకొణ్ణుత్తిరుప్పదాక
వుమ్, రాజాకృళాల్ కొడుక్కుప్పట్టరాజ్యాధికారముడైయవర్గళై చ్చిలరాశ్రయిత్తు అవర్గ
ళాల్ శిలప్రయోసనత్తైయడైవదైపోల్ సర్వేశ్వరనాల్ కొడుక్కుప్పట్ట లోకమణ్ణలాధిపత్య
జ్ఞై యుడైయబ్రహ్మరుద్రేన్ద్ర సూర్యచన్ద్రాదిగళై చ్చిలరాశ్రయిత్తు అవర్గళాలడైయ త్తక్కు
ఫలజ్ఞై యుడైగితార్ గళెన్బదాకవుమ్; ఇణ్ణుసర్వేశ్వరకొ అవరవర్గళుడైయ కర్తానుగుణమాగ
చ్చిలళుభానుభూనూచకకారకర్గళై యేబ్బుదుత్తియిరుప్పదై ప్రత్యక్షమాగకకొణ్ణు వివేకిగతో భ
గోళిత్తిలుమ్ కర్తానుగుణమాగ చ్చిలళుభానుభూనూచకకారకర్గళై యేబ్బుదుత్తియిరుక్కిరి
దాయ్ శాస్త్రజ్ఞలిల్పొన్మదై సత్యమాగళోళ్ళువార్గళెన్బదాకవుమ్; నమ్ముడైయకణ్ణళుమ్కుప్పల,
ప్పదామైకొణ్ణు వర్తద్విపసముద్రలోకజ్ఞైయుమ్, లోకాధిపతిగళాన బ్రహ్మదికైయుమ్,
మణ్ణలాధిపతిగళాన సూర్యాదిగళైయుమ్ పాయ్యెత్తు, శొల్లుమ్ పక్షత్తిల్ పులప్పదాద సర్వేశ్వ
రనైయుమ్ పాయ్యాగకొళ్ళువేడ్డియదాయ్ విడిస్తనాన్తికర్గళాయ్, అప్పొట్టుదు బ్రహ్మత్తక
మానజలమ్, గోమయమ్ ముదలియ పశ్చిమ్కృతోపాదానద్రవ్యజ్ఞలిల్ కర్తానుగుణమాగ అన్తర్భ
విత్తెదుక్కుమ్ ఆత్మకృళుమ్కు సర్వాన్తర్యామియానసర్వేశ్వరకొ ఉణ్ణామ్మమ్శరీరజ్ఞైయవను
ణ్ణాక్కినదాగ కొళ్ళామల్ తన్నెడైయ ఉణ్ణానదాగకొణ్ణు, కణ్ణుమ్కు పులప్పదాద ఈశ్వ
రనైయైయెణ్ణుశొల్లుగిఅ నవీననాన్తికమతత్తై నమ్మువేడ్డి యేదాయ్మరు మెన్బదాకవుమ్, పులప్ప
దామల్పొన్ పోదిలుమ్, సర్వేశ్వరనైయుమ్ దృశ్యాదృశ్యజ్ఞళియిరుక్కుమ్ అవనుడైయ ఆశ్చ
ర్యస్పృహియైయుమ్ ఒత్తుక్కుణ్ణు అన్తికర్గళో, మయననైయెట్టియ మృద్దజ్ఞ చక్రాదిగళైయుమ్,

శ్రీః

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

మల్లోకాచార్య వరవరమునిభ్యాన్నమః.

స వ్యాఖ్యాన తత్త్వత్రయమ్,

అవతారికై.

“అనాదిమాయయానుప్తః” ఎకగిణపడియే అనాద్యచిత్సంబంధనిబంధనమాన అజ్ఞానాన్ధకారతాలే అభిభూతరాయ్, ఆత్మస్వరూపమ్, ప్రకృతేఃపరమాయ్, జ్ఞానానందమయమాయ్, భగవదనన్యార్థకేషమయిరుక్కుమ్బడియై యతీయప్పెటాతే, 1“దేవోహమ్, మనుష్యోహమ్” ఎన్టు, జడమానదేహాత్తిలే అహంబుద్ధియై పృణ్ణియుమ్, దేహాతిరిక్తాత్మజ్ఞానమ్ వీణునతాకిల్ 3“ఈశ్వరోహమహంభోగీ” ఎన్టు స్వతన్త్రబుద్ధియై పృణ్ణియుమ్, కేషత్వజ్ఞానముజ్ఞాయ్ తతాకిల్ అప్రాప్తవిషయబుద్ధిలే అత్తైవినియోగితుమ్, ఇప్పడి, ౪“యోన్యథాసంతమాత్తాన మన్యథాప్రతిపద్యతే | కింతేన నకృతం పాపం చోరేణాత్మాపహరిణా” ఎకగిణపడియే ఆత్మస్వరూపత్తిల్ అన్యథా ప్రతిపత్తిరూపమాయ్ అభిలపాపమూలమాన ఆత్మాపహరత్తైప్పణ్ణి, అల్పాస్థిరత్వాదిహోషదుష్టమాన శబ్దాదిభోగైకతత్పరరాయ్, ౫“విచిత్రాదేహసంపత్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్ | పూర్వమేవకృతాబ్రహ్మ హస్తపాదాదిసంయుతా” ఎకగిణపడియే, కరణకశేబర

“అనాదియగుమాయచే నిద్రించియున్నవాడు” అనునట్లు అనాదియగు నచిత్సంబంధముచే గలిగిన యజ్ఞానమనెడు చీకటిచే గప్పబడినవారును, ప్రకృతికంటె వేరై, జ్ఞానానందమయమై, భగవంతునికే కేషమైయుండెడి నాత్మస్వరూపము నెఱుంగలేనివారును, 1“నేను దేవుడను నేను మనుష్యుడను” అనిజడమైనదేహమును తాననితలచియున్నవారును, ఆత్మదేహమునకంటె వేఱనియెడి జ్ఞానము కలిగినట్లైన, 3“నే నీశ్వరుడను, నేననుభవించువాడను” అని స్వతంత్రులుగఁ దలచియు, కేషభూతులమనియెడి జ్ఞానము కలిగినట్లైన దానిని, తగనివిషయములయం దుపయోగించియు, ౪“ఎవఁ డొకవిధముగనుండు నాత్మను మఱియొక విధముగఁ దలచునో యట్టివాఁడాత్మ నపహరించిన దొంగ కావున సమస్తపాపములఁ జేసిన్వహఁ డగును” అనురీతిగ నభిలపాపములకు కారణమైన, ఆత్మస్వరూపమును వేఱుగఁ దలచుట యనెడి ఆత్మాపహరముఁజేసి, అల్పము లస్థిరములగు శబ్దాదివిషయములయందే చెల్లించిన మనస్సుగలివారును, కరణకశేబరములులేక భోగమౌక్షములులేక అచిత్తుతో సమమైయుండు నాత్మకు వరమదయావంతుఁడైన సర్వేశ్వరుఁడు ౫“ఓయిబ్రహ్మ! చేతులతోను పాదములతోను గూడియుండు నిచిత్రమైన దేహముయొక్క సమృద్ధి భగవంతునికి సమర్పించుటకొఱత్త పూర్వమే యివ్వబడియున్నది” అనునట్లు తనపాదకములముల నాశ్రయించుటకు పాదనముగ నిచ్చినకర్మ

విధురమాయ, భోగ మోక్షకూన్యమాయ, అచిదవిశేషితమాయ క్రిడక్రిడతైయితే, పరమ దయాళునాన సర్వేశ్వరీక, స్వచరణకమలసమాశ్రయణోపేకరణమాక క్షోడు త్రిరీరతై క్షోణ్ణు తత్సమాశ్రయణతైష్ణవ్యే యుజ్జీవిక్రలాయరుక్కు, అతైచ్చెయ్యాతే “అన్నాణ్రిన్ది వాక్రైయిక్ పట్రియుత్తైన్విక్” ఎక్ గిణపడియే అతిక్ పట్రియే పోయ్, అణునీన్లుక్షోడు తై తెప్పతై క్షోణ్ణుక్రై యేణలాయరుక్కు నీరనాక్కా లేయ్యుక క్కుడలితే పుకవార్తపోతే, సంసారని సరణత్తు క్కుడలారవత్తై యుమ్ సంసరణత్తుక్కుడలక్కి, అనన్దవిద్యాసం చితాన న్నపుణ్యపాపరూప కర్తారుగుణమాక *మతిమాటిప్పలిపిణపుష్పమ్ పిణగు, పిణన్దజన్మో ణుమ్ దురన్తతాపత్రయదవానలదహ్యమానరాయ్, ఇప్పడి అనాదికాలమ్ పోరానిన్లుచ్చెయ్ తేయుమ్, అతితానాగతమతియా మైయాలే, అతితే ఒరుక్లేతమన్త్రిక్కి గర్భజన్మ బాల్యయావన వార్ధకమరణనరకరూపావస్థానప్రకతై ప్రాపిత్తు, దుఃఖపరమన్త్రికల్తే యనుభవిత్తు, ఇప్పడి శీ అనన్తక్లేత భాజనమాన సంసారసాగరత్తితే అట్టున్దిక్కిడన్దలైకిణ చేతనరదైయ అనర్థవిశే షతై యనుసన్ధిత్తు, ఇనర్కకళుడైయ ఉజ్జీవనత్తుక్కు కృషిపణ్ణిక్షోణ్ణుపాపకీణన్ద భూతగుప్తా త్రానసర్వేశ్వరీక, “ఏవంసంసృతిచక్రస్థే భ్రామ్యమాణేన్సకర్తృభిః | జీవేషుఃఖాతరేవిష్ణుః కృపాకాపుష్పజాయతే” ఎక్ గిణపడియే తన్నుడైయ తిరువుళ్ళ త్రిప్పిణ్డు అపారకాన్య త్తాలే, “జాయమానంహి పురుషం యంపశ్యే న్నధునూదనః | సాత్త్వికస్సతువిజ్ఞేయ సుప్తై మోక్షార్థచింతకః” ఎక్ గిణపడియే జాయమానకాల త్రిప్పణ్ణిన్దివిశేషకటాక్షితాలే నిరసరన్ద మసునాయ్, ప్రవృద్ధసత్వగుణకనాయ్, (ముముక్షునాన చేతనగుక్కు) తి త్త్విజ్ఞానమ్ పిణన్దా

మునుగొని వానినాశ్రయించి యుజ్జీవించక “అన్నాడు నీవీచ్చనశరీర మయొక్క మార్గమానబడి తల్లడిల్లెదను” అను రీతిగ వానిమార్గముననే బోయి, నదిని దాటుట కిచ్చిన యోడనుగొని గట్టుచేరక నీటిప్రవాహముతోజాతీ సముద్రమున చేరెడివారివలె సంసారమునదాటుట నాధనమైనవాటిని సంసరించుటకు సాధనముగ జేసి, అనాదియగు నజ్ఞానముచే సంపాదించబడిన పుణ్యపాపరూపమగు కర్మానుగుణముగ *మతిమటిజన్మమునెత్తియు నాయాజన్మములలో నంతములేని తాపత్రయమనెడి కార్పిచ్చుచే దహించబడువారును, ఇటులనాదికాలము ఒరుగుచుండినను భూతభవిష్యత్తుల నెఱుగమిచే నందొకవిధమైన క్లేశముచలేక, గర్భముజన్మము బాల్యము యౌవనము వార్ధకము మరణము నరకము లనెడి యేడవస్థలను బొంది దుఃఖపరింపరల ననుభవించుచు శీ నంతములేని క్లేశములకునికిపట్టెన సంసారమనెడి సముద్రమునందుమునిగి తల్లడిల్లుచున్నవారునైన చేతనులయనర్థముల ననుసంధించి వీరలయుజ్జీవనముకొఱకు ప్రయత్న పడుచుండెడి సర్వభూతనుహృదుడైన సర్వేశ్వరుడు “ఇట్లు సంసారచక్రమందుండి తన కర్మములచే పరిభ్రమించుచున్న జీవుడు దుఃఖాకాంతుడు కాగా విష్ణువున కొకవిధమైన కృపకలుగుచున్నది” అనునట్లు తనహృదయమందుగలిగిన యపారకార్థాన్నిచే “పుట్టుచున్న యేజీవుని మధుమాదనండు చూచునో నట్టివానిసాత్త్వికునిగాను మోక్షముకొఱకు చింతించువానిగా నెఱుగవలయును” అనునట్లు జాయమానకాలమందుండేసిన విశేషకటాక్షముచే రక్షాగుణ తమగుణములు లేనివాడను, వృద్ధిబొందిన సత్వగుణముగల్గవాడును మోక్ష మందిస్తే గలిగినవాడునైన చేతనునీకీ, తత్త్విజ్ఞానముకలుగక మోక్షమునీర్పించదు శావున తత్త్విజ్ఞానమును సంపాదించుకొనవలసినపుడు, ఆతత్త్విజ్ఞానము కాస్త్రముచే నైనను, ఉప

లల్లతు మోక్షసిద్ధియిట్లామైయాలే, తత్త్వజ్ఞానమ్ సంపాద్యమామశేవిత్, అతు శాస్త్రీజన్య మాతల్, ఉపదేశగమ్యమాతలొక వేడ్లకై యాలుమ్, శాస్త్రీజన్యమామశేవిత్ “శాస్త్రీజ్ఞానం బహుక్లేశమ్” ఎకగిణపడియే బహుక్లేశసాధ్యమాకైయాలే దుస్సాధ్యమాకైయాలుమ్, వరున్ది సాధకగ్రాహ్యత్వాలమ్ “అన్యస్తపారం బహువేదితవ్యం అల్పశ్చ కాలోబహువశ్యచ్ఛిమ్నా” ఎకగిణపడియే చేతనర్ మన్దమతికళుమాయ్, మన్దాయుస్సుకళుమాయ్, అతుక్కుమేలేవిఘ్న జ్ఞకుమ్ అన నిజభాగ్యురైక్కుయాలే ఎల్లార్కుమ్మొక్కసిద్ధిక్కు యరితాకైయాలుమ్, ఇని తాకా శాస్త్రీభ్యాసత్తుక్కు. అనధికారికశాసనీశూద్రాదికళుక్కు ముముక్షుత్వముజ్ఞానాలుమ్ నిష్ప్రియోజనమామ్మడి యిరక్కుయాలమ్, ఉపదేశగమ్యమామశేవిత్, ఉక్తదోషమొట్టు మిల్లామైయాలమ్, ఇన్దివేశేవత్తై త్తిరుపుళ్ళమ్మబ్బి, సకలశాస్త్రనిపుణరాయ్, సకలచేతనో జ్ఞేవనకామరాయ్, పరమకారుణికరాన పిళ్లైలోకాచార్యర్, శ్రుతిస్సృతీతిహాసపురాణాదికళిలే దురవగామామామ్మడి పరక్కచ్చొల్లప్పడుకల చిదచిదీశ్వర తత్త్వజ్ఞకుడైయస్సయాపస్సభావ విశేషజ్ఞై అఖిలచేతనర్కుమ్ సుగ్రహమాకవుమ్ సువ్యక్తమాకవుమ్ ఇప్పొబద్ధముఖేన వరుళి చెప్పయిక్కణార్ నడువిత్తీరుపీతిపిళ్లైభట్టర్ ఆచ్చాకొపిళ్లై ముతిలాన పూర్వాచార్యర్ కళుడైయ ప్రబద్ధనిర్వాణత్తుక్కుమ్ కరు త్తిరువిత్తే

నిరహాజ్కారరాయ్ పరసమృద్ధిప్రియరాయ్ ఖ్యాతిలాభాది నిరవేక్షరా యిరుక్కిల వివర్కళో పలరుమ్ ప్రబద్ధమిడవేణువానెక్ ? ఒరువరిట్ట ప్రబద్ధతై మబ్బిరుళ్ళవర్కళో పరి పాలనమ్ పణ్ణమైయాలో ? ఎన్నిలో, ఆహ్వానకళో పలరుమ్ ఏకకణ్ణరాయరుళి చెప్పయిక్క

దేశముచేనైనను పొందఁదగియుండును అట్టి తత్త్వజ్ఞానమును శాస్త్రీముచేఁ బొందుట “శాస్త్రీజ్ఞానము బహుక్లేశము” అనునట్లు మిక్కిలి కష్టపడి సాధించఁదగినది యగుటచేతను, అట్లుసాధించఁజూచినను “[శాస్త్రీము] తుదగట్టులులేనిది, మెండుగ యెఱుఁగఁదగినవిగలది, కాలమల్పము, విఘ్నముల నేకములు” అనునట్లు చేతనులు మందమతులుగాను అల్పాయుష్కులు గాను విఘ్నములు మెండుగాను నుండుటవలన నెల్ల రకును సిద్ధింపమిచేతను అరుదనియు; శాస్త్రీము నభ్యసించుటకధికారిము లేని స్త్రీశూద్రాదులకు మోక్షమందిచ్చఁగలిగినను, నిష్ఫలమగుచున్నది యనియు, పైచెప్పఁబడిన దోషమొక్కటియు లేనిదగుటవలన నుపదేశముచేఁ బొందుట సులభ మనియు; దలచి, సకలశాస్త్రీములందు సమర్థులును సకలచేతనులు నుజ్జీవింపవలె ననియొడిఁ దలంపుగలవారును మిక్కిలి కరుణఁగలవారునైన పిళ్లైలోకాచార్యులవారు, శ్రుతిస్సృతీతిహాస పురాణాదులయందు గ్రహించుటకు శక్యముకాకుండునట్లు విస్తరించి చెప్పఁబడు చిదచిదీశ్వర తత్త్వములయొక్క స్వరూపస్వభావములను సమస్తచేతనులతోఁజూచు సులభముగ నెఱుఁగునట్లును మిక్కిలి స్పష్టముగను ఈప్రబంధముద్వారా కృపఁజేయుచున్నారు నడువిత్తీరుపిళ్లైపిళ్ళ భట్టరు ఆచ్చాకొపిళ్ళమొదలైన పూర్వాచార్యులందఱు ప్రబంధముల నిర్మించుట కభిప్రాయ మిదియగదా.

అహంకారము లేనివారై యితరులసమృద్ధియుండు ప్రయులై కీర్తిలాభము మొదలైన నాటియం దుపేక్షలేనివారైన వీరలందఱు ప్రబంధముల నొనర్చుటెందుకు ? ఒక్కొనర్చిన ప్రబంధములను తక్కినవారలు పరిపాలించు టొప్పుదా ? అనెదశంకకు; ఆహ్వానలందఱొక్క రీతిగ నానతిచ్చుట చే నందలియర్థములకు ప్రామాణ్యముకలిగినటువలె, ఆచార్యులందఱు నొక్క

౧. ముముక్షువానచేతననుక్కు మోక్షముజ్ఞామ్యాట, తత్త్వత్రయజ్ఞానముజ్ఞాకవేణమ్

యా లే అర్థత్వకాపతై నిధితాప్నోతే, ఆచార్యరక్షి, పలకమ్ ఏకకర్తృవాక వ్యతి
చైయేత పర్వమెన్దు మందమతికళమ్ విశ్వనిక్తకాక ఇన్దు మోక్షానిత అక్షణవానవరి
విశేషజ్ఞో, ఓర్వానితే విశదమాయుకుమ్ అతుక్కుడి-మూక్తివిశ్వగ్రహమ్, అచ్యోదివిచర
జ్ఞకుమ్ ఇతువకకర్తృకజ్ఞాన ప్రబంధవిశేషజ్ఞకుమ్ మొక్కుమ్

౧. (ముముక్షువానచేతననుక్కు మోక్షముజ్ఞామ్యాట తత్త్వత్రయజ్ఞానముజ్ఞాకవేణమ్)
(ముముక్షు) వాకితా - మోక్షమిచ్చెయ్యదైయవక్ సంసారనిమోచనతత్త్వత్రయముగైయవ
నెన్దుపడి (ముముక్షువాన) ఎక్కిగయా లే సంసారనివృత్తియల్ ఇచ్చెయ్యురుగుక్కుజ్ఞానై
యిలుళ్ళవరుమై తోడ్పడతాట ఇన్దువిచ్చె పిటవామైయితే అనాదికాలమ్ సంకరిత
ఉజ్జీవినయూషావానసర్వేశ్వరనుమ్ ఇన్దువిచ్చెపిటకుమ్ శత్రుమితే పార్వతీకృతయ సంసారతై
పూజోకట్టికొళ్ళ విచ్చిక్కుక్కుడవ అత్తావుక్కు తన్నివృత్తియిచ్చెపిటకుమ్ దుర్లభమితే
ఇపోతు ఇవర్ (చేతనక్) ఎన్దుతుమ్ సాఖిప్రాయమ్, అలావతు - చైతన్యప్రయో
జనముజ్ఞాక తొడజ్ఞాకటకుమిప్పొత్తెక్కి అనాదికాలమ్ పృథుమ్ పోయ్రితైతై
యితే చైతన్యమ్ అతావతు ఉజ్జీవనతుక్కుటుప్పాకామై ఇన్దుత్తాక్ సంసారనివృత్తియై
యిచ్చిక్కిటతు *నిరస్తాతికయాష్లాదనుభవైకిలక్షణై యాకిట భగవత్ప్రప్తిక్కుటుప్పాకి

౧. ముముక్షువైనచేతననికి మోక్షముకలుగునపుడు తత్త్వత్రయ
జ్ఞానము కలుగవలెను.

రీతిగ నానతిచ్చుటచే మందమతులును విశ్వనించుదురు, మఱియు నొక్కదానియందు తేటపడని
యర్థవిశేషములు మఱియొక్కదానియందు స్పష్టముగనుండును అట్లు స్పష్టముగనుండుటకు
కారణము, నూత్నలలోని భేదములును, సంకోచవిస్తరములును, అని యిట్లు పరిహారమెఱుంగునని
ఇయ్యది యొకరిచే నొనరింపఁబడిన వేత్తేరుప్రబంధములను, ఒప్పియుండును

౧. (ముముక్షువైన చేతననికి మోక్షముకలుగునపుడు తత్త్వత్రయజ్ఞానముకలుగవలెను)
(ముముక్షు) వనగా - ముక్తిఁజెందుట కిచ్చంగలవాడు. సంసారనివృత్తియం దిచ్చగలవాడని
యర్థము (ముముక్షువైన) అనుటచే సంసారమును విడుచుటయందాక యొకనికిఁ గలుగుట
యరుదనితోచుచున్నది. ఇట్టియిచ్చ కలుగమితేతనే, అనాదికాలముగ సంసారమై తిరిగినది.
ఉజ్జీవినపఁజేయుటయం దాసక్తిఁగలిగియుండు సర్వేశ్వరుఁడును, ఇట్టియిచ్చ కలుగువరకుగ దా
యెరుజూచుచుండునది సంసారమును బలపరుచుకొనుటయం దిష్టపడెడి నాత్మకు దాని
నివృత్తియం దిచ్చంగలగుట దుర్లభముగదా.

ఇచ్చట చేతనడనునది యభిప్రాయముతో గూడియున్నది. అదియేదియనగా చేతనఁ
డనుటయందలి చైతన్యము [జ్ఞానము] నకిట్టియిచ్చకలుగుటయే ప్రయోజనమునట అనాది
కాలముగ జ్ఞానము [ఉజ్జీవించుటకుప్రయోగపడుటయనెడి] ప్రయోజనము లేకయయుండెను.
సంసారనివృత్తి నిచ్చించుట *యెల్ల లేని యానందమును కలుగఁజేయు భగవత్ప్రప్తిక్కుటకై

విశేష *తాపూర్వయా* శేఖరవనరువనయే నోక్కుమతిశేష యుగంవావతు ఉత్తరప్రాప్తి
 కృణుష్వాక సంసారనివృత్తియై యిచ్చిత్రాటమ్ విపరీతజ్ఞానకార్యవామితనై

ఆకై యాలో భగవత్స్వామి పైకు విహోధియాన సంసార త్రిమడైయ విమోచన త్రిలిచై ఛయు
డైయ నానవధి కారిక్కు అప్పడియిరుద్దళ్ళ (మోక్షమ్) ఆకలిపురుషార్థమ్ సిద్ధిక్కుమ్ (పోతు
త త్రివిత్తరుజ్జానముజ్జాకవేణుమ్) ఎక్కాగై

అత్తవ్విజ్ఞానోత్పత్తిక్రమస్మే ముముక్షైజనిక్కుక్కుడుమో వెన్నిల్, "పరీక్షలో
కాక్" అ- "జాయమానమ్" ఇత్యాది శతస్స, తికళిత్ర్యైలుఁల ప్రక్రియారా లేకాడుమ్

(ఉజ్జాక వేణుమ్) ఎష్ట-అవశ్యా వేక్షితత్వమ్తోగ్ధృ మరుశిచ్చయ్యైయా శే, “తత్త్వజ్ఞానాన్తోక్షలాభమ్” ఎగ్గిణినియమమ్ తోగ్ధృబుక్తిః అతు “తత్త్వజ్ఞానాన్తోక్షమ్” ఎగ్గిణి వితు సకలసిద్ధాన్త సాధారణమితే మాక్షత్తిరిమ్ తత్త్వత్తిరిమితే విపరీతత్తియుళ్ళతు అనాల్ “జ్ఞానాన్తోక్షమ్” ఎగ్గిణినియమమ్ శాళ్ళొమ్మొతు, ర, “పశు ర్నమన్యః పక్షి వాయేవవైష్టవసంక్రయాః | తేనైవతే ప్రయాస్యన్తి తద్విష్టాః పరమంపదమ్” గ, యంయం స్పృశతిపాణిభ్యాం యంయంపశ్యతి చక్షుషా | స్థావరాణ్యపి ముచ్చస్తే కింపునర్బాధవజనాః” ఎష్టజ్ఞానయోగ్యతై యిల్లాతతిర్యక్ స్థావరజ్గకుక్తుమ్ వైష్టవసంబంధతాలే మాక్ష సిద్ధియై చొప్పిణిక్తిః పచరజ్గకుక్తు వైయర్థియమ్ వారాతోవెన్నిల్? వారాతు, అవద్మొక్తు ముముత్తుత్తద్దానుమిత్తైయితే ఇల్లి (ముముత్తు) వానతేతనమక్కితే (శూత్తు) సిద్ధిక్తు తత్త్వ

యుండవలయును *జ్ఞానమనునది లక్ష్యార్థరయగు నారాయణుని యుద్ధాంశియుండునదిగదా
ఆత్మప్రాప్తి కై వలయును తాము సంసారవిస్మృతి నిచ్చించినను విపరీతజ్ఞానకార్యమేయగును

కావున భగవత్పాపిక్తి విరోధియైన సంసారముయొక్క విమోచనమం దిచ్చుగలిగిన యధికారికి యట్టి (మోక్ష) మనియెడిపురుషార్థము సిద్ధించు (నపుడు తత్త్వత్రయజ్ఞానము కలుగవలెను), అనియర్థము

“ లోకులను పరీక్షించి ” “ పుట్టుచున్నవాని ” అని మొదలగు శ్రుతిస్మృతుల యందుఁజెప్పబడిన మేరకు తత్త్వజ్ఞానము పుట్టుటకు పూర్వము మోక్షమందిచ్చు కలుగవచ్చును, కావున తత్త్వజ్ఞానమునకు పూర్వము ముముక్షుత్వము కలుగుటెట్లు శంకాకెడములేదు.

(కలుగవలెను) అని-అవశ్యము కలుగవలెనుటచేత ³“తత్త్వజ్ఞానముచే మోక్షలాభము” అనునియమము తోచెడిని ³“తత్త్వజ్ఞానముచే మోక్ష”మను సర్థము సర్వమతి సమ్యక్తముగదా మోక్షమందును తత్త్వమందును గదా వేటబాటుగగలిగియుండుట అయితే ³“జ్ఞానముచే మోక్షము” అనునియమమున్నయెడల ⁴“వైష్ణవుల నాశ్రయించిన పశువైనను చనుష్యుడైనను పక్షియైనను మోక్షమునుఁ బొందగలదు” అనియును ⁵“ఎవని నెవనిని చేతులచేఁ దాకుచున్నాఁడో యెవని నెవనిని కండ్లచేఁ జూచుచున్నాఁడో అని స్థావరములైనను ముక్తినిబొందుచుండగా బంధువులు ముక్తులగుదు రనుటయందు శిష్టపలసినచోటున్నది” అనియును జ్ఞానమునకు తగని తిర్యక్స్థావరములకును వైష్ణవసంబంధముచే మోక్షము సిద్ధించునని చెప్పెడి వచనములకు నిష్ఫల త్వము కలుగదా? అనెడుతంకకు, వాటికి మోక్షమం దాసక్తియును లేదని సమాధానము ఇచ్చట (ముముక్షు) నై నయాత్మకేగదా (మోక్షము) సిద్ధించుటకు తత్త్వజ్ఞానము కలుగవలెనని చెప్పి

జ్ఞానయిద్ధాక వేణుమ్) ఎత్తు తు అభ్యుత్థాయమ్ ముముక్షుత్వముమ్, తి త్త్విజ్ఞానముమ్ ఇరిణ్ణామ్ ఇన ద్దోషకపక్వలిప్తిక్రమయక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ ఇన్ద్రయిర్జాలుమ్ పూర్ణనాయుమ్ పా నీదు వైష్ణవమదైయ అభిమానమేయితో కార్యకిరవాః చ్చొల్లుకీటతు

అత్తయారే అభిమాని యనవమదైయ జ్ఞానవిశేషత్వైక్యముమ్ అభిమానాన్నిగ్గుల మానవినిర్ముక్తుమ్ ఈర్ష్యార్థకార్యజ్ఞానైక్తయారే “తిత్త్విజ్ఞానాన్తోక్షిమ్” ఎత్గిణిమతు అవిష్టత్తిలుమ్ చ్చద్వారకమాః సిద్ధిక్కుమ్ తిత్త్విజ్ఞానమేన్నాతే (తత్త్విప్రయజ్ఞానమ్) ఎత్గెయారే తత్త్విజ్ఞానో అధికవాకవుమ్ న్యూనవాకవుమ్ కొత్కళిటభావ్యాకుప్తముఅర్థో అర్థా త్త్వితిక్షప్తజ్ఞో

ఇవర్తామ్ (తిత్త్వితియమ్) ఎత్తునిర్ణయిక్తైక్కుమ్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్, నిర్దోష ప్రమాణమాన వేదాన్తమ్, “భోక్తాభోగ్యం ప్రేరేతారంచమత్తావ్” ఎత్తుభోక్తృబిజ్జాలుమ్, భోగ్యశబ్దాలుమ్, ప్రేరయితృశబ్దాలుమ్, చిదిచిదిశ్వరతిత్త్విజ్ఞో మూనెయమి తోకీల్లుకీటతు అత్తయారే వేదాన్తప్రతిపాద్యమ్, తిత్త్విప్రయముమే ఎత్తు నిచ్చియ్తు, (మోక్షముహ్దా మ్మోక్షు తిత్త్విప్రయజ్ఞాన ముజ్జాక వేణుమ్) ఎత్గితార

అనార్ ³ “తమేవం విద్వానమృతఇహభవతి | నాన్యోపన్ధాయనాయవిద్యతే” ఎత్తు వేదాన్తజ్ఞో, భగవత్తిత్త్విజ్ఞానమొత్తుమేమోక్షసాధన మెన్నానిల్కీక్కు, త్త్వాన్తరపరిజ్ఞాన త్తైయుమ్ ఇవర్ మోక్షసాధనమాక వరుళిచ్చెయ్నానెన్నెన్నిల్, భగవత్తిత్త్విప్రయజ్ఞోయజ్ఞోయముమ్, సకలచేతనాచేతన విలక్షణమాకవుమ్ ఇవర్ముక్కుక్కార్ణణమాకవుమ్ న్యాపకి

యుండుట అవచనములయందు, తిర్క్యో స్థావరములకు మోక్షమంచుచున్నందు తిత్త్విజ్ఞానమునైన రెండును లేకయుండినను, ఈరెంటిచే బూర్ణుండైయుండు నొకవైష్ణవుని యభిమానమేగదా మోక్షమును సాధించి యిచ్చునదిగఁ జెప్పబడుచున్నది

కావున యభిమానించువానియొక్క జ్ఞానవిశేషమును కటాక్షించియే యభిమానాంత ర్భూతిమైన వీటికిని, ఈశ్వరుండు కార్యముచేయుటచే “తిత్త్విజ్ఞానముచేమోక్షము” అనునిది తిర్క్యో స్థావరములయందును సద్వారకముగ సిద్ధించును తిత్త్విజ్ఞాన మనక తిత్త్విప్రయ జ్ఞాన మనుటచే, తత్త్విముల సధికముగను తిక్కువగను తలచెడ బాహ్య కుదృష్టుల మతిములు నిర సింపఁబడినవని యెఱుంగునది

వీరు తత్త్విప్రయమని నిర్ణయించుటకు ప్రమాణమేమనగా, దోషములేని ప్రమాణమైన వేదాన్తము, “అనుభవించువానిని, అనుభవించఁదగినదానిని, ప్రేరేపించువానినియోగి” అని భోక్తృశబ్దముచేతను, భోగ్యశబ్దముచేతను, ప్రేరయితృశబ్దముచేతను, చిదిచిదిశ్వరతిత్త్విము లను మాటినిగదా చెప్పుచున్నది. కావున వేదాన్తముచేఁ జెప్పఁబడునది తత్త్విప్రయమే యని నిశ్చయించి (మోక్షము కలుగనవచ్చుడు తత్త్విప్రయజ్ఞానము కలుగవలె) ననుచున్నాడు.

అయితే ³ “ఇట్లు వానినెఱిగిన సంసారి చేతనుఁడూ ముక్తుఁడగుచున్నాఁడు, మోక్షము నకు వేణుమార్గములేదు” అని వేదాన్తములు భగవత్తిత్త్విజ్ఞానమొక్కటినే మోక్ష సాధనమని చెప్పుచుండగ వీరు వేణుతత్త్విములయొక్క జ్ఞానమునుగూడ మోక్ష సాధనముగఁ జెప్పలేల యనగా; భగవత్తిత్త్విమునెఱుంగవలసినపుడు, అది సకలచేతనాచేతనములకంటె వేణుపడినది గను వీటికి కారణముగను హ్యోపకమైనదిగను ధరించువదిగను నియమించునదిగను తేగినను

సవ్యాఖ్యానతత్త్వత్రయము, చిత్త్వకరణము.

౨. తత్త్వత్రయమావతు - చిత్తుమ్, అచిత్తుమ్, ఈశ్వరనుమ్

3 చిత్తైగిఱతు - ఆత్మావై .

మాకవుమ్ ధారకమాకవుమ్ నియామకమాకవుమ్ శేషియాకవు మఱియ వేణ్ణుకైయాలుమ్, తత్త్వస్తరజ్జలై యఱియాతిహాతు, ఇప్పడియఱియవిరక్తిల్లా మైయాలుమ్ (తత్త్వప్రియజ్ఞాన ముజ్జాక వేణుమ్) ఎన్నుక్కుఱైయిలై “భోక్తాభోగ్యం ప్రేరితారంచమన్వా” ౨ “పుడగాత్తానం ప్రేరితారంచమన్వా జాప్యస్తతస్తేనామృతత్వమేతి” ఎఱిగిఱిశ్రుతిక్కుమ్ హృదయమితు విఱే ఇజ్జనన్ణాకిల్ 3 “తమేవంచిదన్వాక్” ఇత్తాదిశ్రుతియొడితఱ్ఱువిరోధమ్వరమ్ ఆకై యాలిన్ద శ్రుతిచ్చాయైయాలే ఇవరుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తారాకైయాలే వేదాన్తవిరోధప్రసంగ మేయిలై.

౨. తత్త్వత్రయద్దానే తెన్నుమాకాజ్జైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తత్త్వప్రియ మావతు చిత్తుమచిత్తు మిశ్వరనుమ్) ఎన్ను (చిత్తు) అవతు-చైతన్యాధారిమానవస్తు (అచిత్తు) అవతు-చైతన్యాధారమానవస్తు (ఈశ్వరకై) ఆకిఱాకై - యోగవై శేషికాది తన్మృత్తి ల్భార్ శొల్లుకిఱకణ్ణికై యొరుపురుష విశేషమన్తిక్కే, వేదాన్తికల్ శొల్లుకిఱచిదచి న్నియన్దా ౪ “క్షరంప్రధానమమృతాక్షరంహరః, క్షరాన్తానా వీతతేదేవకః” ౫ “ప్రధాన క్షేత్రజ్ఞ పతిర్గుణేశః” ఎన్నుక్కడవతిఱే

౨ తత్త్వత్రయమనునది - చిత్తును, అచిత్తును, ఈశ్వరుడును

3 చిత్తనునది - ఆత్మను

యెఱుంగబడవలసినందుచేతిను, వేణుక్కుత్త్వముల నెఱుంగకైల్లెఱుంగుట కుపాయములేనందుచేత ను, తత్త్వప్రియజ్ఞానము కలుగవలయునని చెప్పటయందు దోషములేదు ౧ “అనుభవించువానిని అనుభవించుచుగినవానిని ప్రేరేపించువానిని యెఱిగి” ౨ “తనను, తనను ప్రేరేపించు పరమాత్మను, వేణుగ నెఱిగి, ఆయెఱుగవలన భగవంతుని కృపాపాత్రుండగు వాడుగానిచే మోక్షమును బొందుచున్నాడు” అనియెడు శ్రుతులకు నభిప్రాయమిదియెగుదా! ఇట్లు కానిపక్షమున 3 “ఇట్లువాని నెఱిగినవాడు” అను మొదలగుశ్రుతితో దీనికి విరోధముకలుగును కావున కిరును నీశ్రుతిరీతిగ నానతిచ్చిరిగాన వేదాంతవిరోధమునకు ప్రసక్తియేలేదు

౨. తత్త్వత్రయమన నెదియను † జిజ్ఞాసయం దానతిచ్చుచున్నారు (తత్త్వత్రయ మనునది చిత్తును, అచిత్తును, ఈశ్వరుడును) అని (చిత్తు) అనునది చైతన్యము [జ్ఞానము] నకాధారమైన వస్తువు. అచిత్తు, అనునది జ్ఞానములేని వస్తువు, ఈశ్వరుడగుట, యోగము వైశేషికము మొదలైనశాస్త్రనిర్ణయలు చెప్పెడురీతిగ నొకపురుష విశేషమునుకాగు మఱి ఎవరిననగా వేదాంతులు చెప్పెడి చిత్తును నచిత్తును నియమించువానిని ౪ “నశించునట్టిది ప్రకృతి, అమృతమై నశించనివాడు జీవుడు, ప్రకృతిని జీవుని నియమించెడి నీశ్వరుడొక్కఁడు” ౫ “ప్రకృతికినియాత్మకును పతియగువాడు సత్త్వాగుణములకీశ్వరుడు” అని చెప్పియున్నదిగదా

† జిజ్ఞాస. తెలిసికొనవలయునను నభిలాష.

3 ఉద్దేశక్రమత్వితే, తత్త్వత్రయమైతి యథావత్ స్వరూపస్వభావవిశేషభూతైః ఉపపాదిష్యతాక త్విరువుశ్చమ్మన్త్రీ, ప్రథమమ్ చిత్తత్త్వతైః ఉపపాదిక్తుం ఉపక్రమిక్తుతార్ (చిత్తైః గణితౌతావై) ఎత్త. నడువీత్ త్విరువీధిపీశ్చభట్టరమ్, ఆచార్య పీశ్చయమ్, ముతలానవాచార్యకళ తత్త్వత్రయమగుచిచ్చయేతి విదత్తీ, అచిదుపక్రమమాక మరుచిచ్చయే తార్ కళ, ఇవర్ చిదుపక్రమమాక మరుచిచ్చయేతార్ ఇతుక్కురుత్తు - అచిత్తత్వమ్ హేయతయాజ్ఞాతవ్యమాకైయాలుమ్, ఈశ్వరస హేయతయా జ్ఞాతవ్యమాకైయాలుమ్, ఇప్పడి ఇరుణుతత్త్వత్రైయు మతీకైక్కు అధికారియాన చేతననడైయస్వరూపదనై ముతలిలే యతిన్ద కొళ్ళ వేణుమితు ఎత్తు

అవర్ కళ తానప్పడి యరుచిచ్చయేనా నెన్నెన్నిల్, అత్తావినడైయ ప్రకృతేః పరత్వ జ్ఞానమ్ ప్రకృతియై యతియాతపోతుకూడామెయాలే ముద్దుటప్రకృతి తత్త్వత్రైయతీన్ద, అనన్ద రమ్ తత్త్వత్రై తనాయ తదన్తర్వర్తియాన వాత్తావైయతీన్ద, అనన్దమ్ ఆత్మావుక్కున్తర్యా మియాన్ద శరీరత్తుక్కు ఆత్మావైపిలే ఉభయత్తుక్కు మభిమానియాన్దగ్గిట పరమాత్మావిన డైయ స్వరూపత్రైయతీకై బుద్ధ్యాలోపాక్రమమాకైయాలే యరుచిచ్చయేతార్ కళ

అచిదుపక్రమమాక చొట్టుట - అన్నమయమ్ తుడగ్గి అనన్దమయ నశ్వమమ్ ఆరోహిత శ్రుతిమర్యాదైక్కు చేర్చుమ్, ఓదుపక్రమమాక చొట్టుటగణిత - "భోక్తా భోగ్యం ప్రేతార్" ఇత్యాది శ్రుతిక్కు చేర్చుమ్, ఆకైయా లిరణ్ణుకమముమ్ వేదాన్ద సిద్ధమ్ ³ "చిదచిదీశ్వరతత్త్వభావ" ఎత్తు ఆశివందారమ్, ^౪ "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే"

3 ఉద్దేశక్రమముచే తత్త్వత్రయమయొక్క స్వరూప స్వభావవిశేషములను ఉపపాదించుటకుఁ గలచి మొదట చిత్తత్త్వము నుపపాదించుట కుపక్రమించుచున్నారు (చిత్తనగనియాత్తను) అని నడువీల్ త్విరువీధిపీశ్చభట్టర ఆచార్య పీశ్చ మొదలైనవారూ చార్యులు తత్త్వత్రయము నానతిచ్చునపుడు అచిత్తు నుపక్రమించి యానతిచ్చియున్నారు వీరు చిత్తునుపక్రమించి యానతిచ్చియున్నారు ఇందుకభిప్రాయము అచిత్తత్త్వమును విడువఁదగినదిగ నెఱుగఁవలసినందుచేతను, ఈశ్వరునిసాందఁదగినవానిగ నెఱుగఁవలసినందుచేతను, ఇట్లే రెండు తత్త్వముల నెఱుఁగుట కధికారియైన చేతనునిస్వరూపము మొదట నెఱుగఁ దగినదిగా యని యెఱుఁగునది

అయితే నడువీల్ త్విరువీధిపీశ్చ భట్టర ఆచార్యుల మొదలైనవారు అచిత్తు నుపక్రమించియానతిచ్చినది యెందుకనగా, ఆత్మ ప్రకృతికంటె వేఱనియెడు జ్ఞానము ప్రకృతి నెఱుగక సంభవించదుగాన మొదట ప్రకృతి తత్త్వము నెఱిగి, అటు వెనుక దానికంటె వ్యతి రిక్తుడై దానికంతర్యామయైన ఆయాత్మ నెఱిగి, యనన్తరమాత్మకంతర్యామయై శరీరమున కాత్మవలె రెంటికిని యభిమానియైయుండు పరమాత్మ యొక్క స్వరూపము నెఱుగుట బుద్ధియా రోహించు క్రమముగనుక నలులూనతిచ్చిరి.

అచిత్తును ప్రారంభించి చెప్పెడి నిది అన్నమయమును ప్రారంభించి యానంద మయని వరకు క్రమక్రమముగఁ జెప్పుచువచ్చిన శ్రుతిరీతికిచేరు చిత్తును ప్రారంభించి చెప్పెడినిది ¹ "అనుభవించువానిని అనుభవించఁ దగినదానిని ప్రేరేపించువానిని" అను మొదలగు శ్రుతులకుచేరును కావున రెండుక్రమములును వేదాంతముచే సిద్ధములైనవి ² "చిత్తు నచిత్తు నీశ్వరుఁడును వానిస్వభావమును" అని యాశవందార్లును ^౪ "సమస్తచిదచిద్గుప్తులకు శేషి

౪ ఆత్మస్వరూపమ్, “శెష్ఠశెష్ఠపరమృరమాయ్”

ఎట్టు భావ్యకారకు మరుళిచ్చెయ్యితవచనభక్తి ఉభయకోటియులును శేరుమ్ ఎజ్జనేయెన్నిల్, చిదుపక్రమయోజనైక్కుత్తానే స్వరగమాయరుద్దతే, అచిదుపక్రమయోజనైయిల్ వందాల్ క్రమవివక్షయూవన్ అవర్కళపపడి యరుళిచ్చెయ్యతకు, సమస్తపదమాకవరుళిచ్చెయ్యకై యాలే సమాసత్తిల్ అభ్యర్థితిమాతిల్, అల్పాచితరమాతల్, ముట్టుడక్కడవతెగిఁగిఁ న్నాయత్తెప్పన్, అల్పాచితరమాచిచ్చబ్బమ్ మున్నాకవరుళిచ్చెయ్యతార్కలిత్తనై అభ్యర్థితనానవీశ్వర స్తన్నైముతిలి లేదాతే చిచ్చబ్బనై చేతననై న్నొల్లిగ్గిలు, “అల్పాచితరంపూర్వమ్” ఎకగిఁగిఁవనుకానబలత్తాలే ఇప్పడి యిరణ్ణుక్రమముమ్ వేదవైదికపరిగృహీతమాకైయాలే ఇరణ్ణుమ్ ముఖ్యమైను కొళ్ళక్కుత్తొయిలై చిచ్చబ్బమ్ “ప్రేక్షోపలభిశ్చిత్ సంవిత్ప్రతిప జ్ఞపిచేతనాః” ఎట్టు జ్ఞానవాచితబ్బబ్బడై సమాపరితమాకై యాలుమ్, జ్ఞానాశ్రయవస్తువి లికుక్కు ప్రసిద్ధిప్రాచుర్యమిల్లామైయాలుమ్, “క్షరాత్తానావీశతేదేవవకః” ౪ “యత్తాన మస్తరోయమయతియమాత్తానవేద” ౫ “యస్యాత్తాశరీరమ్” ౬ “ఆత్మ శుద్ధోక్షరః” ౭ “ఆత్మజ్ఞానమయోఽమలః” ఎట్టు ఇప్పడిశ్రుతిస్మృతికలితే పరివిడబ్బలిమ్ శొల్లుకైయాలే ఆత్మశబ్దకుక్కు జీవవిషయత్తిల్ ప్రసిద్ధిప్రాచుర్యముక్కైయాలుమ్, (చిత్రైకగిఁగితాత్తానై) ఎట్టు స్ఫుటమాక వరుళిచ్చెయ్యకైతార్

౪ ఇని, ఇష్టవాత్తావిన్యాయస్వరూపమిరుక్కుమ్మడి యెజ్జనేయొగిఁగిఁగిఁ శక్తైయిల్, ఆత్మస్వ రూపలక్షణత్తైయరుళిచ్చెయ్యకైతార్ (ఆత్మస్వరూపమ్ “శెష్ఠశెష్ఠపరమృరమాయ్”) ఎట్టుకుడగ్గి.

౪ ఆత్మస్వరూపము “వెల్లి వెల్లిపైపైనిదియై”

యగువానికొరకు” అని భావ్యకారులును ఆనతిచ్చిన వచనములు, ఇరుగడల నొప్పును ఎట్లు నగా, చిత్తును ప్రారంభించి చెప్పెదురితికి స్వరసముగ నేయుండెనకదా, ఇఁకనచిత్తును ఉపక్ర మించి చెప్పెడిసీతకఁ బొందియుండుటెట్లనగా, ఆశ్రీయాశవందారును శ్రీభావ్యకారులును సమాన యుక్తమైన పదముగ నానతిచ్చి యుండుటవలన, క్రమమును జెప్పవలెనని డే తలంపుచేగాదని యెఱుంగునని సమాసమందు పూజించదగినయర్థమునుబోధించు పదమునైనను కొద్దియచ్చులుగల పదమునైనను మొదటఁ జెప్పవలెనను న్నాయము ననుసరించి, కొద్దియచ్చులుగల చిత్తను శబ్ద మును ముందుగ నానతిచ్చిరి పూజించదగిన నీశ్వరుని ముందుగ నెత్తక చిత్తను శబ్దముచేత చేతనునిఁ జెప్పియుండుట “కొద్దియచ్చులుగలశబ్దమును మొదటఁ జెప్పవలె” ననునూత్ర బలముచేతి ఈశీగ రెండుక్రమములను, వేదములును వైదికులును అంగీకరించి యున్నార కావున రెండును ముఖ్యములని అంగీకరించుటయం దాత్మపమలేదు నిఘంటువులయందు చిత్తను శబ్దము “ప్రేక్ష-ఉపలభి-చిత్ - సంవిత్ - ప్రతిపత్-జ్ఞపి-చేతనా” అని జ్ఞాన మునుఁ జెప్పెడి శబ్దములతోగూడ పరించఁబడియుండుట చేతను, జ్ఞానమునకాశ్రయమైనవస్తువు నందు దీనికి ప్రసిద్ధి మిక్కిలి లేనందుచేతను, “ప్రకృతిని ఆత్మను ఒక్కఁ డగుదేవుఁడు నియ మించుచున్నాఁడు” ౪ “ఎవఁ డాత్మలోపలనున్నవాఁడై ఆత్మను నియమించుచున్నాఁడో, ఎవని నాత్మయెఱుంగదో” ౫ “ఎవనికి ఆత్మ శరీరమో” ౬ “ఆత్మ శుద్ధుఁడు నాశములేనివాఁడు” ౭ “ఆత్మజ్ఞానమయఁడు, నిర్గుణఁడు” అని ఇట్లు శ్రుతిస్మృతులయందు పలుచోట్లను చెప్పట వలన ఆత్మశబ్దమునకు జీవవిషయమై ప్రసిద్ధి మెండుగ నుండుట చేతను చిత్తనునది యాత్మను అని వ్యక్తముగ నానతిచ్చుచున్నార

౪ ఇఁక నీయాత్మయొక్క స్వరూపముండు విధమెట్లనియెడకుంకయందు ఆత్మస్వరూప లక్షణము నానతిచ్చుచున్నార (ఆత్మస్వరూపము “వెల్లివెల్లిపైపైనిదియై”) అని ప్రారంభించి

ఎకగిజపడియే దేహేన్ద్రియమనగిప్రాణ బుద్ధివిలక్షణమాయ్, అజ
డమాయ్, ఆనందరూపమాయ్, నిత్యమాయ్, అణువాయ్, అవ్య
క్తమాయ్, అచింత్యమాయ్, నిరవయవమాయ్, నిర్వికార

శ్రుతిస్సృత్యాదికలితే ఒష్టచోల్లలాయరుక్మ, ఇహ్వీతు ఆహ్వారయశ్చైయేత తత్తద్దై
యెదుత్తతు, తత్త్వప్రతిపాదకజ్ఞాన శ్రుత్యాదికలిబుక్త్యాట్టత్ తత్త్వదర్శికలిత ప్రధానరాసవాహ్
వారుడైయవచనమే తిత్త్వినిర్ణయత్తుక్తుముఖ్యప్రమాణమైత్తు తోహ్మకైక్తాక “విధయశ్చవై
కాస్త్వదీయగమ్యామనోమసారిణః” ఎన్తితేపరమాచార్యమరులిచ్చెయేతతు స్వరూపమా
తు-స్వప్నసరూపమ్,అతావతు-అసాధారణాకారమ్ “శైవ శైవుపరమ్యరమాయ్” ఎన్తు
పోయేపోయే ఒష్టకొమ్మ మేలాయరుక్మ అన్నమయ ప్రాణమయ మనోమయజ్ఞకుక్కవ్వర
కాయెన్తు పడి (దేహేన్ద్రియమనగిప్రాణబుద్ధివిలక్షణమాయ్) ఎకగిజ విడత్తిల్, బుద్ధిశ
బ్దత్తల్-మహదనుగృహీతమాన వస్త్రకరణత్తై చొల్లుకీజతో? జ్ఞానత్తెచ్చొల్లుకీజతో? వెన్ని
ల్, ఇమర్కెల్లు వివక్షితమ్ జ్ఞానమాకవేణుమ్, తత్త్వశేఖరత్తిల్ దేహదివైలక్షణ్యమరులిచ్చెయే
కీజవిడత్తిల్ అప్పడి యరులిచ్చెయేకైయాతే ³“దేహేన్ద్రియమనగిప్రాణభోగ్యస్యః” ఎన్తితే
ఆశవందూరు మరులిచ్చెయేతితు ఉద్దేశమ్ లక్షణమ్ పరీక్షై ఎన్తు మూన్తువకైప్పట్టితే తత్త్వ ని
ర్ణయక్రమ మిరుప్పతు, అతిల్ (చిత్తుమచిత్తుమీశ్వరమమ్) ఎన్తు తత్త్వత్రయత్తైయు ముద్దేశేత్తు,ఉ
ద్దేశక్రమత్తితే అవిహ్మనైయై స్వరూపభోధనమ్ పణ్ణవతాకనినైత్తు, ప్రథమత్తితే చిచ్ఛబ్దోద్ది

అనురీతిగ దేహము ఇంద్రియము మనస్సు ప్రాణము బుద్ధి వీటి
కంటెవేత్తై,అజడమై,ఆనందరూపమై, నిత్యమై, అణువై . అవ్య
క్తమై, అచింత్యమై, అవయవములులేనిదై , వికారములు

శ్రుతిస్సృతయందొకటినిఁ జెప్పఁదగియుండగా ఇప్పుడు ఆశ్వాసరూపమిచ్చిన పాశురము
నుఁజెప్పియుండుట,తత్త్వములనుఁజెప్పెదనుశ్రుత్యాదులకంటె తత్త్వములనుప్రత్యక్షముగఁజూచిన
వారలలో ముఖ్యులైనయాశ్వాసరల పలుకే తత్త్వముల నిర్ణయించుటకు ముఖ్యప్రమాణమని తోచు
టకుగాను “వైదికవిధులును నీవారి [నీభక్తుల] యొక్క గంభీరమైన మనస్సునుఅనుసరించు
చున్నవి” అనిపరమాచార్యు లానతిచ్చియున్నారుగదా స్వరూపమనగా తనదియగురూపము,
అనగాముఖ్యమైనయాకారము. “వెళ్ళి వెళ్ళిపైచెనిదియై” అనిచెప్పినది, వెళ్ళి వెళ్ళియొకటికొకటి
పైఁబడియుండు అన్నమయముప్రాణమయము మనోమయము వీనికి పైఁబడియుండునదియనియర్థ
ము (దేహేన్ద్రియమనగిప్రాణబుద్ధులకంటె వేత్తై) అనుచోట బుద్ధిశబ్దముచే మహత్తత్త్వము
చేఁగలిగినయంతఃకరణమునుఁ జెప్పుచున్నదా? జ్ఞానమునుఁ జెప్పుచున్నదా? అనగా,వీరిచ్చొటఁ
జెప్పఁదలచినది జ్ఞానమునై యుండవలెను ; ఏలయనగా, తత్త్వ శేఖరమునందు దేహదులకంటె
వేఱనిచెప్పెడునోట నట్లానతిచ్చియుండుటవలన. ³“దేహము ఇంద్రియము మనస్సు ప్రాణములు
జ్ఞానము వీనికంటె వేత్తైనవాడు” అనిగదా శ్రీయాశవందూరు లానతిచ్చియుండుట తత్త్వ
ములనిర్ణయించుక్రమము, ఉద్దేశము లక్షణము పరీక్ష అని మాడువిధములై గదా యుండుట,
అందు (చిత్తు అచిత్తును ఈశ్వరుండును) అని తత్త్వత్రయమును ఉద్దేశించి ఉద్దేశక్రమముగా
వాటియొక్క స్వరూపములను బోధించుటకుఁ దలఁచి ప్రథమమందు చిత్ అనుశబ్దము చేసేదేశింపఁ

హాయ్, జ్ఞానాశ్రయహాయ్, ఈశ్వరనుక్కునియామ్యహాయ్,
హరిగ్రహాయ్, శేషమాంబురుక్కుమ్

౫ అత్తస్వరూపమ్ దేహాదివిలక్షణమానపడి యెన్నెన్నిల్,

౧ నాననాత్మేవినుడై య స్వరూపశోధనమ్ పణ్ణవతాకి ఉపక్రమిత్తు, (దేహేన్ద్రియమనప్రాణ బుద్ధివిలక్షణమాయ్) ఎన్నతుడగ్గ (శేషమాయిసుక్కుమ్) ఎన్నుమగ్గవాకి స్వరూపలక్షణత్తై యరు శిచ్చయ్తార్, అత్తైపరీక్షిత్కితార్ మేల్

౫ అతిల్ ప్రథమత్తిరే అత్తస్వరూప అనుడై దేహాదివిలక్షణత్తై శోధిపృతాక తద్ద జ్ఞాసుక్కునిడైయ ప్రశ్నత్తై యనుభాషిక్కుతార్ (అత్తస్వరూపమ్ దేహాదివిలక్షణమానపడి యెన్నెన్నిల్) ఎన్న

ఇతి తిన్నై తిత్త్వేఖరత్తరే ఇవర్ శామే విస్తరణ ముళిచ్చయ్తార్ “దేహమ్ అనేకావయవసజ్ఞాశాత కమ్ ఎన్నుమిడమ్ సిద్ధమ్ అతల్లెన్ద్రులవిలక్షణత్తుమ్ చైతిన్య ముజ్ఞాకిల్, అనేకచేతిన్ోపలభి ప్రసజ్గత్తుమ్, అవయవజ్గతి క్కిన్యోవ్యవమివాన్ నియ మముమ్, అవత్తరీల్ మమతా బుద్ధియుమ్, మమతావ్యవహారజ్గతి జ్ఞానాడు, ఒకవయవత్తు క్కే చైతిన్యజ్గోళ్ళిల్, అతుమిచ్చిన్నమానాల్, అవయవాస్తర మతినుభవిత్తైత్తై సరిక్కుమాన్ దాడు, పిన్ను, అహంబుద్ధివ్యవహారజ్గతి మమతాబుద్ధివ్యవహారజ్గతి తవిర వేణుమ్, సర్వశరీర వ్యాపియాన సుఖదుఃఖానుభవముజ్ఞానాడు అవయవసజ్ఞాతాత్తికమత్తు శరీరమ్, అవయవి,

లేనిదై. జ్ఞానమునకునికిచోపై, ఈశ్వరునికి, నియమించదగినది
యై, ధరించదగినదియై, శేషమై, యుండును

౫ అత్తస్వరూపము దేహాదులకంటె వేటై యుండు విధమెట్లనగా,

బడిన అత్తయొక్క స్వరూపమును శోధించవలెనని యుపక్రమించి (దేహము ఇంద్రియము మనస్సు ప్రాణము బుద్ధి వీటికంటె విలక్షణమై) అని యారంభించి (శేషమైయుండును) అను వరకు, స్వరూపలక్షణముల నానతిచ్చిరి, వైన దానిని పరీక్షించుచున్నారు

౫ అందు ప్రథమమందు అత్తస్వరూపము దేహాదులకంటె వేటై యుండుటను పరీక్షించుటకై దానినెఱుంగ నిచ్చుంగలవారి ప్రశ్నను అనువదించుచున్నారు (అత్తస్వరూపము దేహాదులకంటె వేటైయుండువిధ మెట్లనగా) అని

దీనిని వీరే తత్త్వేఖరమునందు విస్తరముగ నానతిచ్చియున్నారు “దేహము అనే కావయవములయొక్క సమాహస్వరూపమనుట సుప్రసిద్ధము. దానియందుగల సర్వావయవ ములను జ్ఞానము కలిగియున్నయెడల అనేక చేతనులు తోచవలసియుండును. అట్లైన అవయవములకుంపర స్పర మెల్లప్పుడు తగవులేకయుండుటయును వాటియందు నాది యనుబుద్ధి యును నాది యనువ్యవహారమును గూడదు, ఒకవయవమునకే జ్ఞానమున్నది యని యొప్పు కొనునెడల, అయవయవము నఱుకబడినపుడు అది యనుభవించినదానిని మఱియొక వయవము స్మరించగూడదు, మఱియు నేన్న నాది యనెడి వ్యవహారములను విడువవలసి యుండును, శరీరమందుండుట వ్యాపించియుండెడి సుఖ దుఃఖములను అనుభవించుటయుఁ గూడదు. శరీరము అయవసముహూపముగాదు, అవయవములనుఁ గలిగియుండునది,

అతితే చైతన్య మెన్నవొజ్ఞాతు, ఉపలమ్బునుపపత్తికల్పిణమైయాలే, అవయవస్వీకారమునుప పన్నుమాకైయాలే కిచ్చి ^౧“బాలదేహోహం మనజ్ఞానః యువదేహోహం బహుజ్ఞానః మమ శరీరమ్” ఎట్లు శరీరాహమర్థజలిలో పిఱిక్కిరింపజేసినట్లైయున్న భేదవ్యవహారము గూడా తు, ^౨“మమాయమాత్మ” ఎక్కరిఱివిడత్తితోపితే అముఖ్యమెన్నవొజ్ఞాతు, ముఖ్యేబాధమిల్లా మైయాలే అన్తిశ్శేఅహంబుద్ధిక్కు శరీరమ్ విషయమెట్లు కొడ్డాలము, శ్రుతియాలము శ్రుత్యర్థా పత్తికలాలము దేహాతిరక్తనాయ దేహస్తరి పరిగ్రహయోగ్యునన వాత్సాసిద్ధి బాహ్యేన్ది యజ్ఞుల మాత్మ వాకమాట్లాతు, ఒరువనే సర్వేన్దియ విషయజ్ఞతైయు గుఱితైయాలే ఇప్పడికొ శ్చాతపాతు ^౩“యావదాయవనన నానివర్ధితైక్కుజ్ఞే, అన్దనాసేస్పర్శయానిష్ఠే” ఎక్కరిఱి ప్రతిసంధానముగూడాతు చతుస్సే ఆత్మావాకిలో, అన్దకరూపతై స్వరియాతోఱియవేణుమ్ శ్రోత్రమే ఆత్మవాకిలో, బధిరక శబ్దతై స్వరియాతోఱియవేణుమ్ ఇప్పడిమన్ద్రై ఇన్దియజ్ఞలి లుమ్ కణుకొశ్చతు అన్తఃకరణముమ్ ఆత్మావాకమాట్లాతు, స్వరూపిన్ద్రై స్వరణాదికార్యజ్ఞుల క్కు కరణము కల్పితమైయాలే ఇతుతానే స్పర్శిక్కుతు ఎన్నవొజ్ఞాతు, స్వరణతుక్కు కరణమిల్లామైయాలే కరణముమితుతానే యెన్నవొజ్ఞాతు, విర్ధమైయాలే వేటొస్తు క రణమెన్నిలో, అతుబాహ్యకరణవాకిలో, అతిల్లాతపనుక్కు స్పృతికూడాతు అన్తఃకరణవాకిలో ఆత్మపుక్కు మనస్సెట్లు కేరిట్టతాయ విడుమ్ అన్తఃకరణ మనశ్శీతమాకిలో, ఇన్దియార్ధ

దానిలో జ్ఞానమున్నది అనియుఁ జెప్పఁగూడదు, అట్లు కనఁబడనందుచేతను, అట్లాప్ప కొననియెడల బాధకములేనందుచేతను, అవయవములనుఁ గలిగియుండునదియని యొప్పుకొనుట తగినదికానందుచేత. మఱియు ^౧“బాలదేహముఁగలిగిన నేను మండబుద్ధిఁ గలవాఁడు ప్రాయపుదేహముఁ గలిగిన నేను బహుబుద్ధిఁగలవాఁడు నాయొక్కరిరము” అని శరీర మందును నేననుదానియందును కలుగుచున్న భేదజ్ఞానమును, భేదవ్యవహారమును గూడదు ^౨“ఈయాత్మనాది” అనిచెప్పెడి స్థలమునందువలె ముఖ్యముకాదనఁగూడదు, ముఖ్యమనియొప్పు కొనినయెడల విరోధములేమిచే అట్లుకాక నేననియెడి జ్ఞానమునకు విషయము శరీరమే యను కొనినను శ్రుతులచేతను శ్రుతులయందుఁ జెప్పినవానికి ప్రామాణ్యముకలుగకపోవుచందుచేతను, దేహముకంటెవేఱి, మఱియొక దేహమును పరిగ్రహించుటకు యోగ్యుడైన ఆత్మ సిద్ధించు చున్నాఁడు బాహ్యేన్దియములును ఆత్మకా నేరపు, వీలయనగా, ఒక్కడే యన్నియన్దియ ములయొక్కవిషయముల నెఱుంగుటచేత ఇట్లాప్పకొననియెడల ^౩“ఏ నేను ఈవస్తువునుఁజూచి తినో అనేనే తాకుచున్నాను” అని తలచియుండుటయునుఁ గూడదు నేత్రమే యాత్మయైన యెడల గ్రుడ్డివాఁడు రూపమును స్పరించక యుండవలెను, చెవియే యాత్మయైనయెడల చెవిటివాఁడు శబ్దమును స్పరించకయుండవలెను, ఇట్లు తక్కిన ఇన్దియములందును కనుగొన వలెను అంతఃకరణమున్న ఆత్మకా నేరదు, వీలయనగా, స్పరించువానియొక్క తలఁపు మొదలగు పనులకు సాధనముగఁ గల్పించఁబడినది యగుటచేత. ఇదియేస్వరించుచున్నదియని యనగూడదు, వీలయనగా, స్పరించుటకు మఱియొకకరణములేనందుచేత. ఇదియే స్పరించుటకు సాధనమని యనఁ గూడదు; విరోధముకలుగుటవలన వేటొకటి దీనికి కరణముగ నున్నది యని యనునెడల, అది బాహ్య కరణమైననో, అది లేనివానికి తలఁపుగూడదు. అంతఃకరణమైననో ఆత్మకు మనస్సని కేరిడినటులగును. అంతఃకరణ ముక్కురలేనివత్తుమున ఇన్దియములకును విషయముల

౬ దేహాదికల్ “ఎన్నుడైయదేహాదికల్” ఎన్ను ఆత్మావిల్ వేటు
పట్టుత్తోల్ త్తొక్కై యాలుమ్, “ఇదమ్” ఎన్ను తోల్ త్తొక్కై యా
లుమ్, ఆత్మా నాన్ ఎన్ను తోల్ త్తొక్కై యాలుమ్,

సంబంధము జ్ఞానపోతెల్లామ్ జ్ఞానమ్ పీఠక్కవేణుమ్, ఆత్మయల్ మనస్సు మాత్సవాకమాట్టాటు
ప్రాణజ్ఞు మాతావాకమాట్టాటు, సంఘాతరూపజ్ఞుకై యాలే దేహము త్తావేగిజ పక్షత్తుక్కు
చొన్నదూషణజ్ఞిజ్ఞుమ్ తుల్యమ్ జ్ఞానముమాత్సవాక మాట్టాటు, “ఎనక్కజ్ఞానమ్ పీఠన్దట,
నశీత్తతు” ఎన్నుక్షణికముమాయ్ ఆత్మిధర్మముమాయ్ త్తొక్కై యాలే స్థిరనాయుపాన్
రాత్మపుణ్డెన్నువిడమ్ “సేర్త్తుక్కణ్డనా నే ఇయ్మకాణానిన్దే” ఎన్ గిజప్రత్యభిజ్ఞై యాలే
సిద్ధమ్” ఎన్నుఇప్పడి విస్తరణ వరుళిచ్చెయ్తాతే

౭. ఇప్పడి తనిత్తనియే యెడుత్తుక్కుక్కుమ్మళవిల్ గ్రంథవిస్తరమామెన్ను మన్దమతికళు
క్కుమ్ ప్రతిపత్తియోగ్యమామ్మడి, దేహాదికల్ సముచ్చితోల్ పాదానమ్మణ్ణి అవర్త్యోత్పాట్ట
లాత్మపుక్కుజ్ఞాన వైలక్షణ్యతై చ్చిలయుక్తి విశేషజ్ఞుకాలే సుగ్రహమాక వరుళిచ్చెయ్తాతే
(దేహాదికల్) ఎన్నుతుడగ్గి

(దేహాదికల్ “ఎన్నుడైయదేహాదికల్” ఎన్ను ఆత్మావిల్ వేటుపట్టుత్తోల్ త్తొక్కై యా
లుమ్ “ఇదమ్” ఎన్ను తోల్ త్తొక్కై యాలుమ్ ఆత్మానాన్ ఎన్ను తోల్ త్తొక్కై యాలుమ్) అతా
వతు - దేహాదికాళానవై ఎన్నుడైయదేహమ్, ఎన్నుడైయవిన్దీయమ్, ఎన్నుడైయమనస్సు,
ఎన్నుడైయప్రాణ్, ఎన్నుడైయబుద్ధి, ఎన్ను మమతాబుద్ధిక్కుమ్ మమతావ్యవహారత్తుక్కుమ్

౮. దేహాదులు “నాయొక్కదేహాదు” అని ఆత్మకంటె వేటుపడి
తోచుటచేతను “ఇది” అని తోచుటచేతను, ఆత్మ నేనని
తోచుటచేతను,

కును సంబంధము కలిగినప్పుడెల్ల జ్ఞానముకలుగవలెను కావున మనస్సునాల్మకానేరదు ప్రాణ
ములును ఆత్మకానేరవు, ఏలయనగా, సమూహరూపము లైనందువలన దేహము ఆత్మయను
పక్షమునఁ జెప్పిన దూషణములు వీనికినిఁగలవు జ్ఞానము నాల్మకానేరదు, ఏలయనగా, “నాకు
జ్ఞానముకలిగెను నశించెను” అని త్తణకాలమాత్రముండునదిగను, ఆత్మయొక్క గుణముగను,
తోచుటచేత “నిన్నుచూచిన నేనే నేడునుఁ జూచుచున్నాను” అనియెడి జ్ఞాపకము వలన
చలించని యొకయాత్మకలఁడనుట సిద్ధము” అని యిట్లు తత్త్వశేఖరమందు విస్తరముగ నావ
తిచ్చియున్నారగుదా

౯ ఇట్లు వేట్వేటుగనెత్తి త్రోయునెడల గ్రంథము విస్తరించునని తలచి మందమతు
లభును విశ్వసింపఁ దగునటుల, దేహాదులను ప్రోగుచేసి వాటికంటె నాత్మకు గల వేటుబాటును
కొన్ని యుక్తివిశేషములచే సులభముగ గ్రహించునటు లానతిచ్చుచున్నారు (దేహాదులు)
అని ప్రారంభించి

(దేహాదులు “నాయొక్కదేహాదులు” అని ఆత్మకంటె వేటుపడి తోచుటచేతను
“ఇది” అని తోచుటచేతను ఆత్మ నేననితోచుటచేతను) అట్లనగా దేహాదులు, నాదేహము
నాయొంద్రియము నామనస్సు నాప్రాణము నాబుద్ధి అని నాదియనెడ వేటుకకును నాదియనెడి

ఇవై యొరుక్కాల్ తోన్ద్రో యొరుక్కాల్ తోన్ద్రో మైయా
లుమ్, ఆత్తా ఎప్పొతుమ్ తోన్ద్రొకై యాలుమ్,

విషయమాయ్కోణ్ణు, అహమర్థభూతనాన వాత్సపుకన్యమాయ్తోన్ద్రొకై యాలుమ్, అప్ప
డయ్ ఇతు దేహమ్ ఇతు ఇన్ద్రీయమ్ ఎష్ట ఇదంబుద్ధి వ్యవహార విషయమాయ్కోణ్ణు, అహ
మర్థవ్యతిరక్తమయ్ తోన్ద్రొకై యాలుమ్, అజ్ఞనన్తిక్క, ఆత్తా అహమర్థభూతనాయ్కోణ్ణుతో
న్ద్రొకై యాలు మెన్పడి (ఇవై యొరుక్కాల్ తోన్ద్రో యొరుక్కాల్ తోన్ద్రో మైయాలుమ్ ఆత్తా
ఎప్పొతుమ్ తోన్ద్రొకై యాలుమ్) ఇవై ఎష్ట దేహేంద్రియాదికై సరామర్మిక్కిఱతు దేహమ్ ఒ
రుక్కాల్ తోన్ద్రోమైయాల్ తోన్ద్రో మైయావతు, జాగ్రద్దైయల్ “ఘోషాహమ్కి
శోహమ్” ఇత్యాదికళాలే అహంబుద్ధి వ్యవహార విషయమాయ్కోణ్ణు ఆత్త త్వేనతోన్ద్రోయిరు
న్ద్రేయాకిలుమ్, సుషుప్తిదైయల్ అప్పడితోన్ద్రోతరుక్కై ఆత్తా ఎప్పొతుమ్ తోన్ద్రొకై
యావతు - “ఉజ్జువతుక్కు మున్కివై యెల్లమఱిన్దీర్దనాక్ ఉజ్జుకిఱతు ఎన్నుడమ్మ
ముట్టడవఱిన్దీరేక్” ఎష్ట ప్రతిభిక్షేపణ్ణుకైయాలే, ఉభయాయ్దైయలుమ్ దేహదన్యనాయరుప్ప
నొరుఆత్తాఉజ్జుతోన్ద్రొకై అథవా, జన్మమరణభాక్త్యైతేదేహమ్ ఒరుక్కాల్ తోన్ద్రో
యొరుక్కాల్ తోన్ద్రో మైయాలుమ్ “నాక్ జన్మాన్తర త్తీర పణ్ణినవతిన్దైయ ఫలమితు”
ఎగ్గిఱ లోకవ్యవహారతై ఆత్తా జన్మమరణాది రహితనాయ్కోణ్ణు ఎప్పొతుమ్ తోన్ద్రొకై
యాలు మెన్నువుమామ్ ఇప్పడియే చత్తురాదిరూపేణ తోన్ద్రోయిరుక్కిఱన్దీయజ్జో, అన్ద

ఇవి యొక పృథుతోచి మఱియొక పృథు తోచకుండుటచేతను,
ఆత్త యెల్ల పృథును తోచుటచేతను,

వ్యవహారమునకును విషయముగ నుండి నేన నెడి దానికియర్థభూతుడైనయాత్మకంపె వేఱుగఁదో
చుటచేతను, అట్లే ఇది దేహము ఇది యింద్రియము అని ఇదియను ఎఱుకకును ఇదియను వ్యవ
హారమునకును విషయమగుచు అహమర్థమగు నాత్మకంపె వేఱుగఁదోచుటచేతను, అట్లుకాక,
ఆత్త అహమర్థభూతుడగుచు తోచుటచేతను, అనియర్థము. (ఇవి యొక పృథుతోచి మఱియొక
పృథు తోచకుండుటచేతను ఆత్త యెల్ల పృథుతోచుటచేతను) ఇవి యని దేహేంద్రియాదులనుఁ
జెప్పవచ్చును. దేహము, ఒక పృథుతోచి మఱియొక పృథు తోచకయుండునది యనగా, మేలు
కొనియుండునపుడు “నేనుఘోషుడను, నేను చిక్కియున్నవాఁడను” అని మొదలైనవాటిచే
నహమనుబుద్ధికి విషయమగుచు నాత్మగఁదోచియుండునదియేయెనను నిద్రించునపుడు అట్లుతోచక
యుండుట ఆత్తయెప్పుడును తోచునది యనగా “నిద్రించుటకు ముందు వీటినిన్నిటిని యెఱిగి
యుండునేను నిద్రించునపుడు నాదేహమునుగూడ మఱచియుంటిని” అని తలఁచుటచేత ఈ
రెండు దశలయందును దేహముకంపె వేఱుగనుండు నొక యాత్మకలంఛని తోచుట
లేక, జన్మమరణము కలిగినదగుటచేర దేహ మొక పృథుతోచి మఱియొక పృథు తోచక
యుండుటచేతను, “నేను జన్మాంతరమందుఁ జేసినదానియొక్క ఫలమిది” అనెడి లోకవ్యవ
హారముచేత ఆత్త జన్మమరణాదులు లేనివాఁడగుచు నెప్పుడును తోచుటచేతను, అనియుఁ
జెప్పవచ్చును. ఇట్లులే నేత్రము మొదలైన రూపములచే దోచియుండు నింద్రియములు గ్రుడ్డి

ఇవై పలవ్వాకె యాలుమ్, ఆత్మా ఒరువనాకె యాలుమ్,

బద్ధ రాష్ట్రవస్త్రాంత తో నోదోదోయలుమ్ బద్ధరాష్ట్రాదిహేతుత్వేన తోదోదోయక్రియమనన్సు,
 ఒక కాలవీక్షేపజ్ఞులే మానూయ్ కొన్నిజ్ఞాప్తుమ్ తోదోదోయలుమ్, బద్ధరాష్ట్రా
 నిశ్వాసాదికళాతే తోదోదోయక్రియ (పాణిజ్ఞాతే) ఒకమానూదృశ్యకళితే నోదోదోయకొదోదో
 ప్పార్కకగ్రవేణుమ్బుడి తోదోదోయలుమ్, విషయగ్రహణవేయిలో ప్రకాశింజ్ఞానమ్
 విషయగ్రహణ భావశ్రేయిలో తోదోదోయలుమ్, ఇప్పుడయ్యిక్రే, “నాకొజ్ఞుమ్” వి
 యుమ్ మున్యవిశ్లేయియన్దే, ఇహోపేతిఅధ్యయమ్ బధిరమనానా, మున్యవిష్టయమనన్సు
 విశతమాయరుక్మమ్, ఇహోపేతిఅధ్యయమ్ తెరిఱిత్తై, నానహోపేతి నిష్పాణనాయక్రిడన్దే, ఇహో
 తుసప్రాణనానా, ఎనక్కహోపేతి జ్ఞానముజ్ఞాయరుద్దతు ఇహోదు జ్ఞానమ్ నశిత్రతు”
 ఎట్టు ఇవై తోదోదోనహోతోదు తోదోదోనహోతోదు వాణియఱ అత్తా ఎహోపేతి తోదోయ
 క్రియాలుమ్ (ఇవైపలవాక్రియాలుమ్ అత్తా ఒరువవాక్రియాలుమ్) మీజ్ఞుమ్ ఇవైయెట్టు
 దేహాదికళై పరామర్శింజ్ఞుతు దేహతుక్కుప్పవై అనేకాయన బద్ధాత్మిక మాక్రి
 యాతే ఇద్రియజ్ఞుక్కుప్పవై చిత్తశ్శ్రియానవ్విక్రేదత్తాతే మనస్సుక్కుప్పవై మనో
 బుద్ధి చిత్తహంకార రూపమానభేదత్తాల (పాణియక్కుప్పవై ప్రాణాహానాదిభేదత్తాల
 బుద్ధిక్కుప్పవై ఘటజ్ఞాన పటజ్ఞానాది భేదత్తాల ఇప్పుడి దేహాదికగోరాక్షేపలవాక్రి
 యాలుమ్, ఇన్ద్రనన్దిత్తే, అహం బుద్ధి వ్యవహారార్థనాన అత్తా ఒరువవాక్రియాలుమ్

ఇవి యనేకములై నందు చేతను, అట్టి యొక్క నందు చేతను,

నాడగునపుడును చెవిటివాడగునపుడును తోచకయుండుట చేతను, తలంపులకు కారణముగఁ దోచియుండు మనస్సు ? కాక కాలమందు పోకి లేనిదగుచు, యొకవిధముగ నైనను తోచక యుండుట చేతను, ఊపిరివిడుచుట ఊపిరిఁగట్టు మొదలైనవాటిచే తోచియుండు ప్రాణములు ఒకానొక మూర్ఛకలయందు లగఁబడుచుఁబోడిచి నూడవలసినట్లు తోచకయుండుట చేతను, విషయములను గ్రహించునపుడు ప్రకాశించుజ్ఞానము విషయములను గ్రహించకయుండునపుడు తోచకయుండుట చేతను, ఇట్లుకాక “నేను కండ్లను చెవులను మునుపు కలిగియుంటిని, ఇప్పుడు గ్రుడ్డివాడనును చెవిటివాడను నైతిని, ముందు నాయొక్కమనస్సు విశదముగనుండును, ఇప్పుడొకటియు తెలియక యున్నది, నే నప్పుడు ప్రాణములు లేకయుంటిని, ఇప్పుడు ప్రాణము లతో గూడినవాడనైతిని, నాకప్పుడు జ్ఞానముకలిగియుండెను, ఇప్పుడు జ్ఞానము నశించెను, ” అని యివి తోచినప్పుడును తోచకయుండునప్పుడును భేదములేక అత్తియెల్లప్పుడును తోచుట చేతను. (ఇదియే నేకములైనందు చేతను అత్తియొక్కడైనందు చేతను) మఱియు నివియని దేహదులు చెప్పఁబడుచున్నవి దేహమునకు బహువచనము, అ నే కావయవముల సమూహస్వరూప మైనందు చేత ఇంద్రియమునకు బహువచనము, నేత్రము చెవియ నెడ భేదము చేత మనస్సునకు బహువచనము, మనస్సుబుద్ధి చిత్తము అహంకారము అనియెడు భేదముచేత ప్రాణమునకు బహువచనము, ప్రాణము అపానము మొదలగు భేదముచేత జ్ఞానమునకు 2 వాచనము, భుజిజ్ఞానము పట్టజ్ఞానము అనుభేదముచేత ఇట్లుదేహము లాకొకటి యనేకములగుట చేతను, అట్లుకాక అహమనెడుబుద్ధికిని అహమను వ్యవహారమునకునుఁ దగియుండు నాత్మ యొక్కడైనందు చేతను.

ఆత్మా ఇవన్ద్రోల్ విలక్షణనైస్త్వ కొళ్ళవేణుమ్.

2 ఇన్దయుక్తికళుక్కు క్కణ్ణభీవుణ్ణేయాకిలుమ్ శాస్త్రబలత్తా 3

ఆత్మా దేహాదివిలక్షణనాకక్కడవక్.

(ఆత్మా ఇవన్ద్రోల్ విలక్షణనైస్త్వ కొళ్ళవేణుమ్) అతావతు ఇస్పడిదేహాది ప్రకారత్తైయుమ్ ఆత్మావినుడైయ ప్రకారత్తైయుమ్ నిరూపితాల్, ఆత్మా దేహాదికళావన్ద్రోల్ వేణుపటిరుప్పా నొనువ నైస్త్వ అవశ్య మంగీకరింక వేణుమెక్ గై

2 ఇస్పడియుక్తయాలే సాధితమాన అర్థత్తైశాస్త్రబలత్తాలే దృఢీకరిక్కితార్ (ఇన్దయుక్తగళుక్కు క్కణ్ణభీవుణ్ణే యాకిలుమ్ శాస్త్రబలత్తాలే ఆత్మాదేహాది విలక్షణ నాక క్కడవక్) ఎన్న్

(క్కణ్ణభీవుణ్ణేయాలుమ్) ఎక్ గైయాలే - సర్వథా ఇతుక్కు క్కణ్ణభీవు శొల్ల వారు వర్నుమ్ పోకాతు అతు తానుజ్ఞాయత్తాకిలుమ్ ఇవ్వర్థమ్ శ్రుతిస్తృతి త్తాని సకలశాస్త్ర సిద్ధిమైకైయాలే, శాస్త్రబలదానే ఇవ్వర్థత్తై సాధిక్కుమెన్న్ కరుత్తు ౧ “పఞ్చవింశోయం పురుషః” 2 “పఞ్చవింశతాభవతి” 3 “భూతాని చ వర్తేణ చ వర్తేణీన్ద్రీయాణి చ | టవ ర్తేణ తవర్తేణ జ్ఞానగర్భాదయస్తథా || మనఃపకారేణైవోక్తం ఫకారేణ త్వహంకృతిః | బకారేణ భకారేణ మహాప్రకృతిః” ఆత్మాతు స మకారేణ పఞ్చవింశః ప్రకీర్తితః” ౪ “యః పరఃప్రకృతేః ప్రోక్తః పురుషః పఞ్చవింశకః | స ఏవ సర్వభూతాత్మా సర్వ

ఆత్మ వీనికంటె వేణుని ఎటుగఁబడఁదగినవాఁడు

2 ఈయుక్తులకు నాశముసంభవించినను శాస్త్రబలముచే నాత్మ దేహాదులకంటె వేణుకాఁదగినవాఁడు

(ఆత్మ వీనికంటె వేణుని ఎటుగఁబడఁదగినవాఁడు) అనగా - ఈ విధముగ దేహాదులయొక్క ప్రకారమును ఆత్మయొక్క ప్రకారమును నిరూపించునెడల ఆత్మ దేహాదులైన వాటికంటె వేణు పడియుండునాఁకొకఁడని అవశ్య మంగీకరించవలెనని యర్థము

2 ఇల్లుయుక్తిచేత సాధించిన యర్థమును శాస్త్రబలముచేత దృఢపరుచుచున్నాడు

(ఈ యుక్తులకు నాశముసంభవించినను శాస్త్రబలముచే నాత్మదేహాదులకంటె వేణు కాఁదగినవాఁడు) అని

నాశము సంభవించినను అనుటచే నేవిధముచేనైనను వీటిని నిరసించుట కొక్కరుగు శక్తులుగారు అట్లు నిరసించబడినను, ఈయర్థము శ్రుతిస్తృతి మొదలగుసకలశాస్త్రములచే సిద్ధించియుండునది గావున, శాస్త్రబలమే యీయర్థమును సాధించునని యభిప్రాయము ౧, “ఈ జీవుఁ డిరువదియైదవ వాఁడు” 2, “ఆత్మ ఇరువది యైదవ వాఁ డగుచున్నాఁడు” 3, “కవర్తముచే భూతములును చవర్తముచే నింద్రియములును టవర్తముచే జ్ఞానేంద్రియములును తవర్తముచే శబ్దస్పర్శాదులును పకారముచే మనస్సును ఫకారముచే నహంకారమును బకారముచే మహాత్మును భకారముచే ప్రకృతియునుఁ జెప్పఁబడుచున్నవి ఇరువదియైదవవాఁడైన ఆయాత్మయన్నసోమకారముచే చెప్పఁబడుచున్నాఁడు” ౪ “ఏ పురుషుఁడు ప్రకృతికంటె వేణుని యను, యిరువదియైదవ వాఁడనియును, చెప్పఁబడెనో వాఁడే సమస్తభూతములకు నాత్మయని

౮. అజడమాకై యావతు - జ్ఞాన త్రైయోభీయపుద్గానే తోబ్రయైకై .

౧. “ఆత్మభక్తిః ౭క్షరశ్శాస్త్రో నిర్గుణః ప్రకృతేః పరః | ప్రవృద్ధ్యపచయాన స్తపికస్యాఖిలజన్మము ||
 ౨. పిణ్డోపృథగ్గతః పుంసశ్శిరః పాశ్యాదిలక్షణః | తతోహమితీతత్రైతాం సంజ్ఞాం రాజక
 కరోమ్యహమ్ || కింత్యమేతచ్ఛిరః కిన్ముశిరస్సల తథోదరమ్ | కిమపాదాదికంత్యంవై త
 వైతత్కించమహిపతే || సమస్తావయవేభ్యస్తస్యం పృథగ్భూతవ్యవస్థితః | కోహమిశ్యేవనిపుయో
 భూత్వాచిన్తయపార్థివ || ౩. పంచభూతాత్మకే దేహే దేహీమోహతమోవృతః | అహం మమైత
 దిత్వచ్చైచ కురుతే కుమతిర్మతిమ్ || ఆకాశవాయ్యగ్నిజలపృథివీభ్యః పృథక్కిన్తే | ఆత్మన్యా
 త్తిమయంభావం కఃకరోతికశీబత ||” ఎష్ట ఇష్టది శ్రుతిస్తృత్యాది సకలకాస్త్ర ప్రతిపన్న
 మాన ఆత్మావినృదైయదేహాది విలక్షణత్వమ్ దురపహ్నవమ్, ఎష్టనినైత్తితే కాస్త్రబలతాతే ఆత్మా
 దేహాదివిలక్షణనాకక్కడవనెష్ట సునిశ్చయమాక వివరయశ్చెయ్యతతు.

౮ (అజడమ్) ఇత్వాది. అజడత్వమావతు - అనన్యాగ్రీనప్రకాశత్వమ్. స్వయంప్రకాశ
 త్వమెష్టవడి స్వయంప్రకాశత్వ మాకై యావతు - దీపమ్ దీపా న్తరనిరపేక్షమాక స్వవ్యవహా
 రత్తుక్కుచేతు వాకిఅహోపాతి ప్రకాశాన్తరనిరపేక్షమాక స్వవ్యవహారత్తుక్కు చేతువాకై.
 అత్తైయరళిచ్చెయ్కితార్ (జ్ఞానత్రైయోభీయపుద్గానే తోబ్రయైకై) ఎష్ట. ౪ “ హృద్యస్త

౯. అజడమగుటయనగా జ్ఞానమును విడిచియు తానేతోచుట.

యును, నరుడనియును, చెప్పబడుచున్నాడు” ౧. “ఆత్మ భద్గుడు నాశములేనివాడు
 శాంతుడు సత్వాదిగుణము లేనివాడు ప్రకృతికంటె భిన్నుడు; సమస్త జంతువులయందు
 నొక్కరూపమైయుండు నాత్మకు పెరుగుట విరుగుటలేవు.” ౨. “ఓరాజా! ఏకారణమువలన
 శిరము హస్తము మొదలగు లక్షణములు గలిగిన శరీరము జీవునికంటె వేఱుబడియున్నదో
 ఆకారణమువలన నేననెడి యీసంజ్ఞను దేనియందుచేయుదును” “నీవు ఈశిరమా? లేక శిరము
 నీదియా? నీవు ఈకడువా? లేక కడుపునీదియా? ఈ పాదము మొదలైనవి నీవా? లేక యవి
 నీవియా? ఓరాజా! సమస్తములైన యవయవములకంటె నీవు వేఱైయుండువాడవు, ఎఱుక
 కలవాడవగుచు నేనెవ్వడని యాలోచింపుమా” ౩. పంచభూతమయమైన శరీరమందు మోహ
 మనెడి చీకటిచేత గప్పబడినవాడును మతిలేనివాడునైన జీవుడు, నేను, ఇదీనాది, యని దృఢ
 మైన నమ్మకమును గలిగియున్నాడు” “ఆత్మ, ఆకాశము వాయువు అగ్ని జలము పృథ్వి
 వీనికంటె వేఱైయుండగ నెవడు శరీరమం దాత్మబుద్ధికేయును” అని యిట్లు శ్రుతిస్తృతి
 మొదలగు సకలకాస్త్రములచే నిర్ణీతమైన ఆత్మయొక్క దేహాదులకంటె వేఱుబాటు పోగొట్టు
 తుకు తగనిది, యనితలచిగదా కాస్త్రబలముచే నాత్మ దేహాదులకంటె వేఱుకాదగినవాడని
 ఘోషిల్లిలి నిశ్చయముగ పీరానతిచ్చినది

౯. (అజడమిత్వాది) అజడత్వమనగా - ఇతరము నపేక్షించక ప్రకాశించుట. తానే
 ప్రకాశించుట యనియర్థము తానే ప్రకాశించుటయనగా - దీపము మతీయొకదీపము
 రెండుక్కు యపేక్షలేకయే తన్ను వ్యవహరించుటకు కారణమగునటుల మతీయొక ప్రకా
 శము నపేక్షించకయే తన్ను వ్యవహరించుటకు కారణమై యుండుట. దానినే (జ్ఞాన
 మునువిడిచియు తానేతోచుట) అని యానతిచ్చుచున్నారు ౪ “ హృదయమధ్యమందు

౯. ఆనందరూపమాకై యావత్తు - సుఖరూపమాయుర్నైక్యం.

౧౦ ఉణర్ నందక "సుఖమాక వుజ్జినేక" *

శ్లోతిఃపురుషః" ౧ "అత్రాయంపురుషస్స్వయం జ్యోతిర్భవతి" ౨ "విజ్ఞానమయః" ౩ "అత్తజ్ఞానమయః" ౪ "తచ్చజ్ఞానమయం వ్యాపిస్వస్థంవేద్యమనూపమమ్" ౫ "అత్త సంవేద్యంతజ్ఞానమ్" ఎన్నక్కడవతి? అ

౯ (ఆనందరూపమ్) ఇత్యాది. ఆనందరూపత్వమావత్తు - స్వతీవవేష్టత్వమ్ అతావత్తు - స్వభావమేయనకూల మాయుర్నైక్యం ౨ "అనుకూలం సుఖం దుఃఖం ప్రతికూల మితిస్థితేః| స్వాత్మాస్వస్థానకూలా హీత్యాత్మసాక్షిక ఏవసః" ఎన్నిటపడియే తనకుత్తానే సుఖరూప మాయుర్నైక్యం యెవ్వ పడి

౧౦. ఇప్పుడి ఆత్మస్వరూపమ్ సుఖరూపమాయుర్నైక్యం మెన్నుమితిలోను ప్రప్రబుద్ధప్రత్యభి జ్ఞైర్నైక్య ప్రమాణమాక వరుళిచ్చెయ్కెతార్ (ఉణర్ నందక) ఎవ్వుడుజ్జి

"సుఖమాక వుజ్జినేక" ఎన్నిటప్రత్యభిజ్ఞైర్నైక్యతానే ఇతిలోప్రమాణమ్" ౧ ఎన్నిటే తత్వశేఖ రత్తిలుమ్ ఇవరయళిచ్చెయ్తతతు సుఖపీడకైయిలో పరాగర్థానుభవమిల్లామైయాలుమ్, ప్రత్యగర్థ స్ఫురణముజ్ఞానైయాలుమ్, సుప్రోత్థితనాలే పరామృప్త మానసుఖమ్ స్వరూపసుఖమాక వేణుమి టే. "ఇహోత్థితసుఖమ్ వీణుక్కుప్పడియుజ్జినేక" ఎవ్వు "సుఖమాక వుజ్జినేక" ఎన్నిట

౯. ఆనందరూపమగుటయనగా సుఖరూపముగనుండుట.

౧౦. మేలుకొనినవాడు "సుఖముగ నిద్రించితిని"

ప్రకాశించెడి పురుషుడు" ౧ "ఇచ్చట ఈపురుషుడు స్వయముగ ప్రకాశించువాడై యున్నాడు" ౨ "విజ్ఞానముచేర బూర్ణుడు" ౩ "అత్త జ్ఞానమయుడు" ౪ "అది జ్ఞాన మయమైనదియు వ్యాపించునదియు తనకుత్తానే ఎటుగఁ దగినదియు ఉపమానములేనిదియు" ౫ "అజ్ఞానము తనచే నెటుగఁదగినది" అని చెప్పబడియున్నదిగదా.

౯. (ఆనందరూపమిత్యాది) ఆనందరూపత్వమనగా స్వయముగనే యిష్టమైయుండుట, అనగా స్వభావమే యనుకూలమైయుండుట ౨ "సుఖమనగా అనుకూలము, దుఃఖమనగా ప్రతి కూలము, అనియుండుటవలన తనయాత్మ తన కనుకూలుండనుటకు సాక్షి యాత్మయే" అన నట్లు తనకుత్తానే సుఖరూపముగనుండుట యనియర్థము.

౧౦. ఇట్లు ఆత్మస్వరూపము సుఖరూపముగనుండునను దీనికి నిద్రించి మేలుకొనినవాఁ జ్ఞాపకమును ప్రమాణముగ నానతిచ్చుచున్నార,

మేలుకొనినవాడు అనిమొదలుపెట్టి "సుఖముగ నిద్రించితి ననెడు జ్ఞాపకమే దీనిని ప్రమాణము" అనిగదా తత్వశేఖరమందును వీరానతిచ్చినది నిద్రించునపుడు ధర్మభూతజ్ఞానర ముయొక్క యనుభవము లేకపోవుటచేతన్దు (ధర్మభూతజ్ఞానరూపము) ఆత్మలోచుటచేతనజ్ఞాన నిద్రించిమేలుకొనినవానిచే తలచబడు సుఖము స్వరూపసుఖమై యుండవలెనుగదా. ఇప్పుడెఱుఁగ సుఖముకలుగునట్లు నిద్రించితినినిగదా "సుఖముగ నిద్రించితిని" అనుటకర్థము అని యన్దు.

ఎక్కడై యాలే సుఖరూప మాకక్కడవతు.

౧౧. నిత్యమాకై యానీతు - ఎప్పోతుముజ్ఞాభరుకై.

వితుక్కుప్పొరుతో ఎన్నవొణ్ణాతు , ప్రతిపత్తిరీరమ్, అప్పడియన్టిక్కే “ఇనితాకప్పాడినేకే” ఎక్కడికొప్పొరియిరుక్కైయాలే ఇతుతన్నై భాష్యత్తిలే “ఏనింహిసుప్తోత్తస్య పరామర్శః, సుఖమహమస్వాప్నమితి అనేనప్రత్యవమర్శనేన తదానీమవ్యహమర్శస్యైవాత్మనః సుఖత్వం జ్ఞాతృత్వంచజ్ఞాయతే నచ వాచ్యం, యదేదానీం సుఖంభవతి తథా తదానీ మస్వాప్న మిత్యేషాప్రతిపత్తిరితి, అతద్రూపత్వాత్ ప్రతిపత్తేః” ఎష్ట భాష్యకార రయశిచ్చెయ తార్ స్వరూపమనుకూలమన్తాకిలో, ప్రేమాన్నదత్వజ్ఞానాదాతు “అశ్చర్యవత్సత్యతికశ్చిదే నమ్” ఇత్యాదికథాలుమ్ ఇవర్షదమసిద్ధమ్. “అర్థింజ్వలతి” ర“నిర్వాణమయవీచాయ మాత్మా” గ“జ్ఞానానందమయస్తాత్మా” ఓ“జ్ఞానానందైకలక్షణమ్” ఇత్యాది శ్రుతిస్మృతిక థాలుం ఆల్లావినుడైయ ఆనందరూపత్వమ్ సుస్పష్టమ్ ఆక కీర్తి ప్రకృతేః పరిత్వజ్ఞాల్లుకైయాలే దేహత్వవాదమ్ నిరస్తమాయత్తు, అజడత్వానంద రూపత్వజ్ఞాల్లుకైయాలే జడాత్వవాదమ్ నిరస్తమాయత్తు

౧౧ (నిత్యమిత్యాది) నిత్యత్వమావతు-సర్వకాలవర్తిత్వమ్ అత్తై యరుశిచ్చెయ కిరార్ (ఎప్పోతుముజ్ఞాభరుకై) ఎష్ట

అనుటచే సుఖరూపము కాగలది.

౧౧ నిత్యమగుటయనగా నెల్లప్పుడునుండుట.

గూడదు, ఏలయనగా, జ్ఞానాకారమట్లుగాక “సుఖముగ పాడితిని” అనునటువలెనుండుట చేత దీనినే శ్రీభాష్యమునందు “నేను సుఖముగ నిద్రించితిని అనిగదా నిద్రించి మేలుకొన్నవాని జ్ఞాపకము, ఈ జ్ఞాపకముచే నప్పుడుగూడ అహమనుదానియర్థమైన యాత్మ, సుఖముగ నుండుటయును ఎఱుగుచుండుటయును తెలియుచున్నది. ఇప్పుడు సుఖము కలుగునట్లు అప్పుడు నిద్రించితిని అనునిదియే జ్ఞానముయొక్కయాకారము అని చెప్పగూడదు, ఏలయనగా జ్ఞానాకార మట్లుకానిదగుటచేత” అని శ్రీభాష్యకారు లానతిచ్చియున్నారు స్వరూపమనుకూల మైనది కానియెడల, యిష్టపడఁదగినది కాగూడదు, “ఓకానొకఁడు వీనిని ఆశ్చర్యముగఁ జూచుచున్నాఁడు” అనునిది మొదలైన వాక్యములచేతను యియ్యర్థము సిద్ధించుచున్నది “చల్లగా ప్రకాశింపుచున్నాఁడు” ర“ఈయాత్మ సుఖమయమైనవాఁడు” గ“అత్త జ్ఞానానందమయఁడు” ఓ“జ్ఞానానందములే స్వరూపముగ గలవాఁడు” అనునివిమొదలైన శ్రుతి స్మృతులచేతను అత్తయొక్కయానందరూపత్వము స్పష్టమగుచున్నది కాఁగా క్రింద ప్రకృతి కంటె వేఱువాటిను చెప్పటచేత దేహమే యాత్మయనువాదము నిరసింపఁబడెను అజడమైన జ్ఞానాఁడు ఆనందరూపమైనవాఁడు అనిచెప్పటచే నాత్మజడమనెడు వాదము నిరసింపఁబడెను

౧౧. (నిత్యమిత్యాది) నిత్యత్వమనగా సర్వకాలమందునుండుట, వానినే (ఎల్లప్పుడునుండుట) అని యానతిచ్చుచున్నారు.

౧౨. ఎప్పోతుముణ్డాకిల్ జన్మమరణజ్ఞభుణ్డాకిటపడియెన్నెన్నిల్, జన్మ
మావతు - దేహసంబంధమ్, మరణమావతు - దేహవియోగమ్.

౧౨. ఏతద్విరోధితైర్జన్మయమవదిత్తు పరిహరిక్రితార్ (ఎప్పోతుముణ్డాకిల్) ఎష్ట
తుడణ్ణి

అతావతు - ఆత్మసర్వకాలవర్తియాయుక్తు మాకిల్ ౧ “ప్రజాపతిః

౨ “సన్మలాస్సోమ్యేవాస్సర్వాఃప్రజాః” ౩ “యతోవా ఇమాని భూతాని జాయంతే”
౪ “యతః ప్రమాతా జగతః ప్రమాతీ తోయేన జీవాన్ వ్యసంర్జ భూమ్యామ్” ఇత్యాదిశ్రుతి
వాక్యజ్ఞాలో ఆత్మపుక్కు చొచ్చిల్లప్పడుకిట జన్మమరణజ్ఞభుణ్డాకిటపడి యెన్నెన్నిల్, అవగ్రహి
తొచ్చిల్లకిట జన్మమావతు - దేహసంబంధమ్, మరణమావతు - దేహవియోగ మెక్కు
నిత్యనాకిల్ సృష్టిక్కుమున్ను ఏకత్వావధారణమ్ కూడాదితేయెన్నిల్, ఏకత్వమావతు -
నామరూపవిభాగాభావమైయాలే కూడుమ్, సంహారదత్తయల్ ఆత్మవిల్లెయికిల్ ఈశ్వ
రనుక్కు ఉపాదానత్వ స్థూడాతు, అకృతాభ్యాగమ కృతవిశ్రణాశ్చక్లమవరుమ్, అత్తయల్
ఆత్మనిత్యత్వమ్ కొక్కవేణుమ్. ౫ “నజాయతే మ్రియతేవా విపశ్యత్” ౬ “జ్ఞాన్జ్ఞాద్వావజాపీ
శనీశా” ౭ “నిత్యోనిత్యావామ్” ౮ “ప్రకృతింపురుషంచైవవిద్వ్య నాదీఉభావపీ” ౯ “నజా
యతేమ్రియతేవాకదాచి న్నాయం భూత్వాభవితానాభూయః | అజో నిత్య శ్చాశ్వతోయం

౧౨. ఎప్పుడునుండినయెడల జన్మమరణములు కలుగుచున్నవిధ మెట్లు
నగా, జన్మమనగా దేహముతోకూడుట, మరణమనగా దేహ
మును విడుచుట.

౧౨. దీనికివిరోధమైన శంకను అనువదించి పోగొట్టుచున్నారు. (ఎప్పుడును ఉండిన
యెడల) అనిపారంభించి

అనగా, అత్త ఎల్లకాల ముండువాడైనయెడల ౧ “ప్రజాపతి ప్రజలను సృష్టించెను

౨ “ఓయి ప్రియశిష్యుడా! యీయందలు ప్రజలును సత్తనదానిని కారణముగఁగలవారలు”
౩ “ఏవరమాత్మవలన ఈభూతములు పుట్టుచున్నవో” ౪ “ఎవనినుండి జగత్తునకు పుట్టుకకలిగినో
వాడు భూతసూక్ష్మములచే జీవులను సృష్టించెను” ఇవిమొదలగు శ్రుతివాక్యములచే నాత్మకు
చెప్పబడు జన్మమరణములు కలుగువిధమెట్లనిన, వాటిచే చెప్పబడుజన్మమనునది దేహముతో
గూడుట, మరణమనునది దేహమును విడుచుట, అనియర్థము అత్త నిత్యుండైనపక్షమున సృష్టికి
ముందు ఈశ్వరుండొక్కడేయని చెప్పదగదు అనిచెప్పనెడల, ఒకడుగానుండుట యనగా
నామరూపవిభాగములు లేకుండుట కావునచెప్పదగును. సంహారదశయందు అత్త లేనియెడల
ఈశ్వరునికి ఉపాదానకారణత్వముఁ గూడదు, కర్తమును చేయకయే ఫలముకలుగుటయును
చేసినకర్తములు వ్యర్థములగుటయును సంభవించును, కావున అత్త నిత్యుండని యొప్పుకొనవల
యును. ౫ “జీవుడు పుట్టుటలేదు చచ్చుటలేదు” ౬ “జ్ఞానియును, అజ్ఞానియునైన యిరువురు
ను పుట్టుకలేనివారై నియమించువాఁడును, నియమింపబడువాఁడునై యున్నారు.” ౭ “నిత్యుర
లకు నిత్యుండైనవాఁడు,” ౮ “ప్రకృతిజీవుల నిరువురిని ఆదిలేనివారిగఁగెను గుము ౯ “పీడుఒకైన
పక్షుడును పుట్టుటయులేదు చచ్చుటయులేదు. ముందుండి మరలకలుఁగబోవువాఁడును కాఁడువి
నీడు పుట్టుకలేనివాఁడు, ఎల్లకాలముండువాఁడు, చలిచనివాఁడు, అనాదియగువాఁడు, శక్తని

౧౩. అణువానపడియెన్నెన్నిల్,

౧౪. హృదయప్రదేశ్ త్రిల్ నిస్తు ముత్కమిత్తుప్సవతు వరుణతా

మెస్తు, శాస్త్రమ్ శొల్లుకై యాలే, ఆత్మావణువాకక్కడవతు

పురాణో నహస్యతే హస్యమానే శరీరే” ఎస్తు ఆత్మనిత్యత్వప్రతిపాదికైకశాన శ్రుతిస్మృతిక శనేకమితే.

౧౩ అచిద్విలక్షణమాయ్, అజడమాయ్, ఆనందరూపమాయ్, నిత్యమాయుద్దాతుమ్ విభు వాయరుక్కలామితే, ఏవంభూతమాన వాత్సస్వరూపమణువెన్జుతీయుమ్బడి యెన్జునేయొక్కాణ జిజ్ఞాసుప్రశ్నతై యనువదికిత్తార్ (అణువానపడియెన్నెన్నిల్) ఎస్తు.

౧౪. అతుక్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్. (హృదయప్రదేశ్ త్రిల్ నిస్తుమ్) ఎస్తు తుండక్కి అతావతు - ౧ “హృదిహ్యేవాయమాత్మా” ఎస్తు. హృదయస్థితీయైయుమ్, ౨ “తేనప్రద్యో తేనైష ఆత్మానిష్కామతి చతుషామామర్థోవా ౩ న్యేభ్యోవా శరీరదేశేభ్యః” ఎస్తు, ఉత్క్రమణతైయుమ్, ౪ “యేవైశ్చాస్తాల్లోకా త్రయన్తి చన్దిమసమేవతేసర్వేగచ్ఛన్తి,” ఎస్తు గమనతైయుమ్, ౫ “తస్మాల్లోకాత్పునరే త్యస్మైలోకాయకర్తృణే” ఎస్తు ఆగమ నతైయుమ్, నిర్దోషప్రమాణమాన వేదాంతశాస్త్రమ్ శొల్లుకైయాలే అణువాక కక్కడవ తెక్కై. విభువాకిళ్ళ ఇవై యెన్జుజూడాతితే. సూత్రకారులు మాత్మావినుడైయ వణుత్విమ్ సాధిక్కిఱవళవిల్, ౬ “ఉత్క్రాన్తిగత్యాగతీనామ్” ఎస్తు ఇవల్లైయాలే యితే ముద్దుఱ

౧౩. అణువైనవిధమెట్లనగా.

౧౪. హృదయప్రదేశ్మునుండి బయలుపడి వెళ్లనదియును నచ్చు నదియునై యుండునని శాస్త్రముచెప్పటచే ఆత్మ యణువు కావలయును

రము చంపబడినదియగుచుండగా చంపబడెడువాడుగాడు” అని, ఆత్మనిత్యుడనిప్రతిపాదించు శ్రుతిస్మృతు లనేకములుగ నున్నవిగదా

౧౩ అచిత్తుకంటెవేఱుపడినదియై అజడమై ఆనందరూపమై నిత్యుడైయుండినను విభు పుగనుండవచ్చునుగదా? ఇట్టి యాత్మస్వరూపము అణువైనదిని ఎఱుగువిధ మెట్లనియెడు జిజ్ఞాసువుయొక్క ప్రశ్నను అనువదించుచున్నారు. (అణువైనవిధమెట్లనగా) అని

౧౪ దానికుత్తరమానతిచ్చుచున్నారు. (హృదయప్రదేశ్మునుండి) అని ప్రారంభించి అనగా ౧ “హృదయమందే ఈయాత్మయుండును” అని హృదయమందుండుటను ౨ “ఆప్ర కాశముచే నీయాత్మ సేత్రమునుండి యైనను శిరమునుండియైనను యితరములైన శరీరప్రదేశ కలులనుండియైనను బయలుపడుచున్నది” అనిబయలుపడుటను ౩ “ఎవరైతే ఈలోకమునుండి పుట్టుచున్నారో వారలందఱు చంద్రునే పొందుచున్నారు” అనివెళ్లుటను ౪ “ఆలోకము నుండి మరల ఈలోకమునకు కర్మానుష్ఠానముచేయునివిశిష్టము వచ్చుచున్నాడు” అనివచ్చు టను, నిర్దోషప్రమాణమైన వేదాంతశాస్త్రము చెప్పుటచే నణువుకావలెననియర్థము. విభువైన అణువొకటిగావియొక్కటియును గూడదుగదా. సూత్రకారులు ఆత్మ యణువుగనుండుటను చెప్పుచున్నాడు ౫ “బయలుపడుటవెళ్లుట వచ్చుటలైన వీటికి” అనివీటిచేగదా మొట్టమొదట

౧౧. అణువాయుహృదయ త్తళవిలే నిఱ్ఱుమాకిల్ శరీరమెట్లు మొక్క
సుఖదుఃఖిజ్జల్లే భుజిక్కిఱపడి యెన్నెన్నిలో,
౧౬. మణిద్యుమణిదీపాదికళోపిడ త్తిలే యిరుక్క,

సాధితతు ౧ “ఏహోఽణురాత్తా చేతసా వేదితవ్యః” ౨ “వాల్మగ్రశతభాగస్య శతభా
గల్పితస్యచ | భాగోజీవ స్సవిజ్ఞేయః” ౩ “అరాగ్రమాత్రో హ్యవరోపిదృష్టః”
౪ “స్వరూప మణుమాత్రంస్యాత్ జ్ఞానానన్తైక లక్షణమ్ | త్రసభేణుప్రమాణాస్తే రశ్మికోటి
విభాషితాః” ఇత్యాది శ్రుతిస్తృతికళాలుమ్ ఆత్మవినుడైయ వణుత్వమ్ సంప్రతి
పన్నమ్

౧౫ ఇప్పుడియిరుక్కుమాకిల్ సర్వశరీరవ్యాపియాన సుఖదుఃఖానుభవమ్ కూడుమ్బడి
యెజ్జనేయోగిఱ శక్తైక్కియై యనువదిక్కితార్ (అణువాయు) ఎత్తు తుడజ్జి.

అతావతు - అణుపరిమాణమాయ హృదయప్రదేశమాత్రత్తిలే నిట్లు విడుమాకిల్ ౫ “పాదే
మేవేగనా శిరసి మేవేదనా పాదేమేసుఖం శిరసిమే సుఖమ్” ఎత్తాపాదమాడమ్ (శరీర
మెట్లు మొక్క సుఖదుఃఖిజ్జల్లే భుజిక్కిఱపడియెజ్జనేయెన్నిలో) ఎక్కి

౧౬ అతుక్కుత్తరమరుళిచ్చెయ్కితార్. (మణిద్యుమణి) ఎత్తుతుడజ్జి

అతావతు - మణిద్యుమణిదీపాది కళాకిఱప్రభావత్వదార్థ్యల్ల వీకదేశసజ్జలా యిరుక్క

౧౧. అణువై హృదయమంగు మాత్రముండునెడల, శరీరమందంత
టను కలిగెడు సుఖదుఃఖములను అనుభవించు విధమెట్లనగా.

౧౬. మణియును సూర్యుండును దీపము నెక్కచోటనుండగ

సాధించినది ౧ “ఈయణువైనయాత్మ మనస్సుచేత నెఱుంగఁదగినవాఁడు” ౨ “త్రోకవడ్డ
తోకయొక్క కొసను నూలుభాగములుచేసి మఱల నందులో నొక్కదానిని నూలుభాగము”
చేసి వానిలో నొకభాగము జీవుని స్వరూపముగ నెఱుంగఁగదగినది, ౩ “జీవుఁడుఆరయనెడు నొ”
నూదియొక్క కొసప్రమాణమైనవాడుగఁ జూడఁబడెను” ౪ “జ్ఞానానందములే లక్షణముగఁ
గలిగిన యాత్మస్వరూపము అణుమాత్రమైనది, పరమాణువుల ప్రమాణమైనవారు మిక్కిల్
ప్రకాశించుచుండెడివారు” ఇవి మొదలగు శ్రుతిస్తృతులచేతను ఆత్మయొక్క యణుత్వవ్యూహం
సిద్ధించుచున్నది.

౧౫ ఇట్లుండినయెడల సర్వశరీరములందును వ్యాపించియుండెడి సుఖదుఃఖములనగా
అనుభవించుట సరిపడు విధమెట్లనియెడు శంకను అనువదించుచున్నారు. (అణువై) యనిచె
ప్రారంభించి.

అనగా అణుప్రమాణమై హృదయప్రదేశమందుమాత్ర ముండునెడల ౫ “వాక్య”
కాలియందునొప్పికలుగుచున్నది, శరీరమందునొప్పికలుగుచున్నది, కాలియందు సుఖముకలుగుచున్న
చున్నది, శరీరమందు సుఖముకలుగుచున్నది” అని పాదముమొదలు శరీరమందఱు (శరీరమందఱు) ర
తటనుకలిగెడు సుఖదుఃఖములను అనుభవించెడివిధమెట్లనగా అనియర్థము.

౧౬. దానికుత్తర మానతిచ్చుచున్నారు. (మణియును, సూర్యుండును) అని ప్రామాణ్యంబును
మణి సూర్యుండు దీపము నెడలగు కాంతిగలవస్తువులొక్కటనునాడు, శరీర

ప్రభై ఎఱ్ఱమొక్క వ్యాపిక్కుమాప్పోలే, జ్ఞానమెఱ్ఱమొక్క
వ్యాపిక్కుయాలేయవల్లై భుజిక్కుత్తట్టిల్ల.

చెప్పియేయమ్ తత్ప్రభైశ్శుభ్రైశ్శుమ్ వ్యాపిక్కుతాప్పోలే, ఆత్మహృదయ ప్రదేశ్ త్తలే
యిరుక్కచ్చియేలే, తద్ధర్మమానజ్ఞానమెఱ్ఱమొక్క వ్యాపిక్కుయాలే శరీర మెఱ్ఱమొక్క
సుఖదుఃఖుద్దై భుజిక్కుక్కొరు ప్రతిహతియిల్లైయొక్కై ఇతుతాక్ “గుణాన్మూలక్
వత్” ఎత్గిఱిఱ మూత్తార్గమ్, “వాశ్చోమతా నర వ్యావృత్త్యర్థః, అత్తా, స్వగుణేనజ్ఞా
నేన సకలదేహం వ్యాప్యైవపీతః ఆలోకవత్, యథా మణిద్యుమణి ప్రభృతీనామేకదేహం
వర్తనామూల్యోనేకదేశవ్యాపి దృశ్యతే, తద్వద్ధృదయస్సాత్మనః జ్ఞానం సకలదేహం
వ్యాప్యవర్తతే, జ్ఞాతుఃప్రభాస్థానీయస్య జ్ఞానస్య స్వాత్రయదస్యత్రవృత్తి ర్నై ప్రభావదుప
పద్యత ఇతి ప్రథమసూత్రేస్థాపితమ్” ఎన్ఱితే ఇతుక్కుభాష్యమ్. ఇప్పడి జ్ఞానవ్యాప్తి
యాలే సర్వత్వైయమ్ భుజిక్కుమెన్నుమిడమ్ బృహదారణ్యకత్తిలే శొల్లప్పట్టతు “ప్రజ్ఞ
యా వాచం సమారహ్య వాచా సర్వాణీనామా న్యాపోతి, ప్రజ్ఞయా హూణం సమారహ్య
హూణేన సర్వాగ్రహణానాపోతి, ప్రజ్ఞయా చక్షుస్సమారహ్య చక్షుషా సర్వాణి రూపా
న్యాపోతి, ప్రజ్ఞయా శ్రోత్రం సమారహ్య శ్రోత్రేణ సర్వా శ్చుద్ధానాపోతి, ప్రజ్ఞ
యా జిహ్వం సమారహ్య జిహ్వయా సర్వానసానాపోతి, ప్రజ్ఞయా హస్తాసమారహ్య హస్తా

ప్రభ యంతటను వ్యాపించునటువలె జ్ఞాన మంతటను వ్యా
పించుటచే వాటినియనుభవించుటయందు విరోధములేదు.

నను, వాటికాంతి చుట్టు అంతటను వ్యాపించునటువలె, ఆత్మహృదయమందు మాత్ర ముండినను
వానిధర్మమైనజ్ఞానము అంతటవ్యాపించుటచే శరీమందంతటను గలిగెడిసుఖదుఃఖముల ననుభవిం
చుట కొకవిరోధములేదు ఇదియే “ప్రకాశమువలె ధర్మమువలననే” అనెడిసూత్రముయొక్క
యర్థము. “వా శబ్దము (ఏవకారార్థము) మతాంతరమును నిరసించుటకొరకు అత్తేతనగుణమైన
జ్ఞానముచే దేహమందంతటవ్యాపించియుండువాడు కాంతివలె; ఎట్లు ఒక్కంటిటనుండు మణి,
నూర్యుడు, మొదలగువాటియొక్క కాంతి యనేకదేశములయందు వ్యాపించియుండునదియై
కనబడుచున్నదో, అట్లే హృదయప్రదేశమందుండెడి యాత్మయొక్కజ్ఞానము దేహమందంతట
వ్యాపించియున్నది, మణియొక్కకాంతి ఎట్లు తనకునికిపట్టగు మణికంటె వేఱువోటనుండునో
అటులనే జ్ఞానముగలవాని (ఆత్మ) యొక్కజ్ఞానంబును తనకునికిపట్టగు నాత్మకంటె వేఱువోట
నుండవచ్చును అని మొదటిసూత్రమందు స్థాపించబడిన” అనిగదా దీనికి (ఈసూత్రమునకు)
భాష్యము ఈవిధముగ జ్ఞానముయొక్క వ్యాప్తిచే సకలము ననుభవించుననునంతము బృహ
ధారణ్యోపనిషత్తునందుఁ జెప్పబడియున్నది. “జ్ఞానముచే వాగింద్రియమునుఁబొంది వాక్కు
చేత సకలములైనమాటలనుఁ బలుకుచున్నాడు, జ్ఞానముచే స్పృశేంద్రియమునుఁబొంది స్పృశేం
ద్రియముచే సమస్తములైన గంధములనుఁబొందుచున్నాడు. జ్ఞానముచే నేత్రములనుఁ బొంది
నేత్రములచే సమస్తములైన రూపములనుఁ జూచుచున్నాడు. జ్ఞానముచే చెవులనుఁ బొంది
చెవులచే సమస్తములైన శబ్దములను వినుచున్నాడు. జ్ఞానముచే నాలుకనుఁబొంది నాలుకచే
సమస్తములైన రుచిఁజూచుచున్నాడు. జ్ఞానముచే చేతులనుఁబొంది చేతులచే సమ

౧౭. ఒరువనేకకాలత్రిలే యనేకదేహజ్జలై పరిగ్రహిక్కిఱతుమ్ జ్ఞాన
వ్యాప్తియాతే.

౧౮. అవ్యక్తమాకై యావతు - ఘటపటాదికల్లై గ్రహిక్కిఱ చక్షు
రాదికళాల్తోల్ త్తొత్తిరుక్కై.

భ్యాం సర్వాణి కర్మాణ్యాప్నోతి, ప్రజ్ఞయా శరీరం సమయహ్య శరీరణ సుఖదుఃఖే ఆప్నోతి, ప్రజ్ఞయోపసం సమయహ్య ఉపసేనానందంతింప్రజాంచాప్నోతి, ప్రజ్ఞయా పాదా సమయ హ్య పాదాభ్యాం సర్వాగతీరాప్నోతి, ప్రజ్ఞయా ధియం సమయహ్య ధియా విజ్ఞాతవ్యం కామ మాప్నోతి” ఎన్దిప్పడికొల్లుకై యాతే.

౧౭. ఏకశరీరమత్రత్క్రిష్టడి కొణ్డాలుమ్, ఒరువనేకకాలత్రిలే అనేకదేహజ్జలై పరిగ్రహిక్కిఱతు స్వరూపవ్యాప్తియాతే యాకవేణ్డావో వెగ్గిఱిశక్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. (ఒరువక్) ఎన్దుతుడణ్ణి

ఒరువనుక్కై అనేక దేహపరిగ్రహమ్ కాలభేదత్తాతే సంభవిన్ముమితే, అత్తైవ్యానిర్తి క్కైక్కాక (ఏకకాలత్రిలే) ఎగ్గిఱితు ఏకకాలే అనేకదేహపరిగ్రహమ్ సౌభరి ప్రభృతిప క్కలిలే సంప్రతిపన్నమితే

౧౮ (అవ్యక్తమాకై యావతు-ఘటపటాదికల్లై గ్రహిక్కిఱ చక్షురేదికళాల్ తోల్ త్తొత్తిరుక్కై.) ౧౮ “భేదనాదియోగ్యాని ఘటపటాదీని వస్తునియైః ప్రమాణైర్వ్యజ్యస్తే, తైరియమా

౧౭. ఒకఁడేకకాలముం దనేకదేహములను స్వీకరించుటయును జ్ఞానము

యొక్కవ్యాప్తిచే.

౧౮. అవ్యక్తమగుట యనగా ఘటము పటము మొదలగువానినెఱి

గడు నేత్రము మొదలగువానిచే గనఁబడకయుండుట.

స్వకార్యములనుఁ జేయుచున్నాఁడు. జ్ఞానముచే శరీరమునుబొంది శరీరముచే సుఖదుఃఖములు ననుభవింపుచున్నాఁడు. జ్ఞానముచే నుపసనుబొంది ఉపసచే నానందమును, రతిని, సంతతిని, బొందుచున్నాఁడు జ్ఞానముచే పాదములనుఁబొంది పాదములచే నంతటను నడుచుచున్నాఁడు. జ్ఞానముచే బుద్ధినిఁబొంది బుద్ధిచే నెఱుంగదగినవాటినిన్నిటి నెఱుంగుచున్నాఁడు” అని యీ విధముగఁ జెప్పటచే.

౧౭. ఒకశరీరమందు మాత్ర మిట్లాప్పకొనిరను, ఒకఁడేకకాలముం దనేకశరీరములను స్వీకరించుట ఆత్మస్వరూపముయొక్క వ్యాప్తిచేతఁగావలదా? అనెడు శంకయందు అన తిచ్చుచున్నాఁడు. (ఒకఁడు) అనియారంభించి.

ఒకఁడే వేత్పేరుకాలములయం దనేకదేహములను పరిగ్రహించుచున్నుగదా. ఆయభి ప్రాయము వేఱని తెలియభయచుటకొఱుకు (ఏకకాలమందు) అనుట. ఏకకాలముం దనేక దేహములను స్వీకరించియుండుట సౌభరి మొదలగువారియెడల కనఁబడుచున్నది.

౧౮ (అవ్యక్తమగుట యనగా ఘటము పటము మొదలగువాని నెఱిగడు నేత్రము మొదలగువానిచే గనఁబడకయుండుట) ౧౮ “ఏప్రమాణములగు నేత్రాదులచే నెఱుఁగుట మొదలైన

౧౯. అచిన్త్యమాకై యావతు - అచిత్తోడు సజాతీయమెట్లు నిన్దెక్క-

ప్రణాతిరుక్తై.

తానవ్యజ్ఞత ఇత్యవ్యక్తః” ఎన్నితే భాష్యకారరుమరుళిచ్చెయతతు అప్పడియేయవరు మరుళిచ్చెయేకితార్ ఇజ్జనన్తిక్కే యెరుప్రమాణత్తాలుమ్ తోన్దొత్తిరక్కైయెన్నిల్ తుచ్చత్వమ్ వరుమిలే ఆకైయాల్ మానసజ్ఞానగమ్య మిత్తనెయల్ల తు విన్దియకజ్ఞానగమ్య మ్మత్తైగై అవ్యక్తశబ్దార్థమ్ ౧ “శ్చైవ శ్చైవ పరమృరమాయ” ఎత్తుడుడగ్గి ఆత్మస్వరూప వైలక్ష్యణ్యత్తై యరుళిచ్చెయేకితార్ యుమ్, “జ్ఞానజ్ఞడన్దతే” ఎత్తలు విన్దియజ్ఞానాగోచరత్వత్తైయిలే యరుళిచ్చెయతతు

౧౯ అచిన్త్యమాకై యావతు - అచిత్తోడు సజాతీయమెట్లు నిన్దెక్కప్రణాతిరుక్తై-

౨ “యతశ్చేద్యాదివిసజాతీయ సత ఏవసర్వవస్తువిసజాతీయత్వేన తత్తత్త్వభావయు క్తతయా చిన్తయతు మపనార్హః” ఎన్నితే, ఇతుక్కుమ్ భాష్యకారరుళిచ్చెయతతు ఆకైయాలే ఇవరుమిప్పడి యరుళిచ్చెయేకితార్ ఇజ్జనన్తిక్కే, అచిన్త్యత్వమావతు-ఒరుపడియాలిమచిన్తి క్కైక్కుయోగ్యమన్తిక్కైయిరుక్కైయెన్నిల్, ఆత్మస్వరూప విషయమాన శ్రవణమననాది కరుక్కుమ్ వైయర్థ్యమ్ ప్రసక్తిక్కుమిలే ఆకైయాల్ అచిత్సజాతీయతా బుద్ధ్యనర్హత్వమే అచిన్త్యశబ్దార్థమాకక్కడవతు

౧౯ అచిన్త్యమనగా - అచిత్తుతో సమానమైనది యని తలచుటకు

వీలులేకయుండుట.

వాటికి యోగ్యమైన ఘటము పటము మొదలగువస్తువులు గనబడుచున్నవో ఆప్రమాణములచే నీయాత్మ కనబడువాఁడుగాడుకావున నవ్యక్తుఁడని చెప్పబడుచున్నాఁడు” అనిగదాశ్రీభాష్య కారులును అనతిచ్చియుండుట ఆవిధముగనే వీరు నానతిచ్చుచున్నారు ఇట్లర్థము చెప్పక ఆత్మ ఒకప్రమాణముచేతను కనబడకయుండునది యని చెప్పినయెడల పనికిరానిదిగ నెంచ దగియుండునుగాదా కావున మనస్సునఁబుట్టెడు జ్ఞానముచే గనబడునదిగానియింద్రియములచే గలిగెడి జ్ఞానముచే గనబడునదికాదని యర్థము ౧ “వెల్లి వెల్లి పై పైనిదియై” అనియారంభించి యాత్మ స్వరూపముయొక్క వేఱుబాటునుఁజెప్పెడు, అట్లొప్పును “జ్ఞానమును దాటియుండు నది” యని యింద్రియములచే గలిగెడి జ్ఞానముచే గనబడకుండుటను గదా అవ్యక్తశబ్దమున కర్థముగ నానతిచ్చియుండునది

౧౯ (అచిన్త్యమనగా అచిత్తుతో సమానమైనదియని తలచుటకు వీలులేకయుండుట.)

౨ “ఏకారణమువలన నఱుకఁదగినవాటికంటె వేఱై యున్నాఁడో ఆకారణమువలన నాయా ఫస్తువుల స్వభావములతో గూడుకొనియుండువాఁడని యెంచుటకుఁగూడ తగదు” అనిగదా శ్రీభాష్యకార్థు లానతిచ్చియుండుట కావున వీరు నివిధముగ నానతిచ్చుచున్నారు. ఇట్లర్థముచెప్పక అచిన్త్యత్వమనగా ఒకవిధముగను చిత్తించుటకు యోగ్యముకానిదిగ నుండుట అని యర్థముచెప్పినయెడల ఆత్మస్వరూపవిషయమైన శ్రవణము మననము మొదలగువాటికి ప్రయోజనములేకపోవును గాన అచిన్త్యశబ్దమునకు అచిత్తుతో సమమైనదియని తలచుటకు యోగ్యమైనది కాదనియే యర్థము కాఁదగినది.

౨౦. నిరవయవమాకై యావతు - అవయవసముదాయమన్విక్సే-
యిరుక్తై.

౨౧. నిర్వికారమాకై యావతు - అచిత్తుప్సలేవికరిక్తైయన్విక్సే-
యిరుపడిపట్టిరుక్తై

౨౨. ఇష్పడియిరుక్తైయాలే

ఆక, ౧. “అన్యక్తాయమచిన్మోయమ్” ఎన్మ గీతోపనిషదాధార్యనరుళి చెయ్తపడియే,
ఇవరువాత్సస్వరూపవైలక్షణ్య ప్రకటనార్థ మాక ఇన్విడిత్తిలే యరుళి చెయ్తతాయత్తు

౨౦ (నిరవయవమాకై యావతు - అవయవసముదాయమన్విక్సేయిరుక్తై) అతావతు-
౨. “విజ్ఞానమయః” ఎన్మమ్ ౩. “విజ్ఞానఘనః” ఎన్మమ్ కొల్లుకిపడియే జ్ఞానైకాకారమాకై యా లే
అచిద్వస్తుక్తైప్సలేప్సలే యవయవసంఘాతాత్మకమన్విక్సేయిరుక్తై

౨౧. (నిర్వికారమాకై యావతు - అచిత్తుప్సలే వికరిక్తైయన్విక్సే) యిరుపడిపట్టి
రుక్తై) అతావతు - ౪. “అమృతాక్షరంహరః” ౫. “అత్తాశ్చర్ధోఽక్షరః” ఎన్మ అక్షర
శబ్దవాచ్యమాన వస్తువాకై యా లే, త్మణక్షరణస్వభావమాకై యా లే త్మరశబ్దవాచ్యమాన వచిత్తు
ప్సలే వికరిక్తైయన్విక్సే సచైకరూపమాయిరుక్తై ఆక్రయితే = “అవికారోయమ్”
ఎన్మ గీతోపనిషదాచార్య నరుళి చెయ్తతితు

౨౨ ఏవంప్రకారమాకై యా లే చేద్యాదివిసజాతీయమా యిరుక్తై మెనితార్ మేల్

౨౦. నిరవయవమైనది యనగా - అవయవసముదాయము లేకయే
యుండుట.

౨౧. నిర్వికారమగుటయనగా - అచిత్తువలె వికరించుటలేకుండ నొ
క్కవిధముగనుండుట.

౨౨. ఇట్లుండుటచేత,

ఇట్లు ౧. “ఏ డ వ్యక్తుడు, ఏ డ చింత్యుడు.” అని గీతోపనిషత్తును అనతిచ్చిన
శ్రీకృష్ణభగవంతుడు అనతిచ్చియుండువిధముగ నే వీరును ఆత్మ స్వరూపముయొక్క వేఱు
బాటును ప్రకటించుటకొఱకు ఈనలమం దానతిచ్చియున్నవారని యెఱుంగునది

౨౦. (నిరవయవమైనదియనగా - అవయవ సముదాయములేకయే యుండుట) అట్ల
నగా ౨. “విజ్ఞానమయః” అనియును ౩. “విజ్ఞానముచేబూర్తుడు” అనియుఁ జెప్పినట్లుజ్ఞాన
మునే యాకారముగఁగలిగినదియగుటచే, నచిద్వస్తువులవలె నవయవసమాహస్వరూపమైనది
గాకయుండుట.

౨౧. (నిర్వికారమగుటయనగా - అచిత్తువలె వికరించుటలేకుండ నొకవిధముగనుం
డుట) అనగా ౪. “అమృతమైనవాడు నాశములేనివాడు జీవుడు” ౫. “అత్త శుద్ధుణ్ణిడు, నాశము
ములేనివాడు” అని అక్షర[నాశములేనిదియను] శబ్దముచేఁ జెప్పఁబడు వస్తువై సంస్థాపలన, త్మణ
త్మణమును నశించునదియగుటచే త్మర[నాశముగలదియను] శబ్దముచేఁ జెప్పఁబడి యచిత్తువలె
వికరించుటలేకుండ యొల్లప్పుడు నొకరూపమైయుండునది యనియర్థము గనుకనే = “ఏడు
వికారములేనివాడు” అని గీతాచార్యుఁడైన శ్రీకృష్ణుఁడుదానతిచ్చినది.

౨౨. ఈప్రకారముగనుండుటవలన నఱుకఁబడిఁదగినవాటికంటె వేఱయియుండునది

శస్త్రమ్, అగ్ని, జలమ్, వాతమ్, ఆతపస్తుడక్కమానవత్ శ్రాత్
 ఛేదితత్ దహితత్ సనైతత్ శోషిప్తితత్ శైయైకక్క
 యోగ్యమాయరుక్కుమ్

౨౩. ఆర్హత

(ఇప్పడి) ఎన్టు తుడక్కి

ఇప్పడియెన్టు, అవ్యక్తాదికశో నాలెయు ముఖాపిక్కిఅతలో, నిర్వికారత్వమాత్ర
 తైయాతలో (శస్త్రమ్, అగ్ని) ఇత్యాది, అశావతు - శస్త్రాగ్నిదికశో ఛేదన దహనాదికలై
 పుణ్ణుమ్మాతు తత్తద్వస్తుక్కలిలే వ్యాపితుచ్చెయ్య వణ్ణుకై యాలుమ్, అత్తాసర్వాచిత్తత్వ
 వ్యాపకనాకై యాలే యవత్ శ్రీత్యాట్టిలత్తిన్త సూక్ష్మభూతనాకై యాలుమ్, వ్యాప్యమాయ్ స్థూల
 మాయరుక్కిఅవివై వ్యాపకమాయ్ సూక్ష్మహనవాత్తవస్తువై వ్యాపితు వికరిప్పిక్కమాట్టామై
 యాలే, శస్త్రాగ్ని జలవాతాతిపానికశాలేవరుమ్ ఛేదనదహన క్షేదనశోషణజుగు క్కనర్పిమా
 యరుక్కుమ్కై “నైసంఛిన్త నిశస్త్రాణి నైసం దహతిపావక. | నచైసంక్షేదయస్త్యాటో
 నశోషయతిమారుతి: || అచ్ఛేద్యో యమదాహ్యోయ ముక్షేద్యో శోష్య ఏవచ | నిత్యస్సర్వగత
 స్థాణు రచలోఽయం సనాతనః ||” ఎన్టురుళిచ్చెయ్తానితే

౨౩ ఇప్పడినిర్వికారమాన వాత్తవస్తువుక్కు పరిణామిత్వజ్యోభ్యుక్తి ఆర్హత మతమయ్య
 క్కమెన్ను మిడతై దర్శిప్పిక్కిడార్ పేల్. (ఆర్హతర్) ఇత్యాదియాలే

శస్త్రము, అగ్ని, జలము, వాయువు, ఎండ, మొదలగువాటి
 చేత నణుకబడుట, కాల్యబడుట, తిడుపఁబడుట, ఎండింపఁబ
 డుట, వీటికి తగనిదియైయుండును.

౨౩ ఆర్హతులు

పైన ఆనతిచ్చుచున్నారు (ఇట్లు) అని ప్రారంభించి

‘ఇట్లు’ అని అవ్యక్తము మొగదైన నాలుగింటిని యనువదించుచున్నది యనియైనను
 నిర్వికారత్వమాత్రము ననువదించుచున్నది యనియైనను చెప్పవచ్చును (శస్త్రము, అగ్ని)
 ఇత్యాది - అనగా శస్త్రము అగ్ని మొదలగునవి, నణుకునప్పుడును కాల్యునప్పుడును ఆయా
 వస్తువులయందు వ్యాపించి చేయవలసియుండుటచేతను, ఆత్మ సర్వములైన యచిత్తత్వము
 లకంటె వ్యాపించియుండువా డగుటచేతను, వాటికంటె మిక్కిలి సూక్ష్మభూతుడగుటచే
 తను వ్యాపించదగినవియై స్థూలమైయుండునివి వ్యాపకమై సూక్ష్మమైన ఆత్మవస్తువును వ్యాపిం
 చి వికారమును కలుగజేయలేవు గనుక శస్త్రము అగ్ని జలము వాయువు ఎండ వీటిచే గలిగె
 డు నణుకుట కాల్యుట తడుపుట ఎండించుట మొదలైనవాటిక తగనిదియై యుండును అని య
 ర్థము. “ఈర్హుత్వేన శస్త్రములు నణుకవు, నిప్పు కాల్యుదు, నీళ్ళుతడుపువు, గాలి ఎండింపదు, ఈ
 యీర్హత్వ నణుకబడఁదగనివాఁడు, వీడు కాల్యుబడఁదగనివాఁడు, తడుపఁబడఁదగనివాఁడు,
 ఎండింపఁబడఁదగనివాఁడు [వీలయనగా] వీడు నిత్యుఁడును అంతటనున్నవాఁడును చలింపనిస్వ
 భావుఁడును కదలనివాఁడును, అనాదియునైయుండుటవీలన” అని గీతయందు జెప్పియున్నా
 రుగదా.

౨౩ ఇట్లు నిర్వికారమైన ఆత్మ వస్తువు పరిణమించుచున్నదియని చెప్పెడు జైనలయొ
 క్కముతము తగినదికాదని పైన చూపించుచున్నారు (ఆర్హతులు) ఇత్యాదివలన,

రాత్తావై దేహపరిమాణనెన్నార్ కళ్.

౨౪. అత్తుశ్రుతివిరుద్ధమ్

౨౫. అనేక దేహజ్ఞలే పరిగ్రహింపఁబడి యోగికళ్ స్వరూపత్తుక్కు

* శైధిల్యమ్ వరుమ్.

ఆర్హతరాజితార్ - జైనర్, ఆవర్కళ్ ౧ “పాదేమేవేదనా” ఇత్యాదిప్రకారేణ ఆపాదచూడమ్ దేహ తీలుజ్ఞానదుఃఖాద్యనభవమ్, ఆత్మదేహపరిమాణ నల్లాతపోతుకూడాతు ఆత్మయాల్ ఆత్మస్వకర్తాను గుణమాకపరిగ్రహింపఁగ జపింపి కాది శరీరజ్ఞకుక్కురుకూలమాక పరిణమితు, తత్తిదేహపరిమాణనా యిరుక్కుమెట్టితే శొల్లువతు ఆత్మై యరుళి చెప్పయ్కితార్ (దేహపరిమాణనెన్నార్ కళ్) ఎన్ఱు

౨౪. ఆత్మైనిరాకరిక్కితార్ (అత్తుశ్రుతివిరుద్ధమ్) ఎన్ఱు

ఇచ్చిడత్తిలివర్క్కు వివత్తైయన శ్రుతియేతెన్నిల్, ౨ “అమృతాక్షరం హరిః” ఎన్ఱు, ఆత్మవినుడైయ నిర్వికారత్వప్రతిపాదికైయన శ్రుతియాక వేణుమ్, ౩ “దేహపరిమాణ నెన్ఱిటపత్తుమ్, ఆత్మ నిర్వికారనెన్ఱిట శ్రుతియాతే బాధితమ్” ఎన్ఱివర్ తామే తత్త్వశేఖరి త్తిలే యరుళి చెప్పయ్కైయాతే ౪ “ఏహేణురాశ్వా” ౫ “వాల్గ్రతిభాగస్య” ఇత్యాదిశ్రుతికరుమ్ దేహపరిమాణ పత్తుక్కు బాధితకళాకైయాతే, ఆవర్తైయు మిచ్చిడత్తిలే శొల్లువారుమున్ఱు

౨౫. ఏతద్విషయమాక దూషణా నరము మరుళి చెప్పయ్కితార్ (అనేక దేహజ్ఞలే పరి గ్రహింపఁబడి యోగికళ్ స్వరూపత్తుక్కు శైధిల్యమ్ వరుమ్) ఎన్ఱు

అత్తును దేహపరిమాణుడని యనినారు

౨౪. అదిశ్రుతి విరుద్ధము

౨౫. అనేక దేహములను పరిగ్రహించెడి యోగులస్వరూపమునకు

శైధిల్యము [ఖండములుకావలసి] వచ్చును.

(ఆర్హతు)లనగా జైనరు వారు [ఆర్హతులు] ౧ “పాదమందు నాకు బాధకలుగచున్నది” ఇత్యాదిప్రకారముచే పాదముమొదలు శరీరమువరకుగల దేహమందు కలిగెడుదుఃఖములను అనుభవించుట ఆత్మ దేహపరిమాణముకానప్పుడు గూడదు కావున ఆత్మ స్వకర్తానుగుణముగ పరిగ్రహించు గజ పిసీలికాది శరీరముల కనుకూలముగ పరిణమించి ఆయాదేహపరిమాణుడై యుండును అనిగదా చెప్పట దానిని యానతిచ్చుచున్నారు (దేహపరిమాణుడనినారు) అని.

౨౪. దానిని నిరసించుచున్నారు (అది శ్రుతివిరుద్ధ) మని

ఇచ్చట వీరుపచింపనిచ్చయించిన శ్రుతియేదియనగా, ౨ “అమృతమై నాశములేనివాఁడు తీవుఁడు” అని ఆత్మయొక్క వికారములేకుండుటనుఁ జెప్పెడి శ్రుతియై యుండవలెను ౩ “దేహపరిమాణుఁ డనియొడువత్తుము ఆత్మ నిర్వికారుండనియొడు శ్రుతిచే బాధింపఁబడినది యగు చున్నది” అని వీరే తత్త్వశేఖరమునం దానతిచ్చియుండుటవలన ౪ “ఈయాత్మ యణుప్రమాణమైనవాఁడు” ౫ “త్రోకవడ్లయొక్క” త్రోకకొనను నూరుభాగములుగఁజేసి” అనునివి మొదలైనశ్రుతులు దేహపరిమాణుండనపత్తుమనకు బాధకములుగావున దానినిగూడ ఇచ్చట జెప్పెడి వారునుగలరు.

౨౫. ఈవిషయమునందు మతియొకదూషణమునుఁ జెప్పుచున్నారు (అనేక దేహములను పరిగ్రహించెడి యోగుల స్వరూపమునకు శైధిల్యము [ఖండములుకావలసి] వచ్చును) అని.

* “శైధిల్యమువరుమ్” ఎన్ఱు శిల్పములకోశజ్ఞులియమ్, వ్యాఖ్యానకోశజ్ఞులియమ్ కాన్ఱిరుదు.

౨౬. జ్ఞానాశ్రయమాకై యావతు-జ్ఞానత్తుక్కిరుప్పిడమాయిరుక్కై-

అతావతు - దేహపరిమాణమెన్నుమపక్షత్తిల్, సంసిద్ధయోగరాయ్, సౌభరియైప్పిలే ఏకకాలత్తిలే యనేకదేహజ్ఞతై పరిగ్రహిక్కుమవర్కళుక్కు తజ్జరుడైయ స్వరూపతై యనేక మాక ఛిన్నిమాక్కిక్కిండ్లు అవ్వవదేహజ్ఞతై పరిగ్రహిక్కువేణి ముమెక్కై పరికాయప్రవేశ ముళేన అనేకశరీరజ్ఞతై పరిగ్రహిక్కిఅయోగికళో స్వరూపత్తుక్కు, స్థూలమాన శరీరత్తైవిట్టు నూత్తు మానశరీరత్తై పరిగ్రహిక్కుమళవిల్, ఇతుక్కెల్లామతు అవకాశమ్మొరామైయాలే, తైథి ల్యమ్ వరుమెన్నువుమామ్ ' ' ఏవంచాత్తాకార్తన్నైమ్ ' ' ఎన్నిఱనూత్రత్తిల్ శొల్లుకిఱ పడియే, అల్పమహత్పరిమాణజ్ఞాన గజపిసీలికాది శరీరజ్ఞతై స్వకర్మానుగుణమాక పరిగ్రహి క్కుమవర్కళుక్కు, గజశరీరత్తైవిట్టు పివలికాశరీరత్తై పరిగ్రహిక్కుమళవిల్ గజశరీర సమపరి మాణమాయరుక్కుమ్ అన్దస్వరూపత్తుక్కు, పిసీలికాశరీరమవకాశమ్మొరామైయాలే తైథి ల్యమ్వరుమెన్దిజ్ఞనే ఇవాక్యత్తుక్కు యోజితాలోచెన్నిల్, (యోగికళో స్వరూపత్తుక్కు) ఎక్కైయాలే - అత్తివ్విడత్తి లివర్క్కు వివక్షితమస్తు

౨౭. (జ్ఞానాశ్రయమాకైయావతు - జ్ఞానత్తుక్కిరుప్పిడమాయిరుక్కై) జ్ఞానమావతు - స్వస్తమాత్రతైలే స్వాశ్రయత్తైవల్లీ స్వపరివ్యవహారత్తుక్కుడలాయుప్పత్తిరు అత్తిధర్మమ్ ఇతుక్కాత్తా ఆశ్రయమాకైయావతు - దీపప్రభైకళిరణ్డుమ్ తేజోద్రవ్యమా యిరుక్కుచ్చెయ్లే దీపమ్ ప్రభైక్కాశ్రయమా యిరుక్కితాప్పిలే, తానుమ్ జ్ఞానస్వరూపనాయురుక్కుచ్చెయ్లే

౨౮. జ్ఞానమున కాశ్రయమైనదియనగా-జ్ఞానమునకునికీపట్టయియుండుట.

అనగా దేహపరిమాణమును పక్షమున, సిద్ధిబొందిన యోగముగలవారై సౌభరివలె ఏకకాలముం దనేకదేహములను పరిగ్రహించెడివారికి, తమయొక్క స్వరూపమును అనేకములుగ ఖండములుగ చేసికొని ఆయాదేహములను పరిగ్రహించవలసివచ్చునటుల పరికాయప్రవేశ ద్వారమున అనేకశరీరములను పరిగ్రహించుయోగుల స్వరూపము స్థూలమైన శరీరమునువిడిచి నూత్తుమైన శరీరమును పరిగ్రహించునపుడు యీస్వరూపమునకెల్ల నది యవకాశము చాలనిది యగుటచే ఖండములు కావలసివచ్చుననియుం జెప్పదగును. "ఇట్లైన నాత్మ పూర్ణండుగ నుండమి" అనునూత్రమందు జెప్పనటులనే యొక్కవ తక్కువ పరిమాణములుగలిగిన గజపిసీలికాదుల శరీరములను తనకర్మానుగుణముగ పరిగ్రహించు నాత్మలకు, గజశరీరమునువిడిచి, చీమశరీరమును పరిగ్రహించునపుడు గజశరీరముతో సమప్రమాణముగనుండు నాస్వరూపమునకు, చీమశరీర మవకాశముచాలనిది, యగుటచే ఖండములు కావలసివచ్చును అని యిట్టివాక్యమున కర్థము చెప్పిననో యనిన; (యోగులస్వరూపమునకు) అనుటచే నది ఇచ్చోట వీరికి వివక్షితము కాదు.

౨౯. (జ్ఞానమున కాశ్రయమగుటయనగా-జ్ఞానమునకునికీపట్టయియుండుట) జ్ఞానమునగా - తనయొక్క యునికిచే తనకాశ్రయమయినవస్తువునుసోది తనను, ఇతరులను, వ్యవహరించుటకుపాటుపైయుండు నొక యాత్మధర్మము దీనికియాత్మయాశ్రయమైయుండుట యనగా దీపమును వెలుతురు నైనరెండును ప్రకాశించెడు ద్రవ్యములుగ నుండినను దీపము వెలుతురునకునికీపట్టయియుండునటుల తానును జ్ఞానస్వరూపుడైయుండినను తనధర్మమగు జ్ఞానమునకు తననుతప్ప

౨౭ ఆత్మాజ్ఞానత్తుక్కిరుప్పిడమన్త్రి క్కే జ్ఞానమాత్రమాకిల్.

౨౮ నానటివెన్త్రి శొల్ల వేణుమ్, నానటియాన్త్రి నెన్నకూడాతు.

స్వధర్మమాన జ్ఞానత్తుక్కిరుప్పిడమన్త్రి పృథక్కిన్త్రి పలమృజ్జిల్లాతపడి తానాధారమాయరు క్కే ౧ “అథయోవేదేదం జిహ్వాజీతి సత్యమ్” ౨ “సత్యమ్” మననైతాక్ కామాక్ పత్య ప్రమతే” ౩ “ససశ్శోమృత్యుంపశ్యతి” ౪ “విజ్ఞాతారమరేకేన విజానీయాత్” ౫ “జానా త్యేవాయం పురుషః” ౬ “ఏవమీద్రష్టా శ్రోతా స్రూతా రసయితా మస్తా బోధా కర్తా విజ్ఞా నాస్తా పురుషః” ౭ “ఏవమేవాస్య పరిద్రష్టుః” ఇత్యాది శ్రుతికళాలే ఆత్మావిమన్దేయ జ్ఞాతృత్వమ్ సిద్ధమ్

౨౭ ఏవంభూతమాన వాస్తావిమన్దేయ జ్ఞాతృత్వత్తై యితైయాతే జ్ఞానమాత్ర మెన్త్రి శొల్లః జ్ఞానాధారికభుదేయ మతత్తై నిరాకరిక్కైక్కాక తత్తిత్వత్తై యనువదిక్కితార్ (ఆత్మాజ్ఞానత్తుక్కిరుప్పిడమన్త్రి క్కే జ్ఞానమాత్రమాకిల్) ఎన్త్రి

౨౮ “అసామిదంజానామి” ఎన్గిఱ ప్రత్యక్షత్తై అత్తైనిరాకరిక్కితార్ (నానటివు) ఎన్త్రితుడన్గి

అతావతు - ఆత్మాపుక్కు జ్ఞానాశ్రయత్వమన్త్రి క్కే కేవలమ్ జ్ఞానమాయరుక్కుమళ వే యుశ్శతాకిల్ నానటివుఎన్త్రి తన్త్రి జ్ఞానమాత్రమాక చొల్లుకై యొమ్మియ, నానిత్తైయటియా నిన్దేనెన్త్రి తన్త్రి జ్ఞాతావాక చొల్లకూడాతేక్కై ఇవ్వర్థత్తై నానటియానిన్దేనెక్కై గైయాతే.

౨౭ ఆత్మ జ్ఞానమున కునికిపట్టుగాక జ్ఞానమాత్రమైనయెడల.

౨౮ నేనెఱుకయని చెప్పవలయును, నేనెఱుగుచున్నానని యనగూ డదు.

వేరుగనుండుట, వేరుగతోచుటలు లేకుండునటుల తానే యాధారమైయుండుట. ౧ “ఇక నెనెడు దీనిని వాసనజూచుచున్నానని ఎఱుగునో వాఁడుఆత్మ” ౨ “(ఆయాత్మ) మనస్సు చేత నేకాకామ ములను జూచుచురమించుచున్నాఁడు.” ౩ “ఆత్మను జూచెడివాఁడు మృత్యువునుజూచుటలేదు” ౪ “ఓయీ! జ్ఞానస్వరూపమైనవాని నెట్లుఁగఁదగినది” ౫ “ఈపురుషుఁ డెఱుఁగుచు నేయున్నాఁ డు” ౬ “ఈజ్ఞానస్వరూపియైనపురుషుఁడే చూచువాఁడు, వినువాఁడు, అఘ్రాణించువాఁడు, రుచి చూచువాఁడు, తలఁచువాఁడు, బోధించువాఁడు, చేయువాఁడు,” ౭ “అంతటను జూచెడు వీని కివిధముగనే” యిత్యాది శ్రుతులచే నాత్మయొక్క జ్ఞాతృత్వము సిద్ధించుచున్నది.

౨౭ ఇట్టిఆత్మయొక్క జ్ఞాతృత్వము నొప్పుకొనక జ్ఞానమాత్ర మని చెప్పెడు వాధా దులయొక్క మతమును నిరసించుటకొరకు వారివారిపక్షము ననువదించుచున్నారు (ఆత్మజ్ఞాన మునకునికిపట్టుగాక జ్ఞానమాత్రమైనయెడల) అని.

౨౮ “నేను దీని నెఱుగుదును” అనెడుప్రత్యక్షము చే దానిని నిరసించుచున్నాడు.

(నేనెఱుక) అని మొదలుపెట్టి

అనగా ఆత్మ జ్ఞానమునకాశ్రయమైనదిగాక కేవలము జ్ఞానమైయుండుస్వభావమే కలది యగునెడల (నేనెఱుక) యని తన్నుజ్ఞానమాత్రముగ జెప్పటతప్ప నేను దీని నెఱుఁగుచున్నా నని తన్నుజ్ఞానముగలవానిగఁ జెప్పగూడదు. ఈయర్థమును నేనెఱుఁగుచున్నాను అనుటచే విషయము

౨౯ జ్ఞాతావెష్ట పోతే కర్తాభోక్తావెన్న మిడమ్మోల్లొత్త ధ్రాయ్ త్తు

30. కర్తృత్వభోక్తృత్వజ్ఞో జ్ఞానావస్థా విశేషభావై యాలే

విషయగ్రాహియనతోరు జ్ఞానత్తుక్కుతానాశ్రయమెన్నమిడమ్ తోల్లొత్తానిష్ఠతీత, ఇప్పడి యాత్మావినుడైయ జ్ఞాతృత్వమ్ ప్రత్యక్షసిద్ధమాకైయాలే అభాధితమెన్న కుత్తు “ఇగమహా మభివేద్దిత్యైత్త విత్తోవ్విధేదే స్ఫురతి యనితదైక్యం బాహ్యమప్యేకమస్తు” ఎన్న భట్టరు మిప్పడియితే బాధమతనిరాకరణమ్ వణ్ణుకిఱవిడత్తిలరుళిచ్చెయ్ తతు

౨౯ జ్ఞాతృత్వ కర్తృత్వ భోక్తృత్వజ్ఞో మూత్తుమ్ పొల్ల వేడ్డియిరుక్క, జ్ఞానాశ్రయమాయ్ ఎన్న జ్ఞాతృత్వమాత్రతైచ్చొల్లి, మన్ద్రైయవై యిఱుచ్చొల్లొత్తొజ్జీనానెన్నెనిఱ కత్తైయిలై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (జ్ఞాతావెష్టపోతే కర్తా భోక్తావెన్నమిడమ్ పొల్లొత్తానిష్ఠతీ తు) ఎన్న

30 ఇప్పడి ప్రతిజ్ఞామాత్రతాల్ పోరాతెన్న అతుక్కుపేతువై యరుళిచ్చెయ్ కితార్, (కర్తృత్వ భోక్తృత్వజ్ఞో జ్ఞానావస్థావిశేషభావై యాలే) ఎన్న

౨ “పేయోపాదేయతాజ్ఞానమూలం జ్ఞాతృత్వమాత్మనః | తత్తత్త్వప్రహణోపాదానచిత్తీర్వా కర్తృతాశ్రయా” ఎన్నిఱపడియే, ఆత్మవినుడైయ జ్ఞాతృత్వమ్ పేయోపాదేయ ప్రతిపత్తిక్కు పేతునాయ్ కుక్కుమ్, అవ్విపేయజ్ఞతే విదుకైయాలమ్, ఉపాదేయజ్ఞతేపద్రు

౨౯ జ్ఞాతే యనినప్పుడే కర్తయనునదియును, భోక్తయనునదియును, చెప్పబడినది

30. కర్తృత్వ భోక్తృత్వములు జ్ఞానముయొక్కయవస్థావిశేషముల గుటచే.

యము నెఱిగెడినొకజ్ఞానమునకు తానాశ్రయమనునంతము తోచుచున్నదికదా ఇట్లు ఆత్మయొక్క జ్ఞాతృత్వము ప్రత్యక్షముగ సిద్ధించినది గనుక బాధింపఁబడనిదనిభావము “దీనిని నేనెఱుగుచున్నాను అనునప్పుడుతోచెడి నాత్మకును జ్ఞానమునకును, భేదము తోచుచుండగ నారెంటికి నైక్యముజెప్పునెడల వెలుపలివస్తువైన యిదియనునదియును ఒక్కటియగుగాక” అని భట్టరు నీవిధముగ గదా బాధమతమును నిరసించునపు డానతిచ్చినది

౨౯ జ్ఞాతృత్వ కర్తృత్వ భోక్తృత్వములు మూడును చెప్పదగియుండగ జ్ఞానమునకు నికిపట్టయి యని జ్ఞాతృత్వమునుమాత్రముచెప్పి తక్కినవాని నిక్కడ చెప్పకుండుట కేమికారణము అనుశంకగలగుగా నానతిచ్చుచున్నారు (జ్ఞాతయనినప్పుడే కర్తయనునదియును, భోక్తయనునదియును, చెప్పబడినది) అని

30. ఇట్లా ప్రతిజ్ఞకేయుటచే మాత్రము చాలదని దానికి కారణమునానతిచ్చుచున్నారు (కర్తృత్వ భోక్తృత్వములు జ్ఞానముయొక్కయవస్థావిశేషములగుటచే) అని

౨ “ఆత్మయొక్క జ్ఞాతృత్వము యిదివిధువదగినది మిదిస్వీకరింపదగినది అని యెఱుంగుటకు కారణమైనది, ఆత్మయొక్క కర్తృత్వము అయావిషయములను వదలుట, స్వీకరించుట, వీటివిషయమై కలిగెడు నిచ్చుకు కారణమైనది” అనునట్లుఆత్మయొక్క జ్ఞాతృత్వము పేయోపాదేయముల నెఱుంగుటకు కారణమైనది ఆయాపేయములను విడుచుటచేతను, ఉపాదేయము

30. శిలర్, గుణజ్ఞభుక్తే కర్తృత్వముశ్చతు, ఆత్మాపుక్తి-లైయెన్ద్రార్ కళో

కైయాలుముజ్ఞాన చిక్చైకర్తృత్వ మడియాయుక్కుమ్, కర్తాపుక్తి యితేచిక్చైయ్యుశ్చతు. అన్దచిక్చైతాన్ జ్ఞానావస్థావిశేషమితే, అత్తోడు కర్తృత్వత్తుక్కుజ్ఞాన ప్రత్యేసత్తియై క టాక్షీతు కర్తృత్వత్తై జ్ఞానావస్థావిశేష మెన్దుపచరిత్తరళిచ్చెయ్కెటార్ అల్లతు క మావతు - క్రియాశ్రయత్వమాకైయారే, అత్తైజ్ఞానావస్థావిశేష మెన్దు ముఖ్యమాక చొల్లబొప్పి కాతితే క్రియైయావతు - ౧ “జానాతి, ఇచ్చతి, ప్రయతతే, కరోతి” ఎన్దుజ్ఞానచి క్షిప్రాప్రయత్నాన నరభావియాన ప్రవృత్తియాకైయాలుమ్, తదాశ్రయత్వమ్ కర్తృత్వమాకై యాలుమ్, అత్తైజ్ఞానావస్థావిశేష మెన్దు ఉపచారప్రయోగమెన్దై కొళ్ళవేణుమ్ ఇని, భోక్తృత్వమావతు - భోగ శ్రయత్వమ్, భోగమావతు - సుఖదుఃఖిరూపమాన వనుభవజ్ఞానమ్ అతు జ్ఞానావస్థావిశేషమితే తదాశ్రయత్వత్తై జ్ఞానావస్థావిశేష మెన్దు శొల్లకైయారే యితు వునావచారికమ్ ఇప్పడి జ్ఞాతృత్వత్తుక్కు మివద్దొక్క ముజ్ఞానప్రత్యేసత్తితిశయత్తారే తదైక్యకథనమృణ్ణలామృడి యురక్కైయారే, జ్ఞాతృత్వమిశ్నపోతే కర్తృత్వ భోక్తృత్వ జ్ఞో శొల్లిద్రాద్యైత్తన్న త్తట్టియైతే

30 ఇప్పడి ఆత్మాపుక్తి స్వాభావికమాయుర్యుశ్చ కర్తృత్వత్తైయైయెన్దు, ప్రకృతి క్కే కర్తృత్వత్తైక్కొళ్ళుకల సాంఖ్యురైనిరాకరిక్కిటార్ (శిలర్) ఎన్దుతుడగ్గి

శిలరెన్దువర్ కళో పక్కల్ తమక్కుజ్ఞాననాదరమ్ తోద్రగవరళిచ్చెయ్కెటార్. (గుణ జ్ఞభుక్తే కర్తృత్వముశ్చతు ఆత్మాపుక్తి-లైయెన్ద్రార్ కళో) గుణజ్ఞత్వమ్ ప్రకృతియెన్దుమ్ భేద

30. కొండలు గుణములకే కర్తృత్వముగలదు ఆత్మకు లేదనినారు.

లను స్వీకరించుటచేతను, కలిగిన చేయనిచ్చు కర్తృత్వమును మూలముగ గలిగియుం డును, కర్తకేగదా చిక్చైయ్యుండుట ఆచిక్చైయ్ జ్ఞానముయొక్క అవస్థావిశేషము దాని తో కర్తృత్వమునకుగల సంబంధమును కటాక్షించి కర్తృత్వమును, జ్ఞానావస్థావిశేషమని యుపనరించి యానతిచ్చుచున్నారు లేనియెడల కర్తృత్వమునది క్రియల కాశ్రయముగనుం డుటగాన దానిని జ్ఞానముయొక్కయవస్థయని ముఖ్యముగ చెప్పదగదుకదా? క్రియయనునది “ఎఱుగుచున్నాడు, కొరుచున్నాడు, యత్నించుచున్నాడు, చేయుచున్నాడు,” అని యెఱుగుట కొరుట యత్నించుట లయిన వీరికనంతరముకలిగెడు ప్రవృత్తి అయి నందుచేతను, అట్టిప్రవృత్తికి ఆశ్రయమైయుండుట కర్తృత్వమగుటచేతను, దానిని జ్ఞానముయొ క్కయవస్థావిశేషమనినది యుపదరించిచెప్పబడినదియనియే యంగీకరించువలెను ఇక భోక్తృ త్వమనగా-భోగమునకాశ్రయమైయుండుట భోగమునగా-సుఖదుఃఖిరూపమైనయనుభవజ్ఞానము, అది జ్ఞానముయొక్క యవస్థావిశేషముగదా? దానికాశ్రయమైనదానిని జ్ఞానముయొక్క యన స్థావిశేషమని చెప్పటచే యిదియును ఉపచరించి చెప్పబడినదియగును ఇట్లు జ్ఞాతృత్వమునకును వీరికినికలిగిన సంబంధాతిశయముచే దానితో నైక్యముగ చెప్పదగియుండుటచేతనే జ్ఞాతృత్వ మునుచెప్పినపుడే కర్తృత్వ భోక్తృత్వములు చెప్పబడినదయ్యెను, అనుటకాటగములేదుగదా.

30. ఇట్లు ఆత్మకు సహజముగనుండు కర్తృత్వమును లేదనియు, ప్రకృతికే కర్తృత్వము గలిగినయు, చెప్పడి సాంఖ్యులను నిరాకరించుచున్నారు (కొండలు) అని మొదలుచెట్టి వారియొద్దట తమకుగల యనాదరము తోచునట్లు కొండలుయని ఆనతిచ్చుచున్నారు. నిరలకు, గుణములనియును, ప్రకృతియనియును, భేదములేదుగదా? కావున, ప్రకృతికే

3.2. అపోతు

మిల్లెయితే యివరకకు, ఆకైయా లే, ప్రకృతికేయెన్నిసాన త్రిలే (గుణజుక్తే) ఎన్నితారే 'ప్రకృతిర్నామ-సుఖదుఃఖమేహాత్మకాని, లాభసప్రకాశ చల నోపప్లవ్యున గౌరవావరణకార్యాణి, అత్తిన్వాత్తిన్వియాణి, కార్త్యక నిరూపణ వివేకాని, అన్యూనానతిరేకాణి, సమతాముపేతాని, సత్త్వరజస్తమాంసిద్రవ్యాణి' ఎన్నితే అవర్గకుడై యి సిద్ధాంతమ్ ఆకైయాల్, ప్రకృతికే కర్తృత్వముశ్శుతు, ఆత్మాపుక్కిల్లెయెన్నిపడి అతావతు - కిరవల్లియిలే "నజాయతే మియతే" ఇత్యాదియా లే, ఆత్మావుక్కు జన్మమరణాదికళాన ప్రకృతిధర్మజ్జల్లె యెల్లామ్ ప్రతిషేధిత్తు, "హస్తాచేన్వన్యతేహస్తం హతశ్చేన్వన్యతే హతమ్ | ఉభౌతానవిజానీతో నాయం హస్తినహన్యతే" ఎన్వ హననాదిక్రియైకళిత కర్తృత్వత్వైయుమ్ నిషేధిక్రియాలుమ్, శ్రీగీతైయిలే సర్వేశ్వరస్థానే "నాన్యంగుణేభ్యః కర్తారం యదాద్రష్టానపశ్యతి" ర"కార్యకారణ కర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతి రుచ్యతే | పురుష సుఖదుఃఖానాం భోక్తృత్వే హేతు రుచ్యతే" ఎన్వ శొల్లెయిలుమ్, ఇప్పడి అధ్యాత్మశాస్త్రజ్జిలే ఆత్మావుక్కు కర్తృత్వత్వైయుమ్ గుణజుక్తే కర్తృత్వత్వైయుమ్ శొల్లెయిలే కర్తృత్వముశ్శుతు ప్రకృతికే, ఆత్మావుక్కు కర్తృత్వమిల్లె, భోక్తృత్వమాత్రమే యుశ్శేత్తెన్వాయ్ తవర్కళో శొల్లువతు

3.2 అత్తెనిరాకరిక్కితార్ (అపోతు) ఎన్వ తుడజ్జి

3.2. అప్పడు

యనెడు స్థానమందు (గుణములకే) యనుచున్నార 'ప్రకృతియనగా - సుఖదుఃఖ మేహాస్వరూపములైనవియును, చలనక, ప్రకాశము, చలనము, స్తంభనము, బరువు, ఆవరణము, వీనిని కార్యములుగా గలిగినవియును, యింద్రియముల కత్యంత మగుపడనివియును, కారణములచెతనే నిరూపించదగిన విభాగములను గలిగినవియును, తక్కువ యెక్కువలు లేనివియును, సామ్యమునుపొందినవియును అయిన సత్త్వ రజస్తమస్సులనెడి ద్రవ్యములు' అనిగదా వారల సిద్ధాంతము కావున ప్రకృతికే కర్తృత్వముగలదు ఆత్మకు లేదని యర్థము అట్లనగా-కరవల్లియందు "పుట్టుటలేదు చచ్చుటలేదు" అనునివిమోదలైనవాని[వాక్యముల]చే జన్మమరణాదులైనప్రకృతిధర్మముల నన్నిటిని ఆత్మకు లేవనిచెప్పి "చంపెడువాడు చంపుటకు తలచెనేనియు, చంపబడెడువాడు[తన్ను] చంపబడువానిగ దలచెనేనియు, వీర లిద్దరునెఱుంగనివారు, వీడు చంపడు, వాడు చంపబడెడు" అని చంపుట మొదలగు క్రియలందు కర్తృత్వమును లేదని చెప్పియుండుటచేతను, శ్రీగీతయందు సర్వేశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణుడే "జ్ఞానియగువాడెప్పుడును సత్త్వాదిగుణములకంటె నితరమైన కర్తనచూడెడు" ర"కార్యమైనశరీరమును" కారణములైన[యింద్రియములును] వ్యాపారములను జేయుటకు పురుషునిచే నధిష్ఠింపబడిన ప్రకృతియే కారణముగఁ జెప్పబడుచున్నది సుఖదుఃఖముల ననుభవించుటయందు ప్రకృతితో కలసిన పురుషుడే కారణముగఁ జెప్పబడుచున్నాడు" అని చెప్పటచేతను యీవిధముగ నాత్మవిషయములైన శాస్త్రములయందు ఆత్మకు కర్తృత్వములేదనియు, గుణములకే కలదనియు, జెప్పటచే, ప్రకృతికే కర్తృత్వముగలదు ఆత్మకు కర్తృత్వము లేదు, భోక్తృత్వము మాత్రమే కలదని, వారు చెప్పుచున్నారు

3.2. దానిని నిరసించుచున్నారు. (అప్పడు) అని ప్రారంభించి.

ఇవనుక్తు శాస్త్రవశ్యతై యమ్ భోక్తృత్వముమోలై యమ్.

33. సాంసారికప్రవృత్తికలితో కర్తృత్వమ్ స్వరూపప్రయుక్తమస్తు.

అతావతు-ప్రకృతికే కర్తృత్వమాయ్ ఆత్మపుక్కు కర్తృత్వమిదైయానపోతు, ఇవనుక్కు విధినిషేధరూపమానశాస్త్రపుక్కుత్తా నధికారియాయ్కొణ్ణు అతికావశ్యతీతనడక్కవేణ్ణుకైయుమ్, విహితనిషిద్ధకరణప్రయుక్తనుఖదుఃఖరూప ఫలభోక్తృత్వముమ్ శేరాతెకై చేతనకారానాకాతపోతు శాస్త్రపుక్కువైయర్థ్యమ్ ప్రసక్త్యుమ్. 1 “శాస్త్రీఫలం ప్రయోక్తం” 2 “కర్తాశాస్త్రీర్థవత్వాత్” ఎన్నక్కడవతితే ఇనితా, 3 “స్వర్గకామో యజేత” 4 “ముముక్షుర్భుహ్నోపాసీత” ఎన్న స్వర్గమోక్షాదిఫలభోక్తావైయతే కర్తావాక శాస్త్రమ్ నియోగిక్రియతుమ్, ఆకైయాలే, ఫలభోక్తావే కర్తావాకపుమ్ వేణుమితి అచేతనత్తుక్కు కర్తృత్వమాతో చేతననై క్కుఱిత్తు విధిక్కుపుజ్ఞాదాతు 5 “శాసనాచ్ఛాస్త్రమ్” ఎన్నక్కడవతితే. శాసనమావతు-ప్రవర్తనమ్ శాస్త్రపుక్కు ప్రవర్తకత్వమ్, బోధజననద్వారత్తాలే అచేతనమాన ప్రధానత్తుక్కు బోధత్తై విలైక్కుప్పోకాతితే, ఆకైయాలే, శాస్త్రీమర్ధవత్తామ్నాతు భోక్తావానచేతననుకే కర్తృత్వముక వేణుమ్ ఇతెల్లావర్తీయైదిరువుళ్ళమ్నోభియితే, అపోతివనుక్కు శాస్త్రీవశ్యతైయుమ్ భోక్తృత్వము క్షోలైయుమ్ మెట్టరులిచ్చెయేతతు

33. అనాత్, కర్తృత్వమెల్లామివనుక్కు స్వరూపప్రయుక్తమమ్నావెన్ది ఇచ్చెయైలే యదులిచ్చెయేతాత్ (సాంసారికప్రవృత్తికలితో కర్తృత్వమ్ స్వరూపప్రయుక్తమస్తు) ఎన్న

వీనికి శాస్త్రీవశ్యతయును, భోక్తృత్వమును నశించును

33. సాంసారికప్రవృత్తులయందు కర్తృత్వము స్వరూపముచేకలిగినదికాదు.

అనగా-ప్రకృతికే కర్తృత్వముండి యాత్మకు కర్తృత్వము లేనివత్తుమున వీనికి విధినిషేధరూపమైనశాస్త్రీయనకు తానధికారియగుచు దానికివశ్యుడైనడవలసినదియును, విహితనిషిద్ధములను జేయుటచే, నుఖదుఃఖరూపములైన ఫలముల ననుభవించుటయును చెరదు, అనియర్థము. చేతనుడు కర్తకానియపుడు శాస్త్రీయనకు నిష్ఫలత్వము సంభవించును 1 “శాస్త్రీయైక్కుఫలము ప్రయోగించుననియందు కలుగును” 2 “శాస్త్రీయ ఫలము గలిగినదియగుటచే కర్తయగుచున్నాడు” అని చెప్పబడియున్నదికదా? ఇకను 3 “స్వర్గమందాశ గలనాడు యజ్ఞముజేయవలెను” 4 “మోక్షమం దిచ్చగలవాడు బ్రహ్మము నుపాసించవలెను” అని శాస్త్రీయ కర్తగతైష్ఠ్యనదియును స్వర్గమోక్షాదులైన ఫలముల ననుభవించుననినికదా కావున ఫలము ననుభవించునాడే కర్తగ నుండవలెను. అచేతనమైన ప్రకృతికే కర్తృత్వమున్నయెడల చేతనునిగురించి విధించుటయును గూడదు. 5 “శాసనమువలన శాస్త్రీయ” అనబడును. శాసనమనగా-ప్రవర్తించుట; శాస్త్రీయనకు ప్రవర్తకత్వము జ్ఞానమును పుట్టించెడి ద్వారమును. అచేతనమైన ప్రకృతికే జ్ఞానమును పుట్టించుటకు వీలులేదుగదా? కావున శాస్త్రీయనకు ఫలముగలుగునపుడు అనుభవించెడి చేతనునికే కర్తృత్వము ఉండవలెను దీక్షింతయుచిత్తగించియే (అప్పుడు వీనికి శాస్త్రీవశ్యతయును, భోక్తృత్వమును నశించును) అని యానతిచ్చినది.

33. అయితే కర్తృత్వమంతయు నితనికి స్వరూపప్రయుక్తమగునా? యనుశంకయందు సెలవిచ్చుచున్నాడు. (సాంసారికప్రవృత్తులయందు కర్తృత్వము స్వరూపముచేకలిగినదికాదు.) అన.

38 గుణ సంస్కృతమే

39. కర్తృత్వద్వా సీత్యరాధీనమ్.

సాంసారికప్రవృత్తికళావన-స్త్రిస్తన్న పానాదిభోగజ్ఞతైయుద్దేశేత్తు పుష్కలమ్ స్వవ్యాపార
జ్ఞో అవధీశీలో కర్తృత్వమాపాధికమాకైయాలో స్వరూపప్రయుక్తమైకై

38 ఆనా లతుతానివనుక్కు ఇంద్రపడి యెన్నెన్గిణ శక్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కెటార్
(గుణసంస్కృతమే) ఎన్టు -

గుణజ్ఞతాకటన-సత్త్విరజస్తమస్సుక్కిల్ అవధీశీనుడైయసంసర్గత్తాలో యజ్ఞానతెన్టుపడి
“ప్రకృతేః క్రియమాతాని గుణైః కర్తాణిసర్వశః|అపాహ్నారవిమూఢాత్తా కర్తానా మితిమన్య
నే” ఎన్నుక్కడవతితే ఇతెల్లమ్ - “కర్తా శాస్త్రార్థవత్వాత్” ఎన్గిణమాత్రత్తిలే పూ
ర్వపక్షసిద్ధాంతరూపేణ భాష్యకారితామే విస్తరేణ వరుళిచ్చెయ్కెటార్

39 ఇప్పడిసాభ్యుపక్తత్తై నిరాకరిత్తు ఆత్మపుక్కే కర్తృత్వత్తైసాధితార్ కీడ్ ఇన్ద క
ర్తృత్వద్వాక్ సామ్యత్తమో పరాయత్తమో వెన్గిణ శక్తైయిలే యరుళిచ్చెయ్కెటార్ (కర్తృ
త్వద్వా సీత్యరాధీనమ్) ఎన్టు

ఆతావతు ఇవ్వాత్తావినుడైయ కర్తృత్వద్వాక్ సాధీనమన్తిక్కే ఈశ్వరాధీనమాయరుక్కు
మెన్టుపడి “పరాత్తుతచ్చుతే” ఎన్టు వేదాన్త మాత్రలాలో ఆత్మావినుడైయ కర్తృత్వమ్ ప

38 గుణములయొక్క సంబంధముచేఁగలిగినది.

39. కర్తృత్వము యీశ్వరుని కధీనమైనది

సాంసారికప్రవృత్తు లనునవి - స్త్రీ, అన్నము, పానము మొదలగుభోగముల నుద్దేశించి చెయు
స్వవ్యాపారములు వానియందలి కర్తృత్వ ముపాధివలన గల్గినదికాన స్వరూపప్రయుక్తము
కాదు అనుట

38. అయితే ఆదితీనికి ఎట్లుక లిగినది అనెడి ఆకాంక్ష చే నానతిచ్చుచున్నారు (గుణము
లయొక్కసంబంధముచేఁగలిగినది) యని,

గుణములనఁగా-సత్త్విరజస్తమస్సులు వానియొక్కసంబంధముచే కలిగినదియని యర్థ
ము “ప్రకృతియొక్క గుణములచే జేయబడు కర్మములగుర్చి అనాంకారముచే మోహము
జేందిన వాడు నేను కర్తనని తలంచుచున్నాఁడు” అని చెప్పబడియున్నదిగా? దీనినంతయు
“శాస్త్రము సఫలమగుటకొరకు కర్తయగుచున్నాఁడు” అనుమాత్రమందు పూర్వపక్షసిద్ధాంత
రూపముగ భాష్యకారులే విస్తరముగ నానతిచ్చియున్నారు.

39. ఇట్లు సాంఖ్యులయొక్కపక్షమును నిరసించి, యాత్మికే కర్తృత్వము కలదని సా
ధించిరి. [ఇకపేయిని] యీకర్తృత్వము తనకధీనమైనదియో పరునకధీనమైనదియో యనుశంక
యందు ఆనతిచ్చుచున్నారు. (కర్తృత్వము యీశ్వరుని కధీనమైనది) యని

అనగా యీయాత్మయొక్క కర్తృత్వము తనకధీనమైనదికాక యీశ్వరున కధీనమైయుం
డునని యర్థము. “ఆకర్తృత్వము పరునివలన కలిగినది అని శ్రుతి జిప్సెటవలన” అని వేదాంత

రాయత్తమెట్లు నిధిమాకచొప్పులపట్టతితే కాస్తారధవత్తుకాక కర్తృత్వ మత్తధర్మ మెట్లు కొళ్ళవేణుమ్ అన్తకర్తావుక్కు ధర్మమాన జ్ఞానేచాప్రయత్నబ్బో భగవదధీనబ్బయిరుక్కు యాలుమ్, అన్తజ్ఞానాదిగో భగవదనుమతియొట్టియ క్రియాహేతువాకమాట్టామైయాలమ్, ఇవ నుడెయ కర్తృత్వమిశ్వరాధీన మెన్నిటకు 'ఇవనుడెయబుద్ధిమాలమాన ప్రయత్నత్తైయశేషిత్తు ఈశ్వర ననుమతిదానమృణ్ణుకైయాలే, అన్తక్రియానిబద్ధనమాన పుణ్యపాపజ్ఞుమ్ చేతననుక్కు యాకిటకు' ఎట్టు వివరణత్తిలే యాచాప్మిశ్చైయుమ్ ఇప్పడికర్తృత్వమ్ పరమాత్మాయత్త మానాలుమ్ విధినిషేధవాక్యజ్ఞుక్కుమ్ నైయర్థిమ్వారాతు, '“ఘృతప్రయత్నా శేషిత్తు విహితప్రతిషేధానైయర్థాదిభ్యః”' ఎట్టుపరిహారికృష్టమకైయాలే అతావతు - విహితప్రతిషేధజ్ఞు క్కు నైయర్థాదికల్ వారామైక్కాక, ఇచ్చేతనకపణ్ణిన ప్రథమప్రయత్నత్తై యశేషిత్తుక్కు యా ఈశ్వరకప్రప రిప్పిక్కుమెట్టుపడి ఎట్టునేయిన్నిల్; ఎల్లాచేతనరుక్తుమ్ జ్ఞాతృత్వమ్ స్వభా వమాకైయాలే సామాన్యేన ప్రవృత్తినివృత్తియోగ్యత్వ ముజ్ఞాయే యిరుక్కుమ్ , ఇప్పడియానస్వ రూపత్తైనిరవహిక్కుక్కాక, ఈశ్వరసన్తరాత్మావాయ్కోణ్ణునిల్లానిల్లామ్, అవనాలే యుజ్ఞా క్కుష్పట్టస్వరూపశ క్తియైయుడెయనాన చేతకల్, అవోపదార్థజ్ఞలిలే యుత్పన్నజ్ఞానచిక్షిరా ప్రయత్న నాయ్కోణ్ణువ ర్తియానిల్లామ్, అవిష్కరితే మధ్యస్థనాకైయాలే, ఉదాసీనరెహి తేయిరుక్కిట పరమాత్మావాన వన్తచేతననుడెయ పూర్వవాసనారూపమాన విధినిషేధ ప్రవృత్తి యిలే యనుమతియైయుమ్, అనాదరత్తైయు ముడెయనాయ్కోణ్ణు, విహితజ్ఞలిలే యనుగ్రహ

నూత్రముచేత, ఆత్మయొక్క కర్తృత్వము పరాధీనమని నిద్ధించినట్లు జెప్పబడినది గదా? కాస్త్ర) ము ఫలవంతమగుటకొఱకు కర్తృత్వమును ఆత్మధర్మముగ నెంచవలెను ఆ కర్తవ్య ధర్మమైన జ్ఞానమును, ఇచ్ఛయును, ప్రయత్నమును, భగవదధీనములై యుండుట చేతను, ఆ జ్ఞానాదులు భగ వంతుని యనుమతిలేక కార్యములకు హేతువులు కాబాలవైనందుచేతను, వీనియొక్క కర్తృ త్వము యీశ్వరాధీనమైనది యనుచున్నది, 'వీనియొక్క' జ్ఞానమును కారణముగ గలగిన ప్రయ త్నమును అశేషించి యీశ్వరుండు అనుమతి దానముజేయుటచేత, ఆ కార్యముచే కలిగెడు పుణ్యపాపములకు చేతనునివేయగుచున్నవి' అని వివరణమందు ఆచార్యవిల్లగారును [ఆనతిచ్చి యున్నారు] ఇట్లు కర్తృత్వము పరమాత్మాధీనమైనచుదినని చేయవలెను దీనినిచేయగూడదు అను విధి నిషేధవాక్యములకును నిష్ఫలత్వముగలుగదు "చేయవలసినదానికిని చేయగూడని దానికిని నిష్ఫలత్వము మొదలైనవి కలుగకుండుటకొఱకు చేయబడినప్రయత్న మశేషించిన వాడగుచున్నాడు" అని నిష్ఫలత్వములు కలుగవని చెప్పట చేత అట్లనగా-చేయవలసినదాని కిని, చేయగూడనిదానికిని, నిష్ఫలత్వము మొదలగునవి రాకుండుటకొఱకు, యీ చేతనుండు చేయు మొదటిప్రయత్నము నశేషించి యీశ్వరుండు ప్రప ర్తింపజేయుననియర్థము. ఎట్లనగా చేతనులం దరికిని జ్ఞాతృత్వము సహజమగుటవలన, సాధారణముగ ప్రవృత్తినివృత్తులయందు యోగ్యతకల్గి యే యుండును' ఇట్టిదైన స్వరూపమును నిర్వహించుటకొఱకు, యీశ్వరుండు తరాత్మయ గునుచుండును. ఆయీశ్వరునిచే కలఁగజేయబడిన స్వరూపశక్తిగల చేతనుండు, ఆయాపదా ర్థములవిషయమై కలిగిన జ్ఞానము, కార్యమునుజేయఁదలఁపు, ప్రయత్నము, నను వీనిని గలవాడగుచు వర్తించును. అప్పుడు మధ్యస్థుడైనందుచే నుదాసీననివలెనుండు పర మాత్మయగువాడు. ఆ చేతనుని పూర్వవాసనారూపమైన విధినిషేధప్రవృత్తులయందు అను

తైయుమ్, నిషిద్ధజ్జలిలే నిగ్రహతైయుమ్ పణ్ణానిఱ్ఱనాయ్, అనుగ్రహత్తికమాన పుణ్యత్తుకు-
ఫలమాన సుఖతైయుమ్, నిగ్రహత్తికమాన పాపత్తుమ్ ఫలమాన దుఃఖతైయుమ్, అన్యో చేతనరుగ్-
కొడానిఱ్ఱుమ్ ఇతుతన్నైయలియు క్కరుణ్ణాన్నార్ “అదా వీశ్వరదత్తయైవ పురుషస్సాన్విత-
తస్యైశ్చక్రై స్వయంత త్తజ్ఞానచిక్కిణప్రయత నాన్యత్వాదయ న్వర్తతే తతోక్షేత్స తతోఽను

మత్య విదధ త్తన్నిగ్రహన్ గ్రహ త త్తత్కర్త ఫలప్రయచ్చితి తత స్సర్వస్య పుంసాపారిః” ఎ-
న్న, అడియలే, సర్వనియనైవాయ్ సర్వాన్తరాత్మావాన సర్వేశ్వరక, తనకుజ్ఞాక్కిక్కిడు త-
జ్ఞాతృత్వరూపమానస్వాతన్త్ర్యై శక్తియాలే యిప్పుడునైవనేయవోవిషయజ్జలిలే జ్ఞానచిక్కిర్నా-
ప్రయత్నజ్జలియుజ్జాక్కిక్కిణ్ణు వర్తియానిఱ్ఱుమ్, అవివదత్తిలే యశాన్త్రీయజ్జలిలేయు పేక్షీ-
త్తుమ్, శాన్త్రీయజ్జలిలే యనుమతిపణ్ణియుమ్, అన్యోవిషయజ్జలిలే నిగ్రహన్ గ్రహజ్జలై పుణ్ణానిఱ్ఱు-
కొణ్ణు, అన్యోకర్తఫలతైయుమ్ సర్వేశ్వరకకొడా నిఱ్ఱుమ్ మెహార్కళి. ఇప్పడి సర్వప్రవృత్తి-
కలికుమ్ చేతననుడైయ ప్రథమప్రయత్నతై యపేక్షీత్తుక్కిణ్ణు పరమాత్మాప్రవర్తిషియానిఱ్ఱుమ్-
మెహతాయ్త్తు ఎన్నదీప్రకాశత్తిలే జీయరు మరుళిచ్చెయ్తవధజ్జలివివదత్తిలే యనుసంధేయజ్జలై

అనాల్, “ఏవ హేన్యసాధుకర్తకారయతి, తం యమేభ్యో లోకేభ్య ఉన్నివీతి,
ఏషవనానై సాధుకర్తకారయతి, తం యమభోనివీతి” ఎన్న, ఉన్నివీమైయాకుమ్ అభోనివీమై-
యాకుమ్ సర్వేశ్వరజ్ఞానే సాధ్యసాధుకర్తజ్జలై పుణ్ణువియానిఱ్ఱుమ్ మెనిఱువితు శేరుప్పడి యె-

మతియు, ననాదరమునగలవాడై విహితములయం దనుగ్రహంబును, నిషిద్ధములందు నిగ్రహం-
బును, జేయనున్నవాడగుచు, అనుగ్రహరూపమైన పుణ్యమునకు ఫలమైన సుఖంబును,
నిగ్రహరూపమైన పాపమునకు ఫలమైన దుఃఖంబును, ఆయాచేతనలకిచ్చుచుండును దీని-
నే ప్రామాణికులు జెప్పియున్నారు “జీవుఁడు మొదట నీశ్వరునిచే నియ్యబడిన స్వాతం-
త్ర్యశక్తిచే స్వయముగ నాయావస్తువులవిషయమై జ్ఞానము చిక్కిర్న ప్రయత్నము వీనిని గలి-
గించుచుండును. అప్పుడు ఈశ్వరుడు సమస్తచేతనలకును అట్టివిషయములయందు ఉపేక్షిం-
చియు, ననుమతిజేసియు నిగ్రహన్ గ్రహములంజేయుచు, నాయా పాపపుణ్యరూపములైన క-
ర్తములట్లు ఫలములనిచ్చుచున్నాడు” అని మొట్టమొదట యెల్లరను నియమించువాఁడును స-
ర్వాంతర్యామియునైన సర్వేశ్వరుఁడు, తనకుఁగలుగఁ జేసియిచ్చిన జ్ఞాతృత్వరూపమైన స్వాతం-
త్ర్యశక్తిచే నీజీవుఁడే ఆయావిషయములయందు జ్ఞానచిక్కిర్నాప్రయత్నములను గలిగించికొనుచు-
నుండును అట్టివిషయములలో అశాన్త్రీయములయందు ఉపేక్షించియు, శాన్త్రీసమృత్తములైన-
వనియందు అనుమతిజేసియు, నాయావిషయములయందు నిగ్రహన్ గ్రహములంజేయుచు నా-
యాకర్తఫలములను సర్వేశ్వరుఁడెచ్చుచుండును అనినారు. ఇట్లు సర్వప్రవృత్తులయందును, చేత-
నునియొక్క మొదటిప్రయత్నమును అపేక్షించుకొని పరిమాత్ర ప్రపరింపఁజేయుచుండును అ-
నుటయయ్యెను. అని దీప్రకాశమందు జీయ్యరు నానతిచ్చినయర్థము లిచ్చేట ననుసంధించుబ-
డఁదగినవి.

అయితే “ఈషరమాత్త ఎవనినీలోకమునుండి శైలోకమునకుతీసికొని వెళ్లఁదలంచునో
వానిదే సత్కర్తములను జేయించును, ఎవని నభోలోకమును నరకములో బడఁజేయఁదలంచునో
వానిచే నశకర్తములంజేయించును” అని ఉత్కృష్టలోకమునకు తీసికొనిజోవునిచ్చుచేతను
అభోలోకములయందు బడఁజేయనిచ్చుచేతను సర్వేశ్వరుడే మంచి చేడుకర్తములను జేయించు

స్వేచ్ఛతో, ఇతి సంస్కారాధారణము, యావన్మౌరవో భగవద్విషయ త్రిలిప్తమాత్రమాన వానుకూల్యత్తిలే వ్యవసితినాయోక్తోగ్ధు ప్రవర్తియానిటుగ్మ, అనన్తే యనుగ్రహియానిటుగ్ధు, భగవాన్మనే స్వప్రాప్త్యవాయజ్ఞాయ, అతికల్యాణజ్ఞానకర్తృజ్ఞలిలేరుచియై జనిష్ఠిక్కుగ్మ యావన్మౌరవో అతిమాత్రప్రాచకూల్యత్తిలే వ్యవసితినాయోక్తోగ్ధు ప్రవర్తియానిటుగ్మ, అనన్తే స్వప్రాప్తివిరోధకరాయ, అథోగతిసాధనజ్ఞాన కర్తృజ్ఞలిలే సజ్జీష్ఠిక్కుగ్మ ఎన్తు, ఇన్ద్రశ్రుతివాక్యజ్ఞలిక్కర్తృమాత్రేయాలే ఇతుతన్తై సర్వేశ్వరత్వానే యరుళిచ్చెయ్తానితే
 ౧. “అహంసర్వస్య ప్రభవో మత్తస్సర్వంప్రవర్తతే | ఇతిమత్స్యో భజన్తేమాం బుధా భావసమన్వితాః” ఎన్తుతుడత్తి ౨. “తేహంసతతయుక్తానాంభజతాం శ్రీతిపూర్వకమ్|దదామిబుద్ధియోగంతయేనమాముపచూర్ణితే|తేహ మేవాను కమ్పార్థ ముచ మజ్ఞానజంతమః|నాశియామ్యాత్మభావస్థా జ్ఞానదీపేన బాస్వతా” ఎన్తుమ, ౩. “అసత్య మద్రతిష్ఠంతే జగదాహురనీశ్వరమ్” ఎన్తుతుడత్తి ౪. “మామాత్మపరి దేహేషు ప్రద్విషన్తోభ్యసూయకాః” ఎన్తుమతతవాక అవర్కళుడైయ ప్రాతీకూల్యాతిశయ తైచ్చొల్లి, ౫. “తానహంద్విషతః క్రూరాన్ ససారమేనరాధమాన్|క్షిపామ్యజస్రమశుభా నాసురిష్టేవయోనిషు” ఎన్తు మరుళిచ్చెయ్తేయాలే. అక్రేయాల్, అనుమన్త్రిత్యమే సర్వసాధారణమ్, ప్రయోజకత్విమ్ విశేషవిషయ మెన్తుకొళ్ళ వేణుమ్ ౬. “కృతప్రయత్నాపేక్షస్తు”

చుండును అను నిది పొందియుండు పెట్టనిన, ఇది సర్వసాధారణము కాదు, ఎవడైతే భగవద్విషయమం దత్యంత మనుకూలుడై యుండవలయునని నిశ్చయించుకొని ప్రవర్తించుచుండునో వానిని యనుగ్రహించుచు భగవంతుడే తననుపొందుటకుపాయములై మిక్కిలి మంచివైన కర్మముల యందు రుచినిపుట్టించును ఎవడైతే అత్యంతము ప్రతికూలుడై యుండువలయునని నిశ్చయించుకొని ప్రవర్తించుచుండునో, వానిని తనను బొందుటకు విరోధములై అథోగతికి సాధనములైన కర్మములయందు గంగముగలిగించుచు, అని యీశ్రుతి వాక్యముల కర్థమైనందు వలన దీనినే సర్వేశ్వరుడును నానతిచ్చియున్నాడుగాదా ౧. “నేను సమస్తప్రపంచముయొక్క పుట్టుకకు కారణము, సర్వప్రపంచమును నావలనప్రవర్తించుచున్నది, అని తలంచి నాయందలి యాశితో గూడుకొన్న జ్ఞానులు నన్ను భజింపుచున్నార” అని మొదలు పెట్టి ౨. “యెల్ల కాలము యోగముజేయుచు భజించుచుండెడివారికి నన్ను బొందుట కుపాయమైన జ్ఞానయోగమును నేనే ప్రీతిపూర్వకముగ నిచ్చుచున్నాను వారలనుగ్రహించుటకు నేనేవారిమనోవ్యాపారములకు విషయమగుచు ప్రకాశించెడు జ్ఞానమను దీపముచే నజ్ఞానముచే గలుగు నితర విషయములయం దాసక్తియును చీకటిని నశింపజేయుచున్నాను” అనియు, ౩. “రాక్షసస్వభావముగలవారలు యాజగత్తును పరిబ్రష్టమునంతిర్యామిగ గలదికాదనియు, బ్రష్టమందుండునది కాదనియు ఈశ్వరునిచే నియమింపబడునది కాదనియు జెప్పచుందురు” అని మొదలు పెట్టి ౪. “తమశరీరములయందును యితరులశరీరములయందును నుండు నన్ను అనూయజేయువారును, ద్వేషించువారును, అయి య్ఘించురు” అనువరకు వారలప్రాతీకూల్యాతిశయమును శిష్యి ౫. “ద్వేషింపుచున్నవారును, క్రూరులును, పాపులు, నగు ఆ సారాధములను కాలముండువరకు నేనే సారములయందు అసురజనముల నే పొందునటులు జెయుచున్నాను.” అనియు నానతిచ్చి యుండుట చే. కావున ననుమతిజేయుచుండుటే సర్వసాధారణము, తానే చేయించుట యొకానొకని విషయమెయని యెఱుగదగినది. ౬. “చేయబుద్ధి

3౬. జ్ఞానాశ్రయమాకిల్ శాస్త్రజ్ఞలిలే యివనై జ్ఞానమెన్ఱుశొల్లువానెన్నెన్నిల్

ఎన్నిట సూత్రత్తిలే యితెల్లొమ్ భోవ్యకారతామే యుళిచ్చెయ్తార్ ఇవై యెల్లొవత్తై యు ద్రితువుళ్ళమ్మల్ బియ్యిత్తై (కర్తృత్వదానీశ్వరాధీనమ్) ఎన్ఱయళిచ్చెయ్తతు

ఆక, కీర్తి చ్చెయ్తతాయ్దల్తు, (జ్ఞానాశ్రయమాశ్రయవతు-జ్ఞానత్తుక్కిరప్పడమాయరు క్కై) ఎన్ఱ ప్రథమత్తిలే ఆల్లొవినుడెయ్ జ్ఞాతృత్వత్తై చొల్లి, జ్ఞానమాత్రమెన్ఱొనై నిరాకరితుక్కిణ్ణు, జ్ఞాతృత్వకథనాన సరమ్ కర్తృత్వభోక్తృత్వజ్ఞతో శొల్ల నెన్ఱొనై యవై యిరిన్ఱొమ్ జ్ఞాతృత్వబలత్తాలే తన్నడెయ్ వరు మెన్ఱు మిడత్తై దర్శిప్పిత్తు, గుణములక్కై కర్తృత్వముల్లతు ఆత్మపుక్కై యెన్నారై నిరాకరితుక్కిణ్ణు, ఆత్మవినుడెయ్ కర్తృత్వత్తై స్థాపిత్తు, అదకర్తృత్వత్తిల్ సర్వరూపప్రయుక్తములాతవంశత్తైయుమ్, అతుతానివనుక్కు వరుక్కుడియెయ్ మ్ శొల్లి, ఇప్పడి యాత్మపుక్కుణ్ణాన కర్తృత్వదాక సర్వావస్థయిలు మీశ్వరాధీనమామిడుక్కు మెన్ఱు నిగమిత్తారాయ్తు. ఇతెల్లొమాల్లొవినుడెయ్ జ్ఞానాశ్రయత్వకథనమడియాక వన్ఱిత్తె

3౬. ఇప్పడి ఆత్మ జ్ఞానాశ్రయమాయరుక్కుమాకిల్ “యోవిజ్ఞానేతిన్” “విజ్ఞానమయః” 3 “విజ్ఞానంయజ్ఞంతమతే” ఎన్ఱమ్, ౪ “జ్ఞానస్వరూపమత్యన్తనిర్మలం పరమార్థతః” ౫ “జ్ఞానస్వరూపమఖిలంజగదేతదబుద్ధయః | విజ్ఞానంపరమార్థోహి దైవతినోఽతతధ్యర్శనః” ఎన్ఱమ్ శాస్త్రజ్ఞలిలే యివనై జ్ఞానమెన్ఱు, శొల్లువానెన్నెన్నిట జ్ఞానుప్రశ్నత్తై యనువదిన్ఱొత్తార్ (జ్ఞానాశ్రయమాకిల్ శాస్త్రజ్ఞలిలే యివనై జ్ఞానమెన్ఱు శొల్లువానెన్నెన్నిల్) ఎన్ఱు

3౬. జ్ఞానమున కాశ్రయమైనయెడల ఇతనిని శాస్త్రములయందు జ్ఞానమని చెప్పవచ్చును పెట్టన్నను,

ప్రయత్నమున పేజీంచువాడు” అనుసూత్రమందు దీనినంతయు శ్రీ భోవ్యకారు లానతిచ్చియున్నారు వీనినంతయు హృదయమందిదియే (కర్తృత్వ మీశ్వరాధీనము) అని యానతిచ్చియుండుట

ఇదివరకు నానతిచ్చినది, (జ్ఞానాశ్రయమగుటయనగా-జ్ఞానమున కునికిపట్టె యుండుట, అని ప్రథమమందు ఆత్మయొక్క జ్ఞాతృత్వమును జెప్పి జ్ఞానమాత్రమని జెప్పెడివారిని నిరసించి జ్ఞాతృత్వమును జెప్పినపిదప కర్తృత్వభోక్తృత్వములను జెప్పవలసినందున నా రెండును జ్ఞాతృత్వబలముచే తనంత నేవచ్చుననుదానిని చూపించి, గుణములకే కర్తృత్వముగలదు ఆత్మకు కర్తృత్వములేదనువాదిని నిరసించుచు నాత్మయొక్క కర్తృత్వమును స్థాపించి ఆకర్తృత్వము స్వరూపప్రయుక్తముకాదనునంశమును జెప్పి; అయ్యది వీనికి గలుగుటకు కారణమును జెప్పి, ఇట్లు ఆత్మకు గల కర్తృత్వము సర్వావస్థలయందును యీశ్వరుని కధీనమయి యుండునని నిగమించినవారైరి ఇంతయు నాత్మకుగల జ్ఞానాశ్రయత్వమును జెప్పటచే కలిగినదికదా

3౬. ఇట్లాత్త జ్ఞానమున కాశ్రయమైయుండినయెడల “ఎవఁడు విజ్ఞానమందున్న వాఁడై” “విజ్ఞానమయఁడు” 3 “విజ్ఞానము యజ్ఞమును జేయుచున్నది” అనియు ౪ “పరమార్థముగఁ జ్ఞానస్వరూపమత్యంతము నిర్మలమైనది” ౫ “బుద్ధిహీనులు జ్ఞానస్వరూపమైన ఈచేతన ప్రపంచమునంతటిని విజ్ఞానమే పరమార్థమైనది, భేదభేదులు యదార్థమును చూడనివారు” అనియు శాస్త్రములయందు వీనిని జ్ఞానమని జెప్పటమందుకు అనేది జ్ఞానువుయొక్క ప్రశ్నననువదింపుచున్నారు. (జ్ఞానమున కాశ్రయమైనయెడల ఇతనిని శాస్త్రములయందు జ్ఞానమని చెప్పుచుండుట పెట్టన్నను) అని.

32 జ్ఞానతైయ్యోక్తియవుమ్ తన్నైయత్తికై యాలుమ్, జ్ఞానమ్ సార భూతగుణమాయ్ నిరూపకధర్మమాత్మాయాలుమ్ శొల్లిత్తు

3౩. నియామ్యమాకై యావతు - ఈశ్వరబుద్ధ్యధీనమాక వెల్లావ్యా పారజ్ఘముణ్ణామ్మడియిరుక్కై

32 ఇప్పుడి శాస్త్రజ్ఞ శొల్లకైత్తుమాలమిన్న తెన్నితార్ (జ్ఞానతైయ్యోక్తియవుమ్ తన్నైయత్తికైయాలుమ్) ఎత్తుతుడల్లి

అతావతు-జ్ఞానమ్ స్వాత్రయత్తుక్కు స్వయంప్రకాశకమాయుక్కు మోపాతి, జ్ఞాననిరూపకతనత్తుత్తానే ప్రకాశికైయాలుమ్, జ్ఞానమివసుక్కు సారభూతగుణమాకై యాలుమ్, స్వరూపానుబద్ధిత్వేన స్వరూపనిరూపక ధర్మమాకై యాలుమ్ శొల్లిత్తుగై ఇతుతాక - “తద్గుణసారత్వాత్తుతద్వ్యవదేశః ప్రాజ్ఞవత్ || యాదాత్మ భావత్వాచ్చ నదోషస్తద్ధర్మనాత్” ఎన్నిఅనూత్రద్వయత్తాలుమ్ శొల్లపట్టతు “జ్ఞానమాత్రవ్యవదేశస్తు, జ్ఞానస్య ప్రధానగుణత్వాత్, స్వరూపానుబద్ధిత్వేన స్వరూపనిరూపక గుణత్వాత్, ఆత్మస్వరూపస్య జ్ఞానవత్త్వప్రకాశత్వాద్యోపపద్యతే” ఎత్తితే దీపత్రితే భావ్యకారయ మరుళిచ్చెయ్తతు.

3౩ (నియామ్యమాకైయావతు - ఈశ్వరబుద్ధ్యధీనమాక వెల్లావ్యాపారజ్ఘముణ్ణామ్మడియిరుక్కై) అతావతు - “యత త్తనితిత్తన్నాత్తనోఽస్తరోయమాత్తానవేద యస్యాత్తా శరీరం యతాత్తా

32. జ్ఞానములేకుండను తన్ను తెలిసికొనుట చేతను జ్ఞానము సార భూతగుణమై నిరూపకధర్మమగుట చేతను చెప్పబడినది.

3౩ నియామ్యమగుటయనగా-యీశ్వరబుద్ధ్యధీనముగ నెల్ల వ్యాపారములును కలుగునట్లుండుట

32 ఇట్లు శాస్త్రములుజెప్పటకు కారణమిదియనుచున్నారు (జ్ఞానములేకుండను తన్ను తెలిసికొనుట చేతను) అని మొదలుపెట్టి

అనగా-జ్ఞానము తనయాశ్రయమునకు తననుస్వయముగ ప్రకాశింపజేయుచుండుటవలెనే ఆత్మయును జ్ఞానము నపేక్షించక తనవత్తానే ప్రకాశించుట చేతను, జ్ఞానము వీనికి సారభూతమైన గుణమగుట చేతను, స్వరూపముతోవిడువని సంబంధముకలిగినదియై స్వరూపమును నిరూపించెడి ధర్మమగుటచేతను, చెప్పబడినదియనియర్థము దీనినే “జ్ఞానము ఆత్మయొక్క సారభూతమైనగుణమగుటవలన పరమాత్మనువలె ఆత్మనుజ్ఞానమనిచెప్పవచ్చును ఆత్మయుండువరకు గలదియగుటవలన జ్ఞానముచే చెప్పియుండుట కనబడుచుండుటవలన దోషములేదు” అనియెడి మాత్రద్వయముచేతను చెప్పబడినది “జ్ఞానము ముఖ్యమైనగుణమగుటచేతనైనను, ఆత్మ స్వరూపమునువిడువక ననువర్తించునది యయినందున ఆత్మ స్వరూపమును నిరూపించుగుణమగుట చేతనైనను, ఆత్మ స్వరూపము జ్ఞానమువలె స్వయముగ ప్రకాశించునదియగుటచేతనైనను, ఆత్మను జ్ఞానమాత్రమని జెప్పవచ్చును” అనిగదా వేదాంతదివమందు శ్రీభాష్యకారులు ఆనతిచ్చియుండునది.

3౩. (నియామ్యమగుటయనగా - ఈశ్వరబుద్ధ్యధీనముగ నెల్ల వ్యాపారములును కలుగునట్లుండుట). అట్లనగా “ఎవ్వడు ఆత్మయందున్నవాడగుచు ఆత్మకులోపలివాఁడో; ఎవని నాత

3౯. ధార్యమాకై యావతు- అవనుడై యస్వరూపసజ్జ-ల్పజ్జతై
యొట్టిదిపోతు తన్ సత్తైయిల్లెయ్యమ్మడియరుక్కై.

న మన్రోయమయతి సతతప్రాన్తర్యమ్యమృతః'' ఎన్టిత్వాదికళిల్ శొల్లుకీఱపడియే అన్తరాత్తతయనిష్టు నియుమిక్కై, ఈశ్వరసత్తు సార్వకాలీనమాకైయాలే ఇవాన్తివస్తువెవమక్కుని యామ్యమాకై యావతు-శరీర త్తినుడైయ సకలప్రవృత్తికళుమ్ శరీరియినుడైయ బుద్ధ్యధిసమాక పుణ్ణామాప్సీలే, శరీర భూతిహాన వివాన్తి వస్తువినుడైయ సకలవ్యాపారజ్జళుమ్ శరీరియాన పరమాత్మవినుడైయ బుద్ధ్యధిసమాక చేయొట్టమ్మడి యిరుక్కై-యొన్తిపడి ఇప్పడి లచ్చిరీరితియా తదధీన సకలప్రవృత్తిక నానాలుమ్, అచేతనమాన శరీర మ్మాలే తానాక మొరుప్రవృత్తిపణ్ణ మాట్టా తపడి యిరుక్కై-యొన్తికే, జ్ఞాతృత్వ కర్తృత్వ భోక్తృత్విన్తిన్తి స్వాభావిక ధర్మజ్జళాక పుడైయనాకైయాలే జ్ఞానచిక్కినా ప్రయత్న పూర్వకప్రవృత్తిక్షమనాయుక్కై-యాలుమ్, సకల ప్రవృత్తికళు మివనుడైయ ప్రధనుప్రయత్నైయ వేషీత్తుక్కిన్తిన్తి ఈశ్వరననుమతిహానమృణ్ణ కైయాలుమ్, విధినిషేధశాస్త్రైయ యర్థముమిల్లై ఇవనుడైయ ప్రవృత్తిమాలమాక వీశ్వరకొవణ్ణుమ్ నిగ్రహానుగ్రహజ్జళుమ్, తదనుగుణమాన పలప్రదానత్తుక్కుమ్ విరోధమిల్లెయొన్న మిడమ్ కీడ్డేకొల్ల పట్టతు

3౯ (ధార్యమాకై యావతు- అవనుడైయ స్వరూపసజ్జ-ల్పజ్జతై యొట్టిదిపోతు తన్ సత్తై యిల్లె యామ్యడి యిరుక్కై) అతావతు-''ఏడు నేతుర్విధరణం''-''ఏతత్త్వం ప్రజ్ఞానేప్రతిష్ఠి

3౯ ధార్యమగుటయనగా- వానియొక్క స్వరూప సంకల్పములను
విడిచినప్పుడు తనన త్రలేకుండునట్లుండుట

యెఱుంగఁదో, ఎవని కాత్త శరీరమో, ఎవఁ డాత్తి నులోపలయన్న వాడై నియమించుచున్నాఁ డో, వాఁడు నియాత్తిలోపలనుండు నమృతస్వరూపుఁడు'' అని యివి మొదలగువానియందుఁజే ప్పచున్నట్లే అంతిరాత్తగనుండి నియమించుటయీశ్వరునికెల్ల పృథుగలదియగుటచే యీయాత్మ వస్తువు వానికి నియామ్యమగుట యనఁగా-శరీరముయొక్క సకలప్రవృత్తులును శరీరముకలవాని యొక్క సంకల్పాధీనముగ గలుగుచుండునట్లు శరీరభూతమైన యీయాత్మ వస్తువుయొక్క సకల వ్యాపారములును శరీరియైన పరమాత్మయొక్క సంకల్పమున కధీనములుగనే కలుగునటులుం డుట అనిఅర్థము ఇట్లుభగవంతునియొక్క శరీరమగుటచే నాభగవంతునియధీనములైన సకల ప్రవృత్తులనుగలవాడైనను అచేతనమైన శరీరములె తానుగా నొకప్రవృత్తినిజేయలేకయుం డక, జ్ఞాతృత్వ కర్తృత్వ భోక్తృత్విములు సహజధర్మములుగ గలవాడగుటచే జ్ఞానచిక్కినాప్ర యత్న పూర్వకముగ ప్రవృత్తించుట కర్హుడైయుండుటచేతను, సకల ప్రవృత్తులయందును వీని యొక్క మొదటిప్రయత్నము నవేషించుకొని యీశ్వరుఁడు అనుమతిహానము చేయుటచే తను, విధినిషేధశాస్త్రములను నిష్ఫలత్వమునులేదు వనియొక్కప్రవృత్తినికారణముగగొని యీశ్వ రుడు జేయు నిగ్రహానుగ్రహములకును, దానిని యనుసరించి చేసెడు ఫలప్రదానమునకును విరో ధములేదనునది క్రిందఁజెప్పబడిన.

3౯. (ధార్యమగుటయనగా- వానియొక్క స్వరూప సంకల్పములను విడిచినప్పుడుతనసత్త లేకుండునట్లుండుట). అట్లనగా-''ఏడు గట్టుధరించువాడు''-''ఇదియంతయు ప్రజ్ఞానమగుపర

తమ్” “ఏవమేవచాస్మిన్నాత్మని సర్వాణి భూతాని సర్వవవాత్సన సమర్పితాః” “ఏవమస్య వా అక్షరస్య ప్రకాససేగార్థి మార్యాచన్ద్రమసౌ విధృతా త్థివృత్తః” ఎట్టి త్యాగికళిఱ్ఱొట్టుకొని పడియే, ఈశ్వరిక సకలచేతనాచేతనజ్ఞతై యుమ్మల్లో నియమేనధారకనాకై యాలే ఇవాత్మ వస్తుధార్యమాకై యావతు-తనకు- నియమేనధారకమాయ్కొట్టు తకై సత్తాపేతువాయిరు క్రిఱుపవనుడైయ దివాత్మ స్వరూపతైయుమ్, ఇన్దస్వరూపాశ్రేతిత్వత్తుక్కుమ్ సత్తానవృత్తిరూ పైయాన స్థితిక్కుమ్ పేతువాయిరుపుశ్యవవనుడైయ నిత్యేచ్ఛాకార్యసంబంధత్వైయు మొట్టి పోతు తకై సత్తాహాని పిఱుక్కుమ్మడి యరుక్కుయెన్ఱ పడి

ఇప్పడిధార్యసత్తుక్కుతై స్వరూపసంబంధ జగ్గిరణ్ణాలుమ్ ధరిక్కు మెన్నమిడ మభియు క్కరాలే విస్తరేణప్రతిపాదికత్వపుట్టతు ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఈశ్వరిక తకై స్వరూప నిరూపక ధర్మజ్ఞకుక్కుమ్, నిరూపిత స్వరూపవిశేషణజ్ఞాన గుణజ్ఞకుక్కుమ్మాలే, స్వవ్యతిరిక్తసమస్త ద్రవ్యజ్ఞకుక్కుమ్ అవ్యవహితమాక స్వరూపేణ వాధారమాయరుక్కుమ్ అవ్యోద్రవ్యజ్ఞతై యా శ్రయిత్తిరుక్కుమ్ గుణాదికకుక్కువ్యోద్రవ్యద్వారా వాధారమాయరుక్కుమ్ జీవరీకళాలే ధరి క్కత్వపుడుకిర శరీరజ్ఞకుక్కు జీవద్వారా వాధారమాయరుక్కుమ్మెన్ఱ శిలర్ శొల్లు వరీకళ్ జీవనై, ద్వారమాక కొట్టు స్వరూపతైలు మాధారమామెన్ఱ శిలవాచార్యరీకళ్ శొల్లువరీకళ్ ఇప్పడి సర్వము మాశ్రయతైపల్లో పపుథక్కిన్ద విశేషణమాకై యాలే యివల్లోకై సత్తాదికళా శ్రయసత్తాధీనజ్ఞతై సర్వసత్తుక్కులి నుడైయవుమ్ సత్తైసంబంధాధీనైయాకై యావతు - అనిత్య జ్ఞ శనిత్యేచ్ఛైచ్ఛైయాలే యుత్పన్నజ్ఞాయుమ్, నిత్యజ్ఞ శ్ నిత్యేచ్ఛానిర్దజ్ఞాయు మిరుక్కు ఇప్ప మాత్మేయందుప్రతిష్ఠింపబడియున్నది” “ఇట్లే ఈవెరమాత్మేయందుసమస్త భూతములును, సమస్తాత్మ లును, సమర్పించబడియున్నవి” “ఓ గార్గీ! ఈనాశములేని పరమాత్మయొక్క సంకల్పముండే సూ ర్యచంద్రులు ధరింపబడి నిలిచియున్నారు” అని యిత్యాదులయందు చెప్పబడు ప్రకారము యీశ్వరుఁడు సకల చేతనాచేతనములను గురించి ఎల్లప్పుడు ధారకుఁడగుట చేత ఈయాత్మ వస్తువు ధరించబడునదియగుట యనగా-తనకెల్లప్పుడును ధారకమగుచు, తనసత్తుపేతువుగనుం ఁడు పరమాత్మయొక్క దివాత్మ స్వరూపమును, యీస్వరూపము నాశ్రయించియుండుటకును, సత్తా నువృత్తిరూపమగు స్థితికిని పేతువైన వానియొక్క నిత్యేచ్ఛాకార్యమైన సంకల్పములేనప్పుడు తనసత్తు మోనికలుగునట్లుండుట అని యర్థము

ఇట్లు ధరింపబడు వస్తువులను స్వరూపసంకల్పములగు కెంటిచేతను ధరించునను అర్థ ము అభియుక్తులచే విస్తరముగ ప్రతిపాదించబడియున్నది ఎట్లనగా ఈశ్వరుఁడు తనస్వరూ పమును నిరూపించెడు ధర్మములకును, నిరూపింపబడిన స్వరూపమునకు విశేషణము లైన గుణ ములకును వలెనే తనకంటెచేతైన సమస్తద్రవ్యములకును యెడతెగక స్వరూపముచే నాధారమై యుండును. ఆయాద్రవ్యముల నాశ్రయించి యుండు గుణాదులకు ఆయా ద్రవ్యముల ద్వారా ఆధారమైయుండును. జీవులచే ధరించబడు శరీరములకు జీవులద్వారా ఆధారమై యుండునని కొందఱు చెప్పుదురు. జీవుని ద్వారముగాగొనియును, స్వరూపముచేతను, ఆధార మైయుండునని కొందరాచార్యులు చెప్పుదురు ఇట్లు సర్వమును ఆశ్రయమునుబట్టి వేరుపరుపబ ఁది విశేషణమగుటవలన వీటియొక్క సత్తామొదలైనవి ఆశ్రయముయొక్క సత్త కధీనములు. సమస్తవస్తువులయొక్కయు సత్త సంకల్పమునకధీన మగుటయనగా- అనిత్యములు అనిత్యమైన యిచ్చచే కలిగినవిగాను, నిత్యములు నిత్యమైన యిచ్చచే గలిగినవిగాను యుండుట. ఈయర్థ

౪౦ శేషమూక్ష యావత్తు - చంద్రవకుసుమతామూర్ఖాదికై వృషో
అనమస్కీష్టవినిదోహగార్హమాయుక్తైః

ర్థతైః, ఇచ్చాత్రివతవ విద్వపవార్ధసహ" ఎన్ని శ్లోకతాతే అభియుక్తర్ వివేకత్తార్ ఇత్తా
తే సర్వత్రిమదైయపు సత్తానమత్తిరూపైయాన స్థితియు మీశ్వరేచాచ్ఛినైయానపడియారే స
ర్వము మీశ్వరసజ్జల్పాశ్రితమైపు శోల్లుఁజతు గురుఁడవ్యభిళో సజ్జల్పత్తారే ధృతజ్ఞఃష్టు, కా
స్యజ్ఞో శోల్లుమతు "ద్యౌః సుచన్ద్రాగర్గ నక్షత్రా ఖం దిశో భూ ర్మహాదధి" వాసుదేవస్య
వీర్యేణ విద్యతాని మహాత్మనః" ఎన్నిపడియే, ఓహోజేవిశేషజ్ఞులితే విభూతపడి నిఱుత్తుక్తయైప్ప
దోఁ. ఇప్పడి ఇచ్చాచ్ఛినసత్తాస్థితి ప్రవృత్తికళాన పనుక్కుతుక్కు పరమాత్మ స్వరూపమేకో
యే కిఱితెన్నిర్, పరమాత్మవిమదైయ విచ్ఛేదయిస్తున్నక్కలై పరమాత్మవిక్ స్వరూపాశ్రితజ్ఞా
కవతువైక్కుమ్ ఇప్పడి సర్వపస్తుపు మీశ్వరస్వరూపాధీనము మాయే, ఈశ్వరేచాచ్ఛినను
మాయిరుక్కుమ్ లోక త్రిమిమ్ శరీరమ్ శరీరియుడైయ స్వరూపాశ్రయముమాయే, సజ్జల్పా
శ్రయము మాయిరుక్కుక్కాన్తా నిన్తోమ్ ఇవనిరుద్ధ కాలమిరుద్ధ ఇవకో విట్టిపోతోట్టిక్తయారే
స్వరూపాశ్రితమ్ ఇవ్వర్ధమ్ సజ్జల్పమిల్లాత సుఖప్ర్యాద్య వక్త్రకళితే తెలివతు జాగరాదిదత్త
కళిల్ సజ్జల్పత్తారే విభూతపడితాల్లుమ్మొతు సజ్జల్పాశ్రిత మెన్నుక్కుడవతు' ఎప్పు ఇ
ప్పడి రహస్యత్రయ సార త్తిరే ప్రతిపాదిక్కుయారే

రం (శేషమౌక్త యవతు-చంద్రసుమతాంబాలాది కళై ప్పోలే అవమక్కిష్టవినియో
గార్వమాయరుక్తై) అతావతు - చంద్రసుమదీ పదార్థజ్జిత తనక్కెన్ను విరుప్పత్తోరాకార

౪౦ శ్రీషమకాటయనగా - చందన కుసుమ తాంబూలాదులవలె

వాని కిష్టమెన్నఁబడి వినియోగపరుచుకొనుటకు తగియుండుట.

మును "నీయొక్క యిచ్చ చేతనే సమస్తపులయొక్క సత్త" అనుశ్లోకముచే ప్రామాణికములు వివేకించియున్నాదు దీనిచే సర్వముయొక్క సత్రావస్థుత్తిరూపమైనస్థితియును ఈశ్వరునియిచ్చ కధీనమగుటచే సర్వము నీశ్వరసంకల్పము నాశ్రయించియున్నదని చెప్పవచ్చును. ఇదిగోప్రవృత్తులు ఈశ్వరునిసంకల్పముచే ధరించబడియున్నవని శాస్త్రములుజెప్పుచుండుట "అచంద్రుని తోను సూర్యునితోను, నక్షత్రములతోను గూడిన స్వర్గమును, ఆకాశమును, దిక్కులను, భూమియును, సముద్రమును, మహాత్మియగు వాసుదేవుని వీర్యముచే ధరించబడియున్నవి" అను రీతిగ నొకానొక దేశవిశేషమందు పడకుండునట్లు నిలుపుటనుబట్టి అనియెఱుంగఁదగినది. ఇట్లు యిచ్చకధీనమైన సత్రాస్థితి ప్రవృత్తులను కలిగిన వస్తువులకు పరమాత్మ స్వరూపము ఏమిఁ జేయుచున్నది అనగా; పరమాత్మయొక్కయిచ్చ యీవస్తువులకు పరమాత్మయొక్క స్వరూపము నాశ్రయించునట్లు విభజించివెట్టును. ఇట్లైవస్తువులును ఈశ్వరస్వరూపమున కధీనమైఈశ్వరేచ్ఛకు అధీనమైయుండును లోకమందును శరీరము శరీరయగు నాత్మియొక్క స్వరూపము నాశ్రయముగఁగలిగినదిగాను, సంకల్పము నాశ్రయముగఁ గలిగినదిగాను, ఉండ చూచుచున్నాము. వీఁడుండినకాలమందుండి వీఁడు వదలివెప్పుడు లేకపోవుటచేత స్వరూపము నాశ్రయించినది యగును. ఈచర్యము సంకల్పములేని గుప్తప్రియైదలగు యవస్థలయందు జెఱుంగఁదగినది మేలుకొనియుండునపుడు సంకల్పముచే బడకుండునట్లు ధరించుటనుబట్టి, సంకల్పము నాశ్రయించినదియగును అనిచెప్పఁదగినది" అని, ఇట్లరహస్యత్రయసారమందు ప్రతిపాదించియుండుటచే.

౧౦ శేష మైనదియనగా-చందనకుసుమతాంబూలాదులవలె వాని కిష్టమైనట్లు వినియోగప
రుచుకొనుటకు తగియుండుట. అట్లనగా . చందనకుసుమాదివదార్థములు తనకనియుండునొక

మన్నికై, పూశుమవనుక్కుమ్ శూడుమవనుక్కు ముణుపాపయ్, వినియోగక్లోళ్లు మునుమ్మై
తానుమ్ వినియోగక్లోణ్ణ తానుకన్దవిచయగ్గళ్లు క్లోడుక్కిలామ్మడి ఇచ్చువినియోగార్హమాయ
రుక్కు మాపోలే, చేతనవస్తువాయుక్కు స్వప్రయోజన గన్దమన్త్రిక్కి తన్నుడైయ స్వరూప
స్వభావ వైలక్షణ్య మెల్లావత్తొలమ శేషిక్కితిశయకరమాయ్, వినియోగక్లోయిలవనుక్కుత్తా
నుమ్ వినియోగక్లోణ్ణ “అడియార్ క్కెన్నైయాట్టుడుత్త విమలక్” ఎన్నిపడియే తానుక
న్దవర్కరుక్కు ముణుపాపక్కిలామ్మడి వేణ్ణవినియోగత్తుక్కు మోగ్యమాయుక్కై యెన్ఱపడి
చిన్ద్రవృత్తుక్కుచిన్ద్రవృజ్జై చ్చెట్టెన్దమాకన్చొల్లత్తు, పారలన్ద్యోతిశయమ్ శొల్లుకైక్కాకి
విత్తై అత్తిస్సటూప యాధాత్త్రి మితువాన్దై యితే, ప్రాప్యనిష్కర్ష మ్మణ్ణుకిఱ
దన్దైయితే “అనక్కియాఁ వెన్దెక్కిళ్లుమితే” ఎన్దాన్దాన్దానిచ్చెయితకు “పర
గతాతిశయాధానేచ్చయోపాదేయత్వమేవ యస్య స్వరూపమ్, నశేషః పరశ్చేషీ” ఎన్ఱ
శేషశేషిత్వలక్షణమ్ భావ్యకారరాలే యరళిచ్చెయ్యప్పట్టు ఇన్దలక్షణవాక్యార్థత్వైయను
సరిత్తుక్కిణ్ణ “ఇచ్చయాయదుపాదేయం యస్మాత్తఃయన్దిధయే ! ఉభయనుభయైకైకజ
పాతాశేషశేషిణా” ఎన్ఱ శేషశేషిత్వలక్షణత్వై అభియుక్తరానవర్ కళుమ్ శొల్లవైత్తార్కీశ్
గ“యథేష్టవినియోగార్థం శేషశ్చేనకథ్యతే! ఈశ్వరేణ జగత్సర్వం యథేష్టం వినియుజ్యతే”
ఎన్ఱ శొల్లుకైయాలే శేషత్వవాచకు - ఇష్టవినియోగార్థత్వ మెన్నుమిడమ్ కాన్ద్రస్థిన్ద్రమ్
ఇష్టమి యథేష్టరవిషయత్తి లాత్తావుక్కుణ్ణానశేషత్వనాక్, “యస్మాన్నినరమన్తరేమి” “పర

యాకారములేకయే పూనుకొనువానికిని మడుచుకొనువానికిని ఉపయోగపడి వినియోగించుకొను
వానికి తానును వినియోగపరుచుకొని తనకిట్టమైనవారలకును యిచ్చునట్లు ఇష్టముచెప్పినట్లు
వినియోగపరుచుకొనుటకు దగియుండునటువలె, చేతనవస్తువైయుండగా స్వప్రయోజనముకొం
చెమైననులేకయే తనయొక్క స్వరూప స్వభావవైలక్షణ్యములనన్నిటిచే శేషియగు శ్రీమన్నా
రాయణునికి అతిశయకరమై వినియోగించుకొనునపుడు వానికి తానును వినియోగించుకొని,
“దాసులకునున్నదానునిజేసేడునిర్మలుడు” అనునట్లుతనకట్టమైనవారలకును ఉపయోగపరుచదగి
నట్లు కావలసినట్లు వినియోగించుటకు దగియుండుట అనియర్థము చేతనవస్తువున కిచేతనవస్తు
వులను దృష్టాంతముగఁ జెప్పినది మిక్కిలిపరతంత్రముగనుండుటను జెప్పటకొరకుగదా! అత్త స్వరూ
పముయొక్క యదార్థ స్వరూపమిదియై యుండుట చేత నే గదా, ప్రాప్యమును నిష్కర్షించునపుడు
“అనశేషుగునట్లు నన్నున్వీకరింపవలెను, ఇదియే” అనియాత్మావ్యు లానతిచ్చియుండుట³, ఎ
వనికిపరునికిగలిగినయతిశయమును ప్రకాశింపజేయుటచేచ్చెత్తే, స్వీకరింపదగియుండుటయే స్వరూ
పమోవాడు శేషభూతుడవగుడును, పరుడు శేషియనగుడును అని శేషశేషిత్వములలక్షణములు భా
వ్యకారులచే నానతింపబడినది. ఈలక్షణవాక్యముల అర్థమును అనుగరించుచు “ఏవన్ఱువునక
తిశయము సిద్ధించుటకొనుటఉభయలను, అనుభయలను, ఒకొక్కరిని పొందియుండునిచ్చచే
యేవన్ఱువు స్వీకరింపబడదగియుండునో ఆరెండును శేషమును శేషియునై యుండును”
అని శేషశేషిత్వముల లక్షణములను ప్రామాణికులును జెప్పియున్నారు గ. “ఇష్టమైశ్చట్లు వినియోగిం
చుకొనుటకు దగియుండుట శేషశబ్దమునో జెప్పబడుచున్నది ఈశ్వరునిచే జగత్తంతయును యథేష్ట
ముగ వినియోగించు కొనబడచున్నది” అనిచెప్పటచే శేషత్వమనునది, యిష్టమైనటులు విని
యోగించుకొనుటకు దగియుండుట, అనెడియిది కాన్ద్రముచే సిద్ధించుచున్నది. ఇట్లేశ్వరునివిష
యమున నాత్మకుగల శేషత్వమునో, “ఎవనివాడనో వానినివిడిచియుండను”⁴, “ఓరామా! నీవుకల

౪౧. ఇతుతాగృహక్షేత్ర పుత్రకళత్రాదికలై వ్యోలే పుష్కసిద్ధ్యాది
కళుక్కు యోగ్యమామృడియగుక్తై యన్తి క్కే

వానస్తి కాకుత్స్ త్వయివర్షకతంస్థితే” ౧ “దాగృహతాస్త్వతిస్సర్వ హ్యస్తానా సరమాత్సినా
నాన్యధాలక్షణం తేషాం బద్ధే మాతే తాతై వచ” ౨ “స్వాద్ధవనేచ్ఛాయదితేస్వ సత్తాయాం
స్పృహాయది ఆత్మదాస్యం హరే సాన్విమ్యం స్వభావాచ్ఛదాన్తర” ఎన్తు శ్రుతిస్మృత్యాది
కళితే శొల్లప్పదానిష్టతితే ౩

౪౧ ఒరువసుక్కుగృహక్షేత్రాదికళుమ్ శేషమాయ్ స్వశరీరముమ్ శేష మాయుక్కిచ్చె
యతే, గృహక్షేత్రాదికళే పుష్కసిద్ధ్యాదికళుక్కుర్వమాయ్ శరీరమవత్తు క్కినర్వమాయు
క్కుక్కాల్లెయారే, ఇవాన్తవన్తు ఈశ్వరనుక్కుశేషమా మిడత్తిలిరుక్కుమ్మడియెట్లనే ఎన్ది
శక్తైయిలే యరుచ్చెయ్కెతార్ (ఇతుతాగృ) ఎన్తుడుడన్ది

ఇతుతాన్వతు- ఇప్పడి యీశ్వర శేషమాక చొల్లల్లప్పట్టవాత్తవన్తుతా న్వతుపడి (గృహ
క్షేత్రపుత్రకళత్రాదికలైవ్యోలే) ఎన్దివిడత్తిల్, ఆదిశబ్దతారే, ధనధాన్యాన్ రామదాదాసీ
వర్ణజలై చొల్లలికిటు (పుష్కసిద్ధ్యాదికళుక్కు యోగ్యమామృడియగుక్తైయన్తిక్కే) ఎన్ది
విడత్తిల్, పుష్కసిద్ధియావతు- సహాపలమ్మనియమిన్తిక్కే శేషియానవనైయిట్టియవుమతా
సిద్ధిక్కే- (ఆదిశబ్దతారే) అనేకసాధారణత్వతై చొల్లలికిటు గృహక్షేత్రదాదాసీప్రభృతిక
ళే, పితృపుత్రజ్యేష్ఠక నిష్ఠాదికళుక్కు సాధారణశేషమాయరుక్కుమ్, పుత్రకుమ మాతా పితృ పితృ

౪౧. ఇదియన్ననో గృహక్షేత్ర పుత్ర భార్యాదులవలె వేరుగతోచు
టకు తగియుండు నట్లుండుటకాక

కాలమునేనుపరతంత్రుడనగుచున్నాను” ౧ “ఆత్మలందఱును, సహజముగపరమాత్మకుదాసభూతు
లు, బద్ధులైయున్న పుడును ముత్తులైయున్న పుడును వారలకు వేఱులక్షణములేదు” ౨ “నీకునీయొక్క
యుజ్జీవనమందిచ్చగలిగినయెడలను, నీకుగల దాస్యత్వమును, హరికిగలస్వామిత్వమును, మీయి
రువురియొక్కస్వభావమును ఎల్లపుడుస్మరించుము” అనిశ్రుతిస్మృత్యాదులయందు చెప్పబడుచు
న్నదిగదా

౪౧ ఒకనికిగృహక్షేత్రాదులును శేషమై తనశరీరమును శేషమైయుండునపుడు గృహక్షే
త్రాదులు వేరుగతోచుట మొదలగునానికదిగియుండి, శరీరముఅట్లుండుటకు తగికుండునటుల
కనబడుచుండుటచేత నీయాత్మ వస్తువు ఈశ్వరునికి శేషమగుచో నుండువిధ మెట్లనియెడు శంకయం
దానతిచ్చుచున్నారు (ఇదియన్ననో) అనిమొదలుపెట్టి

ఇది యన్ననో అనినది యిట్లు ఈశ్వరునికి శేషముగ జెప్పబడినయాత్మవస్తువన్ననో అని
యర్థము. గృహక్షేత్రపుత్రభార్యాదులవలె అనెడుచోటగల ఆది శబ్దముచే ధనదాన్యారామ
దాసదాసీవర్ణములను జెప్పట (వేరుగతోచుట మొదలగునానికదిగియుండునట్లుండుటకాక) అను
చో వేరుగతోచుట యనగా- శేషియగునానితోకూడా కనబడుట యను నియమములేకయే శేషి
యైనవానివిధివిధియై తానుకనబడుట. (మొదలగుననుటచే) అనేకులకసాధారణముగనుండుటను
జెప్పుచున్నది. గృహక్షేత్రదాసదాసీప్రభృతులు పితృపుత్రజ్యేష్ఠక నిష్ఠాదులకు సాధారణముగ

శరీర మ్బాలేయవద్దు క్కయోగ్యమాయరుక్కై

వ్యాధికకుక్కుసాధారణశేషమాయుక్కుమ్, కళత్రముమ్ ^౧ ‘సోమఃప్రథమేవిదిదేగస్తోవివిది
చిత్రః త్రిరః త్రితీయోఽగ్నిస్తేపతిస్తర్భిస్తేమనుస్వజాః’ ఎష్ట పాణిగ్రహణానంతరమసోమాది
కీలక్కు శేషమాకచ్చులైయాలే, అనేక సాధారణమాయుక్కుమ్, ఇష్టడియన్తిక్కై శరీర మ్బాలే
లేయవద్దుక్కుయోగ్యమాయుక్కుయవతు-అపృథక్స్థివాయ్, అనన్యసాధారణమాన శరీర
మ్బాలే, పృథక్స్థిద్వాదీకశానవద్దుమక్కుత్తా ననర్హమాయరుక్కై (పృథక్స్థిత్వాదికకుక్కు) ఎష్ట
పారమాకిల్, ఆదిశబ్దతాలే - పృథగుపలభ్యయోచ్చులైకిఱతు అపోస్తైత్తు, ఇతుతాక్ గృహక్షే
త్రపుత్రమిత్రకళత్రాదికతై పోవే, పిరిన్దనిస్తైత్తు, మ్పిరిన్దతోద్దుక్కు మ్బుమామ్మడియరు
క్కైయన్తిక్కై, శరీర మ్బాలే తదుభయానర్హమాయుక్కుమ్ మెష్ట పారుభాక క్కడవతు ^౨ “అయ
మేవాత్త శరీర భావః పృథక్స్థిద్వన్తాఽధారాఽధేయ భావః, నియన్త ఎనియామ్య భావః
శేష శేషి భావశ్చ” ఎష్టమ్, ^౩ ‘యస్య చేతనస్య యద్ద్రవ్యం సర్వాత్త నా స్వాధేనియన్తం
ధారయితుంచ శక్యం త చేష్వతైకస్వరూపం చ తత్తస్య శరీరమ్’ ఎష్టమ్ వేదార్థసంగ్ర
హత్తలమ్, శ్రీభాష్యత్తలమ్, ఆత్మ శరీర భావలక్షణమాక భాష్యకా రయళిచ్చెయ్తనియన్త ఎ
నియామ్య భావమ్, ఆధారాధేయ భావమ్, శేష శేషి భావమాకిఱమాష్ట మివ్విడత్తిలే శొల్లప్పడు
క్కైయాలే ^౪ “యస్మాత్త శరీరం యస్మాత్తరం శరీరమ్” ఎన్తిత్వాదిత్రుతిస్థిద్వమాననాత్తావినడైయ
పరమాత్మ శరీర త్వమర్థాదుక్కుమాయుక్కుమ్ ఆక, కీర్తే ఆత్మ స్వరూపత్వినడైయశోధనమృజ్జిపట్టతు

శరీరమువలె వేరుగతోచుట మొదలైనవాటికి దగకయుండుట.

శేషములైయుండును పుత్రుడును తల్లితండ్రులైనతండ్రు మొదలగునారికి శేషమైయుండును భార్య
యును ^౧, ‘ఓనారీ నీచుచంద్రుడు మొదటిపతి, గంధర్వుడు రెండవపతి, అగ్ని మూడవపతి, మనుష్యు
లలోపుట్టినవాడు నాల్గవపతి’ అని పాణిగ్రహణానంతరముచంద్రాదులకు శేషముగ జెప్పట చే
అనేకులకు సాధారణముగ నుండును ఇట్లుకాక శరీరమువలెవాటికి తగకయుండుటయనగా, వేరుగ
తోచనిదియెఅన్యలకుసాధారణముకానిదియెశరీరమువలె వేరుగతోచుట మొదలైనవాటికి తాను
తగకయుండుటయని యర్థము. వేరుగనుండుట మొదలైనవాటికియనిపార మైనయెడల, (మొదలగు
ననుట చే) వేరుగకనబడుటను జెప్పుచున్నది అప్పుడు యిదియన్ననో గృహక్షేత్ర పుత్ర మిత్రక
ళత్రాదులవలె వేరై నిలుచుటకును వేరై తోచుటకును దగినట్లుండుటగాక శరీరమువలె ఆరెంటికిని
దగకయుండుటయనితాత్పర్యము కాదగినది. ^౨ “ఇదియేవిడిచి తోచుటకుతగని, ధరించుధరింప
బడుసంబంధము సునియమించునియమింపబడుసంబంధమును శేష శేషి సంబంధమును అనునాత్మకును
శరీరమునకునుగలసంబంధము” అనియును ^౩ ‘ఏచేతననకు ఏద్రవ్యము సమస్తప్రకారముల చేతన
కొఱకేనియమించుటకునుధరించుటకునుశక్యమైనదోవానికి శేషముగ నుండుటయెస్వరూపము గగలి
గినదియో యాద్రవ్యము వానియొక్క శరీరమగుచున్నది’ అనియు. వేదార్థసంగ్రహమునందును
శ్రీభాష్యమునందును ఆత్మ శరీర భావమునకు లక్షణముగ భాష్యకారులు ఆనతిచ్చిశనియమించునియ
మింపబడు భావము, ధరించు ధరింపబడు భావమును, శేష శేషి భావమును అయినమాడును,
ఇహోబుజెప్పబడుట చే ^౪ “ఎవనికియాత్మ శరీర మో ఎవనికి నాశము లేనిదైన యాత్మ శరీర మో” అని
యిత్యాదినిట్లుకులచే సిద్ధించిన ఆత్మయొక్క పరమాత్మకు శరీరముగ నుండుట అర్థాదుక మైనది.
కాన క్రింద ఆత్మ స్వరూపముయొక్క పరిక్ష చేయబడినది.

౪౨. ఆత్మస్వరూపదాక్షిణ్య బద్ధము క్త నిత్యరూపేణ మూఱుపడిపట్టి రుక్కుమ్

౪౩ బద్ధరెన్గిటతు సంసారికత్తై.

౪౪. ముక్తరెన్గిటతు సంసారసమ్మన్దమన్దోధవర్కత్తై

౪౨ ఇని, ఏవంభూతమాన వాత్సస్వరూపమైనా నాద్యచిత్తిమృద్ధ తద్వియోగతగనన్వయస్థ శాలే బద్ధము క్త నిత్యరూపేణ త్రిప్రకారమాయురక్కుమ్బడియైయురుగిచ్చెయ్యకటార్ (ఆత్మస్వరూపదాక్షిణ్య బద్ధము క్త నిత్యరూపేణ మూఱుపడిపట్టిరుక్కుమ్) ఎఱ్ఱ

౪౩. ఇతిల్, బద్ధరెన్గిట తారైయెన్నమాకాక్షయిలే యరుగిచ్చెయ్యకటార్ (బద్ధరెన్గిటతు సంసారికత్తై) ఎఱ్ఱ అవర్కశాకిడార్-తిలతైలప ద్దారువహ్నివ ద్దుర్వివేచగుణత్రయాత్త కానాది భగవన్తాయా తిరోహితస్వ స్వరూపరాయ్, అనాద్యవిద్యాసంచితాన న్నపుణ్యపాపరూపకర్తవ్యేతరాయ్, తత్తత్కర్తానుగుణ వివిధవిచిత్ర దేహాదిరూపదేహావిశేష ప్రవిప్లరాయ్, అహోదేహాద్యిలే అహంబుద్ధియైయుమ్, దేహానుబద్ధికిలే మమతాబుద్ధియైయుమ్ పణ్డిదుర్వాస నారుచివవళరాయ్, స్వస్వకర్తానుగుణసుఖదుఃఖపరమ్పరైకత్తై యనుభవిక్కుమ్మవర్కత్

౪౪ ఇని, ముక్తరెన్గిట తారైయెన్నమాకాక్షయిలే యరుగిచ్చెయ్యకటార్ ముక్తరెన్గిటతు - సంసారసమ్మన్దమన్దోధవర్కత్తై) ఎఱ్ఱ

౪౨. ఆత్మస్వరూపమన్ననూ బద్ధము క్తనిత్యరూపముచే మూడు విధమైయుండును.

౪౩ బద్ధలనుట సంసారులను

౪౪. ముక్తులనుట సంసారసంబంధమును వదలినవారిని.

౪౨ ఇకను యీవిధమైన యాత్మస్వరూపము అనాదియగు నవిత్తుయొక్కసంబంధముచే తను, దానినివిడుచుట చేతను, దానిసంబంధము లేకపోవుట చేతను, బద్ధము క్త నిత్యరూపములచే మూడువిధములైయుండుప్రకారము ఆనతిచ్చుచున్నారు (ఆత్మస్వరూపమన్ననోబద్ధము క్తనిత్యరూపముచే మూడువిధమైయుండును) అని

౪౩ దీనిలో బద్ధలనుటయెవరినను నాకాంత్యయందానతిచ్చుచున్నారు (బద్ధలనుటసంసారులను) అని.

వారైతేనో-నూవును నూనెయునువలె, వ్రాసునునిష్పనువలె, విభాగించుటకుకక్యము కానిత్రిగుణస్వరూపమై యనాదియైన భగవంతునిమాయచే మఱుగువడిన తమస్వరూపముగల వారై, అనాదియగు నజ్ఞానముచే సంపాదించబడిన ననంతములైన పుణ్యపాపరూపకర్తములచే చ్చుట్టబడినవారై ఆయాకర్తముల కనుగుణమైన నానావిధములై విచిత్రములైన దేహాదిరూపదేహావిశేషమందు ప్రవేశించినవారై ఆయాదేహములయందు నేననుబద్ధియును, దేహసంబంధులయందు నావి యనుబద్ధియునుజేసి దుర్వాసనచేగలిగినగుచివలన నస్వతంత్రులై తమతమకర్తానుగుణముగవచ్చెడు సుఖదుఃఖపరంపరల ననుభవింపుచువారలు

౪౪. ఇకముక్తులనుట ఎవరినను నాకాంత్యయందానతిచ్చుచున్నారు, (ముక్తులనుట సంసారసంబంధమును వదలినవారిని) అని.

అవర్కళాకితార్ - అనాదికర్తప్రవాహప్రయుక్తిమాన సంసారసమ్మర్శమ్ నడవాని
 అగ్రచైయితే, మోక్షరుచిక్కుప్రతిబంధకమానకర్తవిశేషమ్, అనుభవతాతే యాతలో, సామాన్యేన
 వచుష్టిక్రమ్ ప్రాయశ్చిత్తకర్తజ్ఞతాతేయాతలో, అనభిసంహితఫలమాయే, అత్తుత్కటమాన
 ప్రామాదికపుణ్యజ్ఞతాతే యాతలో త్తయిత్తు, అతడియాక జాయమానద్యైయిల్భగవత్కటాత్కత్తా
 లుడ్జాన సత్త్వోదేకతాతే మోక్షరుచిషిత్తు, సద్గురుసమాద్రయణసంప్రాప్తవేదాన్తవేద్యపరబ్రహ్మ
 జ్ఞానాయే, తత్ప్రాప్తిరూపమోక్షసిద్ధర్థమాక, స్వవర్ణస్వాత్రమోచితమాన కర్తజ్ఞతే, ఫలసజ్జక
 ర్త్యత్వత్వగపూర్వకమాక వచుష్టిత్తు, “ధర్మణపాప మపచుడత్తి” ఎత్తుమ్ “కసాయే కర్తభిః
 పశ్వే తత్తోజ్ఞానంప్రవర్తతే” ఎత్తుమ్ శొల్లకిజపడియే, అన్తసత్త్వోత్తయసానతాతే జ్ఞానోత్పత్తివి
 రోధిప్రాచీనకర్తమత్తయి తనాతే అన్తకరణమ్నిర్మలమాయే, భగవదేకావలమ్మియానసమ్యక్
 జ్ఞానముదిత్తు, అవస్తరిమ్, “జన్మస్తరిసహస్రేషుతపోజ్ఞాన సమాధిభిఃసరాణాం క్షీణపాపానాం
 కృష్ణే భక్తిఃప్రజాయతే” ఎనిజపడియే ఇప్పడి బహులిజన్మ సాధ్యమాన కర్తజ్ఞానజ్ఞతాతే పి
 జన్మతే లదారావదివిచ్చిన్నస్మృతిసన్తారూపభక్తిమూలమాక ఎమ్మ భగవత్ప్రసాదతాతే యాత
 లో, అత్తిత్తే తన్నుడైయ నిత్తేతుకసోహార్దవిశేషతాతేయాద్యచ్చికాదిసుకృతిపరమ్మరైకైకైకల్పి
 త్తు, అదడియాకవిశేషకటాత్కత్తైపణ్ణి అనస్తరమద్వేషత్తైజనిప్పిత్తు అభిముఖ్యత్తైయన్తాక్కి సాత్వి
 కసంఖాషణత్తైవిత్తే, అవ్యభియాతే సదాచార్యసమాక్రయణత్తిలే మూట్టి, తదుపదేశముఖేన
 తత్త్వజ్ఞానత్తైపిజపిత్తిలో, తన్నుడైయవిశేషకటాత్కన్తన్నారేతత్త్వజ్ఞానత్తైపిజపిత్తిలో తెయేతు,

వారలెవరనగా-అనాదియగు ప్రవాహరూపమైన కర్తచే గలిగిన సంసారసంబంధము
 నడుచుచుండగా మోక్షరుచికి ప్రతిబంధకమైన కర్తవిశేషమును అచుభవించుటచేనైనను, సా
 మాన్యముగ ననుష్ఠించుప్రాయశ్చిత్తరూపములైన కర్తములచేనైనను, శోరబడనిదియై మిక్కిలి
 గొప్పదియై ఏమటుపాటునచేయబడినదియైన పుణ్యముచే నైనను నశింపజేసి, దానిమూలముగ
 జాయమానదతయందు భగవత్కటాత్కముచే గలిగిన సత్త్వోదేకముచే మోక్షమందు రుచిగలిగి
 మంచినదాచార్య నాశ్రయించుటచే పొందబడిన వేదాంతవేద్యుడగు పరబ్రహ్మమువిషయముగ
 గల జ్ఞానముగలవారై, ఆబ్రహ్మమును పొందుటయనెడి మోక్షము సిద్ధించుటకొరకుగా తమజాతి
 తమయాశ్రమము, వీనికి ఉచితమైన కర్తమును ఫలవందాసక్తిని కర్తృత్విమునువిడిచి యను
 స్థించి “ధర్మముచే పాపమును పోగొట్టుచున్నాడు” అనియును “పాపకర్తములచేత
 పక్షమైనదికాగా పిచ్చుటజ్ఞానము పుట్టుచున్నది” అనియు, జెప్పబడునట్లు సత్కర్మాను
 ఘానముచే జ్ఞానము పుట్టుటకు విరోధియయిన ప్రాచీనకర్తము నశించుగానే మనస్సునిర్మలమై
 భగవంతుని నేపట్టుగాగలిగినమంచిజ్ఞానముదయించినయనంతరము “యనేకవేలజన్మములందు
 జేసినతపోజ్ఞానసమాధులచే క్షీణించినపాపములుగలనరులకు కృష్ణునియందు భక్తిగలుగుచున్నది”
 అనునట్లు యీవిధముగ ననేకజన్మములయందు సాధింపబడినకర్తజ్ఞానములచేబుట్టినతైలధారవలె
 యెడతెగని స్మృతిపరంపరారూపమైన భక్తిమూలముగ గలుగు భగవంతుని మునుగ్రహముచే
 నైనను, లేక తనయొక్కనిర్దేతుక దయచే యాద్యచ్చికాదులైన సుకృతపరంపరలను కల్పిం
 చి దానిమూలముగ విశేషకటాత్కమునుజేసి పిచ్చుట ఆద్వేషమును అభిముఖ్యమును పుట్టించి, సాత్వి
 కులతోటి మూటలాడుటనుగలుగజేసి దానిద్వారా సదాచార్యుని సమాశ్రయణమందుజేర్చి, వారి
 యుపదేశముఖమునతత్త్వజ్ఞానమును పుట్టించుటను, లేకతనయొక్కవిశేషకటాత్కముచేతనే తత్త్వ
 జ్ఞానమును పుట్టించుటను జేసి, గొప్పవిశ్వాసపూర్వకముగ తనపాదారవిందములే యుపాయము

౪౫. నిత్యరైనిజతు-ఒరునాళుమ్ సంసరియాత శేష శేషాశనాదికత్తై.

మహావిద్యాస పూర్వకమాక తన్మిరువేడికశే యు పాయ మెమ్మనిఱ్ఱుమ్మడిపణ్ణుమ్ భగవదాకన్మిక కృపైయాలే యు పాయా న్తరవిషయత్తిలో పిఱన్దదున్తరత్వాది బుద్ధిమాలమాకవరుమ్ ప్రపదన మూలమానభగవత్పొనాదత్తాలేయాతల్, సాంసారికసకలదురితజ్ఞుమ్ కట్టిన్ద అవిద్యూతస్వ రూపరాయ్ భగవదనుభవత్కైజ్జురైకభోగరానవర్కళే అవిశేషేణ, (ముక్తరైనిజతు సం సారసమ్మన్దమగ్నోదవర్కత్తై), ఎత్తాయాలే, భగవదనుభవత్తిలో రుచియన్మిక్కే, తత్సమాశ్రయ ణత్తై ప్పణ్ణి సంసారనివృత్తియైయుడ్డాక్కొడ్డా దేశవిశేషత్తిలే పోయ్ స్వస్వరూపానుభవ మ్మణ్ణి యిరుక్కుమ్ శేవలరైయుమ్ శొల్లిగ్గొయ్గొయ్గొయ్

౪౫ ఇని, నిత్యరైనిజతారైయెన్ను మాకాక్షయిలే యరుళిచ్చెయ్కెయ్ (నిత్యరైని రతు ఒరునాళుమ్ సంసరియాత శేష శేషాశనాదికత్తై) ఎన్ను

ఒరునాళుమ్ సంసరియాత శేషత్తాయాలే - ముక్తరై వ్యావర్తిక్కిజతు నిచ్చి త్తసంసారి క్తేఅవర్కళే, ఇవర్కళస్పృష్టసంసారిగన్ధికే ౧, “అహృతసహజదాన్యా మ్సరియ స్సృష్టబ ధాః” ఎన్వారిత్తేభట్టర్ ౨, “నిర్వోనిత్యానామ్” ఎన్మమ్, ౩, “జ్ఞాన్జ్ఞా ద్వావజా వీశనీశా” ఎన్మమ్ శొల్లిజపడియే ఆత్మస్వరూపమనిత్యమాయరుక్క, ౪, “అసన్నేప” ఎన్మత్తు, ౫, “సన్దమే నమ్” ఎన్మదాకిజత్తు, భగవద్విషయజ్ఞానరాహిత్యసాహిత్యబ్ధికాలే యితే ఆత్మయార్, ౬

౪౫ నిత్యులనునది-ఒకప్పుడును సంసారసంబంధములేని ఆదిశేషు

లు వివ్వక్సేనులు మొదలై నవారిని.

గనుండునట్లుజేయు, భగవంతునికి అకన్తాత్మగ గలిగెడి కృపచే నుపాయాంతరవిషయమున పుట్టి నదుమ్మరత్నము మొదలగు బుద్ధిమాలముగవచ్చు ప్రపత్తినిజేయుటచేగలిగిన భగవంతునియనుగ్ర హముచేసెనను, సంసారముచేగలుగు సకలదుఃఖములును నశించి, అవిచ్ఛిందించిన తమస్వరూపము గలవారై, భగవంతునియొక్కయనుభవత్కైకరమ్యులే భోగముగ గలవారైనవారలు భేదములేక (ముక్తులనుట సంసారసంబంధమును వదలినవారిని) అనుటచే భగవదనుభవమందు రుచిలేకయే వానినాశ్రయించి సంసారనివృత్తిని కలుగజేసికొని ఒకానొక దేశమందువెళ్ళి తమస్వరూపమును అనుభవించుచుండెడి శేవలనుచెప్పటయయ్యెను

౪౫ ఇకనిత్యులనినది యెవరి ననువాకాంతయందానతిచ్చుచున్నారు. (నిత్యులనునది ఒకప్పుడును సంసారసంబంధములేని ఆదిశేషులు వివ్వక్సేనులు మొదలైనవారిని) అని

ఒకప్పుడును సంసరించని యనుటచే-ముక్తులను వేరుపరుట వదలిన సంసారముగల వారులుకదా వారులు, వీరలు స్పృశింపబడని సంసారసంబంధముగలవారిలుకదా? ౧ “అపహరిం ప్నబుడని సహజమైనదాస్యముగల నిత్యనూరులును వదలినసంసారసంబంధముగలముక్తులును” అని యన్నార్కుదాభట్టర్. ౨ “నిత్యులకు నిత్యుడు” అనియును, ౩ “ఒక్కడుసర్వజ్ఞుడును, మరియొక డు అజ్ఞుడు నైనవారును, ఒకడు ఈశ్వరుడును మరియొకగ్గిడిశ్వరుడుకానివాడునైనవారును అగు ఇద్దరును పుట్టుకలేనివాళే” అనియును చెప్పబడునట్లు ఆత్మస్వరూపము నిత్యముగనుండగ ౪ “లే నివాడె” యనుటయు ౫ “వీనిగలవానిగా” అనుటయు కలుగుట, భగవంతునివిషయమైన జ్ఞానము లేకపోవుటచేతను, కలిగియుండుటచేతనుగదా. కావున వీరలను నిత్యులనుటయ్యెను

ఇవర్ కలైనిత్వరెన్దిఱతుమ్ భగవదానతుక్కురునాళుమ్ సమ్మోచమిల్లా మైయాలేయెన్టు కొళ్ళ వేణుమ్ ఇన్దవై భవత్తైప్పల్లి విత్తే, ¹ “యత్రపూర్వేసాధ్యాస్స నిదేవాః” ఎన్టుమ్, ² “యత్ర ఋషయః పథమజాయేపురాణాః” ఎన్టుమ్ శ్రుతి, ఇవర్ కలైన్దామిక్కిఱతు భాష్యకారరు మి వర్ కళుడైయ వైభవత్తై ³ “స్వచ్ఛందానువుత్తి” ఇత్యాదియాలే శ్రీగద్యత్తిలే పరక్కవరుళి చెయ్తార్

అక్రయాలే (ఒరునాళుమ్ సంసరియత) ఎన్టువోతే, ఇవర్ కళుడైయవై భవ మెల్లామ్ కొల్లి ధ్లోదొయిల్లిదు అశేషశేషవృత్తియిలుమ్ అన్వితనాయ్, కైద్యార్వపరర్ క్కెల్లామ్ సడిమా వాయుక్కెయాలే, తిరువనదాహ్వానానై శేషనెన్దిఱతు ⁴ “నివాసశయ్యాసనపాదుకాంకురో పధానవదాతపవారణాదిభిః శరీరభేదై స్రవశేషతాంగతై రధిభోచితం శేషఇతిర్యతే జనైః” ఎన్టు ⁵ “అశ్వవందారు మరుళి చెయ్తతు మల్లిదుళ్ళు తదియరైప్పోలే అనియమమాయిరాలే, సర్వేశ్వర నముతు శేయత శేష మెల్లియ వముతు శేయ్యాతనియమత్తైప్పల్లి, శేషాశనరెన్టు సేనములి యాలైనిరూపిక్కిఱతు ⁶ “త్వదీనుభుక్తోజ్ఞితశేషభోజినా” ఎన్టూరితే అశ్వవందారుమ్ ⁷ “వేనాద్రినాథస్యనునదరిస్యవై ప్రభుకృతీషాశ్వభునైస్యగత్వతీః” ఎన్టూహ్వానమరుళి చెయ్తొ తార్. అదిశబ్దాలే ⁸ “శేషశేషశేషవగరుడ ప్రముఖనానావిధానస్తపరి జనపరిచారికా పరిచరిత చరణయుగళో” ఎన్దిఱపడియే, భగవత్ప్రేక్ష్యైకభోగరాయున్దుళ్ళ వైనతేయ ప్రముఖ రాన నిత్యసిగ్ధరెయ్లామ్ కొల్లిఱతు

భగవదానమున కొకప్పుడును తక్కువలేకుండుటచే ననియెఱుగవలయును ఈవైభవమునుబట్టి గదా ¹ “ఎన్చోట పూర్వులును సాధ్యులును అయినదేవతులున్నారో” అనియును ² “ఎన్చోట ఋషులును మొట్టమొదట కలిగినవారును ప్రాచీనులును, అయినవారులున్నారో” అని శ్రుతి వీరలను కొనియాడుచున్నది శ్రీభాష్యకారులును వీరియొక్కవైభవమును, ³ “తనయిచ్ఛము నను వర్తించెడు” మొదలైనదానిచే శ్రీగద్యమందు విస్తరముగ నానతిచ్చియున్నారు.

కావున, (నొకప్పుడును సంసరించని) అనిచెప్పినప్పుడే వీరలయొక్క వైభవమంతయు చెప్పబడినదియ్యెన్టు సమస్తమైన శేషవృత్తియందును సంబంధించిననారై, కైంకర్య పరుల కందఱికినిక పమానముగనుండుట చే తిరువనదాహ్వానము శేషుడనుచున్నది ⁴ “నివాసము పరుపు ఆసనము పాదుకలు వస్త్రము తలగడ గొడుగు మొదలైనరూపములు గలిగియుంభోచితముగ నీకు శేషములైన శరీరభేదములచేత శేషుడని చెప్పబడుచున్నాడు” అనిగదా శ్రీఅశ్వవందార్లు ఆనతిచ్చియుండుట తక్కిన తదియలవలె నియమములేకయుండక సర్వేశ్వరధారగించిన శేష ముడప్ప ఆరగించనినియమమును బట్టి శేషాశనలని విష్యక్తేనులను నిరూపించుచున్నది, ⁵ “నీ వారగించి విడిచిన నీశేషమును ఆరగించువారిచేత” అనిచెప్పియున్నారుగదా అశ్వవందారును ⁶ “వేనాద్రినాథులై మిక్కిలి సుందరులైన సుందరభావపుయొక్క ఆరగించగో మిగిలినదానిని ఆరగించు వారగు సైన్యమునకునాయకులు” అని కూరవ్రాత్వాన నానతిచ్చియున్నారు. అదిశబ్ద ముచే ⁷ “అదిశేషులు విష్యక్తేనులు పేర్నియతిరువడి మొదలైన నానావిధములై యనంతములైన పరిజన పరిచారికలచే పరిచరింపబడిన పదయుగములుగల” అనునట్లు భగవంతునియొక్కపరి చర్యనే భోగముగగలవారై యున్న గరుడులు మొదలైననిత్యులను సిద్ధులను అంధఱిని జెప్ప చున్నది.

౪౬ జలత్తుక్కిగ్గు సంస్కృతస్థానీ సంస్కృతా ల జ్ఞాన్య శబ్దాదిక భుక్తాక
తాహ్వలే, ఆత్మపుక్కు మచిత్సమ్మన్ధత్తాలే అవిద్యాకర్తవాస
నారుచిక భుక్తాకీజన

౪౬ పూర్వోక్తమాన స్వరూపవైలక్షణ్యతైయుడైయవాత్మపుక్కు అవిద్యాదిహోప
స్మృద్ధిమ్ పదపడియె న్నెన్నిట శక్తైయిలే సదృష్టాంతమాక తిథేతువై యరుళిచ్చెయ్కితార్,
(జలత్తుక్కు) ఎత్తుడుడగ్గి

అతావతు-స్వభావతీవననిర్వికారి మాయ శీతిశమాదుక్కిరి జలత్తుక్కు అగ్నియోడే
సంస్కృతైయానస్థా లియోత్తై సంస్కృతాలే జ్ఞాన్యశబ్దోద్రేకరూపజ్ఞాన వికారజగ్గుణాకతాహ్వలే
స్వతిః జ్ఞానానందామలస్వరూపనాన వాత్మపుక్కుమ్ గుణత్రయాత్రయా చిత్సమ్మన్ధత్తాలే అవిద్యా
కర్తవాసనారుచిక భుక్తాకీజనవేగై ఇవరుడైయతిరుత్పియారుమ్, ఆచార్యపృథయత్తిలే 'అవి
ద్యాకారణమనాద్యచిత్సమ్మన్ధమ్' ఎత్తురుళిచ్చెయ్కితార్ 'తే' ఇప్పడిశ్రీవిష్ణుపురాణ త్తిలే 'నిర్వా
ణమయ ఏనాయమాత్మా జ్ఞానమయోఽమలః | దుఃఖాజ్ఞానమలాధర్మాః ప్రకృతే నైనచాత్మనః ||
జలస్యవాగ్ని సంస్కృతస్థానీ సంస్కృతథాపిహి | శబ్దోద్రేకాదికాన్ధర్మాన్ తత్కరోతీయథాము
నే|| తథాత్మప్రకృతౌ సక్తా దహంమానాది దూషితిః | భజతే ప్రాకృతాన్ధర్మాన్ న్యస్తేభ్యో
ఽపిసాఽవ్యయః' ఎత్తు శ్శిల్లపట్టతు అవిద్యైయావతు-అజ్ఞానమ్ అతుతాజ్ఞానాను

౪౬. జలమునకు అగ్ని సంబంధముగల పాత్రముతోడి సంబంధముచే నా

స్థ్యమును శబ్దాదులును గలుగునట్లు ఆత్మకును నచిత్సంబంధము
చే నజ్ఞానమును కర్తవాసనయును రుచియును గలుగుచున్నవి

౪౬ వెనుక జెప్పబడిన స్వరూపవైలక్షణ్యమును గల యాత్మకు, అజ్ఞానము మొదలైన
హోపసంబంధము వచ్చిన విధ మెట్లును శంకలో దృష్టాంతముతో గూడ దానికారణమును ఆనతి
చుచున్నారు (జలమునకు) అని మొదలుపెట్టి

అట్లనగా - సహజముగ వికారములులేక చల్లగనుండు జలమునకు అగ్నితో సంబం
ధము గలిగిన పాత్రముతోడి సంబంధముచే జ్ఞాన్యశబ్దోద్రేకరూపములైన వికారములు గ
లుగుచుండునట్లు స్వయముగ జ్ఞానమును ఆనందమును నిర్మలమును అయిన స్వరూపమును గలి
గిన ఆత్మకును, త్రిగుణములకాశ్రయమైన యచిత్తుయొక్క సంబంధముచే అజ్ఞానమును కర్తవా
సనయును రుచియును గలుగుచున్నది యనుట పూజ్యులైన వీరియొక్క తత్త్వములు ఆచార్యపృ
థయమందు 'అజ్ఞానమునకు కారణము అనాదియగు నచిత్తుయొక్క సంబంధము' అని యానతి
చ్చిరిగదా ఇట్లు శ్రీవిష్ణుపురాణమందు 'జ్ఞానమయండును నిర్మలము నైనయాయాత్మ ఆనంద
మయుడే, దుఃఖమును అజ్ఞానమును మాలిన్యమును అయిన ధర్మములు ప్రకృతివి, అవియాత్రేవికావు,
అయినను జలమునకు అగ్నితో సంబంధముగలిగిన పాత్రమయొక్క సంబంధమువలన శబ్దముగలుగు
ట మొదలగు ధర్మములు ఎట్లుగలుగుచున్నవి అట్లు ప్రకృతియందలి సంబంధమువలన నేననెడి
నభిమానము మొదలైనవాటిచే నిందితుడై నాశములేని ఆయాత్మ వాటికంటె నన్యుడైనను ప్రకృ
తిసంబంధములైన ధర్మములను పొందుచున్నాడు' అని చెప్పబడిన అవిద్యయనునది-అజ్ఞానము;

౪౭. అచిత్తుక్కుఱ్ఱిన్దవాణే అవిద్యాదికల్ కఱ్ఱియుమెన్బర్కల్

దయాఽన్యథాజ్ఞానవిపరీతజ్ఞానరూపేణ అనేకవిధమాయుక్తుమ్ కర్తవ్యమతః - కరణత్రయ కృతిమాయ, పుణ్యపాపాత్మకమాన క్రియావిశేషమ్ అలీలౌ పుణ్యమ్- విహికాముష్మిక నానావిధభోగసాధనతయా బహువిధమాయుక్తుమ్ పాపముమ్-అకృత్యకరణ కృత్యాఽకరణ భగవదపచార భాగవతాపచారా సహ్యపచారరూపేణ అనన్తమాయుక్తుమ్ వాసనైయావత్తు-మున్బరెయ్తపోన్దవత్త్రీలే మీళవుమ్ మాళుక్తెక్కుఱ్ఱుం ప్పానసంస్కారమ్ ఇతుతాకాహేతుభేదతాలే బహువిధమాయుక్తుమ్ రుచియావతు-రి సాన్తరిత్తాలుమ్ మీట్రువొణ్ణాతపడి యొన్నిలే కెల్లకిలివిదప్పమ్ ఇరువుమ్ విషయభేదతాలే బహువిధమాయుక్తుమ్ అవిద్యాకర్తవాసనారుచికళుజ్ఞాయత్త్రీనవెన్నాతే, ఉణ్ణా కిలిసవెక్కెయాలే, ఇవత్త్రీనుడైయ ప్రవాహరూపత్వమ్ శొల్లప్పట్టతు.

౪౭ ఇప్పడి, అత్తావుక్కువన్దేజీయాన వవిద్యాదికల్ తానే ఎవ్వసన్తెయిలే కఱ్ఱిసత్తెన్బు మాకాజ్ఞైయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (అచిత్తుక్కుఱ్ఱిన్దవాణే అవిద్యాదికల్ కఱ్ఱియుమెన్బర్కల్) ఎన్బు

అతావతు - కారణనిపుత్ర్యా కార్యనిపుత్రియాకైయాలే, అచిత్తుమ్బన్దనిబన్దనమాక వన్దవిన్దెయ్మత్తత్తన్బున్దమ్ కఱ్ఱిన్దవాణే కఱ్ఱియుమెన్బు తత్త్వవిత్తుకల్ శొల్లివర్కళెన్బుపడి ఎన్బు ర్కళెన్బువితై పరమతిమాక్కి మయర్విఅమతినలమరుళిప్పెన్ద్రువర్కళుక్కు భగవత్ప్రసాద విశేషతాలే, అచిత్తుకఱ్ఱియుమ్మన్దే అవిద్యాదికల్ కఱ్ఱియక్కాన్దైయాలే అన్దనియమమిల్లెయ్మ

౪౭ అచిత్తుపోయినతోడనే అవిద్యాదులుపోవును అందురు.

అదియే జ్ఞానానుదయ అన్యథాజ్ఞాన విపరీతజ్ఞాన రూపముచే అనేకవిధముగ నుండును. కర్తవ్యమనునది- కరణత్రయముచే జేయబడిన పుణ్యపాపరూపమైన ఒకానొక క్రియ అందు పుణ్యము ఇహలోక పరలోకములందు నానావిధములైన భోగములకు సాధనముగ నుండుటచే ననేకవిధములుగ నుండును పాపమును అకృత్యకరణ కృత్యాకరణ భగవదపచార భాగవతాపచార అసహ్యపచార రూపముచే ననంతమైయుండును వాసనయనునది- ముందుచేసిన వాటి యందు మరలను జొచ్చుటకు దగిన సంస్కారము. ఇదియే కారణభేదముచే ననేకవిధములుగ నుండును. రుచియనగా - వేఱురసముచేతను మళ్ళించగూడనట్లొక్కదానియందుజొచ్చెడియాళ; ఇదియు విషయభేదముచే ననేకవిధములైయుండును అవిద్యాకర్తవాసనారుచులుగలిగినవియనక, కలుగుచున్నవి యనుటచే వీటియొక్క ప్రవాహరూపత్వము చెప్పబడినది

౪౭. ఇట్లాత్తుకుమధ్యవచ్చిన అవిద్యాదులు ఏయవస్థలయందుతీరును అనుష్ఠానాల్లో న్నాన తిచ్చుచున్నారు. (అచిత్తుపోయినతోడనే అవిద్యాదులుపోవును అందురు) అని.

అట్లనగా- కారణము వదలుటచే కార్యమువదలుటగాన అచిత్తుంబంధముచే గలిగిన ఇవి యు దానిసంబంధము పోయినప్పడే పోవునని తత్త్వవేత్తలు చెప్పదురు, అని యర్థము. చెప్పదు రనిన దీనిని పరులమతముగజేసి అజ్ఞానముపోవునట్లు జ్ఞానభక్తులకు 'కృపజేయబడిన హర్షలకు భగవత్ప్రసాదవిశేషముచే నచిత్తుపోవుటకుముందే అవిద్యాదులు పోవుటకనబడుటచే

౧౮ ఇమ్మాన్యుమ్ తని త్తనియే అన న్తమాయరుక్కుమ్

౧౯ శిలర్, ఆత్మ భేదమిల్లె, ఏకాత్మావే యుళ్ళ త్తెవ్టార్ కల్

ఇవర్ కరుక్కుక్కరుత్తు ఎన్టు శొల్లువారుముణ్ణు అతుముఖ్యమున్టు, అవర్ కల్ తిరు మేనియో డే యుక్కు చెప్పయేలే, పరమభక్తి పర్యంతమాకప్పిన్టు తే యాకిలుమ్ “విన్దెప్పడలమ్మవిళ్ళ విట్టెత్తున్నె మెయ్యున్ ద్రాలుళ్ళ పులకళవుమ్ యానుముళ నావనెన్దొలో” ఎన్దెయాలే “సర్వం హప శ్యోపశ్యతి” ఎన్దిముక్తావర్తియిల్ వైశద్యమ్ అచిత్తుకభీవతణ్ణుము నిల్లెమ్మెయాలే ఆక క్కీర్త చెప్పయేతతాయీర్ దుత్తు ఆత్మ స్వరూపమ్ బద్ధ ముక్త నిత్యరూపేణ మూన్టుపడిప్పట్టిరుక్కుమ్ మెన్టుమ్, అతిల్ బద్ధ చేతనర్ కు అవిద్యాద్యుత్పత్తిమూలముమ్, తన్నిన్పుత్తిక్రమముమ్ శొల్లిన్టు తు

౨౦. ఇప్పుడి ఉక్తమానప్రవిధాత్తి పర్గముమ్, ఇత్తనై చేతన రెన్టుం ఖేయమాయరుక్కుమ్ మో వెన్దిముక్తజ్జెన్టులే యరుళి చెప్పయేకితార్ (ఇమ్మాన్యుమ్ తని త్తనియే అన న్తమాయరుక్కుమ్) ఎన్టు

ఇమ్మాన్యు మన న్తమాయరుక్కుమ్ మెన్టులో - పర్గిత్రయముమాక అనన్త మెన్టు లో ద్దు మెన్టు నిన్టు, తని త్తనియేయెన్టు విశేషిక్కితార్ అన న్తమాయరుక్కుమ్ మెన్టు - అసంఖేయమాయరుక్కుమ్ మెన్టు పడి.

౨౧ ఉక్తమానజీవానన్యత్తుక్కు-విరోధియన వికాత్మ్యవాదిత్తై నిరాకరిక్కితార్ మేల్ (శిలర్ ఆత్మ భేదమిల్లె, ఏకాత్మావే యుళ్ళ త్తెవ్టార్ కల్) ఎన్టుతుడక్కి

౨౨. ఈమూడును ఒక్కొక్కటియు ననంతముగనుండును.

౨౩. కొందఱు, ఆత్మ భేదములేదు, ఒక్కయొక్క యే కలది యనిరి

అట్టినియమము లేదని వీరియభిప్రాయము అనిజెప్పవారును గలరు, అదిముఖ్యముగాదు వారిలు దేహముతోనుండునపుడే పరమభక్తిపర్యంతము పుట్టినదేయైనను “ఎప్పుడు పాపసమూహమువదలునట్లు కటాక్షించిననిన్ను ప్రత్యక్షముగ నేవించి అగుపడు లోకమునందుండువరకు నేనును జ్ఞానముచే వ్యాపించినవాడనగుదునొక్కొ” అనుటచే “భగవంతుని హుచువాడు [ముక్తుడు] సమస్తములైనవాటిని హుచుచున్నాడు” అనెడిముక్తదశయందు విశదమగుట అచిత్తువదలుటకునుండు లేకుండుటచే నదిముఖ్యముకాదనిభావము. కాగా క్రింద ఆత్మ స్వరూపము బద్ధ ముక్త నిత్యరూపముచే మూడువిధములైయుండును అనియును, అందు బద్ధచేతనులకు అవిద్య మొదలగునవి కలుగుటకు కారణమును, అవివదలునట్టి క్రమమును, చెప్పిముగింపబడినది

౨౪ ఇట్లు చెప్పబడిన మూడువిధములైన ఆత్మ సమూహమును ఇందిరు చేతనులని లెక్కపెట్టుటకు దిగియుండునా? అనెడిశంకలో నానతిచ్చుచున్నారు (ఈమూడును ఒక్కొక్కటియు ననంతముగనుండును) అని

ఈమూడును అనంతముగనుండుననియెడల మూటిసమూహమునుగూడి యనంతమనిదో మను అనిదలచి ఒక్కొక్కటియుని భేదపఱుచుచున్నారు అనంతముగనుండునునది లెక్కింపదగకయుండునని యర్థము.

౨౫. క్రిందజెప్పబడిన యొక్క అనంతమనుదానికి విరోధియైన ఒకటేయొక్క యనువాదము సింక నిరసింపచున్నారు. (కొందఱు ఆత్మ భేదములేదు ఒక్కయొక్క యే కలది యనిరి) అని మొదలుపెట్టి.

అందు- అనాదరమునకు యుగింపుయొక్క తారా ఇప్పటికొల్లువర్కన్ తాబాబాహ్
 పెన్నిల్, జీవాద్వైత ప్రతిపాదిక శాస్త్రీత్రి కుదృష్టికర్త, అతావతు- బ్రహ్మద్వైత మెట్టుమ్,
 జీవాద్వైత మెట్టుమ్, శాస్త్రీ ప్రతిపాదికమానవద్వైత ము ద్వివిధమయినట్లును జీవాద్వైత మా
 నతు- ప్రకారాద్వైత ము ఇతరుగ్నియామక మే తెన్నిల్, బ్రహ్మప్రకరణజులె “సర్వంఖల్వి
 దంబ్రహ్మ” ౧ “వితిదాత్వ మిదంసర్వమ్” ౨ “పురుషవేదంసర్వమ్” ఎట్టు సామానాధికరి
 ణ్యత్వాలే బ్రహ్మద్వైత త్రైప్రతిపాదికై-యాలుమ్, సామానాధికరి ణ్యమ్ ప్రకారభేదవిశిష్టప్రకా
 ర్యకత్వ పరమాకై యాలుమ్, ౩ “ఏకస్యన్ బహుధానిచారిః” ఎట్టు ప్రకారబహుత్వమ్ కష్టో
 క్తమాకై యాలుమ్, ఏకవిధివిధి క్షేమమాన ౪ “నేహనానాస్తి” ఇత్యాదిభేదనిషేధమ్ ఏ
 హితైకవిరోధభేదవిషయమాకై యాలుమ్, సామాన్యనిషేధమ్ విహితవిధితిక్త విషయ మాకై
 యాలే ప్రకారిబహుత్వనిషేధపరమాకై యాలుమ్, ౫ “నతత్సమత్వాభ్యధికశ్చద్విత్యే” ఎట్టు
 బ్రహ్మతుల్యప్రకార్యవైరి నిషేధకర్తృక్రియాలుమ్ ప్రకార్యద్వైతమే బ్రహ్మద్వైతమ్. జీవబ
 హుత్వమ్ శ్రుతినిధిమాకై యాలుమ్, అల్లాతిపోతు బద్ధము క్తివ్యవస్థానుపపత్తియాలుమ్, ఉపదేశా
 నుపపత్తియాలుమ్ సుఖాదివ్యవస్థానుపపత్తియాలుమ్, ౬ “పుమాన్మదేవోననరోనపశుర్నచపాదపః
 చతుర్విధో విభేదోయం మిథ్యాజ్ఞానవిబద్ధనః॥ దేవాదిభేదేదేవద్వస్తే” ఇత్యాదికళాలే దేవాది
 తరీరభేదవిశేషనిషేధమ్ కష్టో క్తమాకై యాలుమ్, ముక్తాత్మాకై-కుంకు సామ్యతైశ్చోల్లకై యాలుమ్

కొందఱని ఆదరములేనివారైతే నానతి మ్మచున్నారె ఇట్లు చెప్పవారె లెవిరనగా జీవాద్వైత
 మును ప్రతిపాదించుశాస్త్రీమందు తుత్సితమతులు అట్లనగా-బ్రహ్మద్వైతమనిన్ని జీవాద్వైత
 మనిన్ని శాస్త్రీముచే ప్రతిపాదించబడు నద్వైతము ద్వివిధముగ నుండును. జీవాద్వైతమనగా
 ప్రకారాద్వైతము దీనికికారణమేమియనగా బ్రహ్మమును జెప్పెడుప్రకరణములయందు “ఇది
 యంతయు బ్రహ్మముగదా” ౧ “ఇదియంతయు యీ బ్రహ్మస్వరూపమైనది” ౨ “ఇదియంతయు
 పురుషుడగుబ్రహ్మమే” అని సామానాధికరి ణ్యముచే బ్రహ్మముయొక్క అభేదమును ప్రతిపాదిం
 చుటచేతను సామానాధికరి ణ్యము విశేషణభేదముతో గూడిన విశేష్యముకట్టియేయని చెప్ప
 నదిఅగుటచేతను, ౩ “ఒక్కడైయుండి నానావిధములుగ తిరిగితివి” అనివిశేషణము లనేకము
 లగుట స్పష్టముగ జెప్పబడినది యయినందుచేతను, ఒక్కడనుకాస్త్రీముయొక్క శేషమైన
 ౪ “మతీ ఇచ్చోననేకములేదు” ఇత్యాదులయందు భేదమును నిషేధించుట విధింపబడినవికృతము
 నకు విరోధియైనభేదవిషయమగుటచేతను, సామాన్యముగనిషేధించుట విధింపబడినదానికంటె
 యితరవిషయమగుటవలన విశేష్యమునేకము అనుటను త్రోపుడుచేయుటయందు తాత్పర్యము
 గలిగినదియగుటచేతను, ౫ “వానికి సమానుడును అధికుడును కనబడడు” అనిబ్రహ్మముతోసమా
 నమైన యితరవిశేష్యమును త్రోపుడుచేసియుండుటస్పష్టముగ జెప్పబడినందుచేతను, విశేష్యా
 ద్వైతమే బ్రహ్మద్వైతమనియర్థము జీవబహుత్వము శ్రుతులచే నిర్ధించినది యగుటచేతను, అ
 ట్లుకానియెడల బద్ధుడు ముక్తుడు అను నియమమునకుఉపపత్తిలేకపోవును గనుకను, ఉపదేశము
 నకు అనుపపత్తిగలుగును గనుకను, సుఖము మొదలగు నియమమునకు ఉపపత్తిలేకపోవును గను
 కను, ౬ “జీవుడు దేవుడుగాడు మనుష్యుడుగాడు పశువుగాడు పృథ్వీముగాడు యీ నాల్గుభేదములును
 అజ్ఞానముచే గలిగినవి. దేవుడు అను మొదలగు భేదములు నశించినయెడల” ౧ ఇత్యాదులచే దేవా
 దికరీరభేదవిశేషమును నిషేధించియుండుట స్పష్టముగ జెప్పబడినదియై నందుచేతను, ముక్తుల

౫౦. అన్దపక్షత్రిల్ ఒరువకనుఖిక్కిలకాలత్రిలేవేజే యొరువకదుగిఖి
క్కూడాతు ,

౫౧. అతు దేహభేదత్తాలే యెన్నిల్,

జీవాద్వైతము ప్రకారాద్వైతమే ఇతుతాత్ర ప్రకాశితైతే అనిభరతచిన్మన్తోక్తివ్యాఖ్యానో
పక్రమత్రిలే 'బ్రహ్మద్వైతంజీవాద్వైతం త్పైత్యద్వైతం స్విగిధంకాస్త్రీ' ప్రతిపాద్యమ్' ఎన్ట
నుడన్తి శ్రీవేదవ్యాసభట్టరాలేవిస్తరణప్రతిపాదిక్కుప్పట్టతు బప్పడికాస్త్రీత్రిల్ కొల్లప్పసుక్కి
జీవాద్వైతత్తుక్కు హృదియమతియాతే, ఆత్మభేదమిలై ఏకాత్మావేయ్యుత్తెత్తు, కిలకుదృష్టికల్
కొన్నార్కకళైకై

౫౦ అతుఅయుక్తమెన్ను మిడమ్ సాధిక్కితార్ (అన్దపక్షత్రిల్) ఇత్యాదియాతే

అతావతు-అప్పడిఆత్మభేదమిక్కుతపక్షత్రిల్, 'అహంసుఖీ' ఎన్టఒరువకనుఖోత్తరనాయి
సుక్కిలకాలత్రిలే వేతీయొరువక 'అహందుగిఖి' ఎన్ట దుగిఖోత్తరనాయిసుక్కిలకాలదుగిఖి
వ్యవస్థకూడాతెకైగై సుఖదుగిఖిభరిణ్డుమ్ ఏకాశ్రయగతిమాకిల్ ఉభయప్రతిస్థానముమ్ ఒరు
వనుక్కేయుణ్డాక వేలుమిటే ఆకైయాల్, సుఖదుగిఖిభో నియతిభగైకైయాతే, అన్తిభేదము
ణ్డాక వేలుమెత్తుకరుత్తు

౫౧ అన్దసుఖసుఖవ్యవస్థకూపేతు, దేహభేద మెన్టిఅవర్కళుక్తియై అనువదిక్కితార్
౮ (అతుదేహభేదత్తాలేయెన్నిల్) ఎన్ట

౫౦ ఆపక్షమున నొకడునుఖించుకాలమున మతియొకగుదుగిఖించు
టకూడదు.

౫౧. అది దేహమువేరుగనుండుటచే ననినయెడల ,

యిన యాత్మలుతుల్యలగుటను చెప్పచుండుటచేతను జీవాద్వైతము విశేషణాద్వైతమేయగును
ఇదియే శ్రుతప్రకాశికయందు అదిభరతుండు చెప్పినవ్యాఖ్యోక్తములను వ్యాఖ్యానముచేయుటకు
ప్రారంభించినపుడు 'కాస్త్రీముచే ప్రతిపాదించుట డెడినద్వైతము బ్రహ్మద్వైతము, జీవాద్వై
తమనిరెండువిధములుగనుండును,' అని ప్రారంభించి శ్రీవేదవ్యాసభట్టరకులచే విస్తరముగ ప్ర
తిపాదించబడినది ఇట్లు కాస్త్రీమునందు జెప్పబడు జీవాద్వైతమునకు అభిప్రాయము నెఱుగక ఆత్మ
భేదమలేదు ఒక్కయాత్మయేగలదియని కొందఱుకుత్పితమతులు చెప్పిరియనియర్థము

౫౦. అదియుక్తముకాదనుదానిని సాధించుచున్నారు (ఆపక్షమున) అనుమొదలుగ
లదానిచే

అనగా అట్లు ఆత్మభేదములేనిపక్షమున 'నేనుసుఖిని' యనిఒక డధికమైనసుఖముగలవా
డైయుండుకాలమందు మతియొకడు 'నేనుదుఃఖిని' యని అధికమైన దుఃఖముగలవాడైయుం
డు నీసుఖదుఃఖములు వేర్వేరుగనుండగూడదు అనిఅర్థము. సుఖదుఃఖములురెండును ఒక్కనినే
పొందియున్నవి యయినయెడల రెంటినియొక్కడే యుపసంధించవలయునుగదా? కావున సుఖ
దుఃఖములు వేర్వేరుగానుండునవి గనుక ఆత్మభేదము కలుగవలెననియభిప్రాయము.

౫౧ అసుఖదుఃఖములు వేర్వేరుగనుండుటకు కారణము దేహభేదము అనువారలయొక్క
యొక్తిని అనువదించుచున్నారు. (అదిదేహమువేరుగనుండుటచే ననినయెడల) అని.

౫౨. సౌభరిశరీర త్రిలుమతుకాణవేణుమ్

౫౩ ఒరువకానంసరికై గ యమ్, ఒరువకాము త్తనాకై యమ్,

౫౨ అతుక్కనుపపత్తిశోల్లుకొటార్ (సౌభరిశరీర త్రిలుమ్ అతుకాణవేణుమ్) ఎస్తు

అతావతు-దేహభేదమ్ సుఖదుఃఖనియమత్తుక్కు-హేతువాఃలో, అనేకదేహపరిగ్రహమృచ్ఛి
న సౌభరిశరీర త్రిలుమన్వనియమమ్ కాణవేణుమెక్కై దేహభేదమ్ సుఖదుఃఖనియమత్తుక్కు-హేతు
వత్తాకిల్ నన్దనరానుభవతై యజ్జన్మ త్తిలే సరిక్కువేణావోవెన్నిలో? స్వయాతోఢీకిఱతుసంస్కా
ర త్తిన్దైయ అనుష్ఠవత్తాయాతల్, నాశత్తాయాతల్ శరీరా వర త్తిల్ సుఖదుఃఖస్సృత్యాదిక
శ్చిత్తి క్కేయొఢీకిఱతుమ్ ఇరణ్ణత్తిన్దైయెన్నిలో? ఒరుశరీరస్థనిలుమ్ స్సృతికూడా తోఢీయ
వేణుమ్ అత్తయలో సుఖదుఃఖనియమత్తుక్కు-హేతు గేహభేద మెన్నవొణ్ణాతు

౫౩ ఇప్పడిసుఖదుఃఖవ్యవస్థానుపపత్తియేయస్తు, ఏకాత్తావెన్నుమ్ పత్తుత్తిల్ బద్ధముక్త
వ్యవస్థానుపపత్తియుమ్, శిష్యచార్యవ్యవస్థానుపపత్తియుమ్ జ్ఞానికార్ మేల్ (ఒరువకానంసరి
క్కై యమ్) ఎస్తుతుడన్ది

అతావతు-ఏకాత్తావాకిల్, ౧, “అనేకజన్మ సాహసీం సంసారపదవీం వ్రజన్ | మోహాశ్ర
మంప్రయా తో సౌ వాగనారేణుగుణితః” ఎన్నిఱుడియే ఒరువకానంసరిక్కై యమ్, ౨, “శుక్రో
ముక్తోవామ దేవోముక్తః” ఎన్నిఱుడియే ఒరువకాముక్తనాక్త యమ్, ౩, “తద్విజ్ఞానార్థం స
గురుమేవాభిగచ్ఛేత్, సమిత్యాణిశ్శోఽత్రయం బ్రహ్మనిష్ఠమ్, తస్మై సవిద్యానుపసన్నాయ సమ్య

౫౨ సౌభరిశరీరమందును అదికనబడవలెను.

౫౩. ఒకడు సంసారియగుటయును, ఒకడు ముక్తుడగుటయును,

౫౨ దానికియనుపపత్తినిశేషమన్నారు (సౌభరిశరీరమందును అదికనబడవలెను) అని

అట్లనగా దేహభేదము సుఖదుఃఖములు వేరుపడుటకు కారణమైనయెడల యనేకదేహముల
నుపరిగ్రహించిన సౌభరిశరీరమందును ఆవేరుపాటును కనబడవలయును అనుట. దేహభేదము
సుఖదుఃఖముల వేరుపాటుకు కారణము కానియెడల పూర్వజన్మములయందలియనుభవమును ఈజ
న్మమునందు స్మరించవలదాయనగా స్మరించకపోవుట సంస్కారముపుట్టకుండుటచేతనో లేక న
శించుటచేతనో, మరియు శరీరమందు సుఖదుఃఖములయొక్క స్మృతి మొదలగునవి పుట్టకుండుట
యు రెంటిలోనొకటిచే ననియెడల ఒకశరీరమందును స్మృతిపుట్టకయండవలెను కావునసుఖ
దుఃఖములవేరుపాటుకు కారణము దేహభేద మనదగదు

౫౩ ఇట్లు సుఖదుఃఖములవేరుపాటు కుపపత్తిలేకపోవుటయేగాదు ఒక్కడే యాత్మయ
నుపత్తమున బద్ధము క్తులవేణుపాటు కుపపత్తి లేకపోవుటయును, శిష్యచార్యులవేణుపాటు కుప
పత్తిలేకపోవుటయును గలుగుననుచున్నారుమీద (ఒకడుసంసారియగుటయు) అని మొదలుపెట్టి

అట్లనగా-ఒక్కడే యాత్మయైనపత్తమున, ౧, “విడనేక వేలజన్మములను గలిగినసంసారమా
ర్గమును గుఱించివెళ్లుచు వాననారేణువుచే కొట్టబడినవాడై మోహమనియెడిశ్రమమును బొంది
నాడు” అనునట్లు ఒకడు సంసారమునుష్ఠించుటయును, ౨, “శుక్రుడు ముక్తుడు, వామదేవుడు
ముక్తుడు” అనునట్లు ఒకడు ముక్తుడగుటయు, ౩, “వాడు సమిత్తులనూహస్తమందుగలవాడై
నేదాంతముల నెఱిగినవాడును, పరబ్రహ్మమందునిష్ఠగలవాడునైన గురువును ఆపరమపురుషుని తెలిసి

ఒరువశిష్యునాకై యుమ్, ఒరువనాచార్యునాకై యు జ్ఞాడాతు.

౫౪ విషమసృష్టియుజ్ఞాడాతు

౫౫ ఆత్మభేదమ్ శోల్లుకిఱ శ్రుతియోడుమ్ విరోధిక్కుమ్

కృత్తాచిత్రాయ శమాన్వితాయ యేనాతురంపురసంవేద సత్యంప్రసాచితాంతిత్వతో బ్రహ్మ విద్యామ్” ఎన్నిపడియె ఒరువశిష్యునాయేవన్ ఉపసత్తవ్ల ఒరువనాచార్యునాయున్ అవనుక్కుపదేక్షైక్కుయు జ్ఞాడాతెక్కు

౫౪ ఇన్నముమెరినుపవత్తిశోల్లుకిఱార్ (విషమసృష్టియుజ్ఞాడాతు) ఎన్ఱు

అశావతు-ఎ కాత్తావాకల్ దేవతీర్యగాదిరూపేణ, శిలసుఖోత్తరమాకవుమ్, శిలదుఃఖోత్తర మాకవుమ్, శిలసుఖదుఃఖమిత్రమాకవుమ్, ఇప్పడిలోకత్తిల్ పదార్థజ్జలే విషమమాక సర్వేశ్వరకొన్ఱు ప్రిక్కుక్కుడాతెక్కు జీవభేదముమ్ కర్తృతారతమ్యముమితే విషమసృష్టిక్కుహేతు

౫౫. ఇప్పడి యుక్తియాలే అనేకవిరోధజ్జలై దర్శిప్పిత్తార్ కీర్తి, ఇవ్వళవేయన్ఱు, ఇప్పత్తుత్తుక్కు శ్రుతివిరోధముమ్ జ్ఞానితార్ (ఆత్మభేదమ్ శోల్లుకిఱ శ్రుతియోడుమ్ విరోధిక్కుమ్) ఎన్ఱు అశావతు-ఎ కాత్తావెన్నిపడుమ్, “నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానా మేరోబహూ

ఒకడు శిష్యుడగుటయును, ఒక డాచార్యుండగుటయును గూడదు.

౫౪ ఎచ్చుతక్కువలుగ సృజించుటయు గూడదు.

౫౫ ఆత్మభేదమునుచెప్పెడి శ్రుతితోడను విరోధించును

కొనుటకై పొందునని, ఆపండితుడును లేస్సగానాప్రయించినవాడును, కాంతిజొందిన మనస్సు గలవాడును, బాహ్యేంద్రియములను నిగ్రహించినవాడును, అయిన ఆశిష్యునికొఱకు, ఏవిద్యచే తినాములేనివాడును నిత్యుడునగుపరమపురుషుని తెలిసికొనునో అట్టి బ్రహ్మవిద్యను యథార్థ మగునుపదేశించునని” అనునట్లు ఒకడు శిష్యుడైవచ్చి యుపసత్తిచేయగా, నొకడాచార్యుడై యుండి వానికుపదేశించుటయును, గూడదు అనుట

౫౪ మఱియు నొకయుపసత్తిలేకపోవుటను జెప్పచున్నార (ఎచ్చుతక్కువలుగ సృ జించుటయు గూడదు) అని

అట్లనగా ఒక్కడేయాత్మయైనయెడల దేవతీర్యగాదిరూపముచే కొన్నిటిని మిక్కిలి సు ఖము ననుభవించునట్లును, కొన్నిటిని మిక్కిలిదుఃఖము ననుభవించునట్లును, కొన్నిటిని సుఖ దుఃఖములను కలిసినట్లునుభవించునట్లును, ఇట్లు లోకమందు వస్తువులను సర్వేశ్వరుడు ఎచ్చు తిక్కువలుగ సృజించగూడదని యర్థము జీవులవేటుపాటును, కర్తృములయొక్కయెచ్చు తక్కు వలునుగదా ఎచ్చుతక్కువలుగ సృజించుటకుకారణము.

౫౫. ఇట్లుక్రిందయుక్తిచే ననేకవిరోధములను కనుబరచిరి ఇంతియకాదు, యీపక్షము నకు శ్రుతులతోవిరోధమును గలదనుచున్నారు (ఆత్మభేదమునుచెప్పెడి శ్రుతితోడను విరోధిం చును) అని.

అట్లనగా- ఒక్కడేయాత్మయనుపక్షమున, “నిత్యుండును చేతనుడును అనగా తెలివి గలవాడును ఒక్కడు నగునెవ్వడు నిత్యులును పెక్కుండ్రునగు చేతనులు కోరువానిని కలుగజే

౫౬. శ్రుతి, బౌపాధికభేదతైచ్చొల్లుకిఱతెన్న పుణ్ణాతు

౫౭ మోక్షదశై యిలుమ్ భేదముణ్ణాకై యాలి.

నాం యోవిదధాతి కామాః" ఎన్న, అత్తై భేదతైచ్చొల్లుకిఱశ్రుతిక్కుమ్ శేరాతెన్ పడి ఇన్ద్ర శ్రుతి ఆత్మభేదతైచ్చొల్లుకిఱతెన్నిల్, ౧ "భోక్తాభోగ్యమ్" ఎన్నమ్, ౨ "పుథగాత్తానమ్" ఎన్నమ్ ౩ "జ్ఞాజ్ఞాద్వావజావీశనీశా" ఎన్నమ్, ౪ "అన్యోన్యైరతత్తావిజ్ఞానమయః" ఎన్నమ్, ౫ వైకత్వప్రతిపాదికై కళాన అనేకశ్రుతికళోడుమ్ విరోధిక్కుమ్ ఆత్మయాలి, ఇతు బౌపాధికభేదతైచ్చొల్లుకిఱతెన్నితే అవర్కళో శొల్లువతు

౫౬ అత్తై నిషేధిక్కితార్ (శ్రుతి, బౌపాధికభేదతైచ్చొల్లుకిఱతెన్న పుణ్ణాతు) ఎన్న బౌపాధికభేదమావతు. దేవమునుష్యదిభేదముమ్, కామక్రోధాదిభేదముమ్

౫౭ బౌపాధికభేదమెన్న పుణ్ణామైక్కుమేతువై యరళిచ్చెయ్కితార్ (మోక్షదశై యిలుమ్ భేదముణ్ణాకైయాలి) ఎన్న

అతావతు - ౫౬ "సదావశ్యన్తి" ౧ "మమసాధర్మమాగతాః" ౨ "ముక్తానాం పరమాగతిః" ౩ "సాయుజ్యం ప్రతిపన్నాయే" ౪ "యన్నిన్నదే విరాజన్తే ముక్తా స్సంసారబంధనైః" ఎన్న మోక్షదశై యిలుమ్ ఆత్మభేదతై శ్రుతిస్సత్త్వకళో శొల్లుకైయాలి అప్పడిశొల్లు పుణ్ణాతెకై మోక్షదశై యావతు. సర్వోపాధివిరుక్తదశైయితే అన్దదశయిలుమ్

౫౬ శ్రుతిబౌపాధికభేదమును జెప్పచున్నది యనదగదు

౫౭ మోక్షదశయందును భేదముగలుగునుగాన.

యచున్నాడో" అని యాత్మభేదముజెప్పెడి శ్రుతికిని చేరదు అనియర్థము ఈశ్రుతి యాత్మభేదమును జెప్పచున్నది యనినయెడల ౧ "భోక్తాను అనగా, జివునిని అనుభవించదగినదానిని అనగా అచేతనమును" అనియు, ౨ "ఆత్మను నువేఱుగ" అనియును ౩ "ఒక్కడునర్వజ్ఞుడును, మఱియొక్కడజ్ఞుడైనవారును ఒక్కడు ఈశ్వరుడును మఱియొకడీశ్వరుడు కానివాడు నైనవారును, అగుఇద్దరును పుట్టుకలేనివారే" అనియు ౪ "లోపలనుండు అన్యదైనయాత్మ విజ్ఞానమయుడు" అనియు జీవుడొక్కడను దానిని ప్రతిపాదించెడి ననేకశ్రుతులతోను విరోధించుచు కావున నిది బౌపాధికభేదమును జెప్పచున్నదియనిగదా వారులుచెప్పనది

౫౬ దానిని నిషేధించుచున్నార (శ్రుతి బౌపాధిక భేదమును జెప్పచున్నది యనదగదు) అని

బౌపాధిక భేదమనగా- దేవుడు, మనుష్యుడు మొదలైనభేదమును, కామము, క్రోధము మొదలగు భేదమును

౫౭ బౌపాధిక భేదమనదగనిదానికి కారణము నానతిచ్చుచున్నారు (మోక్షదశయందును భేదము గలుగునుగాన) అని

అట్లనగా- ౫౬ "ఎల్లప్పుడు చూచుచున్నారు" ౧ "నాయొక్క సాధర్మ్యమును బొందినవారు" ౨ "ముక్తులకు శ్రేష్ఠమైనగతి" ౩ "యెవరు సాయుజ్యమును బొందిరో" ౪ "విజ్ఞానమందు సంసారబంధములచే విడువబడినవారై ప్రకాశించెదరో" అని మోక్షదశయందును ఆత్మభేదమును శ్రుతిస్సత్త్వకళులు చెప్పటచే నట్లు చెప్పదగదనీ యర్థము. మోక్షదశయనునది సమ సములై

౫౮ అప్పోతు దేవమనుష్యాదిభేదముమ్, కామక్రోధాదిభేదముమ్
కక్షిస్తు, ఆత్మాకక్షో స్వరూపమత్యస్తమ్ సమమా యోరుపడి
యాలుమ్ భేదమ్ శొల్లవైణ్ణాతపడి యిరుస్త తేయాలుమ్,

౫౯ పరిమాణముమ్, ఎడైయుమ్, ఆకారము మొత్తిరుక్కి అహ్మ
డబ్బళ్,

ఆత్మ భేదమ్ శ్రుతిసిద్ధిమాకైయాలే, “నిత్యోనిత్యానామ్” ఎన్నిశ్రుతియుమ్ ఆత్మ భేదత్తై
చ్చొల్లకీటతెన్ద తాయీల్లు

౫౮ ఆనాల్ ఆత్మ భేదప్రతిపత్తిక్కు హేతునాయ్ బౌపాధికచూయిరుస్తళ్ళ దేవమను
ష్యాది భేదముమ్ కామక్రోధాదిభేదముమ్ కక్షిస్తు ఆత్మాకక్ష్యుడైయ స్వరూప మత్యస్తమ్ సమ
మాయ్ ఒరుప్రకారత్తాలుమ్ భేదకథనత్తుక్కు యోగ్యతైయిల్లాతపడియి తే మోక్షదక్షై యిరుప్ప
తు, అవిద్భత్తిలాత్తి భేదమ్ సిద్ధిక్కిటపడియెట్ల నేయెన్నిటవాదిప్రశ్నత్తై యనువదిక్కితార్
(అప్పోతు) ఎస్తుతుడజ్జి

(ఒరుపడియాలుమ్ భేదమ్ శొల్లవొణ్ణాతపడియిరుస్త తేయాలుమ్) ఎస్తు

౫౯. దృష్టాన్తము భేదత్తైసాధిక్కితార్ (పరిమాణముమ్) ఎస్తుతుడజ్జి

ఆతావతు - అశవుమ్, తూక్కుముమ్, ఎడివుమొత్తిరుక్కిట పొల్లుడబ్బళ్,

౫౮. అప్పుడు దేవమనుష్యాదులభేదమును కామక్రోధాదులభేదము
ను నశించి, యాత్మలస్వరూపముమిక్కిలి సమమై యొకవిధముచే
తను భేదముజెప్పదగకుండునట్లుండినదియేయైనను.

౫౯ కొలతయును, తూనికయును, ఆకారమును, సమానములుగ
నుండు, బంగారుబిండెలు,

యుపాధులచే విడువబడిన దళగదా ఆదళయందును నాత్మ భేదము శ్రుతులచే సిద్ధించు
చున్నదియగుటచే “నిత్యుడు నిత్యుల[గుచేతనుల]కు” అనెడి శ్రుతియును ఆత్మ భేదమును జెప్పు
చున్నదని యొప్పుకొనవలయును

౫౦. అయితే ఆత్మలయొక్క వేటుపాటు నెటుగుటకుకారిణమై బౌపాధికమైయుం
డు దేవమనుష్యాదిభేదమును కామక్రోధాదిభేదమును, నశించి ఆత్మలయొక్క స్వరూపము మి
క్కిలి సమమైయొకప్రకారముచేతను వేటుపాటును చెప్పుటకు యోగ్యతలేకుండునట్లుగదా
మోక్షదళయందుండి అచ్చో నాత్మ భేదముసిద్ధించెడు విధమెట్లనియెడువాదియొక్క ప్రశ్నము
ననువదించుచున్నారు (అప్పుడు) అని మొదలుపెట్టి

(ఒకవిధముచేతను భేదము జెప్పదగకుండునట్లుండినది) అని

౫౯. దృష్టాంతపూర్వకముగ భేదమును స్థాధించుచున్నారు (కొలతయును) అని మొ
దలుపెట్టి.

అట్లనగా - కొలతయును, తూనికయును, ఆకారమును సమానములుగ నుండు బంగారుబిండెలు,

రత్నజ్యోతి, ప్రీహిజ్యోతి తుండకమాననగ్రామం భేదముణ్డాకి
తాన్నోలే స్వరూపభేదముమ్ సిద్ధమ్ .

౬౦ ఆ క్షయము లాత్మ భేదమకొళ్ళ వేణుమ్.

రత్నమ్, ప్రీతికళే ముతలానప దార్ద్రజ్ఞుమ్మి ఛేవకమాయుషిష్పతోఽలక్ష్మిణిమిల్లయోయాకిలుమ్
అతిలేనానాత్మిమ్ కాణ్డోబోష్మీలే, దిరుపడియాలమ్ ఛేవమశోలైవోణ్ణోతిపడి ఏ కాకారాన ము
క్తాత్కక్తళుమ్ స్యూపఛేవ సిదిక్కుమ్మెన్దపడి

౬౦ కీఫ్చన్నవశ్రేయెల్లామ్ అనుభవీతుక్కుణ్ణు (ఆకెయాలచ్చెదగ్గొళ్ళవేణుమ్) ఎను నిగమిక్కితార్

ఆక, కీర్తి-చెయ్యి తాయీర్-సెలర్ ఆత్మభేదమిట్టై, ఏ కాశ్చావే యుళ్ళ త్తివార్ కళ్ పు
తువన్ది ఇప్పకవాక మున్నతామరళి-చెయ్యి త జీవాన స్త్యై ప్రతిభటమన ఏ కాత్తనాదత్తై క్కత్తై
పిత్తు, యుక్తియాలమ శాస్త్రామీమ బహుముఖమాకవత్తెమాపిత్తు, అత్తభేదత్తై నాధిత్తా
యీర్ ముత్తై ఆత్మస్వయాపలక్షణత్తై నిరకేవరళి-చెయ్యి తార్ అతిల్, అచిద్విలక్షణత్వమ్, అ
జడత్వమ్, అనర్థరూపత్వమ్, అవ్యక్తత్వమ్, అచిన్త్యత్వమ్, నిరవయవత్వమ్, నిర్వికారిత్వమ్, భా
వాశ్రయత్వి మాకీఱమివై జీవేత్సరసాధారణమ్ నియామ్యత్వాదికల్ మూన్మమ్ చిదచితాసాధారణ
మ్ నిత్యత్వమ్ తత్త్వైత్రయసాధారణమ్, అజుత్వముమ్ అచిత్సరమాణివసాధారణమ్ ఇవై

రత్నములు, ధాన్యములు, మొదలై నవాటికే భేదముగలుగు

చుండునట్లు స్వరూపమునకును భేదము సిద్ధము

౬౦. కావున ఆత్మభేదముగొనవలయును

రత్నములు ధాన్యపురింజలు మొదలైనవస్తువులకు భేదముగలగజేయు నొక లక్షణములేక పోయినను దానియందు బహుత్వము కనబడునట్లు నొక విధముగను భేదముచెప్పదగకుండునట్లు యేకాకారముగలిగిన ముక్తాత్మ లకును స్వరూపభేదము నిద్రించుననియర్థము

౬౦ శ్రీధర్జ్యోతినివానినన్నిటిని యనువదించుకొని (కావున అత్త భేదము గొనవలయును) అనినిగమించుచున్నారు

కాగా క్రింద, కొందఱ తాత్త్వభేదములేదు ఒక్కయత్తయే గలదనిచెప్పిరి అని మొదలు పెట్టియింతవరకు ముందు తామానతిచ్చిన జీవులనంతుల నెడిదానికి విరోధమైన ఒక్కడే యాత్మయననాదమును ఉగ్గడించి యుక్తిచేతను శాస్త్రముచేతను బహుముఖముగ దానిని దూషించి యాత్మభేదమును సాధించినవారైరి క్రింది నాత్మయొక్క స్వరూపలక్షణమును విస్తరముగ నానతిచ్చిరి అందు అచిత్తుకంటె వేఱుపడియుండుట, జడముకాకయుండుట, ఆనంద రూపముగ నుండుట, బాహ్యోద్రయములకు కనబడకయుండుట, అచిత్తుతో సమానముగ దలచదగకయుండుట, అవయవములులేకయుండుట, వికారరహితమై యుండుట, జ్ఞానమునకనిక పట్టెయిండుట ఇవి జీవులకు నీశ్వరునికిని సాధారణములుగ నుండును. నియమింపదగియుండుట మొదలైన యాదును జీవునికిని అచిత్తుకును సాధారణములుగ నుండును. నిత్యత్వము మృదుతత్త్వములకు సాధారణము. అణువుగ నుండుటయును అచిత్తుయొక్క పరమాణువునకును జీవునికిని సాధారణము.

౬౧ ఇష్పతివర్కభుక్కులక్షణమ్, శేషత్వత్తోడఁ గూడినజ్ఞాత్పత్తిమ్.

౬౨ ఇవర్కభుక్తయజ్ఞానద్వాక్ స్వరూపమౌల్లే నిత్యద్రవ్యమాయ్
అజడమాయ్, ఆనందరూపమాయరుక్మమ్

యత్తనైయుమ్ శేరక్కుడి, అత్తిస్వరూపత్తుక్కు అచిదీశ్వరవ్యాప్తియై సిద్ధిప్రక్రయాలే, ఇవత్తైలక్షణమెన్నక్కుటైయిటై

౬౧ అప్పడయన్దిశ్శే నుగ్రహమాకి మొలక్షణమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇష్పతివర్క భుక్కులక్షణమ్ శేషత్వత్తోడఁగూడినజ్ఞాత్పత్తిమ్) ఎన్దు.

ఇవర్కశ్శేరిలతు-త్రివిధచేతనయమ్ లక్షణమావతు - అసాధారణధర్మమితే ఆక్రె యాల్, శేషత్వమాత్రత్వేచ్ఛొల్లిల్ అచిద్వ్యాప్తిత్తిసిద్ధియామెయలుమ్, జ్ఞాత్పత్వమాత్రత్వే చ్ఛొల్లిల్ ఈశ్వరవ్యాప్తిత్తిసిద్ధియామెయలుమ్, శేషత్వేశతిజ్ఞాత్పత్తిమేలక్షణమెన్దితార్

౬౨ ఇప్పడి జ్ఞాతావానవాత్తావినడైయజ్ఞానత్తుక్కుమ్ స్వరూపత్తుక్కుముడైనసాధర్మ్య వైధర్మ్యజ్ఞై యుళిచ్చెయ్కితార్ మేల్ (ఇవర్కభుక్తయజ్ఞానద్వాక్) ఎన్దుతుడన్దే

(స్వరూపమౌల్లే నిత్యద్రవ్యమాయ్, అజడమాయ్, ఆనందరూపమాయరుక్మమ్) ఇల్లాల్- నిత్యత్వద్రవ్యత్వావజ్ఞానద్వారాపత్వజ్ఞో స్వరూపత్తో పాతిజ్ఞానత్తుక్కు ముడైన్దుపడి

౬౧. ఇష్పడు వీరలకు లక్షణము శేషత్వముతోగూడిన జ్ఞాత్పత్తిము.

౬౨ వీరలయొక్కజ్ఞానమన్ననో స్వరూపమువలె నిత్యద్రవ్యమై, అజ డమై, ఆనందరూపమై, యుండును

మైయుండును ఇవియన్నియునుజేరి యాత్తిస్వరూపమునకు అచిత్తునీశ్వరుడైన రెండుత్త్తిము లకంటె వేఱుపాటును సిద్ధింపించుట చే వీటిని లక్షణమునఁగొఱతలేదు

౬౧. అట్లుకాకి నుగ్రహముగ నొకలక్షణము నానితిచ్చుచున్నారు (ఇష్పడు వీరలకు లక్షణము శేషత్వముతోగూడిన జ్ఞాత్పత్తిము) అని

వీరలనినది మూడువిధములైనచేతనలను లక్షణమనఁగా-అసాధారణధర్మముగదా కా వున శేషత్వమును మాత్రముకెప్పినయెడల నచిత్తుకంటె వేఱుపాటు సిద్ధింపమిచేతను జ్ఞాత్పత్తి మును మాత్రము కెప్పినయెడల నీశ్వరునికంటె వేఱుపాటు సిద్ధింపమిచేతను శేషత్వముతోగూడి నజ్ఞాత్పత్తిమునే లక్షణమని చెప్పుచున్నారు.

౬౨. ఇట్లు జ్ఞానియగు నాత్తియొక్క జ్ఞానమునకును స్వరూపమునకును గలిగియుండు సాధర్మ్యవైధర్మ్యములను వైనఅనితిచ్చుచున్నారు (వీరలయొక్క జ్ఞానమన్ననో) అనిమొదలు చెట్టి.

స్వరూపమువలె నిత్యద్రవ్యమై అజడమై ఆనందరూపమైయుండును) దీనిచే-నిత్యముగ నుండుట్లుద్రవ్యమైయుండుట, అజడమైయుండుట, ఆనందరూపమైయుండుట, స్వరూపము నకువత్తనే జ్ఞానమునకును గలవనియర్థము

౬౩ ఆనాల్ జ్ఞానత్తుక్కుమ్ స్వరూపత్తుక్కుమ్ వాళియెన్నెన్నిల్

౬౪ స్వరూపమ్, ధర్మియాయ్, సజ్జో చవికాసజ్జళు క్కయోగ్యమాయ్, తిన్నెయ్ ప్రిస్తవన్ త్రైప్రకాశిప్పియాయ్ తనక్కుత్తాక్ ప్రకాశిక్క-క్కడవతాయ్, అణువాయురుక్కుమ్ జ్ఞానమ్, ధర్మమాయ్, సజ్జో చవికాసజ్జళుక్కుయోగ్యమాయ్, తన్నెయ్ ప్రిస్తవన్ త్రైప్రకాశిప్పిక్క-క్కడవతాయ్, తనక్కుత్తాక్ ప్రకాశియా తే ఆత్మావుక్కుప్రకాశిక్క-క్కడవతాయ్, విభువాయురుక్కుమ్

౬౩ నిత్యత్వాదికలై యుపపాదిత్తు వై ధర్మ్యతైవోచ్చులుమళివిల్ అనేకగ్రంథవ్యవహితమా మెన్టునినైత్తు, సాధర్మ్యజ్ఞాన్మ పన నరమ్, వై ధర్మ్యతైయుమ్ శొల్లువదాక తిజ్జజ్ఞానప్రశ్నతై యుపపాదిక్కొతార్ (ఆనాల్ జ్ఞానత్తుక్కుమ్ స్వరూపత్తుక్కుమ్ వాళియెన్నెన్నిల్) ఎన్టు

౬౪ వై ధర్మ్యస్తనై యుపపాదిక్కొతార్ (స్వరూపమ్ ధర్మియాయ్) ఎన్టుతుడగ్గి

అతావతు-ధర్మత్వమ్, సజ్జో చవికాసాయోగ్యత్వమ్, స్వవ్యతిరిక్తార్థాప్రకాశకత్వమ్, స్వస్వైస్వయంప్రకాశత్వమ్, అణుత్వమ్, ఇవై స్వరూపత్తుక్కు విశేషమ్ ధర్మత్వమ్, సజ్జో చవికాసాయోగ్యత్వమ్, స్వవ్యతిరిక్తార్థప్రకాశకత్వమ్, స్వస్వైస్వయంప్రకాశరహితత్వమ్, స్వాశ్రయస్య స్వప్రకాశత్వమ్, విభుత్వమ్, ఇవై జ్ఞానత్తుక్కు విశేషమెన్టుపడి (విభువాయురుక్కుమ్) ఎన్టు జ్ఞానత్తినుడై యస్వాభావికవేషతైయురుళిచ్చెయ్ తారి త్తనైయ్ తే.

౬౩. అయి తే జ్ఞానమునకును స్వరూపమునకును భేదమేమి యనగా

౬౪ స్వరూపము ధర్మియై, సంకోచవికాసములకుదగనిదియై, తనకంఠై నన్యపదార్థములను ప్రకాశింపజేయక నే తనకుతానే ప్రకాశించగలదియై, అణువై యుండును. జ్ఞానము ధర్మమై సంకోచవికాసములకు దగినదియై, తనకంఠై నన్యపదార్థములను ప్రకాశింపజేయగలదియై, తనకుతానే ప్రకాశించకుండ ఆత్మకుప్రకాశించునదియై, విభువై యుండును.

౬౩ నిత్యముగ నుండుట మొదలైనవానిని యుపపాదించి వై ధర్మ్యమును జెప్ప నెడలన నేకగ్రంథములకు దూరమగుననితలంచి సాధర్మ్యమును జెప్పినవెంట నే వై ధర్మ్యమును జెప్పుట కిచ్చించి దానినెఱుంగ నిచ్చగలవాడుచేసిడు ప్రశ్నము ననువదించుచున్నారు (అయి తే జ్ఞానమునకును స్వరూపమునకును భేదమేమియనగా) అని మొదలుపెట్టి.

౬౪. వై ధర్మ్యమును జెప్పచున్నారు (స్వరూపము ధర్మియై) అని మొదలుపెట్టి

అట్లనగా, ధర్మిగ నుండుట, ముకుళిభవించుట వికసించుటలకు తగకయుండుట, తనకంఠై నితర వస్తువులను ప్రకాశింపజేయకుండుట, తనకుతానే ప్రకాశించుట, అణివుగ నుండుట, యివి స్వరూపమునకు లక్షణములు ధర్మముగ నుండుట, ముకుళిభవించుటకును వికసించుటకును దగియుండుట, తనకంఠై నితర మైనవస్తువును ప్రకాశింపజేయుట, తనకుతానే ప్రకాశింపకుండుట, తనకునికిపట్టుగు నాత్మకుతానే ప్రకాశించుట, విభువుగ నుండుట, యివి జ్ఞానమునకు లక్షణములు అని యుర్థము. (విభువై యుండు) నని జ్ఞానముయొక్క సహజమైన స్వరూపమును వివరించిరి.

౬౫. అతిల్, శిలరుడై య జ్ఞానమ్ ఎప్పోతుమ్ విభువాయిరుక్కుమ్,
శిలరుడై య జ్ఞానమ్ ఎప్పోతు మవిభువాయిరుక్కుమ్, శిలరు
డై య జ్ఞానమ్ ఒరుక్కాల్ విభువాయ్ ఒరుక్కా లవిభువా
యిరుక్కుమ్

౬౫. సకలచేతనరుడై య జ్ఞానముమ్ ఇప్పడి యి రాతోట్టివానెన్నెన్నితక్కయిలే స
జ్ఞోచానజ్ఞోచనిబద్ధనమాన తారతమ్యతైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (అతిల్ శిలరుడై య జ్ఞానమ్) ఎ
స్టుతుడజ్జి

అతావతు - “అయర్ పఱుమమరర్ కళ్” ఎన్నితపడియే భగవజ్ఞానత్తుక్కూరు నాళుమ్
సజ్ఞోచమిన్మిత్తే తత్త్వరూపరూపగుణవిభూతికతై సదానభవమ్బుణ్ణుకిఱినిత్యసూరిక శ్చుడై య
జ్ఞానమ్ ఎప్పోతుమ్ విభువాయిరుక్కుమ్ ౨ * పోయ్నిన్మిత్తానముమ్ పొల్లావొల్లుత్తు మల్లు
క్కుడమ్మమాయరుక్కిఱుబద్ధరుడై య జ్ఞానమ్ కర్మానుగుణముగ సజ్ఞోచవికాసజ్ఞోడే కూడిక్కొ
ణ్ణు ఎప్పోతు మవిభువాయిరుక్కుమ్ ౩ “కరై కణ్డోర్” ఎన్నితపడియే భగవత్త్వసాదత్తాలే సంసార
సాగరత్తైక్కడన్దక్కలై ప్పట్టుముక్తరుడై య జ్ఞానమ్, పూర్వావస్థయి లవిభువాయ్ ఉత్తరావస్థ
యిల్ ర “సర్వం హవశ్యగివశ్యతి” ఎన్నితపడియే విభువాయిరుక్కు మెక్కై

౬౫ అందు కొందఱియొక్కజ్ఞానము, ఎప్పుడును విభువై యుండును
కొందఱియొక్కజ్ఞానము ఎప్పుడును విభువుకాకయుండును, కొం
దఱియొక్కజ్ఞానము, ఒకప్పుడు విభువై, మఱియొకప్పుడు విభువు
కాకయుండును

౬౫ సకలచేతనులయొక్క జ్ఞానమును ఇట్లు లేక పోవుటేమి యనుశంకియందు ముకుళీ
భవించుట, ముకుళీభవించకుండుట, వీనిచేగలిగెడు యెచ్చుతత్కృపల నానతిచ్చుచున్నారు
(అందుకొందరి యొక్కజ్ఞానము) అని మొదలుపెట్టి

అట్లనగా - “అజ్ఞానము లేనినిత్యసూరులు,” అనునట్లు భగవంతునివిషయమైనజ్ఞానమునకొక
ప్పుడును ముకుళీభావములేకయే వానిస్వరూపరూపగుణవిభూతుల నెల్లప్పుడు ననుభవించుచుండు
నిత్యసూరులయొక్కజ్ఞానమెప్పుడునువిభువై యుండును ౨* అసత్త్వమైనజ్ఞానమును దుష్టమైనయా
చారమును, మురికిగల దేహమును గలిగినబద్ధులయొక్కజ్ఞానము, కర్మానుగుణముగ ముకుళీభావము
వికాసము వీటితోగూడుకొని యెప్పుడును విభువుకాకయుండును ౩ “గట్టునుజూచినవారు”
అనునట్లు భగవంతునియొక్క యనుగ్రహముచే సంసారమనెడి సముద్రమునుదాటి యావలిగ
ట్టుజేరినముకుళియొక్కజ్ఞానము పూర్వావస్థయందువిభువు కానిదియై ఉత్తరావస్థయందు ౪ “జ్ఞా
నియగుపాడు సర్వమును చూచుచున్నాడు” అనునట్లు, విభువుగనుండునని యర్థము.

౬౬ జ్ఞానమ్ నిత్యమాకిల్ 'ఎనక్కుజ్ఞానమ్పిఱ్దతు, నశి త్తతు' ఎన్ని
అపడియెన్నెన్నిల్.

౬౭ ఇద్దియద్వారాప్రసరిత్తు విషయజ్ఞలే గ్రహిష్పతు మీళువతా
త్తె యాలే, అప్పడిశొల్లక్కుత్తెయిల్లె.

ఇని మేల్, జ్ఞానత్తుక్కుచ్చొన్న నిత్యత్వాదికత్తే ఉషపాదిక్కితార్ అతిల్ ప్రథ
మత్తిలే, 'ఎనక్కిపోవుతుజ్ఞానమ్ పిఱ్దతు, ఎనక్కిపోవుతుజ్ఞానమ్ నశి త్తతు' ఎన్న

ఉత్పత్తివివాదతాక చొల్లప్పడుకిఱ్ఱజ్ఞానత్తుక్కు నిత్యత్వమ్ కూడుమ్మడి యెజ్జనేయెన్ని
అ శక్తైయై సరిహరి క్కైక్కాక తజ్జిజ్ఞానుప్రశ్నత్తెయనచర్కితార్ (జ్ఞానమ్ నిత్యమాకిల్
'ఎనక్కుజ్ఞానమ్పిఱ్దతు, నశి త్తతు' ఎన్నిఅపడియెన్నెన్నిల్) ఎన్న

౬౮ అతుక్కుత్తరమనలిచ్చెయ్కితార్ (ఇద్దియద్వారాప్రసరిత్తువిషయజ్ఞలే గ్రహిష్ప
తు మీళువతాత్తెయాలే అప్పడిశొల్లక్కుత్తెయిల్లె) ఎన్న

అతావతు- "సర్వంహవశ్యవశ్యతి" "సచారవ్యాయకల్పతే" ఎన్నము క్షదత్తెయిల్
సర్వవిషయమాక చొల్లకైయాలే సర్వత్తెయమ్ సాత్త్తెత్తరిక్కైక్కు యోగ్యమాయరుక్కు
చ్చెయ్తేయమ్, "యయాత్తేత్రజ్జ శక్తిస్సావేష్టితానృపచర్యగా" ఎన్నిఅపడియే కర్తత్తాలే
సబ్బుచితమామ్, "తయా తిరిహితత్వాచ్చ శక్తిః త్రజ్జ సంజ్ఞతా సర్వభూతేషు భూపాల

౬౬ జ్ఞానము నిత్యమైనయెడల 'నాకుజ్ఞానముపుట్టినది, నశించినది'
అనుటయెట్లన్నను.

౬౭ ఇంద్రియములద్వారా ప్రసరించి విషయములను గ్రహించునది
యును మరలునదియునగుటచే నట్లు చెప్పటకు కొదువలేదు

౬౬ ఇకమీద జ్ఞానమునకు చెప్పిన నిత్యత్వముమొదలైన వాటిని యుపసాదించు
చున్నారు అందుమొదట "నాకిప్పుడు జ్ఞానముపుట్టినది, నాకిప్పుడుజ్ఞానము నశించినది" అని

పుట్టుట, నశించుట, వీనినిగలిగియుండునదిగ జెప్పబడుజ్ఞానమునకు నిత్యత్వముకూడు
టెట్లనియెడు శంకచుపోగొట్టుటకొఱకు దాని నెఱుగనిచ్చగలవానియొక్క ప్రశ్నమునుఅనునదిం
చుచున్నారు(జ్ఞానము నిత్యమైనయెడల 'నాకుజ్ఞానముపుట్టినది,నశించినది'అనునదియెట్లనగా)అని

౬౮ దానికుత్తరమానతిచ్చుచున్నారు (ఇంద్రియములద్వారా ప్రసరించి విషయములను
గ్రహించునదియును మరలునదియునగుటచేనట్లు చెప్పటయందు దోషములేదు) అని

అనగా "జ్ఞానియగువాడు సర్వమునుజూచుచున్నాడు" "వాడనంతమగుటకొఱకు సమ
ర్థుడగుచున్నాడు" అనిము క్షదశయండు సర్వవిషయముగజెప్పటచే సర్వమును సాత్త్తెత్తరించు
టకు దిగినదియై యుండునపుడును "ఓరాజా యవిద్యచేనెల్లచోట్లనుండెడి వాత్సవ్యరూపము
చుట్టబడియున్నదో" అనునట్లు కర్తముచే ముకుళీభభింభినదియై "ఓరాజా అయవిద్యచే
మాయబడినదియగుటవలన త్రజ్జ మనియెడు పేరుగలిగినశక్తి సమ సభూతములయొందును

౬౮. ఇతుతా నేకమాయుక్కుచ్చయేతే నానావాయ్ త్రోద్ధ్రికిఱతు
[ప్రసరణభేదత్తాలే.]

తారతమ్యేనవర్తతే | అప్రాణిమత్సుస్ఫుల్పా సా సావరేషు తతోధికా'' ఎన్నిపడియే కర్తా
నుగుణమానతారతమ్యత్తైయుడైతాయ్ కొండ్లు, 'ఁ' ఇన్నియాశాంహిసర్వేసాం యద్యేకంక్షర
తీన్ద్రియమ్ | తే నాస్యక్షుతి ప్రజ్ఞాదృశేః పాదానివోదకమ్'' ఎన్నిపడియే ఇన్నియద్వారా
పుటప్పట్టువిషయగ్లై గ్రహిపేతు మీళువతాకైయారే, తాదృశమానవికాసత్తాలుమ్ సజ్జోచ
త్తాలుమ్ వస్తప్రకా తాప్రకాశజ్ఞైకొండ్లు, పిఱస్తతునశితైన్మన్మత్తుయైత్తై ఎకైగై

౬౮ ఇప్పడిఇన్నియద్వారా ప్రసరిక్రిఱ జ్ఞానమ్ ఏకమాయుక్కుచ్చయేతే, విషయగ్ర
హణవేత్తైయిత్ ప్రకాశిక్కుమ్మోతుదర్శనశ్రవణాది సంజ్ఞాభేదత్తైయుడైతాయ్ కొండ్లు, అనేక
త్వేనప్రకాశిక్రిఱపడియెజ్జుచే ఎన్నిఱకజ్ఞైయులేయదలిచ్చెయికితార్ (ఇతుతా నేకమాయు
క్కుచ్చయేతే నానావాయ్ త్రోద్ధ్రికిఱతు ప్రసరణభేదత్తాలే) ఎన్దు

అతావతు-ఏకముఖముక ప్రసరిక్రైయనిక్తే వత్తుత్తోత్తాద్యనేకేన్ద్రియద్వారాప్రసరిత్తు,
రూపశబ్దాద్య నేకవిషయజ్ఞైగ్రహిక్రిఱవిత్తుగుదర్శనశ్రవణాదిసంజ్ఞాభేదేనతోద్ధ్రికిఱనానా
త్వమ్ ప్రసరణభేదనిబద్ధనమెకైగై ఇత్తాల్ నిత్యమానజ్ఞానత్తుక్కుడత్వత్తివి నాశవ్యవహారహే
తు విన్నతెష్టుకొన్నవనెన్దరత్తిలే, ప్రాసజ్జికమాక అతిసుడైయ నానాత్వేనప్రకాశనహేతువుజ్ఞా

౬౮ ఇదియన్ననో ఒక్కటియైయుండినను అనేకములుగ తోచుచుం
డుట, ప్రసరణము వేత్తేఱుగనుండుట చే.

యెచ్చుతక్కువగనున్నది ప్రాణములేనివాటియందు తక్కువగను వెట్లుచేమలయందు దాని
కంటె నెక్కువగనున్నది'' అనునట్లు కర్తానుగుణమైన యెచ్చుతక్కువలను గలిగినదియై,
ఁ' సమస్తములైన యింద్రియములలో యేయొక్కయింద్రియము విషయములనుగుఱించి వెట్లుచు
న్నదో దానిమూలముగ సందియొక్కకాలునుండి నీళ్లువలెనే వీనియొక్కజ్ఞానము వెట్లు
చున్నది'', అనునట్లే యింద్రియములద్వారా యిలుదేతీ విషయములను గ్రహించునదియు, మర
లునదియును గావున, అట్టివికాసము చేతను, ముకుళీభావము చేతను, వచ్చిన ప్రకాశాప్రకాశముల
నుగొని పుట్టినది, నశించినది యచటయందు దోషములేదనియర్థము

౬౮ ఇట్టింద్రియములద్వారా ప్రసరించెడి జ్ఞానము ఒక్కటియైయుండగ విషయముల
నుగ్రహించెడివేళలందు ప్రకాశించునపుడు చూపు వినికి మొదలైన వేరులను వేత్తేఱుగ గలిగి
నదియై అనేకముగ ప్రకాశించువిధమెట్లనుశంకలో నానతిచ్చుచున్నారు. (ఇదియన్ననో ఒక్క
టియైయుండినను అనేకములుగ తోచుచుండుట, ప్రసరణము వేత్తేఱుగనుండుట చే) అని

అట్లనగా-ఒక ద్వారముగ ప్రసరించక నేత్రము చెవి మొదలైనయ నేకములైన యింద్రియ
ములద్వారాప్రసరించి రూపము శబ్దము మొదలైన యనేకములైన విషయములను గ్రహించుచుం
డెడి దీనికిచూపు వినికి మొదలైనపేర్లభేదముచే తోచెడునానాత్వము ప్రసరణముయొక్క భేద
ముచే గలిగినదియనియేర్థము. దీనిచే నిత్యమైన జ్ఞానమునకు పుట్టుచున్నది యనియును, నశించు
చున్నదో యనియును వ్యవహరించుటకు కారణమియ్యదియని చెప్పినపిమ్మట ప్రాసంగికముగ

౬౯. ద్రవ్యమాన పడి యెన్నెన్నిలో,

20 క్రియాగుణజ్ఞుక్కాశ్రయమాయ్, అఙ్గదమాయ్ దుక్కాయ్

లే ద్రవ్యమాకక్కడవతు

అపట్టతాయత్థి అత్తావినుడైయర్చుభూతిష్టానవిత్తిత్వమ్, ఏ నహివిజ్ఞానుర్విజ్ఞాతే ద్విపరిణా
 పోవిద్యతే, నహిదృష్టేర్విపరిణాపోవిద్యతే, ఏ“జ్ఞానంజై రాగిమైశ్వర్యం ధర్మశ్రమశ
 త్వరః అత్తినోప్రభూతస్యవిత్తిమే తచ్చతుప్తయమ్॥ ఇంద్రాచాగరణాత్క్రియతేనబలాన్య
 రమ్ | స దేవనీయతేవ్యక్తిమతస్సంభవతః || తథాహేయగుణధ్వంసా దప బోధాయాన
 నాః | ప్రకాశజే గజన్యజేనిత్యానవాత్తనోహితే”పజ్జనత్రుతిస్సత్యాదికలితో బొల్లపట్టతీ

౧౭ ఇప్పటియందున్న శృంగానతివృత్తత్రయశిష్యయోతారాయనిష్ఠార్ కీర్త, ఇని ఇతి
నడయగ్రవృత్తత్రై ఉపపాదిపృతాకతిశృంగానువ్రత్తత్రై యనుబదికిఁ తార్ (ద్రవ్యనుబదియే
వైవిల్) ఎను

౧౦ తగ్గేతుక్తులైయదలిచ్చెయితు ద్రవ్యత్వజ్ఞైసాధిక్కితార్ (క్రియాగుణజ్ఞు కా
 క్రయనాయ్ అజదనాయర్కైయారే ద్రవ్యమకక్క దవతు) ఎజ్జ

క్రియోయావతు-సహ్ని-చవికా-స్థగ్ గుణమావతు-సంయోగవియోగజ్ఞో అజడత్వహ
వతు-స్వయంప్రకాశత్వమ్ 33. “క్రియాశ్చియోద్రవ్యమ్, గుణాశ్చియోద్రవ్యమ్” ఎట్లుద్రవ్య

౬౯ ద్రవ్యమైనవిధమెట్లన్నను

౭౦. క్రియాగుణముల కాశ్రయమై అజడమైయుండుటచే ద్రవ్య

ముకావలయును

అది నానావిధములుగ ప్రకాశించుటకుగల కారణంబులు చెప్పబడినదియైనను ఆత్మయొక్క ధర్మభూతజ్ఞానపు నిత్యత్వము, జ్ఞానియగువానియొక్క జ్ఞానమునకు నాశములేదు' జ్ఞానమునకు నాశములేదు "ఓరాజ్ఞానమును, వైరాగ్యమును, విశ్వరూపమును, ధర్మములైన యీ నాలుగును బ్రహ్మస్వరూపుడైన యాత్మకు నిత్యములైనవి బానినిత్రివ్యగా నెట్లు జలమును, ఆకాశమును, క్రొత్తగ గలిగింపబడుటలేదో, ఉండినదియే ప్రకాశమగునట్లు జేయబడుచున్నది, లేనిదానికి పుట్టుక యెచ్చటనుండిగలుగును అటులనే నీచములైనగుణములు నశించగానే జ్ఞానముమొదలగు గుణములు ప్రకాశించుచున్నవి క్రొత్తగ పుట్టునవి కావు అవి యాత్మకు నిత్యములైనవే గదా" అని శ్రుతిస్మృత్యాదులయందు చెప్పబడియున్నదిగాదా

౬౯ ఇట్లుగలజ్ఞానముయొక్క నిత్యత్వము నానతిచ్చినవారైరిక్రింద, ఇక దీనియొక్క
ద్రవ్యత్వము సుపపాదించుటకుగాను దానిసేవెగునిచ్చగలవానియొక్క ప్రశ్నయు ననువదించి
చుచున్నారు (ద్రవ్యమైనవిధమెట్లన్నన) అని

౧౦. 'దానికి హేతువులను ఆసీద్దించి, ద్రవ్యత్వమును సాధించుచున్నార' (క్రియాగుణముల కారకయమై అజడమెయుండుటచే శ్రవ్యము కావలయును) అని

క్రియవనగా-సంక్షోభవికాసములు గుణవనగా-చేరుటయును, విడుటయును, అజడత్వవనగా-స్వయముగ ప్రకాశించుట. 33 క్రియలకాశ్రయమైనదిద్రవ్యము, గుణములకాశ్రయ

౭౧ అజడమాకిల్ సుషుప్తి మూర్ఛాధికళితో తోడ్పాడే వానిని వెన్నెల్,

లక్షణము లొల్లప్పుడు కైయాల్, క్రమశ్రయత్వమును గుణశ్రయత్వమును ఓర్వినైద్రవ్యత్వసాధకము ఇవనైద్రోడే అజడత్వత్వైయును లొల్లుకైయాల్ అతువును ద్రవ్యత్వసాధక మెను ఇవనైద్రోడ క్కరుత్తు ఎజ్జనైద్రున్నిల్, జడవస్తుకళితే వ్యాద్రవ్యజ్జలిరణ్ణముణ్ణు, అజడవస్తుకళితే అద్రవ్యమాయురప్ప తొన్న్తియై తే ఆకైయాల్, గజ్జానమ్, ద్రవ్యమ్ అజడత్వాల్, యగడమ్, రద్ద్రవ్యమ్, యథాకతాది' ఎన్ను అజడత్వస్థైకొన్న్తిదే ద్రవ్యత్వమ్ సాధకకలామితే ఆకైయై తే అ' ఇతుతా' అజడముమాయన జ్జోచవికా సజ్జభుక్కుమ్ సంయోగవియోగాదికభుక్కు మా శ్రయముమాయురక్కైయాల్ ద్రవ్యమ్' ఎన్ను తత్వశేఖరత్వై మివరరుళిచ్చెయ్తెతు ఇప్పడి ద్రవ్యమాయురక్కుమాకిల్, ఇతుక్కు అత్తగుణత్వమ్ కూడుమ్మడి యెన్నెన్నిల్, నిత్యతదాశ్రయత్వత్వైతే కూడుమ్ ౩ 'ఆశ్రయాదన్యతో వృత్తే రాశయేణమవ్యయాల్' ద్రవ్యత్వంచ గుణత్వంచ జ్ఞానస్యై వోపపన్యతే' ఎన్నితే ఆశ్రవద్దారరుళిచ్చెయ్తెతు ఆశ్రయాదన్యతో వృత్తిత్వమ్, క్రియాశ్రయత్వజ్ఞానస్యై వో తే లొన్న్తిదైయిద్దు ఇతుతా' జ్ఞానత్వైయన్న్తి తే, దీపాదితేజఃపదార్థప్రభైకళుక్కు మొక్కుమితే ఆకైయాల్ ద్రవ్యత్వగుణత్వజ్జలిరణ్ణమ్ జ్ఞానత్వక్కుపపన్నమ్

౭౧ కీర్తి జ్ఞానత్వక్కుత్వమరుళిచ్చెయ్తె అజడత్వవిషయమన జ్జిజ్ఞాసుప్రశ్నత్వైయనవది క్కితార్ (అజడమాకిల్ సుషుప్తి మూర్ఛాధికళితో తోడ్పాడే వానిని వెన్నెల్) ఎన్ను.

౭౧. అజడమైనయెడల సుషుప్తి మూర్ఛమొదలగు నవస్థలయంగు తోచవలదా అనినయెడల

మైనది ద్రవ్యము" అని ద్రవ్యముయొక్క లక్షణము చెప్పబడుటచే క్రియలకాశ్రయమైయుండుట, గుణములకాశ్రయమైయుండుట, ఒక్కొక్కటియే ద్రవ్యముగనుండుటను సాధించునది వీనితో అజడముగనుండుట యనుదానినిగూడచెప్పటచే అదిగూడ ద్రవ్యముగనుండుటను సాధించునదియని వీరియభిప్రాయము ఎట్లనగా జడవస్తువులయందు, ద్రవ్యము, ద్రవ్యముకానిది రెండువలపు అజడవస్తువునందు ద్రవ్యముకానిదియొకటిలేదుగదా కావున జ్ఞానము ద్రవ్యము, అజడమైనందుచేత, నీది యజడమే అది ద్రవ్యము, అత్తవలె" అని అజడత్వమును గొనియే ద్రవ్యత్వమును సాధించవచ్చునగా గనుకనేగదా ఇదియన్ననో అజడమునై సంకోచవికాసములకును, సంయోగవియోగములకు నాశ్రయమునైయుండుటచే ద్రవ్యమనబడును" అని తత్వశేఖరమందును వీరానతిచ్చినది ఇట్లు ద్రవ్యమైయుండినయెడల దీనికి, అల్పగుణముగనుండుట కూడువిధ మెట్లనగా? నిత్యముగ దానిని యాశ్రయించియుండుటచే పొందియుండును ౩ 'ఆశ్రయముకంటె వేఱుచోటనుండుటచేతను, ఆశ్రయముతో విడువనిసంబంధముగలదియగుటచేతను, జ్ఞానమునకే ద్రవ్యత్వమును, గుణత్వమును పొందియుండును" అని గదా శ్రియోశవందారూపనతిచ్చినది ఆశ్రయముకంటె వేఱుచోటనుండుట, క్రియలకాశ్రయమైనదియని చెప్పినప్పుడే చెప్పబడినదాయెను ఇది జ్ఞానమునకుమాత్రము కాదుగదా దీపము మొదలగు తేజఃగుల వస్తువులయొక్క కాంతికిని గగియుండునుగదా కావున ద్రవ్యత్వము, గుణత్వములురెండును జ్ఞానమునకు పొందియుండును

౭౧. క్రిందజ్ఞానమునకు తామానతిచ్చిన అజడత్వవిషయమైన జ్జిజ్ఞాసుప్రశ్నమును అనువదించుచున్నాను (అజడమైనయెడల సుషుప్తి మూర్ఛమొదలగు నవస్థలయందు తోచవలదా అనినయెడల) అని.

౭-౨. ప్రసరణమిల్లామైయాలే తోహ్తాతు

౭౩. ఆనందరూపమాకై యావతు-జ్ఞానమ్ | ప్రకాశిక్కుమో తనుకూల
మాయుర్కై

అతావతు-జ్ఞానమ్ స్వయంప్రకాశమాయుర్కైమాకిల్ ఎహ్మీతుమ్ ప్రకాశిక్కువేజ్ఞావో,
సుషుప్త్యాద్యవస్థకలిల్ ప్రకాశియాతోహ్నివాసెన్న్యైకై

౭-౨. అతుక్కుత్తిరమరుళిచ్చెయ్కితార్ (ప్రసరణమిల్లామైయాలేతోహ్తాతు) ఎత్తు

అతావతు-జ్ఞానమ్ స్వాశ్రయత్తుక్కు స్వయమేవ ప్రకాశిప్పతుతాక్విషయ గ్రహణవేళై
యిలిశే, సుషుప్త్యాద్యవస్థకలిల్ తమోగుణాద్యభిభవతాలే సజుచ్చితమాయ్, తిరోహితిజ్ఞాన
న మణిప్రకాశాదికలైప్పిలై ప్రసరణమిల్లామైయాలే ప్రకాశియాతెక్కై

౭౩ ఇనిమేల్, ఇతినుడైయ వానందరూపత్వతై యవపాదిక్కితార్ (ఆనందరూపమాకై
యావతు) ఎత్తుతుడుట్టి

జ్ఞానమ్ ప్రకాశిక్కుమోతావతు-స్వాశ్రయత్తుక్కువిషయజ్ఞైర్గర్భిప్పిక్కుమోతు అహ్మీ
తిశే ఇతుతాక్ ప్రకాశిప్పతు అన్వవస్థైయిలనుకూలమాయుర్కైయవతు-అహ్మీవిషయజ్ఞై
ల్లామనుకూలమాయ్తోల్లోక్కుకైయాలే, అవల్లోవిషయాకిరిత్తవిద్యజ్ఞానమ్, స్వాశ్రయత్తుక్కును
భిరూపమాయుర్కై

౭-౨. ప్రసరించుటలేదుగనుక తోచదు

౭౩ ఆనందరూపమగుట యనగా - జ్ఞానము ప్రకాశించునపుడు అను
కూలమైయుండుట

అట్లనగా- జ్ఞానము స్వయంప్రకాశముగ నుండినయెడల నెల్లప్పుడును ప్రకాశించవలదా,
సుషుప్తిమొదలగు నవస్థలయందు ప్రకాశించకపోవుటెందుకు అనియర్థము

౭-౨. దానికుత్తరమానతిచ్చుచున్నారు. (ప్రసరించుటలేదు గనుకతోచదు) అని.

అట్లనగా- జ్ఞానము తనకునికిపట్టగు నాత్మకు స్వయముగ ప్రకాశించుట విషయములను
గ్రహించువేళనుగదా, సుషుప్తిమొదలగునవస్థలయందు తమోగుణము మొదలగునవి తిరస్క
రించుటచే, ముకుళిభవించి, మూయబడినమణియొక్క ప్రకాశము మొదలైనవానివలె ప్రసరించుట
లేదుగాన ప్రకాశించదు అనియర్థము

౭౩. ఇకమీద దీనియొక్క యానందరూపత్వము నుపపాదించుచున్నారు. (ఆనందరూప
మగుట) అని మొదలుపెట్టి

జ్ఞానము ప్రకాశించునపుడనగా తనకునికిపట్టగు నాత్మకు విషయములను చూపించునపుడు.
అప్పుడుగదా ఇదియును ప్రకాశించుట, ఆనందరూపమందు తన కనుకూలమైయుండుటయనగా
ఆయావిషయములన్నియు ననుకూలమైతోచుటచే పాటినివిషయాకిరించినయొజ్ఞానము తన
యూనికిపట్టినకు భుజిరూపమైయుండుట.

౭౪. వివశస్త్రాదికల్పై క్కాట్టుమ్మోత్తుప్రతికూలమాయరుక్మైక్కడి
దేహత్వభిమాదికల్పే

౭౫. ఈశ్వరాత్మకమాకై యాలే యెల్లా పదార్థజ్జఘక్కుమానుకూ
ల్యమేస్వభావమ్, ప్రాతికూల్యమనన్దేటి

౭౪ ఆనాల్ వివశస్త్రాదికల్పై దర్శిప్పిక్కుమ్మోత్తు అవత్తైవిషయాకరి త్తజ్ఞానమ్ ప్రతికూ
లమాయరుప్పానెన్నెన్నిఱ శక్తైయైయుట్టొణ్ణరుళిచ్చెయ్కితార్ (వివశస్త్రాదికల్పే) ఎత్తుడుడన్దే

అతావతు-అవత్తై దర్శిప్పిక్కుమ్మోత్తు, అవత్తై విషయాకరి త్తజ్ఞానమ్ దుఃఖరూపమాయ
రుక్మైక్కకారణమ్, అవత్తై బాదకత్వబుద్ధిక్కుమూలమాన దేహత్వభవముమ్, కర్తముమ్,
ఈశ్వరాత్మకత్వజ్ఞానరాహిత్యము మ్మెన్దే

౭౫. ఇవై తనక్కు స్వాభావిక వేషమే తెన్నిఱశక్తైయై లేయరుళిచ్చెయ్కితార్. (ఈశ్వ
రాత్మకమాకై యాలే) ఎత్తుడుడన్దే

అతావతు- “జగత్సర్వం శరీరం తే” “తాని సర్వాణి తద్వపుః” “తత్సర్వం చైవ శే
స్తనుః” ఎత్తు సకలపదార్థజఘమ్, భగవచ్చరీర మెత్తు శాస్త్రాదికల్పై ల్లపపదాని త్తే అప్పదిభగవ
దాత్మకమాకై క్కాట్టుమ్మోత్తు సకలమనుకూలమాయ్ క్కొణ్ణుతోత్తై యెల్లా పదార్థజఘక్కు
మానుకూల్యమే స్వభావమ్, ఇవత్తై తోత్తై తెన్నిఱ ప్రాతికూల్యమ్ దేహత్వభిమాదికూలమాకై
యాలే వన్దేటి ఎత్తై

౭౪. వివశస్త్రాదులను చూపించునపుడు ప్రతికూలముగ నుండుటకు
మూలము దేహమేయాత్మయనెడి భ్రమము మొదలైనవి.

౭౫. ఈశ్వరునియాత్మగలవియగుటచే నెల్లవస్తువులకును అనుకూ
లముగ నుండుటయే స్వభావము ప్రాతికూల్యము మధ్యవచ్చినది

౭౪. అయితే విషము శస్త్రము మొదలైనవాటిని చూపించునపుడు వాటిని విష
యాకరించిన జ్ఞానము ప్రతికూలముగ నుండుటెందుకు అనియెడు శంకను లోగొని యానతిచ్చు
చున్నారు (వివశస్త్రాదులను) అని ప్రారంభించి

అట్లనగా-వాటిని చూపించునపుడు వాటిని విషయాకరించిన జ్ఞానము దుఃఖరూపముగ నుం
డుటకు కారణము వాటియందు బాధనుగలుగజేయునవియనియెడి తలంపునకు కారణమైన,
దేహమేయాత్మయనియెడు భ్రమమును, కర్తమును, ఈశ్వరునియాత్మగలవియనెడి జ్ఞానములేక
పోవుటయును అనియర్థము.

౭౫. వీటికి సహజమైన స్వరూపమేదియను శంకచే నానతిచ్చుచున్నారు. (ఈశ్వరుని
యాత్మగలవియగుటచే) అని ప్రారంభించి

అట్లనగా- “నీకును నజగత్తును శరీరమైయున్నది” “అవియన్నియు వానికీ శరీరము”
“అవియన్నియు హరికి శరీరముగదా” అని సకలపదార్థములును భగవంతునియొక్క శరీరమని
శాస్త్రములయందు జెప్పబడియున్నదిగా? అట్లు భగవంతుని నాత్మగలవిగనదిగ కనబడు
నపుడు సర్వమును అనుకూలముగను తోచుటచే నమస్తపదార్థములకును అనుకూలముగ నుండు
టయే స్వభావము వీటియందుతోచెడి ప్రతికూలముగ నుండుట, దేహమే యాత్మయనెడి భ్రమ
ము మొదలైనవాటిచే గలిగినదిగాన మధ్యవచ్చినదియని యర్థము.

౬ మద్రాస్ ప్రొవిన్సునుకూల్యమ్ స్వాభావికమౌట్, ఒరువనుక్కురుక్కా
లోఁదిఁ జ్ఞిలే అనుకూలజ్ఞానచంద్రనకున్మమాదికల్ దేశాన్తరే
కాలాన్తరేయివచ్చినకుమ్మదేశే జ్ఞిలే అక్కా లత్తిలే వేజేయిరు
ఎనుక్కుమ్ ప్రతికూలజ్ఞాకక్కూడాతు

2౬ ఇప్పటి, ఈశ్వరాద్వికాసములే సకలవార్ధినికొక్క మామూలుమే స్వభావమేన్నానెక, చైననకుమారికలిజ్ఞాన వామకూల్యమ్ స్వాభావికమయ్యో ఎనిజితత్వైయికోమేలే యధుచిచ్చయేకితార్ (మద్రైయోమకూల్యమ్ స్వాభావికమకీల్) ఎన్జుతుడన్తే

మద్రాసు నుకూల్య మెన్నియు - నామరచిచ్చయిత భగవదాత్మకత్వతాల్ వద్ద వానుకూ
ల్యతైయొచ్చియ చంద్రకుసుమాదిపదార్థజలీల లోబ్రుజివానుకూల్యతై అతులవద్రుక్కు స్వా
భావికమాకిల్, భోక్తానాయురుష్పానోరవనుక్కు ఒరకాల త్రితేదిగుదేశ త్రితే యనుకూలజ్ఞతాయ
ప్రవై, కాలా న్దర త్రితేయాతల్, దేశా న్దర త్రితేయాతల్, ఇన్ద్రున్ద్రే ప్రతికూలజ్ఞభావతు-ఇవనుక్కును
హలజ్ఞతాయరుక్కు అదేశ కాలజ్ఞతన్మి లేవేతైయరువనుక్కు ప్రతికూలజ్ఞభావ తాక్తకూడాతు ఇప్పడి
ప్రతికూలజ్ఞతాయల్లో బ్రక్తాశానిష్టోమితే ఆక్తయాల భగవదాత్మకత్వనిబద్ధనమానవానుకూల్య
మేస్వాభావికమ, మద్రాసు నుకూల్యమేస్వాభావికమన్వేక్షాగై ఏవన్ద్రే కమేవదుఃఖాయనుఖా
సేస్వ్యాగమాయచిలోపాయచయత సస్వాద్యమైవస్వాత్మకంకుతిః॥ తదేవోపీతయేభూత్యాపునర్దుః

౬౬. వేరొక యానుకూల్యము "సహజమైనయెడల ఒకనికొక పరియ్యం క్కనో"ట అనుకూలములైన చందనకుసుమాదులు వేటుదేశ మందును, వేటుకాలమందును, వీనినిని, ఆ దేశమందు, ఆ కాల మందు మఱియొక నికిని | పత్రికూలములు కాగూడదు.

౩౬ ఇట్లు ఈశ్వరుని నాత్మగగనియగుటచే సకలపదార్థములకును అనుకూలముగ నుండుటయే స్వభావమునటయొందుకు చందనకుసుమాదులయందుగలిగిన ఆనుకూల్యము సహజమైనదికాదా? అనియెడుశంకమీద నానతిచ్చుచున్నారు (వేదోక్తానుకూల్యము సహజమైనయెడల) అని ప్రార్థించి

ఇతర మైనయానుకూల్యమునుట, తామానతిచ్చిన భగవంతుని యాత్మగగలిగినదియగుట చేవచ్చిన ఆనుకూల్యముకాక చందనకుసుమాదిపదార్థములయందు తోచెడుఆనుకూల్యమును అది వాటికిసహజమైనయెడల ననుభవించువాడుగనుండునొకనికి ఒకకాలమందొక దేశమందు ఆనుకూలములైయుండినవి వేఱుకాలమందోరేకవేఱుదేశమందో వీనికే ప్రతికూలములగుటయు, వీనికి యనుకూలములుగనుండు దేశకాలములయందే మఱియొకనికి ప్రతికూలములగుటయు, కూడదు. ఈవిధముగ ప్రతికూలములుగతోచుట చూచుచున్నాముగదా. కావున భగవంతునియాత్మగగలిగినదియగుటచేఁ గలిగిన ఆనుకూల్యమే సహజమైనది, ఇతర మైనయానుకూల్యము సహజమైనదిగాదని యర్థము. ఏకాకారణమువలన ఒక్కటేవస్తువు దుఃఖముకొఱకును, సుఖముకొఱకును, అమాయగలుగుటకొఱకును, కోపముకొఱకును, అగుచున్నది. అకారణమువలన వస్తువుఒక్కటే విధముగ నెట్లుండును. ఏకారణమువలన అదియేప్రీతికొఱకై, మరలదుఃఖ

ఖాయజాయతేతదేవకోపాయయతఃప్రసాదాయచజాయతేతస్మాద్దుఃఖాత్తకంనాస్తిచకిఞ్చిత్సు
ఖాత్తకమ్' ఎవ్వరివర్తనము శ్రీపరాశరభగవానాలేఖకమాకచొల్లప్పట్టితే ఇత్తాల్సొల్లిల్ల
యిల్లగతెన్నెన్నిల్, వివశస్త్రాదికల్ ప్రతికూలజ్ఞాయమ్, చందనకుసుమాదికళనుకూలజ్ఞాయమ్
మ్ తోల్లొకిటతు, దేహత్తిభ్రమాదికళాలే ఈశ్వరాత్తికమాకయాలే యెల్లపదార్థజ్ఞభుక్కు
మానుకూల్యమేస్వభావమ్ ఆకయాల్ అవ్వాకారతాలేకాణుమోతుమ్, చర్యవిషయప్రకా
నదయిలుమ్, జ్ఞానమ్అనందరూపమాయరుక్కుమెన్దతాయిల్లమ్

ఆకశీర్త్యచైయతతాయిల్లమ్-(చిత్తనిటతుఆత్మవై) ఎస్టు, ముతలిలేచిచ్చుబ్రహ్మచ్యమాన ఆత్మ
వస్తువైకదేశిత్తు, అనంతరమ్ (దేహాదివిలక్షణమాయ్) ఎవ్వతుడగ్గి (శేషమాయరుక్కుమ్) ఎన్న
మళవాక తత్త్వరూపలక్షణత్వైవస్తరణిసొల్లి, (దేహాదివిలక్షణమానపడియెన్నెన్నిల్) ఎవ్వ
తుడగ్గి (శేషమకాయావతు) ఎన్నమళవాకఉక్తలక్షణత్వైవరీషీత్తు, అనంతరమ్, ఏవమ్భూతమాన
వాత్త్వరూపమ్ బధముక్తనిత్యరూపేణ త్రిప్రకారమాయరుక్కుమ్బడియెయుమ్, బద్ధాత్మకృ
కుక్కుఅవిద్యాదికరుణ్ణాకెక్కుమేతువైయుమ్, తన్నివృత్తికమత్తైయుమ్, త్రివిధాత్మవర్తముత
నిత్తనియే అనన్తమాయరుక్కుమ్బడియెయుమ్సొల్లి, అన్తజీవానస్యప్రతిభటమాన ఏకాత్మవాద
త్తైయుక్తికాస్త్రాధికాలేనిరసిత్తు, ఆత్తిభేదమైసాధిత్తు, మున్మువిస్తరేణిన్నపడియట్టిశ్చే, సు
గ్రహమాక త్రివిధాత్మకృకుక్కుముణ్ణానలక్షణత్వైదర్శిపీత్తు, అనంతరమ్, జ్ఞానత్తుక్కుమ్ స్వరూప
త్తుక్కుముణ్ణాన సాధర్మ్యవైధర్మ్యజ్ఞేచ్ఛొల్లి, జ్ఞానవిభుత్వప్రసజ్జతీలే త్రివిధచేతనగుడయజ్ఞా

ముకొఱకగుచున్నదో అదియేకోపముకొఱకై ప్రసాదముకొరకునగుచున్నదో ఆకారణము
వలన దుఃఖస్వరూపమైనదియులేదు, సుఖస్వరూపమైనదియులేదు" అని యీయర్థము శ్రీపరా
శరభగవంతునిచే విశదముగ చెప్పబడినదిగదా దీనిచే చెప్పబడినదియేమనగా, వివశస్త్రాదులు
ప్రతికూలములుగాను, చందనకుసుమాదులు అనుకూలములుగాను తోచుచుండుట, దేహమే
యాత్మయనెడి భ్రమ మొదలగువానిచే, ఈశ్వరుని యాత్మగగలవియగుటచే నెల్లపదార్థముల
కును అనుకూల్యమేస్వభావము కాబట్టి ఆయాకారముచే చూచునప్పుడును, అన్నివిషయ
ములను ప్రకాశించి చెడుదశయందును జ్ఞానమానందరూపమైయుండునని చెప్పబడిన

కాగా క్రింగ (చిత్తనునదియాత్మను) అని, మొదటచిత్తనుశబ్దముచే చెప్పబడునాత్మ వస్తు
వునుఉద్దేశించి పిమ్మట (దేహదులకంబై వేఱుపడినదియై) అని మొదలువెట్టి (శేషమైయుండు
ను) అనువరకు దానిస్వరూపముయొక్కలక్షణమును విస్తరముగ జెప్పి (దేహదులకంబై వేఱుపడి
నవిధమెట్లనగా) అని మొదలువెట్టి (శేషమగుటయనగా) అనువరకు చెప్పబడిన లక్షణమునుపరి
శీలించి అటువెనుక యీవిధమైన యాత్మస్వరూపము బద్ధ, ముక్త, నిత్యరూపముచే మూడుప్ర
కారములుగనుండువిధమును, బద్ధాత్మలకు అవిద్యాదులు కలుగుటకుకారణమును, అదితొలగువిధ
మును, మూడువిధములైన యాత్మసమాహమును వేఱేట్లుగా ననంతములై యుండువిధమును
చెప్పి, అట్లుజీవులవంతిములనుటకు విరోధమైనఓక్కడోయాత్మయనువాదమును యుక్తులచేత
నాకాస్త్రములచేతను నిరసించి, ఆత్తిభేదమును సాధించి ముందు విస్తరముగ జెప్పినవిధము
గాక సులభముగ నెఱుగునట్లు మూడువిధములైన యాత్మలకునుగల లక్షణమునుజెప్పి పిమ్మట
జ్ఞానమునకును, స్వరూపమునకునుగల సాధర్మ్యవైధర్మ్యములనుజెప్పి జ్ఞానము విభువుగనుండునది

నత్తుక్కుముజ్ఞాన విశేషతైచ్చిల్లి, మున్ను జ్ఞానత్తుక్కుచ్చొన్న నిత్యత్వద్రవ్యత్వాజడత్వానంద
రూపత్వజ్ఞతే యదైవేయపపాదిత్తు, ఇప్పడి చిత్తత్వత్తియదైవవేషతై యరుళిచ్చెయ్తు తదై
క్కిట్టిసార్

పిల్లైలోకాచార్యు తిరువడిగళే శరణమ్

మణవాళమామునికళ్ తిరువడికళే శరణమ్.

చిత్ప్రకరణమ్ ముగ్ధగ్రీగ్ము

యని ప్రసంగించునపుడు మూడువిధములైన చేతనులయొక్క జ్ఞానమునకునుగల భేదమునుజెప్పి
మందు జ్ఞానమునకుఁజెప్పియుండెడు నిత్యత్వద్రవ్యత్వాజడత్వానందరూపత్వములను క్రమముగ
నుపపాదించి ఇట్లు చిత్తత్వముయొక్క స్వరూపమును ఆనతిచ్చి ముగించిరి

పిల్లైలోకాచార్యులతిరువడిగళే శరణము

మణవాళమామునుల తిరువడిగళే శరణము.

చిత్ప్రకరణము ముగిసినది.

శ్రీః

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీమల్లోకాచార్య వరనరమునిభ్యాన్నమః.

స వ్యాఖ్యాన తత్వ త్రియమ్,

అచిత్ప్రకరణమ్

౧. అచిత్తు, జ్ఞానశూన్యమాయ్, వికారాస్పదమాయురుక్కుమ్

తత్త్వోత్తయమానతు - చిత్తుమచిత్తుమిశ్వరను మెత్తుదేశి ర్రిక్రమ్యుత్తిలే, ప్రథమమ్ చిచ్ఛబ్ద వాచ్యనాన వాత్తావిరుదైయ స్వరూపస్వభావవిశేషజ్ఞై స్ఫుటమాకవరుళిచ్చెయ్తార్ కీర్త్, అ నస్తరమ్ అచిద్వస్తువిరుదైయ స్వరూపస్వభావవిశేషజ్ఞై అతిస్ఫుటమాక వరుళిచ్చెయ్కీతార్.

౧ అతిల్ ప్రథమత్తిలే అచిల్లక్షణత్తై యరుళిచ్చెయ్కీతార్ (అచిత్తు, జ్ఞానశూన్యమా య్, వికారాస్పదమాయురుక్కుమ్) ఎత్తు

అచిత్తైతత్తు - చైతన్యానాధారమానవస్తువిశే అతు తన్నైయరుళిచ్చెయ్కీతార్ (జ్ఞాన శూన్యమాయ్) ఎత్తు అత్తైప్పల్లవిశే, శ్రుతి, భోగ్యశబ్దత్తై, అచిత్తైచ్చొల్లిల్లూ వికా రాస్పదమాకైయావతు - వికారస్తుక్కిరుప్పిడమా యుక్తై వికారమావసు - అనన్తరాపత్తి అతావతు - చిత్స్వరూపమైలే, సజ్జకీరూపమాయరాత్మోక్తై

౧ అచిత్తు, జ్ఞానశూన్యమై, వికారాస్పదమై యుండును

యమనగా - చిత్తు నచిత్తు న్నిరుదు నని యుద్దేశించినవరుసలో మొదట చిచ్ఛబ్ద వాచ్యుడైన యాత్మయొక్క స్వరూప స్వభావ విశేషములను స్ఫుటముగ నింతకుమున్ను సెల విచ్చిరి ఇకపైని అచిద్వస్తువుయొక్క స్వరూప స్వభావ విశేషములను అతిస్ఫుటముగాను సెలవిచ్చుచున్నారు.

౧ అందు మొదట నచిల్లక్షణమును సెలవిచ్చుచున్నారు (అచిత్తు జ్ఞానశూన్యమై వికారాస్పదమై యుండును) అని

అచిత్తు అనగా - చైతన్యమునకు ఆధారముకానివస్తువు దానిని సెలవిచ్చుచున్నారు (జ్ఞానశూన్యమై) అని దానినిబట్టియెగదా శ్రుతి, భోగ్యశబ్దముచే అచిత్తును చెప్పినది (వికారాస్పదమగుట) యనగా - వికారమునకు నివాసస్థానమైయుండుట. వికారమనగా - మఱి యొకయవస్థను పొందుట. అనగా చిత్స్వరూపమువలె సల్లప్పడు నొక్కరూపమై యుండ కుండుట.

౨. ఇతి శుద్ధసత్వమెన్యుమ్ మిశ్రసత్వమెన్యుమ్ సత్వశూన్యమెన్యుమ్
త్రివిధమ్

3. ఇతి శుద్ధసత్వమావతు - రజస్తమస్సుక్కుల్ కలశాతే కేవల
సత్వమాయ, నిత్యమాయ.

౨ ఇప్పటి యితినుడైయలక్షణతై యరళిచ్చెయోతవిని నరమ్, ఇన్నిచిత్తత్వదాన్ సత్వై
కాధారమాయమ్, సత్వాదిగుణత్రయధారమాయమ్, సత్వాదిగుణత్రయశూన్యమాయమ్ మూన్యు
వకైప్తప్తరుక్కుమ్మడియై యరళిచ్చెయోకితార్ (ఇతి శుద్ధసత్వమెన్యుమ్, మిశ్రసత్వమెన్యుమ్,
సత్వశూన్యమెన్యుమ్ త్రివిధమ్) ఎన్యు

3 ఉద్దేశితక్రమత్రితే అచిత్తైయత్తినుడైయవుమ్ స్వరూపస్వభావవిశేషజ్ఞతై ప్రతిపా
దిప్పతాకనినైతు, ప్రథమమ్ శుద్ధసత్వత్తిన్నడియై యరళిచ్చెయోకితార్ (ఇతి శుద్ధసత్వమా
వతు) ఎన్యు శుడన్ది

శుద్ధసత్వమెన్యుతు - గుణానరమ్కలకాత సత్వగుణత్రైయడైయ తైన్యుపడి అత్తైయరళి
చ్చెయోకితార్ (రజస్తమస్సుక్కుల్ కలశాతే కేవలసత్వమాయ) ఎన్యు “క్షయస్తమస్య రజసః
పరాశే” ౨ “తమసస్తపాశే” 3 “తమసఃపరస్తాత్” “సచ్చైశక్తిమయే దివ్యే శుద్ధసత్వే
నుభాశే” ఎన్యు శ్రుతిస్మృతికలితే యిప్పడి శ్లోనిన్యుత్తితే (నిత్యమాయ) అతావతు - అ
నాదినిధనమాయరక్కు ౪ “తక్షతక్షరేపరమేవ్నిమన” ౫ “కాలాతీత మనాద్యస్తమప్రాకృత

౨ ఇది శుద్ధసత్వమనియు మిశ్రసత్వమనియు సత్వశూన్యమనియు
త్రివిధము

3 ఇందు శుద్ధసత్వమైనది - రజస్తమస్సులు కలియని కేవలసత్వ
మే, నిత్యమే,

౨ ఇట్లు దీనిలక్షణమును సెలవిచ్చినపిదప నీయచిత్తత్వమే ఒక్కసత్వగుణమునకు
ఆధారముగాను, సత్వ రజస్తమోగుణములు మూటికిని ఆధారముగాను, సత్వాదిగుణములు
లేకుండను మూడువిధములైయుండుటను సెలవిచ్చుచున్నారు (ఇది శుద్ధసత్వమనియును మిశ్ర
సత్వమనియును సత్వశూన్యమనియును త్రివిధము) అని

3. ఉద్దేశించినక్రమమందే అచిత్తులు మూటియొక్కయును స్వరూప స్వభావవిశేషము
లను ప్రతిపాదించునదిగాతలంచి మొదట శుద్ధసత్వముయొక్క విధమును సెలవిచ్చుచున్నారు.
(ఇందు శుద్ధసత్వమైనది) అని మొదలుపెట్టి

శుద్ధసత్వమనినది మరియుకగుణముకలియని సత్వగుణమును కలదియగుట దానిని సెల
విచ్చుచున్నారు (రజస్తమస్సులుకలియని కేవలసత్వమై) అని “రజస్సునకు వైగాన్యున్న
సరమపదమందు నివసించుచున్నవాడు” ౨ “ప్రకృతికన్న వైభాగమందు” 3 “ప్రకృతికన్న
వైశ” “(పరమేష్ఠి - పురుష - వీశ్వ - నివృత్తి - సురులసెడి) విదుశత్తులు స్వరూపముగా
గలదియును సుఖమునకు స్థానమైనదియును దివ్యము నగు శుద్ధసత్వమందు” అని శ్రుతిస్మృతు
లలో నిట్లు చెప్పబడినదిగదా. (నిత్యమై) అనగా-ఆద్యంతములులేనిదై యుండుట. ౪ “అది
నాశములేని పరమాకాశమందు” ౫ “కాలమునతిక్రమించినదయును ఆద్యంతములు లేనిదియును

జ్ఞానానందజనకమాయో, కర్మతాలస్తి కేవలభగవదచ్చై
యాతే విమాన గోపుర మణ్డప ప్రాసాదాదిరూపేణ పరిణ
మిక్కిక్కడవతాయో,

మచిన్ములమ్ | ప్రాప్యమర్చిపతా తిన్మిర్మయినసమానమై” ౧ “యత్తుమరాణమాకాశం
సర్వస్తాత్పరిమంధురమమ్ | యత్పంచ ప్రాప్యతి త్త్విజ్ఞా ముచ్యతే సర్వకల్పితై” ఎన్బితిను
డైయ నిత్యత్వమును శ్రుతిస్మృతికి లీతే శల్లపట్టతు (జ్ఞానానందజనకమాయో) శుద్ధసత్త్వమాకై
యాతే జ్ఞానానందజనకమాయురుక్కుమితే సత్త్వమ్ భూనకుభావహమాయితే యురుష్పతు ఆకై
యితే ‘శుద్ధసత్త్వే’ ఎన్బి వనవైరత్తితే ‘సుఖాకరే’ ఎన్బితు (కర్మతాలస్తి కేవలభగ
వదచ్చైయాయో) విమాన గోపుర మణ్డప ప్రాసాదాదిరూపేణ పరిణమిక్కిక్కడవతాయో
అతావతు. చేతనకొకర్తానుగుణమాక విచ్చిక్క, అన్ది విచ్చానుగుణమాక భగవత్సత్త్వమైతై
చతుర్వింశతితత్త్వమాయొక్కొన్బి పరిణమిత్తు, చేతనర్కు భగవద్గోపకరణభోగస్థానస్థా
కిం ప్రకృతితత్త్వమొల్పిన్బిక్కొన్బి శ్చభోగార్థమాకవుజ్ఞాన భగవదచ్చైయాయో విమానగోపు
రాదిరూపేణ పరిణమియానిట్కుమెక్కిన్బి “జ్ఞానానాం పూ రయోభ్యా తిస్యాం హిరిన్బి
యఃకోశః” యోవై తాం బ్రహ్మణోజేద ఆమృతేనాన్బిశాం పురీమ్” ౨ “అపరాజితాపూ
ర్బిప్రాణః” ౩ “ప్రజాపతేస్త్రిభాంవేత్ప్రపద్యే” ఎన్బి శ్రుతియలేయుమ్ శుద్ధిహేణ
నిత్యవిభూతియ లుజ్జాన దివ్యనగరదివ్యాయతినాగిక్కో శొల్లపట్టతు ఇతు తిన్బిభావ్య

జ్ఞానానందజనకమై, కర్మముచేతకాక కేవల భగవదచ్చైచేత వి
మాన గోపుర మంటప ప్రాసాదాదిరూపముగా పరిణమించ
వలసిన్బి,

నిత్యమైనదియును అగు అప్రాకృతస్థానము నాయందు లెన్సగనుంచుండిన మనస్సులుకల స
త్త్వమలచే అర్చిర్తార్థమువలన పొందగినది” ౧ “ఏపరవాకాశము ప్రాచీనమును సర్వాధిక
మును స్థిరమునో ఏపదిమునాం ది తత్త్వవేత్తలు సమస్తదోషముల చేతను విడువబడుచున్నారో”
అని దీనియొక్క నిత్యత్వమును శ్రుతిస్మృతులతో చెప్పబడినది (జ్ఞానానందజనకమై) శుద్ధ
సత్త్వమగుటచే జ్ఞానానందజనకమైయుండును సత్త్వము జ్ఞానసుఖములనిచ్చునదిగా గదా
ఉండును కావుననే ‘శుద్ధసత్త్వమందు’ అనినవిధప ‘సుఖమునకు స్థానమైనది’ యనినది
(కర్మముచేతకాక కేవల భగవదచ్చైచేత విమాన గోపుర మండప ప్రాసాదరూపముగ
పరిణమింపవలసిన్బి) అనగా - చేతనడు కర్మానుగుణముగ కోరగ, ఆకోరిక కనుగుణమైన
భగవత్సంకల్పముచే ఇరువది నాలుగు తత్త్వములగుచుండి పరిణమించి చేతనలకు అనుభవించ
తగినది, అనుభవించుటకు సాధన సామగ్రియైనది, అనుభవించుటకు స్థానమైనదియునైన
ప్రకృతి తత్త్వమనలేగాక, తనకు అనుభవించుటకొరకు శల్లినయచ్చైచే విమానగోపురాది రూప
ముగ పరిణమించినిల్చును అనుట “జ్ఞానతలపురం బయ్యోధ్య అందొక బంగారుఇల్లున్నది, విరజా
నదినచేత చుట్టబడియున్న దానినెవడెరుగునో” ౨ “పరమాత్మయొక్కనగరము, అపరాజితయను
పేరుగలది” ౩ “పరమాత్మయొక్కసభాస్థానీయంబగు నిండింబ్రవేంపుచున్నాను” అనిశ్రుతియం
దును శ్లోక సామగ్గ నిత్యవిభూతియందుగల దివ్యనగర దివ్యాయతినాదులు చెప్పబడినవి. దీనిని

నిరవధిక తేజోరూపమాయ్, నిత్యము క్తురాలు మీశ్వరనా

లుమ్ పరిచ్ఛేదికపరితాయ్,

కారిత శ్రీవైశ్ణవగద్యత్రితేదివ్యావరణ తిసహనాగ్నిప్రేదివ్యకల్పకతిమాపశోభితే, దివ్యో
ద్యానతీతసహగ్రకోటిభిరావృతేతిప్రపంచే దివ్యాయతినేకస్త్రింబ ద్వీచిత్రదివ్యరత్నమయ
దివ్యాసానమణ్డనే' ఎఱ్ఱతుడగ్గ విస్తరణ అనిచ్ఛయేగాఁతే (నిరవధిక తేజోరూపమా
య్) అతావతు - అగ్నిదీప్తిగ్రతేజసదార్థజ్ఞేయమ్ విశోభకల్పచుక్కుమ్బడి యశవిజ
న్దతేజస్సేవదేవాయుక్తైః ॥ (నత్రసూర్యోభాతి నచద్వితారకం నేమావిద్యుతోభాన్తి కుతో
యమగ్నిః" ౩, "అత్యర్థానలదిప్తం తత్సానం విష్ణుర్హతత్వః ॥ స్వయేప్రభయా రాజన్
దుష్పేర్హ్యం దేవదానవైః" ఎన్నక్కడవతీతే ౪ "శుడరోలియాయనిష్ఠ తన్నుడైచ్చో
తి" ౫ "శుభ్రీపట్నోదుష్ణుడరోచితైశ్శమ్" ౬ "ఓర్జుభుష్ణుడరోచితీ" ఎఱ్ఱాఘోరుమితి
నుడైయ నిరవధిక తేజోరూపత్వత్వై పులవిడగ్గలు మరుళిచ్ఛయేతారితే (నిత్యము క్తురాలు మీ
శ్వరనాలుమ్ పరిచ్ఛేదికపరితాయ్) అతావతు - ఇతినుడైయ పరిమాణాదికో ఒరువరాలుమళ
విడవొణ్ణాతపడి యరుక్కుమాయ్గ్ ౭ "తేమమపి ఇయతో పరిమాణమియదైశ్వర్యమ్ ఈదృశ
స్వభావ మితిపరిచ్ఛేత్తు మయోగ్యై" ఎఱ్ఱ నిత్యరాల్ పరిచ్ఛేదికవొణ్ణాతేఱ్ఱ శ్రీవైశ్ణవ
గద్యత్రితే భాష్యకార రరుళిచ్ఛయేతవితు మక్తురుక్కు మొక్కుమితే ఈశ్వరజ్ఞానతోపాతి

నిరవధిక తేజోరూపమై, నిత్యము క్తులచేతను నీశ్వరునిచేతను

పరిచ్ఛేదింప తగనిదియై,

భాష్యకారులు శ్రీవైకుంఠగద్యమందు, దివ్యమైనవియు ననేకములనగుండలచే నాపరింపబడిన
దియు దివ్యములైనకల్పవృక్షములచే శోభించుచున్నదియును దివ్యములైనసహద్యానములతో కూడి
యున్నదియు మిక్కిలి గొప్పదియు నగు దివ్యగృహమందున్న విచిత్రములైదివ్యములైన రత్న
ములతో కూడియున్న యాస్థాన మండపమందు ౧ అనిమొదలుపెట్టి విస్తరముగ నానతిచ్చిరిగదా.
(నిరవధిక తేజోరూపమై) అనగా-అగ్ని, సూర్యుడు మొదలగు తేజసదార్థములను మిలుగుదుపుర్వ
తో సమముగ నందునవిగ జేయునట్లుండునదియు కొలతలేనిదియునగు తేజస్సేస్వభావమైయుం
డుట. ౨ "అచ్చటసూర్యుడుప్రకాశింపుచుండలేదు చంద్రుడును నక్షత్రములనట్ల, ఈమెరుపులు
ప్రకాశింపవు. ఈఅగ్ని ఎట్లుప్రకాశించును" ౩ "ఓరాజా ! మహానభావుడగు విష్ణువుయొక్క
నెలవు సూర్యుడు అగ్ని మొదలగువారికన్న ప్రకాశమానమై స్వీయకాంతిచేతనే దేవదానవుల
చేచూడకకళ్యణముగాకయున్నది" అనదగియున్నదిగదా ౪ "నిరవధిక తేజోరూపమై ఏకరూపమై
యున్న సావసాధారణదేశము" ౫ "నుడిబడివర్తించుచున్న తేజస్సుమద్రమందు" ౬ "గొప్పతేజ
స్సేరూపముగాగల" అనియాఘోరును దీనియొక్క అవధిలేని తేజస్సురూపముగాగలిగియుండుటను
అనేకశబ్దములయందు నెలవెచ్చిరిగదా (నిత్యము క్తులచేతను నీశ్వరునిచేతను పరిచ్ఛేదింపతగనిది
యై) అనగా-దీనియొక్క పరిమాణము మొదలైనవి, యొకరిచేతను కొలతంబెట్టబీలుగా నట్లుండునది
యామెను. ౭ "వారలకునింతపరిమాణముగలిది, ఇంతవిశ్వర్యముకలది, ఇట్టిస్వభావముకలది,
అని నీశ్చయంబుటకుతగని" అని నీత్యులచేకొలువదగదని శ్రీవైకుంఠగద్యమున భాష్యకారులు
నెలవెచ్చినయదియు క్తులచేతను సరిపడును. ఈశ్వరజ్ఞానముతోపాటుమీరలజ్ఞానమునకును సర్వదర్శిత్య

అత్యద్భుతమూర్తియైన

౪ ఇతై శిలర్ జడమైనార్ కళో శిలర్ అజడమైనార్ కళో

యివర్ కళుడైయ జ్ఞానముక్తుమ్ సర్వదృశ్యముజ్ఞాతయాలే అనాలో పరిచ్ఛేదకైలామాక
లివర్ కళామమ్ పరిచ్ఛేదకైలామమ్ ఆక్రయాలో అవనుక్తుమరితేక్రై ఆనాలో, ఇవర్ క
ళుడైయ సర్వజ్ఞతైక్కు- కొత్తైవారాలోచెన్నిలో? వారాట సర్వజ్ఞతైయావతు - సర్వతైయు
ముళ్ళపడి యత్తైయతే పరిచ్ఛేదమాకలో పరిచ్ఛేదతైయమ్, అపరిచ్ఛేదమాకి లప్ప
యత్తైయమమ్ తే యుళ్ళుట సీమైయిల్ల తిత్తుత్తుమ్ సీమైయత్తైయామై సర్వజ్ఞతైక్కునుగుణ
మెన్నుమిడమ్, “దేవిత్యైవహిమావధినివారిజా నాపీర్వయాజ్ఞాయతే యద్యక్యేవ మథాపినైవ
యువనో సుర్వజ్ఞతా హియతే | యన్నాత్మేవ తదజ్ఞతా మనుగుణాం సర్వజ్ఞతాయావిదు
ర్యోహం భోజమిదన్తయాకిలవిద న్నాన్మోయమిత్తుచ్చితే” ఎన్త శ్రీస్తుతియే అభ్రాన్మని
చ్చెయ్తార్ ఇజ్జనన్తాకీలో “తినుక్కున్దనన్తైయత్తివరియాక్” ఎన్తివితువుమ్ సర్వజ్ఞ
తైయాడువిరొధిత్తుమ్ ఆక్రయాలో నిత్యముక్త్యైవర్ కళా లపరిచ్ఛేద్యమైవతిత్తుకుత్తైయిల్లై
ఇత్తాలో ఇతినుడైయ వైభవజ్ఞాన్మపడి (అత్యద్భుతమాయులుప్రతిష్ఠ) అత్యద్భుతత్యైమావతు-
అనుక్షణమూర్త్యాశ్చర్యాశ్చర్యావత్యమ్ “అనన్తాశ్చర్యాన్మమహావిభవ” ఎన్తారే తే భాష్యకా
రర్. ఆక శుద్ధసత్త్వమావతిష్ఠడియరుప్పత్తిన్తైయిల్లై

౪. (ఇతై శిలర్ జడమైనార్ కళో శిలర్ అజడమైనార్ కళో) అతావతు- ఇన్తశుద్ధసత్త్వ
నై ఇన్దరవృన్దనత్తైశిలర్ జడమైనార్ కళో, అజ్జనన్తిక్కు, శిలర్ జడమైనార్ కళో

అత్యద్భుతమైయుండునది యొకటి.

౪. దీనిని కొందరు జడమనినారు, కొందరు అజడమనినారు.

ముండుటను ఆతనిచే పరిచ్ఛేదింప శక్యమగునెడల వీరిచేతినును పరిచ్ఛేదింప శక్యమగునుగాదా
కావునవానిని అశక్యమనుట అయితే వీరిసర్వజ్ఞతకులోపము రాదా యనిన రాదు సర్వజ్ఞతయ
నగా-నంతటిని ఉన్న బొప్పన నెరుగుట కొలువతిగినదైనయెడను కొలిచియెరుగుట కొలువతిగ
నిదైన యెడల అట్లు ఎరుగుటయు నె కలది ఎల్ల లేనియొక్కదానియొక్క ఎల్ల నెరుగమి సర్వజ్ఞత
కు అనుగుణమనునంశము, “దేవీ! శీమహిమావధివారి చేతనునీచేతిను తెలియబడదు వినుమి
యిరువురి సర్వజ్ఞతకును లోపములేదు ఏదిలేనిదోదానినెఱుగమి సర్వజ్ఞతకు అనుగుణమైనదాని
నిగాఁజెప్పదురు గగ నారవిందమిట్టిదియని తెలిసికొనినవాడు మీదభ్రాంతుడనిచెప్పబడుచున్నా
డుగాదా” అని శ్రీస్తుతియందు కూర్తైత్తాన్మ సెలవిచ్చిరి ఇట్లుకానియెడల “తనకునుతనస్వభా
వము తెలియనివాడు” అనునిదియును సర్వజ్ఞతతో విరోధించును. కావుననిత్యముక్త్యైవరల చేత
కొలువతగనిదియనుదీనియందుకొడువలేదు దీనిచేతినిత్యవిభూతివైభవము చెప్పబడినదయ్యెను.
(అత్యద్భుతమైయుండునది యొకటి) అత్యద్భుతత్యైమనుగా- ప్రతిక్షణమందు నపూర్వమైన యా
శ్చర్యమును కలగఁజేయునట్లుండుట “అవధిలేనియాశ్చర్యముగలదియు, అవధిలేనివిభవముగ
లదియు” అనినారుగాదా భాష్యకారులు కాగా శుద్ధసత్త్వమనునది యిట్లుండునది యొకటి యనుట
యయ్యెను.

౪. (దీనిని కొందరు జడమనినారు కొందరు అజడమనినారు) అనగా- ఈ శుద్ధసత్త్వమునే ఈ
దర్శనము [సిద్ధాంతము] వారిలో కొందరు జడమనిచెప్పినారు. అట్లుగాక కొందరు అజడమనిచెప్పి

21. అడవిమానపోతు, నిత్యర్కమ్ ముక్తర్కమ్ ఈశ్వరనుక్కుమ్

జ్ఞాన ధైర్యములై యవుమె తోన్ గుమ్ * .

సంసారిక చిక్కుల్లో న్నాతు

రక శైలైః ౧ “దేవాజడాయ దిమాంకేనిదాహుః” ఎన్ఱి తు అభియు కరుణా

౪ అజహ్నైయావతు-స్పయం (ప్రకాశమస్తిక్యైర్విరుక్తైః అజహ్నైయావతు-స్పయం) ప్రకాశమయిరుక్తైః అత్యైయరలిచ్చెయ్కితార్ (అజహ్నానావోతు నిత్యర్కమ్ ముక్తర్కమ్ ఈర్గరనుక్తమ్ జ్ఞానత్రయభీవుమ్ తోర్ధ్రమ్) ఎన్

అడమనానో తెరతు-నవమెన్తువెడిరపక్షస్థాల్లకై యాతే, అప్పడియట్టకై యిప్పడియాన
 యో తెన్తుపడి అన్దపక్షైత్తెవిన్దైయనపాచిక్కై యాలేయవరే అమక్కురువే తిరువుళ్ళ మెన్తుతోన్దో, ధో
 నిన్తుతోన్దో న్నాన తెన్దుయ్యోయవువోన్దో, న్దుమన్తు, న్నానతా లే తన్దైయటియజేడ్డాతపడితానే ప్ర
 కాశక్కుమనపడి

౩ ఇప్పటి స్వయంప్రకాశమయియున్నమాకిల్ సంసారికగుక్కు జ్ఞానవేద్యమాకవేజ్ఞా
తే తానతోద్రువేజ్ఞానో వెనిజితక్కుయై యరుళిచ్చెయ్కెటార్ (సంసారికగుక్కుతోద్రువో
తు) ఎను

ఇతరులకు అభియంత్రకారే విస్తరణ ప్రతిపాదిక. పుట్టతు ఎజ్జనెయిన్మిల్; “త్రివిధా చేతనల్లో” ఎజ్జెడుత్తు, ‘అవశ్రోతో’ ప్రకృతియుమ్ కాలయుమ్ జడజ్జో, శుద్ధసత్వమాన ద్ర

౧. అజడమైనప్పుడు, నిత్యులకును, ముక్తులకును, ఈశ్వరునకును,

నములేకనే తోచును.

౬. సంసారులకుతోచదు.

నారు అనుట ఏ “ఇందులో మొదటిదానిని జడమనికొందరు చెప్పినారు” అనికదా ప్రామాణికులు చెప్పనది.

౧. జడమగుటయనగా - స్వయంప్రకాశము లేకయుండుట అజడమాటయనగా - స్వయంప్రకాశమైయుండుట. దానిని ఆనతిచ్చుచున్నాడు (అజడమైనపుడు నిత్యులకును ముక్తులకును ఈశ్వరమను జ్ఞానము లేకనును తోచును) అని

అజ్ఞమైనప్పుడు అనినది జడము అనియును ఒకపక్షముచేప్పుటచే అట్లుగాక ఇట్లైనయప్పుడు అనుట అపక్షమును విడిచిదీనిని ఉపశామించుటచే విరిగి ఇద్దరు సమతము అని తోచుచున్నది. జ్ఞానములేకనునుతోచునగా జ్ఞానముచే తనను యెరుగనక్కరలేకుండా తానే ప్రకాశించునని తాత్పర్యము.

౩. ఇట్లు స్వయంప్రకాశమై యుండు నెడల సంసారులకు జ్ఞానముచే నెరుగఁగినదికాన క్కరలేకుండా తానుగానే తోచవలదా అనుశంకయందు నెలవిచ్చుచున్నాఁడు. (సంసారులకు తోచదు) అని.

ఇదియుభియువులచేవి సరముగా ప్రతిపాదించబడినది. ఎట్లనగా-“త్రివిధాచేతనములు” అని యాత్రి హానిలో ప్రకృతియును కాలమును జడములు, శుద్ధసత్త్వమైనద్రవ్యమును జడవనిశిందయు

* ఇట్టియల్లో రోమన్, పర్షియన్, చిల ప్రకాశబలిష్టాన్నియు.

వ్యత్యైయుమ్ జడమెత్తు, ఎలర్ శ్లెల్లవర్ క్ జడత్వమానతు - స్వయంప్రకాశ మన్తి క్కె
యయక్కై భగవచ్చాస్త్రాది పూమర్పిమ్మణ్ణిన్ పర్ కళ, జ్ఞానాత్మకమాక శాస్త్రసిద్ధమా
కైయాతే శుద్ధసత్త్వద్రవ్యతై స్వయంప్రకాశమెన్స్పర్ క్ ఇప్పడి స్వయంప్రకాశమాకళ
సంసారికకుక్కు శాస్త్రీవేద్యమాకవేజ్ఞాతే తానేలోద్ధివేజ్ఞావో వెన్నిల్, సర్వజ్ఞాక్కు
గుడైయవుమ్ స్వరూపముమ్ ధర్మభూతజ్ఞానముమ్ స్వయంప్రకాశమాయరుక్కు, స్వరూపద్దన
క్కై స్వయంప్రకాశమాయ వేజ్ఞాల్లరుక్కుమ్ జ్ఞానాత్మరవద్యమానాపోలవుమ్, ధర్మభూత
జ్ఞానముమ్ న్యాశ్రయత్తుక్కై స్వయంప్రకాశమాయ, ఇతియు స్వయంప్రకాశమల్లానాపోల
వుమ్ ఇతివుమ్ నియతివిషయమాక స్వయంప్రకాశమానాల్ విరోధములై యోవేత్తయు
గపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతిః | తంప్రణమ్యహరిం శాస్త్రం న్యాయతత్త్వం ప్రచక్షేహే”
ఎన్నిటవడియే ధర్మభూతజ్ఞానతైలే సర్వత్యైయుమ్ సాక్షాత్కరిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిట వీత్యరనుక్కు
శుద్ధసత్త్వద్రవ్యమ్ స్వయంప్రకాశమా యరుక్కిటపడి ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఇననడైయ ధర్మ
భూతజ్ఞానమ్, దివ్యాత్మస్వరూపమ్ ముతలాక సర్వత్యైయుమ్ విషయాకరియానిట్లు, దివ్యా
త్మస్వరూపమ్ స్వయంప్రకాశమాయరుక్కిడాపోలే, ఇరువుమ్ స్వయంప్రకాశమాయరు
క్కులామ్ ఇప్పడి నిర్మిక్కుమ్ టుల్యమ్ విషయ ప్రకాశనకాలత్తిలే ధర్మభూతజ్ఞానమ్
స్వాశ్రయమాత్రత్తుక్కై స్వయం ప్రకాశమానాపోలే, ముక్తర్కుమప్పనెయిలే ఇతి
స్వయంప్రకాశమానాల్ విరోధములై ధర్మభూతజ్ఞానత్తినడైయ న్యాత్మప్రకాశనకై
యానతు విషయప్రకాశన మిల్లాతికాలత్తిలే కర్తవీశేషధర్మాలే ప్రతిబద్ధయానాపోలే,
శుద్ధసత్త్వత్తినడైయ న్యాత్మప్రకాశనకైయుమ్ బద్ధనకైయిల్ ప్రతిబద్ధయాకైయాతే శుద్ధ

చెప్పదురు జడత్వమనగా-స్వయంప్రకాశములేకయుండుట భగవచ్చాస్త్రాదులను విమర్శించిన
వారు జ్ఞానాత్మకముగా శాస్త్రసిద్ధమగుటచే శుద్ధసత్త్వద్రవ్యమును స్వయంప్రకాశమందురు ఇట్లు
స్వయంప్రకాశమైన యెడనుసంసారలకు శాస్త్రముచే నెరుగతగినది కానక్కరలేకుండా తానే
తోనిచలదాయనిన సర్వాత్మలయొక్కయు స్వరూపమును ధర్మభూతజ్ఞానమును స్వయంప్రకాశ
ములయినను స్వరూపము తనకేస్వయంప్రకాశమై వేరందరికును మరియొకజ్ఞానముచే నెరుగదగిన
దియైనట్లును ధర్మభూతజ్ఞానము లనయాశ్రయమునకే స్వయంప్రకాశమై ఇతరులకు స్వయంప్ర
కాశమకానట్లును, ఇదియునియతివిషయముగా స్వయంప్రకాశమయితే విరోధములేదు. “ఎల్ల
ప్పుడునొక్కమారు స్వయముగనంతటి నెవ్వడెరుగునో అట్టి శ్రీహరిని నమస్కరించి న్యాయతత్త్వ
మనుశాస్త్రమును జెప్పగలము” అనుచొప్పన ధర్మభూతజ్ఞానముచే సర్వమును సాక్షాత్కరించు
కొనియుండు నీశ్వరునకు శుద్ధసత్త్వద్రవ్యము స్వయంప్రకాశమై యుండుప్రకార మెట్లననగా, వీని
యొక్క ధర్మభూతజ్ఞానము, దివ్యాత్మ స్వరూపము మొదలుగనంతటినివిషయాకరించునదియైయుండ,
దివ్యాత్మ స్వరూపము స్వయంప్రకాశమైయుండునటుల, నిదియును స్వయంప్రకాశమైయుండవ
చ్చును. ఇట్లునిత్యులకును సమానము విషయమును ప్రకాశింపజేసెడి కాలమున ధర్మభూతజ్ఞాన
ము తనయాశ్రయమాత్రమనకే స్వయంప్రకాశమైనట్లు ముత్పలకు నాయవస్థయందు ఇది స్వయం
ప్రకాశమైతే విరోధములేదు ధర్మభూతజ్ఞానముయొక్క తనస్వరూపమును ప్రకాశింపజేసెడి
శక్తియొనది విషయములను ప్రకాశింపజేయుటలేని కాలమందుకర్తవీశేషములచే ప్రతిబంధింపఁ
బడినట్లెట్లు శుద్ధసత్త్వముయొక్క తనస్వరూపమును ప్రకాశింపజేసెడి శక్తియును బద్ధావస్థయందు

- 2 ఆత్మావిలుమ్ జ్ఞానత్రిలుమ్ భిన్నమానపడియెన్నెన్నిల్,
౧. నాన్లెన్న్ తోల్త్రామైయాలుమ్, శరీరక్కళాయ్ పరిణమిక్కై-
యూలుః

తత్త్వమ్ బద్ధగుప్రకాశయాత్మోక్తిః అథ “ధియస్త్వయంప్రకాశత్వం ముక్తా స్వాభావికం
యథా | బద్ధే కదాచి ల్నిగుద్ధం తథాత్రాపి నియమ్యతే” ఇవ్యళేపు అవస్థాన్తిరావత్త్రి వి
కారద్రవ్యత్తుక్కు విరద్ధమత్తు అక్రయాల్ ప్రమాణప్రతిపన్నార్థత్తుక్కు యుక్తివిరోధజ్ఞాల్ల
వక్షియిస్తే” ఎత్తు ఇప్పడి రహస్యత్రయసారత్తిలే ప్రతిపాదిక్కైయాల్

2 కీర్తే, ఆత్మాపునుజడమయ్ జ్ఞానము నుజడమయిరుక్కచ్చెయ్. తే అన్యోన్యమ్ భిన్న
మెన్నుమిత్తై దర్శిప్పిల్లాప్పోలే, శుద్ధసత్త్వముమ్ అజడమయిరుక్కచ్చెయ్. తే యివై యిరణ్ణిలుమ్
భిన్నమయిరుక్కుమ్బుడియై దర్శిప్పిక్కైక్కాక తిజ్జజ్ఞానుప్రశ్నత్తై యనువదిక్కిత్తార్ (ఆత్మా
విలుమ్ జ్ఞానత్రిలుమ్ భిన్నమానపడియెన్నెన్నిల్) ఎత్తు

౧ అనేక హేతుక్కళాల్ యతుత్తెన్దెదిర్శిప్పిక్కిత్తార్ (నాన్లెన్న్ తోల్త్రామైయా
లుమ్) ఎత్తు తుడక్కి

అథానను - ఆత్మి వస్తు ప్రత్యక్త్యాక్రయాల్ అహమెత్తు ప్రకాశయానిఱ్ఱుమ్, ఇతుపరా
క్కాక్రయాల్ ఇదమెత్తితే ప్రకాశిప్పతు ఇత్తాల్, ఆత్మావిల్ భిన్నమేన్న్ పడి శరీరాదికళా
య్ పరిణమిక్కైయాల్ ఆత్మావిలుమ్ జ్ఞానత్రిలుమిరణ్ణిలుమ్ భిన్నమెన్న్ పడి ఏకరూపనాక్రయాల్

- 2 ఆత్మకన్నను జ్ఞానముకన్నను భిన్నమాట యెట్లన్నను ?

- ౧ నేనని తోచక పోవుటచేతను, శరీరములై పరిణమించుట
చేతను,

ప్రతిబంధింపఁబడినదియగుటచే శుద్ధసత్త్వము బద్ధులకు ప్రకాశింపకుండును “జ్ఞానముయొక్క
స్వయంప్రకాశత్వము ఎటులముత్తులయెడ స్వాభావికమును, బద్ధునియెడ నొకానొకపుడు నిరో
ధింపఁబడినదియనో అట్టిచ్చటను నియమింపఁబడుచున్నది” ఇంతటియవస్థాంతరము కలు
గుట వికారముగలద్రవ్యమునకు విరద్ధముకాదు కాబట్టి ప్రమాణములచే సిద్ధమైనయర్థమునకు
యుక్తివిరోధముచెప్ప వీలులేదు” అని యిట్లు రహస్యత్రయసారమందు ప్రతిపాదించుటచే

2 క్రింద ఆర్థయు నజడమై జ్ఞానము నజడమైయుండ పరిస్పరము భిన్నమును దీనిని
చూపించినటుల, శుద్ధసత్త్వము నజడమైయుండ వీనిరెంటికన్న భిన్నమైయుండు విధమును చూ
పించుటకుగాను దాని నెరుగకొరవానిప్రశ్న ననువదించుచున్నారు (ఆత్మకన్నను జ్ఞానము
కన్నను భిన్నమాటయెట్లన్నను) అని

౧. అనేక హేతువులచే దానిని చూపించుచున్నారు (నేననితోచకపోవుటచేతను)
అని మొదలుపెట్టి.

అనగా - ఆత్మవస్తువు ప్రత్యక్తిగ్గుటచేతను ‘అహం’ [నేను] అని ప్రకాశింపు
చుండును, ఇదివరక్కగుటచే ‘ఇదం’ [ఇది] అనిగదాప్రకాశించుట. ఇదిదువలన ఆత్మకంటే
నేనుఅనుట శరీరముమొదలైనవిగ పరిణమింపఁబడుచే ఆత్మకన్నను జ్ఞానముకన్నను రెంటికన్నను

విషయజ్ఞశ్చై యోధీయపుష్ప తానేతోద్భూతై యాలుమ్, శబ్ద
స్వర్యాదికభుక్తాకై యాలుమ్, భిన్నమాకకృడవతు

౯ మిశ్రసత్త్వమావతు - సత్త్వరజస్తమస్సుకల్లో మూన్మాడుజ్ఞాడి
బద్ధచేతనరుడై యజ్ఞానానందజ్ఞభుక్తు తిరోధాయకమాయ్,

ఆత్మాపుక్కుపరిణామమిట్లైయితే జ్ఞానత్తుక్కు పరిణామముజ్ఞేయాకిలుమ్ శరీరాదికభాయపరిణ
మియాతీతే విషయనిరపేక్షిమాక ప్రకాశిక్తైయాలుమ్, శబ్దస్వర్యాదికభుక్తాశ్రయమాకై
యాలుమ్, విషయసన్నిధియలూఢీయ ప్రకాశిత్వభూతైయాత్మతే శబ్దాద్యాశ్రయమన్నిక్కే తద్దా
వాకమాయుక్కిట జ్ఞానత్తిల్ భిన్నమెప్పటి

౧౦ ఆకవిప్పటి శుద్ధసత్త్వత్తనడైయప్రకారత్తై యరుళిచ్చెయ్తారాయ్ నిష్టార్ కీర్త్, అ
నస్తరమ్ మిశ్రసత్త్వప్రకారత్తై యరుళిచ్చెయ్వతాక (మిశ్రసత్త్వమావతు) ఎత్తు తుడజుకితార్

మిశ్రసత్త్వమావతు - రజస్తమస్సుకల్లోదే కూడిన సత్త్వగుణత్తైయడైతానతు అత్తైయరుళి
చ్చెయ్కితార్ (సత్త్వరజస్తమస్సుకల్లో మూన్మాడుజ్ఞాడి) ఎత్తు “త్రిగుణం తజ్జగద్యోని
రనాది ప్రభవావ్యయమ్” - “త్రిగుణంకర్మిణాం త్షేత్రం ప్రకృతే రూపమవ్యతే” ౩
“సత్త్వి రజస్తమ ఇతిగుణాః ప్రకృతీసమ్భవాః” ఎన్నక్కడవతితే (బద్ధచేతనరు
డైయ జ్ఞానానందజ్ఞభుక్తు తిరోధాయకమాయ్) అతావతు - గుణత్రయాత్మకమయిరుక్తై
యాలే రజస్తమోశత్రాలే జ్ఞానాదికభుక్తుతిరోధానత్తై పృణ్ణమౌగై చేతనరుడైయజ్ఞానా

విషయములను విడచి తానేతోచుటచేతను, శబ్దస్వర్యాదులు
కలుగుటచేతను, భిన్నముకావలెను.

మిశ్రసత్త్వమైనది - సత్త్వరజస్తమస్సులు మూటితోడంగూడి
బద్ధచేతనలయొక్క జ్ఞానానందములకు తిరోధాయకమై,

వేగు అనుట ఒక్కరూపము కలిగియుండుటచే ఆత్మకు పరిణామములేదుగదా జ్ఞానమునకు పరి
ణామమున్నను శరీరాదులుగ పరిణమింపదుగదా విషయములనపేక్షింపక ప్రకాశించుటచేత
ను, శబ్దస్వర్యాదులకాశ్రయమగుటచేతను, విషయములసన్నిధానమందుకాక ప్రకాశింపనిది
యును శబ్దాద్యాశ్రయముకాక దానినిగ్రహించునదియైయుండు జ్ఞానముకన్నవేఱుఅనుట.

౧౧ కాగా, నిట్లు క్రింద శుద్ధసత్త్వముయొక్కవిధమును సెలవిచ్చినవారైరి ఇకను
మిశ్రసత్త్వవిధమును సెలవిచ్చునదిగ (మిశ్రసత్త్వమైనది) అని మొదలుపెట్టుచున్నారు

మిశ్రసత్త్వమైనది రజస్తమస్సులతోకూడిన సత్త్వగుణమును కలిగియున్నది దానిని
సెలవిచ్చుచున్నారు (సత్త్వరజస్తమస్సులు మూటితోడంగూడి) అని. “కారణము
జన్మము నాశములేనిదియును, సత్త్వరజస్తమగుణస్వరూపమైనదియును, అగు అది (అవ్య
క్తము) జగత్కారణమైనది” - “సత్త్వరజస్తమగుణాత్మకమగు కర్తవశ్యులయొక్క
స్థానము ప్రకృతియొక్కరూపముగచెప్పబడుచున్నది” ౩, “సత్త్వము రజస్సు తమము నను గుణ
ములు ప్రకృతవలన గలిగినవి” అనదిగియున్నదిగదా (బద్ధచేతనలయొక్క జ్ఞానానందములకు
తిరోధాయకమై) అనెగా గుణత్రయాత్మకమైయుండుటచే రజస్తమోశముచేత జ్ఞానాదులకుతిరో
ధానమును (అడ్డు) చేయుననుట. చేతనలయొక్క జ్ఞానానందములకు అడ్డుఅయి అనిసామాన్యముగ

విపరీతజ్ఞానజనకమాయ్,

స్వభుక్తు తిరోధాయకమయ్యెను సామాన్యనోల్లాసే, (బద్ధచేతనరుదైయ) ఎట్లు విశేషిక్తైర్దయా లే - కర్మ సంస్కృత్య రాన చేతనరుదైయ జ్ఞానాదికభుక్తయతు తిరోధాయక మైస్తు పడి అల్లతు విచ్ఛిన్నముక ప్రాకృతశరీరపరిగ్రహమున్నట్టి నిత్యము క్తురుదైయజ్ఞానాదికభుక్తు మితు సహోద్భవతై స్పష్టపేక్షివరుమితే ఆత్మయా లే "అహృతసహజదాస్యా సూన్య యస్య" స్వబద్ధా విమలచరమదేహో ఇత్యమిరిబద్ధామ | మహితమరుజతిరిక్త స్థావరత్వాశ్రయస్తే" ఎన్నిటి పడిమే నిత్యము క్తురుమిక్లేవద్దు ప్రాకృతదేహబద్ధే పరిగ్రహితు శేషిక్తయతైస్పష్టమశేవి లవరకభుక్తితు సహోద్భవతైస్పష్టమైయా లే, బద్ధచేతనరుదైయ జ్ఞానాదికభుక్తయతు తిరోధాయక మెన్న మిహిమిద్ధమ్. "అనిశయా శోచతి మహ్యమానః" "అనాదిమాయయానుష్ఠః" ర 'భగవద్వాయారోహితస్వప్రకాశః' ఎన్నక్కడవతితే (విపరీతజ్ఞానజనకమాయ్) విపరీతజ్ఞానమానకు - అతస్మిన్ స్థుబద్ధిః అతావతు - అనాత్మనానదేహాత్మ లాత్మబుద్ధియుమ్, అస్వతంత్రమాన వాత్మివస్తువిత్ స్వతంత్రబుద్ధియుమ్, అనన్యతేన మానవతుత్వనిన్వల న్యతేషత్వ బుద్ధియుమ్, అనిర్వరణవరకతో చక్రలీశ్వరత్వబుద్ధియుమ్, అపురుషార్థమానవైశ్వర్యాదికలి లే పురుషార్థత్వబుద్ధియుమ్, అనుపాయబద్ధశానపద్ధోరే ఉపాయత్వబుద్ధియుమ్ తుడక్కమాన వై. యథాజ్ఞానతైమతైశ్చమళవస్తికే, ఇప్పడియిగ్ధుశ్చ విపరీతజ్ఞానబద్ధై యుమ్ బద్ధచేతనరుదైయ కాన్మిణ్యుమాయిత్తు 'భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం విపరీతజ్ఞానజననీమ్' ఎట్లు

విపరీతజ్ఞానజనకమై,

చెప్పక (బద్ధచేతనలయొక్క) అనివిశేషించుటచే కర్మముతో గూడిన చేతనలయొక్క జ్ఞానాదులకే యది అడ్డుఅరుట. లేక విచ్ఛిన్నముగ ప్రాకృతశరీరపరిగ్రహమును చేసెడి నిత్యము క్తులయొక్క జ్ఞానాదులకు నిది సంకోచమును చేయవలసివచ్చునుగాదా కాబట్టి "హరింపఁబడిని సహజ దాస్యముగల నిత్యనూరులును, జాతిపోయిన సంసారబంధముగల ముక్తులును, నిర్మలమైన చరమ శరీరముగల ముముక్షువులును అనువీర శ్రీరంగమందు మనుష్యత్వ తిర్యక్త్వ స్థావరత్వములను పొందుచున్నారు" అనుచొప్పన నిత్యముక్తులు నిచ్చటికేవచ్చి ప్రాకృతదేహములను పరిగ్రహించి శేషిక్తయమును చేయునపుడు వారలకిది సంకోచమును చేయకపోవుటచే బద్ధచేతనల యొక్కజ్ఞానాదులకే యదిఅడ్డుఅనునంశము సిద్ధము "భోగ్యభూతమైన ప్రకృతిచేత నాచ్ఛాదింపఁబడినవాడై జీవుడు శోకింపుచున్నాడు" "అనాదియగు నవిద్యచేసిద్ధించినవాడు" "ఈశ్వరునిదియు మాయాబ్రహ్మచే జెప్పబడునదియునగు ప్రకృతిచేతను కప్పబడిన ఆత్మప్రకాశముగల" అనతగినవిగదా (విపరీతజ్ఞానజనకమై) విపరీతజ్ఞానమనగా-అదికానిదానియందు ఆతలంపు. అనగా-ఆత్మకానిదేహమందు ఆత్మయనెడి తలంపును, అస్వతంత్రమగు ఆత్మవస్తువునందు స్వతంత్రమనెడి తలంపును, మరియొకదానికి శేషముకానిదానియందు మఱియొకనికి శేషమని యెడితలంపును, ఈశ్వరుడుకానిదానియందు ఈశ్వరుడనెడితలంపును, పురుషార్థములుకాని విశ్వార్థాదులయందు పురుషార్థములనియెడితలంపును, ఉపాయములుకానిదానియందు ఉపాయములనియెడి బుద్ధియును, మొదలైనవీ. సరియగు జ్ఞానమును మరసించుటకాక ఇట్లుండు విపరీతజ్ఞానములను బద్ధచేతనలకు కలుగ చేయునదియయ్యెను. "భగవంతుని స్వరూపమును మరుగుపఱచునదియును, విపరీతజ్ఞానమును పుట్టించునదియును" అని దీనిని భాష్యకారులును, నెల

నిత్యమాయ్, ఈశ్వరనుక్కు (క్రీడాపరికరమాయ్, ప్రదేశభేద
త్రాలుమ్ కాలభేదత్రాలుమ్ సదృశమాయుమ్ వినదృశమాయు
మిరుక్కుమ్ వికారజ్జలై యుక్కుక్కడనతాయ్,

ఇతుత్తైన్ బావ్య కారములచెప్పయ్తానా (నిత్యమాయ్) అలావతు - ఉత్పత్తివివాదర
హితమాయ్. ౧. “అజామేకామ్” ౨ “గౌర నాద్యన్తివతీసానిత్రీ ధూతభావిన”
౩ “అచేతి నాపరాధాని నిత్యా సతిరవిద్రయా” ౪ “వికారి జనన మ్మూనమప్తరూపా మజాంస్య
నామ్” ఎన్నక్కడవతితే (ఈశ్వరనుక్కు (క్రీడాపరికరమాయ్) అలావతు - సత్యేశ్వరి
నుడైయజగత్సృష్ట్యాదిలై క్కుప్పకరణమాయ్. ౫ “క్రీడతోబాలకీ క్షేపచేష్టాంతస్య నిశా
మయ,” ౬ “అప్రమేయో నియోజ్యశ్చయత్ర కామగమోనః” మోదతే భగవాన్కృతై ర్పాలః
క్రీడనక్రైవ,” ౭ “త్వంవ్యభిచ్ఛిరదభిచ్ఛి” కర్తనూత్రోపవాదితైః | నా లేవిహరవిక్రీడా
కిన్తుక్రైవజన్తుభిః” ఎన్తు శ్శొల్లప్పడుకితి సర్వేశ్వర హడైయ లీలెక్కు గుణత్రయత్తైక్రయా
న ప్రకృతియితే ప్రధానోపకరణమ్ ౮ “నితానితావరక్తాచ సర్వకామదుపూవిభా” ఎన్న
క్కడవతితే ౯ “దైవీహ్యేషాగుణమయా” ఎన్తు తానేయలిచ్చెయ్తానితే (ప్రదేశభేద
త్రాలుమ్ కాలభేదత్రాలుమ్ సదృశమాయుమ్ వినదృశమాయుమిరుక్కుమ్ వికారజ్జలై యుక్కు
క్కడనతాయ్) ప్రదేశభేదమావతు - గుణవైషమ్యముల్లి ప్రశశముమ్ ఇతుతనక్కు గుణై

నిత్యమై, ఈశ్వరునకు (క్రీడాపరికరమై, ప్రదేశభేదముచేతను
కాలభేదముచేతను సదృశమైయును వినదృశమైయునుండు వి
కారములను పుట్టించునదై,

విచ్చిరిగదా (నిత్యమై) అనగా - పుట్టుకచావులేనిదియుండుట ౧. “పుట్టుకలేనిదియు నొక్కట
యును” ౨. “ప్రకృతి, ఆద్యంతములు లేనిదియును సమస్తవృష్టి పృథులను చేయునదియును” ౩. “ప్ర
కృతి, అచేతనంబును ఇతరులకు శేషమును నిత్యమును ఎల్లప్పుడును వికరించునదియును”
౪. “వికారమునకులుగఁ జేయునదియు జ్ఞానహవ్యమైనదియును ఎనిమిదిరూపములుకలదియును
జన్మమలేనిదియును స్థిరమైనదియునగు ప్రకృతినీ” అనదగియున్నదిగదా (ఈశ్వరనుక్కు (క్రీడా
పరికరమై) అనగా సర్వేశ్వరునియొక్క జగత్సృష్ట్యాదిలీలకుపకరణమైయుండుట ౫. “అడు
కొనుచున్న బాలునిచేష్టంబోలు వానిచేష్టను చూడుము” ౬. “అపరి చేష్టదుడును నియోగింపబడని
వాడును క్షేపాచ్చానంచారియు సర్వమువిశమందుకలవాడును అగుభగవంతుడు క్రీడోపకరణము
తోబాలుడువలె ధూతములతో ఎచ్చటసంతోషించుచున్నాడో” ౭. “ఓక్రీహరీ! నీవుకర్త
నూత్రమున కట్టబడినవియును వైకృతయుచున్నవియును క్రిందికిపడుచున్నవియునగు జంతువుల
తో ఆటకొరకైనబంతులతోవలె క్రీడించుచున్నావు” అనిచెప్పబడుచున్న సత్యేశ్వరుని
యొక్కలీలకు గుణత్రయత్తైక్రయగు ప్రకృతిగదా ప్రధానోపకరణము ౮. “ఓస్వామీ తెల్లనిది
యును నల్లనిదియును ఎఱ్ఱనిదియును (అనగా సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మిక) సమస్తమైనకోరిక
లనుఇచ్చునదియును” అనదగియున్నదిగదా. ౯. “క్రీడించుటకు ప్రవర్తించిననాచేతనిర్నింపబడి
నదియును సత్త్వరజస్తమోగుణమయమైనదియునగు ఈమాయ” అని తాత్పర్యంబిచ్చియున్నాడు
గదా. (ప్రదేశభేదముచేతను కాలభేదముచేతను సదృశమైయును వినదృశమైయునుండు వికా
రములనుపుట్టించునది) ప్రదేశమనగా - గుణవైషమ్యములేని ప్రదేశమును గుణవైషమ్యముగల ప్రదేశ

(ప్రకృతి, అవిద్య, మాయైయెన్నిటవేరకళై యుడై తాయరు
క్కు మచిద్విశేషమ్.

వమ్యముళ్ళు, కార్యోన్మథున స్థూలత్తిలేయితే అంతవిడ మెల్లామ్ గుణసామ్యపన్ను
యిరుక్కుమి త్తనై అతిల్, గుణవైవమ్యమిల్లాతవిడమ్ సదృశవికారమాయరుక్కుమ్, వైవమ్య
ముళ్ళవిడమ్ వినదృశవికారమాయరుక్కుమ్ సదృశవికారమావతు - నామరూపవిభాగనిర్దేశా
నర్హమాయరుక్కుమ్ సూత్తవికారమ్ వినదృశవికారమావతు - నామరూపవిభాగ నిర్దేశయో
గ్యమాయరుక్కుమ్ స్థూలవికారిమ్ “గుణసామ్యమనుక్తిమన్యానమ్” ఎక్కైయాలే అవ్య
క్తావస్థైలుళ్ళ వికార మెల్లామ్ సదృశమాయరుక్కుమ్ మహదాది వినదృశవికారమాయరు
క్కుమ్ ఇని కాలభేదమావతు - సంహారకాలముమ్, సృష్టికాలముమ్ సంహారకాలత్తిలితు
అవిభక్త తమస్సాయ్క్కిడక్కైయాలే, ఓరిడ త్తిలుమ్గుణవైవమ్య మిల్లా మైయల్ ఎల్లమొక్క
సదృశవికారమాయరుక్కుమ్ సృష్టికాలత్తిలే భగవదధిష్ఠాన విశేషత్తాలే విభక్తమాయ, కార్యో
న్మథునాయ్, గుణవైవమ్యమిట్టనవాతే వినదృశవికారత్తై యుడైత్తాకానిఱ్కుమ్ సతతవికా
రాస్పదమాయరుక్కైయాలే యతుక్కు సత్తాప్రయుక్తమితేవికారిమ్ అతినుడైయ సాత్త్వసా
త్త్వనిబన్ధనమాన విభాగనిర్దేశమితే యుళ్ళు అల్లతునిర్వికార మాయరుప్పతోరవస్థయుమిల్ల
యితే (ప్రకృతి, అవిద్య, మాయైయెన్నిటవేరకళై యుడై తాయరుక్కు మచిద్విశేషమ్)
మిశ్రసత్త్వమావదు - ఇప్పడిఇరుప్పతోరచిద్విశేష మెట్టు, వాక్యాన్వయమ్

(ప్రకృతి, అవిద్య, మాయయను పేరులం గలిగియుండు సచి
ద్విశేషము

శమును దీనికి గుణవైవమ్యముగలుగుట కార్యోన్మథునైనస్థూలమందుగదా అట్లుకాని ప్రదేశ
మంతయును గుణములు సమానముగగలదియైయుండు నింతియ అందుగుణవైవమ్యములేనియె
డను సదృశవికారమైయుండును వైవమ్యముగలయెడను వినదృశవికారమైయుండును సదృ
శవికారమనగా-నామరూపవిభాగమునేయుటకు తగకయుండు సూత్తవికారిము వినదృశవికా
రమనగా, నామరూపవిభాగమునేయుటకు యోగ్యమైయుండు స్థూలవికారిము “గుణసామ్య
మనగా- గుణములకు హెచ్చుతగ్గులులేకయునికి” అనుటచే అవ్యక్తావస్థయందలి వికార మెల్ల
సదృశమైయుండును మహత్తుమొదలువినదృశమైయుండును ఇది కాలభేదమనగా-సంహారకా
లంబును సృష్టికాలంబును సంహారకాలమందిది యవిభక్తమైనైయుండుటచే అచోటను
గుణవైవమ్యములేకపోవుటచే నంతటను సదృశవికారమైయుండును. సృష్టికాలమందు భగ
వంతుడు అధిష్ఠించియుండుటచే విభక్తమై కార్యోన్మథునైన గుణవైవమ్యము కలిగినతోడనే
వినదృశవికారమును కలుగచేయునదిగానుండును ఎల్లప్పుడును వికారిమునకు స్థానమైయుండు
టచే దీనికి సత్తాప్రయుక్తముగదా వికారిము. దానియొక్కతగు హెచ్చులవలనగలిగిన విభాగ
నిర్దేశమేగలది. అట్లుకాక నిర్వికారమైయుండు వాకయవస్థయులేదుగదా. (ప్రకృతి, అవిద్య,
మాయ, యనుపేరులు గలిగియుండు సచిద్విశేషము) మిశ్రసత్త్వమనునది యిట్లుండు వాకయచి
ద్విశేషమని వాక్యాన్వయము.

౧౦ ప్రకృతియెన్నిటను-వికారజ్జులై ప్పిటప్పికై యాలే, అవిద్య
యెన్నిటను - జ్ఞానవిరోధియైకై యాలే, మాయయెన్నిటను -
విచిత్రసృష్టియై ప్పణ్ణుకై యాలే

౧౦ ప్రకృత్యాది నామభేదజ్గతిలనుడైయు స్వభావజ్జులై ప్పవర్తవన్త తెన్నితార్ (ప్రకృతి
యెన్నిటను) ఎట్లు తుడగి

అతావతు - ౧ “మూలప్రకృతిరవికృతిః” ఇత్యాదికలితే ప్రకృతిశబ్దమ్ కారణనాచి
యాక చొల్లపట్టతితే ఇతితా నుపాదనకారణత్వక్లేనాచకమ్ ఆక్రైయితే, బ్రహ్మత్వినై
య జగదుపాదానత్వత్వైచొల్లకిటనూత్రకారణ, “ప్రకృతిశ్చప్రతిజ్ఞాద్బ్రహ్మనానుపరోధాత్”
ఎట్లు ప్రకృతి శబ్దత్వైశొల్లిల్లదు ఆక్రైయాలే ఇతైప్రకృతియెన్నిటను, మహదాదివికారజ్జులై
త్తినబ్బకల్పినినమ్ జనిప్పికై యాలే అవిద్యాశబ్దమ్, విద్యాభావత్తుక్కుమ్, విద్యేతరత్తుక్కుమ్
విద్యావిరోధిత్తుక్కుమ్ వాచకమాయరున్తలే యాకిలుమ్, విషయానుగుణమాయితే ప్రయోగమిరుప్ప
తు ఆక్రైయాలితైయవిద్య ఎన్నిటను జ్ఞానవిరోధియైకై యాలే (జ్ఞానానందజ్గతుక్కు తిరోధా
యకమాయ) ఎట్లు, ఇతినుడైయజ్ఞాన విరోధిత్వద్వాక్ కీర్త్యై శొల్లపట్టదితే ఆసురరాక్షసాదికలై
ఆశ్చర్యకరతవ్యత్వైప్పల్లదు మాయాశబ్దత్వై శొల్లకిటావోలే, ఇతైయుమ్ మాయెన్నిటను -
విచిత్రసృష్టియై ప్పణ్ణుకై యాలే అతావతు - ఒత్తుపోల్తున్తై విన్తయనీయజ్గళానకార్యజ్జులై
జనిప్పికై

౧౦. ప్రకృతియనుట - వికారములను పుట్టించుటచేత; అభిద్యయ
నుట - జ్ఞానవిరోధియౌటచేత, మాయయనుట-విచిత్రసృష్టిని
చేయుటచేత.

౧౦ ప్రకృత్యాది నామభేదములు దీనియొక్క స్వభావములను పట్టివచ్చినది యనుచున్నా
రు (ప్రకృతియనుట) అనిపారంభించి.

అనగా-౧ “మూలప్రకృతివికృతికాదు” అను మొదలగువానియందు ప్రకృతిశబ్దము కారణ
మును చెప్పనదిగ చెప్పబడినది ఇదియునుపాదానకారణమునకే వాచకము కావుననే బ్రహ్మము జగ
త్తునకుపాదానకారణము అనిచెప్పెడినూత్రకారులు “ప్రకృతియును ఉపాదానంబును ప్రతి
జ్ఞాద్బ్రహ్మంతములకువిరోధము లేనందుటవలన” అనిప్రకృతిశబ్దముచేచెప్పినది కావున దీనినిప్రకృ
తియనుట మహదాదివికారములను తనవక్తునండి పుట్టించుటచే అవిద్యాశబ్దము విద్యలేమికిని, విద్య
కన్న వేరునకును, విద్యావిరోధికిని, వాచకమైనదైనను విషయానుగుణముగాగదాప్రయోగముండుట.
కావున దీనివిద్యయనుట జ్ఞానవిరోధియగుటచే (జ్ఞానానందములకు తిరోధాయకమై) అని ఇది
జ్ఞానమునకువిరుద్ధము అనునంత మెక్రింద చెప్పబడినదిగదా అనురులయొక్కయు రాక్షసులయొ
క్కయు, వ్యాపారములను ఆశ్చర్యకరములగుటను ఫట్టిమాయాశబ్దముచే చెప్పనట్లు దీనినిమాయ
యనుటవిచిత్రసృష్టినిచేయుటచే అనగా ఒక్కదానివలెనొకటికాక ఆశ్చర్యకరములగు కార్య
ములనుపుట్టించుట.

౧౧ ఇతు తాత్ పాశ్చాత్యులనుమ్ పోజీయైస్తుమ్ కరుమేద్దిరియమై
మ్యూతమిశ్చివ్యయిరేయ్ పిరకిరుతిమానాక్షారమనన్దళి” ఎన్నిట
పడియే ఇరువత్తునాలుత తత్త్వమాయరుక్కుమ్.

౧౧ ఏవమ్యూతమానవచిత్తుతాత్ కార్యకారణరూపేణ అనేక తత్త్వమాయరుక్కు
మ్యుడియై యరుచిచ్చయ్కితార్ (ఇతుతాత్ పాశ్చాత్యులన్) ఎన్లు, తుడల్ల

విమ్యులన్-శబ్దాదిగళి పొజ్గుతలాలి చేతనరై వికృతిరామ్యుడిపణ్ణుకై క్కీడానివివర్థి
నుడైయ వుడ్రేక జ్ఞోలుగ్గిటతు ఇవ్విడత్తిల్ విశేష్యమాత్రమే అపేక్షితమ్ పోజీయైస్తావన-
శ్రోతాదికళి కరుమేద్దిరియమ్-వాగాదికళి విమ్యూతమ్-గగనాదికళి ఇశ్చివ్యయిరేయ్ పిర
కిరుతి ఎన్దుతు-సంసారదత్తైయలిన్వాత్తావోడే అత్తిస్తసంస్కృతైయాయ్ క్కిడక్కిటప్రకృతియన్దు
పడి ఇజ్జుమ్ విశేష్యమాత్రమితే తత్త్వసజ్జ్యేకు వేణ్ణవతు మానాక్షారమనన్దళావన-
మహానుమ్, అహజ్జూరముమ్, మనస్సుమ్ ఇప్పడి ఇరువత్తునాలుత తత్త్వతైయు మరుచిచ్చయ్
కిటవాహ్మార్, తన్నాత్రజ్జలై యరుచిచ్చయ్యాయ్ శబ్దాదికలైయరుచిచ్చయ్తతు తన్నాత్రజ్జళుకు
భూతజ్జళోడు స్వరూపభేదమిన్దియిలే అవస్థాభేదమాత్రమాకైయాలే తన్నాత్రజ్జళానభూతజ్జళో
పత్తైయుమ్ అల్లత తత్త్వమాక్కి శబ్దాదికలైన్దైయుమ్ విద్యుతత్త్వజ్జళాక్కిణ్ణు ఇవైయుమ్,
ఏకాదశేద్రియజ్జళుమ్, ప్రకృతి మహదహజ్జూరజ్జళుమాక చతుర్వింశతి తత్త్వమెన్దుకొళ్ళువతు
మొరుపత్తుముణ్డాకైయాలే, ఉభయపత్తులిటుమ్ తత్త్వసజ్జ్యేయిల్ న్యూనాతిరేకమిన్దైయితే
ఆకైయాల్, ఇప్పాట్టిత్తోన్నపడియే యరువత్తునాలు తత్త్వమాయరుక్కు మెన్దుతాయ్దొలు

౧౧. ఇది “పాశ్చాత్యులనుమ్ పోజీయైస్తుమ్ కరుమేద్దిరియ మైమ్యూత
మిశ్చివ్యయిరేయ్ పిరకిరుతిమానాక్షారమనన్దళి” అనుచోప్పన
ఇరువదినాలుగు తత్త్వములై యుండును.

౧౧ ఇట్టియచిత్తు కార్యకారణరూపమున అనేక తత్త్వమైయుండు విధమున సెలవిచ్చు
చున్నారు (ఇదిపాశ్చాత్యులన్) అని మొదలుపెట్టి

విమ్యులన్-శబ్దాదులు. పొంగుటచే చేతనులను వికృతులగునటులచేయుటకు సమర్థమైన
వీనియొక్క యుడ్రేకము చెప్పబడుచున్నది ఇచ్చటవిశేష్యమాత్రమే వివక్షితము. పోజీయైస్తు-
అనగా శ్రోతాదులు కరుమేద్దిరియమ్-వాగాదులు విమ్యూతమ్-గగనాదులు ఇశ్చివ్యయిరేయ్
పిరకిరుతి, అన్నది సంసారదశయందీయాత్తతో మిక్కిలి కలిసియుండు ప్రకృతియనుట.
ఇచ్చటను విశేష్యమాత్రమే తత్త్వసంఖ్యకు కావలసినది మానాక్షారమనంగళి అనునవి మహా
త్తు, అహంకారము, మనస్సును ఇట్లు ఇరువదినాలుగుతత్త్వములను సెలవిచ్చెడి ఆహ్మారులు
తన్నాత్రలను సెలవిచ్చక శబ్దాదులను సెలవిచ్చినదితన్నాత్రలకు భూతములతో స్వరూపభేదము
కాక అవస్థాభేదమాత్రమగుటచే తన్నాత్రలైనభూతములు పదింటిని విదుత తత్త్వములంజేసి శబ్దా
దులైదింటిని విదుత తత్త్వములుగగొని ఇవియును పదునొకండిండియములును ప్రకృతి మహద
హంకారములునుగ ఇరువదినాలుగుతత్త్వము లునికొనునదియు నొకపత్తుముండుటచే. రెండుపత్తు
ములయందును తత్త్వముల లెక్కలొ హెచ్చుతగ్గులేదుగదా. కాబట్టి ఈపాశ్చర్యుండుచెప్ప
బడినట్లు ఇరువదినాలుగుతత్త్వమై యుండుననుట యయ్యెను.

౧౨. ఇతిల్ ప్రథమతత్త్వమ్ ప్రకృతి

౧౩. ఇతు అవిభక్తతత్త్వస్సెష్ఠమ్, అక్షరమెష్ఠమ్ శిలవవస్థైక్యై
యుడై త్రాయరుక్మమ్

౧౨ ఇహాట్టిల్ తత్త్వజ్ఞైశ్చాన్మవిత్తనైయోధీయ అవశ్శీనదైయ క్రమకథనమ్ పణ్ణిత్తైయితే ఆత్తయాల్ ఇతిల్ ప్రథమతత్త్వమేతన్నమాకాక్షైయితే యరళిచ్చెయ్కి తార్ (ఇతిల్ ప్రథమతత్త్వమ్ ప్రకృతి) ఎష్ఠ

ప్రకృతియెష్ఠమ్, ప్రధానమెష్ఠమ్, అవ్యక్తమెష్ఠమ్, ప్రథమతత్త్వత్తుక్కుప్పేర్ ప్రకృతిష్ఠమ్ శొల్లైక్కడిమున్నే శొల్ల పట్టుతు, ప్రధానమెన్దిఱతు - ఎప్పెరమానదైయల్లెక్క ప్రధానమానవుపకరణమాకైయాలే అవ్యక్తమెన్దిఱతు - అనభివ్యక్తగుణవిభాగామాకైయాలే

౧౩ ఇప్పడి ప్రథమతత్త్వమాన ప్రకృతికుణ్ణానవవస్థావిశేషజ్ఞై యరళిచ్చెయ్కి తార్ (ఇతు అవిభక్తతత్త్వమ్) ఎష్ఠ తుడజ్ఞై

అతామతు. “అవ్యక్తమక్షరలీయతే, అక్షరం తమసిలీయతే, తమఃపరేదేవవీక్షితభవతి” ఎన్దిఱపడియే సంహృతిసమయత్తిల్ అవ్యక్తావస్థైలైస్త అక్షరావస్థమాయ్, అతుతామత్తులై స్థ అతినూత్తమాయ్, తమశ్శబ్దవాచ్యమాయ్, అతుతామత్ నామరూపవిభాగానర్హమామ్బడి సర్వేస్వరస్యక్కులీతే వీక్షితమైత్తైయాలే అవిభక్తతత్త్వమ్ సర్వకాలమ్ వస్తనాతే “ప్రాదురాసీత్తమౌనదః” ఎన్దిఱపడియే అవనాలే శ్రేణితమాయ్కొల్లై నామరూపవిభాగ

౧౨ ఇందు ప్రథమతత్త్వము ప్రకృతి

౧౩ ఇది అవిభక్త తమస్సనియు, విభక్తతమస్సనియు, అక్షరమని
యు కొన్నియనస్థలను గలదై యుండును

౧౨ ఈపాశురమందు తత్త్వియలక్షణము చెప్పటమాత్రమేగాక వానియొక్క వర్ణనను చెప్పలేదు కానవీనిలో మొదటితత్త్వమేదియను నాకాంక్షలో నెలవిచ్చుచున్నారు (ఇందు ప్రథమతత్త్వము ప్రకృతి) యని

ప్రకృతియనియును ప్రధానమనియును అవ్యక్తమనియును ప్రథమతత్త్వమునకు లక్షణ ప్రకృతియని చెప్పటకుకారణము మున్నే చెప్పబడినది ప్రధానమనట శ్రీమన్నారాయణుని యొక్క లీలకు ముఖ్యమైనయుపకరణమగుటచే, అవ్యక్తమనట గుణములను విభజించుటకు శక్యముకాక పోవుటచే

౧౩ ఇట్లుప్రథమతత్త్వమైన ప్రకృతికిగల యవస్థావిశేషములను నెలవిచ్చుచున్నారు (ఇదియవిభక్తతత్త్వమ్) అని మొదలుపెట్టి

అనగా. “అవ్యక్తమక్షరమందు లయమునొందుచున్నది, అక్షరము తమస్సున లయ మొందుచున్నది, తమస్సు పరదైవమందు వీక్షితమింపుచున్నది” అనుచోష్ఠన సంహారసమయ మందు అవ్యక్తావస్థపోయి అక్షరావస్థకులదై అదియునుపోయి అతినూత్తమై అదియును నామ రూపవిభాగమునకు తగనియట్లు సర్వేశ్వరుని పక్కను వీక్షితమింపియుండుటచే అవిభక్త తమ స్సనియు, స్ఫూర్తిసమయమువచ్చినపుడు “తమస్సునుపోగొట్టువాడు ప్రాదుర్భవించెను” అను చోష్ఠనహానిచే శ్రేణితమై యుండినదగుచు నామరూపవిభాగమునకు తగినదొనట్లు వానివద్దనుండి

౧౮. ఇతిల్ నిస్తుమ్ గుణవైషమ్యతాతే మహదాదివికారజ్ఞో పిఱక్కుమ్.

౧౯. గుణజ్ఞాకీఱన - సత్వరజస్తమస్కుల్.

త్వమ్ అచిత్త్వమపియత్రవివేక్తమశక్యంతదవస్థ మతినూత్నం ప్రధానశబ్దేనాభిలప్యమ్ అక్షరాద్యసప్తాప్రాప్త్యైష్ఠ్యవిజ్ఞేయతేవ విభక్తంతమః తదాస్తుఖ్యరహితం అవిభక్తంతమః, పరమాత్మశరీరతయా విచిన్తయతు మశక్యమ్, సలిలవితీర్ణ లవణచన్ద్ర)కాన్తస్థసలిల సూర్యకాన్తస్థ వహ్నికల్పమ్ సర్వజ్ఞ పరమాత్మైక వేద్యమవత్సింహే భూతలవినహితబీజస్థానీయమవిభక్తంతమః, మృన్నిస్సృతబీజవద్విభక్తంతమః, సలిలసంస్పృష్టాద్గిశిధిలావయవ బీజతుల్యమక్షరమ్, ఉచ్ఛాననబీజసమానమవ్యక్తిం, అజుగ్ధరస్థానీయో మహాన్ ఇతివివేకః' ఎట్లు, సుబాలోపనిషద్వ్యాఖ్యానత్తిలే శ్రుతప్రకాశికాకారర్ ఇతినుడైయ అవస్థావిశేషజ్ఞతై సుస్పష్టమాకవర్ణచైయేతార్ ఇత్యల్-అక్షరముమ్, తమస్సుమ్, కునుమ తినుడైయ ముశళకోర కావస్తేహ్ పోలే యితినుడైయ సజ్జోచదైయాకైయాలే, మహదాదికకైహ్ పోలే తత్త్వాన్తరమత్వైన్నుడవ్ సిద్ధమ్.

౧౮ ఇని, ఇన్ద్రప్రకృతియిల్ నిస్తుమ్ మహదాది వికారజ్ఞో జనిక్రైక్కు మూలమిన్న తెన్దితార్ (ఇతిల్ నిస్తుమ్ గుణవైషమ్యతాతే మహదాదివికారజ్ఞో పిఱక్కుమ్) ఎత్తు గుణజ్ఞగుక్కువైషమ్యమావతు-పరస్పరోదేకమ్.

౧౯ అప్పడియిరుక్కిఅగుణజ్ఞో తానైయెన్నుమాకాజ్ఞైయిలే, (గుణజ్ఞాకీఱన-సత్వరజస్తమస్కుల్) ఎన్దితార్.

౧౮ ఇందునుండి గుణవైషమ్యముచే మహదాదివికారములు పుట్టును.

౧౯ గుణములనగా - సత్వరజస్తమస్సులు

మును ఏయవస్థయందు వేరుజేయ శక్యముకాదో అట్టి యతినూత్నమగు నవస్థ ప్రధానశబ్దముచే జెప్పబడతిగినది అక్షరావస్థను పొందుట కుత్సుఖమైయుండు అదియె విభక్తతమస్సు అట్లుస్తుఖముగానిది అవిభక్తతమస్సు అది పరమాత్మకు శరీరమనితలపనశక్యమై, నీటగలసినయొప్పు, చంద్రకాంతమునందలినీరు, సూర్యకాంతము నందలియగ్గియుంబలె నున్నదై సర్వజ్ఞుడగు పరమాత్మకొక్కనికె తెలియదగియున్నది భూమియందులుచుబడిన విత్తుంబోలినది యవిభక్తతమస్సు. మంటినుండి వెలువడిన విత్తుంబోలినది విభక్తతమస్సు నీటితోకలిసి నాని శిధిలావయవమగు గింజంబోలినది యక్షరము ఉబ్బిబద్దలైన బీజముంబోలినది అవ్యక్తము మొలకవంటిది మహత్తు అని యెరుగఁదగినది' అని సుబాలోపనిషద్వ్యాఖ్యానంబున శ్రుతప్రకాశికాకర్తలు దీని యొక్కయదస్థావిశేషములను స్పష్టముగా నానతిచ్చినారు ఇందువలన అక్షరము, తమస్సుననురెండును పుష్పముయొక్కముశళ (వికసింపనారభించినమొగ్గి) కోరకా (వట్టిమొగ్గ) వస్థలవలె దీనియొక్కసంక్లోచావస్థలేయగుటచే మహదాదులవలె మదియొకతత్త్వముకాదననంశము సిద్ధము.

౧౮. ఇకనీప్రకృతిలోనుండి మహదాది వికారములు పుట్టుటకు మూలమియ్యదియనుచున్నారు (ఇందునుండి గుణవైషమ్యముచే మహదాదివికారములు పుట్టును) అని

గుణములకు వైషమ్యమనగా-పరస్పరము స్పృశింపుట

౧౯. అట్లునుండి గుణములెవ్విధమున నాకాంతలో (గుణములనగా-సత్వరజస్తమస్సులు) అనుచున్నారు

౧౬. ఇవై ప్రకృతిక్కు స్వరూపానుబద్ధికళాన స్వభావజ్ఞశాయ్, ప్రకృత్యవస్థైయి లనుద్యూతజ్ఞశాయ్, వికారదక్షైయి లుద్యూతజ్ఞశాయ్ రుక్మమ్

౧౬ ఇవైతారిరుక్మమ్బుడియెజ్జనేయెన్దిట శక్తైక్యలే యుగిచ్చెయ్కణార్ (ఇవై ప్రకృతిక్కు) ఎష్ట తుడజ్జి

(ఇవై ప్రకృతిక్కు స్వరూపానుబద్ధికళాన స్వభావజ్ఞశాయ్) ౧ “సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతిసంధానాః” ౨ “ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైకర్తృణిన్వతః” ౩ “సత్త్వం రజస్తమ ఇతి ప్రకృతేర్గుణాః” ఎన్నక్కడవతీతే స్వరూపానుబద్ధికళైష్టతు-ఆగ్రస్తుకజ్జగన్తిక్కే సత్తాప్రయుక్తజ్ఞశాయ్లే, ఇవన్తైయైర్బుద్ధిరుప్పత్తోరవస్థైయి మిత్తైయైక్కై ఇవన్తైస్వభావజ్ఞశాయ్, ప్రకృతిక్కు స్వరూపానుబద్ధికళైష్టమ్ నొల్లైయ్కాలే, ౪ ‘మూలప్రకృతిర్నామ సుఖదుఃఖమోహాత్మికాని లాఘవప్రకాశ చలనోపస్థంభనగౌణావరణకార్యాణ్యత్యనాత్మీనియాణి కార్యైకనిరూపణవివేకాని అన్యూనానతిరేకాణి సమతాముపేతాని సత్త్వరజస్తమాన్సిద్ధివ్యాణి’ ఎష్ట ఇవన్తై ద్రవ్యజ్ఞాకవుమ్, ఇవై తానే ప్రకృతిక్కు స్వరూపమాకవుమ్ కొళ్ళుకీట సాఙ్గమతమ్ నిరస్తమాయీర్దు. ఇవమతినికారణార్థమాకవితే ఆశపన్దార్ ౫ “గుణాః ప్రధానమ్” ఎష్ట పీఠర్తుర్చెయ్తతు (ప్రకృత్యవస్థైయి లనుద్యూతజ్ఞశాయ్, వికారదక్షైయి లుద్యూతజ్ఞశాయ్ రుక్మమ్) అతావతు-సామ్యాపన్నజ్ఞశాయ్ రుక్మైయాలే ప్రకృత్యవస్థైయి లివన్తై

౧౭. ఇవి ప్రకృతికి స్వరూపానుబంధులై నస్వభావములై, ప్రకృత్యవస్థయం దనుద్యూతములై, వికారదశయం దుద్యూతములై యుండును.

౧౭ ఇవియుండునీతియెట్లు అచెడిశంకలో నానతిచ్చుచున్నాను (ఇవి ప్రకృతికి) అని మొదలు పెట్టి

(ఇవి ప్రకృతికి స్వరూపానుబంధులైన స్వభావములై) ౧ “సత్త్వము, రజము, తమము, అను గుణములు ప్రకృతివలంగల్గినవి” ౨ “ప్రకృతియొక్క గుణముల చేతను చేయబడుచున్న సమస్త మైనకర్తృములను” ౩ “సత్త్వము, రజస్సు, తమస్సు అని ప్రకృతియొక్క గుణములు” అనఁదగియున్నదిగా స్వరూపానుబంధులనగా ఆగంతుకములుగాక సత్తాప్రయుక్తములగుటచేతను వీని విడిచియుండు నొక్కయవస్థయును లేదనుట వీనిని స్వభావములనినీ ప్రకృతికి స్వరూపానుబంధులనినీ చెప్పటచే ౪ ‘మూలప్రకృతి అనగా-సుఖదుఃఖమోహాత్మికమైనవియు లాఘవప్రకాశ చలనఉపస్థమృగోరవఆవరణములు కార్యముగా గలిగినవియు ఇంద్రియములకు గోచరముకానివియు కార్యమాత్రమందే నిరూపించి యెరుగఁతగినవియు హెచ్చుతగ్గులలేనివియు సమత్వమును పొందినవియునగు సత్త్వరజస్తమస్సులనెడి ద్రవ్యములు’ అని వీనిని ద్రవ్యములుగ్గాను వీనినై ప్రకృతికి స్వరూపముగాను గ్రహించెడి సాంఖ్యమతము నిరసించబడినదయ్యెను. ఈమతమును నిరసించుటకయ్యెగదా యామునాచార్యులు ౫ “గుణములు, ప్రధానము” అని విడదీసి పెలవిచ్చినది. (ప్రకృత్యవస్థయం దనుద్యూతములై వికారదశయం దుద్యూతములై యుండును). ఆనగా సామ్యాపన్నాన్దియుండు నవియై యుండుటచే ప్రకృత్యవస్థలో వీనియొక్క స్వరూపవిభా

౧౭ సత్త్వమ్, జ్ఞానసుఖజ్ఞత్వై యమ్, ఉభయసజ్జత్వై యమ్ పిఠప్పిక్కుమ్

౧౮ రజస్సు, రాగతృష్ణాసజ్జత్వై యమ్, కర్మసజ్జత్వై యమ్ పిఠప్పిక్కుమ్

మదైయస్పరూపవిభాగమ్ తోద్రోహాతు వైపర్యసత్తియాలే వికృత్యవస్తైలివద్రోహుడైయస్వ రూపవిభాగమ్ తోద్రోహీయరుక్మమైక్వై ౧ 'సత్త్విరజస్తమాన్తిత్రయోగుకాః, ప్రకృతేస్సవి రూపానుబద్ధిసస్పృభావవిశేషాః కార్యైకనిరూపణీయాః, ప్రకృత్యవస్థాయామనుద్యుతాస్తద్వి కానేషు మహదాదిషూద్భూతాః' ఎన్తితేభాష్యకారురు మరుచిన్మయైతలు

౧౭ వికారదశైయిలినైతాత్ కార్యైకనిరూపణీయజ్ఞత్వాయాలే, కార్యైకధనముఖత్వాలే ఇవద్రోహీయడైయస్పరూపజ్ఞత్వై దిర్విషిక్కితార్ (శర్త్విమ్ జ్ఞానసుఖజ్ఞత్వై యమ్ ఉభయసజ్జత్వై యమ్ పిఠప్పిక్కుమ్) అతావతు-సత్త్వగుణమ్ నిర్మలమాకైయాలే జ్ఞానసుఖావరణమన్తిక్కే-అవద్రో ముక్కుజనకమమాయే, అవద్రోహీయడైయపేద్రోముక్కు-ప్రవర్తిక్కుమ్పడియవైయిరజ్జైలుమ్ సజ్జత్వై యమ్ ముష్ణాక్కుమ్మైక్వై ౨ 'తత్రసత్త్వింనిర్మలస్వాత్ప్రకాశకమానామ యమ్ సుఖసజ్జనబద్ధాతి జ్ఞాన సజ్జేనచానఘ' ఎన్నక్కడవతితే

౧౮ (రజస్సు, రాగతృష్ణాసజ్జత్వై యమ్ కర్మసజ్జత్వై యమ్ పిఠప్పిక్కుమ్) ౩ 'రజో రాగతృకంబిద్ధి తృష్ణాసజ్జసముద్భవమ్ తన్నిబద్ధాతి కాన్తేయ కర్మసజ్జేనజేహినమ్' ఎన్నక్కి- డవతితే రాగమాతేతు-యోపిత్వరుషర్ కకుక్కునోన్యన్యముజ్ఞానస్పృహై తృష్ణైయావతు-శబ్దా దిసర్వవిషయస్పృహై కర్మసజ్జమావతు- క్రియైకశిల్స్పృహై

౧౭ సత్త్వము, జ్ఞానసుఖములను ఉభయసంగమును పుట్టించును.

౧౮ రజస్సు, రాగతృష్ణాసంగములను కర్మసంగమును పుట్టించును

గమతోచదు వైపర్యమునొందుటచే వికృత్యవస్థయందు వీనయొక్క స్వరూప విభాగము తోచియుండును ౧ 'సత్త్విరజస్తమస్సులనెడి మాడుగుణములు ప్రకృతియొక్క స్వరూపాను బంధులైన స్పృభావవిశేషములు, కార్యములచేతనే నిరూపింపఁతగినవి, ప్రకృత్యవస్థయందు అను ద్యుతములై ప్రకృతివికారుములగు మహదాదులయందుద్యుతములు' అనిగదా భాష్యకారులు నానఁచినది

౧౭ వికారదశయందు ఇవి కార్యముచేతినే నిరూపింపఁదగిన వగుటచే కార్యములను చెప్పెడి వ్యాజమున వీనియొక్క స్వరూపములను చూపించుచున్నారు (శర్త్విమ్ జ్ఞానసుఖము లను ఉభయసంగమును పుట్టించును) అనగా - సత్త్వగుణము నిర్మలమగుటచే జ్ఞానసుఖములకు మూతగాక వానిని పుట్టించునదియై వానిని పొందుటకు ప్రవర్తించునట్లు వాని రెంటియందును సంగమును కలుగఁజేయును ౨ 'వానిలో సత్త్విగుణము నిర్మలమగుటవలన ప్రకాశింపఁజేయునది, నిర్దోషమైనది. ఓపాపములేనివాఁడా! సుఖమునందలి సంగముచేతను జ్ఞానమునందలి సంగము చేతను బంధించుచున్నది'. అనఁదగియున్నదిగదా.

౧౮ (రజస్సు రాగ తృష్ణాసంగములను కర్మసంగమును పుట్టించును) ౩ 'రాగస్వరూప మగు రజోగుణమును తృష్ణాసంగముల పుట్టుకకలదానిగా నెఱుంగుము. ఓటంతిపుత్రుడా అదిపురుషుని కర్మసంగముచేత బంధించుచున్నది' అనఁదగియున్నదిగదా రాగమనగా-స్త్రీ పురుషుల కొండేరులయందు గల్గెడి యాసక్తి తృప్తయనగా-శబ్దాది విషయము లన్నిటియందలి స్పృహ, కర్మసంగమనగా- క్రియయందలి క్రితి.

౧౯. తమస్సు, విపరీతజ్ఞానతైయుమ్, అనవధానతైయుమ్, ఆలస్యతైయుమ్, నిద్రైయుమ్ పిఱప్పిక్కుమ్.

౨౦ ఇవి సమజ్ఞానపోతు, వికారిజ్ఞో సమజ్ఞభూమాయ్, అస్పష్టజ్ఞభూమాయరుక్కుమ్. విషమజ్ఞానపోతు, వికారిజ్ఞో విషమజ్ఞభూమాయ్, స్పష్టజ్ఞభూమాయరుక్కుమ్

౧౯ (తమస్సు, విపరీతజ్ఞానతైయుమ్, అనవధానతైయుమ్, ఆలస్యతైయుమ్, నిద్రైయుమ్ పిఱప్పిక్కుమ్) ౧ "తమస్వజ్ఞానజంవిధి మోహనం చిద్విదేహి నామ్ ప్రమాదాలస్యనిద్రాభిస్తన్నిబధ్నాతిభారత" ఎన్నక్కడవతీతే విపరీతజ్ఞానమావతు-వస్తుయాథాత్మ్యవిపరీతవిషయమానజ్ఞానమ్ అనవధానమావతు - తెయ్యమతొప్పిల్ కుఱిక్కిల్లామై ఆలస్యమావతు-ఒరుకార్యత్తిలుమ్ ఆరంభమన్ శ్రయక్కుమోప్పమ్ నిద్రైయావతు-పురుషమక్కుఱిన్నియప్రవర్తనక్రాంతియడియాకవరుకిఱనరేన్దియప్రవర్తనోపరతి

౨౦ ఇనిగుణజ్ఞానమదైయ సమదతైయిలుమ్, విషమదతైయిలుమ్ ప్రకృతియిరుదైయ వికారజ్ఞిరుక్కుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవి సమజ్ఞానపోతు) ఎఱ్ఱతుడక్కి

అతావతు - ఇగుణజ్ఞో పరస్పరోద్రేకమాతల్, కృత్తోన్నిద్రేకమాతలన్తిక్కు సామ్యుపస్పృశాయరున్దపోతు, ప్రకృతియిరుదైయవికారజ్ఞో నామరూపవిశేషసాహిత్యతైతేన్నిల్ సమజ్ఞభూమాయ్, ప్రమాణజ్ఞో దర్శకస్పాకాతపడిస్పష్టజ్ఞభూమిక్కియిరుక్కుమ్ ఇగుణ

౧౯. తమస్సు, విపరీతజ్ఞానమును, అనవధానమును, ఆలస్యమును, నిద్రను పుట్టించును

౨౦. ఇవి సమములైన నప్పుడు, వికారములు సమములై, అస్పష్టములై యుండును విషమములైన నప్పుడు, వికారములు విషమములై, స్పష్టములై యుండును.

౧౯ (తమస్సు, విపరీతజ్ఞానమును, అనవధానమును, ఆలస్యమును, నిద్రను పుట్టించును) ౧ "అజ్ఞానమువలన గలిగినతమస్సును అందరుశరీరలకును మోహమును కలుగజేయునదిగాను ఎఱుంగుము ఓభరతవంశమువాఁడా! అదిప్రమాదము, స్థుభత్వము, నిద్ర అనువానిచేతి బంధమును కలుగజేయును" అనదగియున్నదిగా విపరీతజ్ఞానమనగా-వస్తువుయొక్క యాథార్థ్యమునకు విపరీతవిషయమైనజ్ఞానము అనవధానమనగా-తాను చేయంబూనినపనిలో గుఱిలేకపోవుట ఆలస్యమనగా-ఒకకార్యమందును ఆరంభమును వదలియుండు బడలిక నిద్రయనగా-పురుషునకు ఇంద్రియములు ప్రవర్తించుట చేకర్చిన యలయిక మొదలుగావచ్చు నన్నియింద్రియములయొక్కయు పనుల నుడుగుట

౨౦. ఇకనిగుణములయొక్క సమదశయందను విషమదశయందును ప్రకృతియొక్క వికారములుండు విధమును సెలవిచ్చుచున్నార (ఇవి సమములైన నప్పుడు) అని మొదలుపెట్టి.

అనగా - ఈగుణములు పరస్పరోద్రేకముగాని కృత్తోన్నిద్రేకముగాని లేక సామ్యమునొందియున్నప్పుడు ప్రకృతియొక్క వికారములు నామరూపవిశేషమలేమిచే వానిలో నవిసమానములై ప్రమాణములచే మాడతగనియట్లు స్పష్టములుగాకయుండును, ఈగుణములు ఒకచే

౨౦ విషమవికారజ్వలీ ప్రథమవికారమ్ మహాన్

౨౧ ఇతునాత్త్వికమ్ రాజసమ్ తామసమెష్టు త్రివిధమాయ్, అధ్య
వసాయజనకమాయుకుక్కుమ్

జ్వలీ ఉద్రేకత్తువిషమజ్వలీనహీతు, ప్రకృతియనుడైయ వికారజ్వలీమ్ నామరూపవిశేషరాహిత్యతారేతన్నిలో విషమజ్వలీమాయ్ ప్రమాణజ్వలీలే దిర్ఘకాలామ్బుడిస్పష్టజ్వలీమాయుకుక్కు మెకాగై ప్రదేశభేదాదులు కాలభేదాదులు మెష్టుకీర్తించుతుక్కుమిదగుణసామ్యవైషమ్యజ్వలేయితే హీతు అతిశ్లేషిశబదమాయుక్తు

౨౦ ఇందగుణవైషమ్యప్రయుక్తిమనవిషమవికారజ్వలీ ప్రథమవికార మేతెన్నమాకాత్మయలే, (విషమవికారజ్వలీ ప్రథమవికారమ్ మహాన్) ఎన్దితార్

౧ “గుణసామ్యాత్తితస్తస్మాత్తేత్రభాధిష్టితాన్తనే | గుణవ్యంజనసంభూతి స్ఫుర్గికారే ద్విజోత్తమ” ఎన్నక్కడవతీత అతావతు - గుణసామ్యత్తైయుడైతాయ్, తేత్రజ్ఞానబద్ధచేతననారే అధిష్టితమాన అవ్యక్తత్తి నిష్టుమ్ వ్యక్తగుణోన్మేషహీతునాకైయలే, గుణవ్యంజనమెష్టుపేరానమహత్తత్త్వి ముత్సన్నమమెష్టపడి

౨౧. ఇతినుడైయస్వరూపమిరుక్కుమ్బుడియెజ్జనేయెన్న మాకాత్మయిలేయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇతునాత్త్వికమ్) ఎష్టుతుడక్కి

అతావతు-ఇందమహత్తత్త్విమ్, “సాత్త్వికోరాజసశ్చైవ శామసశ్చత్రిధామహాన్” ఎష్టు

౨౦. విషమవికారములలో మొదటివికారము మహత్తు.

౨౧ ఇది సాత్త్వికము రాజసము తామస మని మూడువిధములై,
అధ్యవసాయజనకమై యుండును.

కించి విషమములైనపుడు ప్రకృతియొక్క వికారములును నామరూపవిశేషములుండుటచే వానిలో నవి విషమములై ప్రమాణములచే చూడలేగినట్లు స్పష్టములునైయుండుననుట ప్రదేశభేదముచేతిను కాలభేదముచేతను అని క్రింద చెప్పినదానికిని ఈగుణసామ్యవైషమ్యమలేహీతువు. అది యిచ్చట విశదమయ్యెను

౨౦. ఈగుణవైషమ్యముబట్టి కల్గిన వికారములలో ప్రథమవికార మేదియను నాకాంతలో, (విషమవికారములలో మొదటివికారము మహత్తు) అనుచున్నాడు

“బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడవైన ఓమనీ! సృష్టిసమయమున గుణసామ్యమునొందియున్నదియును తేత్రజ్ఞానిచే నధిష్ఠింపబడినదియును నగు ప్రకృతివలన గుణవ్యంజనముయొక్క సంభవము [అగుచున్నది]”, అనదగియున్నదిగదా అనగా గుణసామ్యమును కలదై తేత్రజ్ఞుడైన బద్ధచేతనునిచ్చే నధిష్ఠింపబడ్డిన అవ్యక్తమునుండి స్ఫుటముగాగుణములను తెలియుటకు హేతువగుటచే గుణవ్యంజనమను పేరుగలమహత్తత్త్వి ముత్సన్నమగునని తాత్పర్యము.

౨౧. దీనియొక్క స్వరూపముండు విధమెట్లు అను నాకాంతలో నానతిచ్చుచున్నాడు. (ఇది సాత్త్వికము) అని మొదలుపెట్టి

అనగా-ఈమహత్తత్త్విమ్ “మహత్తత్త్విమ్ సాత్త్వికము, రాజసము, తామసము, నని

౨౩ ఇతిలోనిస్తుమ్,

ప్రకాశప్రవృత్తి మోహాన్నేయమానసత్వవిజస్తమోహానగుణాన్వయత్వాలే, సాత్వికమ్, రాజసమ్, తామసమైష్ట త్రివిధమయే, “మహాత్మ్యబుద్ధిలక్షణః” ఎష్ట బుద్ధిలక్షణమాకైయాలే, అధ్యవసాయజనకమాయుక్కు మెక్తై అతిలో సాత్వికబుద్ధియావతు - “ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ కార్యాకార్యే భయభయే బంధం మోక్షం చ యావత్తి బుద్ధిస్సా పార్థ సాత్వికీ” ఎష్ట ప్రవృత్తి నివృత్తికగుడైయవుమ్, కార్యాకార్యజ్ఞళినుడైయవుమ్, భయాభయజ్ఞళినుడైయవుమ్, బంధమోక్షజ్ఞళినుడైయవుమ్, యథావద్వ్యవసాయ మైష్టమ్, రాజసబుద్ధియావతు - “యయాధర్మమధర్మం చ కార్యం చాకార్యమేవచ | అయథావత్ప్రజానాతి బుద్ధిస్సా పార్థ రాజసీ” ఎష్ట ధర్మాధర్మజ్ఞేయుమ్ కార్యాకార్యజ్ఞేయుమ్ సుధావాకవఱుతియగుకైయైష్టమ్, తామసబుద్ధియావతు - “అధర్మం ధర్మమితియా మన్యతేతముసావృతా | సర్వాధ్యాన్విపరీతాంశ్చబుద్ధిస్సా పార్థ తామసీ” ఎష్ట-అధర్మతై ధర్మవాకవుమ్, ధర్మతై అధర్మవాకవుమ్, ఇష్టడిసర్వార్థజ్ఞేయుమ్ విపరీతవాకవుమ్ నిశ్చయిక్తైయైష్టమ్ భగవాన్తా నే గీతోపనిషత్తైలే యరుళిచ్చెయ్తాక్ అక, ప్రకృతియినుడైయ విషమవికారజ్ఞళిలో ప్రథమవికారమిన్నతైష్టమ్, అతినుడైయ స్వరూపమిగుక్కుమ్పడియుమ్, అతినుడైయ కృత్యముమ్ శొల్లిన్ద్రాయన్ద్రు

౨౩ ఇని, మన్ద్రుముణ్డ నవికారజ్ఞళిమ్ క్రమత్తైలే శొల్లప్పడుకిఱతు (ఇతిలోనిస్తుమ్) ఇత్యాది.

౨౩. ఇందునుండి,

మూడువిధములు” అని ప్రకాశము, ప్రవృత్తి, మోహము అనువీనిచే నూహించతగిన సత్త్వరజ మోహూపమైన గుణములతో నన్వయముచే, సాత్వికము, రాజసము, తామసము అని త్రివిధమై “మహాత్మ్యబుద్ధిరూపమైనది” అని బుద్ధిరూప మైనదగుటచే నిశ్చయజ్ఞానముంబుట్టించునదియై యుండుననుట అందు సాత్వికబుద్ధియనునది. “ఓంతుంతిపుత్రుడా! ఏబుద్ధి పుణ్యసాధనమును మోక్ష సాధనమును కార్యమును నకార్యమును భయము నభయమును బంధమును మోక్షమును తెలిసికొనుచున్నదో అది సత్త్విగుణసంబంధమైనది” అని ప్రవృత్తి నివృత్తులయొక్కయు కార్యాకార్యములయొక్కయు భయాభయములయొక్కయు బంధమోక్షములయొక్కయు యథార్థమైన జ్ఞానము అనియును, రాజసబుద్ధియనునది “ఓంతుంతిపుత్రుడా! దేనిచేతను ధర్మమును అధర్మమును కార్యమును అకార్యమును ఉన్నదియున్నట్లుకాక తెలిసికొనుచున్నాడో ఆబుద్ధి రజోగుణసంబంధముకలది” అని ధర్మాధర్మములను కార్యాకార్యములను మతీయొకరితిగా తెలిసికొనుటయనియును; తామసబుద్ధియనునది “ఓంతుంతిపుత్రుడా! తమస్సుచేతను అవరింపఁబడిన ఏబుద్ధి అధర్మమును ధర్మముగాను ఇట్లు అన్నివస్తువులను విరుద్ధములనుగా తలంపుచున్నదో ఆబుద్ధిత మోగుణసంబంధముగలది” యని అధర్మమును ధర్మముగాను ధర్మము నధర్మముగాను ఇట్లు అన్ని వస్తువులను విపరీతముగాను నిశ్చయించుటయనియును భగవంతుడు తానెగీతోపనిషత్తునందు నెలవచ్చినాడు కాఱా ప్రకృతియొక్క విషమవికారములలో ప్రథమవికార మియ్యదియనియును దానియొక్క స్వరూపముండు విధమును దాని కృత్యమును చెప్పఁబడినదయ్యెను.

౨౩ ఇక మిగిలియున్న వికారములును క్రమముగా చెప్పబడగలవు. (ఇందునుండి) ఇత్యాది.

వైకారికమ్ తైజసమ్ భూతాదియెన్టు త్రివిధమానవహజ్కారమ్ పిఱక్కుమ్

౨౪. అహజ్కార మభిమానహేతువాయిరుక్కుమ్

౨౫. ఇతిల్, వైకారిక త్రిల్ నిస్తుమ్

అతావతు- ఇన్ మహానిల్ నిస్తుమ్ 'వైకారిక తైజసమ్ భూతాదియెన్టు త్రివిధమానవహజ్కారమ్ పిఱక్కుమ్ మహాత్తిత్వ దజాయత్' ఎన్నిఱపడియే సాత్విక రాజస తామస రూప భేదత్రాణే వైకారిక మెన్టుమ్ తైజస మెన్టుమ్ భూతాదియెన్టుమ్ త్రివిధమానవహజ్కారముమ్ పిఱక్కుమ్ మెన్టుమ్ ఇస్తాల్ త్రిగుణాత్తికయనమూలప్రకృతియిల్ నిస్తుమ్ పిఱన్ద తాకై యాతే, మహానుమ్ త్రిగుణాత్తికమాయిరుక్కుమ్, అప్పడియే త్రిగుణాత్తికమానమహానిల్ నిస్తుమ్ పిఱన్ద తాకై యాతే, అహజ్కారముమ్ త్రిగుణమాయిరుక్కుమ్ మెన్టుమ్

౨౪ (అహజ్కార మభిమానహేతువాయిరుక్కుమ్) అతావతు- దేహాత్మాభిమానాదికల్ జనిప్పిక్కై ఇస్తాల్-ఇతియడైయ కృత్యమ్ శొల్లప్పట్టతు

౨౫ (ఇతిల్, వైకారిక త్రిల్ నిస్తుమ్) ఇత్యాది.

అతావతు-ఇప్పడ్డి త్రివిధమానవహజ్కార త్రిల్ వైకారికమావతు- సాత్వికాహజ్కారమావతై యాతే ఇతిల్ నిస్తుమ్ సత్వకార్యమాన లఘుత్వప్రకాశత్వజ్ఞైయుడైస్తాన ఇర్రియజ్జో పతి నొన్టుమ్ పిఱక్కుమ్ మెన్టుమ్ వైకారిక త్రిల్ నిస్తుమ్ ఏకాదశేన్రియజ్జుమ్ పిఱక్కుమ్ మెన్టుమ్ శొల్లి

వైకారికము తైజసము భూతాదియు ననుమూడువిధములైన నయహజ్కారము పుట్టును

౨౪. అహంకార మభిమానహేతువైయుండును

౨౫. ఇందు వైకారికమునుండి

అనగా - ఈమహత్తునుండి 'వైకారికము, తైజసము, తామస మగుభూతాదియు నను మూడువిధములైన యహంకారములు మహత్తత్వమువలన పుట్టినవి' అనుచొప్పున సాత్విక రాజస తామసరూపభేదముచే వైకారికమనియు తైజసమనియు భూతాదియనియు మూడువిధములైన యహంకారములును పుట్టుననుట దీనివలన త్రిగుణాత్తికయైన మూలప్రకృతినుండి పుట్టి నదగుటచే మహత్తును త్రిగుణాత్తికమైయుండును అట్లే త్రిగుణాత్తికమైన మహత్తునుండి పుట్టినదగుటచే నహంకారమున్న త్రిగుణమైయుండును అనుట.

౨౪ (అహంకార మభిమానహేతువైయుండును) అనగా- దేహాత్మాభిమానాదులను పుట్టించుట. ఇందువలన దీనియొక్క కృత్యము చెప్పబడినది.

౨౫. (ఇందు వైకారికమునుండి) ఇత్యాది

అనగా - ఇట్లు మూడువిధములగు నహంకారములలో వైకారికమనునది సాత్వికాహంకారమగుటచే దీనినుండి సత్వకార్యమైన లఘుత్వము ప్రకాశత్వముగల ఇంద్రియములు పదు నొకండును పుట్టుననుట. వైకారికమునుండి పదునొకండ్రియములు పుట్టునని చెప్పివిధువక

(శ్రోతత్వకృత్తుర్జిహ్వఘాతజలైస్థితి జ్ఞానేంద్రియజలైస్తుమ్ వా
క్వాణిపాదపాయూపస్థజలైస్థితి కర్తేంద్రియజలైస్తుమ్, మనస్సు
మాకిలి పతినోరింద్రియజలైస్తుమ్ పిఠక్తుమ్.

విదాతే (శ్రోతత్వకృత్తుర్జిహ్వఘాతజలైస్థితి జ్ఞానేంద్రియజలైస్తుమ్, వాక్వాణిపాదపాయూ
పస్థజలైస్థితి కర్తేంద్రియజలైస్తుమ్, మనస్సుమాకిలి పతినోరింద్రియజలైస్తుమ్) ఎన్టిప్పడి యరుచ్చెయ్
తతు. ఇవన్ బ్రహ్మదేయ కార్యభేదత్రైయుమ్ సంజ్ఞాభేదత్రైయుమ్ మెట్టియ, ఇవన్ బ్రహ్మదేయ స్వరూప
భేదముమ్ వ్యవహార భేదముమ్తోన్ బ్రహ్మత్రైయుమ్ మనస్సుక్కు కార్యమ్ ఉభయసహకారిత్వమ్, అతు
తానివిడత్తిల్ శొల్లాత్తిబ్బిన్దతు మేరెయవైతత్తన్నై విస్తరణశొల్లాకిలివిడత్తిల్ శొల్లాకిల్
మెన్ట ఇన్దియజల్ సాత్వికాహజ్కారకార్యమెన్దరిచ్చెయ్ కైయారే, ఇవన్ బ్రహ్మ రాజసాహ
జ్కారకార్యమెన్దిలిపత్తుమ్ ప్రతిష్ఠిత్తుమ్ “తైజసాసేంద్రియాశ్యాహు దేవావై కారికా దశ |
ఏకాదశం మనశ్చ త్రైదేవావై కారికాస్తృతాః” ఎన్టుమ్ “అగ్ని ర్వాగ్నృత్వాముఖం ప్రాచిత్ |
వాయుర్భూతో భూత్వా నాసికే ప్రాచిత్ | ఆదిత్యశ్చ తుర్యాత్వా అక్షిణీ ప్రాచిత్ | దిశశ్చోత్తరం
భూత్వా కర్ణా ప్రాచిత్ | ఓషధీవరస్పతియోలోమాని భూత్వా త్వనిం ప్రాచిత్ | నన్ద్రమామనో
భూత్వా హృదయం ప్రాచిత్ | మృత్యురపానో భూత్వా నాభిం ప్రాచిత్ | అపారేతో భూ
త్వా శ్శృంగం ప్రాచిత్” ఎన్దిలిపడియే దేవాధిపతిర్జ్ఞానైకైయారే, దేవతద్వైవాచ్యజ్ఞాన విన్దియ
జల్ పతినోన్టుమ్ రాజసాహజ్కారకార్యమెన్దరిచ్చెయ్ కళోకెల్, సాత్వికాహజ్కారకార్యమెన్దరిచ్చెయ్

(శ్రోతత్వకృత్తుర్జిహ్వఘాతజలైస్థితి జ్ఞానేంద్రియములైదును,
వాక్వాణిపాదపాయూపస్థములనెడి కర్తేంద్రియములైదును,
మనస్సు నను పదునొకండింద్రియములును పుట్టును

(శ్రోతత్వకృత్తుర్జిహ్వఘాతజలైస్థితి జ్ఞానేంద్రియములైదును వాక్వాణిపాదపాయూపస్థము
లనెడి కర్తేంద్రియములైదును మనస్సునను పదునొకండింద్రియములును) అని యిట్లానతిచ్చినది
వీనియొక్క కార్యభేదమును సంజ్ఞాభేదమును కాక వీనియొక్క స్వరూపభేదమును వ్యవహారభేద
మునుతోచదని మనసునకు కార్యమిరెంటికిని సహకారియగుట అదియె యిచ్చట చెప్పక
మిగిలినది, మీద వీనిని విస్తరముగాచెప్పెడిచోటను చెప్పదమని ఇంద్రియములు సాత్వికాహం
కారకార్యమని నెలవిచ్చుటచే వీనిని రాజసాహంకారకార్య మనెడిపత్తుము నిరసించబడినది
“కొందరు దేవులు వై కారికములగు పదియింద్రియములును రాజసాహంకారకార్యమని
నారు ముఖ్యులగుదేవులచే” మనస్సుతోగూడిన పదునొకండింద్రియములును సాత్వికాహంకార
కార్యములని చెప్పబడుచున్నవి” అనియును “అగ్ని నాగింద్రియమై ముఖముం బ్రవేశించెను.
వాయువు ప్రాణేంద్రియమై నాసికంబ్రవేశించెను ఆదిత్యుడు దిశ్చిరేంద్రియమై కన్నులంబ్రవే
శించెను. దిక్కులు శ్రోతేంద్రియమై చెవులంబ్రవేశించెను ఓషధులును వనస్పతులును రోమము
లైత్వగింద్రియముంబ్రవేశించెను. ఇంద్రుడు మనస్సైహృదయముంబ్రవేశించెను. మృత్యువహన
మై నాభింబ్రవేశించెను. ఉదకములు రేతస్సై శిశ్నముంబ్రవేశించెను” అనుచొప్పున దేవాధిపతియు
లగుటచే దేవతద్వైవాచ్యములైన యింద్రియములు పదునొకండును రాజసాహంకారకార్యములని
యొందరు కొందరు; సాత్వికాహంకారకార్యములని యొందరు కొందరు; అనిచెప్పి అందు సాత్వికా

౨౬. భూతాదియల్ నిన్టమ్ శబ్దతన్నాత్మై పిఱక్కుమ్, ఇతిల్ నిన్టమ్

కర్ ౧౦౯ ఎన్టొల్లి, ఆత్మ, సాఖ్యకాహక్కార కార్య మెన్దితె స్వపక్షమాక శ్రీపరాశరభ గవాన్ నిశ్చయైక్కుమాలే, ఇంకో క్కొన్నడయ్యళిచ్చెయ్య క్కొన్టయిల్లెయితే ఇన్దియర్జోప తినొన్టెన్దిఅనియమముమ్ వ్యప్తివిషయము, సమప్తివిషయము ౧ “తేమాన్న్వయవాహ్మన్తైష్ణా మ వ్యమితోససామ్ సన్ని వేత్తాన్మాత్రాసుగర్వభూతాని నిర్పచే” ఎన్ట అణక్కుళాన్తెయూలే, నూత్తుజ్జానవిన్దియర్జిసడైయ అంశడై ఆత్మమాత్రిల్లి శ్రీతేప్రవేశపిత్తు సర్వభూతజ్జతైయునిశ్చ ర్కొన్టైత్తాన్టై మరువచనముడైక్కుమాలే ఇతిల్ “నూత్తాన్” ఎన్టైక్కుమాలే ౨ “అణవన్” ఎన్దిఅనూత్రిమర్కొదైయాలే యిన్దియర్జణావెన్టమ్, ‘అవయవాన్’ ఎన్టైక్కుమాలే యిన్ది యర్జో తోటుమ్ వ్యక్తిబాహ్యశ్యముడైన్టమ్, ఆత్మమాత్రికళితకాట్టినానెన్దియాలే, అడియ లేకొడుత్త ఇన్దియర్జతే యావత్సంహారమువర్తిక్కుమెన్టమ్, ౩ “శరీరం యదవాహ్నోతి య చాప్రుతాగ్నిమతీష్వరః | గృహీతైష్టానిసంయాతి వాయుర్గ్ధానివాగ్ధయాత్” ఎన్దిఅపడియే, శరీరత్తైవిట్టు శరీరాన్తరత్తైప్రవేశక్కుమ్మొత్తు ఇన్దియర్జైగ్రహీతుక్కున్టాహ్ మెన్టమ్తో మ్మొ క్కెతు ౪ “షణ్ణామ్” ఎన్టమ్ ౫ “మనషస్సాని” ఎన్టమ్ శొల్లుకొణ్ణొనిర్దేశత్తిల్ నిర్బన్ధ మిట్టై, ఇన్దియాన్తర్బన్ధముకూడిహ్నోక్తయాలే

౨౭ ఇనిమేల్, ౬ “భూతతన్నాత్రిసగ్గోయమహక్కారాత్తుతామసాత్” ఎన్దిఅపడియే, భూతాదిశబ్దవాచ్యమాన తామసాహక్కార త్తిల్ నిన్టమ్ తన్నాత్రిసగ్గోయమమ్ తద్విశేషమాన

౨౮. భూతాదినుండి శబ్దతన్నాత్రిపుట్టును, ఇందునుండి

హంకార కార్యమునుదే స్వపక్షముగా శ్రీపరాశరభగవంతుడు స్వీకరించుటచే వీరిలిట్లు ఆనతి యివ్వసలొకపములేదుగా ఇంద్రియములు పదునొకరడను నియమము వ్యప్తివిషయముకాదు. సమప్తివిషయము ౧ “అపరిమితమైనబలముగల ఆయాజింటియొక్కయు నూత్తుములయిన అవ యవములను తనయంశములలో చేర్చి సర్వభూతములను నిర్మించెను” అని అణవులగుటచే నూత్తుములైన ఇంద్రియములయొక్క అంశములను ఆత్మమాత్రిలలో ప్రవేశపెట్టి సర్వభూత ములను ఈశ్వరుడు సృజించెనని మరువచన ముండుటచే ఇందు, “నూత్తుములయిన” అనుటచే ౨ “అణవులు” అనునూత్రిమర్కొదచే ఇంద్రియము లణవులనియును, ‘అవయవములను’ అను టచే ఇంద్రియములన్నిటియందును వ్యక్తిబాహ్యశ్యము కలదనియును, ఆత్మమాత్రిలలో చేర్చి నాడనుటచే మొదటనిచ్చిన ఇంద్రియములే సంహారపర్యంత మనువర్తించుననియును, ౩ “ఏశరీ రమును పోందుచున్నాడో ఏశరీరమునుండి ఉత్క్రిమించుచున్నాడో ఆశరీరముననుండెడి ఇంద్రియములకు ఈశ్వరుడైనజీవుడు నూత్తుభూతములతోగూడి నియంద్రియములను పట్టియుం డియే, పోవుచున్నాడు వాయువు మాలికలు చందనము కస్తూరి మొదలగువానినుండి వాని నూత్తువయవములతోగూడ గంధములను స్వీకరించి పోవునట్లే” అనుచొప్పన శరీరమును విడిచి శరీరాంతర్మును ప్రవేశించునపుడు ఇంద్రియములకు గ్రహించికొని పోవునని తోచుచు న్నుది ౪ “అరింటియొక్కయు” అనియును ౫ “మనస్సు ఆరవదిగాగల” అనియును చెప్ప చున్న సంఖ్యానిర్దేశమందు నిర్బంధములేదు, ఇంద్రియోంతరములును కూడియుండుటచే.

౨౯ ఇంకోమీద ౬ “భూతములయొక్కయు తన్నాత్రిలయొక్కయు నీసృష్టితామసా హంకారమునుండి (కలుగుచున్నది)” అనుచొప్పన భూతాదియను శబ్దముచేతజెప్పబడు

ఆకాశముమ్ స్వర్గతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్, ఇతిల్చిహమ్
 వాయువుమ్ రూపతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్, ఇతిల్చిహమ్
 తేజస్సుమ్ రసతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్, ఇతిల్చిహమ్ అపమ్
 గన్ధతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్, ఇతిల్చిహమ్ పృథివీ క్కుమ్

ఆకాశాదిపంచభూతజగుముత్పన్నజ్ఞామ్ క్రమమునఁజెప్పెను. • మూలముల్ నిట్లుమ్ కర్మ
 తన్మాత్రై పిఱక్కుమ్) ఎట్లు తుడగి

అతావతు-భూతాదిసంజ్ఞికవాని తామసాహంకారం సర్వమ్ అకాశే నిర్మలమ్ నా
 త్త్వవస్థాయనబద్ధతన్మాత్రై పిఱక్కుమ్ ఇన్ద్రజన్మాత్రైయుల్ నిర్మలమ్, ఇతిల్చిహమ్ అపమ్ సహాయ
 వ్యక్తకబద్ధగుణకమాననాకాశముమ్, వాయువిన్మదైయ నాత్మవస్థేగాన నిర్మలత్వైయుమ్ పిఱ
 క్కుమ్ ఇన్ద్రస్వర్గతన్మాత్రైయుల్ నిష్టుమ్, ఇతిన్మదైయ నాత్మవస్థేగాన నిర్మలత్వైయుమ్
 వుమ్, తేజస్విన్మదైయనాత్మమానరూపతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్, ఇతిన్మదైయ నాత్మవస్థేగాన నిష్టు
 మ్, ఇతిన్మదైయసూలావస్థేయాన్ రూపగుణకమాన తేజస్సుమ్, అన్మదైయ నాత్మవస్థేగాన నిర్మలత్వై
 త్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్ ఇన్దరసతన్మాత్రైయుల్ నిష్టుమ్, ఇతిన్మదైయ నాత్మవస్థేగాన నిర్మలత్వైయుమ్
 యనఅపమ్, పృథివియన్మదైయనాత్మమాన గన్ధతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్, ఇతిన్మదైయ నాత్మవస్థేగాన నిష్టు
 మ్, ఇతిన్మదైయసూలావస్థేయాన్, గన్ధకైరూపాభ్యుపవిజ్ఞాన, అత్వై ఆకాశ

ఆకాశమును స్వర్గతన్మాత్రయను పుట్టును, ఇందునుండి వాయు
 వును రూపతన్మాత్రయను పుట్టును, ఇందునుండి తేజస్సును
 రసతన్మాత్రయను పుట్టును, ఇందునుండి అపమ్, గన్ధతన్మాత్ర
 యను పుట్టును, ఇందునుండి పృథివిపుట్టును

తామసాహంకారమునుండి విదుతన్మాత్రలును వానివిశేషములైన యన్మదైయ నాత్మవస్థేగాన నిర్మలత్వైయుమ్ పిఱక్కుమ్
 ఉత్పన్నములయ్యెడి క్రమమును తెలివియుచున్నాను (భూతాదిసంజ్ఞికవాని తామసాహంకారం సర్వమ్ అకాశే నిర్మలమ్ నా
 త్త్వవస్థాయనబద్ధతన్మాత్రై పిఱక్కుమ్) అని మొదలు పెట్టి

అనగా- భూతాదియను పేరుగల తామసాహంకారమునుండి ఆకాశమయొక్క నాత్మవస్థేగాన నిర్మలత్వైయుమ్ పిఱక్కుమ్
 యైన కర్మతన్మాత్రపుట్టును ఈకర్మతన్మాత్రనుండి దీనియొక్క సూలావస్థయై వ్యక్తిమగు శబ్దగుణ
 ముగాగల యాకాశంబును వాయువుయొక్క నాత్మవస్థయైన స్వర్గతన్మాత్రయను పుట్టును.
 ఈస్వర్గతన్మాత్రనుండి దీనియొక్క సూలావస్థయై స్వర్గముగుణముగాగల వాయువును తేజస్సు
 యొక్క నాత్మమైన రూపతన్మాత్రయను పుట్టును ఈ రూపతన్మాత్రనుండి దీనియొక్క సూలా
 వస్థయై రూపముగుణముగాగల తేజస్సును జలముయొక్క నాత్మమైన రసతన్మాత్రయను పుట్టు
 ను. ఈరసతన్మాత్రనుండి దీనియొక్క సూలావస్థయై రసము గుణముగాగల జలంబును పృథివి
 యొక్క నాత్మమైన గంధతన్మాత్రయను పుట్టును. ఈగంధతన్మాత్రనుండి దీనియొక్క సూలావస్థ
 యై గంధము గుణముగాగల పృథివిపుట్టును అనుట. ఆకాశమును స్వర్గతన్మాత్రయను పుట్టును

—౨౭ స్పర్శతన్మాత్రైతుడక్కమాన నాలుతన్మాత్రైకభుమ్, ఆకాశమ్
తుడక్కమాన నాలుభూతజ్గభుక్కుమ్ కార్యమాయ్, వాయు
తుడక్కమాన నాలుభూతజ్గభుక్కుమ్ కారణమాయరుక్కు
మెన్దు జ్ఞొన్దువంకళ్

ముమ్ స్పర్శతన్మాత్రైయుమ్ పిఱక్కుమ్, వాయువుమ్రూపతన్మాత్రైయుమ్పిఱక్కుమ్ ఎన్దు, ఉ
త్పత్తిశోట్టుకిఱవళేవిల్, భూతత్తైముఱ్ఱుడచ్చొల్లితన్మాత్రైయొప్పిఱ్ఱుడచ్చొల్లిక్కింజువన్దుతు-భూ
తోత్పత్తిక్కున నరమ్ తిన్నాత్తోత్పత్తియొన్దిఱ క్రమమ్ తోన్దుకైక్కాక ఇన్దుతన్మాత్రైత్తన్మా
త్తోత్పత్తిక్రముమ్ నమ్మాచార్యర్కళుక్కు మికవు మాదరిణియమాయ్పోరుమ్, అతుక్కుడి
“అప్రేప్రకృతయన్దాడళవికారాః” ఎన్దిఱశ్రుతిక్కుస్వరసార్థమ్ సిద్ధిక్కైయాతే —“ఈశ్వ
రాత్పృతికృతిపురుషే, ప్రకృతేర్హన్, మహతోఽహజ్కారోఽహజ్కారాచ్చిద్ధ తన్మాత్రమ్,
శబ్దతన్మాత్రాదాకాశం స్పర్శతన్మాత్రఞ్చ, స్పర్శతన్మాత్రాద్వాయూ రూపతన్మాత్రఞ్చ, రూపత
న్మాత్రాత్తేజోరసతన్మాత్రఞ్చ, రసతన్మాత్రాదాహోగన్ధతన్మాత్రఞ్చ, గన్ధతన్మాత్రాత్పృథివీ” ఎన్దిన్దు
క్రమత్తైయాదవప్రకాశాదికళు మాదిరిత్తుక్కింజుపోన్దార్కళ్

—౨౮ ఇని, భూతాత్తన్మాత్తోత్పత్తిక్రమముమ్ కాస్త్రసిద్ధమాకైయాతే అత్తైయుమ్ స
జ్గిహేణ వరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (స్పర్శతన్మాత్రైతుడక్కమాన నాలుతన్మాత్రైకభుమ్) ఎన్దు
తుడక్క

—౨౯ స్పర్శతన్మాత్ర మొదలైన నాలుగుతన్మాత్రలును, ఆకాశము
మొదలైన నాలుగుభూతములకును కార్యమై, వాయువుమొద
లైన నాలుగుభూతములకును కారణమై యుండుననియును
చెప్పదురు

వాయువును రూపతన్మాత్రయునుపుట్టును అని ఉత్పత్తిచెప్పనపుడు భూతమును ముందుగ చెప్పి
తిన్నాత్రను తరువాత చెప్పకొనివచ్చినది భూతములపుట్టుకకుతరువాత తన్మాత్రముల పుట్టుకయును
వరుసతోచుటకు గాను ఈ తన్మాత్రమునుండి తన్మాత్రముపుట్టు వరుస మన యాచార్యులకు
మిగుల నాదరణీయమై యుండును అందుకు మూలము. “ఎనిమిదిప్రకృతులు, పదునాఱువికా
రములు” అనుశ్రుతికి సరి సముగ నరము సిద్ధించుటచేత —“ఈశ్వరునినుండి ప్రకృతిపురుషులు,
ప్రకృతినుండి మహత్తు, మహత్తునుండి అహంకారము, అహంకారమునుండి శబ్దతన్మాత్రము,
శబ్దతన్మాత్రమునుండి ఆకాశమును స్పర్శతన్మాత్రయును, స్పర్శతన్మాత్రమునుండి వాయువును
రూపతన్మాత్రమును, రూపతన్మాత్రమునుండి తేజస్సును రసతన్మాత్రయును, రసతన్మాత్రమునుండి
జలమును గంధతన్మాత్రయును, గంధతన్మాత్రమునుండి పృథివీ” అని యీవరుసను యాదవప్రకా
శాదులును ఆదరించు కొనిరి.

—౩౦. ఇక భూతములనుండి తన్మాత్రములయొక్క త్పత్తిక్రమము శాస్త్రసిద్ధమగుటచే దానిని
సంగ్రహముగ నానతిచ్చుచున్నారు (స్పర్శతన్మాత్రమొదలైన నాలుగు తన్మాత్రలును) అని
మొదలుపెట్టి.

అతావతు- భూతాదియల్ నిష్ఠమ్ శబ్దతన్మాత్రైసిఱక్కుమ్, శబ్దతన్మాత్రైయిల్ నిష్ఠమ్ ఆకాశమ్పిఱక్కుమ్, ఆకాశ త్రిల్ నిష్ఠమ్ స్పర్శతన్మాత్రైసిఱక్కుమ్, స్పర్శతన్మాత్రైయిల్ నిష్ఠమ్ వాయుపిఱక్కుమ్, వాయువిల్ నిష్ఠమ్ రూపతన్మాత్రైసిఱక్కుమ్, రూపతన్మాత్రైయిల్ నిష్ఠమ్ తేజస్సుపిఱక్కుమ్, తేజస్సినిష్ఠమ్ రసతన్మాత్రైసిఱక్కుమ్, రసతన్మాత్రైయిల్ నిష్ఠమ్ జలమ్పిఱక్కుమ్, జల త్రిల్ నిష్ఠమ్ గంధతన్మాత్రైసిఱక్కుమ్, గంధతన్మాత్రైయిల్ నిష్ఠమ్ పృథివిపిఱక్కుమ్ మెష్ట పడి ఇంద్రకమమ్ శ్రీవిష్ణుపురాణసిద్ధమ్, పూర్వక్రమమ్ పురాణానరసిద్ధమెష్ట శొల్లువర్కళో, అతుశొల్లు వాణ్ణాతితే, “అష్టాప్రకృతియన్షాడశవికారాః” ఎష్ట ఆకాశాదిభూతజల్లైన్ద్రయుమ్ ఇన్నియజ్జళో పాతికేవలమ్ వికృతికళాకశ్రుతిశొల్లుకైయాలే శ్రీవిష్ణుపురాణత్రిలే “ఆకాశస్సు వికుర్వాణస్సర్పమాత్రంసగర్భవా” ఎష్ట తుడగ్గి స్పర్శతన్మాత్రాదికళుక్కుక్కారణమాకి చొన్న వాకాశాది పదార్థజల్లైయుమ్, తన్మాత్రలక్షణమానభూతిజల్లై శ్రీపరాశర భగవానుక్కు విపక్షిత మెష్టనినైత్త వ్యాఖ్యాతాక్కు శ్రీ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణివైక్కైయాలే అక్కైయాలే, శ్రీవిష్ణుపురాణత్రి లమ్ భూతాత్తన్మాత్రోత్పత్తిబాదమాయ త్రోబ్రియియింద్ద తేయాకిలుమ్, వ్యాఖ్యానప్రక్రియైయై ప్పా ర్తాల తన్మాత్రాత్తన్మాత్రోత్పత్తియైత్తేకాళ్ళ వేణుమ్ భూతాత్తన్మాత్రోత్పత్తిపక్షత్రియమ్, “అ ష్టాప్రకృతియన్షాడశవికారాః” ఎష్ట శొల్లుకీఱమాడశవికారజల్లైకీఱు - భూతజల్లైయొట్టియ ఏకాదశ్శేన్రియజ్జళుమ్ శబ్దాదికల్లైన్ద్ర మెష్ట తన్మాత్రజ్జళుక్కు భూతజ్జళుడు స్వరూపభేదమిట్టియిలే అవస్థాభేదమాత్రిమాక్కైయాలే, “అష్టాప్రకృతియః” ఎష్ట ప్రకృతిమహదహక్కారజల్లైయుమ్ ఆకాశాదికల్లైన్ద్రయుష్టొల్లుకీఱత్తెమ్ శ్రుతివిరోధమ్ నిర్విహిష్పర్కళో ఇతుతాక్, శ్రీవేద

అనగా-భూతాదినుండి శబ్దతన్మాత్రపుట్టును శబ్దతన్మాత్రనుండి ఆకాశముపుట్టును ఆకా శమునుండి స్పర్శతన్మాత్రపుట్టును స్పర్శతన్మాత్రనుండి వాయువుపుట్టును వాయువునుండి రూప తన్మాత్రపుట్టును రూపతన్మాత్రనుండి తేజస్సుపుట్టును తేజస్సునుండి రసతన్మాత్రపుట్టును రస తన్మాత్రనుండి జలముపుట్టును జలమునుండి గంధతన్మాత్రపుట్టును గంధతన్మాత్రనుండి పృథివి పుట్టును. అని తాత్పర్యము ఈరీతి శ్రీవిష్ణుపురాణమునన న్నది వెనుకటిరీతి యితరపు రాణసిద్ధము అని చెప్పదును అట్లు చెప్పగూడదు “ఎనిమిదిప్రకృతులు, పదునాఱువికారములు” అని ఆకాశాది భూతములై దింటిని, ఇంద్రియములవలె కేవలము వికృతులుగా శ్రుతి చెప్పటచేత శ్రీవిష్ణుపురాణమందు, “ఆకాశము వికరింపుచున్నదై స్పర్శతన్మాత్రమును సృజించెను” అని మొదలు పెట్టి స్పర్శ తన్మాత్రాదులకు కారణముగా చెప్పిన యాకాశాని పదార్థములను తన్మాత్ర రూపమైన భూతములుగ శ్రీపరాశర భగవంతునకు విపక్షితమని తలంచి వ్యాఖ్యాన కర్తలు వ్యాఖ్యానముచేసి పెట్టుటచేత కాబట్టి శ్రీవిష్ణుపురాణమందును భూతిముల నుండి తన్మాత్రల యుత్పత్తి శబ్దములచే న్నుటముగ తోచియుండినదేయైనను వ్యాఖ్యానప్రక్రి యను మాదితే తన్మాత్రమునుండి తన్మాత్రోత్పత్తియనియె గ్రహించువలెను. భూతములనుండి తన్మాత్రోత్పత్తి పక్షమందును “ఎనిమిది ప్రకృతులు పదునాఱు వికారములు” అని చెప్ప బడు పదియాఱు వికారములగునవి భూతములను, విడచి పదునొకండేంద్రియములును శిష్టాదుల యిందును అని తన్మాత్రలకు భూతములతో న్నిగూఢభేదముకాక అవస్థాభేదము మాత్రమగుటచే, “ఎనిమిది ప్రకృతులు” అని ప్రకృతి మహదహంకారములను ఆకాశము మొదలగు నైదంటిని చెప్పచున్నదియనియు శ్రుతివిరోధమును పరిహరింతురు, ఇదియొక శ్రీవేదవ్యాఖ్య.

వ్యాసభగవానా లే "అష్టాప్రకృతయః ప్రోక్తా వికారాశ్చాపి ఘోషకాః | అథ వ్యక్తాని సప్తైవ ప్రామా
రధ్యాత్త చింతకాః || అవ్యక్తాన్మహంజ్యైవతిథా హజ్జ్కారవచచ | పృథివీ వాయు రాకాశ మా
పో జ్యోతి శ్చప్రభుత్వమ్ || ఏతాః ప్రకృతయ స్త్వష్టే వికారాన పిమేశ్వణు | శ్రోత్రం త్వక్తైవ
చక్షుశ్చ జిహ్వ ఘ్రాణ ఇచ్ఛ సత్త్వమ్ || వాక్చ హస్తాచ పాదాచ పాయు ర్దేహం తథైవచ శబ్ద
స్పర్శాచ రూప ఇచ్ఛ రసో గన్ధ స్తథైవచ || ఏతే విశేషారాజేంద్రియ హేమప ఇన్దు ద శేంద్రియాణ్య
ధైతాని స విశేషాణి మైథిల || మన ఘోషక మిత్యాదు రధ్యాత్మ గతి చింతకాః ||" ఎన్తు మోక్షధర్మత్తిలే
యాజ్ఞవల్క్యజనక సంవాద త్తిలే శ్రీల్లప్పట్టతు అప్పడియే యమస్మృతియలుమ్ "మనో బుద్ధి
రహజ్జ్కార భా నిలాగ్ని జలని భూః ఏతాః ప్రకృతయ స్త్వష్టే వికారాష్టాడకాపరే || శ్రోత్రాక్షీ
రసనా ఘ్రాణ త్వక్చ సజ్జల్ప వచచ | శబ్దరూపరస స్పర్శగన్ధవాక్పాణియమః || ఉపసహదా
వితిచ వికారా ష్టాడకస్త్వతాః" ఎన్తు, శ్రీల్లప్పట్టతు ఇన్ద్రస్మృతియల్ ప్రకృతికలిలే పరిగణి
క్తైర్మాయలుమ్, ప్రథమత్తిలే యెడుక్తైర్మాయలుమ్, మన్తవ్యతైయలే మన సెన్దుప్రధా
నత్వమ్ శ్రీల్లప్పడుకిఱతు సజ్జల్పశబ్దత్తలే తత్కారణమాన మనస్సులక్షిక్కప్పడుకిఱ
తెన్దు సుబాలోపనిషద్వ్యాఖ్యాన త్తిలే శ్రుతప్రకాశికాకారరాలే వ్యాఖ్యాత మాయీర్లు
ఇప్పడి ఇతిహాసాదికలిలే శ్రీల్లప్పడుక్తయాలే, ³"అష్టాప్రకృతయః" ఎన్దిజ శ్రుతిక్కు భూ
తాత్తన్ద్రాత్మోత్పత్తిపక్షత్తిల్ విరోధాభావమనుస్మప్తమ్ ^౪"త్వచాబీజమివాపృతమ్" ఎన్దిజ

సభగవంతునిచే "ప్రకృతులు ఎనిమిదియనియు వికారములు పదునాఱు అనియు చెప్పఁబడినది
ఏనిలో న్యక్తములు [అవ్యక్తముకంటె నితరములు] ఏడేయనిచేదా న్నవిదులు చెప్పఁచున్నారు.
అవ్యక్తము, మహత్తు, అహంకారము, పృథివి, వాయువు, జలము, అయిదవదగ తేజస్సు, అను నీ
యెనిమిదియు ప్రకృతులు ఇక వికారములను నావలనవినుము శ్రోత్రము, తిష్ఠు, చక్షుస్సు,
జిహ్వ, ఘ్రాణము, వాక్కు, హస్తములు, పాదములు, పాయువు, మేధ్రము, అను దశేంద్రియములును
శబ్దము, స్పృశము, రూపము, రసము, గంధము, అను పంచమహాభూతములలోని విశేషములును, పదు
నారవదియగు మనంబును వికారంబులని అధ్యాత్మిచింతనలు చెప్పఁచున్నారు" అని మోక్షధర్మ
మున యాజ్ఞ వెల్గ్కజనకసంవాదములో జెప్పఁబడినది అటులనే యమ స్మృతియందును "మన
స్సు, బుద్ధి, అహంకారము, ఆకాశము, వాయువు, అగ్ని, జలము, పృథ్వి, అను నీయెనిమిదియు
ప్రకృతులు, తక్కినపదునాఱును వికారములు. శ్రోత్రము, చక్షుస్సు, జిహ్వ, ఘ్రాణము, త్వక్కు,
సంకల్పము, మనస్సు, శబ్దము, రూపము, రసము, స్పర్శము, గంధము, వాక్కు, పాణి, పాయువు,
ఉపసము, పాదము, అనివికారములు పదునారుగ పురింపబడినవి" అని చెప్పఁబడినది. ఈస్మృ
తిలోప్రకృతులలో పరిగణించుటచేతము మొదట నెత్తుటచేతము మనస్సుని ప్రధానముమన్తవ్య
త్వధర్మముచే జెప్పఁబడుచున్నది. [మన్తవ్యత్విమనః-ధ్యానమునకువిషయమగుట.] "సంకల్ప
శబ్దముచే సంకల్పకారణమైనమనస్సు లక్షణచే జెప్పఁబడుచున్నది" అనిసుబాలోపనిషద్వ్యాఖ్యా
నమున శ్రుతప్రకాశికాకర్తలచే వక్కాణింపఁబడినదియయ్యెను. ఇట్లు ఇతిహాసాదుల
యందు జెప్పఁబడుటచే ³"ఎనిమిదిప్రకృతులు" అనుశ్రుతికి భూతములనుండి తన్ద్రాత్రలయుత్ప
త్తియనెడిపక్షమందు విరోధములేమిస్మప్తమగుచున్నది. ^౪"చర్మముచే మూయఁబడినగింజవలె"

దృష్టానబలత్తాతేత్వక్రల్లాతబీజత్తుక్కు అజ్కురిశక్తియిల్లాతివోపాతి, ఆనారకత్వేయిష్టిస్థపోటు ఉత్తరకార్యశక్తియైయ్యై తిగ్గియైయై, కారణగుణత్వేయిష్టియ ఉత్తిరోత్తిరవిశేషజ్యోతిః “అద్యాయస్యగుణానౌతానాప్నోతిచపరిపరః” ఎష్ట స్వవిశేషత్తుక్కుచ్యుట్టికణగుణాతిశయస్థాదామైయాయమ్, ౨, ఆకాశంశబ్దమత్రిస్తుస్పృహాత్రింసమావిశత్ | రూపంతిద్రావావిశతశ్చబ్దస్పర్శగుణాపుభౌ|| శబ్దస్పర్శశ్చరూపశ్చరసమాత్రిం సమావిశత్ | తిష్టాచ్చత్తిర్గుణాహ్యోహోవిశేషాశ్చేంద్రియగ్రహః” ఎకగిజపురాణవచనబ్ధలియైయ నానుగుణ్యత్తుక్కుకపుష్ ౩, “తేభ్యస్తన్తాత్రేభ్యోయథా సంఖ్యమేకద్విత్రిచతుః పశ్చేభ్యో భూతాన్యాకాశానిలానలసలిలావనిరూపాణిపశ్చజాయన్తే” ఎష్ట ఇతిలధికృతనానసాంఖ్యవాచస్పతి శిల్లుక్తయాయమ్, ౪ “కార్యత్వాదకర్తృణాన తత్త్వజ్ఞో స్వస్వకారణావృత్తకార్యకొణ్డో యుత్వాదిక్రిష్ణతెష్టకొశ్వవేణుమ్” ఎష్ట తత్త్వత్రయవివరణత్తిలే యాచ్చాన్విజ్ఞేయరుళిచ్చేయైక్తయాయమ్, ౫ “ప్రధానతత్త్వముద్భూతం మహాత్తం తత్త్వమావృణోత్” “యథాప్రధానేనమహాన్యతాసతథావృతః” “శబ్దమాత్రిం తథాకాశం భూతాదిస్సగమావృణోత్” “ఆకాశంశబ్దమాత్రిస్తుస్పర్శమాత్రిం సమావృణోత్” “స్పర్శమాత్రిస్తువై వాయూ రూపమాత్రిం సమావృణోత్” “రసమాత్రాణిచాంభాంసిరూపమాత్రిం సమావృణోత్” ఎష్ట శ్రీపరాశరభగవానాతే ఉక్తమాక్తయాయమ్, “మున్నుత్తైతన్తాత్తైకకోడకూడికొణ్డ వుత్తిరోత్తిరతన్తాత్తైకకో స్వవిశేషబ్దశ్రేష్ఠిపిష్టిక్తాయలే” ఎష్టవర్త తామే మేలేయరుళిచ్చేయైక్తయాయ మవరణక్రమజ్ఞోశ్వవేణుమ్ అప్పడియై, పూర్వభావనియమత్తైప్పర్మాస్పర్శతన్తాత్తాదికక్రిక్కు స్వస్వవిశేషబ్దశ్రే

అనెడి దృష్టాంతబలముచే త్వక్కులేనిగింజకు మొలచుచు క్తలేనియట్లు పారనువిడిచినపుడు ముందుకార్యముందు సామర్థ్యములేదని తోచుటచేతను, కారణగుణమును వినాగాపైపై విశేషకార్యములందు “మొదటిమొదటి దానియొక్క ఈగుణముల నేపైపైది పొందుచుండును” అనిస్వవిశేషమునకుచెప్పెడిగుణాతిశయముకూడనందునను, ౨ “ఆకాశమును శబ్దతన్తాత్రియును స్పర్శతన్తాత్రినావేరించును, శబ్దస్పర్శములురెండును రూపతన్తాత్రినావేరించును, శబ్దస్పర్శరూపములు మూడును రసతన్తాత్రినావేరించును గనుక, జలముల నెడి విశేషములునాలుగు గుణములు కలనై ఇంద్రియగోచరములు” అనెడిపురాణవచనములయొక్క ఆనుకూల్యమునకై యును, ౩ “ఒకటి-రెండు మూడు-నాలుగు-విదు-సంఖ్యలుగల ఆతన్తాత్రిలవలన వరుసగా ఆకాశము-నాయువు-తేజస్సు-జలము-పృథివి అను పంచభూతములు పుట్టుచున్నవి” అని యిందు అధికృతుడైన సాంఖ్యవాచస్పతి చెప్పటచేతను, ౪ “కార్యమును పుట్టించెడి తత్త్వములు తమతమ కారణములచే నావరింపబడిన వగుచునే పుట్టించునని గ్రహించవలెను” అని తత్త్వత్రయ వివరణమున పెరియవాచ్చామ్బిళ్లగారు ఆనతిచ్చటచేతను ౫ “ప్రధానతత్త్వముపుట్టిన మహాత్తిత్త్వమును అపుడావరించెను.” “ప్రధానముచే మహత్తు ఎట్లు ఆవరింపబడెనో మహత్తుచేనది [అహంకారము] యు నటుల ఆవరింపబడెను” “ఆభూతాదిశబ్దతన్తాత్రిను ఆకాశమును అటుల నే ఆవరించెను.” “ఆకాశంబును శబ్దతన్తాత్రియును స్పర్శతన్తాత్రినావరించెను.” “స్పర్శతన్తాత్రియును వాయువును రూపతన్తాత్రినావరించెను.” “రూపతన్తాత్రియును జలమును రసతన్తాత్రిను ఆవరించెను” అని శ్రీపరాశరభగవంతునిచే చెప్పబడినదగుటచేతను, “వెనుకటితన్తాత్రిలతో కూడుకొని పైపై తన్తాత్రిలు తమ తమ విశేషములను పుట్టించుటచే” అని వీరలేమిదనానతిచ్చుటచేతను, అవరణక్రమమును గ్రహించునది. అట్లునే పూర్వభావ [కారణ] నియమము ననుసరించి స్పర్శతన్తాత్రిదు

ఉత్పాదిక్కుమనవిత్ స్వస్వపూర్వభూతసహాయత్వముమహిళ్యవేణుమ్ అతావతు-భూతాదియిల్ నిష్టుమ్ శబ్దతన్మాత్రైపిఱక్కుమ్, శబ్దతన్మాత్రైయిభూతాదిఆవరిక్కుమ్, ఇతిల్ నిష్టు, మాకాశమృత క్కుమ్ అనన్తరమిదశశబ్దతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ స్పర్శతన్మాత్రైపిఱక్కుమ్, స్పర్శతన్మాత్రైయి శబ్దతన్మాత్రైయావరిక్కుమ్, ఇప్పడిశబ్దతన్మాత్రావృత్రయాయ్, ఆకాశతై సహాయమాకపుడైతాన స్పర్శతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ వాయుపిఱక్కుమ్ ఇదస్పర్శతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ రూపతన్మాత్రై పిఱక్కుమ్, రూపతన్మాత్రైయిస్పర్శతన్మాత్రైయావరిక్కుమ్, ఇప్పడిస్పర్శతన్మాత్రావృత్రయాయ్ వాయుదైసహాయమాకపుడైతానరూపతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ తేజస్సుపిఱక్కుమ్ ఇదరూపతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ సతతన్మాత్రైపిఱక్కుమ్, రసతన్మాత్రైయిరూపతన్మాత్రైయావరిక్కుమ్, ఇప్పడిరూపతన్మాత్రావృత్రయాయ్, తేజస్సు సహాయమాకపుడైతానరసతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ అపస్పిఱక్కుమ్ ఇదరసతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ గంధతన్మాత్రైపిఱక్కుమ్ గంధతన్మాత్రైయిరసతన్మాత్రైయావరి క్కుమ్, ఇప్పడిగంధతన్మాత్రావృత్రయాయ్, అపై సహాయమాకపుడైతానగంధతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ పృథివిపిఱక్కుమ్ మెక్కై శబ్దతన్మాత్రావృత్రయాయ్, ఆకాశతై సహాయమాకపుడైతాన స్పర్శతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ వాయుపిఱక్కుమ్ మెట్టు తుడజ్జిచ్చొన్న విశేషత్వత్రియిల్ క్రమమ్, భూతన్మాత్రై త్పత్రిత్వత్రిపక్షత్తుక్కుమ్ మొక్కుమ్, పూర్వపూర్వభూతత్రిల్ నిష్టుమ్ రోతరతన్మాత్రై త్పత్రియా క్షిపతివిశేషమ్ ఇతిత్రిత్వత్రియవివరణత్రిల్ అచ్చాన్నిశ్చయభిచ్చెయితక్రమమ్

ఇదన్విశేష, తత్త్వనిరూపణత్రిలే జీయరూపిచ్చెయితక్కు మొరుక్రమమ్ ఇ అతావతు- భూతాదియిల్ నిష్టుమ్ శబ్దతన్మాత్రైపిఱక్కుమ్, శబ్దతన్మాత్రైయిల్ నిష్టుమ్ అతినుడైయన్మా

లకు తమ తమ విశేషములను పుట్టించునపుడు తమతమ పూర్వభూతములు సహాయమునట యుగ్రహించునది అనగా-భూతాదినుండి శబ్దతన్మాత్ర పుట్టును శబ్దతన్మాత్రను భూతాదియా వరించును దీనినుండి యాకాశము పుట్టును తరువాత నీశబ్దతన్మాత్రయిందు స్పర్శతన్మాత్రపుట్టును స్పర్శతన్మాత్రను శబ్దతన్మాత్రయావరించును ఇట్లు శబ్దతన్మాత్రచే నావరింపబడినదై ఆకాశమును సహాయముగా కొనిన స్పర్శతన్మాత్రనుండి వాయువు పుట్టును ఈస్పర్శతన్మాత్రనుండి రూపతన్మాత్ర పుట్టును రూపతన్మాత్రనుస్పర్శతన్మాత్ర యావరించును ఇట్లు స్పర్శతన్మాత్రచే నావరింపబడినదై వాయువును సహాయముగా కొనిన రూపతన్మాత్రనుండి తేజస్సు పుట్టును ఈరూపతన్మాత్ర నుండి రసతన్మాత్రపుట్టును రసతన్మాత్రను రూపతన్మాత్ర యావరించును ఇట్లు రూపతన్మాత్ర చే నావరింపబడినదై తేజస్సును సహాయముగా కొనిన రసతన్మాత్రనుండి జలముపుట్టును ఈరసతన్మాత్రనుండి గంధతన్మాత్రపుట్టును గంధతన్మాత్రను రసతన్మాత్రయావరించును ఇట్లు రసతన్మాత్రచే నావరింపబడినదై జలమును సహాయముగా కొనిన గంధతన్మాత్రనుండి పృథివి పుట్టునుట “శబ్దతన్మాత్రావృత్రయై ఆకాశమును సహాయముగా కొనిన స్పర్శతన్మాత్రనుండి వాయువు పుట్టును నిమెదలుపెట్టిసెప్పిన విశేషత్వత్రియందలి క్రమము భూతములనుండి తన్మాత్రలయ్యత్వత్రి చెప్పెడిపక్షమునకును ఒప్పును వెనుకటి వెనుకటి భూతమునుండిపైపై తన్మాత్ర పుట్టును అనునది విశేషము. ఇది తత్త్వత్రియ వివరణమునందు పెరియ వాచ్చాన్నిశ్చయ అన తిచ్చినరీతి

ఇంతియగాక తీర్థనిరూపణమందు, [వాదికేసరి అంబికీయమణవాళ] జియ్యరు సెలవిచ్చిన శోకవరసయున్నది; అదియెట్లుంటె-“భూతాదియందుండి శబ్దతన్మాత్రపుట్టును. శబ్దతన్మా

లావస్తయానవాకాశ మ్మిజకుక్కుమ్ శబ్దతన్మాత్రత్రైయు మాకాశత్రైయుమ్ భూతాదియావరి క్కుమ్, ఇస్పడిభూతాద్యావృతమాయ్, స్థూలకాశసహకృత్తిమాయ్ కొండ్లు వికృతమార శబ్ద తన్మాత్రత్తిర్ నిష్ఠమ్ స్వర్భతన్మాత్రమిజకుక్కుమ్, అతిల్ నిష్ఠమ్ స్వర్భగుణకమానవాయ్ పిజ క్కుమ్ అవై యిరజ్జైయుమ్, కారణమాన శబ్దతన్మాత్రైయావరిక్కుమ్, శబ్దతన్మాత్రావృతి మాయ్, వాయుసహకృతిమాయ్ పికిరల్లస్వర్భతన్మాత్రత్తిల్ నిష్ఠమ్ రూపతన్మాత్రైపిజకుక్కుమ్ అ తిల్ నిష్ఠమ్ రూపగుణకమానతేజస్సుపిజకుక్కుమ్ అవై యిరజ్జైయుమ్, కారణమానస్వర్భతన్మా త్రైయావరిక్కుమ్, ఇత్రాలేఆవృతమాయ్, తేజస్సహకృతిమాయ్ పికిరల్లరూపతన్మాత్రత్తిల్ నిష్ఠమ్ రసతన్మాత్రైపిజకుక్కుమ్ అతిల్ నిష్ఠమ్ రసగుణమానజలమిజకుక్కుమ్ అవై యిరజ్జైయుమ్, కారణమాన రూపతన్మాత్రమావరిక్కుమ్, ఇత్రాలేఆవృతమాయ్, అంభస్సహకృతిమాయ్ కొండ్లు పికిరల్లరసతన్మాత్రత్తిల్ నిష్ఠమ్ గంధతన్మాత్రమిజకుక్కుమ్, అతిల్ నిష్ఠమ్ గంధగుణయాన పృథివి పిజకుక్కుమ్ అవై యిరజ్జైయుమ్, కారణమానరసతన్మాత్రమావరిక్కుమ్” ఎత్తగై ఇతిల్ ము అప్పట్రిక్కుత్తిల్, స్వర్భతన్మాత్రాదివత్తుప్తయత్తుక్కు స్వస్వవిశేషాత్పాదనత్తిల్ పూర్వపూర్వ భూతసాహాయ్యమ్ శొల్లపప్పట్రి, పిజప్పట్రిక్కుత్తిల్, పూర్వతన్మాత్రత్తుక్కు ఉత్తరోత్తిరతన్మా త్రోత్పాదనత్తిల్ స్వస్వవిశేషసాహాయ్యమ్ శొల్లపప్పట్రి, ఆత్మయాలనోన్యవీరోధమిల్లై ఓ రొన్ణిలిరణ్ణమనుక్తమేయాకిలమ్ ఇరణ్ణమ షేషీతమాత్మయాలే, ఆవరణకథనత్తిలమ్ “పూర్వ పూర్వతన్మాత్రముత్తరోత్తిరతన్మాత్రత్రైయుమ్ తద్విశేషత్రైయుమావరిక్కుమ్” ఎత్తు జీయరయలి చెయ్యై యాలుమ్, శ్రీవిష్ణుపురాణత్తిల్ “శబ్దమాత్రంతథా కాశంభూతాదిస్ససమాప్యణోత్”

త్రయందుండి దాని స్థూలావస్థయైన ఆకాశముపుట్టును శబ్దతన్మాత్రను ఆకాశమును భూతాది యావరించును ఇట్లు భూతాదిచేతనావరింపఁబడినదై స్థూలాకాశముతో గూడినదై వికరించిన శబ్దతన్మాత్రనుండి స్వర్భతన్మాత్రముపుట్టును దానినుండిస్వర్భముగుణముగాగలవాయువుపుట్టును వారిరెంటిని కారణమైనశబ్దతన్మాత్రయావరించును శబ్దతన్మాత్రచే నావరింపఁబడినదై వాయువు తోఁగూడినదై వికరించిన స్వర్భతన్మాత్రనుండిరూపతన్మాత్రపుట్టును దానినుండిరూపముగుణము గాగల తేజస్సుపుట్టును వారిరెంటినికారణమైన స్వర్భతన్మాత్రయావరించును దీనిచేనావరింపఁ బడినదై తేజస్సుతోఁగూడినదై వికరించిన రూపతన్మాత్రనుండి రసతన్మాత్రపుట్టును, దానినుండి రసముగుణముగాగల జలము పుట్టును ఆరెంటిన్ని కారణమైన రూపతన్మాత్రయావరించును. దీనిచేనావరింపఁబడినదై జలముతోఁగూడుకొని వికరించిన రసతన్మాత్రమునుండి గంధతన్మాత్ర పుట్టును దానినుండిగంధముగుణముగాగల భూమిపుట్టును వారిరెంటిని కారణమైనరసతన్మాత్ర ఆవరించును. అనుట దీనిలోమొదటిక్రమములో స్వర్భతన్మాత్ర మొదలగునాల్పింటికి తమతమవిశే షములఁబుట్టించు నెడపూర్వపూర్వభూతసాహాయ్యము చెప్పఁబడినది తరువాత్క్రిమములొమ్మొ మొదటి తన్మాత్రకుపైపైతన్మాత్రముల పుట్టించుటలో తమతమవిశేషములయొక్కస్వసహాయత్వము చెప్పబడినది, కావునపరస్పరభు విరోధములేదు. ఒక్కొక్కదానియందు రెండును చెప్పఁబడక బోయినను, రెండును ఆనశ్యకములగుటచే ఆవరణకథనమందును “పూర్వపూర్వతన్మాత్రముత్త రోత్తిరతన్మాత్రను దానివిశేషమునుఆవరించునని” జీయరుసెలవిచ్చుటచేతను, శ్రీవిష్ణుపురాణమం దు “శబ్దమాత్రంతథా కాశంభూతాదిస్వర్భమాప్యణోత్” అనుదీనికి, “శబ్దమాత్రమ్; శబ్దతన్మాత్రమ్

౨౦. తన్మాత్రజ్ఞభావన-భూతజ్ఞభిన్నదైయసూక్ష్మావస్థైకళో

ఎత్త వితుక్కు - 'శబ్దమాత్రమ్-శబ్దతన్మాత్రమ్, తథాకాశమ్ స్థూలాకాశఞ్చ సభూతాదిరావృణోత్' ఎతేనపూర్వపూర్వ తన్మాత్రముత్తరోత్తరతన్మాత్రం తద్విశేషంచావృణోతి దర్శితమ్' ఎత్త సిత్యైయజ్ఞభావనో వ్యాఖ్యానమృణ్వైయము, తత్త్వత్రయవివరణత్తిల్ తన్మాత్రత్తుక్కు వరణమ్ శొన్నవోపాతి తద్విశేషత్తుక్కువరణమ్ శొల్లిల్ దైయైయాకిలుమ్ అతువుపలక్షణమామిత్తనై అల్లాతపోతు, అవిద్యదన్విల్ భూతాతన్మాత్రోత్పత్తిశ్శొల్లువుప్పొకాతు ఆతైయా లిరణ్ణుత్తోళ్ళవేణుమ్ తత్త్వనిరూపణత్తిల్ తన్మాత్రతద్విశేషజ్ఞభిన్నమృణ్వైయావరణమ్ శొల్లుకిణవళవిల్ ఇరణ్ణైయుమ్ శేర్త్తుప్పిడిత్తుచ్చొల్లుప్పట్టతేయాకిలుమ్, విశేషోత్పత్తిమున్నేతన్మాత్రత్తుక్కువరణత్తోళ్ళవేణుమ్ త్పక్కిల్లాతబీజత్తుక్కుజ్జగరశక్తియిల్లాతాపోలే అవారకత్తైయై ధీనపోతు ఉత్తరకార్యశక్తియైయెన్న మిడమ్ కీడ్తొల్లుప్పట్టతీ అ ఇప్పడి భూతతన్మాత్ర సృష్టిశొల్లుకిణవిడత్తిలే ఆవరణక్రమమ్ వక్తవ్యమాయిరక్కచ్చెయ్తేయుమరుళిచ్చెయ్యాత్తోడ్డీ న్నతు అపేక్షితమల్లామైయ్త్తు, సజ్గోచనోత్పత్తిక్రమత్తైయరుళిచ్చెయ్తారిత్తనై పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళైయు మిప్పడియితేయరుళిచ్చెయ్తతు

౨౦ ఆక, భూతతన్మాత్రోత్పత్తిక్రమమరుళిచ్చెయ్తారీక్ష్మీ, అతిల్ తన్మాత్రజ్ఞోతా నైవైయైకిణత్తైయైయేయరుళిచ్చెయ్తారి (తన్మాత్రజ్ఞభావన-భూతజ్ఞభిన్నదైయసూక్ష్మావస్థైకళో) ఎత్త.

అతావతు-౧౧ "తస్మిం స్తస్మింస్తుతన్మాత్రం తేనతిన్మాత్రతా సృజాతన్మాత్రాణ్యవిశేషాణిఅవి

౨౧. తన్మాత్రములనగా-భూతములయొక్క సూక్ష్మావస్థలు.

మును, తథాకాశమ్=స్థూలాకాశమును, సభూతాదిః ఆవృణోత్=ఆభూతాది యావరించెను ఇందు పూర్వపూర్వ తన్మాత్రము ఉత్తిరోత్తరతన్మాత్రము, వానివిశేషములను ఆవరించెనని చూసింగఁ బడినది" అనిశ్రీవిష్ణుచిత్తులు వ్యాఖ్యానముచేయుట చేతను, తత్త్వత్రయవివరణమందుతన్మాత్రము ఆవరణముచెప్పినట్లు తద్విశేషమున కావరణము చెప్పఁబడక పోయినను అది యుపలక్షణమగుని తియ అట్లుకానియెడల అచ్చటనుభూతిమునుండి తన్మాత్రోత్పత్తి చెప్పను వల్లపడదు కావున చెందును గ్రహించవలయును తత్త్వనిరూపణమందు తన్మాత్రతద్విశేషములు రెంటికిని ఆవరణము చెప్పెడు సమయమందు రెంటిని చేర్చి చెప్పఁబడినదే యైనను విశేషోత్పత్తిముందే తన్మాత్రము ఆవరణమును గ్రహించవలెను తొక్కలేనిగింజకు మొలమ శక్తిలేనియట్లు ఆవరించునది లేనియపుడు ఉత్తరకార్యమందు శక్తిలేదనునంశము క్రింద చెప్పబడినదిగాదా ఇట్లుభూతతన్మాత్రసృష్టిచెప్పచోట ఆవరణక్రమము చెప్పవలసినదైయెన్నను సెలవివ్యక్తివిడిచినది యపేక్షితంబులేక కాదు, సంగ్రహముగనుత్పత్తిక్రమమును సెలవిచ్చినారంటియ శ్రీపెరియవాచ్చాంబిళ్ల గారును ఇట్లనేగదా సెలవిచ్చినది

౨౧. కాగా భూతతన్మాత్రోత్పత్తి క్రమము క్రింద సెలవిచ్చిరి. వానిలో తన్మాత్రములు ఏవియనుశంకయందు ఆనతిచ్చుచున్నారు (తన్మాత్రములనగా-భూతములసూక్ష్మావస్థలు) అని అనగా-౧౧ "జానివానియందు (ఆయాభూతములయందు) అంతమాత్రము (గుణముమాత్రము) [తన్మాత్ర] గనుక తన్మాత్రమని వ్యవహరింపఁబడినది తన్మాత్రములు విశేషములులేనివి. అందువ

౨౯ మద్భ్రై యిరణ్ణహజ్కారముమ్ స్వకార్యజ్జలై ప్పిఱప్పిక్కు-
మోతు రాజసాహజ్కారమ్ సహకారియా యిరుక్కుమ్.

‘శేషాస్త్రోహి తేనశాస్తానాపిఘోరాస్తేనమూఢాశ్చావిశేషిణః’ ఎన్న శాస్త్రత్వ ఘోరత్వ మూఢ త్వ లక్షణమానవిశేషజ్జలై యుడైత్రల్లాత ఇబ్బాదిమాత్రితై గుణమాక వుడైజ్జాయిరుక్కిఱ ఆకాశాది భూతిసూక్ష్మజ్జలై శాస్త్రత్వమానతు-అనుకూలవేదనీయత్వమ్, ఘోరత్వమానతు-ప్రతికూలవేదనీ యత్వమ్, మూఢత్వమానతు - ఉదాసీనవేదనీయత్వమ్. అతిలో స్వభావమే శాస్త్రజ్ఞాయురుక్కు- మ్ భూమియుమ్ జలముమ్, ఘోరజ్ఞాయురుక్కుమ్ తేజస్సుమ్ వాయువుమ్, మూఢమాయురుక్కుమ్ ఆకాశమ్. మేళనత్రాలై యెల్లాభూతజ్ఞుమ్ శాస్త్రత్వఘోరత్వమూఢత్వజ్జలై యుడైయవాయురు క్కుమ్ తన్నాత్రజ్ఞుమ్ ఇన్ద్రాస్త్యాదివిశేషమిల్లామైయాతే అవై అవిశేషజ్జలైస్థు శ్శొలపృథుకి ఱన ఆత్రయాతే తన్నాత్రజ్జలైస్థుమ్ అవిశేషజ్జలైస్థుమ్పర్యాయమ్ అతిలభియు క్రరాన యాదవప్రకా శాదికఘమ్, ‘తన్నాత్రాణ్యవిశేషాద్యత్వజ్ఞానమ్ శాస్త్రత్వఘోరత్వమూఢత్వమితిత్రయోవిశేషా, మైగుశ్యాత్వనస్తేషామనద్భవాల్ నూత్నమాకాశ మవిశేషలక్షణంభవతి, తేనశస్త్రేన తన్నాత్ర ముచ్చితే ఏవంసూక్ష్మవాయుసూక్ష్మం తేజస్సూక్ష్మాప్రసన్నాత్వపృథివి’ ఎన్న శ్శొలివైకారకల్ ఆక, త్రివిధాహజ్కార త్రిమమ్ వైత్తుక్కుణ్ణు, సాత్త్వికాహజ్కార త్రిత్ నిష్ఠమ్ ఏకాదశ్శ్రేణీయజ్ఞ ఘమ్, తామసాహజ్కార త్రిత్ నిష్ఠమ్ భూతితన్నాత్రజ్ఞుమ్ముత్సన్నమామ్క్రిమమ్ శ్శొలినిష్ఠతు

౨౯ ఇనిరాజసాహజ్కార త్రిమడైయ కార్యమ్ శ్శొల్లికిఱతు (మద్భ్రై యిరణ్ణహజ్కార- రముమ్) ఎన్నతుడక్కి

౩౦. మిగిలిన రెండహంకారములును స్వకార్యములను పుట్టించునపుడు
రాజసాహంకారము సహకారియై యుండును.

లన అవియు(శ్శబ్దస్పర్శాదిగుణములు)ను విశేషములులేనివి శాంతత్వ, ఘోరత్వ, మూఢత్వములనే నిశేషములులేనివి’ అని శాంతత్వ, ఘోరత్వ, మూఢత్వ రూపములైనవిశేషములు లేనిశబ్దాదు లను మౌత్రమే గుణముగా కలిగియున్న ఆకాశాదిభూత సూక్ష్మములు శాంతత్వమనగా-అనుకూ లముగఁ దెలియఁదగియుండుట, ఘోరత్వమనగా-ప్రతికూలముగఁ దెలియఁదగియుండుట; మూఢ త్వమనగా-ఉదాసీనముగఁ దెలియఁదగియుండుట అందుస్వభావముచేతనే శాంతములుగనుం టను, భూమియును, జలమును, ఘోరములుగనుండును, తేజంబును, వాయువును, మూఢమైయుం టు నాకాశము మేళన (పంచీకరణ) ముచే భూతములన్నియు శాంతత్వఘోరత్వ మూఢత్వ ములు కలవైయుండును-తన్నాత్రముల కీశాంతశ్శాద్వివిశేషములేమి చే అవి, అవిశేషములని చెప్పఁ బడుచున్నవి కాగా తన్నాత్రములనిన్నీ అవిశేషములనిన్నీ పర్యాయము (synonym) అందువూ జ్జాలైన యాదవప్రకాశాదులను, ‘తన్నాత్రములనిన నవిశేషములనిన నొక్కటియ శాంతత్వము ఘోరత్వము మూఢత్వము ననుమాడును విశేషములును గుణత్రయాత్తకములును అవి యుద్భవిం చుమిచే సూక్ష్మమగునాకాశము అవిశేషరూపమైనది అట్టికబ్బముచే తన్నాత్రమని చెప్పఁబడుచు న్నది. ఇటుల సూక్ష్మవాయువు సూక్ష్మ తేజస్సు సూక్ష్మజలము సూక్ష్మపృథివి’ అని చెప్పి పెట్టిరి. కాగా మూడువిధములైన యహంకారములలోను సాత్త్వికాహంకారమునుండి పడునొకఁడొంద్రియ ములుభి, తామసాహంకారమునుండి భూతతన్నాత్రములు నత్సన్న మౌక్రమముచెప్పబడినది.

౩౧. ఇక రాజసాహంకారముయొక్క కార్యముచెప్పబడును. (మిగిలిన రెండహంకార- రములును) అని మొదలుపెట్టి.

30 సాత్వికాహజ్కారమ్ శబ్దతన్మాత్రాదిపంచక తైయు మజ్జే వే స
హకారియాయ్కోణ్ణ శ్రోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియజ్జలై నైయుమ్ సృ
ష్టిక్కుమ్, తత్సహకృతమాయ్కోణ్ణ వాగాదిక శ్చేంద్రియజ్జ
లై నైయుమ్ సృష్టిక్కుమ్ ఇవత్త్వైయైయై తానేమనసై స
సృష్టిక్కుమ్ మెన్ఘమ్ శోల్లువర్ కళ

అతావతు - సాత్వికతామసాహజ్కారజ్జలిరణ్ణమ్ స్వకార్యజ్జలై యుత్పాదిక్కు
మ్బాతు బీజత్తిరుడైయవజ్కురత్తుక్కుజలమ్బాలపుమ్, అగ్నియనుడైయ జ్వలనత్తుక్కువాయుబో
లపుమ్, రాజసాహజ్కారమ్ సహకారియాయరుక్కుమెక్కై ఇతుసహకరిక్కైయావతు -
౧ 'రజగిప్రవర్తకంతత్త' ఎన్నిజడియే, ఇవత్త్వైంద్రియహేతువాన సత్వాంశత్తుక్కుమ్,
భూతహేతువానతమోంశత్తుక్కుమ్, చలస్వభావమానరజస్సు, ప్రేరకమాయ్కోణ్ణ ప్రవ
ర్తిప్పికై

30. ఇప్పడిసాత్విక తామసాహజ్కారజ్జతుక్కు సాధారణసహకారియై యరుళిచ్చెయ్
జార్ కీర్త్తి, అనస్తరమ్, సాత్వికాహజ్కారత్తుక్కు అసాధారణమాయరుప్పన శిలసహకారివిశేష
జ్జలై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (సాత్వికాహజ్కారమ్) ఎత్తుతుడజ్జి

అతావతు - సాత్వికాహజ్కారమింద్రియజ్జలై సృష్టిక్కుమశివల్, ఇవత్త్వైంద్రియవిష
యప్రతినియమత్తుక్కుకశబ్దతన్మాత్రతై సహకారియకొణ్ణ శ్రోత్రతైయుమ్, స్పర్శతన్మాత్ర
తై సహకారియకొణ్ణ త్విగింద్రియతైయుమ్, రూపతన్మాత్రతై సహకారియకొణ్ణ చతు

30. సాత్వికాహంకారము శబ్దతన్మాత్రాదులై దింటిని ఎరునగ సహ
కారిగొని శ్రోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియములై దింటిని సృజించును,
వానిచే సహకరింపబడినదియగుచు వాగాది కశ్చేంద్రియము
లై దింటిని సృజించును వీనివిడచి తానే మనస్సును సృజించు
ననియును చెప్పదురు

అనగా - సాత్విక తామసాహంకారములు రెండును స్వకార్యములను పుట్టించు నపుడు
గింజయొక్క మొలకకు నీరు వలెను అగ్నియొక్క మంటకు గాలిం బోలియు రాజసాహంకారము
సహకారియై యుండుననుట ఇదిసహాయపడుట యనగా - 'అచ్చట రజస్సుప్రవర్తింపజేయు
నది' అనుచోష్వనవీనిలో నింద్రియహేతువైన సత్వాంశమునకును భూతహేతువైన తమోంశ
మునకును, చంచలస్వభావమైన రజస్సు ప్రేరకమగుచు ప్రవర్తింపజేయుట.

30. ఇట్లు సాత్విక తామసాహంకారములకు సాధారణసహకారిని నెలవిచ్చిరికింద.
ఇక సాత్వికాహంకారమునకు అసాధారణమైయుండుకొన్ని సహకారివిశేషములను ఆనతి
చ్యుచున్నాడు, (సాత్వికాహంకారము) అని మొదలుపెట్టి.

అనగా - సాత్వికాహంకార మింద్రియములన్న సృజించునపుడు వీనియొక్క విషయసంబం
ధవిషయమునకుగాను, శబ్దతన్మాత్రమును సహకారిగొని శ్రోత్రమును, స్పర్శతన్మాత్రమును సహకా
రిగొని త్విగింద్రియమును, రూపతన్మాత్రమును సహకారిగొని చతుస్సును, రసతన్మాత్రమును

స్వైయుమ్, రసతన్మాత్రతై సహకారియాకక్ష్మాణ్ణ జిహ్వాయైయుమ్, గన్ధతన్మాత్రతై సహకారియాకక్ష్మాణ్ణసూత్రేన్ద్రియతైయుమ్, సృష్టిత్తుమ్, ఇష్పడి శబ్దతన్మాత్రాదిపఞ్చకతైయు మదైవే సహకారియాకక్ష్మాణ్ణ శ్రోత్రాదిజ్ఞానేన్ద్రియద్వైతైయుమ్ సృష్టిత్వపనస్తరమ్, శ్రోత్రాదీహ్యమానశబ్దవిషయమాయమ్, త్వగిన్ద్రియగ్రాహ్యమానస్పర్శవిషయమాయమ్, చక్షుర్గ్రాహ్యమానరూపత్వోప్రవృత్తిహేతునాయమ్, రసనావిషయ రసాశ్రయమానజలత్విషయ నిస్సరణహేతునాయమ్, ఘ్రాణవిషయ గన్ధాశ్రయ పృథివ్యంశమాన అన్నాదికలితో ఋజీహత్సర్జనహేతునాయమ్, ఇష్పడి జ్ఞానేన్ద్రియపఞ్చకశేషమాయ్కోష్ఠా శబ్దాదిపఞ్చకతైయు మొట్టియితుక్తుమ్ కర్తేన్ద్రియపఞ్చకతై సృష్టిత్తుమ్-మళివో శ్రోత్రసహకృతమాయ్కోష్ఠా నాక్త్రైయుమ్, త్వగ్సహకృతమాయ్కోష్ఠా పాణియైయుమ్, చక్షు సహకృతమాయ్కోష్ఠా పాదతైయుమ్, జిహ్వసహకృతమాయ్కోష్ఠా వృషస్థైయుమ్, ఘ్రాణసహకృతమాయ్కోష్ఠా పాయువైయుమ్, సృష్టిత్తుజ్ఞానేన్ద్రియద్వైతైయుమ్ కర్తేన్ద్రియద్వైతైయుమ్ సహకారియాయ్ ఉభయాత్మకమానమనస్వైసహకారి నిరపేక్షమాకతా నేసృష్టిత్తుమ్ మైత్తతత్త్వవిత్తుక్తుతో శిల్పవర్కకళాకై ఇత్యు తస్మై శ్రీవిష్ణుపురాణవ్యాఖ్యానత్తితే ౧ 'అయమేవేన్ద్రియసృష్టిక్రమః వైకారికాహహ్కారాత్ క్రమేణ శబ్దాదిపఞ్చకసహాయాత్ క్రమేణ శ్రోత్రాదిజ్ఞానేన్ద్రియ పఞ్చకసృష్టిః, తిస్తాదేవ తత్సహాయా ద్వాగ్గాదికర్తేన్ద్రియపఞ్చకస్య, అసహాయాత్తు తస్మాన్ససృష్టిః' ఎన్తు పితై శ్రీయైజ్ఞానాద్వైత మయశిచ్ఛైయతార్

సహకారిగఁగోని జిహ్వసు, గంధతన్మాత్రను సహకారిగఁగోని ప్రాణేంద్రియమును, సృజించియును, ఇట్లు శబ్దతన్మాత్రాదులైదింటిని వరుసగ సహకారిగఁగోని శ్రోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియములైదింటిని సృజించినతరువాత, శ్రోత్రముచే గ్రహింపఁతగినశబ్ద విషయమైయును, త్వగింద్రియముచే గ్రహింపఁదగిన స్పర్శవిషయమైయును, చక్షుస్సుచే గ్రహింపఁదగిన రూపమందు ప్రవృత్తిహేతువైయును, రసనకువిషయమైన రసమునకాశ్రయమైన జలమునకు నిస్సరణ [వెళ్లగక్కుటకు] హేతువైయును, ఘ్రాణమునకువిషయమైన గంధమునకాశ్రయమైన పృథివికఠింశమైన అన్నాదులలోని విషీని వైకవిడుచుటకు హేతువైయును, ఇట్లుజ్ఞానేంద్రియములైదింటికిని శేషమగుచు శబ్దాదిపంచకమును సంబంధించియుండు కర్తేంద్రియములైదింటిని సృజించునపుడు శ్రోత్రముతోఁ గూడుకొనినాకును, త్వక్తుతోఁగూడుకొనిపాణిని, చక్షుస్సుతోఁగూడుకొని పాదమును, జిహ్వతోఁ గూడుకొనియువస్థను, ఘ్రాణముతోఁ గూడుకొనిపాయువును, సృజించిజ్ఞానేంద్రియములకు కర్తేంద్రియములకును సహకారియై ఉభయ స్వరూపమైనమనస్సును సహకారియపేక్షలేకనే సృజించునతత్త్వవేత్తలు చెప్పదురనుట దీనిని శ్రీవిష్ణుపురాణవ్యాఖ్యానమందు ౧ 'ఇదియైంద్రియములయొక్క సృష్టిక్రమము వైకారికాహంకారమునుండి క్రమముగ శబ్దాదులైదింటిని సహాయమునలన వరుసగా శ్రోత్రము మొదలైన జ్ఞానేంద్రియములైదింటియొక్క సృష్టి, అవి సహాయముగాఁగలదాని నుండేవాక్కుమొదలైన కర్తేంద్రియములైదింటియొక్క (సృష్టి); అసహాయముగదానినుండే మనస్సుయొక్క సృష్టియని' అని శ్రీవిష్ణుచిత్తావ్యుత్పాదవిచ్ఛిన్నాదుః

౩౧ శిలర్, ఇద్వియజ్జలిలే శిలవత్తై భూతకార్యమెన్దార్ కళ్

౩౨. అతు శాస్త్రవిరుద్ధము

౩౩ భూతజ్గళాప్యాయకజ్గళిత్తనై

౩౧. అనస్తరమ్, ఇప్పడితామరుచిచ్చయిత విన్వియొత్పత్తి క్రమత్తుక్కు విరోధపక్షత్తై నిరసిక్కక్కాక అత్తై యుత్తేషిక్కితార్ (శిలర్ ఇద్వియజ్గళిలే శిలవత్తై భూతకార్య మెన్దార్ కళ్) ఎన్దు

అవర్కళాకితార్-ఘా)కాదికళాసవిన్వియజ్జళై పృథివ్యాదిభూతకార్యమాక వే శొళ్ళమ్ నైయాయి కాదికళ్ అవర్కళ తాక్ ఆనుమానిక రాకై యాలే, అనుమానత్తాలే యితే అర్థత్తై సాధిప్పటు

౩౨ అత్తైకాలాత్యయాపదేశత్తాలే దూషిక్కితార్ (అతుశాస్త్రవిరుద్ధమ్) ఎన్దు

అతావటు - ఇన్వియజ్జళై భూతకార్యమెన్దు శొల్లమటు, ఇవత్తై అహక్కారికజ్గళాక చొల్లకిఱ ఇతిహాసపురాణాదిక కుక్కు విరుద్ధమేక్ కై.

౩౩ అతువేక్ మాన్దర్దత్తిలే "బ్రహ్మశ్రోత్రం తథాభాదిత్రయ మాకాశసంభవమ్| వాయోస్పర్శంతథాచేష్టత్వక్వైవత్రిత్రయంస్త్వేతమ్|| రూపంచత్సు సభావ్యక్తి ప్రీతియంతైజఞ్చ్యతే | రసఃక్షేదశ్చ జిహ్వచ త్రయోజలగుణాఃస్పృతాః|| ఘా)ణంఘ్రియం శరీరఞ్చ తేతు భూమిగుణాఃస్పృతాః" ఎన్దు శొల్లకైయాలే, ఇతిహాసాదికళ్ తన్నిలేయుమ్ ఇన్వియజ్గళుక్కుభౌతికత్వమ్ శొల్ల ప్పడుకై యాలే భూతజ్గళివత్తుక్కుక్కార్ణమాక వేణుమి యెన్న (భూతజ్గళాప్యాయకజ్గళిత్తనై) ఎన్దితార్

౩౧ కొందరు, ఇంద్రియములలో కొన్నిటిని భూతకార్యమనినారు

౩౨ అది శాస్త్రవిరుద్ధము.

౩౩. భూతము లాప్యాయకము లింతియ.

౩౧ ఇంక ఇట్లు శామానత్వీచ్చిన ఇంద్రియముల పుట్టుకవరుసకు విరోధియగుపక్షమును నిరసించుటకై దానినెత్తుచున్నారు (కొందరింద్రియములలో కొన్నిటిని భూతకార్యమనినారు) అని.

వారలు ప్రమాణాదులైన యింద్రియములను పృథివి మొదలగు భూతకార్యముగఁగొనునైయాయి కాదులు వారలు ఆనుమానికులగుటచే, అనుమానము చేతనేగదా అర్థమును సాధించునది

౩౨ దానిని కాలాత్యయాపదేశము (బాధము = vain argument) చే దూషించుచున్నారు. (అది శాస్త్రవిరుద్ధము) అని

అనగా-ఇంద్రియములను భూతకార్యములని చెప్పనది వీనిని అహంకారకార్యములుగ జెప్పవచ్చు ఇతిహాసపురాణాదులకు విరుద్ధమనుట

౩౩. అదియేమి మోక్షధర్మములలో "శబ్దము, శ్రోత్రము, అట్లెన్నలూ కాశము మొదలైనవి, ఈమూడును ఆకాశమువలన పుట్టినవి స్వర్ణము, చేష్ట, త్వక్తు ననుమూడును వాయువువలన పుట్టినవి. రూపమే, చక్షుస్సు, వ్యక్తియునను మూడును తేజస్సంబంధముగలదిగఁ జెప్పఁబడుచున్నది. రసము, తడి, జిహ్వయునను మూడును జలగుణముగ స్పరింపబడుచున్నవి ప్రాణము, వాసనచూడఁతగినది, శరీరమునను మూడును భూమిగుణములుగ స్పరింపఁబడుచున్నవి" అనిచెప్పటచే ఇతిహాసాదులలోను నింద్రియములకు భూతములవలన పుట్టుకచెప్పఁబడుటచే భూతములు వీనికి కారణముకావలెనే యన (భూతములాప్యాయకము లింతియ) అనుచున్నారు.

అతావతు - ఇతిహాసాదికలిలిన్ద్రియజ్ఞశుక్కు చొన్నభౌతికత్వమ్ భూతిజ్ఞాలుజ్ఞాన ఆ
 ప్తాయనమాశ్రితైస్పద్యైకాయాతే, ఇన్ద్రియజ్ఞశుక్కుభూతజ్ఞాపాపాయకజ్ఞలితైస్, కారణజ్ఞశ
 జ్ఞైకై ఆపాపాయకత్వమానతు-హోషకత్వమ్ ఇన్ను మహాశూన్యతై ఇన్ద్రియజ్ఞశుక్కు నిమ
 త్తికారణమాపుమ్, భూతిజ్ఞైఇవన్ద్యుక్తు పాదానకారణమాపుమ్ శొల్లగితిరద్యుప్తిమ
 తమజ్ఞితే 'అహాశూన్యసేన్ద్రియాణి ప్రతి నిమత్తత్వ మేవ, భూతానా మేవోపాదానత్వమ్
 'అన్నయమహిసామ్యమనః ఆహిమయః ప్రాణ స్తేజోమయావాక్ ' ఇతిత్రుతేరితికేచిదా
 మాః, తదయం క్తం అహాశూన్యసైవో పాదానత్వేపి భూతానామాపాపాయకత్వేపి తథా ని
 ద్దేశోపపత్తే' ఎత్తు పితృయైజ్ఞాభ్యాసైరతు కల్పితైతతు అతుపుమ్ (ఇన్ద్రియజ్ఞలితేశిల
 వన్ద్యై) ఎత్తుతడన్తయవరదలిచ్చయతకమన్దన్నాతే, ప్రతితీప్తమ్ అహ్మైతైక్కు (అతుకాస్తవిర
 ధమ్) ఎత్తు- 'ఏనీకాదశంమనశ్చాత్రదేవానైకారికాస్తృతాః' ఇత్యాదికళాతేయవన్ద్యై
 సాత్వికాహాశూన్యకాగ్నిమాకవేశొల్లగితి పురాణాదికశుక్కు విరధమైకై పురాణాదికై
 ప్పద్యై 'అన్నయమహిసామ్యమనః' ఇత్యాదిత్రిశుక్కుప్రాబల్యమజ్ఞేయాశిమ్ ర' ఇతి
 హసపురాణాభ్యాం నేదం సముపబృంహయేత్' ఎకైయాతే ఉపబృంహణానుకూలమాక
 అతుక్కుర్థ్యోశ్యవేణమెత్తుకరుత్తు ఆహాఉపబృంహణజ్ఞో తన్నితేయుమ్భౌతికత్వజ్ఞైల్లై
 యాతే ఇవన్ద్యుక్తుభూతజ్ఞోకారణమాయజ్ఞితోన్ద్యుగితిత్వే (భూతిజ్ఞాపాపాయకజ్ఞలితైస్)
 ఎత్తునిర్వాహమ్ భూతికాదికళాన విన్ద్రియజ్ఞశుక్కు పృథివాదిభూతజ్ఞశుక్కుజ్ఞాననాపాపాయనమ్

అనగా-ఇతిహాసాదులయం దింద్రియములకు చెప్పిన భౌతికత్వము భూతిముల వలనకల్గిన ఆప్యాయనమాత్రమును షట్టియగుట చేఇంద్రియములకు భూతములాప్యాయకములొంతియ, కారణములు కావనుట ఆప్యాయకములగుటయనగా-పోషకములగుట మతీయు నహంకారమును ఇంద్రియములకు నిమిత్తకారణమునుగాను,భూతములను వీని కుపాదానకారణమునుగాను చెప్పేడిదొక కుదృష్టి మతము కలదుగదా 'అహంకారమునకింద్రియములను గూర్చినిమిత్తకారణమగుటయే, భూతములకే యుపాదానకారణమగుట 'ఓసౌమ్యుడా! మనస్సు అన్నమయము, ప్రాణము జలమయము,వాక్కు తేజోమయ మైనది; అనిశ్రుతివలనని కొందరు నెప్పుదురు, అదితగదు అహంకార మెయిపాదానమైనచుభూతము లేయాప్యాయకములైననట్లు చెప్పతగును గనుక' అనిశ్రీవిష్ణు చిత్రార్థులు ఉగ్గడించి ఖండించినది అదియును,(ఇంద్రియములలో కొన్నింటిని)అని మొదలుపెట్టి వీరుఆనతిచ్చినక్రమము చే నిరసింపబడినది-అప్పటికి (ఆదితాస్త్ర)విరుద్ధము అనినది -"ఈయంశమందు పదునొకండవదియగు మనస్సునుఇంద్రియములును వైకారికములని చెప్పబడినవి" అనునీ మొదలగువాని చేవీనిని సాత్వికాహంకార కార్యముగనే చెప్పేడిపురాణాదులకువిరుద్ధమగుట. పురాణాదులకంటె 3 "ఓసౌమ్యుడా మనస్సు అన్నమయము"అనునీశ్రుతికి ప్రాబల్యమున్నదేయనను ర"ఇతిహాసపురాణముల చే వేదమును విశదీకరించునది" అనుట చే విశదీకరణమునకు అనుకూలముగ దానికర్థమునుస్వీకరించవలెనని తాత్పర్యము. అయితే విశదీకరణము (లైనపురాణాదు)లలోకూడ భూతములవలనకలుగుట నెప్పుట చేవీనికిభూతములు కారణమైగదా తోచుచున్నదియన (భూతములాప్యాయకము లొంతియ) అనినిర్వాహము. ప్రాణాదులైన యింద్రియములకు శృణివాగ్దిహితములుచేకల్గిన ఆప్యాయనము శ్రుతిస్మృతులలో ప్రసీద్ధము.ఇదియే నుబాబోధనము.

౩౪. ఇవై కూడినాలలతు కార్యకరమల్లామైయాలే,

శ్రుతిస్త్రుతికలితప్రసిద్ధమ్ ఇతుతాన్ మఖాలోపనిష ద్వాఖ్యానత్తిలే 'ఘా'ణాదీనా మిద్ధి యాణాంహి పృథివ్యాదిభూతై రాప్యాయనం శ్రుతిస్త్రుతిమ ప్రసిద్ధమ్ "అన్నమయంహి సా మ్యచునః ఆహోమయః పాణిక్షోమయావాక్" ౨ "శ్రోత్రంనభోఘా'ణము క్తం పృథివ్యా' ఇత్యాదభ్య ౩ 'వాయ్వాత్కం స్వర్ణనమామనన్తి నభో'శ్రోత్రంసతన్యమ్' ఇత్యాదిమ్' ఎట్టు శ్రుతప్రకాశకారరాలేఅభిహితమయిల్లు ఇప్పడిఇద్దియజ్గుభుక్తు భూతజ్జలైహీతు మా ప్యాయకజ్జలాయ సక్కు మెన్ను మిడమ్ మోక్షధర్మత్తిలే భృగుభరద్వాజసంవాదత్తిలే "ఆప్యా యస్తే చ తే నిత్యంధాతవస్తైనుపజ్జాభిః" ఎట్టునువ్యక్తమాక చ్చోల్లపట్టతు ఆక్రయాల్ భూతజ్జలిద్దియజ్గుభుక్తు ఆప్యాయకజ్జలిత్తనై, కారణజ్జలైత్త తాయ్దు

౩౪. ఆక, ఇప్పడిమహదాదిపదార్థజ్జలినుదైయ వుత్పత్తికమమయిచ్చెయ్తా రాయ్ నిష్టార్ క్షిప్ర, ఇవన్తైక్కిణ్ణు ఈశ్వరనణ్డప్రవృత్తినికలై ప్పణ్ణుమృడియైయరులిచ్చెయ్కీతార్ మేల్ (ఇ వై కూడినాలలతు కార్యకరమల్లా మైయాలే) ఎట్టు

అతావతు - "నానావీర్యాః పృథగ్భూతా సతతేనంహతిం చినానాశక్తుమ్నాస్మి" ప్రభుసమగమ్యకృత్ప్రీతిః" ఎన్దిఅపడియే, కావత్వ ఫోరత్వ మూఢత్వజ్జలాలే నానాశక్తియు క్తజ్జలాయ పృథగ్భూతజ్జలాయుక్కి అవిష్టహదాదిపదార్థజ్జల్ పరస్పరసజ్జతమా నాలలతు అణ్ణ

౩౪. ఇవి కూడినంగాని కార్యకరములుకానందున,

ద్వాఖ్యానమందు 'ఘా'ణాదులై న యింద్రియములకు పృథివ్యాదిభూతములచే నాప్యాయనము శ్రుతిస్త్రుతిలయందుప్రసిద్ధమ్ "ఓసామ్యదా మనస్సు అన్నమయము, ప్రాణము జలమయము, వాక్కు-తేజోమయమైనది" ౨ "శ్రోత్రము ఆకాశమువలనను, ఘా'ణము పృథివివలనను, చెప్పబడి నది" అని యారింభించి ౩ "స్వర్ణమును వాయ్వాత్కముగఁ జెప్పచున్నారు శ్రోత్రము ఆకాశము కాబట్టి నభోమయముగఁ జెప్పచున్నారు" అనునీమొదలైనవానియందు, 'అని శ్రుతప్రకాశకా కాగులచేఁ జెప్పఁబడినదియ్యెను ఇట్లు ఇంద్రియములకు భూతము లెప్పుడును ఆప్యాయకము లైయుండు ననునంశము మోక్షధర్మమున భృగుభరద్వాజసంవాదమందు ౪ "ఆవిదింటిచేతను ఆధాతువులెల్లపుడును ఆప్యాయనము చేయఁబడుచున్నవి" అని స్పష్టముగఁ జెప్పఁబడినది కావు న భూతములింద్రియములకు ఆప్యాయకము లింటియ, కారణములుకావు అనుటయ్యెను.

౩౪. కాగా, నిట్లు మహదాదిపదార్థములయొక్క యుత్పత్తిక్రమమును నెలవిచ్చినవారై రిక్రింద వీరినిగూని ఈశ్వరుడు అండస్పృహ్యులగుచేయు విధమును నెలవిచ్చుచున్నారమీద (ఇవికూడినంగాని కార్యకరములుకానందున) అని

అనగా "ఆ మహదాదులు వేరువేరుగ ననేకవిధములై న శక్తులుగలవి, కావుననవి డగ్గరక (ఏకీభవింపక) ప్రజలను సృజింపనుసమర్థములుకావు" అనుచోష్వన శాంతత్వ ఫోరత్వ మూఢత్వ ములచే నానాశక్తియుక్తములై పృథగ్భూతములై యున్న ఈమహదాది పదార్థములు అన్వీక్ష

మణ్డయుమ్ మణలై యుమ్ నీరై యుమ్ శేర్మొరుద్రవ్యమాక్కి
 చ్చువరిడువారై పోలే, ఈశ్వరనివత్తైయెల్లామ్ తన్ని లేశేర్మో
 రణ్డమాక్కి,

సూపమాన కార్యతై యుత్పాదిక్కుమట్టామెయైకై (మణ్డయుమ్ మణలైయుమ్ నీరై
 యుమ్ శేర్మొరుద్రవ్యమాక్కి చ్చువరిడువారై పోలే) అతావతు - పృథగ్నీర్యజ్ఞశాయ్ పృథగ్నీ
 తద్దశా యిరుక్కిఱ మృత్తికశాసలిలజ్జతై అన్యోన్యమ్ శేర్తు తత్తన్నిదుయాత్తి కమానతొరుద్రవ్య
 మాక్కి భిత్తిరూపమాన తొకూర్యతైనిర్రిప్పారై పోలేయైకై (ఈశ్వరనివత్తైయెల్లామ్
 నిర్రిలేశేర్మోరణ్డమాక్కి) అతావతు-జగత్సృష్ట వానవీశ్వరకా, “స మిశ్వాన్యోన్యసంయోగం
 పరస్పరసమాశ్రయః । ఏకసంఘాతలక్షణ్య సంప్రాప్త్యైక్యమశేషతః ॥ మహాదాదయోబోశేష
 న్నాన్యజ్ఞముత్పాదయంతి తే” ఎనిఱపడియే ఇవత్తైయెల్లాదున్యోన్యమ్ సజ్జతమాక్కియవ
 ద్దైతై అణ్డసృష్టి యైప్పణ్ణియైకై ఇవ్వుత్తున్న శ్చే మహాదాకార్యజ్జతై యదైయక్కాణ్డ
 యైలే మహాదాదిపదార్థశైల్లావత్తైయైకై శేర్తుఅణ్డసృష్టియైప్పణ్ణినా నెన్నుమిడమ్ సువ్య
 క్తమ్ ఆక్రయాతే “భూతేభ్యోణ్డంమహాబుద్ధే బృహత్తదుదేశేయమ్” ఎవ్వు భూతజ్జలినిష్ఠమ్
 అణ్డముత్పన్నమామ్, అతుడకత్తిలేకిడమ్ మెప్పు శొన్నతు ఉపలక్షణమ్ ³ “అపవనససర్వాదా
 తానువీన్యపాస్పృశత్ । తదణ్డమభవద్దైవం సహస్రాంశుసమప్రభమ్” ఎవ్వు అప్పక్కళిష్ఠమ్
 అణ్డముత్పన్నమా మెత్తుమరుధగవాక్ శొన్నతు ముపలక్షణమ్ అతావతు-పూర్వభూతాంశజ్జోడే

మంటిని ఇసుకను నీటినిచేర్చి యొకద్రవ్యముచేసి గోడపెట్టు
 వారివలె, ఈశ్వరుడు ఇవియన్నియు పరస్పరముచేర్చి యొక
 యండము చేసి,

ముకూడినంగాని అండరూపమైన కార్యమును చేయలేనందున అగుట (మంటిని, ఇసుకను,
 నీటిని, చేర్చియొకద్రవ్యముచేసి గోడపెట్టువారివలె) అనగా-వేఱువేఱు శక్తులుకలవైవేఱువేఱు
 గానున్నవై యుండు మన్న, ఇసుక, నీరు, నగువానిని పరస్పరముచేర్చి వానిసముహమైనయొకద్ర
 వ్యమును చేసి గోడయను నాకారముగల యొకకార్యమును నిర్మించువారివలెనగుట (ఈశ్వరు
 డు ఇవియన్నియు పాస్పరముచేర్చియొక యండముచేసి) అనగా-జగత్తును సృజించెడియొక్క
 రుండు “ఒండొంటిని ఆశ్రయించినవై పరస్పరసంయోగమునొంది ఒక్కసంఘాతముగ జూడబ
 డుచున్నవై నిశ్చేషముగ నైక్యమును పొంది మహత్తు మొదలగువిశేషమువరకును దెడి అవి అండ
 మునుపుట్టించుచున్నవి” అనుచోప్పన వీనినన్నిటిని పరస్పరము కలిపివీనిచే నండసృష్టినిచేసి
 యగుట ఈయండములో మహాదాది కార్యములన్నిటిని చూచుటచే మహాదాదిపదార్థములన్ని
 టినిచేర్చి అండసృష్టినిచేసి నాడనునంశము స్పష్టము. కావున “ఒగొప్పబుద్ధిగలవాఁడా! భూత
 ములవలన గొప్పదియగునండముపుట్టినను, అదిజలమందుండును” అనిభూతమునుండి అండము
 పుట్టును, అదియుదకమందుండును అనిచెప్పినది యుపలక్షణము ³ “ప్రథమముననుదకములను సృ
 జించెను. ఆజలమృదువీర్యమును (అండేమారుకలుగఁజేయుతక్కిని) సృష్టించెను అదిపూర్వకాం
 తితో సమానమైనకాంతిగల శ్చేర్ణమునయైన బ్రహ్మాండమయ్యెను” అనిజలమునుండి అండముపుట్టు
 నని మనుభంగముచేసి చెప్పినదియు ముపలక్షణము. అనగా పూర్వభూతాంశములతో జనించిన

అతుక్కుళ్ళే చతుర్ముఖునై సృష్టిత్తరుగుమ్

౩౫. అణ్ణత్తైయుమ్ అణ్ణకారణజ్జలై యుమ్ తానేయుణ్ణాక్కుమ్,

సంసృష్టమమాయే పృథివియమితనక్కుళ్ళే కరైన్దకిడ్కిఁజలత్తిల్ నిన్దు ముత్తిన్నమాయే అతి లేకిడక్కుమ్ మెన్ద పడి ఇప్పడిఅణ్ణసృష్టియైప్పణ్ణమ్మడియై యరుళిచ్చెయేతు, అనన్తరమ్ ఇన్దబాహ్య మానభూతజ్జల్ ఆన్దరిమానవాకాశదిగళాయపరిణమి త్తపిన్దు అవన్ద్రైక్కొణ్ణ లోకవిభాగజ్జలై ప్పణ్ణకైక్కాకవుమ్, అన్ద లోకజ్జలిల్ దేవాదిజీవవిభాగజ్జలైప్పణ్ణకైక్కాకవు మివ్వణ్ణత్తుక్కుళ్ళే బద్ధాత్త సమష్టి భూతనానబ్రహ్మైస్సృష్టిత్తరుగుమ్మడియై యరుళిచ్చెయేకిడా (అతుక్కుళ్ళేచ తుర్ముఖునై సృష్టిత్తరుగుమ్) ఎన్దు చతుర్ముఖుక్కు బద్ధాత్త సమష్టిభావమావతు - ఇవ్వణ్ణత్తుక్కు వేణ్ణుక్కుకర్తవ్యచేతనరివక శరీరత్తిలే యుణ్ణాయక్కిడక్కై ఇప్పడి చతుర్ముఖునైసృష్టిత్తు, ఇని మేలుణ్ణాన సృష్టియైల్లామ సద్వారకమాకనిన్దు కేయవతాక విత్తే

౩౬ అతుత్తన్నైదర్శిప్పికైక్కాక సమష్టిసృష్టియిలుమ్ వ్యష్టిసృష్టియిలుమ్ సర్వే శ్వరక్ కెయ్యుమ్ క్రమత్తై యళిచ్చెయేకిడా మేల్ (అణ్ణత్తైయు మణ్ణకారణజ్జలైయుమ్ తానేయుణ్ణాక్కుమ్)

అతావతు - సముదాయకార్యమాన ఇణ్ణత్తైయుమ్, తత్కారణమాన మహదాదిపదార్థజ్జలై యుమ్ సత్యసజ్జల్పసేనతన్నుడైయ అవ్యవహితసజ్జల్పత్తాలే యుణ్ణాక్కు మెక్కై యిస్సా భిధ్యాయశరీరాత్పన్నత్సృష్టు ర్పివిధాప్రజాః! అపవససర్జదా తాను వీర్యమపాసృజత్! తద

అందులో చతుర్ముఖునిసృజించి అనుగ్రహించును.

౩౫. అండమును అండకారణములను తానేపుట్టించును,

యున్దైప్పణ్ణివియును తనలోకరిగియుండిన జలమునుండియుత్పన్నమై దానిలోనుండునని తాత్పర్యము ఇట్లుఅండసృష్టినిచేయు విధమును సెలవిచ్చు పీడప ఈ బాహ్యమైనభూతములు అంతరమైన ఆకాశాదులై పరిణమించినవెనుక నానినికొని లోక విభాగములను చేయుటకుగాను ఆలోకములలోని దేహాదిజీవ విభాగములను చేయుటకును నీయండములోపల బద్ధాత్త సముదాయయాత్రుడైనబ్రహ్మను సృజించిదయచేయుటను ఆనతిచ్చుచున్నాడు (అందులోచతుర్ముఖుని సృజించి యనుగ్రహించును) అని చతుర్ముఖునకు బద్ధాత్త సముదాయరూపమగుట యనగా - నీయండమునకు కావలసినకర్తవ్యత్యులైన చేతనులు ఈతని శరీరమందున్నవిించియుండుట ఇట్లు చతుర్ముఖుని సృజించినది ఇకపైన కలిగినసృష్టియంతయు సద్వారకముగనుండి చేయనుగదా

౩౬ దానిని చూపించుటకుగాను సమష్టిసృష్టియందును వ్యష్టిసృష్టియందును సర్వేశ్వరుడు చేయుక్రమమును ఇంక సెలవిచ్చుచున్నాడు. (అండమును అండకారణములను తానేపుట్టించును) అని

అనగా - సముదాయకార్యమైన అండమును తత్కారణమైన మహదాదిపదార్థములను సత్యగుణబుడైన తనయొక్కవ్యవధానములేనిసంకల్పముచే సృజించుననుష్ఠానావరమపురుషుడు భావనముచేసి తనశరీరమునుండి సమస్తమైనప్రజలను సృజింపజేయుచినవాడై మొదట జలమునందే సృజించెను. వానిలోవీర్యమును [సృష్టికరణశక్తిని] ఒకగ్రేను అది మూర్త్యునికాంతితో

అణ్ణత్తుక్కుట్టవస్తుకళై, చేతన ర్కస్త్రామియాయ్ నిన్ఱు
జ్ఞాక్కుమ్

3౬ అణ్ణజ్జల్ తాన నేక జ్ఞళాయ్,

జ్ఞమభవద్దేమం సహసాగ్రంశ సమప్రభమ్” ఎన్నక్కడవతీతే (అణ్ణత్తుక్కుట్టవస్తుకళై చేతన ర్కస్త్రామియాయ్ నిన్ఱుజ్ఞాక్కుమ్) అశావతు-చతుర్ముఖాదిచేతనమైయ హృదయజ్ఞళితే యిరుప్ప, “సర్వస్వచాహంహృదిన్నవిష్టోమ తస్మిన్సృతిర్జ్ఞానమహావానంచ” ఎత్తు, సజ్జాల్పజ్ఞానాదికళై, జనిష్ఠిత్తుక్కుణ్ణ అణ్ణాన్తర్వర్తికళాన సకలపదార్థగ్నైయుమ్ సృష్టిక్కుమ్మై “యత్ని-ఇన్ఱిత్తుజ్ఞతేయేన సత్సజాతేనవైద్విజ | తస్యృజ్యస్యసంభూతౌ తస్మిన్ ర్వంవై హతే సనుక” ఎన్ఱీత్వర్క సకలకర్తృశరీరయాయ్ కొణ్ణు సకలకార్యగ్నైయుమ్ సృష్టిక్కుమ్మెన్నక్కడవతీతే

3౬ (ఈశ్వరనివత్తైయెల్లాన్దన్ని లే శేర్రోర్ణమాక్కి) ఎత్తు సర్వేశ్వర్క మహదాదిపదార్థజ్ఞతేచ్చేర్త అణ్ణసృష్టియెప్పణ్ణ మెన్నుమివ్వళివీతే క్కీర్తుళిచ్చేయెతు, ఇహోతు, అన్ద అణ్ణపహత్వత్తైయుమ్, అన్ద్రోన్దైయ కట్టైయిరుక్కుమ్మడియెయుమ్, అవైతాల్ సర్వేశ్వరనుక్కు ఇన్నవినియోగత్తుక్కుఱుప్పెన్నుమత్తైయుమ్, అపద్రోన్దైయ పరిశామప్రకారత్తైయుమరుళిచ్చేయెత్తార్ (అణ్ణజ్జల్ తాన్) ఎత్తు తుడగ్గి

(అణ్ణజ్జల్ తాన నేక జ్ఞళాయ్) 3 “అణ్ణానాంతు సహసాగ్రంశం సహసాగ్ర్యాయ శానిచ |

అండమునకు లోబడినవస్తువులను, చేతనుల కంతిర్యామియై
యుండి పుట్టించును.

3౬ అండముల లనేకములయి,

సహనమైనకాంతిగల స్వర్ణమయమైన బ్రహ్మాండ మయ్యెను” అనంగియున్నదిగదా. (అండమునకు లోబడినవస్తువులను చేతనులకంతిర్యామియై యుండిపుట్టించును) అనగా-చతుర్ముఖాదిచేతనులయొక్క హృదయములలోనుండి “నేను అందరియొక్క హృదయమునందు ఉన్నవాడను నావలన తలంపు జ్ఞానము ఊహయ్యు” అని సంకల్పజ్ఞానాదులను పుట్టించుకొని అండాంతర్వర్తులైనసమస్తపదార్థములను సృజించుననుట “ఏజంతువుచే నేగిసృజించబడుచున్నదో ఆ సృజించబడెడు వస్తువుయొక్క యుత్పత్తియందు కారణమైనయదియంతయు భగవంతుని శరీరము” అని ఈశ్వరుడు సకలకర్తలను శరీరముగగలవాడై సమస్తకార్యములను సృజించుననందగియున్నదిగదా

3౬. (ఈశ్వరుడు ఇవి యన్నియు చేర్చి యొక మండముచేసి) అని సర్వేశ్వరుడు మహదాది పదార్థములను చేర్చి అండసృష్టిచేయు ననునింతియేగదా వెనుకనానత్తిచ్చినది. ఇప్పుడు ఆయంధముల బహుత్వమును, వానియొక్క ఏర్పాటున్న విధమును, అవిసర్వేశ్వరునకు ఇష్టవినియోగమున కుపయుక్తమననంశమును, వానియొక్క పరిణతి ప్రకారమును, ఆనతిచ్చుచున్నారు. (అండములు) అని ప్రారంభించి.

(అండములనేకములయి) 3 “అచ్చటను ఇట్టి అండముల లక్షలలక్షలును కొట్టియట్లు

పతినాలులోకజ్జోడేకూడి,

ఈదృశానంతథాత్రత్రోటికోటితానిచ॥” ఎన్నక్కిడవతితే (పతినాలులోకజ్జోడేకూడి) పతినాలులోకజ్జానన - కీర్తిబింబకపాలుత్తుక్కు మేల్ ఎన్నత్తుమ్మా నూనాయిరత్తైమ్మతినాయిరమ్మయోజనముయర్తియుడైతాన గొప్పదకత్తిన్నేతే “సప్తతిస్తుసహసాశాం ద్విజోచ్చాయోపి కథ్యతే | దశసాహస్రీమేకైకం పాతాళంనునిత్రమ ॥ అతిలం పితిలంచైవ నితిలంచ గభస్తీమత్ | మహాంశ్య సుతలంచాగ్ర్యం పాతాళంచైవ సప్తమమ్” ఎన్నిపడియే ఓర్వొమ్మపతినాలాయిరమ్మయోజనత్తిళ్ళు వుయర్తియైయుమ్ పరమైయుమ్మడైతాయ్, దైత్యదానవపన్ని గసు పర్ణాదికల్ వర్తిక్కుమ్ దేశమయ్, “శుక్లకృష్ణాయశాః పీతాశ్వర్చరాశ్చైవ కాఞ్చిరాః | భూమయోయత్ర మైత్రేయ వరప్రాసాదశోభితాః” ఎన్నిపడియే శుక్లజ్జాయమ్, కృష్ణజ్జాయమ్, అరుణజ్జాయమ్, పీతిజ్జాయమ్, అవాలుకామయమానశర్కరారూపమాయమ్, శైలమాయమ్, హిన్నాయమ్ మిరుక్కిఱ సలవిశేషజ్జలైయుడైయవైయాయ్, విలక్షణమానమాళికకళాలేయలజ్జుత్రమాయ్, స్వర్ణాదికళిలుక్కొట్టిలో నిరతిశయభోగ్యమాయ్, అతలమెన్దుమ్, వితలమెన్దుమ్, నితలమెన్దుమ్, గభస్తీమత్తైయుమ్మగొల్ల ప్పట్టతలాతలమెన్దుమ్, మహాతలమెన్దుమ్, సుతలమెన్దుమ్, పాతాళమెన్దుమ్, వేరైయుడైతాన అధోలోకజ్జశేఖ్రమ్, ఇత్తుక్కు మేల్ ఎన్నపతినాయిరమ్మయోజనమకలత్తైయుడైతాయ్, సప్తద్విసాగర పర్వతాది విశిష్టమాయ్, పాదచారికళాన మనుష్యాదికల్ వర్తిక్కుమ్ దేశమాయ్, పద్మాకారచూన భూలోకముమ్, భూలోకత్తుక్కు మేలాదిత్యనుక్కుక్కిన్ నూతాయిరమ్మయోజనత్తిళ్ళు వుయర్తియైయుడైతాయ్, గంధర్వాదికల్ వర్తిక్కుమ్ దేశమాన

పదునాలుగులోకములతోఁ గూడి,

సంఖ్యలును” అనిజెప్పియున్నదిగదా (పదునాలుగులోకములతోఁ గూడి) పదునాలుగులోకములనునవి, క్రింది యండకపాలమునకు మీద ఎనుబదిమూడలక్షల యేబదివేలయోజనము లొన్నత్యముగల గొప్పదకముమీద “ఓయి మైత్రేయడా! [పాతాళములయొక్క] ఎత్తు కొలత డెబ్బదివేలుచెప్పబడుచున్నది ఓమునిశ్రేష్ఠడా! ఒక్కొక్క పాతాళము పదేనివేలు అతిలము, వితలము, నితలము, గభస్తీమత్తు, మహాతిలము, సుతలము, కొసదయన యేడవదయన పాతాళము” అనునట్లు ఒక్కొక్కటి పదివేలయోజనము లొన్నత్యము, వైశాల్యము గలదియై దైత్యదానవ పన్నగ సుపర్ణాదులు నివసించుప్రదేశమయి “ఓయి మైత్రేయడా! ఎచ్చటను భూములు శుక్లకృష్ణాః పీతవర్ణములయి శర్కర శైలము కాంచనము ఇవిగలవియై శ్రేష్ఠములయిన ప్రాసాదములచేత శోభితములయినవియునో” అనునట్లు శుక్లవర్ణములైయును, కృష్ణవర్ణములైయును, రక్తవర్ణములైయును, పీతవర్ణములైయును, ఇసుకలేనట్టి శర్కరారూపముమైయును, పర్వతమయమై కాంచన మయమైయునున్న స్థలవిశేషములుకలవయి, విలక్షణములయిన గృహములచే సలంకృతంబయి స్వర్ణాదులకంటె నిరతిశయ భోగ్యమయి, అతలమనియు, వితలమనియు, నితలమనియు, గభస్తీమత్తనిచెప్పబడిన తలాతలమనియు, మహాతలమనియు, సుతలమనియు, పాతాళమనియు మేరుగలక్రిందిలోకములేడును ఇందువై డెబ్బదివేల యోజనములు వైశాల్యముగలదై సప్తద్విసాగర పర్వతాది విశిష్టమై పాదచారులైన మనుష్యాదులు నివసించుదేశమై పద్మాకారమైన భూలోకంబును, భూలోకమునకు మీద మార్గ్యునికి క్రింద లక్షయోజన పరిమాణమున జొన్నత్యముగలదై గంధర్వాదులు వర్తించుదేశమైన భువనోకంబును. మార్గ్యునకు మీది ద్రువు

ఒత్తుకొన్న పతిత్తుమడక్లాన ఏత్తావరణజ్జాలుమ్ శూన్యప్పట్టు

భవగ్లోకముమ్ అదిత్యనుక్కు మేల్ ధునినుక్కు కీర్తీ పతి నాలుమూతాయరమ్ యోజన త్తి శివు వుయ ర్తియెయుడైతాయ్, సాధికార రానగ్రహనక్షత్రేంద్రాదికల్ దేవర్కముమ్ దేశమాన స్పర్శగ్లోకముమ్ ధునివనుక్కు మేల్ ఒరుకోటియోజన త్తి శివు వుయ ర్తియెయుడైతాయ్, “వినివృత్తాధికారాన్ము మహర్లోక నివాసినః” ఎత్తు నివృత్తాధికారాయ్, అధికారాశేతురాన వింద్రాదికల్ వ ర్తిక్కుమ్ దేశమానమహర్లోకముమ్ అన్దమహర్లోకత్తుక్కుమ్ లిరిణ్ణుకోటియోజన త్తి శివు వుయ ర్తియెయుడైతాయ్, బ్రహ్మపుత్రరకళాన సనకాదిపరమయోగికల్ వ ర్తిక్కుమ్ దేశమాన జనగ్లోకముమ్ జనగ్లోకత్తుక్కుమ్ మేల్ ఎట్టుకోటియోజన త్తి శివు వుయ ర్తియెయుడైతాయ్, వైరాజాఖ్యరాన ప్రజాపతికల్ వ ర్తిక్కుమ్ దేశమాన తపోలోకముమ్ తపోలోకత్తుక్కుమ్ మేల్ నాల్పుత్తేట్టుకోటియోజన త్తి శివు వుయ ర్తియెయుడైతాయ్, “తేహమేవాంకేచన బ్రహ్మలోకారుద్రస్యా స్త్యేసన్ తత్తైవలోకాః ॥ విష్ణో ర స్త్యేసన్ లోకా విశాలాస్తాంస్తాన్ లోకాం స్థాన పాశ్యవ్రజన్తి” ఎన్నిటపడియే బ్రహ్మవిష్ణు శివరకళమ్, అవరకళై యు పాసిత్తు త్తీర్వాప్తిపణ్ణివరకళమ్ వ ర్తిక్కుమ్ దేశమాన సత్యలోకముమ్ ఆక ఊర్ధ్వాధికటాహజ్జకున్దువు అఱుపతుకోటియోజన మణ్డోచ్చాయమాయరుక్కుమ్ విష్ణుతుకోటియోజనమణ్డోచ్చాయ మెన్నార్దుముణ్ణు, అతిల్, “నూర్యాణ్ణగోళయార్చ్యే కోట్యనుస్థిగపిఞ్చవింశతిః” ఎన్నిట శుకవచన త్తిపడియే నూర్యనుక్కు మేలిరువ త్తణ్ణుకోటియుమ్, క్షీరస త్తణ్ణుకోటియుమాయరుక్కుమ్

ఇప్పడియరుద్దళ్ళ చతుర్దశభవనజ్జోడేకూడి (ఒత్తుకొన్న పతిత్తు మడక్లాన ఏత్తావరణజ్జాలుమ్ శూన్యప్పట్టు) అతాపతు- కీర్తీచ్చొన్న పతినాలులోకత్తైయుమ్ ర్, ఏతదణ్ణకటాహేన

ఒక దానికొకటి పదింతలధికమైన ఏడావరణములచేతను ఆవరించబడి

నకు క్రింద పదునాలుగులక్షలయోజనముల పరిమాణమున జొన్నత్యమును గలదై సాధికారులైన గ్రహనక్షత్రేంద్రాదులు వ ర్తించు దేశమైన స్పర్శగ్లోకంబును ద్రువునకుమీద నొకకోటియోజనపరిమాణమున జొన్నత్యముగలదై “మహర్లోక నివాసులు నివ ర్తించబడిన అధికారముగలవారు” అని నివృత్తాధికారులై అధికారాశేతులైన ఇంద్రాదులు వ ర్తించు దేశమైన మహర్లోకంబును ఆమహర్లోకమునకు మీద రెండుకోట్లయోజనపరిమాణమున జొన్నత్యముగలదై బ్రహ్మపుత్రులైన సనకాదిపరమయోగులు వ ర్తించు దేశమైన జనగ్లోకంబును జనగ్లోకమునకు మీద ఎనిమిదికోట్లయోజన పరిమాణమున జొన్నత్యముగలదై వైరాజులనిశేరుగల ప్రజాపతులువ ర్తించు దేశమైన తపోలోకమున్ను తపోలోకమునకు మీద నలుబదిఎనిమిదికోట్లయోజనపరిమాణమున జొన్నత్యముగల “ఆతలలోకములలోకొన్ని బ్రహ్మలోకములున్ను అచ్చట మరొకొన్ని రుద్రునిలోకములును కలవు మరొకొన్ని విష్ణువుయొక్క విశాలములైన లోకములు గలవు. ఆయాలోకములను వారిను పానించి పొందుచున్నార” అనునట్లు బ్రహ్మ విష్ణు రుద్రులును వారిను పానించి వారిని పొందినవారును వ ర్తించు దేశమైన సత్యలోకంబును కాగా, ఊర్ధ్వాధికటాహములకు (పైకిందుపెంతులకు) నడుమను అరువదికోట్లయోజనములు జొన్నత్యముగలదు, ఏబదికోట్లయోజనములు జొన్నత్యము చెప్పవారునుగలరు అందులో “నూర్యనికిని అండగోళమునకును నడుమ నిరువదియైదుకోట్లు” అను శుకవచనము ప్రకారము నూర్యనికి మీద నిరువదియైదుకోట్లును క్రింద నిరువదియైదుకోట్లు నయ్యుండును.

ఇట్లున్న చతుర్దశభవనములలో గూడి (ఒక దానికొకటి పదింతలధికమయిన ఏడావరణములచేతను ఆవరించబడి), అనగా- క్రింద చెప్పిన పదునాలుగులోకములను “ఇది అండకటాహము

తిరశోర్ధ్వమధస్తథా । కపిత్థస్యయథాబీజం సంస్థితోవై సమావృతమ్” ఎన్నిపడియే ఉల్ నాయిల్ విశ్వాత్తయై విశ్వాదేజ్ఞ ముక్తావరిక్కుమాహ్వేతే ^౧ “కోటియోజనమానస్తుకటాహ సంవ్యవస్థితః” ఎన్ను, కోటియోజనమడుప్ప మవకాశతయోక్తమానపడియే, అణ్డకటాహమావ రిత్తునిఱ్ఱుమ్ సాణ్డకటాహమానవివృణ్డమ్ ^౨ “దశోత్తరేణపయసా మైత్రేయాణ్డంచతద్వృతమ్” ఎన్నిపడియే తన్నిల్ పశ్చిమదుడల్గుపరద్దిరుక్కిఱ జలత త్త్వత్తై ఆవృతమాయరుక్కుమ్ ^౩ “ప ఞ్చాశతోక్తి విస్తారాసేయముర్విమహామనే । సప్తవాణ్డకటాహేన సద్వీపార్థిమహీధరా” ఎన్ను, సాణ్డకటాహమాన భూమణ్డలమ్, పఞ్చాశతోక్తి విస్తారమాక చ్చొల్లువాగుమ్, ^౪ “భూ మణ్డలంతుశతకోటి విస్తారంసాణ్డకటాహమ్” ఎన్ను, వారాహపురాణత్తిలే శొల్లుకైయాలమ్, ఇప్పడి సాగ్రదపురాణత్తిలే శివరహస్యత్తిలే పరక్కచ్చొల్లుకైయాలమ్, మేరువైచ్చుర్ముమ్ పఞ్చాశతోక్తి విస్తారత్తైక్కిణ్డ భూమియైశతకోటి విస్తారమాక చ్చొల్లువారుమాయరుక్కుమ్. ఇతిలిరణ్డల్లిరుమర్యాదై యై త్తళమాక్కి అతిల్ పశ్చిమదుడల్గు పెరుత్తజలత త్త్వత్తై ఆవృతమా యిరుక్కుమెనపడి.

అణ్డకటాహత్తైప్పర్దు పశ్చిమదుడల్గు పెరుత్తజలత త్త్వత్తై ఆవృతమెన్నారుమణ్డ. ఇప్పడి దశోత్తరమాయ్క్కిణ్డ జలతత్త్వత్తై తేజస్తత్త్వమావరిక్కుమ్, అప్పడియత్తైవాయుత త్త్వమావరి క్కుమ్, వాయువై ఆకాశమావరిక్కుమ్, ఆకాశత్తైఅహఙ్కారమావరిక్కుమ్, అహఙ్కారత్తై మహత్తత్త్వమావరిక్కుమ్, అదమహత్తత్త్వత్తై అవ్యక్తమావరిక్కుమ్, ^౫ “తదనంతమసంఖ్యోతప్ర మాణమ్” ఎన్ను, అపరిమితప్రమాణమాన అవ్యక్తత్తుక్కు అవరణత్వప్రయుక్తమాన దశోత్తరత్వ

(పెంకు) చే అడ్డుగాను మీదుగాను క్రిందుగాను వెలగపండుయొక్కగుజారువలె అంతటను ఆవ రింపబడినది” అనుచొప్పన లోపలనున్న వెలగగుజారును వెలగచిప్ప (పెంకు) అంతట నేకరి తిని ఆవరించునట్లు ^౧ “అండకటాహము కోటియోజనపరిమాణము గలదై యున్నది” అని కోటి యోజనములోగొలత అవకాశముగా చెప్పబడినట్లు అండకటాహమావరించి యుండును అండ కటాహముతోగూడినయాయండును ^౨ “ఓమైత్రేయుఁడా! ఆయండంబును పదియంతలజలత త్త్వముచే నావరింపబడినది” అనుచొప్పన తనకంటేపదిరెట్లు వ్యాపించియున్న జలత త్త్వము చే ఆవరింపబడియుండును ^౩ “ఓమహామునీ! అండకటాహముతోగూడిన యీపుణివి ద్విప స ముద్రపర్వతములతోగూడినదై పంచాశత్తోటి విస్తీర్ణము” అనియండపుచిప్పతోగూడిన యీ భూమండలము ఏబదికోట్లయోజనములు వైశాల్యముగలదిగా చెప్పవారును, ^౪ “అండకటాహ ముతోగూడిన భూమండలము శతకోటివిస్తీర్ణము” అనివారాహపురాణమునందు చెప్పటచేతిను, ఇట్లు సాగ్రదపురాణమున శివరహస్యముందు విశేషముగ చెప్పటచేతను, మేరువునుచుట్టి పం చాశతోక్తివిస్తారమును పట్టి భూమిని శతకోటివిస్తీర్ణముగ చెప్పవారు అయి ఉండును ఈరెం టిలో నొకక్రమమును ఆధారముచేసుకొని దానికంటె పదిరెట్లు పెద్దదైనజలత త్త్వముచే నావృ తమైయుండు ననితాత్పర్యము

అండకటాహముకంటె పదిరెట్లు పెరిగినజలత త్త్వముచే నావరింపబడినదనువారును కలరు. ఇట్లు దశోత్తరమగుచు జలత త్త్వమును తేజస్వత్త్వ మావరించును అట్లు దానిని వాయుత త్త్వ మావరించును వాయువు నాకాశమావరించును ఆకాశము నహంకార మావ రించును. అహంకారమును మహత్తత్త్వ మావరించును అమహత్తత్త్వమును అవ్యక్త మావ రించును. ^౫ “ఆ అవ్యక్తము అనంతమగుటచే నసంఖ్యోతప్రమాణము” అని యపరిమితప్రమాణ

ఈశ్వరసుక్కు క్రీడాకర్షకస్థానీయజ్ఞశాయ్, జలబుద్బుదమౌ
లే, ఏకకాలత్రిలే సృష్టజ్ఞశాయరుక్కుమ్

జ్ఞాదుమ్బడియెజ్జనేయెన్నిల్, ఆయిరి త్రిలే పత్తుముజ్ఞామాహ్వోలే అపరిమితిసజ్జేయిలే అతువు
ముజ్ఞాకైయా లేకూడుమ్ ^౧“వారి వహ్నినిలా కాకై సతోభూతాది నా బహిః! వృతం దశగుజై రి
ణ్డంభూతాదిర్చహతాతథా! అవ్యక్తేనావృతోబ్రహ్మం మైస్సర్వై స్సహితో మహాన్! ఏభిరావరణై
రణ్డంసప్తభిఃప్రాకృతైర్వృతమ్” ఎన్నిజపడియే ఇప్పడి దశో త్రిజ్ఞశాన సప్తావరణజ్ఞశాయమ్
కూడుమ్ పట్టు (ఈశ్వరసుక్కు క్రీడాకర్షకస్థానీయజ్ఞశాయ్) అశావతు-క్రీడాపరనానబాలసుక్కు
క్రీడనకర్జోపోలే క్రీడార సానుబుభూషువానవిశ్వరసుక్కు లీలోపకరణజ్ఞశాయరుక్కు ^౨“హరే
విహరసిక్రీడాకర్షకైరేవజప్తభిః” ఎన్టుమ్ ^౩“మోదతేభగవాన్భూతైర్బాలఃక్రీడనకైరేవ” ఎన్టుమ్
శోల్లిజపడియే యీశ్వరసుక్కు విభూతియాక లీలోపకరణమయితేయిరున్నతు (జలబుద్బు
దమౌలే, ఏకకాలత్రిలే సృష్టజ్ఞశాయరుక్కుమ్) ఆతావతు-ఇవ్వణ్డజ్జై ఈశ్వరమ్ సృష్టిక్కు
మళవిత్, ఓరొరుపడైయాక ఇట్టక మెడుక్కు మాహ్వోలే, క్రమాత్తలే పరిణమిక్కైయ్యయియే ^౪“న
క్రమేణవివృద్ధంతత్ జలబుద్బుదవత్సమమ్” ఎన్నిజపడియే నీరక్కు మిట్టిపోలే యెరుక్కాల్లే
ఉత్పన్నజ్ఞశాయ్ గైయుమ్, అనేకజలబుద్బుదజ్ఞ శేకకాలత్రిలే యుత్పన్నజ్ఞశాయ్ మాహ్వోలే,
X “ఏకకాలేనసృజ్యతే” ఎన్నిజపడియే సకలాజ్ఞజ్ఞ శేకకాలత్రిలే యుత్పన్నజ్ఞశాయ్

ఈశ్వరునకు క్రీడాకర్షకస్థానీయములై, జలబుద్బుదమువలై,
ఏకకాలమున సృజింపఁబడినవై యుండును

మైన యవ్యక్తమునకు ఆవరణత్వి ప్రయుక్తమైన దశో త్రిరత్నము (పదింతలగుట) కూడుటయె
ట్లనగా — వేయింట పదియున్నట్లువలె నపరిమితసంఖ్యలో నదియు కలదగుటచే నొప్పును
^౧“పదిరెట్టైనజలము, వహ్ని, వాయువు, ఆకాశము, వీనిచేతను, దానిపై భూతాదిచేతి
ను, అండమునెలుపల ఆవరింపఁబడినది. భూతాది మహత్తుచే నావరింపఁబడినది ఓబ్రాహ్మణు
డా! సమస్తమైనవానితోఁ గూడుకొన్న మహత్తు అవ్యక్తముచే నావరింపఁబడినది అండము
ప్రాకృతములైన (ప్రకృతివలనవచ్చిన) ఈయేడు ఆవరణములచేత ఆవరింపఁబడినది” అను
చొప్పున నిట్లుపదిరెట్టైన యేడుఆవరణములచేతను చుట్టబడి (ఈశ్వరునకు క్రీడాకర్షకస్థానీయ
మై) అనగా-క్రీడాపరుడైన బాలునకు క్రీడాపరికరములవలె క్రీడార సమననుభవించు నిచ్చగలఈ
శ్వరునకు లీలోపకరణమై యుండుట ^౨“ఓశ్రీహరీ! క్రీడాకర్షకములచేతనువలె జంతువుల
చేతను విహరింపుచున్నావు” అనియును, ^౩“బాలుడు క్రీడోపకరణములచేతనువలె భూతము
లచేతను భగవంతుడు సంతోషింపుచున్నాడు” అనియును చెప్పుచున్నచొప్పున ఈశ్వరున
కు విభూతియంతయు లీలోపకరణముగా గదా యుండునది (జలబుద్బుదమువలై యేకకాలము
న సృజింపఁబడినవై యుండును) అనగా-ఈయండముల నీశ్వరుండు సృజించు సమయమున ఒక్కొ
క్కసేసగా దండయాత్రయొత్తునట్లు క్రమమునపరిణమించుట కాకుండ ^౪“అదిక్రమముచే వృద్ధి
పొందినదిగాదు; నీటిబుగ్గలవలె ఒక్కొక్కరుగ (వృద్ధిపొందినది)” అనుచొప్పున నీటిబుగ్గవలె
ఒక్కొక్కసారే ఉత్పన్నములొనరుటయు, అనేక జలబుద్బుదములేకకాలమందుత్పన్నములగునట్లు
^౫“ఒక్కకాలమున సృజింపఁబడుచున్నవి” అనుచొప్పున సమస్తమైన అండములు నొక్కకా

32 భూతజ్గలిల్ ఆకాశమవకాశహేతు, వాయువహనాదిహేతు;
తేజస్సు పచనాదిహేతు,

గైయుమ్ ఆక, (అణ్ణజ్జల్ తాననేకజ్జల్) ఎన్నుమిడముమ్ అవైతానెల్లా మెన్నుపోలే యరు
క్కు మెన్నుమిడముజ్జొల్లిల్ ద్రొయిల్లు

32 భూతపచ్చకజ్గళుక్కుమ్ తని త్తనియే వినియోగజ్జత్తెడర్పిప్పిత్తార్ మేల్ (భూత
జ్గలిల్ ఆకాశమవకాశహేతు)

అతావతు-సకలపదార్థజ్గళుక్కుమ్ స్థితిగమనాదికళుక్కుమ్ ఇదజ్గోడుత్తుక్కుండ్డిరుక్కిఱ వి
తుఆకాశత్తుక్కువినియోగ మేల్ గై “అస్య దేహస్యవియతోలాభువం సౌత్త్య మేవచిద్బుఃశ్రో
త్రంబలం బ్రహ్మన్ సుషిరత్వం వివిక్తతా” ఎన్నితుక్కు అనేకవినియోగజ్గళుక్కుయిరుక్కు ఇ
త్తోవైయు మరుచిచ్చయేతతు, ఇతినుడైయ ప్రాధాన్యతైప్పగ్గ్ ఇతుతా ముల్లైయవ
ద్దుక్కు ముపలక్షణమ్ (వాయువహనాదిహేతు) వహనమ్-వహికై ఆదిశబ్దతాలే-వ్యూ
హనచేష్టాదికైచ్చొల్లుణ్ణితి ఇతుతా-“వాయోఃస్పర్శేంద్రియంచేష్టాంకారకళ్యం స్పర్శ
మేవచ | వ్యూహనంవహనంచేహస్త్వికరోతిసదుత్తమ” ఎత్తుళొల్లప్పట్టతితే (తేజస్సుపచ
నాదిహేతు) పచనమావతు-పాకమ్మణ్ణుకై ఆదిశబ్దతాలే జ్ఞాప్యప్రకాశాదికైచ్చొల్లుణ్ణితి
ఇతువుమ్, 3“అగ్నేరౌష్ణ్యం ప్రకాశత్వం రూషేంద్రియ మవర్ణణమ్ | సన్తాపశౌర్యతైక్ఖ్యాని వ
ర్ణం పచనశక్తితామ్ | ఆధత్తే సుసాదేహస్సానాసంచద్విజర్వభ” ఎత్తు కథితమాయిల్లు

32 భూతములలో నాకాశ మవకాశహేతువు, వాయువు వహ
నాదిహేతువు, తేజస్సు పచనాదిహేతువు,

లమం దుత్పన్నములొ ననుటయు కాగా (అండుముల నేకములు) అనునంబును, అవియన్ని
యునొక్కటివలెనుండు ననునంతయును చెప్పబడిన దయ్యెను

32 భూతము లైదింటికిని ప్రత్యేకముగా వినియోగములను ఇంక చూపించుచున్నాను
(భూతములలో నాకాశ మవకాశహేతువు)

అనగా- సకలపదార్థములకును స్థితి గమనాదులకు అవకాశమిచ్చుచుండెడి యిది యా
కాశమునకు వినియోగము (ప్రయోజనము) అనుట “ఈ దేహమునకు ఆకాశమువలన చులకతన
ను, సన్నగిలుట, శబ్దము, శ్రోత్రము, బలము, గుల్లబారుట, వివిక్తత, (అవయవవిభాగము)”
అని దీనికి ఆనేకవినియోగము బుండియుండగ దీని నొక్కదానిని నెలవిచ్చినది, దీనియొక్కముఖ్య
తనపట్టి ఇదియే మిగిలినవాటిక సుపలక్షణము (వాయువు వహనాదిహేతువు) వహనమున గా-
వహించుట ఆదిశబ్దము చే వ్యూహనచేష్టాదులను చెప్పవచ్చునది ఇది “ఓసత్పురుషులలో శ్రేష్ఠ
డైనవాడా” వాయువువలన స్పర్శేంద్రియమును, చేష్టస్థు కారిన్యమును, స్పర్శమును, కూర్చు
టును, వహించుటను, దేహము స్పృశించుచున్నది” అని చెప్పబడినదిగా (తేజస్సు పచనాది
హేతువు) పచనమునగా- పాకముచేయుట. ఆదిపదముచే జ్ఞాప్యప్రకాశాదులను చెప్పట
ఇదియును, 3“బ్రూహ్మణశ్రేష్ఠాదా! దేహము అగ్ని తేజస్సువలన చేడిని, కాంతిని, రూపమును,
‘ఇంద్రియమును, శోషమును, సంతాపమును, శౌర్యమును, తీక్ష్ణతన, వర్ణమును, పచనశక్తిని సా

జలమ్ సేచనపిండికరణాదిహేతు, పృథివి ధారణాదిహేతు
వెస్వర్కళో.

౩౮. శ్రోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియజ్ఞైస్తుక్కుమ్ అడైవే శబ్దాదికత్తై నైయుమ్

(గ్రహిత్కై తొత్తిల్,

(జలమ్ సేచనపిండికరణాదిహేతు) సేచనమావతు-ననైక్కై పిండికరణమావతు - తిరిట్టుకై ఆది
శబ్దత్తై తైత్యమార్దవాదికత్తై చ్చొట్టుకీటతు ఇతువుమ్. “అదృశ్యైశ్చైత్యం సమాధత్తే స్నిగ్ధత్వం
రసనేంద్రియమ్ | ప్రసాదం మార్దవం పిండికరణం క్షేదనంచత్తై” ఎన్దభిహిత మాయిత్రుమ్ (పృథివి
ధారణాదిహేతువెస్వర్కళో) ధారణమ్-ధరిక్కై ఆదిశబ్దత్తై మూర్తిమత్విగురుత్వాదికత్తై చ్చొట్టు
కీటతు “ఘామేర్దవగుణంఘ్రాణం గరిమాణఞ్చ ధారణమ్ | మూర్తిమత్త్వం సహిష్ణుత్వం స్వీక
రోతి యథాతథమ్” ఎనితువుమ్ వ్యాపృతమాయిత్రుమ్ ఎన్దర్కళైత్తు - తత్త్వవిత్తుక్కుశోశా
లువర్కళైత్తుపడి

౩౯ ఇని, ఏకాదశేంద్రియజ్ఞలితుడైయవుమ్ పృత్తిభేదత్తై యరుళిచ్చెయ్కెటార్ మేల్
(శ్రోత్రాది) ఇత్యాది

శ్రోత్రత్తుక్కుశబ్దగ్రహణమును, త్వగింద్రియత్తుక్కుస్పర్శగ్రహణమును, చక్షుస్సుక్కురూప
గ్రహణమును, జిహ్వోక్కు రసగ్రహణమును, ఘ్రాణత్తుక్కు గన్ధగ్రహణమును తొత్తిల్ “త్వ
క్చక్షుర్నాసికా జిహ్వశ్రోత్రమత్రతమపఞ్చమమ్ | శబ్దానీనామవాప్త్యర్థం బుద్ధియుక్తానివైత్త్వి”

జలము సేచనపిండికరణాదిహేతువు, పృథివి ధారణాదిహేతు
వందురు.

౩౮. శ్రోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియములైదింటికిని వరుసగా శబ్దాదులైదింటిని

గ్రహించుట కార్యము

హసమును, శీఘ్రముగా గైకొనును” అని చెప్పబడినది (జలము, సేచనపిండికరణాదిహేతు
వు). సేచనమనఁగా- తడవుట పిండికరణమనఁగా- ఉండచేయుట ఆదిపదిమచే తైత్యమార్ద
వాదులనుచెప్పట ఇదియును “ఉదకములవలన చల్లచనము, యనువు, రసనేంద్రియము, తేటదన
ము, మృదుత్వము, ఉండచేయుట, తడవుట, కీనిని [దేహము] పొందుచున్నది.” అని చెప్పబ
డినది (పృథివి ధారణాదిహేతువందురు) ధారణమనఁగా- ధరించుట ఆదిశబ్దముచే మూర్తిమ
త్త్వగురుత్వాదులను చెప్పుచున్నది “[దేహము] ఘామివలన, గంధగుణము, ఘ్రాణము, గురు
త్వము, ధారణము, శరీరమునొందుట, సహనశీలత, వీనిని సరిగాను స్వీకరింపుచున్నది.” అని
యిదియును చెప్పబడినది అనియెదరు అనునది తత్త్వవేత్తల చెప్పెదరు ఖని తాత్పర్యము

౩౯. ఇకను పదునొకం డిండ్రియములయొక్కయు పృత్తిభేదమును అన్వేషించుచున్నాడు
మీద. (శ్రోత్రాది) అని చెందుటచెట్టి

శ్రోత్రమనునకు శబ్దమును గ్రహించుటయును, త్వగింద్రియమునకు స్పర్శమును గ్రహించుట
యును, చక్షుస్సునకు రూపమును గ్రహించుటయును, జిహ్వో రసమును గ్రహించుటయును,
ఘ్రాణమునకు గంధమును గ్రహించుటయును కార్యము. “జిహ్వోఽహ్వణుడా! త్వక్కు, చక్షుస్సు,

వాగాదికర్తేంద్రియజ్జలైస్తుక్కుమ్ వినగళిల్పగత్యుక్తికల్ తో
భో, మనస్సు ఇవై యిత్తనైక్కుమ్ పాతు

౩౯. ఆకాశాదిభూతజ్జలైస్తుక్కుమ్ అడైవే శబ్దాదికల్ గుణజ్జళాయిరుక్కుమ్.

ఎన్నక్కడవతితే ఇంద్రియజ్జలై వ్యుత్క్రిమమాక వెడుక్కుయాలే యిన్నతుక్కు
న్నతు విషయమెట్టినియమమ్ న్యాయజ్జోణు నిశ్చయిక్కవేణుమ్ జ్ఞానేంద్రియజ్జలై శబ్దా
దికలై గ్రహిక్కు తోభోతన్న ఎవ్వళవేప్రకాశపతు

(వాగాది) ఇత్యాది ఇప్పటి వ్యుత్క్రిమమాక వరులిచ్చెయితతు, వాక్యస్వారస్యత్తుక్కు
క ఇత్తో, వాక్కుక్కు ఉక్తియుమ్, పాణిక్కు శిల్పముమ్, పాదత్తుక్కు గతియుమ్, ఉపస్థ
పాయుక్కు శుక్కు జలమలవిసర్జనమ్ తోభోతన్ ౧ “పాయూ పస్థాకరా పాదా వాక్చమైతే
య పజ్ఞామి! వినగ శిల్పగత్యుక్తి కర్త తేషాంచకథ్యతే” ఎన్నక్కడవతితే (మనస్సు ఇవై
యిత్తనైక్కుమ్ పాతు) అతావతు-జ్ఞానేంద్రియజ్జో స్వస్వవిషయజ్జలై గ్రహిక్కు మ్మోతుమ్, కర్తే
ంద్రియజ్జో న్నిస్సకర్తగైవ్యజ్జలై మ్మోతుమ్ మనస్సహకారమ్ వేణుక్కుయాలే, ఉభయత్తకమాన
మనస్సు ఇవై యిత్తనైక్కుమ్ సాధారణమాయురుక్కు మ్మోతు

౩౯ జ్ఞానేంద్రియజ్జలై విషయజ్జళాకన్పొల్ల పుట్ట శబ్దాదికలైస్తుక్కు ఆకాశాదిశుక్కు
ప్రతినియతగుణజ్జళా యురుక్కుమ్మడియై యరులిచ్చెయి కిటార్. (ఆకాశాదిభూతజ్జలైస్తుక్కు) ఇ
త్యాదియార్

వాగాదికర్తేంద్రియము లై దింటికిని వినగళిల్పగత్యుక్తులు వ్యా
పారములు, మనస్సు వీనికిన్నిటికిని పొదువు

౩౯. ఆకాశాదిభూతములకు వరుసగ శబ్దాలు గుణములుగానుండును

సానిక, జివ్వా, అయిదివదగ్రోత్రిము, అనునివి శబ్దాదులనొంగుటకు మనసుతోఁగూడినవి”
అనఁదగియున్నదిగా ఈశ్లోకమందు ఇంద్రియములను వరుసలేక నెత్తుట చే దీనికిది విషయ
మనునియమము న్యాయమంగొని నిశ్చయించవలెను జ్ఞానేంద్రియములకు శబ్దాదులను గ్రహించు
ట కార్యము అనునంతయు తెలియుచున్నది

(వాగాది) ఇత్యాది ఇట్లు వరుసలేక నానతిచ్చినది వాక్యస్వారస్యమునకు గాను. ఇందు
వలన వాక్కునకు మాటయును, పాణికి శిల్పంబును, పాదమునకు నడికయును, ఉపస్థపాయువు
లకు జలమలములవిడుచుటయును, కార్యమగుట ౧ “ఓమైతేయుఁడా” పాయువు, ఉపస్థము,
చేతులు, కాళ్లు అయిదవదగు వాక్కు [అను] నానికి, విడుచుట, పని, నడచుట, మాట్లాడుట
యనునవి పనిగ చెప్పబడుచున్నది” అనఁదగియున్నదిగా (మనస్సు వీనియన్నిటికిని పొదువు)
అనగా- జ్ఞానేంద్రియములు తమతమవిషయములను గ్రహించునపుడును, కర్తేంద్రియములు తమ
తమవిషయములను చేయునపుడును, మనస్సుయొక్క సహోగము కావలసినందున, ఉభయస్వరూ
పమగు మనస్సు వీనికిన్నిటికిని సాధారణమైయుండును అనుట.

౩౯. జ్ఞానేంద్రియములకు విషయములుగాఁ జెప్పఁబడినశబ్దాదులైదును ఆకాశాదులకు
ప్రత్యేకము నియతమైనగుణములైయుండుటకు అనతిచ్చుచున్నాగు (ఆకాశాదిభూతములకు)
ఇత్యాదిచే.

రం. గుణవినిమయమ్ పశ్చీకరణత్తాలే.

అతావతు - అతాశగుణమశబ్దమ్, వాయుగుణమ్స్పర్శమ్, అగ్నిగుణమ్ రూపమ్, జలగుణమ్ రసమ్, భూగుణమ్ గంధమ్ మేవపదే

రం ఇప్పడి ప్రతీనియతగుణభౌని భూతజ్ఞుక్కు గుణవినిమయమ్ నిరుక్తక్కుడియరలి చెయ్ టార్ (గుణవినిమయమ్ పశ్చీకరణత్తాలే) ఎత్తు

గుణవినిమయమావతు - ఏకభూతత్తీలే భూతానరగుణజ్ఞుక్కు కాణామప్పడి భూతజ్ఞులిలు జ్ఞానగుణక్కులప్ప శ్రుతప్రకాశికాకారర్ శుకపక్షీయత్తీలే, “తేజోవారిమృదాం యథా వినిమయః” ఎన్నిజవిరుక్కు - “వినిమయఃపరస్పర సంమిశ్రికరణమ్” ఎన్జారి-తే ఇజ్ఞుమ్ పరస్పరసంమిశ్రికరణమే వినిమయశబ్దార్థమ్ అజ్ఞు భూతజ్ఞుక్కు క్షిన్వోన్యమ్ కలప్పచొచ్చిల్లిథ్తు ఇజ్ఞుగుణజ్ఞుక్కు క్షిన్వోన్యమ్ కలప్పచొచ్చిల్లిజ్ఞుక్కు గుణజ్ఞుక్కు క్షిన్వోన్యమ్ కలప్పావతు- భూతముమ్ భూతానరముమ్మాలే గుణముమ్ గుణానరముమ్ తన్నిలే కలక్కుయత్తు ఒన్మిరుడై యగుణమ్ ఒన్మిలేవుక్కు ఎల్లావత్తిల్లిలు మెల్లా ముడ్డామ్బడియిరుక్కు అథవా, వినిమయమావతు-ఒన్మికోడుత్తు ఒన్మికోగ్గుళ్ళుకైయాయ్, తక్ గుణత్తై భూతానరజ్ఞుక్కు కోగ్గుడుత్తు అతిక్ గుణత్తై తక్ భజ్జైయెన్నువుమామ్ ఇత్తాలే తక్ గుణమన్యత్తినన్మ క్కులిలుముడ్డాయ్ అన్యత్తినన్మడైయగుణమ్ తన్మక్కులిలుముడ్డామ్బడి యిరుక్కుయె చొచ్చిల్లిజ్ఞుక్కు ఇన్ద (గుణవినిమయమ్ పశ్చీకరణత్తాలే) ఎత్తుక్కు క్కురుత్తు- గుణజ్ఞుక్కుకైయాలే ఆశ్రయాదన్యతోవృత్తియై యితే యివత్తియిక్కు, ఆకైయాలే ద్రవ్యత్తినన్మడైయ కలప్పేగుణక్కులప్పళ్ళు పేతువెక్కు

రం గుణవినిమయము పంచీకరణముచేత.

అనగా - అతాశగుణము శబ్దము, వాయుగుణము స్పర్శము, అగ్నిగుణము రూపము, జలగుణము రసము, భూగుణము గంధము అని తాత్పర్యము

రం ఇట్లుప్రత్యేకము నియతములైన గుణములుగల భూతములకు గుణవినిమయమువచ్చుటకు మూలమును సెలవిచ్చుచున్నారు (గుణవినిమయము పంచీకరణముచేత) అని

గుణవినిమయ మనగా - ఒక్కభూతమందు మరియొక భూతముయొక్క గుణంబులను చూడ తగినట్లు భూతములయందు కల్గినగుణముల కలియక శ్రుతప్రకాశికాచార్యులవారు శుకపక్షీయ [శ్రీభాగవతపవ్యాఖ్యాన] మందు “తేజస్సు, జలము, మన్ను వీనికియెట్లుమారో” అనుదీనికి “వినిమయమనగా- అన్వోన్యము లెస్సగా కలిసియుండుట” అనినారుగా ఇచ్చటచూడ అన్వోన్యములెస్సగా కలియుటయే వినిమయశబ్దమునకర్థము అచ్చట భూతముల కన్వోన్యముకలియక చెప్పబడినది ఇచ్చట గుణములకన్వోన్యము కలియక చెప్పబడుచున్నది గుణములకన్వోన్యము కలియకయనగా- భూతంబును ఇతరభూతంబునువలె గుణంబును మరియొకగుణంబును పరస్పరము కలియుటకాదు. ఒకదాని యొక్కగుణము ఒకదానిలోచేరి అన్నిటిలో అన్నియు కలియు నట్లుండుట. లేక వినిమయమనగా- ఒక్కదానినిచ్చి యొకదానినితీసికొనుటయై త్సగుణమును ఇతరభూతములకిచ్చి దానిగుణమును తాను పొందుటయు నన నగును దీనిచే తనగుణము మరియొక దాని యొద్దను కలిగి మరియొకదాని గుణము తనపక్కను కలుగునట్లుండుటను చెప్పుచున్నది. ఈ (గుణవినిమయము పంచీకరణముచే) అనుదానికి తాత్పర్యము- గుణములగుటచే ఆశ్రయమును విడిచి మరియొకచో నుండుటలేదుగా వీనికి కాగా ద్రవ్యములయొక్క కలియకయే గుణములయొక్క

౪౧ ఆకాశమ్ కణుత్తుత్తోద్భూతిః తు మత్తాలే

పశ్చిమరణమావతు - “ఏవంబాతేష్ఠభూతాని ప్రత్యేకంస్తుర్విధౌధాతతిః ఐతుర్ధాభిన్న మేతైకమర్థమంతథాస్థితమ్ || వ్యోమైర్ధభాగైశ్చత్వారో వాయు తేజఃపయోభూవామ్ | అర్ధానియాని వాయోస్తువ్యోమ తేజః పయోభూవామ్ ||” ఇత్యాది పురాణభరితే శాఖ్యకీటపడియే ఆకాశాదిభూతజ్జతేనైయుమ్ తని తనియే యిరణ్ణుకూడాక్కి, అవేత్తే యిరుకూడా నాలుకూడాక్కి, అన్దకూటుకీతే భూతా నరణ్ణలితే కూట్టి సర్వభూతజ్జలిలుమ్ సర్వముజ్జామ్పడిపణ్ణుకై ఇన్పడి పశ్చిమరణమానాలు మవిభక్తమానవర్ధిజ్జో ప్రధానజ్జాయ్ నిత్తియాలే ఆకాశాదిభూతజ్జేదవ్యవహారత్తుక్కుమ్ కుత్తియైత్తై

౪౧ (ఆకాశమ్ కణుత్తుత్తోద్భూతిః తు మత్తాలే) అతవతు - అతిసూక్ష్మతైయా లే కణ్ణుక్కుత్తోద్భూతిః పడి యిరుక్కుమాకాశత్తుక్కు చతుర్విషయత్వముమ్, “యత్కృష్టంతత్త్వైధిమీ” ఎన్ఱు పృథివిక్కుళ్ళు త్రిష్టాకచొచ్చుకీట కృష్ణత్వముముజ్జాయ్ద్రుతు పశ్చిమరణత్తాలేయైక్కై. ఇత్యాల త్రివృత్తరణత్తైచొన్న వన నరమ్, శ్రుతి తానే “యదగ్నేరోహితీరూపం తేజసస్తద్రూపం యచ్చుక్లంతదపాం యత్కృష్టం తదన్నస్య” ఎన్ఱు అగ్నియిలే త్రిరూపత్వత్తై దర్శిప్పిత్తైహిలే, ఇవరుమ్పశ్చిమరణత్తై యరళిచ్చెయ్త వన నరమ్ అతుతన్నె సర్వత్తైయుమ్బుద్భూ నూత్తమాయురప్య త్తిరుభూత త్తిలే దర్శిప్పిత్తైరాయ్ద్రు

ఇప్పడిశ్రీభాష్యత్తిలే ౪౧ “యదగ్నేరోహితీరూపం తేజసస్తదపామపి | శుక్లం కృష్ణం

౪౧ ఆకాశము నలగతోచుటయు నందుచేతనే

కలియకకు హేతువనుట పంచీకరణమనగా - “ఇట్లుపుట్టినవానియందు భూతములు ప్రత్యేకము రెండేసి భాగములగును, అటుపిమ్మట నొక్కొక్క భాగము నాల్గుభాగములగును, సగము అట్లనే ఉండిపోవును ఆకాశముయొక్క తక్కిన ఆనాల్గుభాగంబులు వాయు తేజోజల పృథ్వులకు కలియును వాయువుయొక్క అష్టమంశములు నాల్గున్న ఆకాశ తేజో జల భూములకు కలియును ” ఇత్యాది పురాణములలో చెప్పబడుచొప్పన ఆకాశాది భూతములైదింటిని వేఱువేఱుగా రెండు భాగములు చేసి వానిలోనొక భాగమును నాలుగు భాగములు చేసి ఆభాగములను ఇతరభూతములతో జేర్చి సర్వభూతములయందును సర్వమును ఉండునట్లు చేయుట ఇట్లు పంచీకరణమైనను అవిభక్తములైన సగముభాగములు ప్రధానములైయుండుటచే ఆకాశాదిభూతజ్జేదవ్యవహారమునకును లోపములేదు

౪౧ (ఆకాశమునల్లగతోచుటయు నందుచేతనే) అనగా - అతిసూక్ష్మమగుటచే కింటికి కనుబడక నుండునాకాశము చక్షుస్సునకు విషయమాటయు, “నల్లనిఅంశము ఏదియో అదిభూమి” అనిభూమికి సహజగుణముగ జెప్పబడుచున్న నలుపుగలుగుట పంచీకరణము చేసనుట. ఇందు చే త్రివృత్తరణము చెప్పినవెనుక, శ్రుతి “అగ్నికియెట్లుని రూపమేదికలదో అది తేజస్సుయొక్క రూపము, ఏతెల్లపుగలదో అదిజలములది, ఏనలుపుగలదో అదియన్నముయొక్క, ” అని అగ్నియందు మూడురూపములుగలుగుటను చూపినటుల నే పీఠకు పంచీకరణమును ఆనతిచ్చినవెనుక దానినంతటినిం బట్టి నూత్తమైయుండు నొకభూత [ఆకాశ] మందు చూపించిన వారైరి

ఇట్లు శ్రీభాష్యమందు ౪౧ “అగ్నియొక్క ఏయెట్లునిరూపములదో అది తేజస్సుయొక్క భాగము, తెల్లపు జలముయొక్క భాగము, నలుపు పృథివియొక్క భాగము, అని అగ్నియందే మూడు

౪౨. మున్నుతై తన్నాత్తైకళోడే కూడికొణ్ణు ఉత్తో త్తరతన్నాత్తైకళో

పృథివ్యా శ్చేత్యగ్నా వేపత్రిరూపతా || శ్రుత్యైవదర్శితా తిన్నాత్తైస్సర్వత్రజ్ఞతాః” ఎన్ఱు భాష్యకారయ మరళిచ్చెయ్తార్ ఛాన్దోగ్యత్తిల్ పఞ్చీకరణభౌల్లాతే త్రివృత్కరణత్తై చొల్లువాసెన్నెన్దిల్, ఇట్టు తేజోబన్నజ్గో మూన్తి నుడెయవుమ్ ఉత్పత్తిమాత్రిమి తొన్లిల్లోదు శ్రుత్యైర్నరత్తిచ్చిల్లుణ్ణి వాకాశవాయుక్కుళి నుడెయవుమ్ అవ్యక్తమహదహక్కారాదికిలి నుడెయవుమ్ ఉత్పత్తి తానుజ్జొల్లిల్లోద్దైయిత్తే, ఆక్రయాల్, తేజోబన్నమాత్రికధనమ్ తిత్వా న్నరజ్గకుమ్ ముపలక్షణమానానోసే, త్రివృత్కరణకధనమ్ పఞ్చీకరణత్తకుమ్ ముపలక్షణమ్ ఇప్పడి పఞ్చీకరణత్తై సకలభూతజ్గకుమ్ పరస్పరమిశ్రేణాకైయాలే శబ్దాదిగుణపఞ్చకముమ్ సర్వభూతజ్గళిలు ముణ్డాయరుక్కుమెన్ఱు గుణవినిమయహేతు శొల్లిల్లోద్దాయనిష్ఠతు

౪౩ ఇని ఆకాశాదికళో పూర్వపూర్వతైప్పల్లో ఉత్తో త్తరతత్త్వత్తుక్కు గుణాధి క్యముణ్డాకైక్కు మూలమరుచిచ్చెయ్కతార్ (మున్నుతై తన్నాత్తైకళో) ఎన్ఱు తుపక్తే

అతావతు - శబ్దతన్నాత్రత్తాలే ఆవృతమాయ్కొణ్ణు స్పర్శతన్నాత్రమ్ సప్తవిశేషమాన నా యువైజనిప్పీక్రయాల్, వామువుక్కుస్పర్శశబ్దజ్గళిర్ణుమ్ గుణమాయ్లోదు ఇప్పడి శబ్దతన్నా త్రత్తాలే ఆవృతమాన స్పర్శతన్నాత్రత్తాలే ఆవృతమాయ్, అవై యిరణ్డోదుగూఢనిష్ఠ రూపతన్నా త్రమ్ సప్తవిశేషమాన తేజస్సైజనిప్పీక్రయాల్ అత్తిత్త్వత్తుక్కు శబ్దస్పర్శరూపజ్గళాకిణి మూన్ఱు గుణజ్గకు ముణ్డాయ్లోదు. ఇప్పడి పూర్వతన్నాత్రద్యయవిశిష్టమాన రూపతన్నాత్రత్తాలే ఆవృత

౪౪. మొదటి తన్నాత్రలతో కూడుకొని ఉత్తో త్తరతన్నాత్రలు

రూపములు గలిగియుండుట శ్రుతిచేతనే చూపించబడుచున్నది కాబట్టి అన్నియు సంతట చేరియున్నవి” అని భాష్యకారులును ఆనతిచ్చినారు ఛాందోగ్యమందు పంచీకరణము చెప్పక త్రివృత్కరణమును చెప్పట యేమంటే, ఇచ్చట తేజస్సు జలము అన్నము అను మూడింటియొక్కయు నుత్పత్తియొ చెప్పబడినది ఇతిరశ్రుతితో చెప్పచున్న ఆకాశవాయువుల యొక్కయు అవ్యక్తమహదహంకారాదులయొక్కయు ఉత్పత్తిచెప్పబడలేదుగదా కాబట్టి తేజస్సు జలము అన్నము వీనినిమాత్రము చెప్పట ఇతిరతత్త్వముల కుపలక్షణమైనట్లు త్రివృత్కరణమును చెప్పట పంచీకరణంబునకు నుపలక్షణము ఇట్లు పంచీకరణముచే సకల భూతంబులును అన్యోన్యము కలిసియుండుటచే శబ్దాదులైదుగుణములును సర్వభూతముల యందును కలిగియుండునని గుణవినిమయమునకు హేతువు చెప్పబడినదయ్యెను

౪౫ ఇక నాకాశాదులలో వెనుక వెనుక వానికంటె తరువాతి తత్త్వములకు గుణా క్యముండుటకు మూలమును సెలవిచ్చుచున్నారు. (మొదటి తన్నాత్రల) అని మొదలుపెట్టి

అనగా - శబ్దతన్నాత్రముచే నావరింపబడినదగుచు స్పర్శతన్నాత్రము తన విశేషమైన వాయువును పుట్టించుటచే, వాయువునకు స్పర్శశబ్దములు రెండును గుణములైనవి. ఇట్లు శబ్ద తన్నాత్రచే నావరింపబడిన స్పర్శతన్నాత్రచే నావరింపబడినదై, వానిరెంటితోను కూడినిలిచి రూపతన్నాత్రము తనవిశేషమైన తేజస్సును పుట్టించుటచే అతత్త్వమునకు శబ్దస్పర్శరూపములనెడి భూదుగుణములును కలిగినవి. ఇట్లు పూర్వతన్నాత్రముల రెంటితోనుగూడిన రూపతన్నాత్రచే

స్వవిశేషజ్ఞతైస్పిష్టపిష్టైక్యాయా లే, గుణాధికముణ్డాయిత్రైస్త్వమ్
శొల్లువర్ కళే

౪౩ సత్వకూన్యమావతు - కాలమ్

మాయ్, అవై మూన్తోడేకూడి నిష్ట రసతన్మాత్రమ్ స్వవిశేషమాన జలతై జనిష్పిక్కైయా లే అతు
క్కు శబ్దస్పర్శరూపరసజ్ఞాకీణ నాలుగు గుణభుముణ్డాయిత్రై ఇప్పడి పూర్వతన్మాత్రత్రయ విశి
ష్టమాన రసతన్మాత్రతై ఆవృతమాయ్ కొణ్ణు గన్ధతన్మాత్రమ్ స్వవిశేషమానపృథివియై ప్పిట
ప్పిక్కైయా లే అతుక్కు శబ్దాదికళాన అజ్ఞుగుణభుముణ్డాయిత్రై ఇత్తాల్ ఏకైకగు
ణాశ్రయమాన ఆకాశాదిభూతజ్ఞభుక్కు గుణవినిమయమ్ పఞ్చీకరణప్రయుక్తమనవోపాతి,
ఉత్తరోత్తరభూతజ్ఞభిల్ గుణాధిక్యముమ్ స్వస్వతన్మాత్రజ్ఞభుక్కుణాన ఆవరణప్రయుక్తమైష్ట
తాయిత్రై ఎష్టమ్ శొల్లువార్ కళేష్ట కీడ్చొన్నత్తోడే ఇత్తైయుమ్ సముచ్చయ తిరుళిచ్చెయ్
కితార్ ఇప్పడి తత్త్వవిత్తుక్కుళో శొల్లువర్ కళేక్కు గై “ఆకాశం శబ్దమాత్రంతు స్పర్శమాత్రం
సమావిశత్ | రూపంతథైవావిశత్ శబ్దస్పర్శగుణాపుభౌ || శబ్దస్పర్శశ్చ రూపంచ రసమాత్రం
సమావిశత్ | తస్మాచ్చతుర్గుణాహృహో విశేషశ్చేద్వియగ్రహః” ఎన్నుక్కుడవతిత్తే

౪౩ ఉద్దేశక్రమత్తిలే శుద్ధసత్వ మిశ్రసత్వజ్ఞభినుడైయ స్వరూపానికళై తైలియవరుళిచ్చె
య్తార్ కీడ్; ఇని, సత్వకూన్యమాకీణతేతెన్నమాకా ఙ్క్షయిలే యరుళిచ్చెయ్కితార్ (సత్వ
కూన్యమావతు - కాలమ్) ఎష్ట

సత్వగుణమ్ రజస్తమస్సుక్కుళుక్కు ముపలక్షణమాయ్, సత్వకూన్యమైష్టతు-సత్వాదిగు

స్వవిశేషములను పుట్టించుటచే, గుణాధిక్యము కలిగినదనియును
చెప్పదురు.

౪౩ సత్వకూన్యమనగా - కాలము.

ఆవరింపఁబడినదై దాని మూటితోకూడినిలిచి రసతన్మాత్రము తన విశేషమైన జలమును పుట్టించుటచే దానికి శబ్ద స్పర్శ రూపరసములనెడి నాలుగు గుణములును కలిగినవి ఇట్లు పూర్వ
తన్మాత్రములు మూటితోను కలిసియున్న రసతన్మాత్రచే ఆవృతమగుచు గన్ధతన్మాత్రము
స్వవిశేషమైన పృథివిని పుట్టించుటచే దానికి శబ్దాదులైన అయిదు గుణములును కలిగినవియునుట.
దీనిచే ఒక్కొక్కగుణమున కాశ్రయమైన ఆకాశాదిభూతములకు గుణములమార్పు పంచీకరణ
మువలన వచ్చినట్లు, పైపై భూతములయందలి గుణాధిక్యంబును తమతమ తన్మాత్రములకుండియు
న్న ఆవరణములంబట్టి వచ్చినదనుటయయ్యెను, అని చెప్పవారు అని క్రిందచెప్పిన దానితో దీనిని
చేర్చి నెలవిచ్చుచున్నార ఇట్లు తత్త్వవేత్తలు చెప్పదురనుట “ఆకాశంబును శబ్దతన్మాత్రం
బును స్పర్శతన్మాత్రమును ప్రవేశించెను శబ్దస్పర్శములు రెండును రూపము నావేశించెను. శబ్ద
స్పర్శరూపములు మూడును రసమాత్రము నావరించెను గనుక జలములకు విశేషములు నాలుగు
గుణములుగలవై ముంద్రియగోచరమైనవి” అనఁదగియున్నదిగాదా

౪౩ ఉద్దేశించినవరుసలో శుద్ధసత్వ మిశ్రసత్వములయొక్క స్వరూపాదులను తేటగ
నెలవిచ్చినారు క్రింద, ఇక సత్వకూన్యమనునది యేదియనుశంకతో నానతిచ్చుచున్నారు
(సత్వకూన్యమనగా - కాలము) అని
సత్వగుణము రజస్తమస్సులకు నుపలక్షణమై సత్వకూన్య మనునది-సత్వము మొదలైన

రర. ఇతు-ప్రకృతిప్రాకృతజలీనుడై య పరిణామజలీనుక్కు హేతువాయ్,

ణత్రయశూన్యమైస్తపడి ఇత్రాల్ కేవలసత్వమాయమ్, గుణత్రయాశ్రయమాయ మిరుక్కిణవ చిద్వయతైయుమ్ పద్ధ వితువ్యావృత్త స్వరూపమాయరుక్కు మెత్తగై

రర ఇతినుడైయప్రకారమేతెన్న మాకాక్షయిలే శొల్లపడకీటతుమేల్ (ఇతు ప్రకృతిప్రాకృతిజలీనుడైయ పరిణామజలీనుక్కు హేతువాయ్)

ప్రకృతియొన్నిటతు- అవ్యక్తతై ప్రాకృతమెన్నిటతు- వ్యక్తతై ప్రకృతిప్రాకృతజలీనుడై య పరిణామజలీనుక్కు కాలతత్త్వమ్ హేతువాకై యావతు - ఇవద్దై స్వసద్గుణాద్వికలాతే పరిణమిప్పిక్కిట సర్వేశ్వరక, కాలత్రయడైయ వవస్థావిశేషజ్ఞతై ప్లావ్యుక్కిణిరుస్త అవ్వవ కాలజ్ఞో వద్దవాతే యివద్దై నిర్వహిక్కియాతే, ఇవద్దైనుడైయ పరిణామజలీనుక్కిట అవ క్యావేక్షితమాయరుక్కు "ప్రకృతింపురుషంచైవ ప్రవిశ్యాత్తేచ్ఛియాహరిః! ఊభయామాస సంప్రాప్తే సర్వకాలేవ్యయావ్యయా" ౧ "కాలే శంసతియోగ్యతాం చిదచితో రన్యోన్యమా లిజతో ర్భూతావాబ్జులితిబద్ధి పజ్జుకరణీస్వాంతః ప్రవృత్తిర్నియైః । అజ్ఞానావరణైస్సహస్ర మకరోత్" ౨ ఎన్నిటపడియే జగత్సృష్టిపణ్ణుకీటతు అక్కాలమ్ వరుమళవుమ్ పార్తు కొండ్లిరుద్దితై సృష్టితత్తు ఇతుతాకేన్దిత్యాదికలీనుక్కుమొక్కుమతే ఇప్పడి కాలప్రధానమాక సర్వేశ్వరక నిర్వహిత్తి శుక్తయాతే, ఇవిభూతియిల్ సకలపదార్థమామ్ కాలకృతపరిణామ మాయరుక్కుమ్ ఇవద్దైనుడైయ పరిణామజలీనుక్కు కాలమ్ హేతువెమ్మిడమ్ ఇతినుడైయ

రర. ఇది, ప్రకృతిప్రాకృతములయొక్క పరిణామములకు హేతువై,

మాడుగుణములును లేనిదియని తాత్పర్యము ఇందుచే కేవలసత్వమైయును, గుణత్రయాశ్రయ మైయునుండే అచిద్వయమునుపట్టి యిది విలక్షణమైన స్వరూపముగలదై యుండుననుట

రర. దీనివిధమేదియను నాకాంక్షలో చెప్పబడుచున్నది మీద (ఇది ప్రకృతి ప్రాకృ తములయొక్క పరిణామములకు హేతువై)

ప్రకృతియనుట - అవ్యక్తమును. ప్రాకృతమునుట - వ్యక్తమును ప్రకృతిప్రాకృతముల యొక్క పరిణామములకు కాలతత్త్వము హేతువౌట యనగా- వీనిని తన సంకల్పములచే పరిణమింపించెడి సర్వేశ్వరుడు కాలముయొక్క యవస్థావిశేషములను చూచుకొనుచుండి ఆయాకాలములు రాగానే వీనిని నిర్వహించుటచే వీనియొక్క పరిణామములకు ఇది అవ శ్యమవేక్షితమై యుండుట "సృష్టికాలము వచ్చినదగుచుండగా తనయిచ్ఛతేతను భగ వంతుడు వికరించు ప్రకృతిని, వికరింపని పురుషునిం బ్రవేశించి ఊభింపఁజేసెనట" ౧ "కాల ము సృష్టియోగ్యతను నూచింపుచుండగా చిదచిత్తులు పరిస్పరము కలియుచుండగా పంచ భూతములు అహంకారము బుద్ధి పంచేంద్రియములు అంతఃకరణము కర్మేంద్రియములు ఆవరణములు వీనితో వెక్కు ఆండములను సృజించెను" అను చొప్పున జగత్సృష్టిని చేయు నపుడు ఆకాలముపచ్చవరకును చూచుకొనియుండిగదా సృజించినది. ఇదియొ న్నిత్యాదుల కును సర్వేశ్వరుడు ఇట్లు కాలప్రధానముగ సర్వేశ్వరుడు నిర్వహించి కృపచేయుటచే ఈవిభూ తియందు సకల పదార్థములును కాలకృతపరిణామమై యుండును వీనియొక్క పరిణామములకు కాలము హేతుమనంతయు దీనియొక్క అన్వయస్మృతిరేకములచే లౌకికపదార్థములియుందు

కలాకాష్ఠాదిరూపేణ పరిణమిక్కుక్కుడవతాయ్,

అన్నయవ్యతిరేకజ్ఞాతే లౌకికపదార్థజ్ఞులే కాణలామితే ఆక్షయాలి, కాలత్తినుడైయ ప్రకృతి ప్రాకృతపరిణామహేతుత్వమ్ ఆగమత్రాలుమ్ ప్రత్యక్షత్రాలుమ్ సిద్ధమ్ అనన్తరమ్, కీర్త్యోన్నతుక్కు ఉపయోగియానవితిక పరిణామవిశేషతై చ్చోట్టుకొనుట (కలాకాష్ఠాదిరూపేణ పరిణమిక్కుక్కుడవతాయ్) ౧, “కాష్ఠాపఞ్చదశఖ్యాతా నిమేషమునిసత్తమః కాష్ఠాత్రింశత్కలాత్రింశత్కలామాహూర్తికోవిధిః॥ తావత్స్థైర్యరహోరాత్రం ముహూర్తైర్విమంస్సృతమ్ | అహోరాత్రాణితావన్తిమాసఃపక్షద్వయాత్తకః॥ తైష్ఠద్ధిరయనం వర్షంద్వైయనే దక్షిణోత్తరేఅయనం దక్షిణంరాత్రిరేవానామ త్రరందినమ్॥ దివ్యైర్వర్షసహస్రైస్తు కృతత్రేతాదిసంజ్ఞితమ్ | చతుర్వంగం ద్వాదశభిస్తద్విభాగంబోధమే || చత్వారిత్రీణిద్వైచైకం కృతాదిషుయథాక్రమమ్ | దివ్యాబ్జానాం సహస్రాణి యుగేష్యాహుఃపురావిదః॥ తత్ప్రమాణైశ్చతైస్సద్భ్యామూర్తాత్రాభ్యధీయతే | సద్భ్యాంశకశ్చత్తత్త్వాయుగస్యానన్తరోహిసః || సద్భ్యాంసద్భ్యాంశయో రన్తర్యఃకాలోమునిసత్తమ | యుగాఖ్యస్సతువిజ్ఞేయః కృతత్రేతాదిసంజ్ఞితః॥” ఎఱ్ఱుడుడగ్గి ౨ “ఏవంతుబ్రహ్మణోవర్ష మేవంవర్షశతంతుతత్ | శతంహితస్యనిర్వాణం పరమాయుర్వహోతిసః॥” ఎఱ్ఱుమతళవాకకాలత్తినుడైయ పరిణామవిశేషమ్ శ్రీపరాశరభగవానాలే కథితమాయీర్మ ఇతుతనై, నడువిల్లోధుపీత్తిప్పిల్లైభట్టర, ³ “నిమేషమ్పతిన్తద్వకొణ్ణతుకాష్ఠై, కాష్ఠైముప్పతుకొణ్ణతుకలై, కలైముప్పతుకొణ్ణతు ముహూర్తమ్, ముహూర్తమ్ ముప్పతుకొణ్ణతు దివసమ్, దివసమ్

కలాకాష్ఠాదిరూపముగా పరిణమించగలదై,

చూడవచ్చును గదా కాబట్టి కాలము, ప్రకృతి ప్రాకృతములు పరిణమించుటకు హేతువగుట శబ్దప్రమాణము చేతను ప్రత్యక్షప్రమాణముచేతను సిద్ధము తరువాతను క్రిందచెప్పినదానికి ఉపయోగించెడిదైన దినియొక్క పరిణామవిశేషమును చెప్పుచున్నది (కలాకాష్ఠాదిరూపముగా పరిణమించగలదై) ౧, “ఓమునిశ్చేష్ఠాదా పదునైదు నిమేషములు కాష్ఠ, ముప్పది కాష్ఠలుకల, ముప్పది కలలు ముహూర్తము, ముప్పదిముహూర్తములు మానుషాహోరాత్రము, ముప్పదియహోరాత్రములు పక్షద్వయాత్తకమగు మాసము, ఆఱుమాసములయనము, దక్షిణోత్తరములనెడి రెండు అయనము లాకసంవత్సరము, దక్షిణాయనము దేవతలకు రాత్రి, ఉత్తరాయణము పగలు దేవమానవులసంవత్సరములు పండ్రెండువేలచే కృతత్రేతాద్వాపరములనెడి చతుర్వంగము, దానివిభాగమును నాకు చైవ్యము నాలుగు మూడు రెండు నొకటియు నగుదివ్యాబ్జములయొక్క వేలువగుసను కృతాదియు గమలయందు పురావిదులు చెప్పుచున్నారు ఆసంఖ్యగల నూరుచే నచటిచెనక సంధ్యచెప్పబడుచున్నది సంధ్యాంశంబును దానితో సమానమైనది అది యుగమునకు తరువాతిది. ఓమునిశ్చేష్ఠాదా సంధ్యాంశంధ్యాంశములనడును నేకాలముగలదో యది కృతత్రేతాదియుగములని డేరుగలది” అని మొదలుపెట్టి ౨ “ఇట్లు బ్రహ్మయొక్క సంవత్సరము. ఇట్టి సంవత్సరములయొక్క నూరువదికలదో ఆవర్షశతము మహాత్మయగు నాబ్రహ్మయొక్క పరమాయువు” అనువరకు కాలముయొక్క పరిణామవిశేషము శ్రీపరాశర భగవంతునిచే చెప్పబడినది దీనిని నడువిల్లోతిరుప్పిల్లైభట్టర ³ “నిమేషములు పదునైదుగలది కాష్ఠ, కాష్ఠలుముప్పదికలది కల, కలలు ముప్పదికలది ముహూర్తము, ముహూర్తములు ముప్పదికలది దివసము, దివసములు ముప్పదికలది

నిత్యమాయ్, ఈశ్వరనుక్కు క్రిడాపరికరమాయ్,

మనస్సుకుకొణ్ణతు పక్షద్వయరూపమాన మానస్మ, మానసికకొణ్ణతు ఋతు, ఋతుమూర్త్యు
కొణ్ణతు అయనమ్, అయనమిరణ్ణకొణ్ణతు సంవత్సరమ్, ఇప్పటి మానససంవత్సరమ్ మున్నూబ్రహ్మ
ఋపకుకొణ్ణతు దేవసంవత్సరమ్, దేవసంవత్సరమ్ పన్నీరాయరణ్ణకొణ్ణతు చతుర్థ్యమ్
అతిల్, కృతయుగమ నాలాయరమ్, త్రేతేమానాయరమ్, ద్వాపరమిరణ్ణకొణ్ణతు కలియుగ
మాయరమ్ కృతయుగతుక్కు పూర్వసంధ్యనానూటు, అపరసంధ్యనానూటు (త్రేతేక్కు
పూర్వసంధ్యమున్నూటు, అపరసంధ్యమున్నూటు ద్వాపరముక్కు పూర్వసంధ్యయనూటు,
అపరసంధ్యయనూటు కలియుగతుక్కు పూర్వసంధ్యనూటు, అపరసంధ్యనూటు ఇప్పటి
ఎఱువత్తొట్టు శైవచతుర్థ్యమ్ ఒకమనస్సంతరమ్, ఇప్పటి పతినాలు మనస్సంతరమ్ ఆయరమ్ చతు
ర్థ్యమ్, ఇతుబ్రహ్మపుక్కు ఒకపకల్, రాత్రియుమిత్రోడే సమమాయుక్కుమ్ ఇప్పటి
అహోరాత్రజరుమ్ మానససంవత్సరజరుమాక ప్పెరుక్కి శవానైమాకపరిగణితమాన బ్రహ్మ
యుక్కుపరిమెట్టు 'సేవా' ఎట్టు సువ్యక్తమాక వరుళిచ్చెయ్తార్ అక, కాలత్తి
నడైయ కలాకాసాదిరూపపరిణామప్రకారమ్ నొల్లపట్టతు (నిత్యమాయ్) ఇప్పటిత్తి
నిత్యత్వమావతు - "అనాదిరభిగవాన్కాలా నాన్తోస్యద్విజవిన్యతే" ఎన్ది అపడియే
ఆద్యంతరహితమాకై (ఈశ్వరనుక్కు క్రిడాపరికరమాయ్) అనావో - నిభిలజగదుదయ
విభవలయలీలనాన సర్వేశ్వరనుక్కు తత్త్వలీలపకరణమాకై ప్రకృతిపురుషకాలజ్ఞో
మూర్త్యుమ్ లీలపకరణమాయితే యిరుప్పతు అతిల్, ప్రకృతిపురుషకాల సృష్ట్యాదికరుక్కు

నిత్యమై, ఈశ్వరునకు క్రిడాపరికరమై,

పక్షద్వయమైన మానసు, మానసులు రెండుకలది ఋతువు, ఋతువులు మూడుకలది అయనము,
అయనములు రెండుకలది సంవత్సరము, ఇట్లు మానస సంవత్సరము మున్నూటయరుపదికలది
యొకదేవసంవత్సరము, దేవసంవత్సరములు పండ్రెండువేలుగలది చతుర్థ్యము అందు కృత
యుగము నాలుగువేలు, త్రేత మానువేలు, ద్వాపరము రెండువేలు, కలియుగ మొకవేలు,
కృతయుగమునకు పూర్వసంధ్య నానూరు, అపరసంధ్య నానూరు త్రేతకు పూర్వసంధ్య మున్నూ
రు అపరసంధ్య మున్నూరు ద్వాపరమునకు పూర్వసంధ్య ఇన్నూరు, అపరసంధ్య ఇన్నూరు కలి
యుగమునకు పూర్వసంధ్యనూరు, అపరసంధ్యనూరు ఇట్లు దెబ్బదియొక్కటివెళ్ళిన చతుర్థ్యగ
మొకమనస్సంతరము ఇట్లు పదునాలుగుమనస్సంతరములు వేయిచతుర్థ్యగములు ఇది బ్రహ్మకొకపగల్గు
రాత్రియు దీనితోసమమైయుండును, ఇట్లు అహోరాత్రములు మానససంవత్సరములు అయ్యెట్టట్టు
పొచ్చించి నూగు సంవత్సరములుగా తెక్కింపబడిన బ్రహ్మయుక్కునకు పరమనిపేరగును" అని స్ప
ష్టముగాను సెలవిచ్చినారు కాగా కాలముయొక్క కలాకాసాదిరూపపరిణామప్రకారము చెప్పబ
డినది. (నిత్యమై) ఇచ్చట నిత్యమాటయనగా - "బ్రాహ్మణా! భగవత్సర్వరూపమగు కాల
ము అదిలేనిది, దీనికి అంతములేదు." అనుచోప్పున ఆద్యంతరహితమగుట (ఈశ్వరునకు క్రిడా
పరికరమై) అనగా - సమస్తమైన జగత్తుయొక్క సృష్టిక్షేత్రసంహారములు లీలగాగల సర్వేశ్వరు
నకు ఆయా లీలపకరణమగుట. ప్రకృతిపురుషకాలములు మానును లీలపకరణమై గదా ఉండు
ను. అందు ప్రకృతిపురుషులు సృష్ట్యాదులకు కర్తృమై లీలపకరణమందురు. ఇది [కాళము] సహ
కారియై లీలపకరణమై యుండును. ఈశ్వరుడు సృష్ట్యాదులను నిర్వహించునపుడు సత్య

శరీరభూతమాయరుక్మమ్

కర్తృభవత్తు లీలాపకరణమావర్కశ్, ఇతు సహకారిత్వేన లీలాపకరణమాయరుక్మమ్ ఈ శ్వరక్ సృష్ట్యాదికలై నిర్వహింతుమిడత్తిల్ సత్వసంకల్పనాన తాత్కాలియిల్ పణ్ణిస్తై తె కాలనియమ తప్పాతపడి అవ్యవకాలాగమనమ్ వార్తిరుద్దేనిర్వహిక్తైయా లే ఇతుతన్నై ని మేషకాష్టాదిరూపేణ పరిణమింపిక్తైయా లే ఇతుతాత్ సృష్టివిషయముమాయితే యిరుప్పతు ఆక ఇప్పడికళాలే ఈశ్వరస్మక్మ క్రీడాపరికరమాయరుక్మమ్ ఇత్తై క్రీడాపరికిరి మెట్టే శొల్లు కైయా లే కాలకృతపరిణామమేయాయ్ చెల్లుంఁ లీలావిభూతియిలే యితుక్కువినియోగమ్

“నకాలస్తత్రవైప్రభుః” ఎన్నిఁ భోగవిభూతియిలితుకొన్ఱ పేక్షైయిలై యొత్తాయిత్రుఁ

అనన్తరమ్, ఏవమభూతమాన కాలతత్త్వమ్ ఈశ్వరునక్కు అపృథక్ సిద్ధవిశేషణమాయరుక్మమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్ గిఱార్ (శరీరభూతమాయరుక్మమ్) ఎన్ఱ

“పరస్యబ్రహ్మణోరూపంపురుషః పరమంద్విజన్యక్తావ్యక్తేతద్దైవాన్యే రూపేకాలస్తథా పరః || ప్రధానపురుషస్యక్తకాలాన్ఱు ప్రవిభాగశః | గూఢాణిసీతిసర్వాన్యక్తీసర్వాపహే తవః || విష్ణోఽప్యరూపాత్పరితోగితేష్వే రూపేప్రధానం పురుషంచవిప్ర | లిన్ద్రేనవతేన్యేన ధృతేవియుక్తే రూపాన్తరం తద్విజకాలసంజ్ఞమ్” ఎన్నక్కడవశితే ఒరు చేతననోడొరు ద్రవ్యత్తుక్కుజ్ఞాన పృథక్సిద్ధ్యనర్హాధారా యేభావముమ్, నియన్త్రనియామ్యభావముమ్, శేష శేషిభావము మోగొన్ఱే శరీరలక్షణమాయితే యిరుప్పతు కాలసంజ్ఞాకాచిద్ద్రవ్యత్తుక్కు ఏతత్స

శరీరభూతమైయుండును

సంకల్పడగుతాను మొదటచేసిపెట్టిన కాలనియమమతప్పనిచొప్పన ఆయాకాలాగమనమును చూచియుండే నిర్వహించుటచే దీనిని నిమేషకాష్టాదిరూపముగ పరిణమింపించుటచే ఇది సృష్టి విషయమునై గదా యుండుట కాగా ఈప్రకారములచే ఈశ్వరునకు క్రీడాపరికరమై యుం డును దీనిని క్రీడాపరికరమనె చెప్పటచేతను కాలకృతపరిణామమేయై మొప్పచున్న లీలావి భూతియందు దీనికుపయోగము “అచ్చట కాలము ప్రభువుగాదు” అనెడి భోగ(నిత్య)విభూ తియందు దీనిగొని యేక్షలేదు అనినదయ్యెను

తరువాతను ఇట్టిదైన కాలతత్త్వము ఈశ్వరునకు అపృథక్సిద్ధ (ఆశ్రయమును విడిచియుం డని) విశేషణమైయుండుప్రకారమును నెలవిచ్చుచున్నార (శరీరభూతమైయుండును) అని

“ఓబ్రాహ్మణుడా! పురుషుండు పరబ్రహ్మయొక్క ముఖ్యమైనరూపము, అట్లనే వ్యక్తా వ్యక్తములు మరియు కాలము, అట్లు కాలము మరియు పరమము ప్రకృతి పురుషుడు మహా గాదులు కాలము ఇది పరస్పరము చేతపైయు స్వభావములుగలనై సృష్టి స్థితి సంహారములు ప్రకా శించుట శత్రుత్వ వీనికి హేతువులై భగవంతునకు శరీరములగుచున్నవి విష్ణువుయొక్కపరస్వ రూపమునుండి విభక్తిములైన ప్రధానము పురుషుడు నను (ఆవిష్ణువుయొక్క) రెండురూపములును రూపాంతరమైన దేనిచేత నొందొంటితో కలియకుండ ధరింపబడినవియో, ఓబ్రాహ్మణుడా! అట్టి రూపాంతరము కాలమును పేరుగలది” అనతగియున్నదిగా ఒకచేతనునితో నొకద్రవ్యమునకు కలిగిన పృథక్సిద్ధ్యనర్హమైన ఆధారాభేదభావము, నియన్త్రనియామ్యభావము శేషశేషిభావ ముననుచొక్కొక్కటియే శరీరలక్షణమైగాదా యుండును కాలమును పేరుగల యచిద్ద్రవ్యమునకు

౪౫. మన్తైర్వియరణ్ణచిత్తు మిశ్వరనుక్కుమ్ ఆత్మావుక్కుమ్ భోగ్య
భోగోపకరణభోగస్థానజ్ఞశాయిరుక్కుమ్.

మృగ్యత్రయము మిశ్వరనోడే యుక్తాకారా లే యితవనుక్కు శరీరమాయుక్కు మెష్టతా
యిత్తు ఇప్పటి ప్రకృత్యాది పరిణామ సహకారియనకాలము ఈశ్వరనుక్కు శరీరమాయు
క్కు మెష్టతా లే, సహకారికారణము మిశ్వర నేయెక్కువతుక్కు విరోధమిట్లే ఆక,
సత్వశూన్యమాకితి తిన్నలెష్టము, అతు కెయ్యము కార్యము, అతుక్కుఱు ప్పానపిత్తిషడైయ
పరిణామముమ్, అతిపడైయ అనాదినిధనత్వముమ్, అతుతా నీశ్వర సుక్కు ఇన్నతుక్కు పరికర
మాయుక్కు మెష్టము, అతుతా నవనుక్కు శరీరమాయుక్కు మెష్టము శొల్లి నిష్టతు

౪౫ త్రివిధాచిత్తైయు మరుళిచ్చయ్కితివిడత్తిల్, అవనుక్కు భోగోపకరణమాన గౌరవ
వత్తైప్పత్తి శుద్ధసత్వత్తై ప్రథమమరుళిచ్చయ్తార్, అనన్తరమ్, అవనుడైయలీలైక్కు ప్రధా
నోపకరణమాయ్కిట్టు ప్రధానశబ్దవాచ్యమాన మిశ్ర సత్వత్తైయరుళిచ్చయ్తార్, అనన్తరమ్
అన్తప్రధానపరిణామతుక్కు సహకారియయ్కిట్టు లీలోపకరణమాయుక్కుమ్ సత్వశూ
న్యత్తై యరుళిచ్చయ్తార్ ఇప్పటి అచిత్త్యతైయమ్ శొల్లికితివిడత్తిల్ (ప్రకృతిప్రాకృతి
జ్ఞానిషడైయ పరిణామజ్ఞుక్కు పేతునాయ్) ఎష్ట కాలతత్వత్తుక్కు వినియోగ మ్మోన్ననోపాతి
పూర్వాచిద్వయత్తుక్కుమ్ వినియోగ మ్ శొల్లి ప్పట్టితిత్తైయితే, అత్తైయరుళిచ్చయ్కితార్ మేల్
(మన్తైర్వియరణ్ణచిత్తుమ్) ఎష్టతుడన్తి

(ఈశ్వరనుక్కు మాత్మావుక్కు) మెష్టతు - చేతనరీతే అచేతనతుక్కు భోక్తాక్కుల్, చేత
నరాకవుశ్శతు ఈశ్వర సమాత్మావుమితే, ఆనపీన్ముఠాభయ్యుమ్ భోగ్యాదికళా యరుక్కు మే

౪౫ మిగిలిన రెం డచిత్తులు నీశ్వరునకు నాత్మకును భోగ్య భోగో
పకరణ భోగస్థానములై యుండును.

ఈ మూడుసంబంధములును ఈశ్వరునితో నుండుటచే ఇది అతనికి శరీర మైయుండుననినది
యయ్యెను ఇట్లు ప్రకృతి మొదలైనవాటియొక్క పరిణామమునకు సహాయ మైనకాలము ఈశ్వ
రునకు శరీర మైయుండుననుట చే సహకారికారణంబు నీశ్వరుడై యునదానికి విరోధములేదు
కాగా సత్వశూన్యమనునదియ్యదియనియు అది చేయు కార్యంబును దాని కువయు క్తమైనదాని
యొక్క పరిణామంబును, దానియొక్క అద్యంతరాహిత్యంబును అది యీశ్వరునకు ఇద్రానికి పరి
కర మైయుండుననుటయు అది యతనికి శరీర మైయుండుననుటయు చెప్పబడినది

౪౫ మూడువిధములైన యచిత్తునానతిచ్చనపుడు అతనికి భోగోపకరణమును గౌరవ
మునపట్టి శుద్ధసత్వమును మొదట నానతిచ్చినారు, అనంతరము అతనిలీలకు ప్రధానోపకరణ
మగు ప్రధానశబ్దముచేఁ జెప్పబడు మిశ్రసత్వము నానతిచ్చినారు తరువాత ఆప్రధానపరి
ణామమునకు సహకారియగు లీలోపకరణ మైయుండు సత్వశూన్యము నానతిచ్చినారు. ఇట్లు
మూడు అచిత్తులను చెప్పనపుడు ప్రకృతిప్రాకృతములయొక్క పరిణామమునకు పేతువై
అని కాలతత్వమునకు వినియోగము చెప్పినట్లు వెనుకటి రెండు అచిత్తులకును వినియోగము చెప్పఁ
బడలేదుగదా. దానినిక నానతిచ్చుచున్నారు. (మిగిలిన రెండచిత్తులు) అని మొదలుపెట్టి.

(ఈశ్వరునకు నాత్మకును) అనినది. చేతనలుగదా అచేతనమునకు అనుభవించువారు,
చేతనలైయున్నది యీశ్వరుడు నాత్మయునేగదా, అయినవెనుక సుభయులకును భోగ్యాదు

౪౬ భోగ్యజ్ఞాకీటన - విషయజ్ఞా, భోగోపకరణజ్ఞాకీటన - చక్షు
రాదికరణజ్ఞా, భోగస్థానజ్ఞాకీటన - చతుర్దశభువనమునను
సదేహము

న్తపడి అన్తావుక్కుమ్ ఎన్త ఏకవిదనమ్ జాత్యభిప్రాయ మాకేయాలే, త్రివిధ చేతనలైయుమ్
శోల్లుకీటతు ఇప్పడియభయాచిత్తుమ్ ఉభయక్కుమ్ భోగ్యాదికళా యిరున్ద తేయాకీలుమ్ కేవ
లభగవదిచ్చెయాలే తిద్దోగార్థమాక పరిణమిక్కై యాలుమ్, అనవరితాపరోక్షిత స్వపరస్వయా
పరాన నిత్యముక్తరిల్ ౧ “తరుసుక శుమ్ నీయుమ్” ఎన్దిఱపడియే అన్మిఱన త్రిమిడైయ భోగత్తు
క్కుక్కై తోడుమాన మాయిరుక్కుమ్ తొక్కియ తి “అనాంమమ్” ఎన్దిరుప్పారిల్ల మై యాలుమ్,
శుద్ధసత్త్వత్తినుడైయ వినియోగమ్ ఈశ్వరప్రధాన మాయిరుక్కుమ్ అజ్ఞనన్తిక్కై, చేతనకర్తాను
గుణమాక భగవత్పిజ్జుల్పత్తాలే పరిణమిక్కై యాలుమ్, చేతనరెల్లారుమ్ దేవాదిశరీరజ్ఞాలే అ
హంబుద్ధియైప్పణ్ణి స్వతస్త్రిభోక్తాక్కుళా యిరుక్కై యాలుమ్, ఈశ్వరనక్కిన్ద విభూతియల్
లీలారి సమేప్రచురమాయ్ భోగరి సమ్ అత్తిల్పమాక్క యాలుమ్, మిత్రసత్త్వత్తినుడైయ వినియో
గమ్ బద్ధచేతనప్రధాన మాయిరుక్కుమ్

౪౬ అన్దవిభూతియిల్ భోగ్యజ్ఞావాన - అప్రాకృతిమాన శబ్దాదికల్ భోగోపకరణజ్ఞ
శావన - దివ్యమాల్వ్యాదిక శుమ్, ఛత్రచామరాదిక శుమ్, కరణజ్ఞా తానుమ్ భోగస్థానజ్ఞావాన -
అప్రాకృతరత్నమయమాన మణ్డప మెన్నమాళిక్కై యెన్న ఇత్యాదిక శుమ్, పఖోపనిషత్తయమాన
దివ్యవిగ్రహజ్ఞాశుమ్ ఇప్పడి నిత్యవిభూతిప్రక్రియయుమ్ ఇవిడ త్తిలేయకళిచ్చెయ్య వేడ్డియరుక్కు

౪౬ భోగ్యములై నవి - విషయములు, భోగోపకరణములై నవి - చ
క్షురాదిక రణములు, భోగస్థానములై నవి - చతుర్దశభువనము
ను సమ సదేహమును

లయియుండునని తాత్పర్యము (అత్తకును) అను నేకవచనము జాత్యభిప్రాయమాటచే, త్రివి
ధచేతనలను చేప్పచున్నది ఇట్లు రెండు అచిత్తులును ఇద్దరికిని భోగ్యాదులైయున్న దేయైనను
కేవల భగవదనిచ్చే వానిభోగముకొరకు పరిణమించుటచేతన, ఎల్లపుడును ప్రత్యక్షముగ
చేయబడిన తమయొక్కయు, పరునియొక్కయు స్వరూపముగల నిత్యముక్తులలో ౧ “త్రిదేవి
యును నీవును” అను చోప్పున అమిఱనముయొక్క భోగమునకు సాధనమైయుండునది తక్కు
“నేను, నాది” అని యుండువారు లేమిచేతను, శుద్ధసత్త్వముయొక్క వినియోగము ఈశ్వర
ప్రధానమైయుండును అట్లుగాక చేతనకర్తానుగుణముగా భగవత్సంకల్పముచే పరిణమించుట
చేతను, చేతనులందరు దేవాది శరీరములయందు ‘నేను’ అను బుద్ధినిచేసి స్వతంత్రభోక్తలై
య్యండుటచేతను, ఈశ్వరున కీవిభూతియందు లీలారి సమే విస్తారి మై భోగరసము మిక్కిలి
తక్కువయగుటచేతను, మిత్రసత్త్వముయొక్క వినియోగము బద్ధచేతనప్రధానమైయుండును

౪౬ ఆ విభూతియందు భోగ్యములనగా - అప్రాకృతిమైన శబ్దాదులు భోగోపకరణము
లనగా - దివ్యమాల్వ్యాదులును ఛత్రచామరాదులును, కరణములును భోగస్థానములనగా - అప్రా
కృతరత్నమయమైన మండపమేమి గృహమేమి ఇత్యాదులును, పంచోపనిషత్తయమైన దివ్య
విగ్రహములును. ఇట్లు నిత్యవిభూతిప్రక్రియనుకూడనిచ్చుటనే ఆనతీయవలసియుండు సంకోచించి

౪౭ ఇతిల్, ముష్పట్టవచిత్తుక్కు క్కీల్లైయన్డాయ్ చ్చుల్ మే
లుమెల్లైయన్డై క్కేయిరుక్కుమ్, నడువి అచిత్తుక్కు చ్చుల్ మే
క్కిమ్మెల్లై యన్డై క్కే మేలెల్లై యన్డాయిరుక్కుమ్, కాలమె
భుమొక్కపున్డాయిరుక్కుమ్

సహోచిత్తు లీలావిభూతిప్రక్రియామాత్రతై యరుచ్చెయ్కెటార్ (భోగ్యబ్రహ్మకీటన) ఎష్ట
తుడన్డై

ఇతుతా నే ఉభయవిభూతిక్కు మానాలో వెన్నిన్, భోగోపకరణబ్జిల్ ప్రధానబ్జల్ శా
ల్లామైయాలుమ్, భోగస్థానబ్జిల్ వైషమ్యతైలుమ్ శేరాతు ఇబ్బుచేతినర్కు భోగమావతు-సుఖ
దుఃఖరూపమాన వసుభవజ్ఞానమ్ అన్దజ్ఞాన త్తిక్కు విషయమాకై యా లే శబ్దాదివిషయబ్జల్ భోగ్య
బ్జల్ అన్దజ్ఞానత్తుక్కు పకరణబ్జ శాకైయా లే యిన్ద్రియబ్జల్ భోగోపకరణబ్జల్ యాతొరుఅధ
కరణ త్తిలే నిత్తీ, అచేతనసుక్కు అన్దజ్ఞానమ్ కిఱక్కిఱతు, అతుభోగి స్థానశబ్దత్తుక్కుర్ధ మకై
యా లే, భోగస్థానబ్జత్తు లోకబ్జత్తైయుమ్ దేహబ్జత్తైయుమ్ శోబ్బకిఱతు లోకవిభాగమ్ కీర్తొల్ల
ప్పట్టతు సమస్తదేహబ్జశావన - సునరతీర్యక్ స్థావరాత్మకమానశరీరబ్జల్ ఈశ్వరసుక్కిన్ద
విభూతియిలుజ్ఞాన భోగ్యభోగోపకరణాదికత్తైయుమ్, అవతారకన్దమాన శ్రీరార్ణవశయన త్తిలుమ్
అవతారవిశేషబ్జిలుమ్ అర్చావతారబ్జిలు ముజ్జాన వినియోగ విశేషబ్జశా లే కన్డొకొళ్ళతు

౪౮ అనన్తరమ్, త్రివిధాచిత్త్యుడైయవుమ్ పరిణామబ్జత్తై యరుచ్చెయ్కెటార్ (ఇతి
ల్ ముష్పట్టవచిత్తుక్కు) ఎష్ట తుడన్డై

౪౯ ఇందు, మొదటియచిత్తునకు క్రిందియెల్లకల్లి చుట్టును మీదను
నెల్ల లేకయుండును, నడిమిచిత్తునకు చుట్టును క్రిందను యెల్ల
లేకుండ మీదియెల్లకలిగియుండును, కాలము అంతటను కలిగి
ఉండును

లీలావిభూతిప్రక్రియామాత్రమున ఆనతిచ్చుచున్నారు (భోగ్యములైనవి) అని మొదలుపెట్టి

ఇదియే ఉభయవిభూతికి నైననో యనగా భోగోపకరణములయందు ప్రధానములు చెప్ప
కపోవుటచేతను, భోగస్థానములయందు వైషమ్యముచేతను చెరదు ఇచ్చట చేతనులకు
భోగమనగా, సుఖదుఃఖరూపమైన యనుభవజ్ఞానము ఆజ్ఞానమునకు విషయమాటచే శబ్దాది
విషయములు భోగ్యములు ఆజ్ఞానమునకుపకరణములగుటచే ఇంద్రియములు భోగోపకరణములు
ఏదో యొక ఆధారమందున్న చేతనునకు ఆజ్ఞానము పుట్టుచున్నది అది భోగస్థాన శబ్దమున
కర్ధమగుటచే భోగస్థానములని లోకములను దేహములను చెప్పనది లోకవిభాగముక్రిందనే
చెప్పబడినది సమస్తదేహములనగా దేహమనుష్య తీర్యక్ స్థావరాత్మకమైన శరీరములు, ఈశ్వ
రసకీవిభూతియందు కల్గిన భోగ్యభోగోపకరణాదులను, అవతారమాలమైన శాలసముద్రము
పడకయందును, అవతారవిశేషములయందును, అర్చావతారములయందును కలిగిన వినియోగ
విశేషములచే తెలిసికొనునది

౪౯. తరువాత మాడు అచిత్తులయొక్కయు పరిణామములను తీసతిచ్చుచున్నారు.
(ఇందు మొదటియచిత్తునకు) అని మొదలుపెట్టి

ఇట్లు చెప్పటకు మూలము పరమపదమందు దీనికి ఉత్పత్త్యాదులుండునట్లు కాస్త్రములు చెప్పకపోవుటచేతను, ఈవిభూతియందు దీనికి ఉత్పత్త్యాదులను చెప్పటచేతను, వ్యూహకార్యములను చెప్పనపుడు కాలసృష్టి అనిర్వచ్యకృత్యముగ చెప్పఁబడినదిగదా ప్రకృతిని సృజించుట యనగా మహాదాదిరూపముగ పరిణమింపించుట యైనట్లు కాలమును సృష్టించుట యనగా, నిమేషకాష్టారూపముగ పరిణమింపించుట ఎల్లప్పుడును పరిణమించెడి ప్రకృతిమహాదాదిరూపమైన స్థూలపరిణామమువలెగదా సతతపరిణామియైన దీనికి నిమేషాదిరూపముగ పరిణామము అమహదాదివలె నిమేషాదియైన యిదియు ఉత్పత్తిసాశములు కలదగుటచే నింతమాత్రము గొని కాల మిందనిత్యమైయుండుననుట పరమపదమగు దిట్టిపరిణామవిశేషప్రయోగోత్పత్త్యాది వ్యవహారరహిత్యాత్యముచే నిత్యమైయుండుననుట ఇట్లు కాలమునకు పరిణామముంగొనక ఏకరూపముగనుటఁ గొని ఇట్లుండుకాలము తనయొక్క నిమేషము, కాన్ద, ముహూర్తము, దివ

౪౯. శిలర్ కాలత్తై యిలైయైన్దార్ కళో

౫౦ ప్రత్యక్షత్తాలుమ్ ఆగమత్తాలుమ్ సిద్ధిత్తాయాలే అతి శొల్ల
ప్రణాతు

ముహూర్తమ్, అహారాత్రమ్ తుడక్కమాకన్విపరార్థమితాకవృజ్ఞాన విశేషవ్యవహారముక్కు
హేతువాన నిమేషస్తేషణ్, ఆదిత్యగతితుడక్కమాన ఆవచ్ఛేదబ్ధిగోడే సమ్మన్దిత్తుక్కుమ్
ఆకైయాలే, క్షణలవాదిభేదవ్యవహార ముజ్ఞాకీఱత్వై శొల్లవతి మొదపక్షముణ్డే అతివితే
తత్త్విత్రయవివరణ త్తిలాచ్చాన్నిశ్చే ప్రాదాన్యేనవరుళిచ్చెయ్తతి అద్దపక్షి త్తిల్ ఉభయవి
భూతియులుమ్ కాలస్వరూప మేకరూపమాయరుక్కు మాకైయాలే, పరిమపద త్తిల్ నిత్యమ్ ఇబ్బ
నిత్యమెన్నిఱవతి శొల్లపోవకాతు ఆకైయాల్, ఇతుపరిణామ పక్షత్తైయవలముక్కు శిలర్ శో
న్ని తెన్దుకొళ్ళవేణుమ్ నమ్మడైయదర్శనర్గ త్తిబ్బళిలే యిబ్బనేయుమ్ అలరుళిచ్చెయ్కైయాలే,
అత్తైయుమ్ దర్శిప్పిత్తిరుళినాగాయిల్లు

౪౯ కాలవత్తై యిలైయైన్దై జ్ఞానికళో శొల్లకైయాలే(శిలర్ కాలత్తై యిలైయైన్దార్
కళో) ఎన్దితార్

౫౦ (ప్రత్యక్షత్తాలుమ్) ఇత్యాదియాలే అత్తైనిరాకిరక్కితార్

ప్రత్యక్షమావతు- స్థావరజంగమాత్మికమానసమస్తపదార్థముమ్ కాలకృతపరిణామమాక వే
కాణిప్పడుకీఱవతి ఆగమమావతు-శ్రుత్యాదికళో “కలముహూర్తాకాష్టాష్టహారాత్రాచ్చి
సర్పిక” ౨ “మధుశృమాధవశృపాసన్తికావృతా, శుక్లశృపచిశ్చైవైష్టవృతా” ఎన్దు

౪౯ కొందరు కాలమును లేదనినారు

౫౦. ప్రత్యక్షముచేతను ఆగమముచేతను సిద్ధించుటచే అది చెప్ప
తగదు.

సము, మొదలుగా గల్గి ద్విపరార్థముకొసగా కలిగిన విశేషవ్యవహారమునకు హేతువైన నిమేషస్తే
షములు, ఆదిత్యగతి మొదలగు చిహ్నములతో సంబంధించియుండును కాబట్టి క్షణము, లవ
ము, మొదలగు భేదహదవ్యరము కలుగుచున్నది యని చెప్పవలయును ఒకపక్షముకలదు గదా
ఇదియేగదా తత్త్విత్రయవివరణమందు ఆచ్చాంబిల్ ప్రధానముగ నానతిచ్చినది ఆపక్షమందు
ఉభయవిభూతిలోను కాలస్వరూప మొక్కరూపమే యైయుండుటను పరిమపదమందు నిత్య
ము ఇచ్చట ననిత్యము అనునది చెప్పకూడదు కాబట్టి ఇది పరిణామపక్షమును అవలంబించి
కొందఱు చెప్పినదని గ్రహించునది మనసిద్ధాంతము వారిలోనుకూడ ఇట్లును కొందరు ఆనతిచ్చు
టచే దానిని చూపించి యనుగ్రహించినారు

౪౯. ‘కాలమేలేదు’ అని జ్ఞాధులు చెప్పటచే (కొందరుకాలమును లేదన్నారు) అను
చున్నారు

౫౦. (ప్రత్యక్షముచేతను) ఇత్యాదిచే దానిని నిరసించుచున్నారు

ప్రత్యక్షమనగా- స్థావరజంగమాత్మికమైన సమస్తపదార్థమును కాలకృతపరిణామమైయె
కనుపడెడి యిది. ఆగమ మనగా-శ్రుత్యాదులు, అంతటను కళలు, ముహూర్తములు, కాష్టలు,
అహారాత్రములు, “చైత్రవై కాళిములు వసంతఋతువు, క్షిప్రాషాఢములు గ్రీష్మఋతువు,”

౫౧ పలరుమ్ దిక్ష్కెన్తు తనియే యొరుద్రవ్యముజ్ఞాన్వార్కళి.

౫౨ పలహేతుక్కుళాలుమ్

కాలపరిణామవిశేషజ్ఞాన కలై కాన్తై ముహూర్తమహోరాత్రజ్ఞాన్ బుతువిశేషజ్ఞాన్ వొల్ల నిష్ఠతీతే శ్రుతి ౧ “కాలస్వరూపం విష్ణోశ్చయన్ నయోక్తంతవాఽనఘ” ఇత్యాదియాలే శ్రీవిష్ణుపురాణత్రిలే యితుతాత్ విస్తరణ శొల్లపట్టతీతే పురాణాన్తరజ్ఞలిమ్ ఇతిహాసానికలిలు మిప్పడి కణ్ణుకొళ్ళతు ఇతుక్కేన్న వే నిర్దితమాయ్, అధ్యయనాది కాలనియమజ్ఞాన్ ప్రతిపాదిక్కిఱ జ్యోతిశ్శాస్త్రత్తై వేగత్తుక్కు దృష్టియాక చొల్లనిష్ఠతీతే అన్దకాస్తనన్నిల్, ‘ఇన్దకాలత్తిలే యిన్నతుజ్ఞామ్’ ఎన్తు శొన్నాల్ అతు ప్రత్యక్షీక్కులాయరా నిష్ఠతీతే ఆకైయాల్, ప్రత్యక్షత్తాలు మాగమత్తులు మిప్పడిసిద్ధిక్కైయాలే కాలాభావమ్ శొల్లవొణ్ణాత్తెన్తై

౫౧ వైశేషికాదికళి, పృథివ్యాదికళిపాతి దిక్ష్కెన్తుమ్ తనియే యొరుద్రవ్యముజ్ఞాన్ శొల్లకైయాలే (పలరుమ్ దిక్ష్కెన్తు తనియే యొరుద్రవ్యముజ్ఞాన్వార్కళి) ఎన్టార్

౨ “ద్రవ్యాణి పృథివ్యైజ్ఞో వాయ్వాకాశ కాల దిగాత్మనాంసి ననైవ” ఎన్టీతే యవర్కళి శొల్లువతు ౩ “భూ రాషో జ్యోతి రనిలో నభః కాలస్తథా దిశః|ఆత్మా మన ఇతిప్రామాన్యర్పివ్యాజినవతద్విదః” ఎన్టానితే వరదరాజన్

౫౨ అత్తైనిగాకరిక్కితార్ (పలహేతుక్కుళాలుమ్) ఇత్యాదియాలే

అతావతు-నాలువేర్ నాలుదిక్కిలుమ్ నిన్టాల్, నాల్వార్కుమ్ నడువానప్రదేశమ్ ఒరు

౫౧ అనేకులు దిక్కిని వేరేయొకద్రవ్యమున్నదన్నారు

౫౨. అనేక హేతువులచేత

అనికాలపరిణామవిశేషములైన కళ, కాన్త, ముహూర్తము, అహోరాత్రములు, బుతువిశేషములును, చెప్పచున్నదిగదా శ్రుతి ౧ “ఓపాపములులేనివాడా! విష్ణువుయొక్క కాలస్వరూపమే నైతే నావల్ల నీకు చెప్పబడినదా” ఇత్యాదిచే శ్రీవిష్ణుపురాణమందు ఇదియొ విస్తారముగ చెప్పబడినదిగదా ఇతరపురాణములయందును ఇతిహాసాదులయందును ఇట్లు కనుగొనునది దీనికనియెనిర్దితమై అధ్యయనాది కాలనియమములను ప్రతిపాదించెడి జ్యోతిశ్శాస్త్రమును వేదమునకు కన్నగా చెప్పచున్నదిగదా ఆశాస్త్రమందు ‘ఈకాలమందిరి కలుగను’ అనిచెప్పినచో నగిప్రత్యక్షించితగిననై యుంటున్నదిగదా కాబట్టి ప్రత్యక్షముచేతను నాగమముచేతను నిట్లుసిద్ధించుటచే కాలాభావముచెప్ప తగదనుట

౫౧ వైశేషికాదులు పృథివ్యాదులవలె దిక్కినియు వేరుగనొకద్రవ్యముకలదని నుడువుటచే (అనేకులు దిక్కినివేరేయొకద్రవ్యమున్నదన్నారు) అనుచున్నారు

౨ “ద్రవ్యములు-పృథివి, జలము, తేజస్సు, వాయువు, ఆకాశము, కాలము, దిక్కు, ఆత్మ మనస్సు ననుతోన్పిదియె” అనిగదావారలు చెప్పనది ౩ “భూమి, జలము, తేజస్సు, వాయువు, ఆకాశము, కాలము, దిక్కు, ఆత్మ, మనస్సు, అని తొన్పిదిద్రవ్యములు అనిదాని నెఱింగినవారు చెప్పచున్నారు” అనినాడుగదా వరదరాజన్

౫౨ దానిని నిరసించుచున్నారు (అనేక హేతువులచేత) ఇత్యాదిచే

అనగా-నలుగురు నాల్గుదిక్కులనుండుచో నలువురకును మధ్యనున్న ప్రదేశము ఒకనికి

అకాశాదికళితే అస్తర్భూతిమాకై యాలే అతువృష్టేరాతు
౫౩ శిలర్ ఆవరణభావమ్ ఆకాశ మెన్ద్రాకళితే

వసుక్కుక్కుక్కుక్కు, ఒరువసుక్కు మేత్కాయ్, ఒరువసుక్కు ఒడక్కుమ్, ఒరువసుక్కు
తైత్తాయ్ త్తేన్ద్రానివృత్తితే, అతుక్కుడి-ద్రవ్యమన్ద్రే ప్రతియోగ్యుగుణకాల్పనికమాకై
నాల్వర్ క్కునదువే యిరుక్కిఱప్పధివ్యానికళితే ద్రవ్యమైయాలే ఇప్పడి విప్రతిపత్తి విషయమా
కిఱియై యై ఇనిత్తా, ఆదిర్వయదిక్కిఱ విడమ్ క్కుక్కుక్కుమ్, అవన స్తుక్కిఱ విడమ్
మేత్కాకవుమి తే కొళ్ళుకిఱు, అతుత్తా మహామేరువుక్కు నాలుపార్వత్పిలుమ్ భేదిత్తితే
యిరుప్పతు ఆత్మయాలే యితే నాలుపార్వత్పిలు ముళ్ళువర్కళుక్కు మహామేరు వడక్కు
యిరుక్కిఱు ౧ “నైవాస్తమయమగ్నస్య నోదయ స్పృహసతిః । ఉదయాస్తమయాఖ్యా
హిదర్శనాదిర్శనంరవే ॥ సర్వేహంద్విపవర్ణాణాం మేరుత్తరతొయతిః” ఇతుత్తా శ్రీవిష్ణు
పురాణత్తితే కొల్లప్పట్టదు ఇప్పడ పలహేతుక్కుశాలుమ్ అకాశాదికళితే అస్తర్భూతమాయ్,
తనక్కున్న వొరుద్రవ్యవృత్తయైయై మైయాలే దిక్కున్ద్రుద్రవ్యమన్ద్రేణిఱవతువుమ్ శేరాత్తెన్ద్రే
(అకాశాది) ఎన్దిఱ ఆదికల్పతైలే-భూమియై చొల్లుకిఱు ఇవన్ద్రేలేదిక్కు అస్తర్భూతి
మాకై యాలతు-సూర్యునడయ ఉదయాదికళిక్కుడాక వివన్ద్రేయక్కున్ద్రే దిగ్విభాగత్తైక్కుల్పిత్తు
కొల్లప్పికిఱితొట్టియ ప్పిడిత్తు క్కాణలావతొరువన్ద్రవిన్ద్రే యిరుక్కు - అతువుమ్ శేరాత్తెన్ద్రు
మున్ద్రేయ మెరువత్తుత్తై నిషేధిక్కుయాలే సముచ్చయమ్

౫౩ పృథివ్యాదిచతుష్టయత్తోపాతి ఆకాశత్తైయుమ్ భావరూపపదార్థవాక కొల్లళ్ళాతే

అకాశాదులయందు అంతర్భూతమగుటచే అదియును చేరదు

౫౩ కొందరు ఆవరణభావము ఆకాశ మనినారు

తూర్పు యొకనికి పశ్చిమమై యొకని కుత్తరమై ఒకనికి దక్షిణమై తోమచున్నదిగదా అందుకు
కారణముద్రవ్యముకాకుండా ప్రతియోగికి అనుగుణముగా కాల్పనికమగుట నలుగురికినడుమను
న్న పృథివ్యాదులు ద్రవ్యమగుటచే ఇట్లు సందేహావిషయము అవుచున్నది లేదుగదా ఇంకను,
సూర్యుడుదయించు ప్రదేశము తూర్పుగానున్న ఆతడ స్తమించు ప్రదేశము పశ్చిమముగానున్న
గదా గ్రహించుట అదిమహామేరువునకు నాలుగుపార్వములందును భేదించిగదాయుండును
గనుక గదా నాలుగుపార్వములయందు నున్నవారికి మహామేరువు ఉత్తరమై ఉన్నది
౧ “ఎల్లప్పుడునుంటున్న సూర్యునకు ఉదయాస్తమయములలేవు, ఏ కారణమువలన మేరుపర్వ
తము సమస్తమైన ద్వీపపర్వములకును ఉత్తరముననున్నదో అందువలన సూర్యునికి దర్శనాదర్శన
ములే ఉదయాస్తమయములని చెప్పబడుచున్నవి” ఇదిచే శ్రీవిష్ణుపురాణమున చెప్పబడినది
ఇట్లు పెక్కుహేతువులచేతనున్న అకాశాదులలో అంతర్భూతమై తనకని యొకద్రవ్యవృత్త
లేమిచే దిక్కుని యొకద్రవ్యము కలదనునదియు సందర్భించదనుట

(అకాశాదులయందు) అనునాదికల్పముచే భూమినిచెప్పట, వీనిలో నిక్కుఅంతర్భూత
మగుట యనగా-సూర్యునియొక్క ఉదయాదులకు తగునట్లు వీనిలోదిగ్విభాగమును కల్పించు
కొనుటదక్క ప్రత్యేకించి చూడతగుశౌకశస్త్రపు గాకుండుట అదియును గూడదనుటవెనుక
శౌకపక్షమును నిషేధించుటచే సముచ్చయము

౫౩. పృథివ్యాదిచతుష్టయమువలె ఆకాశమునుకూడ భావరూపపదార్థముగా గొనక

౫౪. భావరూపేణ తోద్భుక్తయాలే అతువుష్టేరాతు.

ఆవరణాభావరూపము క కొల్లఁగ్గఱి జాన్దమతత్తై యరుళిచ్చెయ్కొడార్ (ఆవరణాభావము ఆకాశమెష్టార్ కల్) ఎన్దు

“అవియతే అనేన” ఎన్నిఱ కరిణవుత్పత్తియాలే, ఆవరణజ్ఞభావన-స్థూలపదార్థజ్ఞభావ పృథివ్యాదికలాయ్, అవ్రోగ్నినుడైయ అభావమే ఆకాశశబ్దవాచ్యమల్లతు, ఇతు ఆకాశమ్ ఎన్దు కాట్టలామ్బుడి భావరూపమాన తోరుపదార్థమన్తెక్కై “నచపృథివ్యాద్యభావమాత్ర మాకాశ ఇతివస్తుం శక్యమ్” ఎన్దుతు భాష్యకారి రరుళిచ్చెయ్తతు

౫౪ అత్తైనిరాకరిక్కిడార్ (భావరూపేణ) ఇత్తాదియాలే

అతావతు-భావరూపత్వే నాన్గీకరిక్కుప్పట్ట పృథివ్యాదికలొ పాతి ౨ “అత్రశ్యేనఃపతతి, అత్రగృధ్రఃపతతి” ఎన్దు శ్యేనాదికలదైయ పతనత్తుక్కు దేశమాయ్కొల్లఱు ఆకాశముమ్ భావరూపేణ తోద్భుక్తయాలే, ఇత్తై ఆవరణాభావరూపము క చ్చొల్లుఱిఱవతు శేరాతెక్కై అతువు మెన్దు నిషిద్ధసముచ్చయమ్ ఇతుతన్తై ౩ “ఆకాశేచావిశేసాత్” ఎన్నిఱ నూత్రత్తిలే ర ‘ఆకాశేచ నిరూపాఖ్యతానయుక్తా భావరూపత్వే నాభ్యుపగత పృథివ్యాదివదాకాశన్యా ప్య బాధితప్రతీతిసిద్ధత్వావిశేసాత్, ప్రతీయతే హ్యకాశో ‘౭త్రశ్యేనః పతత్యత్రగృధ్ర’ ఇతిశ్యే నాది పతనదేశత్వేన’ ఎన్దు తుడక్కి భాష్యకారి విస్తరణ వరుళిచ్చెయ్తార్

౫౪ భావరూపముగా తోచుటచేత అదియును చేరదు

ఆవరణాభావరూపముగా గ్రహించు జాన్దమతమును ఆనతిచ్చుచున్నారు (కొందరు ఆవరణాభావము ఆకాశమనినారు) అని

“దీనిచే నానిరింపబడుచున్నది” అను కరిణవుత్పత్తిచే, ఆవరణములనగా-స్థూలపదార్థములైన పృథివ్యాదులై, వానియొక్క అభావమే ఆకాశ శబ్దవాచ్యముగాని, ఇది ఆకాశమనికన పరచెదగునట్లు భావరూపమైన దొకపదార్థముకాదనుట ౧ ‘పృథివ్యాద్యభావమాత్రమే ఆకాశమనిచెప్ప నశక్యము’ అని ఇదిశ్రీభాష్యకారులు ఆనతిచ్చినది

౫౪ దానిని నిరాకరించుచున్నారు (భావరూపముగా) ఇత్తాదిచే

అనగా-భావరూపముగ నంగీకరింపఁబడిన పృథివ్యాదులవలె ౨ “ఇచ్చట డేగపడుచున్నది, ఇచ్చట గద్ద పడుచున్నది” అని డేగమొదలైనవానియొక్క పడుటకు ప్రదేశమగుచు నాకాశంబును భావరూపముగ తోచుటచే దీని నావరణాభావరూపముగ చెప్పుచున్నయది సరి పడదనుట అదియునని నిషిద్ధసముచ్చయము (అనగా- ఈవత్తంబును వెనుకటివత్తములతో పాట్లు నిషేధింపఁబడినదనుట) దీనిని, ౩ “విశేషములేకపోవుటవలన ఆకాశమందును” అను నూత్రమందు ౪ ‘ఆకాశమందు అభావరూపత్వము కుదురదు. భావరూపముగా నొప్పుకొనఁబడిన పృథివ్యాదులవలె ఆకాశంబునకును అబాధితముగా ప్రతీతిసిద్ధమగుటయందు విశేషములేమిచే, ఆకాశము ‘ఇచ్చట డేగపడుచున్నది - ఇచ్చట గద్ద’ యని డేగ మొదలగువాని పతనమునకు ప్రదేశమగుటచే ప్రతీతివిషయమగుచున్నది’ అని మొదలుపెట్టి భగవద్రామానుజాచార్యుల వారు విస్తరముగ నానతిచ్చిరి

౫౫. వేతేశిలర్ ఇతుతన్నై, నిత్యమ్, నిరనయవమ్, విభు, అప్ర
త్యక్షమెస్తార్ కల్

౫౬ భూతాదియలే పిఱక్తై యాలుమ్, అహంకారాదికళిలిల్లామై
యాలుమ్, కణ్ణుక్కు విషయనూక్తై యాలుమ్ అవై నాలు జ్జేరాతు

౫౫ ఇని, ఆకాశత్తుక్కు నిత్యత్వ నిరవయవత్వ విభుత్వాప్రత్యక్షత్వవిభుత్వ
వైయాయిక వైశేషిక మతతై యరుళిచ్చెయ్తార్ (వేతేశిలర్) ఎన్దు తదన్త

౫౬ అతుతన్నై నిరాకరిక్కితార్ (భూతాదియలే పిఱక్తై యాలుమ్) ఇత్యాది
యాలే

అతావతు-భూతాది సంజ్ఞికమాన తామసాహంకారత్విత్రయత్వన్నమూక్తై యాలుమ్, ఒని
లేనిష్టు ముత్సన్నమాన తొన్దుక్కు సావయవత్వమ్ నిరవయవత్వమ్, నిత్యమ్ నిరవయవమై
నిఱవిరణ్ణుజ్జేరాతు (భూతాదియలే పిఱక్తై యాలుమ్) ఎన్దు శబ్దతన్త్రాత్రత్వమై యాలుమ్
వన్దు యాక్తైయాలే అతుకుమైతుక్కు మున్దానవికృతైస్సత్త్వమ్ ఇని విభువాకిల్ సర్వగతిమాక
వేణుమితే స్వకారణమైన హంకారాదికళిలితుక్కు వ్యాప్తియల్లామైయాలే అతువుజ్జేరా
తు పంచీకరణప్రయుక్తమాన సూపవత్వత్వాలే కణ్ణుక్కు విషయమాక్తైయాలే అప్రత్యక్షమె
స్తార్ కైయామ్ కేరాతు (ఆకాశమ్ కలుతుత్తోన్దుకొని మత్తై) ఎన్దు క్కేక్కి, ఇతుతన్నై అ
న్దానర్వరినక్కాకాశస్య త్రివృత్తగ్రహణే పదవిభుతపశ్చీకరణే సూపవత్వాచ్చాక్షుష
త్వైవ్యవిరోధః' ౧ ఎన్దు భాష్యకారమురుళిచ్చెయ్తార్

౫౫ మఱికోందఱు దీనిని, నిత్యము, నిరనయవము, విభువు, అప్ర
త్యక్షమనినారు

౫౬ భూతాదియందు పుట్టుటచేతను, అహంకారాదులయందు లేకుం
డుట చేతను, కంటికి విషయమగుట చేతను, అది నాలుగు చేరదు

౫౫ ఇక నాకాశమునకు నిత్యత్వ, నిరవయవత్వ, విభుత్వాప్రత్యక్షత్వములు వైశేషిక
వైయాయిక వైశేషికమతమున ఆనతిచ్చుచున్నాను (మఱికోందఱు) అని ప్రారంభించి

౫౬ దానిని నిరాకరించుచున్నాను (భూతాదియందు పుట్టుటచేతను) ఇత్యాది

ఆనగా-భూతాది సంజ్ఞికమైన తామసాహంకారమందు ఉత్పన్నమగుటచేతను, ఒక దాని
నుండి పుట్టినయొక దానికి సావయవత్వము సిద్ధమగుట చేతను, నిత్యము నిరవయవము అనంతములు
రెండునున్నవి (భూతాదియందు పుట్టుటచేతను) అన్నది శబ్దతన్త్రాత్రత్వమయొక్క స్థూలావస్థయగు
టచే దానికిని దీనికిని ఉండిన వికృతమునుపట్టి ఇక విభువైనయెడల సర్వగతము కావలెకదా.
స్వకారణమైన అహంకారాదులయందు దీనికివ్యాప్తిలేమిచే అదియునుచెడదు. పంచీకరణ
ప్రయుక్తమైన రూపమును కలిగియుండటచే కంటికి విషయమగుటచే అప్రత్యక్షమగుటయు
చేరదు. (ఆకాశము నలుపుగఁదోచుటయు నందువలననే) అనిరిగదాక్రింద, దీనిని అండుములో
నున్న యాకాశమునకు త్రివృత్తగ్రహణేపదేశము చేతఁ జూపఁబడిన పంచీకరణమునే రూపముగలది
యగుటవలన చక్షురింద్రియ గోచరమైనను విరోధములేదు' అని భగవద్భాష్యకారులు నానతిచ్చి

౫౭ త్వగిన్ద్రియత్వావత్తోక్త్యాకైయాతే వాయు వప్రత్యక్షమెన్నిట
వత్తు జ్ఞానరాతు

౫౮ తేజస్సు భౌమాదిభేదత్తాల బహువిధమ్

౫౯ అతిల్ ఆదిత్యాదితేజస్సు స్థిరమ్, దీపాదితేజస్సు అస్థిరమ్

౫౭ వాయువును ప్రత్యక్షమస్తు, స్పర్శను మేయమెన్నిట యవర్కం శొల్లవరు, అ
త్తైయుమ్ నిరాకరిక్కితార్ (త్వగిన్ద్రియత్వాలే) ఎత్తురుడక్కి

అతావతు - జ్ఞానేన్ద్రియస్థితి నేతేన మెత్తుత్తు గోచరమానబోతే ప్రత్యక్షత్వమ్ సిద్ధమా
కైయాతే, త్వగిన్ద్రియత్వాలే తోక్త్యావాయువై అప్రత్యక్షమెన్నువొణ్ణాచేకై

౫౮ ఇని, పరస్పరవిలక్షణ స్వభావభావ భూతవిశేషజ్ఞాత జ్ఞాతవ్యాంశజ్ఞాత యులి
చెప్పయేకితార్ (తేజస్సుభౌమాదిభేదత్తాల బహువిధమ్)

అతావతు - భౌమము దివ్యమ్ బౌద్ధియమ్ ఆకరజ మెన్నిట భేదత్తాలే ఆ నేకవిధమాయరు
క్కుమెత్కై పార్థివమాత్రేన్ధనమానతేజస్సు భౌమమ్, అతావతు - దీపాది జలమత్రేన్ధనమాన
తేజస్సు దివ్యమ్, అతావతు - ఆదిత్యాది పార్థివజలేన్ధనమానతేజస్సు బౌద్ధియమ్, అతావతు -
జారరాగ్ని నిరిన్ధనమానతేజస్సు ఆకరజమ్, అతావతు - సువర్ణాది

౫౯ ఇతిల్ స్థిరాస్థిరవిభాగమ్ పణ్ణుకతార్ (అతిల్ ఆదిత్యాది) ఎత్తురుడక్కి

చిరకాలవర్తిత్వాలే ఆదిత్యాదితేజస్సు స్థిరమెన్నిట, క్షీప్రవివాశిత్వత్వాలే దీపాదితే
జస్సు అస్థిరమెన్నిట

౫౭ త్వగిన్ద్రియముచేత తోచుటచే వాయు వప్రత్యక్షమనునది
యును చేరదు

౫౮ తేజస్సు భౌమాదిభేదముచే అనేకవిధములు

౫౯ అందు ఆదిత్యాదితేజస్సు స్థిరము, దీపాదితేజస్సు అస్థిరము

౫౭ వాయువును ప్రత్యక్షముగాదు, స్పర్శముచే నూహింపదగినది అనిగదా వారుచెప్పు
నది, దానింగూడ నిరాకరించుచున్నారు (త్వగిన్ద్రియముచేత) అనిమొదలుపెట్టి

అనగా-జ్ఞానేన్ద్రియములలో నేడే నొక్కదానిని గోచరమైనతోడనే ప్రత్యక్షత్వము సిద్ధ
మాటచే త్వగిన్ద్రియముచేత తోచెడువాయువును అప్రత్యక్షమనఁగదలుట

౫౮ ఇక పరస్పరవిలక్షణస్వభావమునైనభూతివిశేషములలో జ్ఞాతవ్యాంశము నానతి
చ్చుచున్నారు (తేజస్సు భౌమాదిభేదముచే అనేకవిధములు)

అనగా-భౌమము, దివ్యము, బౌద్ధియము, ఆకరజమనెడిభేదముచేత అనేకవిధములైయుం
డునటు పృథివీసంబంధముగ కట్టెలు మొదలైనవాటిని జ్వలనసాధనముగాగల తేజస్సు భౌమ
ము, అనగా- దీపాది జలమునే జ్వలనసాధనముగాగల తేజస్సు దివ్యము, అనగా-ఆదిత్యాది
పుణ్యజలములను జ్వలనసాధనముగాగల తేజస్సు బౌద్ధియము, అనగా-జారరాగ్ని జ్వలనసా
ధనములేకనే ప్రకాశించెడు తేజస్సు ఆకరజము, అనగా-సువర్ణాది

౫౯ ఇందు స్థిరాస్థిరవిభాగముచేయుచున్నారు (అందు ఆదిత్యాది) అనిమొదలుపెట్టి

బహుకాలముండునదిగుటచే ఆదిత్యాది తేజస్సు స్థిరమనుట శీఘ్రము నశించునదిగుటచే
దీపాదితేజస్సు అస్థిరమనుట

౬౦. తేజస్సుక్కు నిఱమ్ శివప్ప, స్పర్శమాప్లవ్యమ్
 ౬౧. జలత్తుక్కు నిఱమ్ వెళుప్ప, స్పర్శమ్ శై త్త్యమ్, రసమ్ మాధుర్యమ్
 ౬౨. భూమిక్కు నిఱముమ్ రసముమ్ బహువిధమ్
 ౬౩. స్పర్శమ్ ఇతుక్కుమ్ వాయువుక్కు మనుష్టాశీతమ్

౬౦ (తేజస్సుక్కు నిఱమ్ శివప్ప) ఇత్తాలే తేజఃపదార్థజ్జలిల్ వర్ణభేదమ్ పదార్థాంతర సంస్కరణమేకై (స్పర్శమాప్లవ్యమ్) ఇత్తాలే ఉష్ణస్పర్శమ్ శీతస్పర్శమ్ అనుష్టాశీతస్పర్శమెన్నిఱ త్రివిధస్పర్శత్తిలు మితుక్కు స్పర్శమాప్లవ్యమైనై ఇతుతాక తేజఃపదార్థజ్జళాన నువర్ణాదికలిల్ బలవత్సహితీయ ద్రవ్యజ్జళాలే అభిభూతి మాయైయాలే తోష్టాతు

౬౧. (జలత్తుక్కు నిఱమ్ వెళుప్ప) ఇతుక్కు స్వాభావికవర్ణమితు వర్ణభేదమ్ వస్తవిడమా పాధికమ్ (స్పర్శమ్ శైత్యమ్) ఇత్తాలే - త్రివిధస్పర్శత్తిలుమ్ శైత్యమితుక్కు శ్చ తేకై ఆత్త యాలే, ఇతుక్కు స్పర్శభేద ముష్ణాశీత మన్యసంస్కర్తాలే (రసమ్ మాధుర్యమ్) ఇత్తాలే - ఇతు క్కు స్వాభావికరసమితు, రసాంతరాపత్తి సంస్కరణమైనై

౬౨ (భూమిక్కు నిఱముమ్ రసముమ్ బహువిధమ్) అతావతు - లోకే త్తిలే కాణిష్ఠుడు కిఱ నానావిధవర్ణరసజ్జళుక్కుల్లా మత్పత్తిసాన మితువెన్తై

౬౩ (స్పర్శమ్ ఇతుక్కుమ్ వాయువుక్కుమ్ అనుష్టాశీతమ్) అతావతు - త్రివిధస్పర్శత్తి

౬౦. తేజస్సునకురూపము ఎఱువు, స్పర్శమాప్లవ్యము
 ౬౧. జలమునకురూపము తెలువు, స్పర్శము శై త్త్యము, రసము
 మాధుర్యము
 ౬౨. భూమిక రూపమును రసమును బహువిధము
 ౬౩. స్పర్శము దీనికిని వాయువునకును అనుష్టాశీతము

౬౦ (తేజస్సునకు రూపము ఎఱువు) దీనిచే తేజః పదార్థంబులయందు వర్ణభేదము మఱియొకపదార్థముతోడి సంబంధమువలనకలిగినదనుట (స్పర్శమాప్లవ్యము) దీనిచే నుష్ణస్పర్శ ము, శీతస్పర్శము, అనుష్టాశీతస్పర్శము నను మూడువిధములైన స్పర్శములలోను దీనికి స్పర్శ ముష్ణమనుట ఇది తేజఃపదార్థములైనబంగారు మొదలైనవనియందు బలముగల యేకజాతద్రవ్య ములచే నభిభూతమగుటచే తోచుచు.

౬౧ (జలమునకు రూపము తెలువు) దీనికి స్వాభావికవర్ణమిది వర్ణభేదము కలిగిన విధ మాపాధికము. (స్పర్శము శైత్యము) దీనిచే త్రివిధ స్పర్శమిందుగు చల్లదనము దీనికి కలదనుట గనుక దీనికి స్పర్శభేదము కలుగుటయు మఱియొకదాని సంబంధమువలన (రసము మాధుర్య ము) దీనిచే దీనికి సహజమైన రసమిది. మఱియొక రుచిసంభవించుట (మఱియొకదాని) సంబం ధమువలన వచ్చినదనుట

౬౨ (భూమికి రూపమును రసమును బహువిధము) అనగా - లోకమందు కనబడుచున్న నానావిధవర్ణ రసములకంతయు పుట్టినిల్లదయనుట

౬౩. (స్పర్శము దీనికిని వాయువునకును అనుష్టాశీతము) అనగా - మూడువిధములైన స్పర్శ

౬౮ ఇప్పడి అచిత్తు మూన్టుపడిప్పిట్టిరుక్కుమ్

లుమ్ వైత్తుకొణ్ణు, ఇవ్బోరుక్కు స్పర్మమితువేకగై ఆకయాల్, ఇవ్బోరుమ్ కాదాచిత్తు మాకక్కాణప్పడుకొణ్ణుర్పభేదము మాపాధికమ్

౬౮ (ఇప్పడి అచిత్తుమూన్టుపడిప్పిట్టిరుక్కుమ్) ఇప్పడియెన్టు - సింహావలోకనన్యాయ త్తాలే మున్నురుళిచ్చెయ్తవత్తైయెల్లామ్ కటాక్షిత్తునుభాషిత్తుకొణ్ణు, అచిత్తత్వోపన్యాసత్తై నిగమిత్తాయైర్లు

ఆక, ప్రథమత్తిలే (అచిత్తు, జ్ఞానసూన్యమాయ్, వికారాస్పదమాయుక్కుమ్) ఎన్టు అచిత్తునుడైయలక్షణత్తైచ్చొల్లి, అనన్తరమ్, అతుతాక శుద్ధసత్వాదిభేదేన త్రివిధమాయుర్లు క్కుమ్మడి శొల్లి, ఉద్దేశక్రమత్తిలే ప్రథమమ్ శుద్ధసత్విమాణిట వచిత్తినుడైయ ప్రకారత్తైచ్చొల్లి, తదనన్తరమ్, మిశ్రసత్విమాణిట వచిద్విశేష మిన్నుతెన్టుమ్, అతుతాక చతుర్వింశతీతత్త్వ మాయుర్లు మెన్టుమ్, అతిల్ ప్రథమత్తిత్త్వమిన్నుతెన్టుమ్, అన్తత్త్వత్తినుడైయ అవస్థావిశేషజ్ఞ లిరుక్కుమ్మడియెయుమ్, అతిల్ నిన్టుమ్ తత్త్వాన్తరజ్ఞతన్నమాక్కిక్కుమ్ హేతు అతినుడైయ గుణవైషమ్యమెన్టుమ్, అన్తగుణజ్ఞ తానిన్నుతెన్టుమ్, అవై తానతుక్కు వివాభూతిజ్ఞతాయ్, అతి నుడైయవస్థాభేదజ్ఞతాలే అనుద్భూతజ్ఞతాయు ముద్భూతజ్ఞతాయు మిరుక్కు మెన్టుమ్, అవై తాక కార్యానుమేయజ్ఞశేన్టుమ్, అవ్బోరుడైయవైషమ్యప్రయుక్తమాన మహదాదితత్త్వోత్పత్తిక్రమ త్తైయుజ్జొల్లి; అనన్తరమ్, ఇప్పడియుత్పన్నజ్ఞతానతత్త్విగ్గలినుడైయ సముదాయకార్యమాన అజ్ఞోత్పత్తియెయుమ్, అన్తవజ్ఞతుక్కుళ్ళిల్ సమష్టిపురుషచతుర్థభోత్పత్తియెయుమ్, ఈశ్వరక

౬౯ ఇట్లు అచిత్తు మూడువిధములు కలిగియుండును

ములలోను వీనికి (భూమి వాయువులకు) స్పర్మమిదనుట - కాబట్టి దీనిలోను నొకానొక ప్పడు కానబడు స్పర్మభేదము నుపాధివలన వచ్చినది

౬౯ (ఇట్లు అచిత్తు మూడువిధములు కలిగియుండును) ఇట్లు అని సింహావలోకనన్యాయము చె మున్నానతిచ్చినవానినంతి న్నరించి అనువదించుకొని అచిత్తత్వోపన్యాసమును ముగించిన వార్త

కాగా, మొదటను (అచిత్తుజ్ఞానసూన్యమై వికారాస్పదమై యుండును) అని అచిత్తుయొ క్కు లక్షణమును చెప్పి, తరువాత నదియొ శుద్ధసత్వాదిభేదమున మూడువిధములైయుండు విధము లు చెప్పి, ఉద్దేశించిన వరుసలో మొదట శుద్ధసత్త్వ మనఅచిత్తుయొక్క విధమును చెప్పి, సిద్ధ ప మిశ్రసత్త్వ మనుఅచిద్విశేష మియ్యదియనియు, అదియొ యిరువది నాలుగు తత్త్వములుగనుండు ననియును, అందు మొదటి తత్త్వమియ్యదియనియు, ఆతత్త్వముయొక్క యవస్థావిశేషములుండు విధమును, అందఱుండి ఇతరతత్త్వములు పుట్టుటకు హేతువు దానియొక్క గుణవైషమ్యమనియు, ఆగుణము లియ్యదియనియు, అవిదానికి అవివాభూతములై దానియొక్క యవస్థాభేదములచే అనుద్భూతములు ముద్భూతములు నై యుండుననియు, అవియొ కార్యానుమేయము లనియు, వానియొక్క వైషమ్యముంబట్టివచ్చిన మహదాదితత్త్వములయొక్క పుట్టుక క్రమమును చెప్పి, తరువాత ఇట్లుత్పన్నములైన తత్త్వములయొక్క సముదాయకార్యమైన అం దోత్పత్తిని అఅండమునందు సమష్టిపురుషుడైన చతుర్భునియుత్పత్తినిని ఈశ్వరుడు

చుట్టివర్ణమున వారసైతే, అన్వారకమాకవుమె సద్వారకమాకవుమె నిష్ఠు, సుప్తకుమృదై
యైయుజ్జొల్లి, అనన్తమె, అడ్డబిల్లినుడైను నిహుత్పత్తైయుమె, అవన్ద్రుగుడైయకట్టైయైయుమె,
అవైతావికృతనుక్కు లీలోపకరిణజ్జ కేన్నుమత్తైయుమె, అవన్ద్రుగుడైయ వుత్పత్తిప్రకారత్తై
యుజ్జొల్లి, అనన్తమె, అకాశాదిభూతిద్గురుక్కు త్తినిత్తినియేయుజ్జాని వినియోగత్తైయుమె,
జ్ఞానకర్తృత్తియజ్గురుక్కు ఉభయాత్తికమాన మనస్సుక్కుముడ్డాన వృత్తిగైదత్తైయుమె, అకా
శాదికరుక్కు శబ్దాదికన్ ప్రతినియతిగుణజ్జాయురుక్కుమృదైయైయుమె, అవన్ద్రుగుడై గుణవిని
మయమె వర్ణక్కు హేతువైయుమె, గుణాధికృతుక్కు హేతువైయుజ్జొల్లి, ఇప్పడి మిన్
సత్త్వత్తినుడైయ ప్రకారత్తై విస్తరేణోపపాదిత్తు, అనన్తరిం ఇదినుడైయ పరిణామజ్గురుక్కు హే
తువాయుద్దళ్ళే సత్త్వజూన్యమాకతి అచిద్విశేషత్తైయుమె సద్భిహేణొల్లి, అనన్తరమె, ఏతి
త్వూర్వోక్తమాన పదిద్యుయత్తినుడైయ వినియోగప్రకారత్తైయుమె, అచిత్త్రీయత్తినుడైయ
పరిణామజ్జైయుజ్జొల్లి, ఏతిద్దుర్బలైక దోకకుడైయ కాలవివయప్రతిపత్తి శైదత్తైయుమెకాట్టి,
అనన్తరమె, కీర్తనొల్ల పట్టవన్ద్రుగు బాహ్యకుష్పైకగుడైయవిప్రతిపత్తైప్రకారజ్గత్తైయుమె,
అవైతానయక్తమెన్ను మిడత్తైయుజ్జొల్లి, అనన్తరమె, పరస్పరవిలక్షణమాన భూతివిశేషజ్జ
లితజ్ఞాతిన్యాంశజ్జైయుమె దిద్దిపీత్తు, ఇప్పడి అచిత్త్రీయత్తినుడైయ ప్రకారత్తైయు మరులి
చెయ్తతు త్తరైక్కట్టినార్

పిళ్ళైలో కాచార్ తిరువడిగళ్ శరణమ్

మణివాళి మామనికల్ త్రిరువడికల్ శరణమ్

అచిత్తకరణమ్ ముద్్రోద్ధిద్ధోస్తు

సమష్టివ్యవస్థ పద్ధతులను, అద్వారీకముగాను ఉద్వారీకముగాను ఉండి, సృష్టించు విధమును చెప్పి, పిమ్మట అండ్ములయొక్క అనేకత్వమును, వానియొక్క ఏర్పాటును, అవి యీశ్వరునకు లీలోపకరణములను దానిని, వానియొక్క యుత్పత్తిక్రమమును చెప్పి, తరువాత ఆకాశాదిభూతములకు వేత్తీయగునన్న వినియోగమును జ్ఞానకర్తృంద్రియములకు నుభయస్వరూపమైనమనసునకు కలిగిన వృత్తిభేదమును, ఆకాశాదులకు శబ్దాదులు సహజగుణములై యుండువిధమును, వానిక గుణ వినిమయముచచ్చుటకు హేతువును, గుణాధిక్యమునకు హేతువును చెప్పి, ఇట్లు మిశ్రసత్వముయొక్కవిధమును విస్తరముగ చెప్పి, పిమ్మట దీనియొక్కపరిణామములకు హేతువైయున్న సత్వగుణస్యమను అచిద్విశేషమును సంగ్రహముగఁజెప్పి, పిమ్మట ఈపూర్వోక్తమైన అచిద్విషయముయొక్క వినియోగప్రకారమును, మాడు అచిత్తులయొక్కపరిణామములను చెప్పి, ఈమతస్థలలోకొందఱియొక్కకాలమునందలి మతభేదమును చూపించి, అనంతము క్రింద చెప్పఁబడినవానిలో బాహ్యకదృష్టలయొక్క విప్రతిపత్తివిధములను అవి కూడవనునంతమును చెప్పి; పిమ్మట అన్యోన్యము విలక్షణమైన భూతవిశేషములయందు ఎరుగఁదగినవానిని చూపించి, ఇట్లు అచితులమూటియొక్కయు విధమును సెలవిచ్చి ముగించినారు

పిల్లలలో కాచాద్యుల తిరువడిగళులే శరణము.

మణివాళిమామనుజు తిరువడిగళ్ళు లే శరణము.

అచిత్త్యకరణము ముగిసెను.

శ్రీః

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీమల్లోకాదార్య వరవరమునిభ్యాంనమః

—ॐ—

న వ్యాఖ్యాన తత్వ త్రయమ్

ఈశ్వర ప్రకరణమ్

౧ ఈశ్వరః, అఖిల హేయప్రత్యసీకాన నజ్ఞానానందైకస్వరూపనాయ్,

ఇప్పుడి చిదచిద్రూపమౌ తత్త్వద్వయ త్రిపుడైయవుమ్ స్వరూపస్వభావవిశేషజ్ఞేనువ్యక్తి మామ్బుడి యరుళిచ్చెయ్తు, అన న్తిరిమ్, ౧ ‘క్షరాత్క్షానావీశ తేదేవవీశః’ ఎన్నిపడియే తదుభ యనియన్తావాన వీశ్వరసుడైయ స్వరూపస్వభావాదికలై సంశయ విపర్యయమట వగళిచ్చెయ్ కితార్ అతిల్, ప్రథమచూడైయాలే-ఈశ్వరత్వ మసాధారణ ధర్మతయానిస్తువుక్కు నిరూపక మాయరుక్మైయాలే, (ఈశ్వరః) ఎట్టినే వస్తువై నిర్దేశితు, తత్స్వరూపాదివైలక్షణ్యతై సజ్జిహే ణ వరుళిచ్చెయ్ కితార్

౧ అతిల్, ప్రథమ త్రిలే గుణాదికళుక్కు మాధారభూతమాన స్వరూపవైలక్షణ్యతై య రుళిచ్చెయ్ కితార్ (అఖిల హేయప్రత్యసీకాన నజ్ఞానానందైకస్వరూపనాయ్) ఎట్టు

అతావతు-సమస్త హేయప్రతిభటచాయ్, త్రివిధపరిచ్ఛేదహితమాయ్, స్వయంప్రకాశత్వ

౧ ఈశ్వరుఁడు, అఖిల హేయప్రత్యసీకానంతజ్ఞానానందైకస్వరూపుడై,

ఇట్లు చిదచిద్రూపమైన రెండుతత్త్వములయొక్క స్వరూపస్వభావ విశేషములనుసపృష్ట భుగునట్లు నెలవిచ్చి పిదప ౧ ‘ఒక్కడేవుడే అచేతనమును, జీవుని, నేలుచున్నాడు’ అనుచో ప్పన నారెంటిని నియమించువాడైన యీశ్వరునియొక్క స్వరూపాదులను సంశయ (సందే హము) విపర్యయము (అన్యధాజ్ఞానము) లు పోవునట్లు ఆనతిచ్చుచున్నారు అందు మొదటి వాక్యముచే ఈశ్వరత్వము (నియమించుట) అసాధారణధర్మముగ వస్తువునకు నిరూపకమై యుండుటచే (కృత్వంబు) అనియె వస్తువును నిర్దేశించి వానిస్వరూపాదివైలక్షణ్యమును సంగ్రహ ముగ నానతిచ్చుచున్నారు

౧ అందుమొదట గుణాదులకాధారభూతమైన స్వరూపవైలక్షణ్యము నానతిచ్చుచు న్నారు (అఖిల హేయ ప్రత్యసీకానంతజ్ఞానానందైకస్వరూపుడై) అని

అనగా-సమస్తమైన హేయ (నిందిత) ములకునుప్రతిభటమై, (ఎదురై) మూడువిధములైన

జ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణగణభూషితనాయ్,

సుఖరూపత్వమేవదీవాన స్వరూపతైయదైయవిదాయైన్ ¹“సత్యంజ్ఞానమనంత్రబ్రహ్మ” ²“విజ్ఞానంబ్రహ్మ” ³“అనన్తోబ్రహ్మ” ఎన్నక్కడవతితే ⁴“అఖిలహేయప్రత్యసీకల్యాణైకతానస్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణానస్తజ్ఞానానైకస్వరూప” ఎన్నితే ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్తతు అప్పడియేయవరుమరుళిచ్చెయ్తకొణ్ ఆనాల్ కల్యాణైకతానత్వముమ్, స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణత్వముమ్ ఇవరరుళిచ్చెయ్తొళివా నెన్నెన్నిల్, హేయప్రత్యసీకతైపుక్కడతేకల్యాణైకతానత్వమ్ వరుమెన్నుమతైప్పరే మవుమ్, ఆనన్దరూపత్వమ్ శొల్లుకెయ్తలే తన్నడైయేసిద్ధిక్కుమెన్నుమతైప్పరే మవుమ్ కల్యాణైకతానత్వమరుళిచ్చెయ్తెరిల్ స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణలిప్తత్వమ్ ఉభయవిశిష్టత్వప్రయుక్తమాకెయ్తలే, అర్ధాదుక్తమెన్నురుళిచ్చెయ్తెరిల్ (జ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణగణభూషితనాయ్) ఆదిశబ్దమై-గుణచార్ణయిల్ ఎమ్మెరుమానారరుళిచ్చెయ్తగుణబ్దయెల్లామ్ శొల్లుకెటరు గుణబ్దభిక్కు కల్యాణతత్వమావతు-అక్రితర్తక్కు పరమభోగ్యమయిరుక్తై గణబ్దము-సమూహమాచి భూషితనాకెయ్తవతు- ఇవర్తలేయలబ్ధత్రనాయగుక్తై నివ్యమధ్యళివిగ్రహతుక్కు దివ్యాభరణబ్దోబోలే యాయ్తొరు దివ్యాత్మస్వరూపతుక్కుగుణబ్దో బౌజ్జ్వల్యకరమయిరుక్కుమ్మడి ఇతైల్. ⁵“యస్సర్వస్థ స్సర్వవిత్” ⁶“పరాశక్యక్తిర్వివిదవశ్రూయతే స్వాభావికీజ్ఞానబలక్రియాచ” ⁷“సమస్తకల్యాణగుణాత్మకొసా” ఎన్నిజగుణగణయోగతై యరుళిచ్చెయ్తారాయ్తొరు

జ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణగణభూషితనాయ్,

కొలతలులేనిదై, స్వయంప్రకాశత్వ సుఖరూపత్వములే ఆకారముగాఁగలస్వరూపమును కలవాఁడైయనుట ¹“సత్యమైనదియు జ్ఞానస్వరూపమైనదియు అనంతమైనదియు బ్రహ్మము” ²“బ్రహ్మము జ్ఞానస్వరూపము” ³“అనందమయము బ్రహ్మము” అనఁగియున్నదిగా ⁴“సమస్తమైనవిందితిమలుతును ఎగురై నవాడుగు సకలకల్యాణగుణంబులకు స్థానంబును, తనకన్నతిరవన్నపులకంక విలక్షణండును పరిచ్ఛేదరహితుడును జ్ఞానానందియలే స్వరూపముగి గలవాడును” అనిగదా భగవద్రామానుజులు ఆనతిచ్చినది అట్లనే వీరు నానతిచ్చుచున్నారు అయితే కల్యాణైకతానత్వమును, స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణత్వమును వీరానతివ్వకపోవుట యేమంటే, హేయప్రత్యసీకత్వమందువో కల్యాణైకతానత్వముకలుగు ననుదానింబట్టియు, అనందరూపత్వము చెప్పటచేతను తానేసిద్ధించు ననుదానింబట్టియు కల్యాణైకతానత్వము నానతివ్వరైరి స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణలిప్తత్వము ఉభయవిశిష్టత్వప్రయుక్తమాటచే అర్ధాదుక్తమని యానతివ్వరైరి (జ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణగణభూషితనాయ్) ఆదిశబ్దముచే-గుణగద్యమున శ్రీఎంబెరుమానారానతిచ్చినగుణములనెల్లను చెప్పనది గుణములకు కల్యాణతత్వమనగా- అక్రితులకు పరమభోగ్యమైయుండుట గణబ్దము సమూహముం బెప్పనది భూషితనాకెయ్తవతు- వీనిచే నఖంకరిపఁబడినవాడైయుండుట. దివ్యమంగళవిగ్రహమునకు దివ్యాభరణములంబోలే యయ్యె దివ్యాత్మస్వరూపమునకు గుణములు బౌజ్జ్వల్యకరములై యుండు రీతి దీనిచే ⁵“ఎవ్వఁడు సామాన్యముగా నన్నిటి నెఱిగినవాఁడును, విశేషముగా నన్నిటి నెఱిగినవాఁడునో” ⁶“ఈతనికి అనేకవిధములు గల గొప్పశక్తియును స్వభావసిద్ధంబైనజ్ఞానేంబును బలంబును సుష్ట్యాదివ్యాపారంబును శ్రుతిలో వినఁబడుచున్నవి.” ⁷“ఈతఁడు సమస్తకల్యాణగుణములును స్వరూపముగాఁగలవాఁడు” అనెడి గుణసమూహపుచేరికను ఆనతిచ్చినవారైరి

సకలజగత్సర్వస్థితిసంహారికర్తావాయ్, ౧ “ఆర్తోజ్ఞాసురధాగ్ధిజ్ఞానీ” ఎత్ గిఱచతుర్విధపురుషుర్కళుక్కు మాశ్రయణీయనాయ్,

(సకలజగత్సర్వస్థితిసంహారికర్తావాయ్) జగచ్ఛబ్దత్వే-కార్యవస్తువై చొప్పిల్లుకీఱతు సకలశబ్దత్వే-నమస్త్వివృద్ధిరూపమాన సమస్తపదార్థజ్ఞేయు ఘ్నోల్లుకీఱతు సర్గమావతు-సృష్టి, ఇతు తాత్ సద్వారకాద్వారకరూపేణద్వివిధైయాయురుక్కుమ్ స్థితియావతు-రిక్షణమ్, ఇతువుమ్శాహ్యభ్యంతరరూపేణద్వివిధమాంబుక్కుమ్ సంహరమావతు-అభీక్సే, ఇతువుమ్సద్వారకాద్వారకరూపేణ ద్వివిధమాంబుక్కుమ్ ఇవై యెల్లామ్ మేలివరుపపాదిక్కిఱ విడత్తిలే కాణలామ్ ౧ “యతోవాఇమానిభూతాని జాయంతే, యేనజాతానిజీవంతి, యత్ప్రియస్యభిసంవిశంతి తద్విజ్ఞానస్య, తద్భాగ్నీ” ఇత్యాదిత్రుతికళాతే, ఇవనుడైయ సకల జగత్సర్వధాగ్ధి శొల్ల పుడానిష్ఠతితే ఇత్రాల్- కీర్తించున్న గుణవిశిష్టనానవివనుడైయ వ్యాపారవిశేషజ్ఞతే యరుళిచ్చెయ్తారాయ్దీయ.

౨ (“ఆర్తోజ్ఞాసురధాగ్ధిజ్ఞానీ” ఎన్ఱిఱచతుర్విధపురుషుర్కళుక్కు మాశ్రయణీయనాయ్) ఆర్థినావాక్ - మున్నుజ్ఞానవైశ్వర్యతైయిల్లద్రు అతుపెఱవేణు మెన్ఱాశైప్పడుమవక్ జ్ఞానువాక్ తాత్ - జ్ఞానస్వరూపనానవాత్తావై యనుభవిక, వాత్తైప్పడుమకేవలక్ అర్థార్థయాకతాత్ - అపూర్వమాక విశ్వర్యతైయైప్పడుమవక్ జ్ఞానియాకతాత్ - పరుమపురుషార్థమాన భగవత్ప్రీతియై యత్తైప్పడుమవక్ ౩ ఆర్థః-ప్రతిష్ఠాహీనః భృష్టైశ్వర్యః పునస్తత్ప్రీతికామః, అర్థార్థ-అప్రాప్తైశ్వర్యతయా విశ్వర్యకామః, తయార్చుఖభేదమాత్ర మైశ్వర్యవిషయతయా ఏక

సకలజగత్సర్వస్థితి సంహారికర్తావాయ్, “ఆర్తోజ్ఞాసురధాగ్ధిజ్ఞానీ”

అనుచతుర్విధపురుషులకు నాశ్రయణీయుడై,

(సకలజగత్సర్వస్థితిసంహారికర్తాయ్) జగచ్ఛబ్దముచే కార్యవస్తువును చెప్పనది సకలశబ్దముచే నమస్త్వివృద్ధిరూపమైన సమస్తపదార్థములను చెప్పనది సర్గమనగా-సృష్టి, ఇదిసద్వారకాద్వారకరూపముచే రెండువిధములైయుండును స్థితియనగా-రక్షించుట ఇదియును శాహ్యభ్యంతరరూపముచే రెండుతెఱంగులైయుండును సంహరమనగా-చెఱచుట, ఇదియును సద్వారకాద్వారకరూపముగ ద్వివిధమైయుండును ఇదియన్నియు నింకమీద మీరు నిరూపించుచోట చూడవచ్చును ౧ “దేనివలన ఈభూతములు పుట్టుచున్నవో, పుట్టినవిదేనివలన జీవించుచున్నవో, దేనినిపొందినవై లీనమగుచున్నవో, దానిని వివారించుము, అదిబ్రహ్మము” ఇత్యాదిత్రుతులచే పీనియొక్క సకలజగత్సృష్ట్యాదులు చెప్పబడినవి దీనిచేక్రిందచెప్పిన గుణవిశిష్టమైనవీనియొక్క వ్యాపారవిశేషములను ఆనతిచ్చినవారె

౨ (“ఆర్తోజ్ఞాసురధాగ్ధిజ్ఞానీ” అనుచతుర్విధపురుషులకు నాశ్రయణీయుడై) ఆర్థిడు అనగా-మున్నుండినయైశ్వర్యమును పోగొట్టుకొని దానిని తిరిగిపొందవలెననియాశపడువాడు జ్ఞానువనగా-జ్ఞానస్వరూపుడైన యత్తేను అనుభవింపగోరు కైవల్యాధి. అర్థార్థయనగా-క్రొత్తగ నైశ్వర్యమునకై యాశపడువాడు జ్ఞానియనగా-పరుమపురుషార్థమైన భగవత్ప్రీతిని ఆశపడువాడు ౩ ఆర్థః-అనగా విశ్వర్యమునబోయి స్థితిలేనివాడై తిరిగియు నైశ్వర్యమును కోరువాడు అర్థార్థయనగా- విశ్వర్యమును పొందకుండుటచే నైశ్వర్యమును కోరువాడు వారిద్దరికిని ముఖ

ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్యచతుర్విధఫలప్రదనాయ్,

ఏవాధికారః, జిజ్ఞాసుః-ప్రకృతివియక్తాత్ స్వరూపావాప్తిచ్యుః, జ్ఞానమేవాస్య స్వరూపమితి జిజ్ఞాసురిత్యుక్తమ్, జ్ఞానీచ- ౧ “ఇత స్వనాన్ ప్రకృతిం విధి మే పరామ్” ఇత్యాదినా అభి హితభగవచ్చేషతైకరసాత్ స్వరూపవితీ, ప్రకృతివియక్తవేలాత్త్వస్య పర్యవస్యక్ భగవన్తం క్రేస్తుర్భగవన్తమేవ పరమప్రాప్యం మన్వానః’ ఎష్ట చతుర్విధాధికారవేషత్తైయుమ్ శ్రీగీతాభాష్యత్తిలే యరుళిచ్చెయ్తానితే ఇన్ద చతుర్విధపురుష సమాశ్రయణీయత్వత్తై ౨ “చ తుర్విధాభజన్తేమాంజనాసుకృతితోఽర్జున! ఆర్జుజిజ్ఞాసురర్థార్థజ్ఞానీచ భరితరథ” ఎష్టమ్, ౩ “చ తుర్విధామమజనాభక్తావహితే శ్రుతాః | ఆర్జుజిజ్ఞాసురర్థార్థ జ్ఞానీచేతి పృథక్ పృథక్” ఎష్టమ్ తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే ఇన్దాల్ జగత్కారణ భూతనాకక్రీడ్ చొల్ల పట్టవసుడైయ సర్వసమాశ్రయణీయత్వత్తై యరుళిచ్చెయ్తారాయిత్రు (ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య చతుర్విధఫలప్రదనాయ్) ౪ “ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్యః పురుషార్థఉదాహృతః” ఎష్టపురుషార్థమ్ చతుర్విధమాయితేయిరుష్టు ధర్మ మావతు - ఇష్టపూర్త్యక్, ఇష్ట మావతు- యాగాది, పూర్తమావతు - ఖాతాది అర్థమావతు - సువర్ణరజతాదికల్ కామమావతు- విహికపారలౌకిక భోగ్య పదార్థానుభవసుఖమ్ మోక్షమావతు - ఆత్మేనుభవభగవదనుభవ్యక్ ఇన్ద్రోశ్రిలో ధర్మమ్

ధర్మార్థకామమోక్షములను నాల్గుతెరంగులఫలములనిచ్చువాడై ,

భేదమాశ్రమేకాని విశ్వర్యవిషయమెయగుటచే అధికార మొక్కటియ - జిజ్ఞాసువు అనగా- ప్రకృతి సంబంధములేని యాత్మస్వరూపమును (కైవల్యమును) పొందఁగోరువాఁడు, జ్ఞానమే నీనికి స్వరూపము గనుక జిజ్ఞాసువని చెప్పఁబడినాడు జ్ఞానియనఁగా ౧ “ఇంతకించె నన్యమైనప్రకృతినీ నాయొక్క ఉత్క్లిష్టప్రకృతినిగాను తెలిసికొనుము” ఇత్యాదులచే చెప్పఁబడిన ఆత్మస్వరూప ముభగవంతునికి, శేషభూతమని యెఱిగినవాడై ప్రకృతివియక్తమగు శేవలాత్త్వస్వరూపమందు తృప్తిఁజెందక భగవంతునిపొందఁగోరువాడై భగవంతునినే పరమప్రాప్యముగ తలచువాఁడు’ అని నాలుగువిధములైనవిధాదులవేషమును శ్రీగీతాభాష్యమందు ఆసతిచ్చినారుగా ఇట్టివారు గువిధములైన పురుషులకు నాశ్రయణీయుడగుటను ౨ “ధర్మతపశ్చక్రేష్టుడైన ఓయర్జునుడా ! ఆర్తుఁడును జిజ్ఞాసువును ఆర్థారియును జ్ఞానియును అనెడి నాల్గువిధములగువారు పుణ్యకర్తముకలవారునగు జనులు నన్ను శరణముగాఁబొందినన్ను భజింతురు’ అనియును ౩, “వేణువేణుగర్తుడు జిజ్ఞాసువు అర్థారిజ్ఞానియునను నాల్గువిధములైన జనులును నాభక్తులుగానే చెప్పఁబడుచున్నారు” అనియును తానే ఆసతిచ్చినాడుగాదా దీనిచే జగత్కారణభూతుడుగ క్రిందచెప్పఁబడినవానియొక్క అందరకునాశ్రయించతగినవాడగుటను ఆసతిచ్చినవారైరి (ధర్మార్థకామమోక్షములను నాల్గుతెరంగుల ఫలముల నిచ్చువాడై) ౪ “పురుషార్థము ధర్మము, అర్థము, కామము, మోక్షము ననుపేదగలది” అనిపురుషార్థము నాల్గుతెరంగులగాదా యొందునది. ధర్మమన నిష్టపూర్తములు. ఇష్టమనగా-యజ్ఞము మొదలగునది పూర్తమనగా-తత్వబడునవి నూతులు కోనేరులు చెరువులు మొదలగునవి అర్థమనగా-బంగారు వెండి మొదలగునది కామమనగా-ఈలోక పురియు పరలోక పురియునగు ననుభవంపఁడగిన పదార్థములనుభవం చెడి సుఖము మోక్షమనగా-నాత్మేనుభవభగవదనుభవములు. దీనిలో ధర్మము సాధనమగుచు పురుషార్థమైయుం

విలక్షణవిగ్రహాయుక్తనాయక, లక్ష్మీభూమినీశానాయక నాయకుక్తుమ్

సాధనతయా పురుషార్థమా యిలక్తుమ్, అర్థమ్ సాధనతయాపుష్ప స్వయమాయుమ్ పురుషార్థ మాయుక్తుమ్, కామమోక్షజగితీర్ణుమ్ స్వయం పురుషార్థమాయుక్తుమ్ ఏవంవిధమాన చతుర్విధఫలజ్ఞత్రయమ్ అధికారానుగుణమాక కృతుక్తుమ్ మవనాయైస్తై ఇత్యల్ సర్వ సమాశ్రయణీయనాన వివచయైస్కలఫలప్రదత్తిత్రైయు ములిచ్చయేతాయీర్థ్యైః “దేవే న్ద్రోస్తిభువన మర్థ మేకపింగ సుసర్వధింతిభువనగాంఽకార్తవీర్యోవై దేవాః పరమపదం ప్రసా ద్యవిష్ణుం సంప్రాప్త సకల ఫలప్రదోహివిష్ణు” ఎన్నక్కడవత్తీ (విలక్షణవిగ్రహాయు క్తనాయక) అతావతు - విగ్రహస్తాకౌస్పరూప గుణజగితీర్ణుత్తిల్ అత్యైవాభిమతమాయై తుడ జ్ఞ మేలరులిచ్చయేకీల వైలక్షణ్యత్రైయుడైయ విగ్రహత్తోడేకూడి యిగ్గుమవనాయైస్తై ౧ “నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖవభాస్వరా” ఇత్యదియాలే విగ్రహవైలక్షణ్యమ్ శ్రుతిప్ర సిద్ధమ్ ³ ‘స్వాభిమతాయుపైకరూపాచిన్త్యదివ్యాదృశ్య నిత్యనిరవద్యనిరతి యాజ్ఞవల్క్య సౌందర్య సౌగంధ్యసౌకుమార్య లావణ్యయావనాద్యనన్త గుణనిధిదివ్యరూప’ ఎన్తదివ్యమజ్ఞశి విగ్రహవైలక్షణ్యత్రై యరులిచ్చయేతాయీర్థ్యై యెమ్మెగమానార్ ఇత్యల్ - కీర్త్యోన్న స్వ రూపగుణజతుక్తుమ్ ప్రకాశకనాయక, జగత్కారణత్వత్తుక్తుమ్, సర్వసమాశ్రయణీయత్వత్తు క్తుమ్, సర్వఫలప్రదత్వత్తుక్తుమ్ మేకాన్తమాన దివ్యమజ్ఞశివిగ్రహయోగత్రై యరులిచ్చయేతా రాయీర్థ్యైః (లక్ష్మీ భూమి నీశా నాయక నాయకుక్తుమ్) అతావతు - ౪ “ఉనక్సే ణ్కుమ్” ఎన్నుమ్మడియాన వైలక్షణ్యత్రైయుడైయవళాయ్, చేతనర్థక్తు పురుషకారి భూత్రైయాయుమ్,

విలక్షణమైన విగ్రహముతోకూడినవాడై, లక్ష్మీభూమినీశానా
యకుడై యుండును

డును, అర్థము సాధనమగు మన స్వయముగాను పురుషార్థమైయుండును, కామమోక్షములు రెండు ను స్వయముగ పురుషార్థమైయుండును ఇట్టి నాలుగు తెరంగులఫలములను అధికారిమునకు తగి నట్లు ఇచ్చువాడైయనుట దీనిచే నందరికి నాశ్రయింపఁదగిన వీనియొక్క సకలఫలముల నిచ్చు వాడగుటనుకూడ నానతిచ్చినవారై ౧ “విష్ణువును పూజించి దేవేంద్రుడు మాడులోకములను, ఏకపింగుఁ (కుబేరు) డు ధనమును, కార్తవీర్యార్జునుఁడు మాడులోకములలోని సకలసమృద్ధిని, జనకచక్రవర్తి పరమపదమునుపొందిరి విష్ణువుసర్వఫలములను ఇచ్చువాడుగనా” అనఁదగియు స్సదిగదా (విలక్షణమగువిగ్రహముతోఁగూడినవాడై) అనఁగా-విగ్రహముస్వరూపగుణములకంటె •మిక్కిలి యిష్టమై అని మొదలు చెప్పి మిది నానతిచ్చెడివైలక్షణ్యమును కలిగిన విగ్రహముతో కూడియుండువాడైయనుట ౨ “కాణ మెగులునుడుమనుండు ప్రకాశమగు మెఱువువలె” ఇత్యది చేవిగ్రహవైలక్షణ్యముశ్రుతిప్రసిద్ధమ్ ³ ‘తనకీర్త్యమైతిగినదై యొక్కరూపమై డోహింపఁదగినదై దివ్యమై అదృశ్యమై నిత్యమై నిర్దోషమై అతిశయములేనికానిగలదైయనున్న అవయవభోధపరి మళము సౌకుమార్యము లావణ్యము యావనము మొదలైన లెక్కలేని గుణములకు స్థానమై దివ్య రూపకముకలవాడ’ అని దివ్యమంగళవిగ్రహవైలక్షణ్యమును ఆనతిచ్చినవారగుదా శ్రీభావ్య కారులు దీనిచేక్రిందచెప్పిన స్వరూపగుణములకు ప్రకాశకమై జగత్కారణమగుటకును అంద రిచే నాశ్రయింపఁదగినవాఁడగుటకును, సకలఫలముల నిచ్చువాఁడగుటకును, ఏకాంతమైనదివ్య మంగళవిగ్రహయోగము నానతిచ్చినవారై (లక్ష్మీభూమి నీశా నాయకుడైయుండును) అనఁగా- ౪ “నీకుఅనేరూపమైన” అనఁదగినవైలక్షణ్యమును కలదియై, చేతులకు పురుషకారిభూతయై,

౨ అఖిలహేయప్రత్యసీకనాకై యావతు-

ప్రాప్త్యాయముమిరుక్కుమ్ ప్రధానమహిషియాన పెరియపిరాట్టయార్ కుక్కుమ్, అవళోడోక్క చొల్లలమ్మడియిరుక్కుమ్ భూమినీతైకళాన మత్తై యిరణ్ణు పిరాట్టిమార్ కుక్కుమనురూపనాయకనాయుక్కుమెత్తై “ప్రీశ్చితే లక్ష్మీ శ్చపత్నీ” ఎన్టు లక్ష్మీభూమికలిపరై యుమ్ వేదపురుషకోశాన్న వితు నీతై కుక్కుముపలక్షణమ్ ౨ “వైకుంఠేతు పర లోకే శ్రీసహ యోజనార్దనః | ఉభాభ్యాం భూమినీ శాభ్యాం సేవితః పర మేశ్వరః” ఎన్నుక్కుడపతితే ౩ ‘స్వాభిమత నిత్య నిరవద్యానురూపస్వరూపరూపగుణవిభవైశ్వర్యశీలా ద్విరవధికాతిశయాసభ్యేయ కల్యాణగుణగణ శ్రీవల్లభ, ఏవంభూతభూమినీశానాయక’ ఎన్టితే యెమ్మెరుమ నా రుళిచ్చెయితతు ఇత్తాల్ - కీర్తిచ్చొన్న విగ్రహవైలక్షణ్యమ్, కాట్టరెత్తి నిలావాకాతపడి యనుభవిక్కు క్కుడపరానపిరాట్టి మారోప్పెచ్చేర్ త్తియై యలుళిచ్చెయ్ తారాయల్లు

౨ ఇప్పడి ఉక్తమాన స్వరూపాదికలై విస్తరణ ఉపపాదిత్తిరుక్కితార్ మేల్ అతిల్, ప్రథమత్తిరే (అఖిల హేయప్రత్యసీకానంతజ్ఞానానందై స్వరూపనాయ్) ఎన్టు వితిల్, అఖిల హేయప్రత్య సీకత్యత్తై యుపపాదిక్కితార్ (అఖిలహేయప్రత్యసీక నాకై యావతు) ఎన్టు తుడజే.

హేయవావతు - దోషమ్ అఖిలహేయమెన్టైయాలే - త్రివిధచేతనాచేతన దోషత్తై యుమ్ శొల్లకిఱతు త్రివిధచేతనాచేతనదోషము మీశ్వరసుక్కువారాతెన్టు ఇతుతనైన్ని వ్య

౨ అఖిలహేయప్రత్యసీకుడగుట యనఁగా-

పాండంగినకై యుండు ప్రధానమహిషి (దేవేరి) యైన శ్రీదేవియును, ఆమెతో సమముగఁ జెప్పఁదగియుండు భూమి నీశలైన మఱియిద్దరు దేవేలకు ననురూపనాయుడై యుండునుట ౧ “నీకు ప్రీయును శ్రీయును భార్యలు” అని లక్ష్మీభూమునిద్దరిని వేదపురుషుడుచెప్పినయిని నీశకు నుపలక్షణము ౨ “ఉత్పిష్టలోకంబగువైకుంఠమందులక్ష్మీ సహాయుడును భూమి నీశ లిరువురిచే సేవింపఁబడుచున్నవాడును పర మేశ్వరుడును భగవంతుడు” అనఁదగియున్నదిగదా ౩ ‘తనకష్ట మైనిత్యమై నిర్దష్టమై యున్న స్వరూపము రూపము గుణము విభవము విశ్వర్యము స్వభావము మొదలగు నెల్ల లేనియుత్పన్నంబుగలదియు లెక్కలేనిదియునగు కల్యాణగుణసమూహముగల శ్రీదేవికి భర్తయైనవాడా | ఇట్టిభూమి నీశలకునాయకుడైనవాడా |’ అనిగదా శ్రీ యెంబుమానార్లు లానతిచ్చినది దీనిచే క్రందఁజెప్పిన విగ్రహవైలక్షణ్యము, కానఁగానినవెన్నెలవలెగాక ననుభవింపఁదగిన దేవేరులతోడి చేరికను ఆనతిచ్చినవారైరి

౨. ఇట్లుచెప్పఁబడిన స్వరూపాదులను విస్తరముగ నానతిచ్చి యన్తగ్రహింపుచున్నా రు మీద. అందు మొదటను (అఖిల హేయప్రత్యసీకానంతజ్ఞానానందై స్వరూపుడై) అనిన దీని యందు అఖిల హేయప్రత్యసీకత్యము నుపపాదించుచున్నారు (అఖిలహేయప్రత్యసీకుడగుట యనగా) అని మొదలుపెట్టి

హేయమనఁగా - దోషము. అఖిలహేయమనుటచే త్రివిధచేతనాచేతన దోషంబులను చెప్పనది. త్రివిధచేతనాచేతనదోషంబు నీశ్వరునకు రాదనుదీనిని స్పష్టముగ మీద సానతిచ్చె

తమస్సుక్కు తేజస్సుపోలేయుమ్, సర్వత్తుక్కు గరుడనై వ్పోలే
యుమ్, వికారాదిదోషజ్ఞుక్కు ప్రతిభటమాయిరుక్తై

క్రమాక మేలేయరుళిచ్చెయ్కితారతే (తమస్సుక్కు తేజస్సుపోలేయుమ్ సర్వత్తుక్కు గరుడనై వ్పోలేయుమ్) ఎన్ఱు-తమస్సుక్కు తేజస్సు ప్రతిభటమాయిరుక్కుమాపోలేయుమ్, సర్వత్తుక్కు గరుడనై ప్రతిభటమాయిరుక్కుమాపోలేయుమ్ మెన్ఱై (వికారాదిదోషజ్ఞుక్కు) ఎన్ఱిటవిడత్తిల్, వికారశబ్దతాలేత్రివిధాచిత్రినుడైయవుమ్ పరితామత్తైచ్చొల్లుకిటతు అదిశబ్దతాలే-బద్ధచేతనరుడైయ అజ్ఞానదుఃఖజ్ఞైయుమ్, ముక్తుడైయ శేతుతోయ్త్తుక్కు వివారైపోలే, ప్రకృతిసంసృష్టి రాయ్ విడప్పట్టవాకారత్తైయుమ్, నిత్యరుడైయపరిచ్చిన్న స్వరూపత్వపారతన్యజ్ఞైయుమ్ శొల్లుకిటతు పారతన్యైమిదోషమోవెన్నిల్, పురుషనుక్కు స్తనోద్భేదమౌలే స్వతన్యైనుక్కు దోషమెన్ఱై ఇద్దోషజ్ఞుక్కు ప్రతిభటమాయిరుక్తైయువతు - తాత్మాతాయరుక్తై ప్రతిభటమెన్ఱైయాలే - ౧ “అత్తజ్ఞానమయోఽమలః” ఎన్ఱిటవిడయే, స్వరూపనిబ్ధన మాకమల సమ్మద్మిత్తైయే యాకిలుమ్, శిపాధినిబ్ధనమాన మలసమ్మద్ధత్తుక్కు యోగ్యమాన వాత్తి స్వరూపత్రిత్తాట్టిల్ భగవత్స్వరూపత్తుక్కు వాశిత్తోఽనుకిటతు ౨ “తద్భిన్న పరమం నిత్యమజ మక్షయ మవ్యయమ్! ఏక స్వరూపంతు సదా హేయాభావాచ్చనిర్మలమ్” ౩ “సమస్తహేయరహితం నిష్కల్మష్యంపరమధృపదమ్” ౪ “అవికారాయ శుద్ధాయ నిత్యాయ పరమాత్మనే” ఎన్నక్కడ వతితే హేయప్రత్యసీకత్వమావతు - ఆశ్రితురుడైయ హేయనిరాసకత్వత్తుక్కుడియాన హేయప్రతిభటత్వి మెన్నవుమా మెన్న మొరయోజనైయుముణ్ణితే, గద్యవ్యాఖ్యానజ్ఞిలే నష్టయ

తమస్సునకు తేజస్సువలెనును, సర్వమునకు గరుడుఁడువలెను
ను, వికారాదిదోషములకు ప్రతిభటమైయుండును

దరుగదా (తమస్సునకు తేజస్సువలెనును సర్వమునకు గరుడుఁడువలెనును) అనినది తమస్సుకు తేజస్సు ప్రతిభటమైయుండునట్లును, సర్వమునకు గరుడుఁడు విరుద్ధమైయుండునట్లుననుట (వికారాదిదోషములు) అనుచోట వికారశబ్దముచే త్రివిధాచిత్తయొక్కయు పరిణామమును చెప్పుచుండుట అదిశబ్దముచే బద్ధచేతనలయొక్క అజ్ఞానదుఃఖములను, ముక్తులయొక్క ఉడునుతోక్కికడిగినవారివలె ప్రకృతిసంసృష్టైవిడువఁబడిన యాకారమును, నిత్యులయొక్క పరిచ్చిన్న స్వరూపత్వ పారతన్యైములను చెప్పనది పారతన్యైమిదోషమోయనిన, పురుషునకు స్తనోద్భేదమువలె స్వతంత్రునకు దోషమనుట ఈదోషములకు విరుద్ధముగానుండుట యనఁగా-తాను మోక్షయొందుట ప్రతిభటమనుటచే ౧ “అత్తజ్ఞానమయండు నిర్మలఁడు” అనుచొప్పున స్వరూపముతోపాటు మలసంబంధములేకపోయినను శిపాధివలన వచ్చిన మలసంబంధమునకు యోగ్యమైనఆత్మస్వరూపముకంటె భగవత్స్వరూపమునకు భేదముతోమిచున్నది ౨ “అబ్రహ్మము ఉక్తుప్తమైనది నిత్యమైనది పుట్టుక లేనిది నాశములేనిది ఎల్లప్పుడు నొకరూపమైనది హేయములు లేకనిర్మలమైనది” ౩ “సకలహేయములేని విష్ణువను పరమపదమును” ౪ “వికారములు లేనివాడును శుద్ధుడను నిత్యుడు నగు పరమాత్మకొఱు” అనఁదీగియున్నదిగదా హేయప్రత్యసీకత్వమువనగా - ఆశ్రితులయొక్క హేయమును నిరసించుటకు మూలమైన హేయప్రతిభటత్వము అనియు నొకపక్షము కలదు గదా, గద్యవ్యాఖ్యానములలో ఎండియును తెరియవాచ్చాంబిళ్ళ

3 అనంతనాకై యావతు-నిత్యనాయ్, చేతనాచేతనజ్ఞభుక్కు వ్యాపకనాయ్, అంతర్యామియాయుక్తై

రాచ్చాన్నిశ్చై ముతలానవాచార్యర్ కళహతిచ్చెయతకు (సర్పత్తుక్కుగరుడవై పోవలేయుమ్) ఎన్నిదిప్పువైతలే అతువుమివిడత్తుక్కుర్థి మానాలోపెన్నిల్, వికారాదిదోషజ్ఞభుక్కు ప్రతిభట నాయుక్తైయాలే ఇవిడ త్తిలివర్ క్కుతు వివక్షీశిమస్తు

3 అనంతమ్, అనంతత్వతై యపపాసిక్కతార్ (అనంతనాకైయావతు) ప్టుతుడస్తే

అనంతమనాతు - దేశతఃకాలతోవస్తుతశ్చ పరిచ్ఛేద్యత్వమ్, విభుత్వాదేశపరిచ్ఛేదరాహిత్యమ్, నిత్యత్వాత్కాలపరిచ్ఛేద రాహిత్యమ్, స్వవ్యాతిరక్తగమరూపకృతుక్కుమ్ ప్రకారియాయుక్తైయాటమ్, తనక్కుప్రకారిస్తర మిల్లాతపడినిత్తైయాటమ్, సదృశవస్తృభావతాలే వస్తుపరిచ్ఛేదరాహిత్యమ్ అతైయరుళిచ్చెయ్కతార్ (నిత్యనాయ్, చేతనాచేతనజ్ఞభుక్కువ్యాపకనాయ్, అంతర్యామియాయుక్తై) ఎస్తు ఇల్లల్ నిత్యనాకైయాలే ఇన్నకాలత్తిలుళ్ళాక్ కాలాస్తర త్తిలిల్లెయ్నిట కాలపరిచ్ఛేదముమిన్టియిలే, సకలచేతనాచేతనజ్ఞభుక్కుమ్ వ్యాపకనాయ్కోట్టా విభువాయుక్తైయాలే ఇన్నదేశ త్తిలుళ్ళాక్, దేశాస్తర త్తిలిల్లెయ్నిట దేశపరిచ్ఛేదమిన్టియిలే, సర్వాంతర్యామియాకైయాలే సర్పత్తుక్కుమ్ తాప్రకారియాయ్ త్తినక్కు ప్రకారిస్తరమిల్లాతపడి యరుక్తైయాలే, ఇన్నవస్తుపోలే య్నిట వస్తుపరిచ్ఛేదముమిన్టియిలే యరుక్తై య్నిటా య్నిట్టు "నిత్యం విభుం ర్వగతం సునూత్తమ్"

3. అనంతఃకౌటయనఁగా-నిత్యుడై, చేతనాచేతనములకు వ్యాపకుడై, అంతర్యామియైయుండుట

మొదలగునాచార్యులనతిచ్చినది (గర్వమునకు గరుడునివలె ననుష్ఠాంతముచే అదియునిచ్చుట యర్థమైననో అంటే వికారాదిదోషములకు ప్రతిభటుడై యుండుట చే ఇచ్చట వీరి కది వివక్షితము కాద

3 ఇరకనంతత్వము నుపపాదించుచున్నారు. (అనంతఃకౌటయనఁగా) అని మొదలు పెట్టి

అనంతత్వమనగా-దేశకాలవస్తువువలని పరిచ్ఛేదములేకుండుట విభువౌటవలన దేశపరిచ్ఛేదము లేకుండుట, నిత్యహౌటవలన కాలపరిచ్ఛేదము లేకుండుట తనకన్ననితరమైన వస్తువులన్నిటికిని ప్రకారియైయుండుటచేతను, తనకుమఱియొక్క ప్రకారిలేనియట్లుండుటచేతను, సమానమైన మఱియొక పదార్థములేమిచే వస్తుపరిచ్ఛేదము లేకుండుట దానినానతిచ్చుచున్నారు. (నిత్యుడై చేతనాచేతనములకు వ్యాపకుడై అంతర్యామియై యుండుట) అని దీనిచే నిత్యుడగుటచే ఈకాలమందున్నాడు మఱియొకకాలమందులేదు అనుకాలపరిచ్ఛేదంబును లేక, సకలచేతనాచేతనలకును వ్యాపకుడగుచు విభువైయుండుటచే ఈదేశమందున్నాడు దేశాంతరమందులేదు అనుదేశపరిచ్ఛేదంబును లేక, సర్వాంతర్యామియగుటచేసర్వమునకును తాప్రకారియై తనకుమఱియొకప్రకారిలేని యట్లుండుటచే ఈవస్తువువలె యనెడివస్తుపరిచ్ఛేదంబును లేక యుండుట యనుటయయ్యెను. "నిత్యుడును విభువును అంతటనున్నవాఁడును అతినూత్నుఁడును

౪. అస్తర్యామియానాల్ దోషజ్ఞో వారాతోవెన్నిల్,
౫ శరీరగతజ్ఞాన బాల్యాదికల్ జీవాత్మావుక్కు వారాతాప్సలే,
త్రివిధచేతనాచేతనదోషము మీశ్వరనుక్కువారాతు

౧“అస్తగిప్రవిష్టశ్చాస్తా జనానాం సర్వాత్మా” ౨“యస్మాత్త శరీరమ్, యస్యపృథివీ శరీరమ్”

౩ “సతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్నక్కడవతితే

౪ ఇవద్రోహతాహోట్టద్రోహి క్కైయన్తిక్కే అస్తర్యామితయా అనిగితనాయుక్కు మాకిల్, తద్రతదోషజ్ఞో వారాతోవెన్నిఱ శక్తైయైయనవదిక్కితార్ (అస్తర్యామియానాల్ దోషజ్ఞో వారాతోవెన్నిల్) ఎన్టు

౫ అత్తైప్పరిహరిక్కితార్ (శరీరగతజ్ఞాన) ఎన్టుతుడజ్జే

అతావతు - ఇన్తశరీర తైయదిష్టిత్తు స్వాధీనమాక నిర్వహిత్తు కొండ్జిరానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే యుమ్ తద్రతమానబాల్యయావనాది వికారజ్ఞో తదస్తర్యరియాన జీవాత్మావుక్కువారా తాప్సలే, త్రివిధచేతనాచేతనగతుక్కు మస్తర్యామియాన్, ఇవద్రోహ శరీరమాకొండ్జిరూ నిఱ్ఱుచ్చెయ్తేయుమ్ తద్రతదోషమీశ్వరనుక్కు వారాతెన్తై ౪“అవిశేషయినిశ్చాలాతు మార్పద్రోహిత పావనైయతనైక్కుడిలవనైయు జ్ఞాడలామే” ఎన్టితే ఆధ్వాయమ౪౪ చెయ్తతటు శరీరయానజీవాత్మావుక్కు శరీరగతజ్ఞానబాల్యాదికల్ వస్తతిత్తైయేయాకియమ్ శరీ సమ్మన్త నిబన్తనమాక దుఃఖాజ్ఞానాదికల్ ముకిఱవోపాతి, శరీర భూతమానవివద్రోహోట్టై సమ్మన్తతై ఇవనుక్కుమిజ్జనే శిలదోషజ్ఞో వారాతోవెన్నిల్? వారాతు అతుక్కుడి-ప్రవేశమేతు

౪ అస్తర్యామియైనచో దోషములు రావ్రాయన్నను

౫. శరీరగతములైన బాల్యాదులు జీవాత్మకురానట్లు త్రివిధచేతనాచేతనదోషము నీశ్వరునకురాదు

౧“జనలలోఁ బ్రవేశించినవాడై అందరాత్మలనుఁజూపించువాఁడు” ౨“ఎవనికాత్మ శరీరమో, ఎవనికిప్రకృతిశరీరమో” ౩“వానితోసమానుడు నధికుడునుకనబడదు” అనఁదగియున్నదిగదా

౪ వీనితోతాను సంపర్కములేకయుండుటకాక అంతర్యామిగనుండువాడు అయ్యున్నయెడల వానినొందియున్నదోషములు(ఈతనికి)రావో యనుశంకను అనువదించుచున్నారు (అంతర్యామియైనచో దోషములురావో యన్నను) అని

౫ దానింబరిహరింపుచున్నారు (శరీరగతములైన) అని మొదలుపెట్టి

౧. అనగా-ఈశరీరము నధిననింపి స్వాధీనముగ నిర్వహించుకొని ఉండుచున్నను దానినొందియున్న బాల్యయావనాదివికారములు దానిలో నున్న జీవాత్మకు రాని యట్లు, త్రివిధములైన చేతనాచేతనములకు నంతర్యామియై దీనినిశరీరముగఁ గైకొనియుండుచున్నను దానినంటియున్నదోషము ఈశ్వరునకురాదనట్లు ౪“ప్రాణాశ్రయమైన శరీరముతోచేరినఅత్తయొక్కస్వరూపమందు శరీరగతమైన జడత్వ పరిణామిత్యాది స్వభావముల నొక్కదానియందును అంటులేని ప్రతిపత్తియైనది ఆస్వరూపమును సమీపించెనేని ఆయేయంటును లేని భావన వాని (ఈశ్వరుని) చేరవచ్చును” అనిగదా ఆధ్వాయులు నానతిచ్చినది శరీరయైనజీవాత్మకు శరీరగతములైన బాల్యాదులు వచ్చినదిలేకున్నను శరీరసంబంధనిబంధనముగ దుఃఖాజ్ఞానాదులు వచ్చునట్లు శరీరభూతమైనవీనితోపాటు సంబంధముచే వీనికినిట్లనే కొన్నిదోషములు రావా యనగా? రావు దానికి

౬ జ్ఞానానందైక స్వరూపనాకై యావత్తు - ఆనందరూపజ్ఞాననాయరుక్తై

౭ అతావశు-కట్టడజ్ఞవనుకూలమాయే, ప్రకాశముమాయరుక్తై.

విశేషతాలే ఇవనైవశీలే కర్తృమడియాకవనిక్తే, అనుగ్రహమడియాకవిత్తే అపమక్తి-వర్తీశీలే ప్రవేశమిరుప్పతు "అనన్తస్వరూప" ౧ "ఏషసర్వభూతాన్త గాన్తాన్తపహతపాపా" ౨ "విష్ణుతేసర్వజిష్ణుతే" ౩ ఎన్నానిష్టతీతే

౬ ఆనందరూప, జ్ఞానానందైక స్వరూపతత్త్వతై యుపపాదిక్తి-తార్ (జ్ఞానానంద) ఇత్యాదియతే

జ్ఞానానందజ్ఞైయే స్వరూపమాకవుడైయనా యరుక్తై-ఎష్ట శబ్దతుక్కుర్థమ్ శీల వేణ్డియరుక్కు, జ్ఞానమెష్టమ్ ఆనందమెష్టమ్ వీతిత్తుచ్చుల్లలావతు, ఇర్ణణవస్థైయవిక్తి-జ్ఞానమే స్వరూపమాయే అతుతాననుకూలమాయరుక్తై ఆనందమాకైయతే (ఆనందరూపజ్ఞాననాయరుక్తై) ఎష్టరుగిచ్చెయ్కితార్ ౪ "అనుకూలజ్ఞానమే స్వరూపమాయరుక్కు-జ్ఞానానందజ్ఞైయ వీతిత్తుచ్చుల్లకితతు ఇర్ణణమణ్డాకైక్కాక" ఎష్టతే ఇవరతామిట్టరుగిన గద్యవ్యాఖ్యానత్తిలే యరుగిచ్చెయ్తతు

౭ (ఆనందరూపజ్ఞాననాయరుక్తై) ఎష్టతుత్తన్నై యుపపాదిక్తి-తార్ (అతావశు) ఇత్యాదియతే

కట్టడజ్ఞవెత్తు- స్వరూపముశ్చ పరమైష్టామెష్టపడి ఇత్యాల్- స్వరూపత్రిలనుకూలమాయాతల్, అప్రకాశమాయాతిలిరుక్కు మిడమిట్టైయై జ్ఞానానందైక స్వరూపవెష్టవితిల్ ఏక

౬ జ్ఞానానందైక స్వరూపుడౌటయనగా - ఆనందరూపజ్ఞానందైయుండుట

౭ అనగా నెల్లయెడలననుకూలమై ప్రకాశమునై యుండుట

మూలము ప్రవేశహేతువిశేషముచే వీనివలెకర్తము మూలముగగాక అనుగ్రహము మూలముగ గదావానికీ వీనిలో ప్రవేశముండుట "తినకున్నదె మఱియొకటి" ౧ "సర్వభూతములకు నంతరాత్తియైన యాతడు పుణ్యపాపములులేనివాడు" ౨ "సర్వమునకు జయశీలుడైన విష్ణువు కొఱకు" అని యున్నదిగా.

౬ ఇక జ్ఞానానందైక స్వరూపత్వము నుపపాదించుచున్నారు (జ్ఞానానంద) ఇత్యాదిచే

జ్ఞానానందములనే స్వరూపముగా కలిగినవాడైయుండుటయని శబ్దమునకర్థము చెప్పవలసియుండ, జ్ఞానమనియు నానందమనియు విడదీసిచెప్పటయనగా, రెండవస్థలుగాక జ్ఞానమే స్వరూపమై అదియనుకూలమై యుండుట ఆనందమగుటచే (ఆనందరూపజ్ఞానందైయుండుట) యనినెలవిచ్చుచున్నారు ౪ "అనుకూలజ్ఞానమే స్వరూపమైయుండజ్ఞానానందములని విడదీసి చెప్పట రెండునుకలుగుటగాను" అనిగదా వీరుకాము కృష్ణచేసిన గద్యవ్యాఖ్యానమందు ఆనతిచ్చినది

౭ (ఆనందరూపజ్ఞానందైయుండుట) అనినవాని నుపపాదించుచున్నారు (అనగా) ఇత్యాదిచే,

ఎల్లయెడలననినది- స్వరూపముగలపుట్టుక యంతయునని తాత్పర్యము దీనిచే స్వరూపమందనుకూలమైయైనను అప్రకాశమైయైననుండు తావులేదనుట జ్ఞానానందైక స్వరూపుడు

౮. ఇవనుడై యజ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణజ్ఞో నిత్యజ్ఞశాయ్, నిస్సీ
మజ్జశాయ్,

శబ్దార్థమితువితే అనుకూలత్వమావతు-అహ్లాదకరత్వమ్ ప్రకాశత్వమావతు-స్వయంప్రకాశ
త్వమ్ 'అనున్యాధీనప్రకాశత్యాహ్లాదకరత్వరూపజ్ఞానమేవ యస్యస్వరూపమ్, సహజానాన
నైకస్వరూపః' ఎన్నక్కడవతితే

౯ ఇప్పడిస్వరూపవైలక్షణ్యతై యుపపాదితవనంతరమ్, స్వరూపాశ్రితమనగుణజ్ఞు
నుడైయ వైలక్షణ్యతై యరుచిచ్చయికితార్ (ఇవనుడైయజ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణజ్ఞో) ఎఱ్ఱ
తుడజ్జే

అదిశబ్దతై-బలైశ్వర్యవీర్యతేజస్సుక్కుళమ్, వాత్సల్యాదికళుమ్, శౌర్యాదికళుమాకిఱ
గుణవిశేషజ్ఞశ్లేల్లావధితైయుమ్ శొల్లుకఱట నిత్యజ్ఞశాక్త్యావతు-ఉత్పత్తివివాశరహితజ్ఞశా
యిరుక్తై. స్వరూపానుబంధికశాక్తై యలే యునగాశ్రయభావికశాయిరుక్కుమితే "తదేమే
సత్యాకికామాః" ఎఱ్ఱగుణజ్ఞునుడైయ నిత్యత్వమ్ శ్రుతిసిద్ధమ్, 'కామ్యస్తదతికామాః కల్యాణ
గుణాఃతదేమేసత్యాః నిత్యాద్యత్యర్థః' ఎఱ్ఱితే యిస్త్రశ్రుతికర్తృమ్ "ఈటిలవణ్సుకత్త" ఎఱ్ఱా
రితేయాహ్లాద నిస్సీమజ్జశాక్త్యావతు-ఓగ్లోనే అవధికాణవోజ్ఞాతిగుత్తై "యతోవాచోని
వర్తనేప్రప్రమనసోనహ" ఎఱ్ఱ మీణ్ణువిట్టతే ఆనన్ద గుణతైయెల్లాజ్ఞానపవక్కువేదమ్.

౮. ఇతనియొక్కజ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణములు నిత్యములై, నిస్సీ
మంబులై,

అనిన దీనియందు ఏకశబ్దార్థమిదియెగదా అనుకూలత్వమనగా- అహ్లాదకరత్వము ప్రకాశత్వ
మనగా- స్వయంప్రకాశత్వము 'అనున్యాధీనముగాని ప్రకాశత్వము, అహ్లాదకరత్వము నను
నీరూపమైనజ్ఞానమే యెవనికిఁగూహమో వాడు జ్ఞానానందైకస్వరూపుఁడు' అనఁదగియు
న్నదిగదా

౯ ఇట్లు స్వరూపవైలక్షణ్యము నుపపాదించినవెనుక స్వరూపాశ్రితమైన గుణములయొ
క్కవైలక్షణ్యము నానతిచ్చుచున్నారు (ఇతనియొక్క జ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణములు) అని
మొదలుపెట్టి

అదిశబ్దముచే బలైశ్వర్యవీర్యతేజస్సులును వాత్సల్యాదులును శౌర్యాదులు నను గుణవిశే
షములన్నిటిని చెప్పనది (నిత్యము) లౌటయనగా - ఉత్పత్తివివాశములు లేనివైయుండుట.
స్వరూపాను బంధులగుటచే అత్రయముండువరకు సుండునవై యుండునగదా "అయివి సత్య
ములైనకామములు" అనిగుణములయొక్క నిత్యత్వముశ్రుతిసిద్ధము. 'కోరిబడుచున్నవిగాన
కామములు, అనగా - కల్యాణగుణములు అయివి సత్యములు అనగా నిత్యములు' అనిగదా
యీశ్రుతికర్తృమ్ "సంఖ్యలేని కల్యాణగుణములుగల" అనినారుగదా ఆహ్వానము. (ని
స్సీమంబు) లౌటయనగా - ఓగ్లోక్కదాని అవధియు మాడ వీలులేకయుండుట "మన
స్సుతోఁ గూడినవాక్కులు పొందలేక యెవ్వనినుండి మఱలుచున్నవో" అని చెప్పినది
గదా. ఆనందగుణముల నన్నిటిని చూపించెడి వేదము ఇది ఆనందగుణమొక్కదానియందే

నిస్సంఖ్యర్షిజ్ఞశాయ్, నిరుపాధికజ్ఞశాయ్,

ఇతు, ఆనందగుణమొట్టలుమట్టి, గుణజల్లేల్లామిప్పడియేయితే యగుపనుతు ౧ “ఉపర్యపర్యజ్ఞు
వోపిహుసా స్పృకల్ప్య తేయేతమిత్యనుక్రమాత్ | గిరస్త్యదేకైకగుణావధీప్సయా సదా
స్థితానోద్యమతోతశేరతే” ఎన్నక్కడవతితే ౨ “ఉయర్ నలమ్” ఎట్టితేయాత్పూరు
మరుళిచ్చెయితతు నిస్సంఖ్యర్షిజ్ఞశాయవతు- ఇప్పడిప్పట్టగుణజ్ఞోతాక్ ఎణ్ణిఱిరుక్తై ౩ “య
థారత్నా నిజలగే రసజ్ఞేయానిపుత్రక | తథాగుణాహ్యునిస్త్య అసజ్ఞేయా మహత్తనః” ౪ “వ
ర్షాయుతైర్యస్య గుణానశక్త్యావత్తుంసమేతైరసి సర్వలోకైః | మహత్తన శృంభానిపాణేః
విష్ణోర్విష్ణోర్వసుదేవాత్తజస్య” ౫ “చతుర్భూయర్వదికోటివర్షో భవేన్నరః క్వాపివిశుద్ధచేతాః
సతేగుణానాయుతైకమంశంవదేన్ననాదేవరసనీవ” ౬ “నహితస్యగుణాస్సర్వే సర్వైర్యని
గణైరసి | వత్తుంశక్త్యావియుక్తస్య సత్త్వైరైరఖిలైర్నైః” ఎన్నక్కడవతితే ౭ “ఎణ్ణిలోలో
పుకత్” ఎట్టారితేయాత్పూరుమ్ ౮ “నికైకస్యగుణస్య విపుండవిష్టేలోకా నైరం స్యాశ్రయం
కుర్యాత్తదృశవైభవైరగణితైర్నిసీమభూమాన్వితైః | నిత్యైర్దివ్యగుణైస్తతోధికమభత్వైకా
స్పదాత్తాశ్రయై రిద్ధం సుందరబాహుమన్విశరణం యతో వనాద్రిశ్వరమ్” ఎణ్ణిఱిక్కితైలే
గుణజ్ఞునిడైయ నిత్యనిసీమ నిస్సంఖ్యర్షిజ్ఞశాయరుళిచ్చెయితారి తేయాత్పూర్ నిరుపాధికజ్ఞశాయ

నిస్సంఖ్యములై, నిరుపాధికములై,

కాదు, గుణములన్నియు నిట్లనేగదా యుండునవి ౧ “ప్రజాపతియొక్క పైపైనికూడా మనుష్యు
లను తేయేతత మనేతీరునను కల్పించిన వేగములు ఒక్కొక్క కల్యాణగుణముయొక్క అం
తమును పొందనిచ్చుచేత ఎల్లప్పుడు నున్నవగును ప్రయత్నముకంటె నతిశయింపకున్నవి” అ
నఁదగియున్నదిగదా ౨ “అవాక్యాననగోచరముగ పొడవైనఆనందమును” అనిగదాత్పూరును
అనతిచ్చినది (నిస్సంఖ్యము) తొలియనగా- ఇట్టిగుణములు లెక్కలేకయుండుట ౩ “ఓపుత్రు
డా! సముద్రముయొక్క రత్నము లెట్లు లెక్కింప నశక్యములో అట్టెమహత్తేయగు అనంతు
నియొక్క గుణములును సంఖ్యచేయఁదగవు” ౪ “సర్వలోకమువారును కలిసినను మహత్తేయును
శంఖచక్రఖడ్గములుచేతఁగలవాఁడును జయశీలుడును వసుదేవ పుత్రుడునగు ఏవిష్ణువుయొక్క
గుణములు పదివేలయేండ్ల చేతను చెప్పను శక్యముకావో” ౫ “బ్రహ్మదేవునియొక్క ఆయుస్సంత
ఆయుస్సును, కోటిముఖములును, పరిశుద్ధమైనచిత్తమును కల్గినమనుజు డెచ్చట నైననుండెనేని వాడు
సీగుణములయొక్కపదివేలలోనొకభాగమునైనను చెప్పగలడోలేడో, ఓన్నామీఅనుగ్రహింపుము?”
౬ “సమస్తమైనసత్త్వదిగుణములచేతను విడువబడినవానియొక్క కల్యాణగుణములునను సమైనమని
సమాహులుల చేతను చెప్పనలవికావు” అనఁదగియున్నదిగదా ౭ “లెక్కలేనిస్వాభావికమైనగుణ
ములు కలవాఁడు” అనినార్యగదాత్పూరులును ౮ “ఒక్కొక్కగుణముయొక్క బిందువైనను తన
నాశ్రయించినవానిలోకోత్రునిచేయుచుఅట్టివైభవముకలవియుఅంతకన్న హేచ్చైనశుభముల
నిచ్చుటకుముఖ్యస్థానములైనవియును హద్దులేనిగొప్పదనముకలవియును లెక్కలేనివియును నిత్య
ములు నగుకల్యాణగుణములచే ప్రకాశింపుచున్నవాడును సుందరబాహువులుగలవాడునగు వనా
ద్రినాథుని శరణమునొందినాడను” అనుల్లోకమందు గుణములయొక్క చిత్త్యనిసీమ నిస్సం
ఖ్యత్వముల నానతిచ్చినారుగదా కూరత్తాత్పూరువారు (నిరుపాధికము) లగుటచే తమయుదయా

నిర్దోషజ్ఞభావో, సమానాధికరహితజ్ఞభాయిరుక్ముమ్

కైయాలే స్వాదయాది కళితే ఈశ్వరేచ్ఛాయాఽంశ ఉపాధియై షష్ఠీ త్రిరుక్ముమ్ చేతనగుణజ్ఞో
పోలన్తి క్కే స్వాభావికజ్ఞభాయిరుక్మై శ్రీభావ్యత్తిలో 'స్వభావతో నిరస్త నిఖిలదోషానవ
ధికాతిశయానజ్ఞేయ కల్యాణగుణగణః పురుషోత్తమోధీయతే' ఎన్నిఱవిడతుక్కు వ్యా
ఖ్యానమ్ పల్లకీః శ్రుతప్రకాశికాకారర్, అనవధికాతిశయపదస్తాలే నిత్యసిద్ధవ్యావృత్తిశొల్లు
కీఱతెన్దు ముద్దఱవోరుయాజనై శణ్ణి, 'అనువక్షేనస్వభావత ఇతిపదేనవా నిత్యసిద్ధవ్యావృత్తిః, తే
షాంతాద్భుతగుణకత్వంహి భగవన్ని త్యేచ్ఛాన్ధీనమ్' ఎన్దు అనస్తరయోజనైయలే యవన్ధిజై
యరుళిచ్చెయ్తారితే 'స్వాభావికజ్ఞానబలక్రియాచ' ఎన్దు గుణజ్ఞశిష్యదైయ స్వాభావికత్వ
త్తైశ్రుతి శొల్లానిన్దు తితే ఇన్ద్రశ్రుతియలో, క్రియైయినిఱతు - నియమనత్తై 'పరాశక్తితి-జ్ఞాన
శక్త్యాదీనాం స్వాభావికత్వముక్తం, క్రియా-నియమనమ్' ఎన్దు తే యితుక్కుమ్ శ్రుతప్రకాశికా
కారర్ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణిగ్గు నిర్దోషజ్ఞభావైయవతు - హేయగుణ సంస్కర్మమాకీఱవో మిన్ది
క్కేయిటక్కు 'అపవాతపాస్తా విజో విమృత్యుర్విశోకో విజఘ్నో' ౭ పిశానస్సత్యకామ
స్సత్యసంజుల్పః' ౮ 'సత్వాదయోనసన్తిశే యత్రచప్రాకృతా గుణాః' ౯ 'జ్ఞానశక్తిబలైశ్చ
ర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్చబ్ధవాచ్యాని వినాహేయైర్గుణాదిభిః' ౧ 'తేజోబలైశ్చర్య
మహావభోధసువీర్య శక్త్యాదిగుణైకరాశిః । పరఃపరాణాంసకలానయత్ర క్షేత్రాదయస్సన్తి పరావ
రేశతే' ఎన్నిఱపదియే ఆశ్రయము హేయప్రత్యసీకమాక్రయాలే ఇవన్దుక్కుమ్ హేయగుణసంస

నిర్దోషములై, సమానాధికరహితములై యుండును.

దులయందు ఈశ్వరేచ్ఛ యను సుపాధిని ఆషష్ఠీంచయిండు చేతనగుణములవలెగాక స్వాభావి
కములైయుండుట శ్రీభావ్యమందు 'స్వభావముచేతనే దోషము లెవ్వియు లేనినాఁడును మే
రలేని యతిశయముకలవైన కల్యాణగుణములులెక్కలేకకలవాఁడు నగు పురుషోత్తమఁడుచె
ప్పఁబడుచున్నాడు' అనున్దులమునకు వ్యాఖ్యానము చెయు శ్రుతప్రకాశికాకారులు అనవధికాతిశ
య (=మేర లేనియతిశయము) అనుపదము చేనిత్యసిద్ధులనువ్యావృత్తి (మరిలిం దుట) చెప్పచు
న్నదియనిముందఱ యొకయోజనచేసి 'లేక ఆధ్యాహారముచేయఁబడిన స్వభావతః (=స్వభావ
మువలన) అనుపదముచెత, నిత్యసిద్ధవ్యావృత్తివారలకిట్టి గుణము కల్గుట భగవంతునిని త్యేచ్ఛ
కధీనము' అనితరువాతియోజనలో ఈయర్థము నానతిచ్చినారుగాదా 'స్వభావసిద్ధంబైన జ్ఞానం
బును, బలంబును సృష్టైవివ్యాపారంబును' అనిగుణములయొక్క స్వాభావికత్వమును శ్రుతిచె
ప్పేచున్నదిగాదా ఈశ్రుతియందు క్రియయననది నియమనమును 'పరాశక్తితిజ్ఞానశక్త్యాదులు
స్వభావసిద్ధములనిచెప్పఁబడినది క్రియ - నియమనము' అనిగదా దీనికిని శ్రుతప్రకాశికాకారులు
వ్యాఖ్యానము చేసినది (నిర్దోషము)లోటయనగా - హేయగుణసంస్కర్మమహావములేకయుండుట
గ, 'ప్రాపములులేనివాఁడు, ముదిమిలేనివాఁడు, మృత్యువులేనివాఁడు, శోకములేనివాఁడు, ఆకలిలేని
వాఁడు, దప్పిలేనివాఁడు, యధార్థములైన కల్యాణగుణములుకలవాడు, సత్యసంకల్పఁడు' ౧
'ఎవనియందు ప్రాకృతములైన సత్వాదిగుణములులేవో' ౨ 'హేయగుణములు లేకుండజ్ఞాన
శక్తిబలైశ్చర్యవీర్య తేజస్సులు ఇతరసమానగుణములతోకూడ భగవచ్చబ్ధవాచ్యములు' ౩ 'తే
జస్సు, బలము, విశ్వర్యము, మహాజ్ఞానము, వీర్యము, శక్తి మొదలైన గుణములకు ఏక రాశియుపరాత్మ
రుండును' పరావరేశుడైన ఎవ్వనియందు క్షేత్రాదులన్నియునులేవో' అనునట్లు ఆశ్రయము హేయ

౯. ఇవద్భ్రలో వాత్సల్యాదికభుక్కు విషయమనుకూలర్, శౌర్యా
దికభుక్కు విషయమ్ ప్రతికూలర్ ,

ర్గదోషపత్తిక్కు యోగ్యతైయైతే సమానాధికరహితజ్ఞానైయావతు - చేతనానగు
ణజ్ఞతై సమమాకవుమ్ ఈశ్వరగుణజ్ఞతై అధికమాకవుమ్ డైత్తై యిరుక్కుమ్ చేతనగుణజ్ఞతై పో
లన్తి క్కే తనక్కొత్తతుమ్ మిక్కుతుమన్తి క్కే యిరుక్కై ౧ “సతత్వస్మత్సృష్టిధికశ్చదృశ్య
తే” ఎన్ని సమాధికదరిద్రవస్తువై యాత్రయమాకవుడైయవై యాకై యాలే యివై యుమ్ సమా
నాధికరహితజ్ఞాయురుక్కుమ్ తే ౨ “దోషపథానధిసమాతిశయా నన్యోన్యనిర్లెపమజ్ఞశగుణాను
దుష్టానుడైతాః | జ్ఞానైవ్రీతకనవీర్య బలార్విష్టస్త్వాం రిక్షేభాసఇవరత్నమనర్భయన్తి”
ఎన్ని శ్లోకత్తిలే యివై యిత్తనై యుమ్ భట్టరరులిచ్చెయ్తారితే

౯ ఇప్పడియిరుద్ద శ్శగుణజ్ఞతై తాక మూస్తువకై ప్పట్టిరుక్కై యాలే యమ్మాస్తువకైక్కుమ్
విషయజ్ఞతై వకు తరులిచ్చెయ్కడార్ (ఇవద్భ్రలో) ఎస్తుతుడన్తి

(వాత్సల్యాదిక) ఎన్ని వాదిశబ్దతై సౌఖ్యసౌలభ్య మార్దవార్దవానికశాన గుణవిశేషజ్ఞ
శైల్లావద్భ్రాయుమ్ శొల్లుకితతు. విషయమనుకూల రెన్జతు- ఆశ్రితి రెన్జపడి (శౌర్యాదికభుక్కు)
ఎన్ని వాదిశబ్దతై - పరాక్రమత్తై యిల్లుకితతు విషయమ్ ప్రతికూల రెన్జతు - ఆశ్రితవిరోధి
కశ్చైవ పడి ౩ “ద్విషదన్తనంభోక్తవ్యం ద్విషన్తంనైవభోజయేత్ | పాణ్డొన్ ద్విషనేరాజక్ మ
మప్రపాణాపి పాణ్డవాః” ఎన్తి ఆశ్రితవిరోధికశ్ తనక్కు శత్రుక్కుకై నరు లిచ్చెయ్తారితే

౯ వీనిలో వాత్సల్యాదులకు విషయము అనుకూలురు, శౌర్యా
దులకు విషయము ప్రతికూలులు,

ప్రత్యసీకమగుట చే వీనికి హేయగుణ సంబంధదోషమనకు యోగ్యతలేదగుదా సమానాధికర
హితము లెటయనగా-చేతనాంతరగుణములను సమముగాను ఈశ్వరగుణములను అధికముగా
నుకలిగియున్న చేతనగుణములవలె గాకుండ తరకునాటియు అధిక మైనదియు లేకుండుట
౧ “అతనికి సముడు నధికుడును కానబడదు” అనుపమాధికకూన్యవస్తువును ఆశ్రయముగాగలవ
గుట చే నివియు సమానాధికరహితములుగా నుండును గదా ౨ “ఓరం గేశ! దోషము, ఉపాధి, అపధి,
సమము, అతిశయించునది, సంఖ్య, వీనితో నంటులేనివియు, మంగళగుణపరంపరిలను పుట్టించు
నవియు, నగు జ్ఞానము, విశ్వరగ్యము, శక్తి, వీర్యము, బలము, తేజస్సున నడి యారుగుణములును
రత్నమును కిరణములువలె దేవరవారిని అనర్హములుగాఁ జేయుచున్నవి” అనుశ్లోకమునందు ఇ
యంతయు భట్టరువారానతిచ్చినారు గదా

౯ ఇట్లున్న గుణములు మూడువిధములైయుండుట చే ఆమూడువిధములకును విషయము
లను విభజించియనతిచ్చుచున్నారు (వీనిలో) నని మొదలు పెట్టి

(వాత్సల్యాదులు) అను అదిశబ్దము చే సౌఖ్యసౌలభ్యమార్దవార్దవాదులైన గుణవిశేషములన్ని
టిని చెప్పట. (విషయము అనుకూలురు) అనుట ఆశ్రితులనుట. (శౌర్యాదులకు) అను అదిశబ్దము చే
పరాక్రమమును చెప్పనది (విషయము ప్రతికూలులు) అనినది ఆశ్రితవిరోధులనుట ౩ “శత్రువుయొ
క్క యన్నమును భుజింపఁగూడదు శత్రువును భుజింపఁజేయగూడదు. ఓరాజా! పాండవు
లను ద్వేషించుచున్నావు. నాప్రపాణములే గదా పాండవులు” అని ఆశ్రితవిరోధులు తనకు శత్రు

ఇవద్భీరుక్కుక్కార్ణమాన జ్ఞానశక్త్యాదికభుక్తైర్లూరుమ్
విషయమ్

(ఇవద్భీరుక్కుక్కార్ణమాన జ్ఞానశక్త్యాదికభుక్తైర్) ఎన్నివిధాల, అదితత్వము - బలైశ్వర్యవీర్య తేజస్సుకృతైర్చూట్టుకొనితా వాత్సల్యాదికభుక్తుమ్ శౌర్యాదికభుక్తుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదికభుక్తైర్ కారణమై యావతు - ఏకప్రపంచజ్ఞానం బలమతులమైశ్వర్యమభిలం విమర్శాదం వీర్యం వరద పరమాత్మరీతి | పరంతేజశ్చేతి ప్రవరగుణమట్లం ప్రథమజంగమానాం నిస్సీ మ్నాంగణవిగుణానాం ప్రసవభూతి” ఎట్టుమ్ ౧ “మర్జితగుణాదుభూషణేతాః” ఎట్టుమ్ శొట్టుకొనితా యవద్భీరుక్కుక్కార్ణమానాయుక్తైర్ అవైతా వస్తూత్పి ర్వాపాదక సాధుణ్యాయ తగుణభావమాయితే యిరుప్పతు ఎమ్మెరుమానడైయ దివ్యా త్తగుణజ్ఞాన - జ్ఞానశక్త్యాదినద్గుణజ్ఞానమ్, అతిలే పిఱ్ఱసాశీల్యాదికభుక్తుమ్ ఎన్నివిధానకృతైర్ కర్మమైర్తుకొనితావత్ ౩ “అతిలేపిఱ్ఱకైర్యావతు - వస్తూత్పిర్వాపాదక సాధుణ్యాయ త్తగుణభావమై” ఎన్నితే వివరణ తీలాచ్చాన్విశ్చై యరళిచ్చైయతతు ఇందగుణమట్లైతిలమ్ వైత్తుక్కొని, జ్ఞానమావతు - ౪ “అజడంస్వాత్మసంబోధినిత్యం సర్వావగాహనమ్ | జ్ఞానంనా మగుణంపాహుః ప్రథమం గుణచింతకాః” ఎన్నివిధయే ఎట్టు మొక్కి సర్వవిషయప్ర కాశకముమాయ్, స్వప్రకాశముమాన గుణవిశేషమ్ శక్తియావతు. ౫ “జగత్ప్రకృతిభావోయస్మా శక్తిఃపరికీర్తితా” ఎన్నిజగత్ప్రకృతి భావమాతల్, అనుభవితమనా సామర్థ్యమాతల్. బ లమావతు. ౬ “శ్రమహానిస్తుయతస్య సతతంతుర్వతోజగత్ | బలంనామగుణస్తస్య కథితోగుణ

వీనికికారణమైన జ్ఞానశక్త్యాదులకెల్లరును విషయము.

పులని యానతిచ్చిరిగదా. (వీనికికారణమైనజ్ఞానశక్త్యాదులు) అనుదీనిలో, అదితత్వముచే బలై శ్వర్య వీర్య తేజస్సులను చెప్పచున్నది వాత్సల్యాదులకును శౌర్యాదులకును జ్ఞానశక్త్యాదులు కారణమటయనగా - ౧, “ప్రకృప్తమైనజ్ఞానంబును అసమానమైనబలంబును సంపూర్ణంబైనవిశ్వ ర్యంబును అవధిలేని వీర్యంబును సర్వోత్కృష్టమైనశక్తియు శ్రేష్ఠమైన తేజస్సును అనెడి ప్రశస్త మైన యాగుణములు అగ్రగణ్యములైనవై నిరవధికములై అసంఖ్యాతములైన దయాదిగుణము లకుకారణములగుచున్నది” అనియు ౨, “ఈయాగుణములును మంగళగుణపరంపరలను పుట్టిం చునవి” అనియుం జెప్పచున్నచోప్పన వానికి (అగుణములకు) నీటిజలవలెయుత్పత్తిస్తానమై యుండుట అవివస్తువున కుత్కృష్టమును కలుగజేయు సాధుణ్యమువలన వచ్చినగుణభావముకల శీగరదాయండునవి భగవంతునియొక్క దివ్యాత్మగుణములనగా - జ్ఞానశక్త్యాదులగుణము లును, అందులోపుట్టిన సాశీల్యాదులును అనెడి యీనాక్యములకు అర్థమువాయునపుడు ౩, “అందులో పుట్టుటయనగా - వస్తువున కుత్కృష్టమును కలుగజేయు సాధుణ్యమువలన వచ్చిన గుణభావముకలవి” అనిగదా వివరణమందు ఆచ్చాంబిళ్ళి గారు నెలవిచ్చినది ఈయారుగుణము లలోను జ్ఞానమనగా ౪ “అజడము, స్వయంప్రకాశము, నిత్యము సర్వవిషయకమునైనజ్ఞానమ నెడి గుణమును మొదటిదానిగా గుణచింతకులు నెప్పుచున్నారు” అనునట్లు ఎప్పుడునొక్కరీతి గా సర్వవిషయప్రకాశకమై స్వప్రకాశమైన గుణవిశేషము శక్తియనగా - ౫, “జగత్తునకల్లప్ర కృతియొద్దనుండుటయేదికలదొ” అని శక్తిగాఁజెప్పఁబడినది” అనుజగత్ప్రకృతిభావమైయుండుట యైనను అనుభవితమనా సామర్థ్యమైనను, బలమనగా - ౬ “ఎల్లప్పుడునుజగత్తును సృజించుచున్న

౧౦. జ్ఞానమజ్జరక్తుః,

చింతకైః” ఎన్నిజగత్కాంత్యప్రయుక్తమాన శ్రమమిన్ద్రియే యుక్తికైయాతిల్, ౧“బలం ధారణసామర్థ్యమ్” ఎన్ని సమస్తవస్తుధారణసామర్థ్యమాతల్ విశ్వర్థమానటు - ౨“కర్తృత్వం నామయత్తస్యస్వాతన్త్ర్య పరిబంధితమ్ | విశ్వర్థంనామతత్త్వోక్తం గుణతత్త్వార్థచింతకైః” ఎన్నిజగత్కర్తృత్వలక్షణమన స్వాతన్త్ర్యమాతల్, సమస్తమనియమన సామర్థ్యమాతల్ వీర్యమావతు - ౩“తస్యోపాదానభావేపి వికారవిరహోహియః | వీర్యంనామగుణస్యనియమయ్యుతత్వపరావ్యయః” ఎన్తు జగదుపాదానమాకానిజ్ఞాచ్యైయతేయుమ్ స్వరూపవికారమిన్ద్రియేయేయిన్ద్రియమృడియాన అవికారతై తేజస్సావతు - ౪“సహకార్యనషేక్షాయాతత్తేజస్సయదా వృత్తమ్” ఎన్ని సహకారినైరీక్ష్యమాతల్, పరాభిభవనసామర్థ్యమాతల్ ఇవన్దుక్తైర్లూరుమ్ విషయమాకైయావతు - అనుకూలరక్షణాదికళుమ్, ప్రతికూలనిరసనాదికళుమ్, జ్ఞానశక్త్యాది విశిష్టనాయక్కొల్లు నిర్వహిక్ పేడ్మకైయా లే, ఇవన్దుక్తుః సర్వరమ్ విషయమాయుక్తై

౧౦ ఇప్పడిగుణగ్గై మూర్ఛవకైయాక్కి, అవన్దుక్తువిషయగ్గై దర్శిప్పిత్తవత్తవత్త క్కై, గుణగ్గుప్రత్యేకమ్ విషయనియమముజ్ఞాకైయా లే, అత్తైయుమ్ దర్శిప్పిక్ పేణుమిన్ద్రియత్యవత్తవత్తవత్త, క్షేపదుత్తగుణగ్గై లే శిలవన్దుక్తుత్తనిత్తనియే విషయగ్గై దర్శిప్పిక్కితార్ (జ్ఞానమజ్జరక్తుః) ఎన్తు తుడత్తై

జ్ఞానమావతు - చేతనరుడైయ హితాహితనిరూపణత్తుక్కుటుప్పాన గుణమాకైయా లే,

౧౦ జ్ఞానమజ్జలకు,

అతనికి శ్రమములేకుండుట యేదిగలదో అదియే అతనియొక్క బలమనెడగుణముగా గుణచింతి కులచేఁ జెప్పఁబడినది” అను జగత్కాంత్యప్రయుక్తమైనశ్రమములేకుండుటయైనను, ౧“బలము ధారణసామర్థ్యము” అనిసమస్తవస్తుధారణసామర్థ్యమైనను విశ్వర్థమనగా - ౨“స్వాతంత్ర్యముతోఁగూడిన కర్తృత్వముననదియేది యాతనికికలదో అదివిశ్వర్థమనిగుణతత్త్వార్థచింతకులచేఁ జెప్పఁబడినది” అనుకర్తృత్వలక్షణమైన స్వాతంత్ర్యమైనను, సమస్తమనియమనసామర్థ్యమైనను వీర్యమనగా - ౩“అతడుజగత్తునకుపాదానమైనప్పటికినివికారములేకుండుటయేదికలదోఅదియేవీర్యమను గుణము, ఇదిఅచ్యుతత్వమను రెండవపేరుగలది” అనిజగదుపాదానకారణమాయన్నను స్వరూపవికారము లేకుండనైనయవికారతై తేజస్సనగా - ౪“సహకారులయషేక్షలేమి యేదికలదోయది తేజస్సని చెప్పఁబడినది” అనుసహకారినైరీక్ష్యమైనను,పరులనుతిరస్కరించెడిసామర్థ్యమైనను. వీనికిందరువిషయమగుటయనగా - అనుకూలరక్షణాదులుప్రతికూలనిరసనాదులును జ్ఞానశక్త్యాదివిశిష్టకై నిర్వహించియుండుటచే వీనికిఅందరునువిషయమైయుండుట

౧౦. ఇట్లుగుణములను మూడువిధములు చేసి వానికివిషయములను చూపించినంతమాత్రముగాకగుణములకు ప్రత్యేకముగ విషయనియమముండుట చే దానినికూడచూపించవలెననికృపచేసి క్రింద నెత్తినగుణములలో కొన్నిటికి ప్రత్యేకముగా విషయములను చూపించుచున్నారు. (జ్ఞానమజ్జలకు) అనిమొదలుపెట్టి.

జ్ఞానమనగా - చేతనులయొక్క హితాహితనిరూపణమున కుపయుక్తమైన గుణమగుటచే,

శక్తి అశక్తర్కు, త్మమే సాపరాధర్కు, కృపై దుగ్భి కళు
కు, వాత్సల్యమ్ సదోషర్కు,

౧ “కాన్వామత్య నదుర్బుద్ధి క్వాత్త సితవీక్షణమ్ యద్గితం మమ దేవేత తద్వాజ్ఞాపయ మాధవ”
ఎన్నిటపడియే స్వహితాహిత నిరూపణాదికళిల్ అజ్ఞ రాయరుక్మమవర్ కళుక్మఱు ప్పాయిరు
కు మెన్తై (శక్తి అశక్తర్కు) ఎన్తతు, శక్తియావతు - అనుటిలెఱుట నాసామర్థ్యమా
కై యాలే, స్వేష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారజ్ఞలిల్ అశక్తరాయరుక్మ మవర్ కళుడైయ కాన్యసిద్ధిక్మ
ఱు ప్పాయిరుక్మ మెన్తై (త్మమే సాపరాధర్కు) ఎన్తతు త్మమేయావతు - అపరాధసహ
త్వమాకై యాలే, ౨ “అహమస్మ్యపరాధానామాలయః” ఎన్నిటపడియే అపరాధసహితరా
కత్తజ్ఞతై యనసద్గిత్తురప్పార్కుఱు ప్పాయిరుక్మ మెన్తై ౩ “త్మమాసపరాధేన తామీన్యపే
యాత్కథం సాపరాధేన పి దృప్తేమయిన్యాత్” ఎన్తితే భట్టరరుళిచ్చెయ్తతు (కృపైదుగ్భి కళు
క్మ) ఎన్తతు - కృపైయావతు - పరదుఃఖాసహిష్టుత్వ ముకై యాలే ౪ “అహారార్ తునైయైష్ట
లై నీర్ క్కడలుళిత్తున్దుమ్ నానాయ్ పోల్ పిఱవిక్కడలుల్ నిన్తుతుళిన్దుకై ముతలానదుఃఖము
డైయవర్ కళుక్మఱు ప్పాయిరుక్మ మెన్తై ౫ “దయాపరవ్యసనభరా భవవ్యధాసుఖాయతే
మమతదహందయాతిగః” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతారితే భట్టర్ (వాత్సల్యమ్ సదోషర్కు)
ఎన్తతు, వాత్సల్యమావతు - అన్తిన్దు కన్ది నుడమ్మిక్ వట్టైయదరిత్తు భజిక్మమ్ ధేవువైవోపి
లే, ఆశ్రితరుడైయ దోషద్వైభోగ్యమాక కొల్మళువతోరుగుణ మాకై యాలే, అవిద్యాకర్తా

శక్తి యశక్తులకు, త్మమ సాపరాధులకు, కృప దుగ్భిలకు,
వాత్సల్యము సదోషులకు,

౧ “మిక్కిలి చెడుబుద్ధిగల నేనెచ్చట నాహితమును కనుగొనుట యొక్కడ ఓదేవతలకెల్ల వధిప
తియా మాధవా! నాకు ఎయ్యదిహితమో దానిని నాకు ఆనతియు” అనుచొప్పున స్వహితాహితని
రూపణాదులయం దజ్ఞులయ్యుండువారికి నుపయుక్తమైయుండుననుట (శక్తి అశక్తులకు) అనినది.
శక్తియనగా - అనుటితెఱుట నాసామర్థ్యమగుటచే స్వేష్టానిష్టప్రాప్తి పరిహారములయందు అశక్తు
లై యుండువారియొక్క కార్యసిద్ధి కుపయుక్తమై ఉండుననుట (త్మమే సాపరాధులకు) అనినది
త్మమయనగా నపరాధసహత్వమగుటచే, ౨ “నేను అపరాధగులకు నివాసమగుచున్నాను”
జ్ఞుచొప్పున నపరాధసహితులగు తమనకు సంధించియున్నవారి కుపయుక్తమైయుండుననుట
౩ “సాపరాధుడు అనుతాపముగలవాడయినయెడల త్మమ వానినిఁ జేరును సాపరాధుడనైయున్న
గర్వియైన నాయందు (త్మమ) ఎట్లు గలుగును” అనిగదా శ్రీభట్టరువారు ఆనతిచ్చినది
(కృపపదుఃఖులకు) అనినది, కృపయనగా - పరదుఃఖాసహిష్టుత్వమగుటచే ఎవరు రక్షితులవు
దురని సముద్రమున మునిగిపోవుచున్న పడవవలె సంసారసముద్రముననుండి బాధపడుట మొద
లైన దుఃఖముగలవారికి ఉపయుక్తమైయుండుననుట ౪ “ఓదయాపరుడా! వ్యసములతో కూడ
కొన్న జన్మదుఃఖము నాకునుఖము నిచ్చుచున్నది, కావుననేను దయవతిక్రవించినవాడను” అని
సెలవిచ్చినారుగదా భట్టరు (వాత్సల్యము సదోషులకు) అనినది, వాత్సల్యమనగా - అప్యడేకనిన
దూడయొక్క నేహమందలి మురికిని ప్రేమతో భజించునావువలె నాశ్రితులయొక్క దోషములను

శీలమ్ మంద్రర్కు, ఆర్జవమ్ కుటిలర్కు, సౌహార్దమ్ దుష్టహృ
దయర్కు, మార్దవమ్ విశ్లేషభీరుక్కుభుక్కు, సౌలభ్యమ్ కా
ణవాశైష్వర్యవర్కకు.

దివోష సహితరాక తిజ్జశై యనుసన్నిహ్వార్ కు ఋష్యాయుక్కు మెన్తై (శీలమ్ మంద్రర్కు) ఎన్తతు, శీలమావతు - పెరియవక్ తాన్ద్రన్దర్కళోడే పురై యఱక్కులక్కుమ్ స్వభావమాకైయారే, తిజ్జశుడైయ త్తెన్దైయె యనుసన్నిత్తిరుప్పార్ కుఱుష్యాయుక్కుమెన్తై (ఆర్జవమ్ కుటిలర్కు) ఎన్తతు, ఆర్జవమావతు - కరణత్రయత్తాయమ్ కెప్పియనాయుక్కురై యాకైయారే, తిజ్జశుడైయ కరణత్రయకాటిల్వత్తై నిన్తైత్తిరుప్పార్ కుఱుష్యాయుక్కుమెన్తై (సౌహార్దమ్ దుష్టహృదయర్కు) ఎన్తతు, సౌహార్దమావతు - ఎప్పొత్తుమ్ నన్తైయై చ్చిన్దిత్తిరుక్కుమ్ స్వభావమాకైయారే, సర్వకాలమ్ తీమైయే శీన్దిత్తిరుక్కుమ్ దుష్టహృదయరాక తద్దశైయను సన్నిత్తిరుప్పార్ కుఱుష్యాయుక్కుమెన్తై (మార్దవమ్ విశ్లేషభీరుక్కుభుక్కు) ఎన్తతు, మార్దవ మావతు-ఆశ్రితవిరహమ్ పాఱుక్కుమాట్టత మెన్తై యాకైయారే, తన్నుడైయ విశ్లేషత్తిల్ భ యముడైయవర్కకుఱుష్యాయుక్కు మెన్తై (సౌలభ్యమ్ కాణవాశైష్వర్యవర్కకు) ఎన్తతు, సౌలభ్యమావతు - ఆత్మీనియమాన విగ్రహత్తైక్కణ్ణుల్లలక్కామ్పడి ప్పణ్ణుకైయారై యారే, తన్నైక్కాణవేణు మెన్తైష్వర్యవర్కకు ఱుష్యాయుక్కు మెన్తై

ఇత్తైల్ - ఇవనుడైయజ్ఞానత్తి లపేత్తైయుళ్ళు తద్దాముడైయహితాహితనిరూపణత్తిల

శీలము మందులకు, ఆర్జవము కుటిలులకు, సౌహార్దము దుష్ట
హృదయలకు, మార్దవము విశ్లేషభీరువులకు, సౌలభ్యముచూడ
నాశపడినవారికి అని యంతటనును తెలిసికొనవలసినది.

భాగ్యముగా గైకొనుట యొకగుణమాటచే నవిద్యాకర్తానివోపసహితులుగా తమను అనుసంధిం
చువారికి ఉపయుక్తమైయుండుననుట (శీలము మందులకు) అనినది, శీలమనగా - గొప్పవాఁ
డు తక్కువవారితో కపటములేక చేరు స్వభావమగుటచే దమయొక్కస్థితిని అనగా తక్కువ
ను అనుసంధించువారికి ఉపయుక్తమై యుండుననుట (ఆర్జవము కుటిలులకు) అనినది, ఆర్జవ
మనగా - కరణత్రయముచేతను ఆర్జవము కలిగియుండుటయోటచే తమయొక్క కరణత్రయ
కాటిల్వమును తలంచియుండువారికి ఉపయుక్తమైయుండుననుట (సౌహార్దము దుష్టహృదయ
లకు) అనినది, సౌహార్దమనగా - ఎప్పుడును మంచి నేతలంచియుండు స్వభావమగుటచే సర్వకా
లంబును చేటు నేతలంచియుండు దుష్టహృదయలుగా తమను అనుసంధించియుండువారి కుప
యుక్తమై యుండుననుట (మార్దవము విశ్లేషభీరువులకు) అనినది, మార్దవమనగా - ఆశ్రితవిర
హముసహింపని మృదుత్వమగుటచే తనవిరహమందు భయముకలవారికి ఉపయుక్తమై యుం
డుననుట (సౌలభ్యము చూడనాశపడినవారికి) అనినది, సౌలభ్యమనగా - ఆత్మీంద్రియమైన వి
గ్రహమును నేత్రములకు కనబడునట్లుల చేయుటచే తనను చూడవలెకని యాశపడినవారి కుప
యుక్తమై యుండుననుట

దీనిచే ఈతనియొక్క జ్ఞానమం దపేక్షకలిగియుండుట తమతమ హితాహితనిరూపణ

ఇప్పడియెఱుమ్ కణ్ణకొళ్ళెతు.

ఱివిల్లాదవర్ కళుక్కాకైయాళే, జ్ఞానమజ్జుర్ కాక్కియరుక్కుమ్, ఇవనుడైయ శక్తియలపేత్తై యుళ్ళెతు స్పెన్దనిప్పప్రాప్తిపరిహరత్తిల్ అశక్తిరాయుప్పారుక్కాకైయాళే, శక్తిఅశక్తిర్ కాక్కియరుక్కుమ్, పాత్రయిలపేత్తైయుళ్ళెతు అపరాధముడైయార్ కాక్కియార్, తుమ్మై సాపరాధర్ కాక్కియరుక్కుమ్, వియ్యోవెన్దిరబ్బవేణువతు - నోవుపట్టవర్ కాక్కియార్, కప్పవై దుఃఖికళుక్కాకైయాళే, దోషత్తై భోగ్యవాకక్కొళ్ళవేణువతు-దోషవాగ్ కళుక్కాకైయాళే, వాత్సల్యము సదోషర్ కాక్కియరుక్కుమ్, తజ్జెపారాళే పురైయట్కలక్కవేణువతు - తాత్తదవర్ కళో విషయత్తిరేయాకైయాళే, శీలమ్ మందర్ కాక్కియరుక్కుమ్, కరణత్రయ త్తామమ్ శెవ్వియనాయ్ కొణ్ణతన్నెయమైత్తు ప్పరిమాణవేణువతు శెవ్వేక్కేడామ్ విషయత్తిలాకైయాళే, ఆర్జవమకుటిల్ కాక్కియరుక్కుమ్, తానెవ్వితుమ్ నన్నె చిన్దిక్కవేణువతు తనాముక్కుత్తీమైకళై చ్చిన్దిక్కుమ్ తీమనత్తర్ విషయత్తిలాకైయాళే, సోహర్దమ్ దుష్టహృదయర్ కాక్కియరుక్కుమ్, విరహమ్మొత్తాత మెన్దై వేణువతు విరహత్తుక్కుళ్ళువార్ తిఱత్తిలాకైయాళే, మార్దవమ్ విశ్లేష భీరుక్కుళుక్కాకైయాళే, అతీంద్రియమానవిగ్రహత్తైక్కణ్ణక్కిలక్కాక్కవేణువతు - అవ్వడిన్దైక్కాన్దైయలై యుడైయవర్ గళుక్కాకైయాళే, సోలభ్యమ్ కాణవాశైప్పట్టవర్ కళుక్కాకైయాళే, సాష్ట గుణజళియడైయ విషయప్రతినియతత్త్వత్తై దర్శిప్పిత్తై రాయ్దొరు (ఇప్పడియెఱుమ్ కణ్ణకొళ్ళెతు) ఎన్దతు - కీర్తించున్నప్రకారత్తిరే, అనుక్రమాన గుణజ్జెల్లావర్దొరుక్కుమ్ ప్రత్యేకిమ్ విషయజ్జెల్లై దర్శితుక్కొళ్ళెత్తెన్ద పడి

మందు జ్ఞానములేనివారి కగుటచే, జ్ఞానమజ్జులకై యుండును, ఈతనిని శక్తియందేక్షకలిగియుండుట తమయిష్టానిష్టప్రాప్తిపరిహరమం దశక్తిలై యుండువారి కగుటచే, శక్తి యశక్తిలకై యుండును, తమయందేక్షిక కల్గియుండుట అపరాధము కలవారి కగుటచే, తమ సాపరాధులకై యుండును, అయ్యోయని కనికరించుట వ్యసనపడినవారల కగుటచే, కృప దుఃఖులకై యుండును, దోషమును భోగ్యముగా గ్రహించవలసియుండుట దోషవంతుల కగుటచే, వాత్సల్యము సదోషులకై యుండును, తనస్థితిచూడక మర్చిములేక కలియవలసినది తక్కువవారలయెడ నాటచే, శీలము మందులకై యుండును, కరణత్రయముచేతను సార్థవముకలవాడగుచు తనను అశుద్ధి వ్యవహరించవలసినచుట్ట ఆర్జవము చెడినవాని విషయమందాటచే, ఆర్జవము పటిలలకై యుండును, తానెప్పుడును మంచిని చింతించవలసినచుట్ట తమంత న తమకు చెడుగును ఆలోచించు చెడుమనస్సు కలవారివిషయ మగుటచే, సోహర్దము దుష్టహృదయులకై యుండును; విరహమును సహించని మార్దవము కావలసినది విరహమునకు భీతి నొందువారి విషయమందాటచే, మార్దవము విశ్లేషభీరులకై యుండును, అతీంద్రియమైన విగ్రహమును దృష్టిగోచరముగాఁ జేయవలసినది ఆవిగ్రహమును చూచుటయందు అశక్తలవారి కగుటచే, సోలభ్యము చూడనాశపడినవారికై యుండునది గుణములయొక్క విషయనియమమును కనుపరిచినవారైరి (ఇట్లంతటను కనుగొనవలసినది)* అనినది - క్రిందఁ జెప్పినవిధములలో అనుక్రమమైన గుణములన్నిటికిని ప్రత్యేకముగా విషయములను కనుగొనునదనుట

౧౧ ఇప్పడి, ఈశ్వరక కల్యాణగుణజ్ఞోడే కూడియరుక్కైయాలే, పిఱర్ నోవుకణ్డాలొ ఐయో! వెన్దిరణ్ణి, అవర్ కళుక్కైప్పొత్తు మొక్కననైయైచ్చిన్దిత్తు, తనక్కేయాయరుత్తల్, తనక్కుమ్ పిఱర్కుమ్ పొతువాయరుత్తల్ శెయ్యాతే, నిలా, తెన్టల్, చన్దనమ్, తణ్ణిర్ పోలే, పిఱర్ క్కేయాయ్,

౧౧ ఏవంభూతగుణవిశిష్టనాకైయాలే యీశ్వరనాశితవిషయత్తిల్ పరిమాణిపోరు మ్మడికళై విస్తరేణవారుచార్లైయాలే, యరులిచ్చెయ్ కిఱార్ మేల్ (ఇప్పడి ఈశ్వరక కల్యాణ గుణజ్ఞోడేకూడి యరుక్కైయాలే) ఎత్తుతుడణ్ణి

ఇప్పడియెన్టు-క్కిత్తు కమానగుణయోగప్రకారత్తై పరామర్శిక్కిఱతు (కల్యాణగుణజ్ఞోడే కూడియరుక్కైయాలే) ఎత్తుగుణయోగత్తై హేతువాకవరులిచ్చెయ్ తిఱు-మేల్ పొల్లుకీఱపరిమాణ్ గుణజ్ఞెల్లామోగుణకార్యమెన్టుతోల్ మ్మిక్కుక్కా- (పిఱర్ నోవుకణ్డాలొయో! వెన్దిరణ్ణి) ఇతు-కృపాకార్యమ్ పిఱర్ నోవుకణ్డాలొ ఐయో! వెన్దిరుపడుకీఱతు-పరదుఃఖానహిష్టువాకైయాలేయి తే (అవర్ కళుక్కైప్పొత్తు మొక్కననైయైచ్చిన్దిత్తు) ఇతు-సాహార్దకార్యమ్ ఎహ్ పొతు మొక్క-వెన్టు-ఇవర్ కళిన్దకాలత్తోడు అఱియాతకాలత్తోడు వాఱియిఱ సర్వకాలత్తిలు మెన్టుపడి ఆ శ్రితసర్వవృత్తాన్వేషణపరి నాయ్ క్కిఱతు-సాహర్దత్తాలేయి తే (ఈనక్కేయాయరుత్తల్, తనక్కుమ్ పిఱర్ క్కుమ్ పొతువాయరుత్తల్ శెయ్యాతే, నిలా, తెన్టల్, చన్దనమ్, తణ్ణిర్ పోలే, పిఱర్ క్కేయాయ్) ఇతు-ఆశ్రితపారతన్త్ర్యకార్యమ్ స్వార్థపర నాయ్ యరుత్తల్, స్వార్థ

౧౧. ఇట్టిశ్లేషుడు కల్యాణగుణములతో కూడియుండుటచే నితరులనున్నాని చూచినచో అయ్యో! అని కనికరించి వారల కెప్పుడును మంచినచింతించి, తనకేయైయుండుటయు, తనకు నితరులకును పొదుపుగానుండుటయు చేయక, వెన్నెల, మలయమారుతము, చందనము, జలము వీనివలె నితరులకెయై,

౧౧ ఏవంభూతగుణవిశిష్టగుటచే శిశ్యుడు ఆశ్రితవిషయమందు అన్వయించుచుండు విధములను విస్తరముగా నొకచూర్ణికచే నానతిచ్చుచున్నార మీద (ఇట్టిశ్లేషుడు కల్యాణగుణములతో కూడియుండుటచే) ననితోడఁగి

ఇట్లు అని వెరుకఁజెప్పఁబడిన గుణయోగప్రకారమును పరామర్శించుచున్నది (కల్యాణగుణములతో కూడియుండుటచే) అని గుణయోగమును హేతువుగా నానతిచ్చినది ఇఁక చెప్పఁబోవువ్యాపారములన్నియు నొక్కొక్కగుణకార్యమని తోచుటకై (ఇతరులనొప్పిన చూచినచో నయ్యో అనికనికరించి) ఇది కృపాకార్యము పరులనొప్పినచూచిన అయ్యో అని వ్యసనపడుట పరదుఃఖానహిష్టువగుటచే గదా - (వారలకెప్పుడు నొక్కరీతిగా మంచినచింతించి) ఇది సాహర్దగుణకార్యము ఎప్పుడునొక్కరీతిగా ననినది మీరు తెలివిగల కాలమందును తెలివిలేని కాలమందును భేదములేకుండ సర్వకాలమందునుట- ఆశ్రితులయొక్క సమస్తమైన మంగళములను వెదకుట యందాసక్తికలవాడైయుండుట-సాహర్దముచేతగదా (తనకేయైయుండుటయు తనకు నితరులకు పొదుపుయుండుటయు చేయక, వెన్నెల, మలయమారుతము, చందనము, జలము, వీనివలె నితరులకేయై) ఇది యాశ్రితపారతన్త్ర్యకార్యము. స్వార్థపరుడైయే యుండుట, స్వార్థపరార్థములు రెంటి

తన్నై యాశ్రయిత్తవర్కళో పక్కల్ జన్మజ్ఞానవృత్తజ్ఞా
లుజ్ఞాననికర్నమ్ పారాతే, తాజ్జళుమ్ పిఱరుమ్ తజ్జమల్లాతపో
తు తాకతజ్జమాయ్, సాన్దీపినీపుత్రనై యమ్ వై దిక్కళపుత్రర్
కళై యమ్ మీట్టుక్కొణ్ణవన్దాప్పోలే అరియన శెయ్తుమ్, అ
వర్కళవేక్షితజ్జళై త్తైలెక్కట్టియుమ్,

రార్థజలిరణ్ణుక్కుమ్మెత్తునాయు త్తిల్ శెయ్ కైయన్తిక్కే, వన్దికాదిపదార్థజ్ఞో పోలే, పరా
ర్థైకవేషనాయుక్కిఱతు- వాః తి న్నై యైతే (తన్నై యాశ్రయిత్తవర్కళో పక్కల్
జన్మజ్ఞాన వృత్తజ్ఞానాన్తాననికర్నమ్మారాతే) ఇతు- సామ్యగుణకార్యమ్ ఆశ్రితర్ పక్కల్ జన్మా
దికళాలుజ్ఞాన తజ్జై పారామల్ పరిమాణుకిఱతు, ౧ “సమాహం సర్వభూతేషు” ఎన్నిఱప
డియే, జన్మాదికళాలుత్పన్నోప్యోధు అపకర్పప్యోధు వాశియఱ ఆశ్రయణీయ త్వేసమనాయుక్కుం
స్వభావత్తాలేయైతే (తాజ్జళుమ్ పిఱరుమ్ తజ్జమల్లాతపోతు తాక తజ్జమాయ్) ఇతు- అశరణ్యత
రణ్యత్వకార్యమ్ తాజ్జళుమ్ తిజ్జరుక్కు రక్షకరప్తు, షఱరుమ్ తిజ్జళుక్కు రక్షకరన్తెన్తు కైవాజ్ఞ
దత్తైయల్, తాక రక్షకనాఱఱతు- ౨ “పథోబిలాః పథోగన్తిష్ఠానాకైయాలేయైతే (సాన్దీపినీపు
త్రనైయుమ్, వైదిక్కళపుత్రర్కళై యమ్ మీట్టుక్కొణ్ణవన్దాప్పోలే, అరియన శెయ్తుమ్, అ
వర్కళవేక్షితజ్జళై త్తైలెక్కట్టియుమ్) ఇతు- సత్యకామత్వకార్యమ్ ౩ “మాతపత్రోక్ పుత్తి
రకపోయే మఱికడల్వాయే మాణ్డాన్” ఎన్నిఱపడియే నెడుక్కొలత్తిలే కడల్కొణ్ణుపోన

తన్నాశ్రయించినవారిపక్కను జన్మజ్ఞానవృత్తములచే గల్గిన
నికర్నమును చూడక, తామును ఇతరులును రక్షకముకానియ
ప్పుడు తానురక్షకుమై, సాన్దీపినీపుత్రుని వైదికునిపుత్రులను
తిరిగియు తెచ్చినట్లుల దుష్కరకార్యమును చేసియును, వారి
యవేక్షితములను తీర్చియు,

కిని పొదువుగనుండుటయును గాక వెన్నెలమొదలగువానివలె పరార్థైకస్వభావుడై యుండుట-
పారతంత్ర్యముచేతగదా (తనను ఆశ్రయించినవారియెడ జన్మజ్ఞానవ్యాపారములచే కలిగిన నిక
ర్నమును చూడక) ఇది సామ్యగుణకార్యము ఆశ్రితులయెడ జన్మాదులచే గల్గిన తక్కువను
పూడక వ్యవహరించుట ౧, “సర్వభూతములయందు నేనుసమక్షమ” అనుచొప్పున జన్మాదులచే
సుత్కృష్టమైనవారితోను నపకృష్టమైనవారితోను భేదములేక యాశ్రయించుటయందు సము
దైయుండుస్వభావముచేతనేగదా (తామును ఇతరులును రక్షకము కానియప్పుడు తానురక్షకుడై)
ఇది అశరణ్యతరణ్యత్వకార్యము తామును తమకు రక్షకులుగారు, అన్యులును తమకు రక్ష
కులుగారు అని చెయ్యిజారివిడిచినసమయందు తాను రక్షకుడగుట- ౨ “అశరణ్యుల ఆశ్ర
యింప నిలిచియున్న వాఁడగుటచే గదా (సాందీపినీపుత్రుని, వైదికునిపుత్రులను తీసికొని
వచ్చినట్లుదుష్కరకార్యమును చేసియు వారియైవేక్షితములను నెరవేర్చియు) ఇది సత్యకామ
త్వకార్యము ౩ “మహాతపశ్శాలియొక్క పుత్రుడు పోయి తరంగములతో కూడుకున్న సము
ద్రమునీ వచ్చెను, నానిని” అనుచొప్పున చాలాకాలమై సముద్రము తీసికొనిపోయిన

అవర్కకు భుక్తు ధృవపదమ్బోలే, పణ్ణిలాతవన్త్రైయు ముణ్ణా
క్కియుమ్,

సాద్విసీపుత్రనైయుమ్, ౧ “విజ్ఞానకత్తేమాజ్ఞానీంద్ర పీత్యైకతై నాల్వరైయుమ్” ఎన్నిటప
డియేజని తపోతే ౨ “ఎన్నుడైయ మనైవికాతిల్ మక్కితైప్పయ త్తలుమ్కాణాల్” ఎన్నిటపడి
యే పెన్ద్రుతాయుమ్ దర్శిక్కుప్పెతాతపడి నాయ్చిమార్ తజ్జల్ స్వాతన్త్ర్యతై యత్తైప్పి
క్కు, ౩ “తప్పినపిత్తైకతై” ఎన్నిటపడియే కైతిప్పిపోయ్ * శుడర్గాలియాయ్ చిన్త తన్నుడై
చొత్తియి లేకడన్ద వైదికన్దుత్రైకతైయుమ్, ౪ “ఉయవురువేగిడుత్తాన్” ఎన్దుమ్, ౫ “ఉడ
లాడుజ్ఞానకొడు త్తపనై” ఎన్దుజ్ఞానకొడుదేయే, అవ్వనరూపజ్జోడేమిట్టుకొండువన్దు కొడు
త్తాప్పోలే, దుమ్మరన్దులైచ్చెయ్ తుమ్ అశ్రితర కేషీతన్దు త్తైక్కుట్టుకొడు ౬ ‘అశ్రితరక్షణ
వివయోమనోరథఃకామః, యోఽప్రతిహతోభవతీతి సత్యకామః’ ఎన్నిటసత్యకామ నాకైయాలే
యితే ౭ ‘సత్యకామనాకైయావతు - సాద్విసీపుత్రనై కొండువన్దుపోలే సకలాకేషీతిభ
ళుమ్ ముడిక్కువల్లనాకై’ ఎన్దుతే నన్దువిన్ద్రువీతిపిన్దై ధట్టర త్తైత్తైత్తయ్ త్తైలేయర్చిచ్చె
య్తత (అవర్కకు భుక్తు ధృవపదమ్బోలే పణ్ణిలాతవన్త్రైయు ముణ్ణాక్కియుమ్) ఇతు - స
త్యసజ్జల్వత్వకార్యమ్ ఉత్తానపాదపుత్రనాన ధృవనకున్దు స్వర్గల్పనడైయ ఉర్ధ్వావధియలే
అపూర్వమాయిరుపప్తోరపదమ్ కల్పిత్తుకొండుత్తాప్పోలే, అశ్రితరక్కు-పణ్ణిలాతవన్త్రైయుమ్
జ్ఞాన్కుకొడు - అపూర్వభోగ్యజ్ఞై సృష్టిక్కువల్ల అమోఘసంకల్పనాకైయాలేయితే
౮ ‘సత్యసజ్జల్వనాకైయావతు-ధృవపదమ్బోలే పణ్ణిలాతవన్త్రైయుమ్ ముణ్ణాక్కువల్లనాకై’ ఎన్దు

వారలకు ధృవపదమునలె మున్ను లేనివానిం బుట్టించియు,

సాందీపినీపుత్రునిని, ౧ “నూతికాగృహమందే చనిపోయిన బిడ్డలకలుగురినిని” అనుచొప్పన పు
ట్టినపుడే ౨ “నాయుక్కుభార్య ప్రియమైనసంతానములను కినియు కానదాయెను” అనుచొప్పన
కన్నతల్లియు చూడలభించియట్లు దేవేరులు తమస్వాతంత్ర్యముచేరప్పించగా ౩ “తప్పిపోయిన
పిల్లలను” అనుచొప్పన చేయి జూరిపోయి * జ్యోతిర్మయమైయున్న తనవిభూతీయందున్న వై
దికపుత్రులను ౪ “అయాయరూపములతోనేయిచ్చెను” అనియు ౫ “శరీరములతోకూడ తెచ్చియిచ్చి
నవానిని” అనియు ౬ జెప్పమన్న చొప్పన ఆయారూపములతోకూడ తిరిగియు తెచ్చియిచ్చి
నట్లు, దుమ్మరకార్యములుచేసియు అశ్రితులఅకేషీతములను నెరవేర్చుట - ౭ ‘అశ్రితులంత్రు
వివయమైన మనోరథము కామము, అది వ్యర్థముకానిది కాబట్టి సత్యకామడు’ అనుస
త్యకామడాటచేగదా. ౮ ‘సత్యకామడాట యనగా- సాందీపినీపుత్రునిం తెచ్చినట్లు సకలాకే
షీతములను సాధించక త్తుడగుట,’ అనిగదా నడువిలో తిరువీధిపిల్లలభట్టరు త్తైత్తైత్తయమంద్దు
ఆనతిచ్చినది (వారలకు ధృవపదమునలె మున్ను లేనివానిం బుట్టించియు) ఇది సత్యసంకల్పత్వ
కార్యము ఉత్తానపాదపుత్రుడైన ధృవునకు స్వర్గముయొక్కపైపాద్దులొకపూర్వముగానుండునొ
కస్థానమును కల్పించి యిచ్చినట్లు అశ్రితులభుమునుపులేనివానిని కలుగజేయుట, అపూర్వభోగ్య
ములనుసృజింప క త్తుడైన యమోఘసంకల్పడాటచేగదా ౯ “సత్యసంకల్పడాటయనగా-ధృ
వపదమువలెమున్ను లేనివానినికూడ సృజింప కత్తిగలవాడగుట” అని దీనినికూడ భట్టరు తామే

అన్దామ్స్వమ్ తాన్దామ్ వినియోగమ్ కొణ్ణాప్పలే యిరుక్క, తన్నైయుమ్, అన్నుడై మైయైయుమ్ వట్టణ్ణి, అవర్ కళ్ తా ర్యమ్ తలైక్కట్టినాల్, తాన్ కృతకృత్యనాయ్, తాన్ శైయత నన్నై కళోన్దైయుమ్ నిన్ యాతే అవర్ కళ్ శైయత సుక్కుతలవ తైయే నిన్ త్తు.

తువుమ్ భట్టర్ తామేయరుళిచ్చయ్ తారితే (తన్దామ్స్వమ్ తాన్దామ్ వినియోగక్కోణ్ణాప్పలే యిరుక్క తన్నైయుమ్ తన్నుడై మైయైయుమ్ వట్టణ్ణి) ఇతు - బౌదాధర్యకార్యమ్ "ఎరదస కలమేతత్సంశితార్థంచకర్థ" ఎన్నిటపడియే తజ్జుళుడై మైయైత్తాజ్జో వినియోగక్కోళ్ళు మాప్పలే వినియోగక్కోళ్ళలామ్మడి అత్తాత్తీయన్దై అశితర్ క్కుక్కొడుక్కిటతు - కొడుత్తో మెన్ను మభి మానమ్ తన్నైజ్జిల్లాతపడియాకవుమ్, కొళ్ళుమవర్ కళుక్కు ప్రతుప్వకారన్దేడి శ్లాఘల్ పడ వేజ్జాతపడియాకవుమ్ కొడుక్కుమ్ పరమెదార నాక్రయాలేయితే (అవర్ కళ్ కార్యమ్ తలై క్కుట్టినాల్, తాన్ కృతకృత్యనాయ్) ఇతు - కృతిత్వకార్యమ్ అశితర్ కార్యన్దై క్కుట్టినాల్, అవర్ కళ్ కృతకృత్యరాక్రయన్దై, "అభిషిచ్చుచలజ్ఞాయామ్" ఇత్తాదిపడియే తాన్ కృతకృత్యనాకిట - అశితర్ క్షణమ్ శ్లాఘల్, వేఱుతన్న తాయిరుక్కుమ్ స్వభావ త్తాలేయితే కృతియావతు అశితరుడై వక్షేతమ్ పుర్ణమానాల్, తాన్ కృతకృత్య నాక్ర' ఎన్నితే భట్టరుమరుళిచ్చయ్ తతు (తాన్ శైయత నన్నై కళోన్దైయుమ్ నిన్ యాతే అవ ర్ కళ్ శైయత సుక్కుతలవ తైయేనిన్దై) ఇతు - కృతజ్ఞతాకార్యమ్ తక్షణత్తిలే యొరు శర ణోక్తిముతలానసుకృతలేశ తై ప్పణ్ణినాల్, అవర్ కళుక్కుత్తాన్ ఎల్లానన్దై కళుజ్జాయ్ తాలుమ్ అవ

తమతమసాత్తును తాము వినియోగించుకొనునట్లుండ, తనను తనయొక్కదానిని వినియోగించి, వారలకార్యము కొనసాగిన చో, తాను కృతకృత్యుడై, తాను చేసినమంచి నెకదానినై నను తలంపక వారుచేసిన సుకృతలేశమునే తలంచి,

సెలవిచ్చినారుగదా (తమతమసాత్తును తామే వినియోగించినతీరుగానుండగా తనను తనసాత్తును ప్రకాశింపజేసి) ఇది యౌదాధర్యకార్యము "ఒవరదుడా! ఈ సకలంబును అశ్రితులకొఱకై చేసితివి" అనుచొప్పన తమసాత్తును తామువినియోగము గొనునట్లు, వినియోగము గొనఁదగి నట్లు అత్తాత్తీయములను అశ్రితులకు ఇచ్చుట - ఇచ్చినా మను నభిమానము తనమనంబునలేనట్లును స్వీకరించెడివారికి ప్రతుప్వకారమును చెదక్రీకమపడ నక్కరలేనట్లును ఇచ్చు పరమె దారుడగుటచేకదా (వారలకార్యము కొనసాగినచో తాను కృతకృత్యుడై) ఇది కృతిత్వ కార్యము-అశ్రితుల కార్యము ముగించినచో వారలు కృతకృత్యులగుటకాక, "అలంకయం దభిషేకముచేసి" అనుచొప్పన తాను కృతకృత్యుడగుట - అశ్రితర్ క్షణము లభించిన యొడల ఫలము తనదైయుండు స్వభావముచేతనేగదా కృతియనఁగా-అశ్రితులయొక్క అపేక్షితము పుర్ణమైతే తానుకృతకృత్యుడగుట, అనిగదా భట్టరు ఆనతిచ్చినది (తాను చేసిన మంచి నొకదానినైననుతలంపక వారుచేసినసుకృతలేశమునేతలంచి) ఇదికృతజ్ఞతాకార్యము తనవిషయ మున నొకేశరణోక్తి మొదలైనసుకృతలేశమును చేసినచో, వారలకు తానుఅన్నియుపకారముల

అనాదికాలమ్ వాసితజ్ఞశానరసజ్ఞలై మఱకుమ్మడి యెల్లాదశై
యలుమ్ ఇనియనాయ్, భార్యాపుత్రరక్షణ్ కుశ్మణ్డలై కాణా
క్కణ్ణిట్టిరుక్కుమ్ పురుషన్ పోలే, అవరకళ్ కుశ్మణ్డలై త్తిరు
త్తాల్ నినైయాతే, కుశ్మణ్డలై ప్పెరియపిరాట్టియార్
కాట్టినాలుమ్ అవళోడేమఱుతలిత్తు త్తిణ్ణియనాయ్ నిన్దు రక్షిత్తు,

దీర్ఘయైయుమ్ నినైయాతే అవరకళ్ శైయతిసుకృతలవ తైయై నినైత్తిరుక్కుఱు - శైయతి
నన్దియతీయుమపనాక్తయాలేయితే శైతజ్ఞనాక్తయాలకు - ఆశ్రితరుడైయ సుకృతలవ
తైయైయుమ్ మేనినైత్తు, తాణ్ శైయతినన్దైకగొమ్మమ్ పారాతేయరుక్మై' ఎన్దితువుమ్ భట్టర
క్షిచ్చెయ్తార్ (అనాదికాలమ్ వాసితజ్ఞశానరసజ్ఞలై మఱకుమ్మడి యెల్లాదశైయలుమ్ ఇని
యనాయ్) ఇతు - మాధుర్యకార్యమ్ అనాదికాలమ్ పిడిత్తు కొల్లన్దిక్కిడక్కిఱు ప్రాకృత
విషయరసజ్ఞలై విస్మరిక్కుమ్మడి సర్వవస్థయలు మినియనాఱిఱు - ౨ "సర్వరసః"
ఎన్దిఱపడియై నిరతిశయ భోగ్యనాయిరుక్మైయాలే యితే (భార్యాపుత్రాదికళ్ కుశ్మణ్డలై
క్కాణాక్కణ్ణిట్టిరుక్కుమ్ పురుషన్ పోలే, అవరకళ్ కుశ్మణ్డలై త్తిరువుళ్ళైతేనినైయాతే) ఇ
తు. చాతుర్యకార్యమ్ భార్యాపుత్రాదికళోడే కూడినన్దిచ్చునొరుపుక, అవరకళ్ శైయ
తి కుశ్మణ్డలైక్కిణ్డిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ కాణానైపోలేయరుక్కుమాపోలే, ఆశ్రితశై
యతకుశ్మణ్డలైక్కిణ్డిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ తిరువుళ్ళైతేనినైయాతిరుక్కిఱు - ఆశ్రితదోషజ్ఞ
లై త్తిరియతిపడిమత్తైక్కివల్లచతురనాక్తయాలేయితే (కుశ్మణ్డలై ప్పెరియపిరాట్టియార్ కా
ట్టినాలుమవళోడేమఱుతలిత్తు త్తిణ్ణియనాయ్ నిన్దు రక్షిత్తు) ఇతు - సైర్యకార్యమ్ శొన్నతుశైయ్య

అనాదికాలము వాసితములైన రసములను మఱచునట్లుల నన్ని
దశలయందును భోగ్యుడై, భార్యాపుత్రులదోషములను చూ
డనిచూపుంచియుండు పురుషునివలె, వారలదోషములను దివ్య
చిత్తముచే తలంచక, దోషములను పెద్దదేనిచూపినను ఆమె
తో నెదురుపలికి నిశ్చలుడై నిలిచి రక్షించి,

నుచేసినను వాని నొకదానినైనను తలంచక వారలు చేసిన సుకృతలేశమునే తలంచుట - చేసిన
యుపకారమును గురెఱుగువాడగుట చేతగదా శైతజ్ఞుడైటయనగా - ఆశ్రితులయొక్క సు
కృతలేశమునమాత్రమేతిలించి తానుచేసినయుపకారమును దేనినిచూడకుండుట" అని యిదియైను
భట్టరు ఆనతిచ్చిరి (అనాదికాలము వాసితములయిన రసములను మఱచునట్లు అన్నిదశల
యందును భోగ్యుడై) ఇది మాధుర్యకార్యము. అనాదికాలమునండి అంటియున్న ప్రాకృతవిష
యరసములను మఱచునట్లు సర్వావస్థలయందును భోగ్యుడగుట - ౨ "సర్వరసః" అనుచొప్పున
నిరతిశయ భోగ్యుడైయుండుట చేగదా (భార్యాపుత్రాదులదోషములను చూడనిచూపుంచియుం
డుపురుషునివలె వారలదోషములను దివ్యచిత్తముచే తలంపక) ఇదిచాతుర్యకార్యము భార్యాపు
త్రాదులతో కూడినన్దిచ్చునొక పురుషుడు వారుచేయుతప్పలను చూచుచున్నప్పటికీ చూడ
నివానివలె నుండునట్లు, ఆశ్రితులుచేసిన దోషములను చూచియున్నప్పటికీ దివ్యచిత్తముచే తి
లంపకుండుట, ఆశ్రితదోషములను తెలియకుండునట్లు ఆచ్ఛాదించదగినచతురమగుట చేగదా (దో
షములను పెద్దదేని చూపించినను ఆమెతో నెదురుపలికి నిశ్చలుడై నిలిచి రక్షించి) ఇది

కామినియుడై య వట్టుక్కుకక్కుమ్ కాముకనై పోవులే, అవర్
కళో దోషజ్ఞులై భోగ్యమాకక్కొండ్లు, అవర్ కళో పక్కల్ కరణ
త్రయత్రాలుమ్ శెప్పియనాయ్, పిరిన్దాల్, అవర్ కళో వ్యసనమ్
కుళప్పడియెన్ను మ్మడితానీడుపట్టు,

వేణుమ్మడితనక్కిభిమత్రెయాయ్ చేతనర్ మన్ గొడై పొటుప్పిత్తుచ్చెరి విడుమ్ పెరియ పిరాట్టయా
ర్, “తామరైయాళాకలుమళితకురై మ్మ మేల్” ఎన్నిఱపడియేమన్ గొడై కాట్టి నాలుమ్, “ఎ
న్నడియారతు శెయ్యార్ శెయ్ తా శోనన్తు శెయ్ తార్” ఎన్టు అవరోడేమటుతలైన్తు నిశ్చలనా
య్ నిన్దురిక్కిరతు. స్థిరస్వభావనాకై యాలేయి తే (కామినియుడై యవట్టుక్కుకక్కుమ్ కా
ముకనై పోవులే, అవర్ కళో దోషజ్ఞులై భోగ్యమాకక్కొండ్లు) ఇతు-ప్రణయిత్వకార్యమ్ కామిని
విషయత్తొల్ ప్రావణ్యత్తాలే యవళుడమ్మిలమ్మైక్కి విరుమ్మమ్ కాముకనై పోవులే, ఆశ్రితిరావ
ర్ కళుడై య ప్రకృతిగమ్మన్దాదిదోషజ్ఞులై భోగ్యమాకక్కొండ్లు కిఱతు-పరమప్రణయియాకై యాలే
యి తే (అవర్ కళో పక్కల్ కరణత్రయత్రాలుమ్ శెప్పియనాయ్) ఇతు-ఆర్జవకార్యమ్ మనోనా
క్కాయజ్ఞో మూనిలమ్ శెవైక్కిడరాయిరుమ్మ మవర్ కళో పక్కలిలే, నీతణామేడుకళిలే విరి
కాలేనీరేన్ద్రునావై పోవులే, తన్నై యమైత్తు, త్రివిధకరణజ్ఞాలుమ్ శెప్పియనాయ్ పోవునకిఱ
తు - ఋజుస్వభావనాకై యాలేయి తే (పిరిన్దాల్ అవర్ కళో వ్యసనమ్ కుళప్పడియెన్ను మ్మడి
తానీడుపట్టు) ఇతు-మార్దవకార్యమ్ ³ “ఊర్ధ్వం మాసాన్న జీవిష్యే” ఎన్టాల్ ^౪ “నజీవేయంక్ష
ణమసి” ఎన్నిఱపడియే, తన్నై పిరిన్దాల్ ఆశ్రితర్ పదుమ్ వ్యసనమ్ కడల్ పోన్టు తకావ్యసన

కామినియొక్క ముఱికిని ప్రేమించు కాముకునివలె వారలదోష
ములను భోగ్యముగాఁగొని, వారిప్రక్కను మూఁడుకరణముల
చేతను ఋజువై, విశ్లేషించినచో వారలవ్యసనము గోష్ఠద
మనుచొప్పున తాననుతపించి,

స్థైర్యకార్యము చెప్పినది చేయవలసినట్లు తనకిష్టురాలై చేతనులదోషములను త్రిమింపఁజేసి
చేర్చిడి శ్రీదేవిగారు “శ్రీదేవిగారుకూడ దోషములనుగడించినను” అనుచొప్పున దోష
ములను కనుపరచినను ¹ “నాదాసులు అనిచేయరు, చేసిరేని మంచియేచెసిరి” అని ఆమె
తో ప్రతిఫలించి నిశ్చలుండై యుండి రక్షించునది, స్థిరస్వభావుఁడౌటచేగదా (కామిని
యొక్క ముఱికిని ప్రేమించు కాముకుడువలె వారలదోషములను భోగ్యముగాఁగొని) ఇది ప్రణయి
త్వకార్యము కామినియొడ శ్రీతిచే నామేశ్వరీరములోని ముఱికిని ప్రేమించు కాముకునివలె ఆశ్రి
తులయొక్క ప్రకృతినబంధాది దోషములను భోగ్యముగాఁగొనుట-పరమప్రణయి యౌటచేగదా
(వారిప్రక్కను మూఁడుకరణములచేతను ఋజువై) ఇది ఆర్జవకార్యము మనోనాక్కాయములు
మూడింటను ఆర్జవము చేరియుండువారియొడ నీయొక్కని మెరక ప్రదేశములలో నుపాయముచే
నీరెక్కించువారివలె తనను అమర్చి మూఁడువిధములైనకరణములచేతను ఋజువైయుండుట-ఋ
జుస్వభావుఁడగుటచేగదా (విశ్లేషించినచో వారలవ్యసనము గోష్ఠదమనుచొప్పున తాననుతపించి)
ఇది మార్దవకార్యము ² “మానముకం కైపైనజీవించును” అంటే ^౩ “ఒకక్షణమైనను జీవించును” అను
చొప్పున తననెడఁబాసినచో నాశ్రితులుపదువ్యసనము సముద్రమువంటి తనవ్యసనమునకు గోష్ఠద

అవర్కకుక్కుప్పాక్షాక త్తన్నైత్తామిట్టై, అవర్కకుక్కు క్కట్టై
 వునుడిక్కవుమామ్మడి యెళియనాయ్, అన్న్జిత్తకమ్మక్కు త్తాయి
 రణ్ణి, మున్నుణైక్కన్జైయుమ్, పుల్లిడవద్దవర్కక్కైయుమ్, కొమ్మి
 లుమ్ కుళిమ్మిలు మేఱుమాహోలే, పెరియపిరాట్టియార్తైయు
 సూరికక్కైయుమ్ విట్టున్నేహిత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్

త్తుక్కుఒరుకుళప్పడిమాత్రి మెన్నుమ్మడితాక్కైళిప్పడుకిఱుతు-ఆక్రితవిరవామ్మొలుక్కిమాట్టాత మె
 న్నైయూలేయితే (అవర్కకుక్కుప్పాక్షాక త్తన్నైత్తామిట్టై) ఇతు-సౌశీల్యకార్యమ్ జన్మాదిక
 భాల్ తల్లియిరాయరుక్కునునర్కకుక్కు అనుకూలమాక సర్వేశ్వరక సర్వోత్కృష్టనాన త
 న్నైత్తామిడుకిఱుతు శీలవత్తైయూలేయితే (అవర్కకుక్కు క్కట్టైవునుడిక్కువుమామ్మడియెళియ
 నాయ్) ఇతు-సౌలభ్యకార్యమ్ అవతారగ్గైయి లేనవనీతచార్యవాజ్ఞతైలే, “కైక్కినవార్ త్త
 డిప్ప” ఎన్జిఱపడియే, యశోదాదికుక్కు క్కట్టైవునుడిక్కువుమామ్మడి యెళియనాయ్ మ్మతు-
 * ఎళివరుమియల్విననాకైయూలేయితే (అన్న్జిత్తకమ్మక్కు త్తాయిరణ్ణిమున్నుణైక్కన్జైయుమ్, పుల్లి
 డవద్దవర్కక్కైయుమ్, కొమ్మిలుమ్ కుళిమ్మిలు మేఱుమాహోలే, పెరియపిరాట్టి యార్తైయుమ్ సూ
 రికక్కైయుమ్ విట్టున్నేహిత్తుక్కొణ్ణుపోరుమ్) ఇతు-వాత్సల్యకార్యమ్ అత్తనాక పెద్దెల్లకమ్మక్కుత్తా
 యానసమవిరణ్ణి, మున్నుతాక్ స్నేహిత్తుక్కొణ్ణుపోర్ద మున్నుణైక్కన్జైయుమ్, తనకుక్కుభోగ్యమా
 నపుల్లిడవద్దవర్కక్కైయుముట్టడ మాళిక్కొమ్మిలే కోత్తైడుప్పతు, కుళిమ్మాలే మితిప్పతామాహో
 లే, పరిరమ్మకాదిభోగ్యోపకారికైయాన పెరియపిరాట్టియార్తైయుమ్, మున్ను స్నేహవిషయమా
 యోహ్సన్ద నిత్యసూరికక్కైయుమ్ తల్లివిట్టు, ఇన్ద్రాశ్రయ త్తివివర్కక్కై స్నేహిత్తుక్కొణ్ణు పోరుకిఱ
 తు-వత్సలనాకైయూలేయితే

వారలకనుకూలముగా తననువారలతో చేర్చి, వారికికట్టనుకొట్ట
 నునొనట్లునులభుడై, అప్పజీనినదూడనుతల్లికనికరించిముందీనిన
 దూడను గడ్డివేయువారలను కొమ్ములచేతను డెక్కలచేతను త్రో
 యునట్లు, శ్రీదేవిని నిత్యసూరులనువిడిచి స్నేహము చేసికొనిపోవును

మాత్రమనునట్లు తానుకేరపడుట-ఆశ్రితవిరహము సహింపనివార్దపము చేతనేగదా (వారలకనుకూ
 లముగా తననువారలతోచేర్చి) ఇది సౌశీల్యకార్యము జన్మాదులచేఁ దిక్కువగానుండువారలకు అను
 కూలముగా సర్వేశ్వరుడు సర్వోత్కృష్టదైవతనను వారలతోచేర్చికొనుట- సౌశీల్యమనుగుణముచే
 తనేగదా (వారలకుకట్టను కొట్టును నొనట్లునులభుడై) ఇది సౌలభ్యకార్యము అవతారదశయంబు
 నవనీతచార్యవాజ్ఞముచేఁ గట్టిగాకట్టికొట్టగా” అనునట్లునుశోదాదులకుకట్టనుకొట్టను నొనట్లు
 నులభుడగుట- * సౌలభ్యము స్వభావముగ గలవాఁడగుటచేకదా (అప్పజీనినదూడను తల్లికనిక
 రించి మునుపటియాతదూడను, గడ్డివేయవచ్చినవారలను, కొమ్ములచేతను డెక్కలచేతను త్రోయు
 నట్లు, శ్రీదేవిని నిత్యసూరులనువిడిచి స్నేహము చేసికొనిపోవును) ఇదివాత్సల్యకార్యము అప్పడు
 తానుకనినదూడకు తల్లియైన గోవుకనికరించిమున్నుతానుప్రేమించుచు వచ్చినముందరి యీతదూ
 డను, తనకు భోగ్యమయినగడ్డి నిడవచ్చినవారినింగూడ విడువక కొమ్ములతోగుచ్చి గొత్తుటయు,
 డెక్కలతో మట్టుటయు చేయునట్లు, ఆలింగనాదిభోగ్యోపకారకురాలైన శ్రీదేవిగారిని, మునుపు
 స్నేహమునకు విషయమైన నిత్యసూరులను త్రోసివిడిచి, ఇపుడాశ్రయించిన వీరలను ప్రేమించు
 కొనిపోవుట వత్సలుడుగుటచే గదా.

౧౧. ఇవనే సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతః

౧౧ ఆక, (జ్ఞానశక్త్యాదికల్యాణగుణగణభూషితనాయ) ఎన్నతై విస్తరేణోపపాదితారాయ్ నిష్టార్ కీర్త, అనంతరమ్, (సకలజగత్సర్వస్థితి సంహరకర్తారాయ) ఎన్నతై విస్తరేణోపపాదితాకవు పక్రమిక్కితార్ (ఇవనే సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతః) ఎన్న

ఇవనెన్న, కీర్తించున్న విలక్షణస్వరూపగుణ విష్ణునాన విశ్వరనైపరామర్శిక్రియతు అవ ధారణత్వలే-జగత్కారణత్వత్తినుడైయ అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదమృణ్ణుఁటతు వేదాంతత్తిలే ౧ “స దేవసో మ్యేదమగ్రమాసీత్” ఎన్న ఛాన్దోగ్యత్తిలుమ్, ౨ “బ్రహ్మవాఇద మేక మేవాగ్రఆసీత్” ఎన్న, వాజసనేయక త్తిలుమ్, ౩ “ఆత్మవాఇద మేక ఏవాగ్రఆసీత్” ఎన్న, ఐతిరేయక త్తిలుమ్, సద్రుహత్త రూప సామాన్యశబ్దభాతే శీల్యపట్ట కారణమిన్న వేతెన్న మాకాక్షియలే గతిసామాన్యన్యాయ త్తాతే ౪ “ఏకో హవై నారాయణఆసీత్” ఎన్న, మహాపనిషత్తిలే విశేషిక్రపట్ట నారాయణనే జగత్కారణభూతనాక నిశ్చయిత్తిరుక్కుమ్ పరమవైదికరాక్తయాలే (ఇవనే) ఎన్న సావధారణమకవరయిచ్చెయ్ కేటార్ (సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతః) ఎన్న తు, సమష్టివ్యప్తిరూప సమస్తకార్యజ్ఞకుక్కుమ్ కారణభూతనైపపడి. ఇత్తల్-సమన్వయముమ్, అవిరోధముమ్, సాధనముమ్, ఫలముమాకిఱ వర్ధచతుష్టయత్తైయుమ్ అడైవే ప్రతిపాదిక్కిఱ వుత్తిరమిమాంసైయిల్ అధ్యాయచతుష్టయ త్తిలుమ్ వైత్యుక్తిగ్నా, ౫ “అథాతో బ్రహ్మజిజ్ఞాసా” ఎన్న, జిజ్ఞాస్యమాక చ్చొల్ల పట్టబ్రహ్మత్తుక్కు లక్షణమాక ౬ “జన్మాద్యస్యయతః” ఎన్న, జగత్కారణత్వత్తైచ్చొల్లి, అతిను

౧౧. ఇతిండై సకలజగమునకును కారణభూతుడు.

౧౧ కాగా జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణగణభూషితుడై అనుదానిని విస్తారముగా నుపపాదించినవారై వెనుక, అనంతరము (సకలజగత్సర్వస్థితి సంహరకర్తయై) అనుదానిని విస్తారముగా నుపపాదించుటకై యుపక్రముంచిరి (ఇతండై సకలజగమునకును కారణభూతుడు) అని

ఇతండని వెనుక చెప్పిన విలక్షణస్వరూపగుణవిష్ణుడైన ఈశ్వరునిపరామర్శించునది అవధారణము (ఏఅనుదాని) చే జగత్తునకు కారణమాటయొక్క అన్యయోగవ్యవచ్ఛేదము (ఇతరులకు లేదనుట) చేయఁబడుచున్నది. వేదాంతమందు- ౧ “ఓసామ్యుడా! సృష్టికిముందిది సత్తుగానే యుండెను” అని ఛాన్దోగ్యమందును ౨ “సృష్టికిముందు ఇది యేకమైన బ్రహ్మముగానే యుండెను” అని వాజసనేయక (బృహదారణ్య)మందును ౩ “సృష్టికిముందు ఈయొక్కడైన ఆత్మయై యుండెను” అని ఐతిరేయకమందును సత్తు, బ్రహ్మము, ఆత్మయ నేడి సామాన్యశబ్దముల చేఁ జెప్పఁడిన కారణమస్తువు ఏదియను నా కాంత్యయందు గతిసామాన్యన్యాయము చే, ౪ “ఒకడె నారాయణుడుండెను” అని మహాపనిషత్తునందు విశేషించబడిన నారాయణుడె జగత్కారణభూతుడుగా నిశ్చయించియుండుప్రమ వైదికులగుట చే నితడేయని సావధారణముగా నానతిచ్చుచున్నారు (సకలజగమునకు కారణభూతుడు) అనినది సమష్టివ్యప్తిరూపమైన సమస్తకార్యములకును కారణభూతుడనుట దీనిచే సమన్వయము, అవిరోధము, సాధనము, ఫలము ననుసర్గ చతుష్టయమును క్రమముగా ప్రతిపాదించు సత్తరమిమాంసయందు అధ్యాయచతుష్టయములొను ౫ “ఇకనీ కారణముచే బ్రహ్మజిజ్ఞాసంచేయవలసినది” అని తెలిసికొనదగినదిగాఁ జెప్పఁబడిన బ్రహ్మమునకు లక్షణముగా ౬ “ఈ ప్రపంచముయొక్క జన్మాదులు ఎవనివలననా” అని జగత్కారణత్వమును చెప్పి,

౧౨ శిలర్ పరమాణువై కారణమెన్టార్ కల్

౧౩. పరమాణువిల్ ప్రమాణమిల్లామై యాలుమ్, శ్రుతివిరోధతా
లుమ్, అతు శేరాతు

దైయ అయోగాన్యయోగవ్యవచ్ఛేదముఖతా లే జగత్కారణవస్తుప్రతిపాదక సకలవేదాన్తవాక్యజ్ఞకు
క్తుమ్ బ్రహ్మణిసమ్యగన్వయతై ప్రతిపాదితప్రథమాధ్యాయ త్రిలర్థతై యరుళిచ్చెయ్తారాయిల్లు

౧౨ అవిరోధప్రతిపాదకమాన ద్వితీయాధ్యాయ త్విత్పడియే బ్రహ్మకారణత్వవిరోధియాన
పరమాణు కారణవాదిక తై నిరాకరిక్కితార్ (శిలర్ పరమాణువై కారణమెన్టార్ కల్) ఎత్తుడుడజ్జే

శిలర్మై-భౌద్ధార్థ వై శేషికాదికతైచ్చిల్లుకిఱతు ఇతిల్ బౌద్ధార్థ తర్కు శేవలపర
మాణుక్కు శే జగత్కారణమాక మతమాయిరుక్కుమ్ వై శేషికాదికకుక్కు పరమాణుక్కులుపా
దానకారణమాయ్, అనుమానకేశ్వరక్ నిమిత్తకారణమాక మతమాయిరుక్కుమ్ ఇవర్ కళిల్
బౌద్ధవై శేషికాదికల్, పార్థివావృత్తైజసనాయవీయజ్జతైత్తు, పరమాణుక్కుల్ చతుర్విధమాక
క్కిల్లువర్ కల్ ఆర్హతర్, ఏకరూపమాక కొళ్ళువర్ కల్ ఇజ్జనే శిలవిశేషజ్జకుణ్డానాలుమ్
పరమాణుకారణత్వోక్తార్ మెల్లాయి మొత్తిరుక్కెయాలే, శిలర్మై, సముచ్చిత్యోపాదానమృ
ణ్ణకితార్

౧౩ ఇవర్ కల్, మహీమహీధరాది సకలకార్యజ్ఞకుమ్ పరమాణుపరిణామమెన్టితే
శొల్లువతు అద్వతత్వతై నిరాకరిక్కితార్ (పరమాణువిల్ ప్రమాణమిల్లావైయాలుమ్, శ్రుతివిరోధ
తాలుమతు శేరాతు) ఎత్తు

౧౨. కొందరు పరమాణువును కారణమనినారు.

౧౩ పరమాణువునందు ప్రమాణము లేకపోవుట చేతను, శ్రుతివిరో
ధముచేతను నదియొప్పుదు

దానియొక్క అయోగాన్య యోగవ్యవచ్ఛేదముఖముచే జగత్తునకు కారణమైనవస్తువును ప్రతిపా
దించెడి సకలవేదాంత వాక్యములకును బ్రహ్మయందలి చక్రినియన్వయమును ప్రతిపాదించిన
ప్రథమాధ్యాయమందలి యర్థమును సెలవిచ్చినవారైరి

౧౨- అవిరోధమును తెలియజేసెడి ద్వితీయాధ్యాయపు రీతిని బ్రహ్మకారణత్వవిరోధి
యైన పరమాణు కారణవాదులను నిరసించుచున్నారు (కొందరు పరమాణువును కారణమని
నారు) అని మొదలుచెట్టి.

కొందరు-అని భౌద్ధులు, జైనలు, వైశేషికులు మొదలగువారిని చెప్పట ఇందుభౌద్ధులకును
జైనులకును శేవలపరమాణువులే జగత్కారణముగ సమృత్తమైయుండును వైశేషికాదులకు క్షణ
మాణువులుపాదానకారణమై, అనుమానము చేసిద్ధించిన యీశ్వరుడు నిమిత్తకారణముగ మతమై
యుండును వీరిలో బౌద్ధవై శేషికాదులు పరమాణువులను పృథివి అప్పు తేజస్సు వాయువు వీని
సంబంధముచే నాల్గువిధములుగ స్వీకరింతురు జైనలు ఒక్కరూపముగ స్వీకరింతురు. ఇట్లు నే
కొన్ని విశేషములున్నను పరమాణువులు కారణము అనుదాని నంగీకరించుట యందరికిని సమృత్త
మగుటచే కొందరుఅని మొత్తముగ నెత్తుచున్నారు.

౧౩. వీరు భూహర్యతాది సకలకార్యంబులను పరమాణుపరిణామమని గదాచెప్పనది.
అపక్షమును నిరసించుచున్నారు (పరమాణువునందు ప్రమాణములేకపోవుట చేతను శ్రుతివిరో
ధముచేతను నది యొప్పుదు) అని.

౧౮ కాపిలప్రధానమ్ కారణమెన్ద్రాకళో

అతావతు-జగత్కారణతయ్యా అజీకరికృష్పడుకిఱ పరమాణుకల్లో ప్రత్యక్షసిద్ధమును నియే ఆగమసిద్ధమును నియే, అనుమానతాలే సాధిక్కుప్పార్గిలో, అతు ఆగమవిరుద్ధమాన వర్ధతై సాధిక్కుమాట్టామైయాలే అనుమానసిద్ధమును నియే యిరుక్కైయాలే, పరమాణుసద్భావ త్రిహారు ప్రమాణముమిట్టామైయాలము, ఈశ్వరనే జగత్కారణమెన్నిఱ శ్రుతిక్కు విరోధమాకైయాలము, పరమాణుకల్లో జగత్కారణమెన్నిఱవతు శేరాతెన్దై

౧౮ అనంతరమ్, జగత్తుక్కు ప్రకృతియేస్వతస్త్రికాగణమెన్ద్రాకళో అట్లుకిఱ కాపిలమతతై నిరాకరిక్కైక్కాక వత్తైయుత్తై పిక్కిఱ్ఱార్ (కాపిల ప్రధానమ్ కారణమెన్ద్రాకళో) ఎన్దు.

కాపిలరెన్నిఱతు-కపిలమతనిష్ఠరాన సాభ్యురై మృదాత్తికమాన ఘటత్తుక్కు మృద్ధౌ వ్యమేకారణమాకిఱాప్పోలే, సత్వరజస్తమోమయ సుఖదుఃఖమోహోత్తికమాన జగత్తుక్కుమగుణ త్రయజ్జళినుడైయ సామ్యరూపమాన ప్రధానమే స్వతస్త్రిమానకారణమ్ దధిభావేనపరిణమియా నిఱుక్కుమ్ పయస్సుక్కు అనన్యావేత్తుమాక ఆద్యపరిస్పందముదలాల పరిణామపరమృరై స్వత ఏవ కూడునాకాప్పోలేయుమ్, మేఘమిమ్ కమాయ్, ఏకరసమాయురక్కిఱ జలత్తుక్కు నాళికేర తాల చూత కపిత్థ నిమ్మత్తిన్త్రిణ్యాది విచిత్రరసరూపేణ పరిణామప్రవృత్తి కాణప్పడుగిఱాప్పోలే యుమ్, పరిణామస్పృహవమాయ్, ప్రతిసర్గావస్థైయిలో సదృశపరిణామముమాయురన్దప్రధానత్తు క్కు అనన్యాధిష్ఠితమాక వే సర్గావస్థైయిలో గుణవైషమ్యనిమిత్తమాన విచిత్రపరిణామజ్ఞూడుమా కైయాలే, ప్రకృతియేస్వతస్త్రిమాయ్కొన్డొ జగత్కారణమాకిఱతెన్దైతేయవర్కళోకొల్లవతు.

౧౮ కాపిలులు ప్రధానము కారణమనినారు

అనగా- జగత్కారణములుగా నంగీకరింపఁబడెడి పరమాణువులు ప్రత్యక్షసిద్ధములును ఆగమసిద్ధములును గాక యుండుటచేతను, అనుమానముచేసాధింపఁజూచితే, అది ఆగమవిరుద్ధార్థమును సాధింపనలవిలేనిదవుట ననుమానసిద్ధములుకూడ కాకయుండుటచేతను, పరమాణుసద్భావమందు ఒక్కప్రమాణులును లేకపోవుటచేతను, ఈశ్వరుడే జగత్కారణము అను శ్రుతికివిరోధమగుటచేతను, పరమాణువులు జగత్కారణము అనునది చేరిదనుట

౧౮ అనంతరము జగమునకుప్రకృతియే స్వతంత్రికారణమని చెప్పెడి కపిలమతమును నిరాకరించుటకుగాను దాని నెత్తుచున్నారు (కాపిలులుప్రధానము కారణమనినారు) అని

౧. కాపిలలనునది కపిలమతస్థలైనసాంఖ్యులను మృదాత్తికమైనఘటమునకు మృద్ధౌవ్యమే కారణమగునట్లు సత్వరజస్తమోమయ సుఖదుఃఖమోహోత్తికమైన జగత్తునకును గుణత్రయము యొక్క సామ్యరూపమైన ప్రధానమే స్వతంత్రమైనకారణము పెరుగుగఁబరిణమించు పాలునకు ఇతరము నపేక్షింపక మొదటికదలిక(వికరించుట) మొదలైనపరిణామపరంపర స్వయముగానే కూడునట్లును, మేఘముచేవిడువఁబడినదై ఒక్కరుచియ్యెయుండు జలమునకు కొబ్బరి, తాటి, మామిడి, వెలగ, వేఁప, చింత, మొదలగు ననేకరుచులుగ పరిణామప్రవృత్తి కానబడునట్లును, పరిణామస్పృహసమై, ప్రతిసృష్టియవస్థయందును సదృశపరిణామమైయుండిన ప్రధానమునకు ఇతరముచే నధిష్ఠింపబడకనే స్పృహింపమయమందు గుణవైషమ్యనిమిత్తమైన విచిత్రపరిణామముకూడుటచేతను, ప్రకృతియే స్వతంత్రమగుచు జగత్కారణమగుచున్నదని గదా వారు చెప్పటం

౧౫ ప్రధానమ్ అచేతనమాకై యాలుమ్, ఈశ్వరసద్విసియాతపోతు
పరిణమిక్కమాట్టా మైయాలుమ్, సృష్టిసంహారవ్యవస్థై కూడా
మైయాలుమ్, అతువుమ్ శేరాతు

౧౬. చేతననుమ్ కారణమాకమాట్టా

౧౫ అత్తై నిరాకరిక్కితార్ (ప్రధానమఅచేతనమాకైయాలుమ్) ఎన్ఱుత్తోడజ్జి

అతావతు-విచిత్రజగదాకారేణ పరిణమిక్కుమిడత్తిల్ ఇన్నపడిపరిణమిప్పొ మెన్ఱిరుక్కైళ్ళు
యోగ్యతైయిల్లాతపడి ప్రధానమ్ చైతన్యరహితమానవస్తువాకైయాలుమ్, “ప్రకృతింపురుషంచైవ
ప్రవిక్యాత్తేచ్ఛయాహరిః । ఖోభయామాన సంప్రాప్తే సర్గికారేవ్యయావ్యయా” ఎన్ఱిజపడియే,
ఈశ్వరసద్విసిత్తపోతోజ్జీయ పరిణమిక్కమాట్టా మైయాలుమ్, తదధిస్థానమెట్టియ పరిణమిక్కుమా
కిల్ సర్వకాలముమ్ సృష్టియేయాయ్చెల్లుము తోజ్జీయ సంహృతమాయ్ క్కిడక్కైయెన్నుమ
తు కూడామైయా లే, కాలభేదేనవరుకిణ సృష్టిసంహారవ్యవస్థై కూడామైయాలుమ్, ప్రధానమ్ కార
ణమెన్ఱిజవతువుమ్ శేరాత్తెన్ఱై (అదువుమ్) ఎన్ఱు పూర్వోక్త పరమాణుకారణవాదత్తై సముచ్చ
యిక్కిణతు.

౧౬ ఇప్పడి అచేతనమాన ప్రధానత్తై జగత్కారణమాకొళ్ళుక్కిణపత్తుత్తై నిరాకరిత్తివన
న్దరమ్, చేతననై జగత్కారణమాకొళ్ళుక్కిణ పాశుపతాదిమతత్తై నిరాకరిక్కిరార్. (చేతన
నుమ్ కారణమాకమాట్టా) ఎన్ఱు

౧౫. ప్రధాన మచేతనమగుటచేతను, ఈశ్వరుఁ డధిష్ఠించనిచో పరి
ణమింపలేకపోవుటచేతను, సృష్టిసంహారవ్యవస్థ కూడకపోవుట
చేతను, నదియును తగదు.

౧౬ చేతనుఁడును కారణముకాఁడు

౧౫ దానిని నిరసించుచున్నారు (ప్రధానము చేతనమగుటచేతను) అని మొదలుపెట్టి

అనఁగా-విచిత్రమైన జగదాకారముగ పరిణమించునపుడు ఈచోప్పున పరిణమించు
దము అనియుండుటకు యోగ్యత లేనియట్లు ప్రధానము చైతన్యరహితమైన వస్తువగుటచేతను,
“సర్వకాలము సమీపించుచుండగా తన యిచ్చచేతను భగవంతుడునికరించెడిప్రకృతిని వికర్షి
పని పురుషునిప్రవేశించి ఖోభింపఁజేసెనట” అనుచోప్పున ఈశ్వరుఁడధిష్ఠించినపుడు తక్కు పరిణ
మించలేకపోవుటచేతను, భగవదధిస్థానములేక పరిణమించునెడల సర్వకాలంబును సృష్టియే
యైయుండుట తక్కు సంహృతమైయుండుననుట కూడకపోవుటచే, కాలభేదముచేవచ్చు సృష్టి
సంహారవ్యవస్థకూడకపోవుటచేతను, ప్రధానముకారణమననదియును చేరదనుట. (అదియును)
అని మునుపు చెప్పిన పరమాణుకారణవాదమును సముచ్చయించుట.

౧౬ ఇట్లు అచేతనమైన ప్రధానమును జగత్కారణముగ స్వీకరించెడిపత్తుమును నిర
సించినపెనుక చేతనుని జగత్కారణముగఁగొను పాశుపతాదిమతమును నిరసించుచున్నారు.
(చేతనుఁడును కారణము కాదు) అని.

౧౭ కర్తృపరతస్త్వనుమాయ్, దుఃఖయుమా యిరుక్తేయాతే.

చ శబ్దతాతే-కీర్త్యన్నచచేతనత్వై సముచ్చయిక్కిఱుతు ఆగమనిర్దేశ్వరకానిమిత్తకారణ మెట్టుమి, అనుమానికేశ్వరకానిమిత్తకారణమెట్టుమి, పాశుపతవైశేషికాదికల్ సొల్లుకొలుద్రకే చేతనరిలేలవ్యతమనితే ౧ “హిరణ్యగర్భస్సమవర్తతాగ్రే” ఇత్యాదివాక్యబలైక్కిఱు, చేత నరిలేలవ్యతమనానబ్రహ్మవైయుమి జగత్కారణమాకచొల్లువారుముడ్డితే అనైయెల్లావల్లనై యుద్దిరుపుల్పమ్మల్లనై (చేతనమమి) ఎట్టుపాతువిలే యరిలిచ్చెయితతు. కారణమాకమాట్టానెట్టుతు-కారణమాకక్షమనల్లనెట్టుపడి

౧౭ ఎత్తాలేయెన్నవరులిచ్చెయికతార్ (కర్తృపరతస్త్వ)నుమాయ్) ఎట్టుతుడజ్జి

అతాపతు-అగమ్యుచితజ్ఞానశక్తికనాయ్కొల్లొ తాకనినై తపడియెన్నుష్టాయ్యక్షమన ల్లాతపడికర్తాధీననుమాయ్, ఆననియాయ్కొల్లొజగద్వ్యాపారత్తిలే మాళుక్కుయోగ్యతై యిల్లాతపడి దుఃఖయుమాయిరుక్తేయాతేయెనై ౨ “అపహతపాప్తా” ఎన్నిటపడియే అకర్తృ వశ్యనుమాయ్, ౩ “ఆనందమయః” ఎన్నిటపడియే నిరతిశయాననియుమాయిరుక్తుమవనుక్కితే అప్రతిపతజ్ఞానశక్తికనాయ్ మనఃప్రీతియోడేపణ్ణమి జగద్వ్యాపారజ్ఞాదువతు, ౪ “బ్రహ్మ ద్యాస్సకలాదేవామనుష్యోపశవస్తథా । విష్ణోర్దయామహవర్తమోహస్థతమసావృతాః ॥ ఆబ్రహ్మ స్తంబపర్వతాజగదన్తోర్వ్యవస్థితాః । ప్రాణినః కర్తృజనిత సంసారవశవర్తినః” ఎన్నిటపడియేకర్తృవశ్యనుమాయ్, ౫ “తతఃక్రోధపరితేనసంరక్తనయనైనచ । వామాభ్యుప్సఖాగ్రేణ ఛ

౧౭. కర్తృపరతంత్రుఁడునై, దుఃఖయునై యుండుటచేత.

చ శబ్దముచే-క్రిందచెప్పిన యచేతనమును సముచ్చయించునది ఆగమనిర్దేశుగు నీశ్వరుడు నిమిత్తకారణమనియు, అనుమానిర్దేశుగు నీశ్వరుడు నిమిత్తకారణమనియు, పాశుపత వైశేషికాదులు చెప్పెడి రుద్రుడు చేతనులలోనొక్కరుడుగదా ౧ “మొదట హిరణ్యగర్భుడుండెను” ఇత్యాదివాక్యములనుపట్టి చేతనులలో నొక్కరుండగు బ్రహ్మనుకూడ జగత్కారణముగఁజెప్పు వారునుకలరుగదా వానినిన్నిటిని చిత్తగించిగదా (చేతనుడును) అని మొత్తముగ నెలవిచ్చినది కారణముకాదు అనుదానికి- కారణమగుటకు సమర్థుడుకాడని తాత్పర్యము *

౧౭ ఎందుచేతననగా-నెలవిచ్చుచున్నారు (కర్తృపరతంత్రుఁడునై) అని మొదలుపెట్టి

౧. అనగా-సంకోచములేని జ్ఞానశక్తులుగలవాడగుచును తాను తలచినట్లు యేమియు చేయ నశక్తుడగునట్లు కర్తాధీనుడై, ఆనందియగుచును జగద్వ్యాపారమందు ప్రవేశించుటకుయోగ్యత లేనట్లు దుఃఖయునై యుండుటచేత ననుట ౨ “హిగోట్టబడినపాపముకలవాడు” అనుచొప్పున కర్తృవశ్యుడుగానివాడై ౩ “ఆనందమయుండు” అనుచొప్పున నిరతిశయానందయుక్తుడై ఉండు వానికిగదా అడ్డులేనిజ్ఞానశక్తులుకలవాడై మనఃప్రీతితోచేయు జగద్వ్యాపారము తగియుండుట ౪ “బ్రహ్మమొదలైన సకలదేవతలును మనుష్యులును పశువులును విష్ణువుయొక్క మాయయ నెడి గొప్పనుడివలన వచ్చిన మోహమనెడిచిట్టచీకటిచే నావరింపఁబడిరి బ్రహ్మమొదలు స్తంబమువరకు జగత్తుననుండెడిప్రాణులు కర్తృముచేత పుట్టించబడినసంసారమునకు వశవర్తులు ” అనుచొప్పున కర్తృవశ్యులై, ౫ “అటుపిమ్మట క్రోధావిష్టుడనై రక్తలోచనుడనైన నాచేతయొడను

౧౮. ఆక్తే యాల్, ఈశ్వర నే జగత్తుక్కుక్కార్ణమ్.

౧౯. ఇవన్ కారణమాకిఱతు-అవిద్యాకర్తృ పరనియోగాదికళా లన్ని
కే స్వేచ్చైచ్చయాల్

న్నంతస్యశోమయా || యస్తాదనపరాధశ్శిరస్సన్నిత్యయామమ | తిస్తాచ్చాపసమావిష్టశి
పాలీత్వంభవిష్యసి” ఎన్నిజపడియే తిలైయలుప్పారుమ్, అలుప్పణ్ణారుమాయ్కోణ్ణు దుః
ఖికుమాయిరుప్పార్ కుక్క జగత్సప్త్యాదివ్యాపారణ్ణాడాత్తే

౧౮ ఆక, ఇప్పడివిరోధపరిహారజ్ఞైప్పణ్ణి ప్రతిజ్ఞానుగుణమాకనిగమిక్కితార్ (ఆక్తే
యాల్, ఈశ్వరనేజగత్తుక్కుక్కార్ణమ్) ఎత్తు

ఆక్తేయాల్ ఎత్తుతు- చేతనాచేతనజ్ఞిరిణ్ణుమ్ కారణమన్తి కేర్ యెట్టికే యాల్ యెన్

౧౯ లోక త్తిలేఅవిద్యాకర్తృనిబద్ధనమాకవుమ్ పరనియోగనిబద్ధన మాకవుమ్ కారణమాకై
యుజ్జాకైయాల్అవన్ శ్రొక్కుత్తు, ఇవన్ దైయ కారిణత్వహేతువైయరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవన్
కారణమాకిఱతు) ఎత్తుతుడణ్ణి

అవిద్యాకర్తృనిబద్ధనమానకారణత్వమ్ సకలజన్మసాధారణమ్ అతావతు-లోక త్రిలాస్త్తు
కోణ్ణుత్వాదకమాయ్కోణ్ణువరుకఱకారిణత్వమ్, వైషయిక సుఖప్రావణ్యహేతువానవజ్ఞానత్తా
లుమ్, కర్తృతామిటే అతిలోకాస్తవశ్యమానవన్ శ్రీనుడైయవుత్పాదకత్వమ్ కర్తృప్రధానమాయి
రుక్కుమ్, అల్లాతతు అవిద్యాప్రధానమాయిరుక్కుమ్, ఇరణ్ణు మొన్దైయొన్తువిట్టిరాతు అధికారి

౧౮. కావున నీశ్వరుడే జగత్తునకుకారణము.

౧౯. ఇతను కారణమాట యవిద్యాకర్తృ పరనియోగములచే గాక
స్వేచ్ఛచేత

బొటన వ్రేలి నఖాగ్రముచే అతిని(బ్రహ్మ)యొక్క శిరస్సుఛేదంపఁబడినది|| ఏ కారిణముచేత అనప
రాధుడైన నాయొక్క శిరస్సు నీచేత ఛేదంపఁబడినదో ఆకారిణముచేత కాపగ్రస్తుడవై నీవు
పుణిక్కు[చేత]కలవాడవు కాగలవు” అరుచొప్పన శిరస్సును ఛేదించువారును ఛేదంపఁబడువారు
నగుచు దుఃఖవంతులైయున్నవారికి జగత్సప్త్యాదివ్యాపారముకూడదుగదా

౧౮ కాగా-నిట్లు విరోధపరిహారములను చేసి ప్రతిజ్ఞానుగుణముగా ముగించుచున్నారు.
(కావున నీశ్వరుడే జగత్తునకుకారణము) అని

కావున నన్నది- చేతనాచేతనములు రెండును కారణముకాకవుటచే ననుట.

౧౯. లోకమున నవిద్యాకర్తృనిబంధనముగాను పరనియోగనిబంధముగానును కారణమాట
కలుగుటచే వానిని విడిచి వీనియొక్క కారణత్వహేతువును ఆనతిచ్చుచున్నాడు (ఇతను కార
ణమాట) యని మొదలుపెట్టి.

అవిద్యాకర్తృముంబట్టి వచ్చిన కారణమగుట సర్వజంతుసాధారణము, అనగా-లోకమున
నొకదానికొకటి పుట్టిండునదియై వచ్చుకాదణమగుట, విషయసంబంధమైన సుఖమందలి ప్రీతికి
హేతువైన యజ్ఞానముచేతను కర్తృచేతనంగదా అందు కాస్త్రీవశ్యమైనదానియొక్క యుత్పా
దకత్వము కర్తృప్రధానమైయుండును. అట్లు కానిది యవిద్యాప్రధానమైయుండును” రెండు

౨౦. స్వసంకల్పత్రాలే శైయక్తై యాలే, ఇతృతావరు త్తమద్గోగ్ధిరుక్కుమ్.

పురుషోక్తానాం బ్రహ్మదికభుడైయ కారణత్వమపరనియోగప్రధానమాయరుక్కుమ్ “ప్రాజాపత్యంత్యయాకర్షపూర్వంమయినీవేళితమ్” ౧ “ఏతద్వాపురుషశ్రేష్ఠప్రసాదక్రోధజ్ఞాస్యతా తదాదర్శితపథానాం సృష్టిసంహారకారకా” ఇత్యాదికలిలేకణ్ణుకొళ్ళతు “అదిశబ్దతాత్ - ఇవర్ క్కువివక్షితమివర్తనీయమానరోగమా” ఎత్తునడువిద్గోగ్ధిరుక్కుత్వైభట్టరరలిచ్చెయ్తతామిత్త నై “ఇదస్మష్ట్యాదివ్యాపారజ్ఞో, ఎచ్చెరుమానుక్కు అవిద్యాకర్షనిబద్ధనమా? అన్తిక్కే అవద్దనీ యమాయరుప్పత్తోరురోగమా? ఇల్లై యాకిల్ పరశ్రేతనాయ్కొణ్ణు శైయక్తానో” ఎన్తితేయవ ర్శక్త్యావాక్యత్తిలరులిచ్చెయ్తతు ఇవద్గోగ్ధిరుక్కు స్వేచ్ఛెయాలే ఎత్తుతు - ౩ “నిరవద్యంని రజ్జనమ్” ౪ “అపహతపాప్తా” ౫ “నతస్యేశేశ్వన” ఎన్తిఅపడియే, అవిద్యాదిదోషప్రతి భటనాయ్ తనకొగ్గురు నియామకరిన్తిక్కే యరుప్పానొరుపనాకై యాలే, తన్నిచ్చెయ్తయ్తయ మేత్వైస్తరమిల్లెయ్త పడి “అచిదవిశేషితాన్ ప్రళయసీమనిసంసరతఃకరణకళేబరైర్బటయ తుం దయమానమనాఃవరద నిశ్చెచ్చయైవ పరనానకరోఃప్రకృతింమహద్భిమానభూతకరణావలి కోరకిణీమ్” ౬ “ప్రళయసమయసుప్తం స్వంశరీరైకదేశం వరద చిదచిదాఖ్యం స్వేచ్ఛయా విస్తృతానః | ఖలితిమివకలాపం చిత్రమాతత్త్వమాన్యన్ననుశీలిని శిఖివక్రీడనిశ్రీసమక్షమ్” ఎన్తి తేభట్టరరలిచ్చెయ్తతు

౨౦ ఇప్పడియైచ్చెయాలేయ నాలుమిత్తతానా యారూపమాయరుక్కుమా వెన్నవరులిచ్చెయ్తకిరార్ (స్వసంకల్పత్రాలే శైయక్తై యాలే యితృతావరు త్తమద్గోగ్ధిరుక్కుమ్) ఎత్తు

౨౦. స్వసంకల్పముచేత చేయుటచే నిదిప్రయాసములేకుండనుండును.

నోకదానినొకటి విడిచియుండుదు అధిచిరుపురుషులైన బ్రహ్మదులయొక్క కారణత్వము పరుని నియోగముంబట్టివచ్చినదియైయుండును “ప్రాజాపతి సంబంధమైనకర్మము నీచేమొదటనాయం దుంచబడినది” ౧ “ఈఇద్దరు పురుషశ్రేష్ఠులును ప్రసాదక్రోధములవలన పుట్టినవారును, అతనిచే చూపించబడిన మార్గముకలవారిలై, సృష్టిసంహారములంజేయువారును” ఇత్యాదులయం దెఱింగికొనునది, “అదిశబ్దముచే వీరికి వివక్షితము విడువదగనిదైన రోగము” అని నడువిల్గొత్తురు వీధిస్మిత్యైభట్టరుగారు నెలవిచ్చినదానింతయు “ఈసృష్ట్యాదివ్యాపారములు స్వామికి అవిద్యాకర్షములం బట్టినవచ్చినదా? లేక వదలుటకు శక్యముగానియొకరోగమా, లేని యెడ పరునిచే ప్రేరణ చేయబడినవాడగుచు చేయునా” అనిగదా వారు శంకావాక్యమందు నెలవిచ్చినది వీనిచేగాక స్వేచ్ఛచే అనినది ౩ “అవద్యరహితుడును, సంగరహితుడును,” ౪ “పోగొట్ట బడినపాపములుకలవాడు” ౫ “వానికెపుడును అధిపతిలేడు” అనుచొప్పున అవిద్యాదిదోషముల కెప్పురుగ నిలుచువాడై తనకొక నియామకుడు లేకుండువాడౌటచే తనయిచ్చతప్ప మఱియొక మేతువులేదనితాత్పర్యము “ఓవరములనిచ్చెడిస్వామి! కరుణతో గూడినమనస్సుగలవాడవై, ప్రళయమందు అచిత్తుతో సమానముగానున్నచిత్తులను కరణకళేబరములతో గూర్చుటకుగాను స్వేచ్ఛచేత నేగాప్పవాడవైనరీపు ప్రకృతిని మహదహంకారపంచభూతపంచతన్మాత్రలను చిగిరిం చుదానిగఁజేసినావు” ౬ “ఓవరదుడా! ప్రళయసమయమున నిద్రించుచున్నదియును చిదచిత్తులను పేరులుగలదియునగు నీశరీరభాగమును స్వేచ్ఛచే విస్తరింపఁజేయుచున్నవాడవై లక్ష్మీదేవియొద్ద, నెమలిచిత్రమైనదియును ముణుపబడియున్నదియునగు వీంధమును విస్తరింపఁజేసికదల్చుచు ఆడ నెమలియొద్దనువలె క్రీడింపుచున్నావు” అనిగదా భట్టక నెలవిచ్చినది

౨౦ ఇట్టిచ్చచేనైనను ఇది యాయాసరూపమైయుండునో యన నానతిచ్చుచున్నాడు. (స్వసంకల్పముచేత చేయుటచే నిది ప్రయాసములేకుండనుండును) అని.

౨౧ ఇతుక్కుప్రయోజనమ్ కేవలలీలై.

అతావతు-యత్నరూపమానకాయకవ్యాపారత్వాలన్నిక్కే అయత్నమాన మానసవ్యాపార రూపసబ్బల్పత్వాలేకేయైతే యా లే, ఇన్దజగత్సృష్టిరూప వ్యాపారస్థానవనుక్కు నాయాసమాయి రుక్కుమైతై “సోకామయతబహుస్యాప్రజాయేయేతి” ౧ “మననైవజగత్సృష్టింసం హరంచకరోతియః | తస్యారిపక్షిత్వవణే కియానుద్యమవిస్తరః” ౨ “నినైన్దవెల్లాహ్మ్యశోకభు క్కుమ్విత్తాయ్ముతలిచ్చితైయామే మనభ్దాయ్థానత్తుక్ పెరుమై” ౩ ఎన్నక్కడవతితే

౨౧ అనాయాసమాయరుద్ధితేయాకిలుమ్, అవాప్తసమస్తకామతయాపరిపూర్ణనాయరు క్కిఱవనుక్కు ఇన్దవ్యాపారత్వాల ప్రయోజనమెన్నెన్నవరులిచ్చెయ్కిరార్ (ఇతుక్కుప్రయో జనమ్కేవలలీలై) ఎవ్వు

అతావతు-ఇన్దజగత్సృష్టిరూపవ్యాపారత్తుక్కుప్రయోజనమ్ వెణుమ్లీలైయెన్ద పడి లీలైయా వతు-తాదాత్మికరసమొద్యేయకాలాన్తరత్తిల్ వరువతోరుఫలత్తైక్కణికియామల్ పల్లమివ్యాపార మేయాకిలుమ్,(ఇతుక్కుప్రయోజనమ్)ఎన్ద-సృష్టిరూపవ్యాపారత్తుక్కుప్రయోజనమాకచ్చొల్లకై యా లే,తాదాత్మికరసమాత్రత్తెచ్చొల్లిద్రాక్కుడవతు ఇన్దసృష్టిరూపవ్యాపారద్వాక్,సార్వభౌ మరానరాజాక్కుభుక్కుద్యూతాదికళోపోలేయుమ్, బాలర్కుమ్మణిక్కొట్టక్ మ్పొలేయుమ్,తా దాత్మికరసమా యరువ్పొల్లిన్దీయవనుక్కు ఇత్తాల్ “లోకవత్తులీజ్జాన్దవల్మమ్” ఎన్నిఅనూ త్రార్థత్తై యరులిచ్చెయ్తారాయిల్లు ౪ “క్రీడతోబాలకశ్యేవ చేష్టాంతస్యనిశామయ”

౨౧. ఇందుకుప్రయోజనము కేవలలీల

అనఁగా - ప్రయత్నరూపమైన కాయక(శరీరపు)వ్యాపారముచేగాక అప్రయత్నిమైన మానసవ్యాపారరూపమైన సంకల్పముచేత చేయుటచే ఈజగత్సృష్టిరూపవ్యాపారము అతనికి ఆయాసమనిచ్చునదిగాక యందుననుట “అబ్రహ్మము నేను విస్తారము కావలెను(పుట్టవలెను) అని సంకల్పించెను” అని ౧ “ఎవడు మనసుచేత నే జగత్తుయొక్కసృష్టిసంహారములను చేయు నో వానికి తక్కువులను నశింపజేయుటయందలి ప్రయత్నవిస్తారము ఎంతమాత్రము” ౨, “తలచ బడిన యన్నిపదార్థములకును గింజయై (కారిణమై) మనస్సుచేత చేయబడిన సంకల్పరూప జ్ఞానముగల నీయొక్కగొప్పదనము” అనదగియున్నదిగదా

౨౧ అనాయాసమైయున్నదేయైనను అవాప్తసమస్తకామడగుటచే పరిపూర్ణదేయం దువానికి ఈవ్యాపారముచే ప్రయోజనమేమియిన నానతిచ్చుచున్నార (ఇందుకు ప్రయోజ్ఞన ము కేవలలీల) అని

అనఁగా- ఈజగత్సృష్టిరూపవ్యాపారమునకు ప్రయోజనము కేవలలీల యనితాత్పర్యము. లీలయనగా- అప్పటిరసముతప్ప కాలాంతరమందు వచ్చునొకఫలమును లక్ష్యపెట్టక చేయు వ్యాపారమైయైనను, (ఇందుకు ప్రయోజనము) అని-సృష్టివ్యాపారమునకు ప్రయోజనముగచేప్ప టచే, అప్పటికైన రసమాత్రముచెప్పబడినదిగా నగును. ఈసృష్టిరూపవ్యాపారము సార్వభౌమమై న రాజులకు జూదముమొదలైనవానిందోలియు, బాలుల కినుకతిన్నె(కొట్టు)వలెను అప్పటికి మాత్రము రసమైయుండునదొకటిగదా వీనికి. ఇందుచే, ౪ “లోకదృష్టాంతముననీసృష్టియు కేవల లీలయై(భగవంతునకు)” అనునూత్రార్థమును నెలవిచ్చినవారై ౫ “క్రీడించుబాలునియొక్కవలె

ఎఱ్ఱ శ్రీపరాశరభగవానుమ్, ౧ “అప్రమేయోఽనియోజ్యశ్చయత్ర కామగమోవతి | మోదతేభగవాన్భూతైర్బాలః క్షీడనకైరవ” ఎఱ్ఱ శ్రీవేదవ్యాసభగవానుమ్, ౨ “నశిరీ మామలంబివీత్పైష్పణి విలైయాడుమవిమలమ్” ౩ “ఇన్ద్రమివిప్తైయాట్టుడైయామ్” ఎఱ్ఱ భియు కరుమ్, ఇవనుడై యజగద్వ్యాపారత్తుకుప్రయోజనమ్ లీలైయాక వేగొన్నార్కలితే ఆనాల్, ౪ “శైవశైష్టవాకిలు మ్మకణ్ణుళిన్మ కట్టిప్పా శైణ్ణియ్యైన్మియ్యైయులక మ్మడైత్తామ్” ఎఱ్ఱ మ్మ, ౫ “ఉయ్యవులకుపడైత్తు” ఎఱ్ఱ మ్మ, ౬ “విచిత్రాదేహసంహత్తిరీశ్వరాయనివేదితుమ్ | పూర్వమేవకృతాబ్రహ్మహస్తపాదాది సంయుతా” ఎఱ్ఱ మ్మ, ౭ “మాయవన్తన్నై వణబన్తై తకరణమిన్తై” ఎఱ్ఱ మ్మ, ౮ “అచిదవిశేషితాన్ప్రళయసీమని సంసరతః కరణకళేబరైర్బటయితం దయమానమనా” ఎఱ్ఱ మ్మ, ౯ “తేననరుడైయవు జ్జీవనమ్ ప్రయోజనమాక జగత్సృష్టివణ్ణినాన్తెన్మగొలుకిఱవివ్వ చనడగుకు వైయర్ధ్యమివారాతోవెన్నిల్? వారాతు ఎఱ్ఱ నేయిన్నిల్ ఉభయప్రయోజనముణ్ణా యిరుక్కుచ్చెయ్తేయమ్ లీలైయే ప్రయోజన మెఱ్ఱ విదు ప్రాచుర్యతైపగ్గొచ్చిన్న విత్తనైయాకైయాల్ “రూపప్రకార పరిణామకృతవ్యవస్థం విశ్వం విపర్యసీతు మన్యదసచ్చ కర్తుమ్ | త్వామ్యన్స్వభావనియమం కిముడితు నేత్వం స్వాతంత్ర్య మైశ్వరమపర్యనుయోజ్యమాహుః” ఎఱ్ఱ అపడియే నిన్తైత్తపడియ్యైవల్లశక్తి మానాకైయాల్, సకలాత్మాకైయమ్ యుగపదేవముక్తరాకైవల్లనాయ ఇటుక్కుచ్చెయ్దేయమ్, స్వాధీనస్వరూపస్థిత్యాది కరాన వాత్మాకైకైకర్తైవ్యాజీకరిత్తు కైక్రకీయివిట్టు తాన్త్రీ

ఆభగవంతునియొక్కచేష్టను చూడుము” అని శ్రీపరాశరభగవంతుడును ౧ “అపరిచ్ఛిన్నుడును నియోగింపనర్హుడును సంతర్పించుచోటికెల్ల వెళ్ళువాడును జితేంద్రియుండును అగుభగవంతుడు బాలుడు బొమ్మల చేతనువలె ఎచట భూతములచేసంతసించుచున్నాడో” అని శ్రీవేదవ్యాసభగవంతుడును, ౨ “శీతలమైనగొప్పపద్మమతో కూడియున్న నాభియందు బ్రహ్మకువాససానముండేసి క్షీడించునిర్మలుండు” ౩ “ఆనందమునుకలుగజేసే యాలిలగలవాడు” అని పెద్దలును, ఈతనియొక్కజగద్వ్యాపారమునకు ప్రయోజనము లీలయనియొచ్చెప్పనాగుగదా ఐతే ౪ “ఏజన్మమండైనను సాక్షాత్కరించి జన్మమునువిడుచునేమో యనితలంచి అలోచించి మిక్కిలి అమరియుండు లోకమును సృజించెను” అనియు ౫ “ఉజ్జీవించుటకై లోకమునుసృజించి” అనియు ౬ “ఓ బ్రాహ్మణుడా! హస్తపాదాదులతో కూడిన విచిత్రమైన యాశరీరసంపద భగవంతుని నారాధించుటకై పూర్వమండె సృజింపఁబడినది” అనియును ౭ “ఆశ్వర్య గణచేష్టితుండైన భగవంతుడు తనను నేవించుటకై యుంచినకణము లివి” అనియును ౮ “ప్రళయదశయందు అచిత్తులతో సమానముగానున్న జీవులను కరణకళేబరములతో చేర్చుటకై కనికరించు చిత్తముకలవాడనై” అనియు చేతనులయొక్క యుజ్జీవనమే ప్రయోజనముగా జగత్సృష్టిచేసెనని చెప్పుచున్న యావచనములకు వైయర్ధ్యము రాదాయనిన రాదు ఎట్లనగా రెండుప్రయోజనములున్నప్పటికి లీలయే ప్రయోజనమును నిది ప్రాచుర్యమునుబట్టి చెప్పినదింతియ యగుటచే ౯ “రూపములు ప్రకారములు వీనియొక్కపరిణామములు వీనియందు వ్యవస్థకలిగియున్న ప్రపంచమును మార్చుటకును, లేనిది మఱియొకటి చేయుటకును అర్హుడనైయుండియు నీవు స్వభావనియమమును ఎదురుచూచుచున్నావేమి ఈశ్వరసంబంధమైన స్వార్థింత్ర్యము ఆక్షేపించతగనిదిగా చెప్పుచున్నావు” అనునట్లు తలచినట్లు చేయఁదగిన శక్తికలవాఁడగుటచే, అత్తలందఱిని ఒక్కకాలంబుననే ముక్తులనుగాఁజేయ శక్తికలవాఁడై యువ్వప్పటికిని, తనకధీనమైనస్వరూపస్థి

౨౨. ఆనాల్, సంహార త్రిల్ లీలైకులై యాతోవెన్నిల్,

౨౩. సంహారదానుమ్ లీలై యాకై యాలేకులై యాతు

మర్యాదై యిలే పరపరి ఇణ్ణేకరిప్ప చెన్నిరుక్కిఱవితు లీలార సెచ్చెయాలేయిలే లీలవిభూతి యెన్నిలే యితుతనక్కునిరూపకమ్ ఆకైయాలే యివ్విభూతియిల్ లీలైయే ప్రచురి ప్రయోజన మాయ్ చెప్పుకై యాలే, సూత్రకారాదిక శ్లోరూమ్ సృష్టిప్రయోజనమ్ లీలైయేయాక చ్చెప్పు కైయాలే, ఇవరుమ్ (కేవలలీలై) ఎన్బరుళి చెప్పయితారాయిత్రు

౨౨ ఇప్పడిజగత్సృష్టిపణ్ణుకిఱతు లీలార్థమాకవాకిల్, సంహారదకైయిల్ లీలైకులై యాతోవెన్నిఱకైచ్చెయియనవదిక్కిఱ్ఱార్ (ఆనాల్, సంహారత్రిల్ లీలైకులై యాతోవెన్నిల్) ఎన్బ

౨౩ అత్తైపరిహరిక్కిఱ్ఱార్ (సంహారదానుమ్ లీలైయాకై యాలేకులై యాతు) ఎన్బ

అతావతు-కొట్టకమిట్టువిశ్చైయానుకిఱబాలర్ కుఱ ఇట్టకొట్టకననై మిశవళితుప్పొవ్ కడు కిఱతుతానుమ్ లీలైయాయరుక్కుమాప్పొలే. ఇవన్ద్రై సంహరిక్కిఱ్ఱానుమ్ సృష్టియోపాతి లీలైయాయరుక్కియాలే, ఎప్పొతుమ్ లీలైకులైయాలేనవది ౧ “అభిలభువనజన్మకేమభం గాదిలీలే” ఎన్బమ్, ౨ ‘నిభిలజగదుదయవిభవలయలీల’ ఎన్బమ్, సృష్టియోపాతి సంహారతై యుమవనక్కు లీలైయాకవరుళి చెప్పయితారితే యె మ్మెరుమానార్ ఈక, ఇతుక్కు క్కీర్త్ ఈశ్వరనే జగత్తుక్కుకారణమెన్బమ్, ఇవన్ కారణమాకిఱతు పేత్త్వనరబ్బళాలన్బ, సేచ్చెయాలే

౨౨. ఏతే, సంహారమందు లీలపోదాయన్నను,

౨౩. సంహారంబును లీలయాటచే పోదు.

త్యాదులుకలత్తలను కర్తమును వ్యాజముగాఁజేసి చేయిజారవిడిచి కాస్త్రమర్యాదయందు రా గారాగా అంగీకరించెదననియున్న యిది లీలారసమందలి యిచ్చచేతనేగదా లీలవిభూతియని గదా దీనికి నిరూపకనామము కనుక ఈవిభూతియందు లీలయే ముఖ్యప్రయోజనమయియుండు టచే, సూత్రకారులు మొదలగువారందరును సృష్టిక్రిప్రయోజనము లీలగానేచెప్పటచేతను, పీరును (కేవలలీల) యని యానతిచ్చినవారైరి

౨౨ ఇట్లు జగత్సృష్టిచేయుట లీలార్థమైతే సంహారదశయందు లీలనశింపదా అను శంకను అనువదించుచున్నారు (ఏతే సంహారమందు లీలపోదా) అని

౨౩. దానిని పరిహరించుచున్నారు (సంహారంబును లీలయాటచే పోదు) అని

అనఁగా - బొమ్మరిల్లు కట్టుకొని ఆడుచున్నబాలలకు తాము కట్టుకొన్న బొమ్మరింటిని తిరుగ చెరిపివేయుటయు లీలగానుండునట్లు పీనిని సంహరించుటయు సృష్టివలె లీలయై యుండుటచే ఎప్పుడును లీలపోదనట ౧ “అన్నిలోకములు బుట్టుటయు నిలుచుటయు నశించుటయు మొదలగునవి లీలగాఁ గలవాఁడు” అనియు ౨ “సమస్తమైన జగత్తు నుదయించుటయు నభివృద్ధి నొందుటయు పిట్టుటయు లీలగాగలవాఁడా” అనియు సృష్టితోఁ జాటు సంహారమునుకూడ వానికి లీలగా వానతిచ్చినారుగదా శ్రీ భావ్యకారులు కాగా నింత క్షమున్ను ఈశ్వరుడే జగత్తునకు కారణమనియును, పీఁడుకారణమాట పేత్త్వంతరమటచే

౨౪. ఇవక్,

యెట్టుమ్, సజ్జల్పమాత్రావక్ ప్రమాకైయాతే, ఇతుతా ననాయాసమాయురుక్కు మెట్టుమ్, ఇతు తనక్కుప్రయోజనమ్ లీలై యెట్టుమ్ శొల్లినిన్ది.

౨౪ ఇని, ఇవనుక్కు జగత్తైప్పన్ ద్రువుణ్ణానకారిణత్విమ్, ఘటపటాదికత్తైప్పన్ ద్రుకు లా లాదికళుక్కుణ్ణాన కారణత్విమ్మైతే, నిమిత్తిత్వమాత్రమోపెనిఱళక్కైయిలే ఉపాదానకారిణముమివనేయెన్నువై యరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవక్, తానే) ఎట్టుతుడన్ద.

లోకత్తిల్ కార్యోత్పత్తియిల్ కారణమ్ నిమిత్తోపాదానసహకారిరూపేణత్రివిధమాయరుక్కుమ్ ఇతిల్, నిమిత్తికారణమావతు - ఉపాదానమానవస్తువై కార్యరూపేణ వికరిప్పిక్కుమ్ కర్తృవస్తు, ఉపాదానకారణమావతు - కార్యరూపేణ వికరిప్పిక్కైక్కుయోగ్యమానవస్తు, సహకారికారణమావతు - కార్యోత్పత్తిపకరణమానవస్తు ఘటపటాదికళుక్కుకులాల కువిద్వాదికళో నిమిత్తమాయ్, మృత్యుత్వాదికళుపాదానమాయ్, దిణ్ణచ్చక్రవేమాదికళో సహకారియాయరుక్కుమ్ ఇజ్జనన్తిక్కై, జగద్రూపకార్యోత్పత్తియిల్ ఈశ్వరనే త్రివిధకారణముమాయరుక్కుమ్ ఎజ్జనయిన్నిల్, “బహుస్యామ్” ఎన్ఱిఱసజ్జల్పవిశిష్టనాయ్ క్కొణ్ణనిమిత్తకారణనాయ్, నామరూపవిభాగానర్హమామ్మడి తన్నుడనేకూడిక్కిడక్కిఱ సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్టనాయ్ క్కొణ్ణు ఉపాదానకారణమాయ్, జ్ఞానశక్త్యాదివిశిష్టనాయ్ క్కొణ్ణు సహకారికారణమాయ్ మిరుక్కుమ్ అక్రయాలే, ఉపాదానకారణముమివనేయెన్దితార్ (ఇవక్) ఎట్టు

౨౪ వీడు,

గాదు స్వేచ్ఛచేతనేయనియు, సంకల్పమాత్రముచే సిద్ధించునదియౌటచే నిదియుననాయాసమైయుండుననియు, దీనికి ప్రయోజనము లీలయనియు జెప్పబడియున్నది

౨౪ ఇంకవీనికిజగముంబట్టి కల్గినకారణత్వము, ఘటపటాదులంబట్టి కుమ్మరవాడు మొదలగువాండ్రకు కల్గినకారణత్వమువలె నిమిత్తిత్వమాత్రమో యనుశంకయందు ఉపాదానకారణంబును వీడేయనుదాని నానతిచ్చుచున్నారు (వీడు) అని మొదలుపెట్టి.

లోకమునకార్యము పుట్టునపుడు కారణము నిమిత్తోపాదానసహకారిరూపమున మూడు తెఱంగులైయుండును ఇందునిమిత్తకారణమనగా ఉపాదానమైన వస్తువును కార్యరూపమున పరిణమింపఁజేసెడి కర్తృవస్తువు, ఉపాదానకారణమనగా - కార్యరూపముగ పరిణమించుటకు తగినవస్తువు, సహకారి కారణమనగా - కార్యోత్పత్తికి ఉపకరణమైనవస్తువు ఘటపటాదులకు కులాలకు (కుమ్మరి), కువిందుడు (సాలె) మొదలగువారనిమిత్తమై, మన్ను, నూలు మొదలగునవి యుపాదానమై, కోయ్యి, చక్రము, వేమ (నేతపలక) మొదలగునవి సహకారియై యుండును. ఇట్లుగాక జగద్రూపకార్యోత్పత్తియందు ఈశ్వరుడే మూడు తెఱంగులైనకారణమైయుండును ఎట్లనగా:-
౧ “అనేకమయ్యెదను” అనెడిసంకల్పముతో కూడినవాడగుచు నిమిత్తకారణమైయును, నామరూపవిభాగానర్హమగునటుల తనతోకూడియుండు సూక్ష్మచిదచిత్తులతో కూడియున్న వాడగుచు సహకారికారణమైయును, జ్ఞానశక్త్యాది విశిష్టుడగుచు సహకారి కారణమైయునుండును. కావున సహకారికారణంబును వీడేయనుచున్నారు. (వీడు) అని వెనుకనిమిత్త

తానేజగత్తాయపరిణమిక్రయాలే, ఉపాదానముమాయరుక్మః

కీర్తినిమిత్తకారణమాచ్యన్నవీశ్వరై పరామర్శిక్రితః చిదచిత్తుక్లిరణ్డమ్ అపృథక్సిద్ధవిశేషణమాయక్రొణ్ణ తానెనిజగత్తాయపరిణమిక్రయాలే అస్త్రూతిమామ్బుడి యరుక్రయాలే, (తానేజగత్తాయపరిణమిక్రయాలే) ఎనితార్ (ఉపాదానముమాయరుక్మమ్) ఎష్ట-కీర్తించన్న నిమిత్తకారణత్వత్తోడే ఉపాదానకారణత్వత్తైయుమ్ సముచ్చయిక్రితః ఇతాల్ బ్రహ్మత్వి న్నదైయ జగత్కారణత్వత్తై పతిపాదిక్రితవేదాన్తనాత్రిత్తిల్ సమిత్తకారణత్వత్తైసాధిత్రివన న్తరమ్, ౧ “ప్రకృతిశ్చ ప్రతిజ్ఞాదృష్టాన్తాన పరోధాత్” ఎష్ట ఉపాదానకారణత్వత్తైయుమ్ శొన్నాహోలే యివరుమయిచ్చెయ్తారాయీర్లు ‘ప్రకృతిశ్చ’ ఎష్టత్తైయుట్కణ్డితే యివరుమపాదానముమాయరుక్మ మెష్టతు అన్లు ‘ప్రతిజ్ఞాదృష్టాన్తాన పరోధాత్’ ఎష్ట సాధ్యమున్నాక సాధనత్తైచ్చొల్లిల్లు ఇన్లు (ఇన్తాన్తానేజగత్తాయపరిణమిక్రయాలే) ఎష్ట సాధనమ్ నున్నాక సాధ్యత్తైచ్చొల్లిల్లు అన్లు ౨ “యేనాశ్రుతింశ్రుతింభవత్యవతంభవతిమ విజ్ఞాతింవిజ్ఞాతంస్యాత్” ఎష్ట, ఏకవిజ్ఞానేనసర్వవిజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞైయాలుమ్, ౩ “యథాసోమ్యేకేన మృత్విజ్ఞేనసర్వంమృత్యయంవిజ్ఞాతంస్యాత్” ఎనిజతదుపపాదక మానదృష్టాన్తైయాలుమ్, ఏకవస్తు పరిణామన జగత్తుఎన్టితేశొల్లిల్లు అన్ల ఏకవస్తువాక్రితః - నూత్నచిదచిద్విశిష్టమానబ్రహ్మ మితీ, అత్తైయితేయవరుమ్ (తానే) ఎనిజశొల్లాలేయయిచ్చెయ్తతః ‘అత్తైయాల్ అన్తనూ త్రార్థమేఇతెన్న్తిట్టిత్తి ౪ “ఏకమేవాద్వితీయమ్” ౫ “తిదాత్మానంస్వయమకురుతి” ౬ “సృష్టేసృజతిచాత్మానంవిష్ణుః పాల్యంచపాతిచ । ఉపసంహ్రియతేచాస్తేసంహర్తాచిస్వయంప్రభుః”

తానేజగత్తై పరిణమించుటచే, ఉపాదానమునై యుండును

కారణముగఁ జెప్పిన యీశ్వరుని పరామర్శించునది చిదచిత్తులరెండును అపృథక్సిద్ధ విశేషణ ములయి తాననెడిమాటలో నంతిర్భూతము లగునట్లుండుటచే (తానేజగత్తై పరిణమించుటచే) అయచున్నారు (ఉపాదానమునైయుండును) అని వెనుకఁ జెప్పిన నిమిత్తకారణత్వముతో నుపాదానకారణత్వమును సముచ్చయముచేయుట ఇందుచే బ్రహ్మముయొక్క జగత్కారణత్వమును తెలియఁజేసెడి వేదాంతమాత్రమందు నిమిత్తకారణత్వమును సాధించినవెనుక ౧ “ప్రతిజ్ఞా దృష్టాంతములకు బాధలేక పోవుటవలన నుపాదానంబుకూడబ్రహ్మమే” అని ఉపాదానకారణత్వమునుగూడ చెప్పినట్లు వీరు నానతిచ్చినార్యులు ‘ప్రకృతిశ్చ’ అనుదానిని లోగొని గదావీరును ఉపాదానమునై యుండుననినది అచట ‘ప్రతిజ్ఞా దృష్టాంతములకు బాధలేక పోవుటవలన’ అనిసాధ్యమును ముందుగొని సాధనమునుచెప్పట ఇచట (వీడు, తానేజగత్తై పరిణమించుటచే) అనిసాధనమును ముందిడి సాధ్యమునుచెప్పట అచట ౨ “ఏదితెలియబడిన దొందుడగా, వినబడనిది వినబడినదిగాను నిశ్చయింపబడినది నిశ్చయింపబడినదిగాను తెలియబ డనిది తెలియబడినదిగాను అగుచున్నదో” అని ఏకవిజ్ఞానముచే సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞచెతను ౩ “ఓ సౌమ్యుడా ! ఒకమంటిదెడ్డచేతనకిలమైన మట్టివస్తువులు నెట్లుతెలియఁబడునో” అనెడి ఆప్రతిజ్ఞను తెలియజేయునట్టిదృష్టాంతముచేత; ఏకవస్తుపరిణామము జగత్తు అనిగదా చెప్పినది ఆయేకవస్తువగునది - నూత్నచిదచిద్విశిష్టమగు బ్రహ్మయగదా, దానినే వీరును (తానే) అనుమాటచే నెలవిచ్చినది. కావున ఆన్యూత్రార్థమెయిదియన నాతంకములేదు. ౪ “ఒక్కటియ, రెండవదిలేనిది” ౫ “అబ్రహ్మముతననేస్తీకరించి స్వయముగాచేసెను” ౬ “ప్రభువైన విష్ణువుసృష్టియందు తననుకూడ సృజింపుచున్నాడు, విష్ణువుపరిపాలింపఁబడువాడు, విష్ణువుబరిపాలింపుచున్నాడు; అంతమందు స్వయముగ సంహరింపబడుచున్నాడు, సంహరింపుచున్నాడు”

- ౨౫ ఆనాల్, నిర్వికార నెన్నుమ్మడియెన్నెన్నిల్,
 ౨౬ స్వరూపత్తుక్కు వికారమిల్లామైయాలే
 ౨౭ ఆనాల్, పరిణామమున్లామ్మడియెన్నెన్నిల్.

౧ “సవసృజ్యస్సుచసగ్గక్రూసవపాత్యత్తిచపాల్యతేచ | బ్రహ్మద్యవస్థాభిరశేషమూర్తిష్ఠ్య ర్వరిష్ఠోవరదోవశేణ్యః” ఇత్యాదికథాతేయిందనిమిత్రోపాదానయోచైక్యతై శ్రుతిస్సృతికళోసుప్య క్తమాకచ్చొల్లానిష్ఠనవితే

౨౫ ఇప్పడి తానేజగత్తాయపరిణమిక్కుమాకల్, ౨ “నిర్గుణం నిర్జ్ఞానం నిష్కళం నిష్క్రియం శాంతమ్” ౩ “సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మ” ౪ “అవికారాయశుద్ధాయ” ఎన్దివనై నిర్వికారనాకచ్చొల్లుమ్మడియెజ్జనేవిగ్గిఱ శక్తైయై యనువదిక్కితార్ (ఆనాల్, నిర్వికార నెన్నుమ్మడి యెన్నెన్నిల్) ఎన్దు

౨౬ అత్తైపరిహరిక్కుతార్ (స్వరూపత్తుక్కు) ఇత్యాదియాలే
 అతావతు - చిదచిద్రూపవిశేషణ విశేష్టనానతానే జగత్తాయ పరిణమిక్కుమిడత్తిల్ విశేష్యమానస్వరూపత్తుక్కు వికారమిల్లామైయాలే, నిర్వికార నెన్నుక్కుత్తైయైయెన్దై

౨౭ స్వరూపత్తుక్కు వికారమిల్లైయాకిల్, ఇవక్తానే జగత్తాయ పరిణమిక్కి తానెన్దు పరిణామమివకుక్కుణ్ణొమ్మడియెజ్జనేయిగ్గిఱశక్తైయై యనువదిక్కితార్ (ఆనాల్, పరిణామ మున్లామ్మడియెన్నెన్నిల్) ఎన్దు

- ౨౫ ఐతే, నిర్వికారుడొట యెట్లన్నను,
 ౨౬ స్వరూపమునకు వికారములేకుండుటచే
 ౨౭ ఐతే, పరిణామముకలుగుట యెట్లన్నను,

“బ్రహ్మద్యవస్థలచే అనేకరూపుడును (సర్వవ్యాపకుడును, శ్రేష్ఠుడును, వరములనిచ్చువాడు , వరింపతగినవాడునగువిష్ణువే సృజింపఁబడువాఁడు) వాడేసృష్టికర్త, వాడేరక్షింపుచున్నాడు, హరింపుచున్నాడు, రక్షింపఁబడుచున్నాడు” ఇత్యాదులచే యానిమిత్రోపాదనముల యొక్క యను శ్రుతిస్సృతిలు సువ్యక్తముగాచెప్పచున్నవిగదా

౨౫ ఇట్లు తానేజగత్తై పరిణమించునెడను ౨ “హేయగుణములు లేనిదియు సంసారము క్రిందియు, అవయవములులేనిదియు, కదలికలేనిదియు, శాంతమైనదియు, [బ్రహ్మము]” ౩ “సత్యమై యిదియు జ్ఞానస్వరూపమైనదియు ననంతమైనదియు బ్రహ్మము” ౪ “వికారములేనివాడును శుద్ధుడు గగువానికొఱకు” అని ఈతని నిర్వికారుడుగ చెప్పటయెట్లు అనెడిశంకును అనువదించుచున్నారు (ఐతే నిర్వికారుడొట యెట్లన్నను) అని

౨౬ “దానిం బరిహరింపుచున్నారు (స్వరూపమునకు) ఇత్యాదిచే
 అనగా - చిదచిద్రూపవిశేషణవిశేష్టమైన తానేజగత్తై పరిణమించునెడను విశేష్యమైన స్వరూపమునకు వికారము లేకుండుటచే నిర్వికారుడన లోపములేదనుట

౨౭ స్వరూపమునకు వికారములేనియెడను ఈతడేజగత్తై పరిణమించును అనెడిపరిణామవీతనికి కల్పరితియెట్లనెడి శంకననువదించుచున్నారు (ఐతే పరిణామము కలుగుట యెట్లన్నను) అని.

౨౮ విశిష్టవిశేషణసద్వారకమాక

౨౯ ఒరుశిలద్విక్కుణ్ణానస్వభావమ్ సర్వశక్తిక్కుక్కుడాతోఽఘ్రియాతితే

౨౮ అతుక్కుత్తరమృశిచ్చెయ్కితార్ (విశిష్టవిశేషణసద్వారకమాక) ఎష్టు

‘విశిష్టంచితో విశేషణంచేతి విశిష్టవిశేషణమ్’ ఎష్టు ప్రథమమ్ కర్తృధారయ సమాసత్తై ప్పణ్ణి, ‘ద్వారేణసహవర్తి ఇతిసద్వారకమ్’ ఎష్టు అనంతరపదత్తై బహువ్రీహితు, ‘విశిష్టవిశేషణేనసద్వారకం విశిష్టవిశేషణసద్వారకమ్’ ఎష్టు తృతీయాతత్పురుషనాక శబ్దతుక్కు వ్యుత్పత్తిప్పణ్ణిక్కోర్వతు విష్టమాచట - విశేషయుక్తమానతాయ్, విశిష్టమానవిశేషణమెష్టు దణ్ణకుణ్ణలాదికళో బోలన్కిక్కే శరీరభూతమాక్రయతే, పృథక్సిద్ధ్యర్థమలాత విశేషత్తైయుడైతాన చిదచిద్రూపవిశేషణత్తైచ్చొల్లణ్ణిటతు అన్తిక్కే, విశిష్టవిశేషణమెణ్ణివితుక్కు - శరీరభూతమాయ్ క్కొణ్ణి ఎష్టు మొక్కిత్తినోడే కూడియ్కిట విశేషణమెష్టు బారుళాకపుమామ్ అబోతుమ్, పృథక్సిద్ధ్యర్థమాన దణ్ణకుణ్ణలాదికళో న్యావృత్తిసిద్ధిక్కుమితే విశేషణాదే సద్వారకమాకమైతు - ఇప్పడి ఆపృథక్సిద్ధమాన విశేషణమాకీట పేతువాలే ద్వారసహితమాక వివనుక్కు పరిణామముణ్ణాకీటత్తై ఇత్తాల్ - ఆపృథక్సిద్ధమాన చిదచిద్రూపవిశేషణద్వారా వివనుక్కు పరిణామముణ్ణాకీట తైవ్తాయ్త్రి

౨౯ ఇప్పడి స్వరూపతుక్కువికారమిన్కిక్కైయ్కిట స్వశరీరభూతివిశేషణద్వారా కారణాతత్తుక్కుణ్ణమ్ ఇవనే ఉపాదానమాక్ర కూడుమోవెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఒరుశిలద్విక్కుణ్ణాన) ఎష్టుతుడణ్ణి

౨౮ విశిష్టవిశేషణసద్వారకముగ

౨౯ ఒక సాలెపురుగునకుకలిగిన స్వభావము సర్వశక్తికీకలుగకవిడువతగదుగదా.

౨౮ దానికు త్తిర మానతిచ్చుచున్నది (విశిష్టవిశేషణ సద్వారకముగ) అని

‘విశిష్టంచ తతో విశేషణంచేతి విశిష్టవిశేషణమ్’ అని ప్రథమము కర్తృధారయసమాసముంజేసి, ‘ద్వారేణసహవర్తి ఇతిసద్వారకమ్’ అని యనంతరపదమును బహువ్రీహిగజేసి, ‘విశిష్టవిశేషణేనసద్వారకమ్ విశిష్టవిశేషణసద్వారకమ్’ అనితృతీయాతత్పురుషముగ శబ్దమునకు వ్యుత్పత్తిచేసుకొనునది విశిష్టమనగా-విశేషముతోగూడినది విశిష్టమైనవిశేషణమనుటచే దండకుండలాదులవలెగాక శరీరభూతమగుటచే పృథక్సిద్ధ్యర్థమైన విశేషముంగల్గియున్న చిదచిద్రూప విశేషణముంజెప్పనది లేక విశిష్టవిశేషణమను దీనికి-శరీరభూత మగుచే అంతలును తనతోకూడియున్న విశేషణమని తాత్పర్యముకావచ్చును అప్పుడును పృథక్సిద్ధ్యర్థములైన దండకుండలాదుల వ్యావృత్తిసిద్ధించుచుగదా. విశేషణముచేసద్వారకముగనన్నది-ఇట్లపృథక్సిద్ధమైన విశేషణమను పేతువుచే ద్వారసహితముగ వీనికి పరిణామము కలుగుననుట దీనిచే ఆపృథక్సిద్ధ చిదచిద్రూప విశేషణద్వారముగ వీనికి పరిణామము కలుగుననుట యయ్యెను.

౨౯. ఇట్లుస్వరూపమునకు వికారమేకయుండగా స్వశరీరభూతివిశేషణద్వారమున కారణాతమునకెల్ల నితనే యుపాదానమగుట కూడునోయన నానతిచ్చుచున్నది. (ఒక సాలెపురుగునకుకలిగిన) అని మొదలుపెట్టి

30 ఈశ్వరన్ సృష్టికై యావతు-

అతావతు - అల్పశక్తికమనీ శీలద్విక్తు స్వరూపవికారమన్విక్నేయరుక్మచ్యయతే,
స్వశరీరభూతవిశేషణముఖతాతే తన్మజాతమానకార్యజాతత్తుక్తు త్తాచపాదానమామ్మడి యు
జ్ఞానస్వభావమ్, "పరాస్యతక్తిద్వవిధైవశ్రూయతే" ఎన్తోతప్పడుకీల సర్వతక్తుక్తుక్తు
దాతోడ్రియాతోతే యైనై ౨ "యన్తోనాభిస్సంజతే స్వస్థాతేచ" ౩ "క్షుద్ధానాభిర్భూతాస్స
ప్రస్థస్థయం తత్గ్రహతేపునః | తథాస్పష్టేన మఖిలం స్వయంతి ద్ద్యుసతేపారిః" ఎన్నక్కడ
వతోతే ౪ "కార్యేనస్తేస్వతమ ముఖతస్తామపాదానమామస్సాతే తక్తుస్సుకరమితరచ్యేతి
వేలాంవిలంఘ్య | ఇచ్ఛాయావద్వివారతినవారజ్ఞరాజానశ్చైవైవేకానాదితతయకరీస్థాద్దానాభో
విభావ్యా" ఎన్దురుగిచ్చయతారితేభట్టర్ ఇప్పడి నిమిత్తోపాదాన కారణత్వజ్ఞతేన్దుల్లి సహ
కారికారణత్వమ్ కొల్లాతోడ్రిదకు, సర్వజ్ఞత్వాదిగుణయోగమ్ తీర్థేకొల్లుకేయాలమ్, నిమిత్తో
పాదానజ్ఞత్తుక్తు విక్తుమ్కొల్లుకేయాలమ్, తన్నడైయే సిద్ధిక్తుమెన్నుమత్తాతే ఆక్తయితే
వేదాననూత్ర తిలమితు విశేషితున్దుల్లాతోడ్రిదకు

30 ఆక, ఈశ్వర సేత్రివిధకారణముచున్నవిడవ సాధితారాయ నిష్ఠార్క్ష్ఠ ఆన
స్తరమ్, ౫ “అజామేకామ్” ౬ “గౌరవాద్యస్తవతి” ౭ “త్రిగుణంతజ్జగద్యోనిరవాదప్ర
భవాస్తయమ్” ౮ “అజ్ఞోపేయక” ౯ “జ్ఞాన్వాద్యత్రవోశితా” ౧౦ “అజ్ఞోపేయకాత్మ

30 ఈశ్వరుడు సృష్టించుట యనఁగా-

అనగా-స్వల్పశక్తిగల సాలెపురుగునకు స్వరూపవికారము లేకుండనుండగా తనశరీర భూతమైన విశేషణముయొక్కముఖముచే నూళ్లసమాపామైన కార్యసమాపమునకు తాను ఉపాదానమగునట్లున్న స్వభావము, 1 “ఈతని కనేకవిధములుగల గొప్పశక్తి శ్రుతిలో వివరముచున్నది” అనిచెప్పబడియెడి సర్వశక్తికలగక విభవదగదుగదా యనుట 2 “ఎట్లుసాలెపురువు సృజించుచున్నదో సంహరించుచున్నదో” 3 “సాలెపురువు స్వయముగసృజించి తిరుగియు దానినెట్లుమ్రింగుచున్నదో అట్లనే ఈసకలమునసృజించి శ్రీహరి స్వయముగనేదానిని మ్రింగుచున్నాడు” అనఁగరియున్నదిగదా 4 “ఓశ్రీరంగనాథా! స్వతస్సిద్ధమైన నీయొక్కసంకల్పము కష్టసాధ్యముఖసాధ్యములనెడి నీమలన అతిశక్తిమించి, సమస్తసమస్తలయందును ప్రవర్తింపుచున్నది. అసంఖ్యమైన కార్యమందు నీశరీరభూతములైన చిదచిత్తులద్వారా నిన్ను ఉపాదానకారణముగా శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి అట్టి సమస్త కార్యములకు నుపాదాన భూతమైనది సీతశక్తిగా జెప్పబడుచున్నది ఆశక్తియే ఈశ్వరునికన్నను అతిశయించినదై జగత్తును నిర్మించుచున్నది అది సాలెపురుగునందుప్రత్యక్షీకరించితగినది” అనియానతిచ్చినారుగదాభట్టరు ఇట్లునిమిత్తోపాదానకారణత్వములనుచెప్పి సహకారికారణత్వమును చెప్పకవిడిచినది, సర్వజ్ఞత్వానిగుణయోగము క్రిందచెప్పటచేతను, నిమిత్తోపాదానములకైక్యముచెప్పటచేతను, తనంతనేసిద్ధించునను నీహేతువులచే కనుకనే వేదాంతసూత్రమందును ఇదివిశేషించిచెప్పక విడవబడినది

30 కాగానీశ్వరుడే మూడువిధములైన కారణమునను నంశమునసాధించినవారైరి క్రింద
తరువాతఁ “పుట్టుక లేనిదియు నొక్కటియునగుదానిని” ౬ “ప్రకృతి అద్యంతములు లేనిది” ౭ “త్రగు
జాత్య కమగునాజగత్కారణము కారణము జన్మమునాశము లేనిది” ౮ “పుట్టినవాఁడు ఒక్కఁడు”
౯ “ఒక్కఁడు సర్వజ్ఞుడును మఱియొక్కఁడు అజ్ఞుడనైనవారును, ఒక్కఁడు ఈశ్వరుడును మఱి
యొక్కఁడు ఈశ్వరుడుకానివాడునైనవారునగు, ఇద్దరును పుట్టుక లేనివారై” ౧౦ “పుట్టినవాఁడు,

అచిత్తై పరిణమిష్పిక్రైయమ్, చేతననుక్కు శరీరేంద్రియజ్జలై
కొడుత్తు జ్ఞానవికాసతై ప్పణ్ణుకై యమ్

తోయంపురాణః” ఇత్యదిత్రుతిస్తృతికళితో నిల్లకిజపడియే, నిత్యమాయరుద్దశ్య వచిత్రైయమ్, చిత్రైయమ్, ఈశ్వరక్ సృష్టిక్రైయావతు తా నేలెన్నమాకాక్ష్యయిలే యరుళిచ్చెయ్కీతార్ (ఈశ్వరక్ సృష్టిక్రైయావతు) ఎన్దుతుడన్

క్రిజగత్కారణభూతనాకచొప్పిల్లప్పట్ట వీశ్వరక్ చేతనాచేతి నాత్మకమాన జగత్తైస్పష్టిక్రైయావతు. “తమఃపరేదేవనీకథవతి” ఎన్దిజపడియే తన్నో డవిభక్తమాయ్కీడన్ తమ శృబ్దవాచ్యమానవచిత్రై, “తతస్స్వయంభూర్భగ నానవ్యక్తోవ్యజ్ఞాయన్నిదమ్ | మహాభూతాది వృత్తా జాప్రపాదురాసీత్తమోనదః” ఎన్దిజపడియే స్వప్రేరణవిశేషత్వాలే స్వస్థాద్విభక్తమాక్కి, అనన్తరమ్, అక్షరావస్థమాక్కి, అతుతన్నైప్పియ్య అవ్యక్తావస్థమాక్కి, అత్తైవ్యక్తశబ్దవాచ్య మాన సమప్తివ్యప్తిరూప సమస్తకార్యజ్ఞుమామ్మడి పరిణమిష్పిక్రైయమ్, “అచిదవిశేషితాన్ ప్రళయసీమనిసంసరతః” ఎన్దిజపడియే, కరణక శేబరవిధురి నాయ్, భోగ మోక్షకూన్య నాయ్, అచిదవిశేషిత నాయ్కీడన్ చేతననుక్కు, భోగస్థానమానశరీర త్రైయమ్, భోగోపకరణజ్ఞాన విన్దియజ్జలైయమ్కొడుత్తు, భోగమోక్షభాగిత్యానర్హమామ్మడి మున్కుచిత్తమాయ్కీడన్ జ్ఞాన త్రినుడైయవికాసతైప్పణ్ణుకైయు మెన్దై చేతననుక్కువతు-జాత్యేకవచనమ్

అచిత్తును పరిణమింపించుటయును, చేతననుకు శరీరేంద్రియముల

నిచ్చి జ్ఞానవికాసమును చేయుటయును.

నాశమలేనివాడు, ఎల్లప్పుడు నుండువాడు, పురాతినుడు” అనునిట్టి త్రుతిస్తృతులలో చెప్ప బడుచున్నరీతి నే నిత్యమైయున్న యచిత్తును, చిత్తును, ఈశ్వరుడు సృజించుటయనగా నేమి యనునాకాక్షలా సెలవిచ్చుచున్నారు (ఈశ్వరుడు సృష్టించుటయనగా) అని మొదలు పెట్టి

క్రింద జగత్కారణ భూతుడుగాచెప్పబడిన ఈశ్వరుడుచేతనాచేతనాత్మకమైన జగమును సృష్టించుట యనగా “తమోవస్థమైయచిత్తు పరమపురుషునందేకీభావము నొందుచున్నది.” అనుచొప్పున తనతో నవిభక్తమైయున్న తమశృబ్దవాచ్యంబగునచిత్తును “తరువాతి తనంత నే పుట్టినవాడును బాప్యోంద్రియా గోచరుడును అడ్డులేని శక్తిగలవాడును ప్రకృతి ప్రేరకుడునగు భగవంతుడు మహాభూతములు మొదలగు నీ జగత్తును ప్రకాశింపజేయుచు ప్రాదుర్భవించెను.” అనుచొప్పునతనప్రేరణ విశేషముచే తననుండి వేఱు చేసి, యనంతరమక్షరావస్థముంజేసి, దానిని షడప యవ్యక్తావస్థముంజేసి, దానిని వ్యక్తశబ్దవాచ్యమైన సమప్తివ్యప్తిరూప సమస్త కార్యముల నగునట్లు పరిణమింపజేయుటయును “ప్రళయదశ యందు అచిత్తులకుంబై విశేషములేక సంస రించుచున్న” అనుచొప్పున కరణక శేబరహీనుడై, భోగమోక్షకూన్యడై అచిత్తుతో సమముగ పడియున్న చేతననుకు, భోగస్థానమైనశరీరమేను, భోగోపకరణములైన యింద్రియములనునిచ్చి, భోగమోక్షముల నొందుటకు తగినట్లు మున్ను సంకుచిత మైయుండిన జ్ఞానమునకు వికాసమును చేయుటయుననుట. చేతననుకు అనినయిది-జాత్యేకవచనము

అవినీతనానపుత్రునై పితా విలక్షింబునై కుమారాప్నోతే, విషయా
స్తరగ్ధళితే కై వళరుకిఱ కరణజ్జళై కులై త్తిట్టువై కై

33 ఇమ్మాన్యుమ్ తని త్తనియే నాలుప్రకారమాయరుక్కుమ్

3౪ సృష్టియిల్, బ్రహ్మపుక్కుమ్, ప్రజాపతికళుక్కుమ్, కాలత్తుక్కుమ్,

అతావతు- ౧ “విచిత్రా దేహసమ్మత్తి రిశ్వరాయ నివేదితుమ్” ఎన్నిటపడియే స్వసమా
శ్రయణతైప్పణ్ణియుజ్జీవిక్రైక్కులు ప్పావ్ త్తా కొడు త్తికరిణ్ణై కొణ్ణై త్తినై వజ్రీపడుకై
యన్దిక్కే బాహ్యవిషయప్రవణనాయ్ పోవ్ ప్పొక్కువై, విధినిషేధవశ్యనాయ్ ఒదుజ్జీవరియా
మల్ సైవరచారియానపుత్రునై హితపరనాన పితావానవక్ ఒరువ్యాపారార్థనల్లాతపడే విలక్షియి
ట్టొడుక్కివై కుమారాప్నోతే, తనైయ్ ద్వివిషయజ్గళితే అతిప్రవణమాయనడక్కిఱ కరణజ్జళై
కులై త్టొడుక్కివిట్టువై కైయై

33 ఇని, ఇంద్రసృష్ట్యాదికళితా ప్రత్యేకమ్ చతుర్విధమాయరుక్కైయాతే, అతైయుమ్
దర్శిప్పిక్రైక్కుక ముళిచ్చెయ్ కితార్ (ఇమ్మాన్యుమ్ తని త్తనియే నాలుప్రకారమాయరుక్కుమ్)
ఎత్తు ౨ “చతుర్విభాగస్సంసృష్టై చతుర్ధా సంస్థితస్థితా | ప్రళయంచ కరో త్యస్తే చతుర్భేదో
జనార్దనః” ఎన్నక్కడవత్తే

3౪ (సృష్టియిల్) ఇత్యాది అతావతు - సృష్టియిల్ వద్దాల్, చతుర్దళ భువనప్రస్తావాయ్,
సమస్తపురుషనాన బ్రహ్మపుక్కుమ్, అవనాలే సృష్టరాయ్, నిత్యసృష్టికర్తాకళానదశ ప్రజాపతి

అవినీతుడైనపుత్రుని తండ్రి సంకెళ్లువేసి యుంచుటవలె, విష
యాంతరములందు జూరబడుకరణములను సంహరించియుంచుట.

33 ఈమూడును ప్రత్యేకముగా నాలుగువిధములై యుండును

3౪. సృష్టియందు, బ్రహ్మకును, ప్రజాపతులకును, కాలమునకును,

అనగా- ౧ “విచిత్రమైన యీ శరీర సంపద భగవంతునికొఱకు నివేదన చేయుటకై” అను
చొప్పున తన నాశ్రయించుటంజేసి (ఆశ్రయించి) యుజ్జీవిండుటకు హేతువుగ తానిచ్చినసాధ
నములంగొని తనను బాగుపరచుకొనుట కాక, బాహ్యవిషయప్రవణుడై పోవనాంభించినపుడే,
విధినిషేధవశ్యుడై ఒదిగివర్తింపక స్వేచ్ఛాచారియైన పుత్రుని హితపరుడైన తండ్రియైనవాడు ఒక్క
వ్యాపారమునకు నర్హుడుకానియట్లు సంకెళ్లు వేసియుంచునట్లు, తనకన్న వేరైన విషయములలో
నతిప్రవణమైన నడిచెడి కరణములను పోగొట్టి వేఱు పరచియుంచుట యనుట

33 ఇక నీ సృష్ట్యాదులు ప్రత్యేకము నాలుగేసి విధములైయుండుటచే దానిని చూసిం
చుటకుగాను నెలవిచ్చుచున్నార (ఈ మూడును ప్రత్యేకముగా నాలుగువిధములైయుండును)
అని ౨ “భగవంతుడు సృష్టియందును స్థితియందును ప్రళయమందును ప్రత్యేకము నాలుగేసి
విధములుగనుండును” అనతగియున్నదిగా

3౪. (సృష్టియందు) ఇత్యాది అనగా- సృష్టియందువచ్చినచో, పదునాలుగులోకము
లను సృజించువాడై, సమస్తపురుషుడైన బ్రహ్మకును, వానిచే సృజింపబడినవారై, నిత్యసృష్టికర్త

సకలభూతజ్ఞభుక్కు మంత్రార్యామియాయ్, సత్త్వగుణతోడేకూడి
స్థితిప్తిక్కుమ్.

3౬ సంహార త్రిత్, రుద్రనుక్కుమ్, అగ్నిస్త కాదిక భుక్కుమ్,

కుమ్ లోక త్రిలాన్ఠుక్కుమ్ రక్షకమాన సర్వభూతిజ్ఞభుక్కుమ్, తత్త్వత్రవృత్తికల్ తన్నతా
మృడి అన్తరాత్మావాయ్, జ్ఞానప్రకాశానిహేతువాన సత్త్వగుణవిష్టనాయ్ కొండ్లు స్థితిప్తిక్కు
మై ౧ “ఏకాంశేనస్థితో విష్ణుః కింఠిపరిపాలనమ్ | మన్వాదిరూపేచాస్యేన కాలరూపాః ప
రేణచ || సర్వభూతేషుచాస్యేనసంస్థితం కురుతేస్థితిమ్ | సత్త్వంగుణంసమూత్త్వి జగతిః పురుషోత్తి
మః ” ఎన్నకగ్రహవతితే పురాణత్రిత్ ౨ “ఏకాంశేనస్థితో విష్ణుః” ఎష్ట, విష్ణవతారి మొత్త
యుమ్ లోన్న వితు - అవతారి నరజ్ఞభుక్కు ముపలక్షణమెట్టుకొళ్ళ వేణుమ్, (విష్ణాదిరూపేణ
అవతరిత్తు) ఎన్నివరుళిచ్చెయ్ కైయా లే

3౬ (సంహార త్రిత్) ఇత్యాది అతానితు - సంహార త్రిత్ వన్దాల్, సంహారాక్కళిల్
తత్తెయొనురుద్రనుక్కుమ్, అవాన్తరసంహారాక్కళాన అగ్నిస్త కాదిక భుక్కుమ్, సంహారోప
యోగియానకాలతుక్కుమ్, ఒత్తుకొండ్లు నాశకమాన సకలభూతజ్ఞభుక్కుమ్, తత్త్వత్రవృత్తిక
శ్లేల్లామ్ తన్నతామృడి అన్తరాత్మావాయ్, కన్పారామల్ కెయ్ కైయు అప్పానతమోగుణవిష్ట
నాయ్ కొండ్లు సంహరిక్కు మై 3 “అశ్రిత్యతమసోవృత్తిమన్తకాలేతే ధాప్రతుః | రుద్రస్వ
రూపాభగవానేకాంశేన భవత్విజః || అగ్నిస్త కాదిరూపేణభాగేనాస్యేనవర్తతే | కాలస్వరూ

సకలభూతములకును సంత్రార్యామియై, సత్త్వగుణముతోకూడి స్థితి
చేయించును.

3౬. సంహారమునందు, రుద్రునకును, అగ్ని యమాదులకును,

కాలమునకును, లోకంబున నొక్కదానికొక్కటి రక్షకంబులగు సర్వభూతములకును, వానివాని
ప్రవృత్తులు తనయధీనంబులగునట్లు అంతరాత్మయై, జ్ఞానప్రకాశాని హేతువైన సత్త్వగుణ ముతో
కూడినవాడగుచు స్థితి చేయించుననుట ౧ “పురుషోత్తముడు ఒకయంశముచే విష్ణువుగానుండి
సత్త్వగుణము నాశ్రయించి పరిపాలనముంజేయుచున్నాడు, మరియుక భాగముచే మన్వాదిరూప
ముగానుండియు వేరొందుభాగముచే కాలరూపముగానుండియు, మఱియొక భాగముచే సర్వ
భూతములయందు నుండియు జగత్తుయొక్క స్థితిని చేయుచున్నాడు” అనదగియున్నదికదా
పురాణమందు ౨ “ఒకయంశముచే విష్ణువుగానుండి” అని విష్ణవతారి మొక్కదానింజెప్పిం
యిది అవతారింతరి ములకు ముపలక్షణముని గ్రహించవలెను, (విష్ణాదిరూపముగ నవతరించి)
అని వీరునెలవిచ్చుట చే

3౬ (సంహారమునందు) ఇత్యాది అనఁగా-సంహారమందు వచ్చినదొడల, సంహరిం
చువారలలో పెద్దయగు రుద్రునకును, వానికిలోబడిన సంహర్తలైన అగ్ని యమాదులకును, సంహారో
పయోగియైన కాలమునకును, ఒక్కదానినొక్కటి నాశముంజేయు సకలభూతములకును, ఆయా
ప్రవృత్తులన్నియును తనవగునట్లు అన్తరాత్మయై కండ్లుకనపడకుండచేయుటకు హేతువైన
తమోగుణముతోకూడకొని సంహరించుననుట 3 “సంహారకాలమందు పుట్టుకలేని యాప్రభువు
తమోవృత్తి నాశ్రయించి యొక భాగముచే రుద్రుడుగాను, మఱియొక భాగముచే నగ్ని-యమాది
రూపముగాను, వేరొందుభాగముచే కాలస్వరూపుడుగాను, మఱియొక భాగముచే సర్వభూత

కాలత్తుక్కుమ్, సకల భూతజ్ఞతుక్కు మస్త ర్యామియాయ్,
తమోగుణత్తోజ్జేకాడి సంహరిక్కుమ్

32 శీలరై సుఖకళాకవుమ్ శీలరై దుఃఖకళాకవుమ్ సృష్టితా లీశ్వర
సుక్కు వైషమ్య నైర్ఘృణ్యజ్ఞో వారాతోవెన్నిల్?

ఈ భాగోఽన్యస్సర్వభూతానిచాపరః॥ వివాశంకుర్వత స్తస్యచతుర్థైవమహాత్మనః” ఎన్నక్కడవ
తే సృష్ట్యాదికలిల్ చతుర్విభాగజ్ఞులుగిదిద త్తిల్ అంశశబ్దమే - బ్రహ్మదికలైచ్చొట్టి
గోలు, అవర్కళవసుక్కు ప్రకారభూతరాకైయాలే యెన్నుమిడతై అనన్తరమ్, “బ్రహ్మద
మదయఃకాలస్తథైవాఖిలజన్తవః | విభూతయో హరే రేతా జగత సృష్టిహేతువః॥ విష్ణుర్విన్వా
దయః కాల స్సర్వభూతానిచద్విజన్ధి తేర్ని మిత్తభూతస్య విష్ణురేతా విభూతయః॥ రుద్రఃకాలాన్త
కాద్యాశ్చ సమస్తైస్త్వవజన్తవః | చతుర్థాప్రళయేహ్యేతా జనార్దన విభూతయః” ఎన్తు మాన్త
గోకతాలే స్ఫుటమకప్రతిపాదితానితే శ్రీపరాశరభగవాన్ ఇతైనైత్తితే యవరుమ్(అన్తర్యా
మియాయ్) ఎన్తురుళిచ్చెయ్తతు తి “విష్ణుర్విన్వాదయః” ఎన్దిఱ్ఱొక త్తిల్ విష్ణునైయుమ్
విభూతియాకచ్చొన్నుమితు అవతారప్రయుక్తమాన విగ్రహపరమాక్కడవతు.

32 ఇని, విషమసృష్టియడియాక మన్దమతికళుక్కుణ్ణాకక్కడవశక్తైయై పరిహరిక్కు
క్కాక, ప్రథమమ తద్విషయశక్తైయైయనువదిక్కితార్ (శీలరై) ఎన్తుడుజ్జి

అతావతు - సృష్టిక్కిఱనశీలీ, సర్వాత్కల్లైయుమ్ ఏకప్రకారమాకవిష్టిక్కే దేవ
సునుమ్యేది విభాగేన, శీలవాత్కల్లై సుఖకళాకవుమ్, శీలవాత్కల్లై దుఃఖకళాకవుమ్

కాలమునకును, సకలభూతములకును సంతర్యామియై, తమో
గుణముతోకూడి సంహరించును.

32 కొందరిని సుఖముగలవారుగను, కొందరిని దుఃఖముగలవారు
గను సృష్టించినయెడ ఈశ్వరునికి వైషమ్యనైర్ఘృణ్యములు
రావ్రా అనిన.

ముటుగాను నుంటున్నాడు సహారముఁజేయు నామహాత్ముని నాల్గువిధములు నిట్లున్నవి” అనఁ
దగియున్నదిగదా సృష్ట్యాదులయందు చతుర్విభాగము చెప్పస్థలమందు అంశశబ్దముచే బ్రహ్మ
దులనుచెప్పట, వారలు వానికి ప్రకారభూతులగుట చే ననునంశమును అనంతరము “బ్రహ్మ,
దక్షదులు, కాలము, సమస్తభూతములు, అనునివి భగవంతునికి సృష్టిహేతువులైన విభూతులు,
విష్ణువు, మన్వాదులు, కాలము, సమస్తభూతములు అనునివి స్థితిహేతువులైన విభూతులు, రుద్రు
డు, యమాదులు, కాలము, సమస్తభూతములును నివి ప్రళయహేతువులైన విభూతులు,” అనిమా
డుశ్లోకములచే స్ఫుటముగా ప్రతిపాదించెను గదా శ్రీపరాశరభగవంతుడు దీనిందలచి యే వీరును
(అంతర్యామియై) అనిసెలవిచ్చినది తి “విష్ణువు మన్వాదులు” అనెడి శ్లోకమందు విష్ణువును
కూడ విభూతిగ చెప్పిన యిది అవతారప్రయుక్తమైన విగ్రహపరమకాదగినది

32 ఇక విషమ సృష్టినిపట్టి బుద్ధిహీనులకు కలుగబోవుశంకను పరిహరించుటకుగాను
మొదట ఆ విషయమందలి శంకననువదించుచున్నాడు. (కొందరిని) అని మొదలుపెట్టి
“అనగా-సృజించునపుడు అందరాత్మలను నొక్కవిధముగగాక దేవమనుష్యేది విభాగము
చే, కొందరాత్మలను సుఖవంతులనుగాను, కొందరాత్మలను దుఃఖవంతులనుగాను సృజించిన

౩౮ కర్తృమడియాకచ్చయైకై యాలుమ్, మణ్తిన్తప్తజ్జెయై నాక్కి
లే కుఱియి ట్టజ్జప్పణ్ణమ్ మాతావైప్పోతే హితపరనాయ్ చె
యైకై యాలుమ్ వారాతు

సృష్టితాల్, సర్వసమనాయ్, పరమదయావానాయుక్తు మిశ్వరనుక్మలారశివలమొత్తిరా
మైయాకిఱ వైషమ్యమును, దుఃఖికళాక సృష్టిక్రైయాతే పరదుఃఖాన్సహిష్ణుత్విరూపైయాన కృపై
యిల్లా మైయుమ్ వారాతోవెన్దిఱతాకితెన్నే

౩౮ అత్తైపరిహరిక్కితార్ (కర్తృమడియాక) ఎన్ఱుతుడజ్

అతావతు - శిలరైనుఖికిళాకవుమ్ శిలరైదుఃఖికిళాకవుమ్ సృష్టిక్రైయవితు - విషమసృష్టి
కుఱుప్పానచేతనరుడైయ కర్తృమడియాకచ్చయైకైయాలుమ్, దుఃఖికిళాక సృష్టిక్రైయవితు -
తనకుఱోగకరమానమజ్జేవిరుమ్పిత్తిన్న ప్రజ్జెయైమేలేత్తన్నాతపడినాక్కిలేకుఱియిట్టు మణ్
తిన్న భయపడుమప్పడిపణ్ణమ్ హితపరైయానమాతావైప్పోలే, ఇవర్కళో, మేల్దుఃఖహేతువా
నకర్తజ్జేష్యవజ్జువప్పడి హితపరనాయ్ చెయైకైయాలుమ్, వైషమ్యనైర్ఘృణ్యజ్జలిరణ్ణమివను
కుఱవారాతెన్నే ఇతాల్ ౧ “వైషమ్యనైర్ఘృణ్యేనసావేక్షత్వాత్” ఎన్దిఱవేదాన్తనూత్రార్థ
త్తైయరుళిచ్చయితారాయిల్దు ౨ “నిష్పాన్నతంచ కరుణంచ జగద్విచిత్రం కర్తవ్యవేక్ష్య
సృజత స్తవరజ్జేషిన్ | వైషమ్య నిర్ఘృణతయోర్నిఖలుప్రసక్త స్తద్విప్రనూత్రనచివా
యో గృణన్తి” ఎన్ఱుతుతనై భట్టరుముళిచ్చయైతారితే

౩౮ కర్తృమును మూలముగాగొనిచేయుటచేతను, మన్నుతినిన శిశు
వును నాలుకయందు చురకపెట్టి భయపడునట్లు చేయు తల్లి
వలె హితపరుడై చేయుటచేతనును రాదు

యెడను, సర్వసమదై పరమదయావంతుడైయుండు నీశ్వరునకు అందయెడ నొక్కరితనుండ
కుండుటయను వైషమ్యంబును, దుఃఖవంతులనుగ సృజించుటచే పరుల దుఃఖమును సహింపలేమి
యైనకృప లేకపోవుటయును రాదా అనినచో, అనుట

౩౮ దానింబరిహరింపుచున్నారు (కర్తృమూలముగా) అని మొదలుపెట్టి

అనగా కొందరిని సుఖులనుగాను కొందరిని దుఃఖులనుగాను సృజించెడి యిది, విషమ
సృష్టికిమూలమైన చేతనలయొక్క కర్తృముమూలముగ చేయుటచేతను, దుఃఖులనుగ సృజించు
నది తనకు రోగకరమైన మన్నునాశించితినిన ప్రజను మరల తనకుండునట్లు నాలికపై చురకపెట్టి
మన్నుతినుటకు భయపడునట్లు చేయు హితపరురాలైన తల్లివలె, వీరలు మరల దుఃఖహేతువు
లైన కర్తృలంజేయ భయపడునట్లు హితపరుడైచేయుటచేతను, వైషమ్యనైర్ఘృణ్యములు రెండును
వీనికి రావు, అనుట ఇందువలన ౧ “సావేక్ష్యుడగుటను వైషమ్యనైర్ఘృణ్యములలేవు” అని
యెడి వేదాంతనూత్రార్థమును నెలవిచ్చినవారై ౨ “ఓరంగళాయీ! నీచోష్యంబును దుఃఖ
కరంబును విచిత్రంబు నగుజగత్తును కర్తృము ననుసరించి సృజించెడి నీకు వైషమ్యనైర్ఘృణ్యముల
ప్రసక్తిలేదు. ఈ అంశమును బ్రహ్మనూత్రములతోకూడియున్న శ్రుతులు చెప్పదున్నవి” అని
దీనిని భట్టరును నెలవిచ్చినారు గదా.

౩౯. ఇవన్తాన్ “మున్నీర్ ఇాలమ్ పడై త్త వెమ్ముకిల్ వణ్ణన్” ఎన్ని
అపడియే,

౩౯- ఆక (సకలజగత్సర్వస్థితి సంహారకర్తావాయ్) ఎవ్వుతై యుపపాదితారాయ్ నిన్దార్ కీర్త్, అనన్దరమ్, (విలక్షణవిగ్రహాయుక్తనాయ్) ఎవ్వుతై యుపపాదిష్టతాకపుపక్రమిక్కితార్ (ఇవన్తాన్) ఎవ్వుతుడణ్ణి.

నడువుతోన్న ఆర్తాది చతుర్విధ పురుషసమాశ్రయణీయత్వముమ్, ధర్మాదిచతుర్విధ ఫలప్రదత్వముమాకిటవివై యిరణ్డైయు ముపపాదియాతోబ్బివా నెన్నెన్నిల్, ౧ “కారణంతుర్భేయః” ౨ “యో బ్రహ్మణం విదధాతి పూర్వమ్” ఇత్యాదియిచ్చొల్లుకిటపడియే, కారణవస్తువే యుపాస్యముమ్ ఆశ్రయణీయము మాక్తయాలే, కారణత్వప్రోక్షాన్నపోతే, ౩ “చతుర్విధాభజన్తే నామ్” ఎన్నిట చతుర్విధ పురుషసమాశ్రయణీయత్వముమ్, ౪ “ఫలమతకపపతేః” ఎన్నిట పడియే, ఫలప్రదత్వహేతువాన సర్వశక్తియోగమ్ కీర్తేఉక్తము కైయాలే, ధర్మాదిచతుర్విధ ఫలప్రదత్వము మర్ధాదుక్తమెన్నుమ్ నిన్దెవాలుమ్, అనన్దో లుపపాదనీయాంశమ్ మికవుమిల్లామై యాలుమ్, తదుపాదానమ్మణ్ణిబ్బోలర్ ఆక్తయాలే, కీర్తనన్న కారణత్వతోడే విగ్రహయోగత్తు కన్వయత్తైచ్చొల్లిక్కిణ్ణు కిశరుకితార్ (ఇవన్తాన్) ౫ “మున్నీర్ ఇాలమ్ పడై త్త వెమ్ముకిల్ వణ్ణన్” ఎన్నిటపడియే, సవిగ్రహనాయ్కోణ్ణు సృష్ట్యైదికత్తెప్పణ్ణుమ్) ఎవ్వు

౩౯. ఇతను, “మూడువిధంబులైన జలములుగలభూమిని సృజించిన
మేఘమువంటి కాంతిగలవాడు” అనుచొప్పున

౩౯- కాంగా (సకలజగత్సర్వస్థితి సంహారకర్తయై) అనుదాని నుపపాదించివేసిరి క్రింద అనంతరము (విలక్షణవిగ్రహాయుక్తడై) అనుదాని నుపపాదించునదిగా నుపక్రమింపుచున్నారు (ఇతను) అని మొదలుపెట్టి

నడుమ చెప్పిన ఆర్తాదిచతుర్విధ పురుషసమాశ్రయణీయత్వమును, ధర్మాదిచతుర్విధ ఫలప్రదత్వమునునగు నీరెంటిని నుపపాదింపక విడువనేలయన్నను, ౧ “కారణమే ధ్యానముచేయఁదగినది”, ౨ “ఎవడు మొదట బ్రహ్మను సృజింపుచున్నాడో” ఇత్యాదులయందు చెప్పఁబడుచొప్పున కారణవస్తువే యుపాసింపఁదగినదియును, ఆశ్రయింపఁదగినదియు నగుటచే కారణత్వముచెప్పినప్పుడే ౩ “నన్ను నాలుగు తెజస్గులవారు భజింపుచున్నారు” అనెడి నాలుగువిధములైన పురుషులకు నాశ్రయింపఁదగిన వాడగుటయును, ౪ “హివలన ఫలముగలుగును, ఉపహతివలన” అనుచొప్పున ఫలప్రదత్వహేతువైన సర్వశక్తియోగము క్రింద చెప్పఁబడినదగుటచే ధర్మాది చతుర్విధ ఫలప్రదత్వంబు నర్థోక్తమనియెడి తలపుచేతనును, వానియందుపపాదింపవలసిన యంశము విస్తారములేనందుచేతనును వానినెత్తుకొన (స్వీకరించు) రైరి కాబట్టి క్రిందఁ జెప్పిన కారణత్వముతో విగ్రహయోగమున కన్వయమును చెప్పుచు విజృంభించుచున్నారు (ఇతను, ౫ “మూడువిధంబులైన జలములుగలభూమిని సృజించిన, మేఘమువంటి కాంతిగలవాడు” అనుచొప్పున విగ్రహముతోఁ గూడినవాడై సృష్ట్యైదులను చేయును) అని.

సవిగ్రహనాయకొణ్ణ సృష్ట్యాదికై పృణ్ణమ్.

౪౦. విగ్రహద్వాక్ స్వరూపగుణజుభిలుక్లాటిత్ అత్యన్తాభిమతమాయ్
స్వానురూపమాయ్, నిత్యమాయ్,

అతావతు-ఇప్పటిజగత్సర్వాది కర్తావాకచొప్పల పట్టవివన్తాక్, ఎనక్కాక అబ్బినిర్ ఊబ్బినిర్ వర్జలమెన్టు మూన్టు వక్తై ప్పట్ట నీరెయ్యడైతాన సముద్రతోడేకూడిన జగ త్రైస్పష్టితి వర్జక వలాహక మ్మోలే యరుక్కిణవడివై యుడైయవనేయెన్టు ఆహ్వాగడైయ దివ్యప్రబంధత్తి తొప్పిల కిణవడియే, విగ్రహ సహిత నాయకొణ్ణ సృష్టిస్థితిసంహరణ్ణ మూన్తెయ్యమ్ పణ్ణ మెన్తై

౧ “ముకిల్గణ్ణ” ఎన్నిజవితు ఔదార్యగుణపరమాక వ్యాఖ్యాతాక్కిళ్ పలరుమ్ వ్యాఖ్యా నమ్మణ్ణినార్ కశేయాకిలుమ్, విగ్రహపరమాక వివరరుభి చెప్పయ్ కై యా లే, ఇజ్జను మెరు యోజనై యుడైయ తొళ్ళవేణుమ్ ఒత్తుమ్కప్పలయోజనైయు మున్తాయ్ తెయరుపపుతు

౪౦. ఇని, ఇదవిగ్రహత్వయ్యడైయ వైలక్షణ్యతై యొరుచార్జయారే విస్తరేహపవాదిక్కి టార్. (విగ్రహద్వాక్) ఎన్టు తుడణ్ణై

స్వరూపగుణజుభిలుక్లాటి అత్యన్తాభిమతమాకై యావతు - ఆనందమయమాన స్వరూపముమ్ ఆనందావహమాన గుణజుభిమ్మొలన్తియే, నిరతిశయానందావహమాయరుక్తై యా లే, అనబ్బి ట్టాట్టిలుమ్ మిగవుమభిమతమాయరుక్తై ౨ “ఇచ్చాగృహీతాభిమతోరు నేహః” ఎన్న క్కడవతితే

స్వానురూపమాకై యావతు - ఆననురూపమా యరుక్క చెప్పయ్ తేయుమ్ అభిమతమా యరుక్కుమవై పోలన్తి క్కే, తనక్కరురూపమాయరుక్తై

నిత్యమాకై యావతు - స్వరూపగుణజుభిపాతి అనాదినిధనమాయరుక్తై లోకత్తిలవ

విగ్రహముతోకూడినవాడై సృష్ట్యాదులను చేయును.

౪౦ విగ్రహమన్ననో స్వరూపగుణములకన్నను అత్యంతాభిమతమై
స్వానురూపమై, నిత్యమై,

అనఁగా - ఇట్లు జగత్సృష్ట్యాది కర్తగాచెప్పబడిన వీడు, నాకొజతు వీటినిరు, ఊటనిరు, వర్జలము ననిమాడు తెరంగలయిన నీరుగల సముద్రముతోకూడిన జగమును సృజించిన వర్ణాకాలపు మేఘమువలెనన్న శరీరపుకాంతిగలవాడా అని ఆహ్వారుల దివ్యప్రబంధమందు చెప్పబడు చొప్పున, విగ్రహసహితడై సృష్టిస్థితి సంహరములనుసూటిని చేయుననుట ౧ “మేఘవర్ణడు” అనునది ఔదార్యగుణపరముగ వ్యాఖ్యాత లనేకులు వ్యాఖ్యానముంజేసిరే యైనను, విగ్రహపరముగా వీరు ఆనతిచ్చుటచే, ఇట్లు నొక యోజనకలదని గ్రహింపవలెను ఒక్కదాని కనేక యోజనలుండనేయుంటవి

౪౦ ఇకనీవిగ్రహమయొక్క వైలక్షణ్యము నొకచూర్ణికచే విస్తరముగ నుపపాదించు చున్నారు (విగ్రహమ్) అని మొదలుపెట్టి

స్వరూపగుణములకన్న నత్యంతాభిమత మాటయనగా- ఆనందమయమైన స్వరూపంబును, ఆనందావహమైన గుణములునువలెగాక, నిరతిశయానందావహమై యుండుటచేత వానికన్న మిక్కిలి యభితమైయుండుట ౨ “ఇచ్చచేత గ్రహింపబడినదియు నభిమతమైనదియునగు గొప్పదేహముకలవాడు” అనఁదగియ్యున్నది గదా

స్వానురూపమాటయనగా - ఆననురూపమై యుండినను అభిమతమై యుండువానివలె గాక తనకనురూపమైయుండుట

నిత్యమాటయనఁగా- స్వరూపగుణములతోపాటు ఇవ్యంతములులేనిదైయుండుట. లోకమున

ఏకరూపమాయ్, శుద్ధసత్త్వాత్మకమాయ్, చేతనదేహమ్మాలే
జ్ఞానమయమాన స్వరూపతై మత్తైక్యైస్త్వికే, మాణి
క్రచ్చేస్పిలే సాన్న్యైట్టువై త్వాప్పాలే యిరుక్కవన్నరువాన
దివ్యాత్మస్వరూపత్తుక్కు ప్రకాశకమాయ్,

యవికళుక్కు అనిత్యత్వమ్ కాణ్డైయా లే, ఇతిక్కుమవయవిత్వేనానిత్యత్వమ్ వారాతోవె
న్నిల్, వారాతు 'అంతు మొక్క అవయవసమ్మిథిమాత్రమల్ల పనిత్యత్వహేతు, అవయవా
రభత్వమ్ అవయవసమ్మిథిమాత్రమే అనిత్యత్వహేతువామాకిలో, కరచరణాద్యవయవ సమ్మిథి
ముణ్డాన వాల్తైవుక్కుమ్ వినాశవేవర వేణుమ్, ఇబ్బప్పడి అవయవారభత్వత్తిల్ ప్రమాణమిల్లా మై
యా లే, ఇతు కరచరణాద్యవయవ యోగియా కానిక్కుచ్చెయ్దేయుమ్ నిత్యమాయే యిరు
క్కుమ్' ఎన్ఱ ఇప్పడి వివరణత్తిలే యచ్చాన్నిత్తై యరులిచ్చెయ్తారిశే

ఏకరూపమాకైయావతు - వృద్ధిత్తయాది వికారరహితమయిరుక్కు - 1 "సదైకరూప
రూపాయ" ఎన్నక్కడవత్తిశే

* శుద్ధసత్త్వాత్మకమాకైయావతు - గుణాంతరిసంస్థమిల్లాది, సత్త్వత్తు కాశ్రయమయిరు
క్కిట ఏప్రాకృతద్రవ్యమేవడివాయిరుక్కు - 2 "నతస్యప్రాకృతామూర్తిః" ఎన్నక్కడ
వత్తిశే

(చేతనదేహమ్మాలే) ఇత్యాది పోషురువాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తుక్కు ప్రకాశమాకై
యావతు - శుద్ధసత్త్వాత్మక మాకైయా లే, గుణత్రయాశ్రయమాన చేతనదేహమ్మాలే, జ్ఞానమయ

ఏకరూపమై, శుద్ధసత్త్వాత్మకమై, చేతనదేహమువలె జ్ఞాన
మయమైన స్వరూపమును మరచుటకాక, మాణిక్యబరిణిలో
బంగారు నుంచినట్లుండ బంగారువన్నెగల దివ్యాత్మస్వరూ
పమునకు ప్రకాశకమై,

నవయపులకు అనిత్యత్విగు కనపడుటచే, దీనికి నవయవియోట చేసిన యనిత్యత్వము రాదాయన,
రాదు 'అంతటను అవయవసంబంధమాత్రము అనిత్యత్వమునకు హేతువుకాదు, మఱియేమంటే
అవయవారభత్వము అవయవసంబంధమాత్రమే అనిత్యత్వ హేతువొనడల, కరచరణాద్యవ
యవసంబంధముగల యాత్మకును వినాశము కలుగవలెను, ఇచట నట్లవయవారభత్వమందు
ప్రమాణములేమిచే నిది కరచరణాద్యవయవయోగియైనను నిత్యమైయే యుండును' అని యిట్లు
వివరణమందు ఆచ్చాన్విల్లగారు నెలవిచ్చినారుగా

ఏకరూపమాటయనఁగా-వృద్ధిత్తయాది వికారరహితమై యుండుట - 1 "ఎల్ల పుడొక్క
గూపైన రూపముగలవానికొఱకు" అనఁదగియున్నది గదా

* శుద్ధసత్త్వాత్మక మాటయనఁగా-ఇతర గుణములతో సంస్థములేని సత్త్వగుణమున కాశ్ర
యమైయుండు సప్రాకృత ద్రవ్యమే స్వరూపమైయుండుట - 2 "అతనియొక్క శరీరము అప్రా
కృతము" అనఁదగియున్నది గదా

(చేతన దేహమువలె) ఇత్యాది-బంగారువన్నెగల దివ్యాత్మస్వరూపమునకు ప్రకాశకమాట
యనగా శుద్ధసత్త్వాత్మకమాట చే, గుణత్రయాశ్రయమైన చేతనదేహమువలె, జ్ఞానమయమాట చే

నిరవధిక తేజోరూపమాయ, సౌకుమార్యాదికల్యాణగుణగణని
ధియాన్, యోగి ధ్యేయమాయ,

మాకైయా లే తేజోరూపమాన స్వరూపతై ప్పజన్తోన్ ద్రౌతపడి మత్తైక్కైయన్తిక్కై, మాణిక్యతై
చ్చెప్పాకచ్చిమైత్తు అతిలే పొన్నైయిట్టువైత్తై బుళ్ళిరుక్మిజపొన్నై అత్తుపుజమ్మై నిమ్మలెమ్మై
మ్మడి తోన్ ద్రౌవిక్కుమాపోలే, ౧ “ ఎణ్ణుమ్ పొన్నురువాయ్ ” ఎన్జిలపడియై స్పృహణీయ
మాకైయా లే పొన్నురువెత్తు శొల్లప్పడుమతాన దివ్యాత్తి స్సరూపత్తుక్కుత్తాన్ ప్రకాశకమా
యరుక్కై

నిరవధిక తేజోరూపమాకైయావతు - నిత్యము క్తవిగ్రహజలమ్, ఇతువుమ్ ఏకజాతీయ
ద్రవ్యమాయరుక్కైచ్చెయ్తే, ఏకజాతీయ ద్రవ్యాత్తి కమాన ఖద్యోతశరీర తేజస్సిత్తాట్టిల్ ఆది
త్యశరీరత్తుక్కుణ్డొన తేజోతిశయమోలే ఇవై సావధిక తేజస్సామ్మడి తాన్ నిరవధిక తేజస్సై
వడినాక వుడైత్తై యరుక్కై

సౌకుమార్యాదికల్యాణగుణగణనిధియాకైయావతు - సౌకుమార్యమ్, సౌందర్యమ్, లావ
ణ్యమ్, సౌగంధ్యమ్, యౌవనమ్ ముతలాన కల్యాణగుణ సమూహత్తుక్కు శ్లోకోళలమాయరు
క్కై ౨ ‘సౌందర్యసౌగంధ్య సౌకుమార్యలావణ్య యౌవనాద్యనన్త గుణనిధి నివ్యరూప’ ఎత్తై
మ్మిరుమానా రరుళిచ్చెయ్తాఱిత్తే

యోగి ధ్యేయ మాకైయావతు - భగవద్ధ్యానపరరాన పరమయోగి కళుక్కు శుభాశ్రయమా
యోగొణ్డెప్పొత్తుమ్ ధ్యానవిషయమా యరుక్కై ౩ “కాచాన్యాన్వృత్తే రేవి సర్వయజ్ఞ

నిరవధిక తేజోరూపమై, సౌకుమార్యాదికల్యాణగుణగణనిధియై,
యోగి ధ్యేయమై,

తేజోరూపమైన స్వరూపమును కాంతి తోచి కుండునట్లు మరిచుటకాక, మాణిక్యమును బరి
ణాగాచేసి అందు బంగారునుంచినయెడ లోనున్న బంగారును దానిగుండా వైశిష్టకాశించునట్లు
తోపించునటులే ౧ ‘మనన యోగ్యమైన బంగారువన్నెగలవాడు’ అనుచోష్వన స్పృహణీ
యమాట చే బంగారు కాంతియని చెప్పబడునదియైన దివ్యాత్తి స్వరూపమునకు తాను ప్రకాశ
కమై యుండుట

నిరవధిక తేజోరూపమాటయనగా - నిత్యము క్త విగ్రహములను ఇగియుగు ఏకజాతీ
య ద్రవ్యమైనను, ఏకజాతీయ ద్రవ్యాత్తి కమైన ఖద్యోత (మిణుగురుపురుగు) శరీర తేజస్సుకన్న
ఆదిత్య శరీరమునకున్న తేజోతిశయమవలె, ఇవిసావధిక తేజస్సులగునట్లు తాను నిరవధికతేజ
స్సును రూపమునుగ కలిగియుండుట

సౌకుమార్యాది కల్యాణగుణగణనిధియాటయనగా - సౌకుమార్యము, సౌందర్యము, లావణ్య
ము, సౌగంధ్యము, యౌవనము, మొదలయిన కల్యాణగుణసమూహమునకు పాత్రయైయుండుట
౨ ‘సౌందర్యము, సౌగంధ్యము, సౌకుమార్యము, లావణ్యము, యౌవనము, మొదలగు ననంతగుణ
ములకు నిధియగు దివ్యస్వరూపముగలవాడా’ అని శ్రీభాష్యకారు లానతిచ్చినారు గదా

యోగి ధ్యేయమాటయనగా - భగవద్ధ్యానపరమైన పరమయోగులకు శుభాశ్రయమగుచు
న్నట్లు భగవంతు ధ్యానవిషయమై యుండుట. ౩ “ ఓరేవీ! దేవదేవదగు గదారునియొక యోగులచే

సకలజనమోహనమాయ్, సమస్తభోగవైరాగ్యజనకమాయ్,
నిత్యముక్తానుభావ్యమాయ్, * వాశత్తడమౌల్లే సకలతాప
హరమాయ్,

మయంవపుః | అధ్యాస్తే దేవదేవస్య యోగిచిన్త్యం గదాభృతః” ఎష్ట అసాధారణవిగ్రహ
మే యోగిచిన్త్యమాక చొల్లప్పట్టతీతీ

సకలజన మోహనమాకైయావతు - జ్ఞాజవిభాగముల సకలజనజ్ఞైయుమ్ స్వవైలక్షణ్యతై
లే పిచ్చేయమతాయరుక్తై ౧ “పుంసాం దృష్టి చిత్తాపహరిణమ్” ౨ “పర్వసత్త్వమనో
హరః” ౩ “కణ్డవర్ తప్తనమపల్లభుమ్” ఎన్నక్కడవతీతీ

సమస్తభోగవైరాగ్యజనకమాకైయావతు-తనవైలక్షణ్యతై క్కణ్డవర్ కళుక్కు స్వేతిర
సకలవిషయానుభవత్తిలుమ్ అతైయలుతియై విక్త క్కుమతాయరుక్తై ౪ “శేరిన్బ మెల్లామ్
తుణ్డార్ తొత్తూతారత్తోళ్” ఎన్నక్కడవతీతీ

నిత్యముక్తానుభావ్యమాకైయావతు - అపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానాది గుణుల రాన నిత్యరాలుమ్ ముక్త
రాలుమ్ * సదాపశ్యన్తిపడియే అనవరత మనుభవిక్కుప్పడుమతా యరుక్తై

౧ * వాశత్తడమౌల్లే సకలతాపహర మాకైయావతు ౫ “కన్డైక్కాల్ తూయకైయ్య
మలర్ గళ్” ఎష్టతుడళ్ళి యత్పూర్ వర్ణితపడియే, దివ్యావయవెబ్బళుమ్ తిరుమేనియుమాన శేర్తి
యాలే, పరిప్పమారి తామరై పూత్తుపరిమళమ్ అలై యజియానిప్పతొరు తిటాక మౌల్లే యరు

సకలజనమోహనమై, సమస్తభోగవైరాగ్యజనకమై, నిత్యము
క్తానుభావ్యమై, * పరిమళతటాకమువలె సకలతాపహరమై,

ధ్యానింపఁదగినదియు సర్వయజ్ఞ స్వరూపంబు నగు శరీరమును నీవు గాక మరియెవతె యధష్టిం
పుచున్నది” అని ఆసాధారణ విగ్రహమే యోగిచిన్త్యముగ చెప్పఁబడుచున్నదిగదా

సకలజన మోహన మాట యనగా- జ్ఞా జ్ఞ విభాగములేక(పండితివామరి సాధారణముగ)
సకలజనములను స్వవైలక్షణ్యముచే వెట్టియై త్రించునదియైయుండుట. ౧ “పురుషులయొక్క చా
పులను మనమును దొంగిలించువానిని” ౨ “సకలజంతువులకును మనోహరుడు” ౩ “చూచినవార
లు తమ మనస్సును [అంగీకరించి] యిచ్చునట్లున్న” అనఁదగియున్నదిగదా

సమస్తభోగ వైరాగ్య జనకమాటయనగా-తనవైలక్షణ్యమును చూచినవారలకు తనకంటె
భిత్తరమైన సకలవిషయముల ననుభవించుటయందును ఆశతెగుట(వైరాగ్యము)ను వృద్ధిపొందించు
నీదీయైయుండుట ౪ “ఆ భుజములను నేవించినవారు నిరవధికసుఖములను విడిచిపెట్టిరి” అనఁ
దగియున్నదిగదా

నిత్యముక్తానుభావ్యమాట యనగా- పరిచ్ఛేదములేని జ్ఞానాది గుణములుగల నిత్యులచే
తనే ముక్తులచేతను * సదాపశ్యన్తి (= ఎల్లప్పుడు చూచుచున్నారు అను) చొప్పున ఎల్లప్పుడు
ననుభవించఁబడునదై యుండుట

* పరిమళతటాకమువలె సకలతాపహరమాట యనగా- ౫ “కన్ను, చెయ్యి, కాలును నిర్మ
లములై ఎట్టివై వికస్మించిన తామరపూవులు” అని మొదటిపెట్టి ఆధ్వారము వర్ణించినప్రకారము,
దివ్యావయవములును దివ్యదేహమునైన చేరికచే, వైకాల్యము నిండునట్లు తామరపూచి పరిమళము

అనంతావతారకన్దమామ్, సర్వరక్షకమామ్, సర్వాశ్రయ
మామ్, అస్త్రభూషణభూషితమాయురుక్కుమ్

క్రమాయా లే, తన్నై క్కిట్టినవర్ కళుడైయ సాంసారిక వివిధతాపత్తోడు విరహతాపత్తోడు వాః
యతి సకలతాపత్తైయుమ్ పోక్కుముతాయుక్తై

అనంతావతారకన్దమాక్రయావతు - ౧ “అజాయమానో బహుధా విజాయితే” ౧ “బహూ
నిమే వ్యతీతాని” ౨ ఎస్ట శోలపృథుకీః పంచభృతీమాన వవతారబల్లరీమ్ అప్రాకృతదివ్యసంస్థానతై
యితరసజాతీయమాక్కిక్కిణ్ణు దీహదుత్పన్నప్రదీపమౌలే వసుకీఃవైయాక్రయా లే అవైయెల్లా
వనోబుక్కుమ్ మూలమాయుక్తై ౩ “ప్రకృతిం స్వా మధిష్ఠాయ సంభవామ్” ౪ “కల్పే కల్పే
జాయమానస్స్వమూర్త్యా” ౫ “ఆతియహోతియువతై యజ్ఞువై త్తిజ్ఞుస్పిజన్ద” ఎన్నక్కడవతితే

సర్వరక్షకమాక్రయావతు - విశ్వరూర్ధ్వికలోడు కేవలలోడు భగవచ్చరణార్ధికళిలు పాసక
లోడు ప్రపన్నలోడు అనుభవకైబ్రుర్యపర రాన నిత్యము క్కిలోడు వాఃయతి గర్వరుడైయ
పుమ్ అనిష్టనివృత్తిప్రప్రాపికళై పృణ్ణువతు దివ్యమగ్గళ విగ్రహోకేతినాయ్ కొ ణ్ణాక్రయా లే
ఎల్లారుక్కుమ్ రక్షకమాయుక్తై

సర్వాశ్రయమాక్రయావతు - ఉభయవిభూతిక్కుమ్ ఆశ్రయమాయుక్తై

అస్త్రభూషణభూషితమాక్రయావతు - కీర్త్యన్న సర్వాశ్రయత్వి సూచకమామ్మడి అస్త్రభూ
షణాద్యాయత్తి అస్త్రబుక్షిపదేయ విభూత్యభిమానికళాన దివ్యాయుధగ్గళుమ్ దివ్యాభరణజ్ఞ

అనంతావతారకన్దమై, సర్వరక్షకమై, సర్వాశ్రయమై, అ
స్త్రభూషణభూషితమైయుండును.

తరంగములుగా వచ్చునట్టి యొకతటాకమువలె నుండుటచేత, అనను సమీపించినవారియొ
క్క సంసారసంబంధమైన యనేక విధతాపములతోను విరహతాపముతోను భేదములేకుండ
సకలతాపములను పోగొట్టినదియై యుండుట

అనంతావతార కన్దమాటయనగా - ౧ “పుట్టుక లేనివాడై బహువిధములుగా పుట్టుచు
న్నాడు” ౨ “నాకు అనేకజన్మములు అతీక్రమించినవి” అని చెప్పబడుచున్నయసంఖ్యాత
ములైన యవతారంబులును, అప్రాకృతదివ్యశరీరమును యితరసజాతీయముగా జేసికొని దీపము
నుండి యుత్పన్నమైన ప్రదీపమువలె వచ్చునవియాటచే, నానికన్నిటికిని మూలమై యుండుట
౩ “నాదుస్సభావము నధిష్ఠించి పుట్టుచున్నాడను” ౪ “ప్రతికల్పమందును తనమూర్తిచే పుట్టు
చున్నాడు” ౫ “పరమపదమందున్న గర్వకారణమును అప్రాకృతతేజోమయమును నైన
విగ్రహమును పరమపదమందున్న ప్రరాక్రమే తనయందుచుకొని ఇచ్చుటకు వచ్చి పుట్టిన”
అనందగియున్నది కదా

సర్వరక్షకమాట యనగా - విశ్వరూర్ధ్వలతోను, కేవలలతోను, భగవచ్చరణార్ధల
లోను పాసకులతోను, ప్రపన్నులతోను, అనుభవకైంకర్యపరులగు నిత్యమృతులతోను భేద
ములేక అందరియొక్క అనిష్టనివృత్తిప్రప్రాలుల చేయునది దివ్యమంగళ విగ్రహముతో కూ
డినవాడై యగుటచే నందరకును రక్షకమైయుండుట.

సర్వాశ్రయమాటయనగా - ఉభయవిభూతికిని ఆశ్రయమైయుండుట.

అస్త్రభూషణ భూషితమాటయనగా - క్రిందజెప్పిన సర్వాశ్రయత్వమునకు సూచకమానట్లు
అస్త్రభూషణాద్యాయమందు చెప్పబడిన చొప్పున విభూత్యభిమానలైన దివ్యాయుధముల చేతను

రం. ఈశ్వరస్వరూపదాత్, పరత్వమ్, పూహమ్, విభవమ్, అస్త్రామిత్వమ్, అర్చనతారమైష్ట్యప్రకారత్తోడేకూడియుండును

శాలుమ్ అలబ్ధప్రమాయిరుక్తైః ౧ “అత్రైవ మన్యజగతో నిర్దేప మగుజా మలమ్ । బిభర్తి కాస్తుభమణి స్వరూపం భగవాన్పారిః ॥ శ్రీవత్ససంస్థానధర మనస్తేన సులక్రితిమ్ । ప్రధానం, బుద్ధిరధ్యాస్తే గదారూక్షణ మాధవే ॥ భూతాది మిన్ద్రియాదిచ ద్విధావాక్ష్కారవిశ్వరః । బిభర్తి శబ్దరూక్షణ శార్దూషేణచ స్థితిమ్ ॥ చలస్వరూప మత్యంతం జవేనా న్రితా నిలమ్ । చక్రస్వరూపంచ మనోధత్తే విష్ణుః కరేస్థితిమ్ ॥ వచ్చురూపాతు యా వాలా వైజయంతి గదాభృతః । పాభూత హేతుసంఘాతో భూతమాలాచవై ద్విజ ॥ యానీన్ద్రియాణ్యశేషాణి బుద్ధిక్రూత కానివై । శరరూపాణ్యశేషాణి తానిధత్తే జనార్దనః ॥ బిభర్తి యుచ్చాసితర మచ్యుతో త్యన్తనిర్వలమ్ । విద్యామయంతుతజ్ఞాన మవిద్యాచర్మ సంస్థితిమ్ ” ఎన్నక్కడవతీతే

రం ఆః (విలక్షణవిగ్రహాయుక్తనాయ్) ఎవ్వత్తై యుపపాదితార్ కీర్త్య అనన్తరమ్ ఇంద్రి విగ్రహయోగ ప్రయుక్తమాన విశ్వరచుడైయ పరత్వాది పఞ్చప్రకారత్తైయుమ్ తనిత్తనియే సువ్యక్తమాక దర్శిస్థిక్రవేణుమైష్ట తిరుపుళ్ళమ్మల్లో ప్రథమమతుతన్నై యుత్తేషిక్కితార్ (ఈశ్వరస్వరూపదాత్ పరత్వమ్, పూహమ్, విభవమ్, అస్త్రామిత్వమ్, అర్చనతార మైష్ట్యప్రకారత్తోడే కూడియుండును) ఎన్న

రం. ఈశ్వరస్వరూపము పరత్వము, పూహము, విభవము, అంత్రామిత్వము, అర్చనతారము నని అయిదుప్రకారములతో కూడియుండును

దివ్యాభరణముల చేతను నలంకృతమైయుండుట ౧ “భగవంతుడగుశ్రీవారి, సంబంధము లేనివారు ను దుర్లభములు లేనివారును నిర్మలమునగు నీజగత్తులోని యాత్మలను, కాస్తుభమణి స్వరూప ముగా ధరింపుచున్నాడు ప్రధానము శ్రీవత్ససంస్థానమును ధరించినదియై అనంతునిచే నాశ్రయింపబడినది వానియందున్నదట బుద్ధి గదారూపముగ భగవంతునియందున్నది భూతాదియు నిండియాదియు ననెడి రెండహంకారములను నీశ్వరుడు శంఖరూపముగను శార్దూ(ధనుస్సు) రూపముగను ధరించియున్నాడు చించలస్వభావంబును మిక్కిలివేగము చే వాయువు నతిక్రమించి నదియునగు మనస్సును చేతించుచున్న చక్రస్వరూపముగ విష్ణువు ధరియింపుచున్నాడు ఓబావ్వాణుడా! * అయిదువిధములుగనున్న విష్ణువుయొక్క వైజయంతి యను మాల యేదిగలదో అది, తన్నాత్రలసముదాయంబును పంచభూతములును భగవంతుడు జ్ఞానక్రూత్వకములయిన యింద్రియములన్నియు నెవిగలవో వానినన్నిటిని బాణరూపమున ధరియింపుచున్నాడు మిక్కిలి నిర్మల మగు యోగిజ్ఞము నచ్యుతుడు ధరియింపుచున్నాడో అది అవిద్యయను నొరలో నున్న విద్యాస్వరూపమగు జ్ఞానము ” అనదగియున్నదిగా

రం. కాగా (విలక్షణవిగ్రహాయుక్తడై) అనినదాని నుపపాదించినారు క్రింది, అనంతరము ఈవిగ్రహయోగప్రయుక్తమైన యీశ్వరునియొక్క పరత్వము మొదలైన యైదువిధములొటను వేరువేరుగ సువ్యక్తముగ నెరిగింపవలెనని యనుగ్రహించి ముందుగ దానినెత్తుచున్నాడు. (ఈశ్వరస్వరూపము పరత్వము, పూహము, విభవము, అస్త్రామిత్వము, అర్చనతారము అని ఐదుప్రకారములతో కూడియుండును) అని

* ముక్తా, మాణిక్య, మరకత, ఉద్ద్రాగిల, వజ్ర, ఇట్లు ఐదు విధములు.

(లక్ష్మీ భూమి నీళానాయక నాయ్) ఎన్నతైయుముపపాదితువిట్టు పన్నెయితుశొల్లాశొట్టి వానెన్నెన్నిలో? అతిలుపపాదిక్కువేట్టువతు పణియిల్లామెయాలమ్ “వైకుంఠకు పరలోక శ్రీసహాయో జనార్దనః । ఉభాభ్యాం భూమినిభాభ్యాం కేవలీకే పరమేశ్వరః” ఎన్నెయారే మేలోశొల్లుకీట పరత్వత్తిలే అర్ధాదుక్తమామెన్ను మత్తైప్పల్లెదువుమ తినిత్తుపపాదిత్తిలర్ ఆక్త యారో విరోధమిత్తై (ఈశ్వరస్వరూపమ్) ఎన్నితివిత్తిలో స్వరూపబద్ధతలే శొల్లుకీటతు-స్వానా ధారణవిగ్రహతైయాతలో, విగ్రహవిశిష్టమాన స్వరూపస్వన్నెయారే సద్ధిహేణ ఇట్టురుళిన ముత్తై యిరణ్ణుత్తిత్తియిప్పడియిమ్, ఒకపడియిలే, తిరుకేనియుమ్ అష్టాపడియాయుగు క్కుమ్ అతావతు పరత్వముమ్, పూహముమ్, అస్త్ర్యామిత్వముమ్, విభవముమ్, అర్చావతార ముమ్’ ఎన్నుమ్; ముత్తై పడియిలే, ఈశ్వరస్వరూపమ్ హేయ ప్రతిభటమాయ్’ ఎన్నుకుడక్క ‘పత్తిపరిజనవిశిష్టమాయరుక్కుమ్’ ఎన్నతై యుపపాదిత్తివనైర్ వమ్ ‘ఇతితాక్ అష్టాపడియా యిరుక్కుమ్’ ఎన్నుమ్ ఇదమ్ శబ్దతలే ప్రకృతమాన వీశ్వరస్వరూప తై పరామర్శిత్తు ‘అతుతాక్ పరిత్వాది రూపేణ పఞ్చ ప్రకారమాయుక్కు’ చెప్ప మివర్తామే యుళిచ్చెయ్కైయారే, ఇప్పడి పరత్వాది పఞ్చప్రకారవిశిష్టనాయరుప్పానెన్నుమిడతై “మమ ప్రకారాః పఞ్చతి ప్రాహు ర్వేదాస్తపారగాః । పరో వ్రాహ్మశ్చ విభవో నియన్తా సర్వదేహనామ్ ॥ అర్చావతార శ్చ తథా దయాలుః పురుషాకృతిః । ఇత్యేవం పఞ్చధా ప్రాహు ర్థాం వేదాస్తవిదో జనాః” ఎన్న విష్వక్సేనసంహితైయిలే తానే యరుళిచ్చెయ్తానేతే

(లక్ష్మీ భూమి నీళానాయకుడై) అన్నదానింగూడ నుపపాదించి, తరువాత దీనింజెప్పకూడ దాయన? నందుపపాదింపవలసిన పనిలేకపోవుటచేతను, “ఉత్కృష్టలొకంబగు వైకుంఠ మందు లక్ష్మీ సహాయుడును భూమి నీళలిరువురిచే కేవలంబడుచున్నవాడును పరమేశ్వరుడును అగుభగవంతుడు” అనుటచే ముందు చెప్పబోవు పరత్వమందు ఆలోక్తనానను దానింబట్టియును, ప్రత్యేకముగ నుపపాదించలేదు కాబట్టి విరోధములేదు (ఈశ్వరస్వరూపము) అనుచోట స్వరూపశబ్దముచే చెప్పనది, తినియసాధారణవిగ్రహమునుగాని, విగ్రహ విశిష్టమైన స్వరూపమునుగాని సంగ్రహముగ రచించిన ఇతర రెండు తత్త్వత్రయపడులలోను, ఒకపడిలో ‘దివ్యదేహ మైదువిధములై యుండున అనగా-పరత్వము, పూహము, అస్త్ర్యామిత్వము, విభవము, అర్చావతారము’ అనియును, మరయొకపడిలో ‘ఈశ్వరస్వరూపమహేయప్రతిభటమై’ అని మొదలు పెట్టిపరిజన విశిష్టమై యుండున్న అనిదాని నుపపాదించినవెనుక ‘ఇదియె యైదు తెరంగులైయుండును’ అనియును, ఇదం (ఇది యను) శబ్దముచే ప్రకృతమైన ఈశ్వరస్వరూపమును పరామర్శించి, ‘అదియె పరత్వాదిరూపమున నయిదు ప్రకారములై యుండు’ ననియును వీరే ఆనతిచ్చుటచేతను ఇట్లు పరత్వాదిపంచప్రకార విశిష్టమైయుండువాడు అనునంశమును “వేదాంతములందుదముట్టించినవారలు, నా కయిదు ప్రకారములు కలవని చెప్పదురు, పరము, పూహము, విభవము నమస్త్రాత్మలకును నియంత (ఆంశ ర్యామి), దయకల్గి పురుషాకారమునుధరించిన అర్చావతారంబును, అని ఇట్లైదు విధములుగా వేదాంత వేత్తలు నన్ను చెప్పుచున్నారు” అని విష్వక్సేన సంహితయందు తానే తెలిపిచిన్నాడుగదా.

౪౨. అతిల్ పరత్వమావతు - అకాలకాల్యమాన * నలమందమిల్ల
తోర్ నాటిలే నిత్యము క్తరుభోగ్యనాయ్కొణ్డెబ్బునరుళి యి
రుక్కుమిరుప్ప

౪౨ ఇని, ఇంద్రవజ్రులప్రకారత్వైయు మదైవే యుపపాదికొక్కొలి, ప్రథమమ్ పరత్వత్వై
యుపపాదిక్కితార్ (అతిల్ పరత్వమావతు) ఎన్టుకుడజ్జి.

అతావతు-అనై యైదిట్టమ్ వైత్తుక్కొణ్డు పరత్వమావతు- ౧ “నకాల సుత్రవై ప్రభుః”
ఎన్టుమ్, ౨ “కలముహూర్తాదిమయశ్చ కాలో నయద్విభూతేః పరిణామహేతుః” ఎన్టుమ్,
౩ “యావై నజాతు పరిణామపదాన్వదం సా కాలాతిగా తవ పరామహాతీ విభూతిః” ఎన్టుమ్,
౪ “యత్కాలా దపచేలిమమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, కాలకృత పరిణామమిల్లాది దేశ
మాక్రయాలే, కాలకాల్యమన్విక్కి యిరుప్పతాయ్, ౫ “నలమందమిల్లదోర్ నాడు” ఎన్న
మ్మడి ఆనందమళవిజ్ఞు అద్వితీయమాయరుక్కిఱ శ్రీవైకుంఠత్వై ౬ “యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సన్తి
దేవాః” ౭ “యత్ర ఋషయః ప్రథమజాయే పురాణాః” ఎన్టుమ్, ౮ “అయర్పణ మమర్
కశో” ఎన్టుమ్, శొల్లుకిఱపడియే నిత్యాసంకుచితజ్ఞానరాయరుద్దళ్య అనన్త గరుడ విష్ణుక్నే
నాదికళాన నిత్యనూరికకుక్కుమ్, ౯ “సూర్యోఽప్రిప్రతీకాశాః పూర్ణేంద్రియతీసన్నిభాః |
యస్మి న్నచే విరాజన్తే ముక్తా స్సంసారబంధనైః” ఎన్ఱిఱపడియే, నివృత్తసంసారగాయ్, అస
ంకుచితజ్ఞానరానముక్తరుక్కుమ్, అనుభవవిషయభూత నాయ్కొణ్డెబ్బునరుళియరుక్కు మిరు

౪౨ అందు పరత్వమనగా - అకాలకాల్యమై * యనంతానందమై
యద్వి తీయమైన దేశమున నిత్యము క్తులకు భోగ్యుడై వేంచే
సియుండునునీకి.

౪౨ ఇక నీయైదు ప్రకారములను వరుసగా నుపపాదింపఁగారి ప్రథమమున పరత్వ
ము నుపపాదింపుచున్నాయి (అందుపరత్వమనగా) అనిమొదలు పెట్టి

అనగా-అయైదిట్టణ్ఱు పరత్వమనగా- ౧ “అచట కాలము సమర్థముకాదు” అనియును
౨ “కలముహూర్తాది స్వరూపమగు కాల మేవిభూతికి పరిణామహేతువు కాదో” అని
యును ౩ “ఎయ్యది యొకసారియైనను పరిణామశబ్దమునకుస్థానము కాదో అది కాలము నతిక్రమిం
చినదియు గొప్పదియు సుత్రొప్పమైనదియు నగు నీవిభూతి” అనియును ౪ “ఏదికాలమునల్ల
పరిపాకమునొందదో” అనియు, శిష్టబడు చొప్పున కాలకృతపరిణామములేని దేశమగుట చే
కాల కాల్యముగాఁ నుండునదై ౫ “మేరిలేని యానందము కలదియు నద్వితీయంబు నగు
దేశము” అనుచొప్పున ఆనందము కాలతలేక అద్వితీయమై యున్న శ్రీవైకుంఠమందు ౬ “ఎ
చోట పూర్వము సాధ్యులు వైకదేవతలున్నారో” ౭ “ఎచోట ఋషులును మొట్టమొదట
భుట్టినవారును ప్రాచీనులువైనవారున్నారో” అనియును ౮ “అజ్ఞానములేని నిత్యనూరులు”
అనియును చెప్పబడు చొప్పున నిత్యాసంకుచితజ్ఞానలైయున్న అనంత గరుడ విష్ణుక్నేనాడు
లయిన నిత్యనూరులకును ౯ “ఏస్థానమందు సంసారబంధముచే విడువఁబడినవారు కొటినుకర్మల
కాంతితో సమమగు కాంతితోను పదివేలచంద్రుల కాంతివంటి కాంతితోను కూడిన వారుగ
నున్నారో” అనుచొప్పున నివృత్తసంసారలై అసంకుచితజ్ఞానలైన ముక్తులకును అనుభవ

ర3. వ్యూహమావతు - సృష్టిస్థితిసంహారార్థమాకవుమ్, సంసారిసం
రక్షణార్థమాకవుమ్, ఉపాసకానుగ్రహార్థమాకవుమ్, సజ్గుర్న
ణప్రద్యుమ్నానిరుద్ధరూపేణనిఘ్నమ్ నితై

పైపై ౧, "వైకుంఠే పరే లోకే నిత్యత్యేన వ్యవస్థితమ్ | సత్యన్తిగు సతా దేవం సేత్యైర్వా
సేనచామరాః" ఎన్నక్కడవతితే

ర3 అనంతరమ్, వ్యూహమై యుపపాదిక్కితార్ (వ్యూహమావతు) ఎఱ్ఱతుడగ్గి

అతావతు - వ్యూహమై వినియోగమ్ లీలావిభూతియి లే గూకైయాలే, ఇవిభూతియి
నుడైయ సృష్టియెన్న, స్థితియెన్న, సంహారమెన్న, ఇవత్తై నిర్వహితైక్కాక్కాకవుమ్, బుభు
తుక్కుళానసంసారికై అనిష్టనివృత్త్యాదికలైప్పణ్ణి రక్షితైక్కాక్కాకవుమ్, ముముక్షుక్కుళా
యుపాసిక్కుమవర్కకుక్కు సంసారనివృత్తిపూర్వకముగ తైవై వ్యవహారైక్కుడలన
వనుగ్రహతై పుణ్ణికైక్కుడలకైక్కుకవుమ్, సజ్గుర్నణ ప్రద్యుమ్నానిరుద్ధరక్షణాయైక్కుణ్ణు
నిఘ్నమ్ నితై, వ్యూహమావతైక్కై ఇతిల్ ఇన్నవ్యూహమై యిక్కుతుయుగ్మెన్నుమి
డమ్ మేలుపపాదనత్తిలే కణ్ణుకొళ్ళత్తు "చతుర్విధ స్సభిగవా న్ముముక్షాణాం హితాయనై |
అస్యేషామపి లోకానాం సృష్టి స్థితిస్తై నిధయే" ఎఱ్ఱమ్,³ "అనన్త్యా వైవ సేనాసే వ్యూహ
ఆద్యమయేరితః | అనాదికర్త విశ్వానాం సంసారే పతితామధః" ఎఱ్ఱతుడగ్గి ర "ఉపాస
కానుగ్రహార్థం జగతోరక్షణాయచ" ఎఱ్ఱమ్ గ "ఆవిరాజీ ద్భగవతిః పశ్చియుధపరివృత్తః |

ర3 వ్యూహమనగా - సృష్టిస్థితిసంహారార్థమైయును, సంసారిసం
రక్షణార్థమైయును, ఉపాసకానుగ్రహార్థమైయును, సంకర్షణప్ర
ద్యుమ్నానిరుద్ధరూపముగానిలుచు నిలుకడ

విషయభూతుడగుచు వేంచేసియుండు నునికి యుచు ౧, వైకుంఠ మకై యుత్కృష్ట లోక
మందు నిత్యుడుగనున్న దేవుని సేత్రములచేతను జ్ఞానముచేరు నిత్యనూరులుచూచుచున్నా
రు" అనందగియున్నదిగా

ర3 అనంతరము వ్యూహము యుపపాదింపు చున్నాను (వ్యూహమనగా) అని మొదలు
పెట్టి

అనగా - వ్యూహమునకు వినియోగము లీలావిభూతిలో నగుటచే, ని విభూతియొక్క
సృష్టియేమి, స్థితియేమి, సంహారమేమి, వీనిని నిర్వహించుటకును, బుభుతువు (అనుభవే
చ్ఛగలవార) లయిన సంసారులను అనిష్ట నివృత్త్యాదులు చేసి రక్షించుటకును, ముము
క్షువులయి యుపాసించువారికి సంసార నివృత్తి పూర్వకముగ తననువచ్చి చేరుటకు
హేతువైన యనుగ్రహమును చేయుటకు హేతువు అగుటకును, సంకర్షణ ప్రద్యుమ్నా
నిరుద్ధులగుచు నిలిచెడి నిలకడ వ్యూహమనుట ఇందు ఈవ్యూహముచే నిర్దానింజేయు
ననునంశమును మీద నుపపాదించుటలో తెలుసుకొనదగినది ౧ "ముముక్షువుల హితము
కొఱకును ఇతరప్రజల సృష్టిస్థితి సంహారములు నిర్ధించుటకును భగవంతుడు నాలుగువిధములు
గలనాడగుచున్నాడు" అనియును² "ఓసేనాధిపతి! విస్తరిముగ మొదటి వ్యూహమునాచే
జెప్పబడినది అనాది యగు కర్తమునకు స్వాధీనము సంసారమందగుంటుచున్న" అనిమొ
దలుపెట్టి ర "ఉపాసకుల ననుగ్రహించుటకును జగత్తును రక్షించుటకును" అనియును³ "భ
గవంతుని నుండి పంచాయుధములచే నలంకరింపబడిన వాడును, బంగారు కౌంతిగలవాడును

రర పరత్వత్తిల్ జ్ఞానాదికళాఱుమ్ పూర్ణమాయరుక్మమ్,

రుక్మాభ సోయముల సుర్వకాస్త్రీభు శబ్దతః॥ సాయం ప్రద్యుమ్న నామాభూ త్తదేకాస్త
వపుర్ధరః । సోయం సజ్జర్ణ జాభ్యోభూ త్తదేకాస్తవపు ర్ధరః॥ ఇన్ద్రీనీలప్రతీకాశ ఏషకా
స్త్రీభు శబ్దతః । తతో నామ్నా ౭ నిరుద్ధోయం స్వయ మేవాభవన్మ నే॥ తదేకాస్తవపు ర్యుక్తస్తా
దాత్వికమనప్రభః” ఎన్టుమ్, భగవచ్ఛాస్త్రత్తిలే సృష్ట్యాదికళుమ్, సంసారి సంరక్షణముమ్
ఉపాసకానుగ్రహము మాణిఖ పూహకృత్యజళుమ్, సజ్జర్ణ జాది పూహజళుమ్ శొల్లపట్ట
తిఱ ౧ “చతుర్విధ స్సభగవాక్” ఎన్టిఱవిడత్తిల్ చతుర్విధమాక చొల్లిల్లియ, వాసుదే
వరైయుగ్గాట్టుకై యాలే

రర ఇన్ద్రపరపూహజళుక్కు త్తిన్నిల్ విశేషమేతెన్నవరులిచ్చెయ్కితార్ (పరత్వ
త్తిల్) ఎన్టు తుడణ్ణి

అతావతు- ౨ “సముర్ణ వడ్డుగాస్త్రీభు వాసుదేవో జగత్పతిః” ఎన్టుమ్, ³ “పూర్ణస్త్రి
తమాద్భ్యో నిస్తరక్టార్ణవోపమః । వజ్రాం యుగప దుశ్శేషాత్ గణానాం స్వప్రచోదితాత్॥
అనస్తవభగవా న్వాసుదేవ స్సన తనః” ఎన్టుమ్ శొల్లకిటపడియే, వాసుదేవరూపమాన పర
త్వత్తిల్ జ్ఞానబలైశ్వర్యవీర్య శక్తి తేజస్సుక్కుళాకిట అఱుగుణజళుమ్ పరిపూర్ణమాయరుక్మమ్
సజ్జర్ణ జాదిరూపమాన పూహకృత్యత్తిల్ ^౪ “తత్రతత్రావశిష్టం యద్గుణానాద్వియుగంమునే ।

రర పరత్వమున జ్ఞానాదులారును పూర్ణమైయుండును,

నిర్మలుడును, సకలకాస్త్రీములయందు జెప్పఁబడినవాడును అయిన యీతఁడు ఆవిర్భవించెను
ఈతడు అందునకు తగిన శరీరమును ధరించియున్న ప్రద్యుమ్నుడను వాడయ్యెను ఈయన అం
దుకు తగిన శరీరమును ధరించినవాడై ఇంద్రనీలముతో సమానమైన కాంతిగలవాడై సర్వకాస్త్రీ
ములయందు ప్రసిద్ధుడై సంకర్షణనామము కలవాడాయెను ఓమనీ! అనంతరము అందునకు తగిన
శరీరమును ధరించినవాడై తాత్కాలిక మేఘమువంటి కాంతిగలవాడై స్వయముగా అనిరుద్ధ
డనఁబడెను” అనియును, భగవచ్ఛాస్త్రీమందు సృష్ట్యాదులును, సంసారి సంరక్షణంబును,
ఉపాసకానుగ్రహంబు నగు పూహకృత్యములును, సంకర్షణాది పూహములును చెప్పఁబడినవి
గదా ౧ “ఆ భగవంతుడు నాలుగువిధములు గలవాడు” అనుచోట నాలుగువిధములుగ చెప్పినది
వాసుదేవులంగూడ చేర్చుటచే

రర ఈ పరపూహములకు పరస్పరము విశేషమెద్దియన నెలవిచ్చుచున్నారు (పర
త్వమున) అని మొదలుపెట్టి

అనఁగా - ౨ “ఆపూహములలో సంపూర్ణమైన వడ్డుణములు గలవాఁడు జగ
న్నాథుడైన వాసుదేవుడు” అనియును, ³ “తన ప్రేరణవలన యారుగుణములు నొక్క
నోగి యుదయించుటవలన పూర్ణములును నిశ్చలములు నగు వడ్డుణములు గలవా
డును, తరంగములు లేని సముద్రమును బోలినవాడును, నిత్యుడు ననంతుడు నగుభగవం
తుడే వాసుదేవుడు” అనియును జెప్పఁబడుచొప్పున, వాసుదేవరూపమైన పరత్వమందు
జ్ఞాన బలైశ్వర్య వీర్య శక్తి తేజస్సుల నెడి యారుగుణంబులును పరిపూర్ణమైయుండును.
సంకర్షణాదిరూపమైన పూహమందు ^౪ “అచ్చటచ్చట మిగిలిన గుణములయొక్క జంటలు

వ్యూహాత్తిలిప్తిరణ్ణగుణమ్ ప్రకటచూయిరుక్కుమ్

౪౫ అతిల్ సజ్కర్షణు,

అనువృత్తిం భజత్యేవ తత్రత్రిత్రయథాతథమ్” ఎన్నికపడియే, అనన్తప్రమాన గుణమతి
ప్రయమమ్ తత్రత్రిత్రయవృత్తమాయో నిజ్జచ్చయే తేయుమ్, అధికరికార్యజ్ఞు క్కను
గుణమాన వివిరణ్ణగుణమే ప్రకాశమాయుక్కుమ్మెక్కా “అన్తప్రమాన ప్రథమ
తరమూర్తి సవగిభా తతి స్థితి సేవా అయుగ యుక్త త్తత్రభేదభూతి వ్యవసాయాదేవా
నను వరద నావిక్కుతివా ద్దనాక్ ౪౬ త్రైవి స్వగణి మహాదర్శనము” ఎన్నితు
తన్నై ఆధ్యాసరగిచ్చయేవారే

౪౫ ఇని ఇన్ద్రసజ్కర్షణాదికల్ మావర్ చక్కిలిలుచె ప్రకాశిక్కిణ గుణవిశేషజ్ఞై
యుమ్, ఇవర్కల్ తానిన్నకృత్యజ్ఞుక్కు క్కవరం ౨౪౨౪ తే ఇన్ద్రమత్తైయుమ్ తానిత్తి
నియే యుగిచ్చయ్యచేణుమెట్టు త్తివుళ్ళమ్మల్లో, ప్రథమమ్ చక్కిణి పడయే యుగి
చ్చయేకిణార్ (అతిల్ సజ్కర్షణి) ఎన్నతుడక్కి

అతావతు-వ్యూహాత్రయత్తిలుమ్ వైత్తుక్కిణ్ణుచక్కిర్షణి, ౨ “తత్రజ్ఞానబలద్వన్దా
ద్రూపం సాజ్కర్షణం హరే” ఎన్నమ్, ౩ “భగవా నద్యుతో వీక్షం చక్కిణాన చ మేధతిః |
బలజ్ఞానా గుణైస్య స్ఫుటౌ కార్షణక త్తనే” ఎన్నమ్, ౪ “అతిక్కిణ ౪౬, ౨౦౪

వ్యూహమున ని రెండుగుణములు ప్రకటములై యుండును

౪౫. అందు సజ్కర్షణులు,

రెండు నానినాలో ననువృత్తింబొనియున్నట్” అనుచొప్పున, మిగిలిన నాలుగు గుణంబు
లును అచ్చటచ్చట అనువృత్తిమై యున్నను, అధికరించిన కార్యములకు అగుణమైన యీ
రెండు గుణములే ప్రకాశమైయుండు ననుట ౧ “ఓ అగుణములుకల వరదుడా! నీదు
మొదటి [పరమపంచదలి పరనామదేవ] మూర్తి ఈ యగుణములచే ప్రకాశించెనట,
తరువాత ఆ గుణములయొక్క మూడుజతలచెతను మాకు [సంక్షణ ప్రద్యుహ్నానినిధి] మూర్తిలు
ప్రకాశించినవి, అను నీ వ్యవస్థయేదిగలదో అది యాగుణములు [అచ్చటచ్చట] విశేషముగా
ప్రకాశించుటవలన, నీవంతటను లెక్కలేని కల్యాణగుణములు కలనాడవు” అని దీనిని
కూరత్తాహ్వాన ఆనతిచ్చరిగ నా

౪౫ ఇక నీ సంకర్షణాగులు ముగ్ధరియెడను ప్రకాశించెడి గుణవిశేషములను, వీరి
లీపవలకు తగినవారై యుండు రచదానిని, ప్రత్యేకప్రత్యేకముగా నెలవీయవలెనని యను
గ్రహించి, మొదట సంకర్షణులవిధమును నెలవిచ్చుచున్నాను (అందు సంకర్షణులు) అని
మొదలుపెట్టి.

అనగా - వ్యూహాత్రయమందును సంకర్షణులు, ౨ “ఆవ్యూహములలో జ్ఞానబలముల
రెంటిసంబంధములన హరియొక్కరూపము సంకర్షణమైనది” అనియును, ౩ “ఓమునీ! భగ
వంతుడగునద్యుతుడు ఇట్లు అగుణములతో ప్రకాశింపుచున్న కార్యవశమున బల జ్ఞాన
ములనెడి రెండుగుణములును స్ఫుటములు” అనియుం జెప్పబడుచొప్పున, నన్ని గుణములు

జ్ఞానబలభిరన్తోడుగూడి జీవతత్త్వత్రయధిష్ఠితు, అత్యైవ
కృతియిల్ నిష్ఠమ్ వివేకిత్తు, ప్రద్యుమ్నానస్థయైయుమ్ భజి
త్తు, శాస్త్రప్రవర్తనత్రైయుమ్ జగత్సంహారత్రైయుమ్ పణ్ణ
క్కడవరాయరుప్పం

ముహూయిర్కక్చెయ్ తేయుమ్ కార్యానుగుణమాక జ్ఞానబలభిరన్తోడుగూడి, ౧ “సోయం
సమస్తశీవానామధిస్తాత్మోయానితః” ఎట్టమ్, ౨ “బ్రహ్మణస్తు దేవేశోజగత్ప్రస్థుమనాస్తతః।
దీవతత్వమధిస్తాయ ప్రకృతేష్వవిచిత్రతీ” ఎన్ఱజ్ఞాన్లుకొపడియే, ప్రకృతిక్కుళ్ళేమయత్తక్కిడ
క్కిట జీవతత్త్వత్రైయధిష్ఠితు, అన్ఱవధిస్తాని విశేషత్వాలే యిత్రై ప్రకృతియిలేనిష్ఠమ్ నామ రూప
విశేషన్తోర్ బ్రహ్మదే వివేకిత్తు, ౩ “వివేకానన్తరందేవః ప్రద్యుమ్నత్వి మనాప సః” ఎట్టమ్,
౪ “సోయం ప్రద్యుమ్ననామాభూత్తిచే కాన్తవపుర్ధరః” ఎన్ఱజ్ఞాన్లుకొపడియే, ప్రద్యుమ్నా
నస్థయైయుమ్ భజిత్తు, ౫ “శాస్త్రప్రవర్తనంచాప సంహారంచైవ దేహినామ్” ఎట్టమ్, ౬ “బలేన
హరతిదం సగుణేన నిఖిలంమునే। జ్ఞానేన తిరుతే శాస్త్రం సర్వసిద్ధాన్తి గోచరమ్। వేదశా
స్త్రమితిభ్యాతం పాఞ్చరాత్రింవిశేషతః” ఎన్ఱజ్ఞాన్లుకొపడియే, వేదాదిశాస్త్రప్రవర్తనత్రైయుమ్
జగత్సంహారత్రైయుమ్ పణ్ణక్కడవరాయరుప్పం రెక్కై

జ్ఞానబలములు రెండింటితోడుగూడి జీవతత్త్వమునధిష్ఠించి,
దానిని ప్రకృతినుండివివేకించి ప్రద్యుమ్నానస్థనుభజించి
శాస్త్రప్రవర్తనమునును జగత్సంహారమునును చేయవల
సినవారై యుందురు

నుండినను కార్యానుగుణముగ జ్ఞాన బలములు రెంటితోడుగూడి ౧ “అయితడు సమస్తమైన జీవు
లకు నధిస్తాతిగానున్నాడు” అనియును ౨ “తిరువాతి దేవతలకు ప్రభువగు సంకరణుడు జగత్తును
సృజింపగారి జీవతత్త్వము నధిష్ఠించి ప్రకృతినుండి దానిని విభజించి” అనియుం జెప్పబడు
చొప్పున, ప్రకృతియందుముగ్గు మైపడియెన్న జీవతత్త్వమునధిష్ఠించి ఆయధిష్ఠానవిశేషముచే దీనిం
బ్రకృతినుండి నామరూప విశేషముతోచునట్లు విభజించి, ౩ “విభజించినకీరప అదేవుడు ప్రద్యు
మ్నత్వము నొందెను” అనియును, ౪ “వానియొక్క యంశమును శరీరముగ ధరించిన ఆ
యితడు ప్రద్యుమ్న నామము కలవాడయ్యెను” అనియుం ౫ “పూర్వమున్న ప్రద్యుమ్నా

అనియును, ౬ “ఓమునీ! బలమునెడి గుణముచే సమస్తమైన యీ ప్రపంచమును సంహరింపు
చున్నాడు సకల సిద్ధాంతగోచరం బగుశాస్త్రమును జ్ఞానముచే విస్తరింపజేయుచున్నాడు
వేదశాస్త్రమని ప్రసిద్ధమైన పాంచరాత్రిమును విశేషముగ (విస్తరింపజేయును)” అనియుం
జెప్పబడుచొప్పున, వేదాదిశాస్త్ర ప్రవర్తనమును, జగత్సంహారమును చేయగమర్చులై యుండు
రనుట.

౪౬ ప్రద్యుమ్నర్, ఐశ్వర్యవీర్యజ్ఞలి రణ్డోడుగూడి మన స్తత్త్వతా
యధిష్ఠిత్తు,

౪౬ అనంతరమ్, ప్రద్యుమ్నర్ పడియై యరుచ్చియ్కితార్ (ప్రద్యుమ్నర్) ఎత్తుకుడణ్ణి

అతావతు-ప్రద్యుమ్నర్ ౧ “ఐశ్వర్యవీర్యసంభేదాద్రూపం ప్రాద్యుమ్న ముచ్యతే”
ఎత్తుమ్, ౨ “పూర్ణపద్మణవీవాయ మచ్యతోపి మహామునే | గుణావైశ్వర్య వీర్యాఖ్యాన్యటౌ
తస్య విశేషతః” ఎత్తుళ్లోట్టకీఱపడియే, సకలగుణజ్ఞముడ్రొ యిరుక్కిచ్చెయ్ తేయుమ్,
కార్యానుగుణమాక విశేషేణస్ఫుటజ్ఞళాయరుక్కిఱ వైశ్వర్య వీర్యజ్ఞోడేహూడి, ౩ “మనసోయ
మధిస్తాతా మనోమయ ఇతీరితః” ఎన్నిఱపడియే, జ్ఞానప్రసరణద్వారము న మన స్తత్త్వతైయధి
ష్ఠిత్తు, ౪ “ఐశ్వర్యేణ గుణేనా సౌసుజతేతచ్చరాచరిమ్ | వీర్యేణ సర్విధర్మాణి ప్రవర్తయతి సర్వ
తః” ఎన్నిఱపడియే, కాస్త్రాధిక్యానుసారమాన ధర్మజ్ఞలినుడైయి వుపదేశతైయిమ్, ౫ “మనూ
నాం సర్వమకరోస్తుభాఖ్యానూపాదతః | చతుర్థాం బ్రాహ్మణాది నాం సర్వద్వారం జగత్పతిః ||
ద్విజయుగ్మం త్మత్రయుగ్మం వైశ్యయుగ్మంత్రైవచ | మిథునంచతుర్థస్య వీతస్తనుచతుష్టయమ్ ||
మనుభ్యోమానవశతంత్రీపుమిథునతో భవేత్ | ఏకైకంవర్ణభేదేన తేభ్యోమానవమానవాః || సహ
సానంబభూవుశ్చ స్త్రీపుమిథునతస్తథా | మనుష్యాశ్చతతస్తేభ్యః | ప్రాదుమ్యర్పితమత్సరః ||

౪౬. ప్రద్యుమ్నలు ఐశ్వర్యవీర్యములు గెంటితోనుంగూడి మన
స్తత్త్వమునధిష్ఠించి,

౪౬. అనంతరము ప్రద్యుమ్నలవిధమును సెలవిచ్చుచున్నారు (ప్రద్యుమ్నలు) అని
మొదలు పెట్టి

అనగా - ప్రద్యుమ్నలు ౧ “ఐశ్వర్య వీర్యముల కూడికవలన ప్రద్యుమ్న సంబంధమైన
రూపము చెప్పబడుచున్నది” అనియును, ౨ “ఓమహామునీ! ఈయచ్యుతుడు (ప్రద్యుమ్నడు)
పూర్ణపద్మణుడే అయినను వానికి ఐశ్వర్య వీర్యములను గుణములు మిక్కిలి స్ఫుటమైనవి.” అని
యుంజెప్పబడుచోప్పున సకలగుణములును కలిగియున్నను కార్యానుగుణముగ మిక్కిలి స్ఫుట
ములైయున్న ఐశ్వర్యవీర్యములతోకూడి, ౩ “ఈతడు మనమున కధిష్ఠాత, [కాబట్టి] మనోమయు డని
చెప్పబడుచున్నాడు” అనుచోప్పున, జ్ఞానప్రసరణమునకు ద్వారమైన మన స్తత్త్వము నధిష్ఠించి,
౪ “పీఠుజంగమస్థావరాతి కమైనప్రపంచమును ఐశ్వర్యమనియెడి గుణముచేర్చుజింపుచున్నా
వీర్యముచే అంతట నన్నిధర్మములను ప్రవర్తింపజేయుచున్నాడు” అనుచోప్పున కాస్త్రా
ర్థముల ననుష్ఠించుటయ నెడి ధర్మములయొక్క యుపదేశమును, ౫ “భగవంతుడు బ్రాహ్మణాది
నాలుగువర్ణముల సృష్టికర్మాలమైన మనువులయొక్క సృష్టిని ముఖము భుజములు తొడలు పాద
ములు ననువీనినుండి చేసెను బ్రాహ్మణులజంటయును, త్మత్రయులజంటయును, వైశ్యులజంట
యును, కూద్రులజంటయును నను నీది ఘనుచతుష్టయము. మనువులనుండి స్త్రీపురుషాత్మక
ముగ వర్ణభేదము చేతను అనేక మనుష్యులు పుట్టుచున్నారు అట్లనే వారివలన స్త్రీపుం మిథు
నభ్యుచేత మానవ మానవులు పుట్టుదురు. వారలవలన మాత్సర్యములేని మనుష్యులు పుట్టుదురు.”

ధర్మోపదేశత్రైయుమ్, మనుచతుష్టయస్తుడక్కమాన శుద్ధ
వర్గసృష్టియైయుమ్ పణ్ణక్కడవరాయరుప్పర్

ఏతేహి శుద్ధసత్త్వస్థా దేహస్తం నాన్యయాజినః । నిరాకాః కర్మకరణా వ్దామేవ ప్రాప్నువిన్తి
తే ॥ త్రైయస్తేషు చ నిష్ణాతా ద్వాదశాధ్యాత్మిచిన్తకాః ॥ పూర్వానువృత్తిం సతతం కుర్వతే తే
జగత్పతేః । తృతీయేన జగద్ధాత్రా నిర్మితా మనసా స్వయమ్ ॥ గుణప్రధానయోగేచ నిష్ఠితాః
పురుషర్షభ । ఇత్యేష శుద్ధసర్గోయం గణేశ తవ కీర్తితః ॥ ఎవ్వవిష్వక్సేన సంహితైయిత్తో
ల్లకిఱపడియే, ముఖిబాహూరు పాదజరాయ్ మిథునమాయుర్కిఱ బ్రాహ్మణాది మనుచతుష్ట
యస్తుడక్కమాక ఇన్దమనుక్కల్ పక్కలిలేనిష్టుమ్ మిథునద్వితీయోక్తోన్మితని త్తనియే వర్ణభేదేన
పుజ్ఞాన మానవతమమ్, అప్పడియే స్త్రీపుంమిథునద్వితీయోక్తోన్మితని త్తనియే వర్ణభేదేన
నిష్టు ముజ్ఞాన మానవరుమ్, అవిగళో పక్కలిలేనిష్టు ముజ్ఞాన మానవ్యురమాయోక్తోన్మితని
త్తనిరాయ్, శుద్ధసత్త్వస్థురాయ్, దేహోన్దమన్యయాజికళన్తికే ఫలాభిసన్నిరహితరాయ్. త్తనియే, భగవత్సమారాధన రూపమాన కర్మత్రై యనుష్ఠియానిత్వారాయ్, వేదాన్తిత్తే నిష్ణాతరాయ్,
ద్వాదశాక్షర ముఖీనాధ్యాత్మ చిన్తకరాయ్, సర్వేశ్వరనుడైయ పూర్వానువృత్తియై యోగిపీతు
య్యణా నిష్టుక్తోన్మితని త్తనియే పుష్టినియైయుమ్ శుద్ధవర్గస్థియైయుమ్ సృష్టినియైయుమ్ పణ్ణ
క్కడవరాయరుప్పర్

ధర్మోపదేశమునును మనుచతుష్టయము మొదలగు శుద్ధ
వర్గసృష్టినిని చేయవలసిన వారై యుందురు.

వారలు కేవలము సత్త్వమం దాస్థకలవారు దేహముండువరకు నితరులను గూర్చి ఆరాధన
చేయనివారు తాముచేసిన కర్మమందు ఫలాపేక్షలేనివారు అట్టివారు నన్నే పొందుదురు ఓపురు
పశ్రేష్ఠుడా । వేదాంతములయందు నిష్కలవారును, ద్వాదశాధ్యాత్మ ధ్యానము చేయవారును,
మాడవవాడును లోకసృష్టిచేయువాడు నగుప్రద్యుమ్ను చింతే స్వయముగా మనస్సుచేత సృష్టిం
పఁబడినవారును, గుణములతోను ప్రధానముతోను సంబంధమందు నిష్కలవారును, అగువారు
కగన్నాధుని సంబంధమైన పూర్వామును అనువర్తింపుచున్నారు ఓవిష్వక్సేనా । ఇట్టి శుద్ధ
పుష్టి నీకుచెప్పఁబడినది ” అని విష్వక్సేనసంహితలో చెప్పఁబడు చొప్పున, ముఖిబాహూరు
పాదజాలై మిథునమైయున్న బ్రాహ్మణాది మనుచతుష్టయము మొదలగు ఈ మనువులవద్దనుండి
మిథునము లగుచు ప్రత్యేకప్రత్యేకముగా వర్ణభేదముచే కల్గినమానవతమము, అట్లనే స్త్రీపుం
మిథునములగుచు ఆమానవులవద్దనుండికల్గిన మానవులును, వారివద్దనుండికల్గిన మనుష్యులు నగుచు,
వర్త్యులై, శుద్ధసత్త్వస్థులై, దేహోన్తమువరకు నితరులం బూజించువారలు కాక, ఫలాభిసంధి
హితులగుచు భగవదారాధనరూపమైన కర్మమునుష్ఠించవారై, వేదాంతమున నిష్ణాతులై,
ద్వాదశాక్షర ముఖమున నధ్యాత్మచింతకులై, సర్వేశ్వరునియొక్క పూర్వానువృత్తి నెల్లప్పుడును
చేయుచు, భగవత్ప్రాప్తినిచేయు (పొందు) శుద్ధవర్గముయొక్క సృష్టినిని చేయ సమర్థులై
యుందురనుట.

౪౭ అనిరుద్ధర్, శక్తితేజస్సుక్కులిరణ్ణోడభూడి రక్షణత్తుక్కుమ్,
తత్త్వజ్ఞానప్రదానత్తుక్కుమ్, కాలస్పృష్టిక్కుమ్,

౪౭ అనంతరమ్, అనిరుద్ధర్ పడియెయ్యళి చెప్పియ్కితార్ (అనిరుద్ధర్) ఎఱ్ఱుడుడక్కి
అతావతు - అనిరుద్ధర్ ౧ “శక్తితేజస్సుముత్కరా దనిరుద్ధతసుర్వ చ” ఎఱ్ఱుమ్, “పు
ష్ప మహాధ్యక్షః పూర్ణపద్మణః ఉచ్యతే | శక్తితేజో గుణౌఽస్యైవ కార్యవశాన్తు నే ||”
ఎఱ్ఱుజ్ఞానికీలపదయే, సర్వగుణజ్ఞుల మజ్జాయుక్కి చెప్పియ్కియ్యమ్, కార్యానుగుణమాన
శక్తితేజస్సు కర్మాడేకూడి, “శక్త్యానామదం చర్మమనన్తానిరెరమిభిధిరిపాతిచివారి
ర్మణినానురివాణకమ్ || తేజసానిభిలం తత్త్వం జ్ఞాయుత్తాన్తోమునే” ఎఱ్ఱుడదయే,
జగద్రక్షణత్తుక్కుమ్, ఉజ్జీవనహేతువాన తత్త్వజ్ఞాన ప్రదానత్తుక్కుమ్, త్రుటిముతిలాక ద్విప
రార్థపర్యస్తమాక వుజ్జాన కాలస్పృష్టిక్కుమ్, “తురియాయం జగన్నాగో బ్రహ్మణమశృజ
త్సునః | ముఖబాహూరుపజ్ఞతో బ్రహ్మణః సర్వమేషిన్ || చతుర్విధోభూతిరగ్రస్తేన సృష్ట
స్సయింభువా | బ్రాహ్మణాద్యాస్తా వర్ణా రణః ప్రాయుర్వతోభివక్ || త్రయూమార్గేషు
నిష్ణాతాగి ఫలవాదే రిమన్తి తే | దేవాదీనేన మన్వానా నచమాం మేనిరె స్పృతః || తమః ప్రా
ణాస్త్యిమేకేచి న్నమ నిన్దాం ప్రకుర్వతే | ఆరాధ్యంచ నిమన్తారం నజానన్తః పరస్పరమ్ ||

౪౭ అనిరుద్ధులు శక్తితేజస్సులు రెంటితోడంగాడి రక్షణకును,
తత్త్వజ్ఞాన ప్రదానమునకును, కాలస్పృష్టికిని,

౪౭ అనంతరము అనిరుద్ధుల విధమున సెలవిచ్చుచున్నాయి (అనిరుద్ధులు) అని
మొదలుపెట్టి.
అనిరుద్ధులు ౧ “శక్తితేజస్సులయాధిక్యమువలన నారాయణునకు అనిరుద్ధశరీరము” అని
యును “గుప్తయధ్యక్షుడగుపురుషుడ [అనిరుద్ధుడు] పూర్ణవద్గుణుడుగ చెప్పబడుచున్నాడు
అయిననువానికి కార్యవశమున శక్తితేజస్సుల నెడి గుణములు స్ఫుటము లగుచున్నవి” అనియుం
జెప్పబడుచోప్పన సమస్తగుణములు నున్నను కార్యాను గుణమైన శక్తితేజస్సులతో కూడి,
“ఓమనీ! శ్రీమన్నారాయణుడు అనన్తమైన బ్రహ్మాండములతోఁగడియున్న ఈనమస్తమైన లో
కమును మణులచేరియ నలుసునవలె శక్తిచేతి భరింపుచు రక్షింపుచున్నాడు తనతేజ
స్సుచే సకలతత్త్వములను తెలియఁ జేయుచున్నాడు” అనుచోప్పన జగద్రక్షణంబునకును, ఉజ్జీ
వనహేతువైన తత్త్వజ్ఞానప్రదానమునకును, త్రుటిమొదిలుగ ద్విపరార్థ పర్యంతముగ కల్గిన కాల
స్పృష్టికిని, “నాలుగవ వాడగు ఈ జగన్నాథుడు, [అనిరుద్ధుడు] బ్రహ్మను సృజించెను
స్వయమగాపుట్టిన ఆతనిచే సృజింపబడినదియు నాలుగువిధములైనదియు నయిన భూతస్పృష్టి
పరమేష్ఠియైన బ్రహ్మదేవునియొక్క ముఖము బాహువులు తొడలు పాదములు అను వీటినుంచి
పుట్టెను బ్రాహ్మణులు మొదలయినజాతులు రజోగుణముయొక్క అభివృద్ధిచే బుట్టినవి. బుద్ధిగ్మ
జాస్యామయులలో చెప్పబడిన మార్గములయందు నిష్కలవారైన వారలు ఫలసంగమును విధించు
కాస్త్రియులందు వేడుకకొనియుండురు. దేవాదుల నేతలంచువారై స్వగుణముగా నన్నతలం
పరు తమగుణము విశేషముగా కలవారగు వీరిలోనికొందఱు నన్ను నిందింపుచున్నారు.
పూజింపఁదగిన వానిని గాను రక్షింపనిగాను నెరుంగక తమలో మాటలాడకొనుచున్నారు.

మిశ్రసృష్టిక్కుమ కడనరాయుపుర్

సల్లాపం కుర్వతేవ్యగ్ర వేదవాదేనానిష్ఠతాః । మాం న బానన్తి మోహేన మయిభక్తస రాత్రిభాషా ॥
 స్వర్గాదిషు రిమన్తేతే అవసానే పతిన్తి తే । కామాత్మానో మహాభాగ జరామరణమోగినః ॥
 ప్లవన్తేతే గ్నిజామోహ ర్దేహి సంసారవర్తని ఇత్యేషమిశ్రస్థస్థు గ జేత ఇవక్షీర్తితః ॥ ” ఎన్ఱ
 విష్వక్సేనసంహితై యిహోల్లంకీకృతయై, బ్రహ్మవినుష్టయ ముఖబాహూరుపాదజయై, బ్రా
 హ్మణాదివర్ణరాయై, రజఃప్రచీరరాయై, పూర్వభాగమార్గ సప్తాతరాయై, ఫలవాదత్తిలే రమి
 యానాట్రాయై, ఈశ్వరనై యోజ్యేయ దేవార్కశ్రేయై ఆరాధ్యరాక నివైత్తు, అతిలే శిలర్ తమః
 ప్రమరాయై భగవన్తి నైయస్పృణ్ణి, ఆరాధ్యనాయై నియన్తానా యిక్కిణ వవనైయతియా
 మల్ వ్యగ్రమాన వేదవాదశ్శిల మున్సైవైత్తు, ఒరువర్కొరువ రవల్లై సల్లాపిత్తుకొణ్ణా
 ఆకైయాతే, భగవన్జ్ఞానభక్త్యై అన్యముమిన్తికే సర్వరాదికలిలే రమియానిత్తుకొణ్ణా, స్పర్శ
 ఫలావసానత్తిలే అధిఃపతిత్తు కామవినుగూన మనస్సైయడయరాయై, జరామరణజ్ఞై
 యడైన్ఱ సంసారమార్గగామికభాయై త్రియమపర్క భావ మిశ్రవర్తత్తుడైయ సృష్టియైయ
 మృణ్మిక్కుడవరా యిగప్పరై

(అణ్డత్తైయుమ్, అణ్డకారిణ్డత్తైయుమ్ తానేయున్దాక్కుమ్, ఆణ్డతుక్కుట్పట్ట వన్దు
 క్కరై చెతనర్కవర్తయిమరాయై నిన్దరామ్మమ్) ఎన్ఱ, సమప్తసృష్టియెల్లా మద్యారకమాక వుమ్,
 వృష్టిసృష్టియెల్లామ్ సద్వారకమాక వు రివర్తామ్ క్కీరుళిచ్చెయ్కైయాలుమ్, ‘ఇవ్వుణ్డత్తిలే

మిశ్రసృష్టికిని వలసినవారై యుందురు

వ్యాకులములైన వేదము లోనివిషయములలో నిష్ఠగలవారై నన్నెరుంగకున్నారలమోహము
 వలన నాయందు బక్తలేనివారై స్వర్గాదులయందు క్షీడింపుచున్నారు వారలు తమప్రార్థి
 కర్తయు తుదముట్టినతోడనే పడబోవుచున్నారు ఓ మహాత్ముడా! మోహమువలననే బ్రాహ్మ
 ణులు కామస్వభావమకలవారై సంసారమార్గమందు ఈదుచుందురు ఓ నేనాధిపతీ! ఇట్లు
 నీకు మిశ్రసృష్టి తెలుకబడినది ” అగ విష్వక్సేనసంహితయందు చెప్పబడుచున్న బ్రహ్మ
 యొక్క ముఖబాహూరుపాదజులై బ్రాహ్మణాదివర్ణజులై రజఃప్రచురులై, పూర్వభాగ [వేద
 సకర్త కాండ] మార్గ [కర్తమార్గ] మందు శ్రద్ధగలవారై ఫలవాదమందు రమించువారై ఈశ్వరు
 డుగాక దేవాదులే పూజనియులుగ తలంచి, అందు కొంతమంది తమఃప్రచురులై భగవన్నుండ
 తేని ఆరాధ్యుడై నియంతయైయున్న యాతని నెఱుగక వ్యగ్రములైన వేదవాదములలోన మన
 స్సుంబెట్టి ఒక్కంతోనొక్కరు నానిని సల్లాపించుకొని కాబట్టి భగవన్జ్ఞాన భక్తులయందు
 అన్వయములేక స్వర్గాదులలో విహరించుచి, తమకర్త ఫలాంతిమంగు క్రిందపడి కామవిషయ
 మైన మనస్సుకలవారై, జరామరణములనొంగి సంసారమార్గగాములై తిరుగువారైన మిశ్రస్థియు
 యొక్కసృష్టినిని చేయ సమర్థులై యుందురనుట

(అండము నండకారణములన తానే పుట్టించును అండమునకు లోబడినవిన్దువులను చేత
 నుల కిన్త్రవ్యామియైయుండి పుట్టించును) అని, సమప్తసృష్టియంతయు నద్వారకముగాను, వృష్టి
 సృష్టియంతయు సద్వారకముగాను వీర్బక్రిందనెలవిచ్చి యుండుటచేతను, “ఈయండమందు

బధాత్మ సమప్తిభూతనాన బ్రహ్మపీఠమృక్మ, ఇతుక్కుక్ష్మీ స్వసంకల్పత్వే, ఎమ్మెరుమాన్తానే సృష్టిత్వగుమ్ ఇతుక్కుమేల్, బ్రహ్మపుక్కున్తర్యామియాయ్ నిష్ట సృష్టిత్తిరుగుమ్ ” ఎష్ట ఆచ్చాన్బిల్లై యరుళిచ్చెయ్కైయాలమ్, వ్యష్టి సృష్టియెల్లామ్ సద్వారకమకవే కొళ్ళ వేణ్ణకై యాలే, ప్రద్యుమ్నకృత్యమాకచ్చన్న శుద్ధవర్గసృష్టి అద్వారకమ్, అనిరుద్ధకృత్యమాకచ్చన్న మిశ్రవర్గసృష్టి సద్వారక మెన్నవొణ్ణాతు ఆకైయాలే, శుద్ధవర్గసృష్టియుమ్, మిశ్రవర్గసృష్టి యుమ్, సద్వారకసృష్టిత్తిన్నితే చేతనరుదైయ కర్చ విశేషప్రయుక్తమాన సద్కల్పవిశేషత్వాలే యాగక్కడవతు ఇన్ద శుద్ధవర్గసృష్టియుమ్, మిశ్రవర్గసృష్టియుమ్ ఎమ్మెరుమాన్తానే యరుళిచ్చెయ్యుక్లేటవనన్తమ్, ౧ “ భగవత్ దేవదేవేత సర్వజ్ఞ పరమేశ్వర! కి మేష భవతా సృష్టో మిశ్రస్థో జగత్సృతే! శుద్ధసృష్టిం ఓహయైసాం నిర్దయం పురుషోత్తమ! ” ఎష్ట సేనై ముతలియార్ కేట్టు, ౨ “ విహాయ శుద్ధవర్గంచ మిశ్రవర్గస్యకారణమ్ | శ్రుణుష్వ గణనాభత్వం దయాలుర్నిర్దయో నచ || సర్వజ్ఞో హం నసద్దేహా స్రథాపిత సృజామ్యహమ్ | అనాద్యవిద్యాసముష్టే శేముషీకా న్నరా నిహ || వీక్ష్యో జ్ఞానప్రచుద్ధంతు నిపిద్ధకరణం తథా | విహితా కరణంచాప వీక్ష్యోమ మపరాధకాన్ || మిశ్రవర్గం కిరోహ్యేవ బ్రహ్మణా పరమేష్ఠినా | ఏవం సుకృతతేజేన శుద్ధవర్గం కరోమిచ || మనుప్రముఖస్థోయ శుద్ధస్థో మయేరితః | శుద్ధసత్త్వమయా సుశ్రేష్ఠ మద్భక్తి నిరతాస్మదా || మమార్చన పరా సుశ్రేష్ఠ మధ్యాన పఠ్యంహితాః | నమస్యనో మహాభాగ మహాత్మానో జితేంద్రియాః || భక్త్యా పరమయా చైవ ప్రపత్యోవా మహామునే |

బధాత్మ సమప్తిభూతుడైన బ్రహ్మపుట్టుకు దీనికిక్రింది [ముందు] ౩వ శ్లోకముచే భగవంతుడు తానేసృజించి యనుగ్రహించును దీనికిపైని బ్రహ్మకంతర్యామియై నిలిచి సృజించి యనుగ్రహించును ” అని ఆచ్చాన్బిల్లై గారు నెలవిచ్చుచిచేతనను, వ్యష్టిసృష్టియంతయు సద్వారకముగనే గ్రహించవలెను గనుక ప్రద్యుమ్నకృత్యముగ చెప్పిన శుద్ధవర్గసృష్టి అద్వారకము, అనిరుద్ధకృత్యముగ చెప్పినమిశ్రవర్గసృష్టి సద్వారకము అనఁగదా కాబట్టి శుద్ధవర్గసృష్టియును మిశ్రవర్గసృష్టియును సద్వారకసృష్టిలో చేతనలయొక్క కర్చ విశేషప్రయుక్తమైన సంకల్పవిశేషముచేతనే కాఁదగును ఈశుద్ధవర్గసృష్టియును మిశ్రవర్గసృష్టియును భగవంతుడు తానే నెలవీయగావినన తిరువాత ౧ “ సర్వజ్ఞాండును దేవతల ప్రభువులకు ప్రభువును జగత్సృష్టియును పరమేశ్వరుండును భగవంతుడనైన ఓ పురుషోత్తమా! దయలేక వీరిలయొక్క శుద్ధసృష్టిని విడిచిపెట్టి మిశ్రసృష్టి నీచేత నేల చేయఁబడినది ” అని విష్ణుశేషులు అడుగగా ౨ “ ఓనేనాధిపతీ! శుద్ధసృష్టిని విడచి మిశ్రసృష్టిచేయుటకు కారణమున్న వినుము నేను దయగలవాడను, దయలేనివాడను కాను నేను సర్వజ్ఞుడను సందేహములేదు అయినను నేను అనాది యైన యవిద్యచేత నపవారింపఁబడిన బుద్ధులుగల నరులను ఇచ్చట సృజించుచున్నాను అజ్ఞాన ప్రసంగము, నిషిద్ధకర్తాచరణము, విహితకర్తాకరణము ననెడి యపరాధమును చూచి మిశ్రసృష్టిని పరమేష్ఠియైన బ్రహ్మయొక్క ద్వారమున చేయుచున్నాను ఈప్రకారముగానే పుణ్యలేశముచేత శుద్ధసృష్టినిచేయుచున్నాను. మనువులు మొదలుగాగల సృష్టి యైనశుద్ధ సృష్టి నాచే చెప్పఁబడినది వారందరును శుద్ధసత్త్వము యులు, ఎల్లప్పుడు నాయందు భక్తికలవారు, నాయొక్కపూజయం దాసక్తికలవారు, అందరును నాధ్యానముచేత వృద్ధిపొందించబడినవారు. నన్నేమించువారు,మహాత్ములు, జితేంద్రియులు,

రూ విభవమ్, అనంతమాయ గౌణ ముఖ్య భేదతాలే భేదిత్తిరు
కుమ్.

ప్రాప్యవై కుళమాసాద్య ననివర్తన్తి తే వ్యయాః || ఏవం సర్వేషామర్పణు మానవేషా మును
క్షుమా సృష్టిక్షయోమహానానీ న్నారకీ భూస్సృణౌవృతా || ఇతిజ్ఞాత్వా మిత్రసర్గాః క్రియతే
లియామయా ||” ఎఱుభ గవాస్తా నే యరుళిచ్చెయ్ కయారే

రూ ఆక, వ్యూహాత్తిన్యడ్యై యుపపాదితారాయ నిహార్ కీర్తి, అనంతరమ్, విభవత్తిన్య
డ్యై విస్తరే శోపపాదిక్కితార్ మేల్ (విభవమ్, అనంతమాయ) ఎఱుతుడళ్ళి

అతావతు - “విభవోపితిధానస్తో ద్విధైవ పరికీర్త్యతే | గౌణ ముఖ్య విభాగేన శాస్త్రే)
షుచ హరే ర్న నే” ఎఱుమ్, “ప్రాదుర్భావో ద్విధా బ్రోక్తో గౌణ ముఖ్య విభదతః” ఎఱు
జ్ఞోలుకిఱ పడయ్, విభవమానతు - పరిగణితు త్తిలెక్కిట్ట పోకాతిపడి యనంతమాయ, గౌణ
ముఖ్యముమాకిఱ భేదతాలే యిర్ణువక్తయక ప్సిరిన్దియకు మెన్తై విభవమావతు-ఇతర సజాతీయ
మాయ్ కొజ్జావిర్భవిక్కి ఇతిల్ గౌణమెన్తతు - ఆవర మెన్తపడి, ముఖ్యమెన్తతు -
క్రేష్ట మెన్తపడ గౌణమావతు - ఆవేశావతారమ్, ముఖ్యమావతు - సాక్ష దవతారమ్
ఆవేశద్వాక్ స్వరూపావేశమెఱుమ్, శక్త్యావేశమెఱుమ్ ద్వివిధమా యిరుక్కుమ్ అతిల్
స్వరూపావేశమావత్తు - స్వప్నాన రూపతాలే ఆవేశక్కై, అతావతు - పరశురామాదిక
ళాన చేతినన్తడయ శరీరజ్ఞలిరే తన్నుడ్యై ఎసాధారణ విగ్రహాతోడే యావేశేతునిక్కి

రూ విభవము అనంతమై గౌణ ముఖ్య భేదముచేత భేదించియుం
డును.

పరమభక్తచేతగాని ప్రపత్తిచేతగాని ప్రాప్యమైనవైకుంఠమును పొంది మరిలయ వారు నాశర
హితులు ఇట్లెల్ల మానవులును ముముక్షువులై మోక్షమునుజెందుచుండగా సృష్టిచెడిపోయెను,
నరకభూమిలో గడ్డిమొలచిపోయెను ఇట్లు తెలిసివిలాసముచె మిత్రసృష్టి నాచేత చేయఁబడి
నది” అనిభగవంతుడు తా నే నెలవిచ్చుటచే

రూ కాగా వ్యూహమయొక్క విధము నుపపాదించిరికింద, అనంతరము విభవమయొ
క్క విధమును విస్తరముగ నుపపాదించుచున్నారైన (విభవము అనంతమై) అని మొదలుపెట్టి

అనగా “ఓముని! విభవమెల్ల గౌణమనియు ముఖ్యమనియు భగవచ్ఛాస్త్రములలో
రెండువిధములుగానే చెప్పఁబడుచున్నది” అనియును “అవతారము గౌణమనియు ముఖ్య
మనియు రెండువిధములుగా నుండునని చెప్పఁబడినది” అనియుం జెప్పఁబడు చొప్పున, విభవ
మనునది లెక్కపెట్టెకొన సాగించుటకు వీలుకానట్లు అనంతమై గౌణమును ముఖ్యమునగు
భేదముచే రెండు తెరింగుల భిన్నమై యుండు ననుట విభవమనగా - ఇతర సజాతీయ
మగును ఆవిర్భవించుట ఇందు గౌణమనగా - తక్కువదని తాత్పర్యము ముఖ్యమనగా -
క్రేష్టమని తాత్పర్యము గౌణమనది ఆవేశావతారము ముఖ్యమనది - సాక్ష దవతా
రము, ఆవేశము స్వరూపావేశమనియును శక్త్యావేశమనియును ద్వివిధమై యుండును.
అందు స్వరూపావేశము స్థీయమైన రూపముతో నావేశించుట. అనగా - పరశురామాదు
లైన శ్చేతనల శరీరములలో తన యసాధారణ విగ్రహముతో నావేశించి యుండుట.

౪౯ మనుష్యత్వమ్ తిర్యక్త్వమ్ స్థావరత్వమౌలీ, గౌణత్వముమ్
ఇచ్చైచ్చయాలేవద్దతు, స్వరూపేణ వస్తు -

శక్త్యావేశమావతు - కార్యకాల త్రిలే విధిఃసాదికళాన చేతనర్ పక్కిలే శక్తిమాత్రిత్రాలే
స్ఫురితునిక్తై

౪౯ ఇని ముఖ్యవిభవతోడు గౌణవిభవత్కుఁడొన నామ్యుఁడై మృగై యులిచ్చెయ్
కితార్ (మనుష్యత్వమ్) ఎత్తుడుడక్క

అతావతు - “మదిచ్చియాహి గౌణత్వం మానుష్య వివ చెచ్చియా | సూకరత్వంచ
మత్స్యత్వం నారసింహత్వమేవచ || యథావా దణ్డకారణ్యే కుబ్జామ్రత్వం మవేచ్ఛయా |
యథా వాజిముఖత్వంచ మమసంకల్పతో భవేత్ || కేనాపతే మమేచ్ఛతో గౌణత్వం సచ
కర్తవ్యం |” ఎన్నిటపడియే, రామకృష్ణత్వాదియాన మనుష్యత్వమ్, మత్స్యీకూర్జత్వాదియాన
తిర్యక్త్వమ్, కుబ్జామ్రత్వమాకీటస్థావరత్వమాకీట వివై ఇచ్చైచ్చయాలే యా నాహీప్రే, ఆవేశరూప
మాన గౌణత్వముమ్ ఇచ్చైచ్చయాలేవద్దతెన్నమాకార మొక్కమ్, అప్రాకృతిమా యిరుద్దశ్య
స్వాసాధారణవిగ్రహతోడే వస్తతన్తైకై

ఉపాత్తవచనబద్ధిచ్చైచ్చయాలే వస్తతెన్నిట మాత్రతై హ్యుల్లిల్లోయాఁకుమ్, గౌణత్వ
మావతు - మనుష్యత్వాదికళోహాలే, అప్రాకృతిదివ్యసంస్థానతై యితరసజాతీయమాక్కిక్కి
ణ్ణవతరిత్త తల్లామైయాలే, స్వరూపేణ వస్తతన్తైపు మిడముమ్ సిద్ధమిశే

౪౯ మనుష్యత్వము తిర్యక్త్వము స్థావరత్వమువలె గౌణత్వంబును
ఇచ్చచేతవచ్చినది, స్వరూపముచేతకాదు

శక్త్యావేశమనగా - కార్య [సృష్టిసంహారాదులుచెయు] కాలమందు విధిశవాదులైన శేతనల
పక్కిను శక్తిమాత్రిముచే ప్రకాశించి యుండుట

౪౯ ఇరక ముఖ్యవిభవముతోబాటు గౌణవిభవముననుగుల సామ్య వైషమ్యములను
సెలవియచ్చున్నారు (మనుష్యత్వము) అని మొదలుపెట్టి

అనగా - “ఓవిష్వక్సేనా” మనుష్యుడగుట వరాహమగుట మత్స్యమగుట నారసింహ
రూపమును ధరించుట దండకారణ్యమందు పొట్టిమామిడిచెట్టైయుండుట వాయుగ్రీవరూపమును
ధరించుట అను నివి యెట్లు నాయచ్చచేతకలిగినవో అట్లే గౌణత్వముకూడ నాయచ్చచేతనే కల్గి
గినది కర్తమువలనకాదు” అనుచొప్పున, రామకృష్ణత్వాది యైన మనుష్యత్వము, మత్స్యీ
కూర్జత్వాదియైన తిర్యక్త్వము, పొట్టిమామిడిచెట్టైన స్థావరత్వము, అనునివి ఇచ్చచేనెట్లు
ఆవేశరూపమైన గౌణత్వముకూడ నిచ్చచే వచ్చినదను నాకారము నమానముగును; (ప్రకృ
తिसంస్థరహితమైయుండు తనయొక్క యసాధారణ విగ్రహముతో వచ్చినది కాదనుట

ఈగ్రహింపఁబడిన వచనములు ఇచ్చచే వచ్చినదని మాత్రిమే చెప్పినవియైనను గౌణత్వ
మనగా-మనుష్యత్వాదులవలె అప్రాకృతిమైన పరమపదమందలివిగ్రహమును ఇతరసజాతీయము
గతేసికొని యంతరించినది కాకపోవుటచే, స్వరూపముచేత వచ్చినదికాదు అను నంశము
సిద్ధముగదా.

౫౦ అతిత్. అప్రాకృతివిగ్రహజ్ఞానమాయ్, అజహత్స్వభావ విభవ
జ్ఞానమాయ్, దీపాదుత్పన్న ప్రదీపమౌలే యిరుక్కక్కడవ
తాన ముఖ్యప్రాదుర్భావజ్ఞ శైల్లాప్ ముముక్షుకి బుక్కు.
పాస్యజ్ఞాన యిరుక్కుమ్

౫౦ ఇన్నముమ్, ఉపాస్యత్వా న పాస్యత్వ కథనముఖ్యాలు ముభయత్తుక్కు ముజ్ఞానవి
శేషత్వై దిర్ఘిష్టతాక త్తిరువుశ్చమ్బల్, ప్రథమమ్ ముఖ్యవిభవ త్తన డైయ వుపాస్యత్వత్వై
సహేతుకమక వరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అతిత్) ఎత్తురుడగ్గి

అతావతు - ఉభయవిధమాన విభవత్రియమ్ వై తుక్కుంబు, ౧ “ప్రాదుర్భావాస్తు
ముఖ్యాయే మదంకత్వాద్విశేషతః | అజహత్స్వభావవిభవా దివ్యా ప్రాకృతివిగ్రహః ||
దీపా దీపా ఇవోత్పన్నా జగతో రక్షణాయతే | అర్చ్యసహి సేనేశ సంస్మ త్య
త్తరణాయతే || ముఖ్యాఉపాస్యా సేనేశ అర్చ్యనితరా నిదుః | ” ఎన్నిపడయే
* ఆతియత్తోతియురువై యజువై త్తిజుష్విఅన్తతాకై యలే, అప్రాకృతి పిగ్రహజ్ఞానమాయ్,
౨ “అజోపి సన్నవ్యయాతా భూతానామిశ్వరోప సన ” ఎన్తైయలే విడాతేయిరుద్దశ్శ
అజత్వావ్యయత్వి సర్వేశ్వరత్వాది యాన స్వభావ విభవజ్ఞేయు డైయవైయుమాయ్, అతి
ఏవ దీప త్తిరోనిష్ఠమ్ ఉత్పన్నవానప్రదీపమ్, స్వకారణమానదీప త్తన డైయ స్వభావజ్ఞేయుడైతా
యిరుక్కుమాపోలే, స్వకారణతుల్యస్వభావమా యిరుక్కిం ముఖ్యప్రాదుర్భావజ్ఞ శైల్లాప్ ముము
క్షుక్కుశుక్కు పాస్యజ్ఞాన యిరుక్కు మెన్తై

౫౦. అందు అప్రాకృతివిగ్రహములునై విడిచియుండనిస్వభావ విభవము

లునై దీపమునుండిపుట్టిన వేరుదీపమువలె యుండవలసినముఖ్య

అనతారిములెల్లను ముముక్షువుల కుపాస్యములై యుండును

౫౦ మతీయు నుపాస్యత్వా నుపాస్యత్వములం జెప్పవ్యాజమున రెంటికి నుండు విశేష
మును తెలియఁజేయునదిగ ననుగ్రహించి, మొదట ముఖ్యవిభవముయొక్క యుపాస్యత్వమును
సహేతుకముగ నెలవిచ్చుచున్నారు (అందు) అని మొదలుపెట్టి

అనగా-ఉభయవిధమైన విభవమందును ఆలోచించగా ౧ “ముఖ్యావతారములు నాయం
శము లగుటవలన స్వభావవైభవమును విశేషముగా విడచియుండినివై దివ్యములై యప్రాకృతి
శరీరములై యుండును జగత్తును రక్షించుటకొరకుదీపమునుండి దీపమువలె అవి [నాయందుండి]
కలిగినవి ఆ ముఖ్యావతారములు సంసారోత్తరణముకొరకు పూజింపఁదగినవి ఇతరములు
పూజింపఁదగనివి తెలుసుకొనుచున్నారు ” అనుచొప్పున * పరిమపదమందున్న సర్వకా
రణమును అప్రాకృత తేజోమయమున నైన విగ్రహమును పరిమపదమందున్న ప్రకారమే
తనయందుంచుకొని ఇచ్చటకువచ్చి పుట్టినదగుటచే, అప్రాకృత విగ్రహములై, ౨ “పుట్టుక
లేనివాడనగుచు నాశములేని స్వభావముగలవాడనగుచు భూతములకు ఈశ్వరుడనగుచు ”
అనుటచే వదలకయున్న అజత్వై అవ్యయత్వి సర్వేశ్వరత్వాదులైన స్వభావవిభవములను
కలవియునై, అందువలననే దీపమునుండి ఉత్పన్నమైన వేరుదీపము, స్వకారణమైన దీపము
యొక్క స్వభావములను కలిగియున్నట్లు, స్వకారణతుల్యస్వభావవైయున్న ముఖ్యావతార
ములన్నియును ముముక్షువుల కుపాస్యములై యుండుననుట.

౫౧ విధిశివపావకవ్యాస జామదగ్న్యైర్జనవిత్తేశాది కళాకిఱ గౌణ
ప్రాదుర్భావజ్ఞశ్చెల్లామ్

౫౧ అనంతరమ్, గౌణవిభవత్తనుడైయవసుపాస్యత్వత్తే సహేతుకవాక పరులిచ్చెయ్.
ఁజార్ (విధిశివ) ఇత్యాదియాతే

అతావతు - ౧ “అనర్చ్యనసీవమ్యమి ప్రాదుర్భావా న్యథాక్రిమమ్ | చతుర్ముఖస్తు
భగవా స్సృష్టికార్యే నియోజితః శక్తిగ్రాభ్యో మహాన్ సుహృదో వినియోజితః |
మోహనాఖ్యస్తథా బుద్ధో వ్యాసస్త్వేచివ మహాన్మషిః || వెదానాం వ్యసనేత్రితీ దేవేన విని
యోజితః | అష్టనో ధన్వినాం | శేష్ఠో జామదగ్న్యో మహాన్మషిః || వయానాం పావక
శ్యాపీ విత్తేశశ్చ తిథైవచ | ఏవమాద్యాస్తు కే నేత ప్రాదుర్భావై రధిష్ఠితాః || జీవాత్మన
స్సర్వవైతే నోపాస్తి రైష్ట్యవీహిసా|| అష్టమాశ్రాదై సర్వే కార్యార్థ మమితీద్యుతే|| అనర్చ్య
స్సర్వవైతే వివర్ధత్వా స్వహమతే| అహబ్రూతి యతా శ్చమే జీవమిత్రా వ్యాధిష్ఠితాః||”
ఎన్నిజపడియే, సృష్టికర్తానాం బ్రహ్మపుమ్, సంహారికర్తాకళానాం పాపహరికళుమ్, వేదజ్ఞై
వ్యాసీత్తి వ్యాసమమ్, దుష్టక్షత్రియనిరసమన్జణిన జమదగ్నిపుత్రునాన పరశురామమమ్, “అకా
ర్యచిన్తా సమకాలమేవ ప్రాదుర్భవం శ్వాపధరః పురస్తాత్” ఎన్నిజపడియే, చాపధరనాయ
కొండ్లు జగత్తైరక్షితుకొండ్లుపోన్ద కార్తవీర్యార్జునమమ్, జౌదార్యప్రధాననామ్ విత్తేశమమ్,
అదిశబ్దతాతే-క్రొడీకృతిరాన కతుత్థన్ ముచుకున్దప్రభృతులైన గౌణప్రాదుర్భావజ్ఞశ్చెల్లామ్,

౫౧. విధి శివపావకవ్యాస జామదగ్న్యైర్జన విత్తేశాదులనెడి గౌణ
ప్రాదుర్భావము లెల్లను

౫౧ అనంతరము గౌణవిభవముయొక్క యుపాస్యత్వము సహేతుకముగ నానతి
చుచున్నారు (విధిశివ) ఇత్యాదిచే

అనగా - ౧ “పూజింపఁదగని యవతారిములనుకూడ క్రిమముగాఁ జెప్పఁచున్నాను
సృష్టికార్యమందు నియోగించఁబడిన భగవంతుడగు చతుర్ముఖుడును, సంహరిమందు నియో
గింపఁబడిన శంకరుడగు బ్రహ్మడును, మోహముడు పీరుగలబుద్ధుడును, పరమేశ్వమనిచేత వేద
విభాగమునకు నియోగింపఁబడిన వ్యాసమహర్షియును, గొప్పధనుర్ధరుడగు నర్జునుడును, గొప్పబుష్ఠి
యగు పరశురాముడును, ఎనువులలోనగ్నియును, అట్లనే కుశేరుడును మొదలగువారు నాఅంశ
ముచే అధిష్ఠింపబడిన జీవమాత్రులే వారినుపాసించుట వైష్ణవోపాసనకాగు వారు కార్యము
కొరకుభగవంతునిశక్తిచే నావేంపఁబడినవారు [వీరలనుపాసించుట]వివర్ధముగాన వీరింది
రును పూజానర్తులు వీరుఅహంకారము కలవారును జీవమిత్రులును నాచేమాత్ర మావేకింపఁబడిన
వారు.” అనుచొప్పున సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మయును, సంహరికర్తలైన శివపావకులైన, వేదములను
విభజించిన వ్యాసుడును, దుష్టక్షత్రియనిరసముజేసిన జమదగ్నిపుత్రుడైన పరశురాముడును,
“అకార్యమును తలంచినంతటనే ధనుర్ధరుడై యెదురుగావచ్చును” అనుచొప్పున ధనుర్ధరుడ
గుచు జగమును రక్షించుచుండిన కార్తవీర్యార్జునుడును, జౌదార్యప్రధానుడైన కుశేరుడును,
అదిశబ్దముచే చేర్చినఁబడిన కతుత్థన్ ముచుకున్దప్రభృతులు నైన గౌణప్రాదుర్భావజ్ఞశ్చెల్లామ్,

అహంకారయు క్షజివర్కలై యధిస్థిత్తు నితైక్యమాలే, ముముక్షుకుఁ ఘోకనుపాస్యజ్ఞభే

స్వాతంత్ర్యరూపమాన అహంకారయు క్షరాన జీవర్కకై కార్యార్థమాక ఆవేశముభే నాధిస్థిత్తు నితైక్యమాలే, బుభుక్షుకుఁగా యరుహ్నార్కొక్రొచ్చియ ముముక్షుకుఁకు పాస్యజ్ఞభేజ్ఞై (వ్యాస జామదగ్నాన్య ద్జన) ఎనిఱ విడత్తి అన్లన నెన్లతు-పాండుపుత్రనాన వర్జననైయాకవుమామ్ అవనైయు మావేశావతారముక ఆతిహాసాదికలలే శొల్లుకైయాలే ఇంద్రగోణ ప్రాదుర్భావానపాస్యత్పద్మాం “బ్రహ్మ రుద్రార్జునవ్యాస సహస్ర) కరభార్గవాః | కకుత్స్థాన్త్రేయ కపిల బుద్ధాద్యా యే సహస్ర)శః || శక్త్యావేశావతారాస్తు విష్ణో స్తత్కాలవిగ్రహాః | అనుపాస్యా ముముక్షుజాం యధేంద్రాగ్నాద్విదేవతాః” ఎన్లుమ్ సంహితాన్తర త్రిలుమ్ శొల్లప్పట్టితిత్తే. ఉపాత్తవచనజ్ఞలిలో బుద్ధమునియైయుమ్ ఆవేశావతారజ్ఞలిలే యెన్లుకచొన్నవితు-“మాపురవిఱ్ఱశృవేడమ్” ఎన్లు స్వేనరూపేణ వవతరిత్తతాక చొన్న నమ్రాచార్యరకళోవచనత్తోడు విరుద్ధమున్లొనెన్నిలో, కల్పభేదత్తాలే యప్పడియున్లొయ్యకూడుకైయాలే విరుద్ధము జామదగ్నాన్యై స్వరూపావేశావతారమాయరుక్మి, శక్త్యావేశజ్ఞభేడ సహపరిత్తతు, స్వరూపేణా వేశక్రిఱతు శక్తివిశేషత్తాలే యాకైయాలే యెన్లు నియమిత్తుకొల్లశృతు

అహంకారయు క్షజివుల నధిష్ఠించి నిలుచుటచే, ముముక్షువుల

కు ఉపాసింపతగనివి

స్వాతంత్ర్యరూపమైన అహంకారముతో గూడిన జీవులను కార్యార్థముగాను ఆవేశరూపమున నధిష్ఠించి యుండుటచే బుభుక్షువులయి యుండువారికిదక్క ముముక్షువుల కుపాస్యములు కావు అనుట (వ్యాసజామదగ్నాన్య ద్జన) అనెడవోట అన్లున డనగా-పాండుపుత్రుడైన యర్జునుడునుకావచ్చును వానింగూడ నావేశావతారముగ నితిహాసాదులలో చెప్పటచే ఈగోణావతారములు ఉపాసింపతగనివియనునంశము “బ్రహ్మ, రుద్రుడు, అర్జునుడు, వ్యాసుడు, కార్తివీర్యార్జునుడు, పరశురాముడు, కకుత్స్థుడు, దత్తాత్రేయుడు, కపిలుడు, బుద్ధుడు, మొదలగు వేలకొలదిగ నుండు శక్త్యావేశావతారములు, విష్ణువుయొక్క తత్కాలవిగ్రహములు ఇంద్రుడు, అగ్ని మొదలగుదేవతలవలె ఇవియును ముముక్షువులకు ఉపాసింపతగనివి.” అనిఇతరసంహితలయందును చెప్పబడినదిగదా ప్రమాణవచనములయందు బుద్ధమునికూడ ఆవేశావతారములలో నొకడుగ చెప్పట-“మహారూపములలోదొంగ వేషము” అనిస్వరూపముతో నవతరించినట్లు చెప్పిన మన యాచార్యులవచనముతో విరుద్ధముకాదాయన, కల్పభేదముచే నట్లును చేయతిగియుండుటచే విరుద్ధముకాదు. పరశురాముడు స్వరూపావేశావతారమైయొండ శక్త్యావేశావతారములతో కూడ పఠించుట, స్వరూపముతో నావేశించుట శక్తివిశేషముచేతనగుటచే నని నియమించుకొనునది.

౫౨ నిత్యోదితశాంతాదితాదిభేదముమ్. జాగ్రత్సంజ్ఞాదియైన చాతురాత్మ్యముమ్,

౫౨ ఆక, విభవజగతినుండే వానస్యలైయుమ్, అతల్ గౌణముఖ్యవిభాగతైయుమ్, అన్యగౌణముఖ్యజగతినుండే పరస్పర విశేషతైయు ముఖ్యచైయతార్ కీర్తన, అనన్తరమ్, కీర్తనన పర పూర్వాద్యులుమ్ ముఖ్యవిభవజగతి ముండేన అవాంతర భిక్షకము, అవశ్యమైన యభిజాయధ వర్ణాది భేదజగతి భిక్షవేద్యయిరుక్కు చైయ తేయుమ్ ౧౧ పై క్కు పేతువై యిరుక్కుచైయతార్ (నిత్యోదిత) ఇత్యాదియాలే

నిత్యోదిత శాంతాదితాది భేదమావతు - ౧ “నిత్యోదితా ద్విభావ తథా శాంతాదితౌ హరిః” ఇత్యాదియొక్కట్లకావడియే, నిత్యముక్తానుభావ్యురాయ్, నిత్యోదిత సంజ్ఞకరాయిరుక్కుట పరవాసుదేవరుమ్, అవర్షకల్లో నిష్ఠ ముత్పన్న రాయ్, అన్యగౌణపూర్వాకారణమాయ్, శాంతోదితసంజ్ఞకల యిరుక్కుట పూర్వాహనుదేవరుమ్ ముతలాన వాసుదేవమూర్తియల్ భేదముమ్, పూర్వాద్యు నాలెట్టుమ్, మూడైయుమ్, శాస్త్రబలితే శొల్లుమ్ ‘నాలుముండై యిరుక్కు మూడైనిటకు - పూర్వాహనుదేవరూపత్తుమ్ పరమాపత్తిత్తిత్తిత్తి అనన్తేయ గుణభేద మిల్లామైయాలే’ ఎవభియుక్త శొల్లుకైయాలే, ఇవర్ కీర్తనపూర్వాక్రియ మైయిరుక్కుచైయతెత్తుమ్ ఇట్లు పూర్వాహనుదేవరుండైక విరుక్కుచైయతెత్తుమ్ విరోధమిట్టి

(జాగ్రత్సంజ్ఞాదియైన చాతురాత్మ్యమ్) అవతు-శాంతోదితౌత్పత్తిశాస్త్రవనన్తరమ్ ౨ “చాతురాత్మ్య మహీ పిండం కృపయా పరమేష్ఠినిః । ఉపాసకాన గ్రహర్థం యః పరశ్చేతి కీర్తయేత్ ॥

౫౩. నిత్యోదితశాంతోదితాదిభేదంబును జాగ్రత్సంజ్ఞాదియైన చాతురాత్మ్యంబును,

౫౩ కాగా, విభవముల యానంత్యమును, అందిలి గౌణముఖ్యవిభాగమున, ఆగౌణముఖ్యములగుట పరస్పర విశేషమును సెలవిచ్చిరిక్రింది, అనంతరము క్రిందఁ జెప్పిన పరపూర్వాములలోను ముఖ్యవిభవములలోను నున్న అవాంతరభేదములును వాసియొక్క భుజాయధవర్ణాది భేదములును చెప్పవలసియున్నను చెప్పకపోవుటకు పేతువును సెలవిచ్చుచున్నాము (నిత్యోదిత) ఇత్యాదిచే

నిత్యోదిత శాంతోదితాది భేదమనగా - ౧ “అల్లు నిత్యోదితునివలన శాంతోదితుడగు హరివుట్టెను” ఇత్యాదియందు చెప్పబడుచున్న నిత్యముక్తానుభావ్యులై నిత్యోదితులు అనుదేరు కలవారైయుండు పరవాసుదేవులును, వారివలన మత్పన్నలై సంకర్షణ పూర్వాకారణమై శాంతోదితులు అను పేరుగలవారైయున్న పూర్వాహనుదేవులును మొదలైనవాసుదేవమూర్తియందలి భేదంబును, పూర్వాహనులు మూడనియు నాల్గనియు శాస్త్రములలో చెప్పబడును ‘నాలుగుంటి మూడునుట పూర్వాహనుదేవరూపమునకు పర [వాసుదేవ] రూపమునకున్న అనన్తేయ గుణభేదము లేమిచే’ అని పెద్దలు చెప్పటచే, వీరు క్రిందపూర్వాహనులు మూడని సెలవిచ్చినందుకును ఇచ్చట పూర్వాహనుదేవులున్నట్లు సెలవిచ్చుటకును విరోధములేదు

(జాగ్రత్సంజ్ఞాదియైన చాతురాత్మ్యంబు) అనగా - శాంతోదితౌత్పత్తి చెప్పినపింప, ౨ “విష్వక్సేనా” ఎవడు పరుడని చెప్పబడుచున్నాడో ఆ పరమేష్ఠియొక్క రూపము, అయిన కృపచేత ఉపాసకుల ననుగ్రహించుటకై నాల్గవిధములగుటను నొందుచున్నది. అట్లే

కేశవాదిమూర్త్యంతరము,

శాస్తోదితా త్రవృత్తం చ చాతురాత్మ్యత్రయం తథా । ఉపాసకానుగ్రహార్థం సేనేశ మమ
తత్పునః॥ సుషుప్తి స్వప్న సంజ్ఞం యజ్ఞా గ్రహ్యంజ్ఞం తథాపరమ్ । చాతురాత్మ్యం మహా
భాగ పఞ్చమం పార మేశ్వరమ్॥” ఎట్టుమ, ౧ “ఆద్యో వ్యూహో మయ ప్రోక్తో వ్యూపరం
త్రితియం శ్రుణు । ఉపాసకానుగ్రహార్థం స్వప్నాదిపదసంస్థితమ్॥ స్వప్నాద్యవస్థాభేదస్తు
ధ్యాయనాం భేదశాస్త్రయే । తత్త్విత్వదస్థ జీవానాం తన్నివృత్త్యర్థ మేవచ ॥ స్వప్నాద్యవస్థ
జీవానా మధిస్థాతార ఏవ తే । కర్మాత్మ నాంచ సేనేశ తత్త్వదస్థామ మేచ్ఛయా ॥ ఉపాస్యహం
మహాభాగ పదభేదప్రయోజనమ్ ” ఎట్టు భౌతికవిషయే ఉపాసకానుగ్రహార్థమాక తత్
కృత్యయోతే పణ్ణినతాయ ధ్యాయకళిడైయ భేదశాస్త్రయిన్వౌరుట్టుమ్, తత్త్విత్వదస్థజీవర్ కళుక్కు
తన్నివృత్తియి న్నొరుట్టుమయ తత్త్విదవస్థ జీవర్ కళుక్కు అధిస్థాతృత్వేన తత్త్విదస్థనాయ
కొండ్లు కర్తవ్యురాన చీతినరుగ్పాస్యనాకైయే పదభేద ప్రయోజనముమాయొకొండ్లు,
వ్యూహచతుష్టయత్రియ ప్రత్యేకముజ్ఞానవాగ్ర తస్వప్న సుషుప్తి తురీయ సంజ్ఞకమాన నాలు
వడివైయు ముడైయ నాయురుక్కై

(కేశవాదిమూర్త్యంతరము) అవతు. ౨ “ఏతద నర్తతా సుశ్చే మూర్త్యంతర సమాప్నయా ।
కేశవాద్యా ద్వాదశ లిలాటాదిషు నిస్థితాః॥ శరీరరక్ష కా సుశ్చే ధ్యాయినాంతాపశాస్త్రయే”

కేశవాదిమూర్త్యంతరము

శాంతోదిత మనఃబడు వాచుదేవ వ్యూహము వలన నాయొక్క చాతురాత్మ్య త్రయము
ఉపాసకాను గ్రహార్థమై ప్రవర్తించినది సుషుప్తి స్వప్నములను పేరులుగల ద్యయమును
జాగ్రత్సంజ్ఞ గలదియును మదియొక్కటియు నను నాలుగును చాతురాత్మ్య మనఃబడుచు
ఓమహాభాగా! అయిదవని పార మేశ్వర సంజ్ఞకలది” అనియును ౧ “మొదటివ్యూహము
నాచేతను చెప్పఁబడినది ఉపాసకానుగ్రహార్థమయి స్వప్నాది స్థానములయందున్న తక్కిన
వ్యూహాత్రయమును వినము స్వప్నాద్యవస్థాభేదమనగా ధ్యాయముచేయువారలయొక్క శ్రమ
శాస్త్రనిరీరికును స్వప్నాద్యవస్థలయందు ఉండు జీవులకు ఆయాఅవస్థలను పోగొట్టుటకొరకును
స్వప్నాద్యవస్థలలోనుండుజీవులకు అధిస్థాతలైనవారె, ఓవిష్వక్సేనా! కర్తవ్యతంత్రులగు చెత
నులకు, నాయొక్క ఇచ్చిచేతను ఆయా అవస్థలలోనున్న సేను ఉపాస్యడనై యున్నాను,
ఓమహాభాగా! స్థానభేదమునకు ఇదేప్రయోజనము” అనియుం జెప్పఁబడు చొప్పున ఉపాస
కానుగ్రహార్థముగ తనకృపచే జేయబడినదై ధ్యానించువారలయొక్క భేదశాస్త్రిక పేతువును,
ఆయాపదములయందుండు జీవులకు తన్నివృత్తిపేతువువై, ఆయా యవస్థయందుండు జీవుల
కధిస్థాతయై యాయాస్థానములయందుండి కర్తవ్యులైన చేతనుల కుపాస్యడొటయే పదభేద
ప్రయోజనమగుచు వ్యూహచతుష్టయమందును ప్రత్యేకముగల జాగ్రత్సవప్న సుషుప్తి తురీయ
సంజ్ఞకమైన నాల్గురూపములు గలవాడై యుండును

(కేశవాదిమూర్త్యంతరము) అవగా. ౨ “వేరువేరు నామములుగల మూర్తులు అం
రును ఈ వ్యూహాధితర్కులు, కేశవాదులు పన్నిదరును లలాటాదులయందు వర్తించుచున్న
వారై, ిధ్యానము చేయువారలయొక్క తాపశాంతిరీరకు శరీర రక్షకులయి యున్నారు.”

మట్రింశద్భేదభిన్నమాన పద్ననాభాదివిభవముమ్,

ఎఱ్ఱమ్, ౧ “కేశవాద్యం త్రయం తత్ర వాసుదేవా ద్విభావ్యతే | సజ్జర్ణణాచ్చ సప్త పూర్వం త్రితయ మద్యుతమ్ || త్రివిక్రమాద్యం త్రితయం ప్రద్యున్న దుదితం మునే | వ్యాపీకేశాదికం తద్వ దనిరుద్ధా న్న హామనే ” ఎఱ్ఱమ్మొట్టకొనడియె, లలాటాదికలిలే నిఱ్ఱ కరిరరక్షణతై ప్పజ్ఞానిఱ్ఱకొణ్ణ ధ్యానిక శిండెయ తాపశానియ న్నొరుట్టా యిరుప్పతాయ్, పూహచతుష్టయత్రిలు మెగొణ్ణిలే ముమ్మానాక వుత్పిన్నమాయ్, మూర్తిస్తరి సమాహ్వయమా యుక్కిఱ కేశవాది పూహస్తమ్

(మట్రింశద్భేదభిన్నమాన పద్ననాభాదివిభవమ్) అనఁ- ౨ “పద్ననాభాదికా ససక్తే వై భవీయా స్తథైవచ | మట్రింశత్సృజ్యాసక్త్యాసక్తాః ప్రాధాన్యేన గణేశ్వరః || మట్రింశద్భేదభి న్నాస్తేపద్ననాభాదికా స్సురాః|అనిరుద్ధా త్నిముత్పిన్నా దీపా దీప ఇవేశ్వరాః” ఎఱ్ఱమ్మొట్టకొనడియె, దీపాదీపా న్తరమృతే, అనిరుద్ధా దుత్పన్నజ్ఞాయ్, ప్రధానజ్ఞాయ్ మట్రింశద్భేదాస్తలే భిన్న జ్ఞాయుక్కిఱపద్ననాభా ద్యవతారవిశేషద్వల్ ఇన్ద్రపద్ననాభాదికల్ తాత్, ౩ “విభవాః పద్న నాభాద్యాస్త్రీం శచ్చ నవవైంహి|పద్ననాభోధు|ప్రా న స్తత్సక్త్యాజ్ఞామధునా ననః||విద్యాధిదేవః కపిలో విశ్వరూపో విహజ్ఞః||క్రోడాత్పాదజ్ఞానస్త్రో ధర్షవాగీశ్వరస్తథా||ఏకాంభోనిధికాయా చభగవా న్గమలేశ్వరః| వరాహో నరసింహశ్చ పీయూషా వారణస్తథా’|| శ్రీపతి ర్భగవాన్దేవః

మట్రింశద్భేదభిన్నమైన పద్ననాభాదివిభవమును,

అనియును, ౧ “ఓమునీ! అందు కేశవాద్రితయము వాసుదేవునివలన సృజంపబడుచున్నది అద్భుత మగుగోవిందుడు మొదలగు ముగ్గురు సంకర్షితునివలన సృజంపబడుచున్నాడు | త్రివిక్రమాది త్రిత యము ప్రద్యుమ్నునివలన ఉత్పన్నమగుచున్నది, అటులనే వ్యాపీకేశానికము అనిరుద్ధునివలన ఉత్పన్నమగుచున్నది ” అనియుం జెప్పఁబడుచొప్పున లలాటాదులలోనిలిచి, ౨ రి రక్ష ణమును చేయుచు ధ్యానముచేయువారిలయొక్క తాపశాంతికిహేతువైయుండెనదై, పూహ చతుష్టయమందు నొక్కొక్కదానిలో మూడుమూడుగ నుత్పన్నమై మూర్తిస్తరితరమును కేరకలి యున్న కేశవాదిపూహంతరము

(మట్రింశద్భేదభిన్నమైనపద్ననాభాదివిభవము)అనఁగా ౨ “ఓగణేశా!పద్ననాభాదులందరు ను విభవసంబంధులే, అందులొ ముప్పదియాయగురు ప్రధానులు, మట్రింశత్సంఖ్యచే లెక్కపెట్టబడినపద్ననాభాదిదేవతలదీపమువల్ల[కలిగిన]దీపములువలెనే అనిరుద్ధునివలనపుట్టినవారగు ఈశ్వరులు ” అనుచొప్పున దీపమునుండిమతియొకదీపమువలె అనిరుద్ధులవలన నుత్పన్నములై, ప్రధాన ములై, ముప్పదియాఱుభేదములచే వేరైయున్న పద్ననాభాద్యవతారవిశేషములు ఈపద్ననాభా దులు ౩ “పద్ననాభాదివిభవములుముప్పదియున్న తొమ్మిదియున్న గపద్ననాభుడు, ౨ ధుర్వుడు, ౩ అనంతుడు, ౪ శక్తిస్వరూపుడు, ౫ మధుసూధనుడు, ౬ విద్యాధిదేవుడు, ౭ కపిలుడు, ౮ విశ్వ రూపుడు, ౯ విహంగముడు, ౧౦ క్రోడాత్మ, ౧౧ బడజావత్తురుడు, ౧౨ ధర్మడు, ౧౩ అటు లనే వాగీశ్వరుడు, ౧౪ ఏకాంభోనిధికాయ, ౧౫ జ్ఞానశక్త్యాదులుగల కమలేశ్వరుడు, ౧౬ వరా హుడు, ౧౭ నరసింహుడు, ౧౮ పీయూషావరణుడు, ౧౯ జ్ఞానాదులుగల దివ్యుడైన శ్రీపతి,

ఉపేంద్ర) త్రివిక్రమ దధిభక్త హయగ్రీవ నరనారాయణ హరి కృష్ణ
మత్స్య కూర్మ వరాహాగ్రహణాగవిశేషములు.

కాస్తాత్మా మృతధారకః । రామాజి త్కాలనేమిఘ్నః పారిజాత హరస్తథా ॥ లోకనాథస్తు
శాస్తాత్మా దత్తాత్రేయో మహాప్రభుః । న్యగ్రోధశాయీ భగవా నేకశృంఖలమస్తథా ॥ దేవో వామ
నదేహస్తు సర్వవ్యాపీ త్రివిక్రమః । నరో నారాయణశ్చైవ హరిః కృష్ణస్తథైవచ ॥ జ్వల
త్పరశుధృగ్రామో రామశాన్తిశ్చ శృతుర్గతిః । వేదవిద్యగనాన్కల్పీ పాతాళ శయిత ప్రభుః ॥
త్రిశిచ్చ నవచైవై తే పద్మనాభాదయో మతాః'' ఎవ్వు, ముప్పతొన్నతాక అపిర్బుధ్న
సంహితాదికలిలే శొల్లిద్రోయకీలుమ్ విష్వక్సేన సంహితైయలే ముప్పతొన్నతాక చొల్లియరుక్మై
యాలే, ఇవగ వట్టింక ధ్యేదభిన్న మైత్రిలో కుట్రయిల్లె ఇని అద్ద ముప్పతొన్నతీలే మూస్తై
కుట్రైత్తుక్కొమ్మైయితే యుశ్శతు అనైయావన-కపిల దత్తాత్రేయ పరశురామ రూపమా
న అవేశావతారజ్ఞో.

(ఉపేంద్ర) త్రివిక్రమ దధిభక్త హయగ్రీవ నరనారాయణ హరి కృష్ణ మత్స్యకూర్మ
వరాహాగ్రహణాగవిశేషజ్ఞో) అవన-అవతారకందమాటచే సర్వావతారజ్ఞకుమ్ అనిరు
ద్ధిలే కారిణముగ చొల్లిద్రోయకీలుమ్, ముచ్చుశొన్న పద్మనాభాదికలిలే సహపరితములైనవానిలో పూ
ర్వోత్పన్నవిభవమైత్రిలో నిష్ఠుమ్ విభవాన్తరజ్ఞాక వృత్తన్నజ్ఞానవైయు ముడైన్నుమిడతై
దర్శిప్పిత్తు ముతలన శిలప్రయోజనతైప్పద్రోయి, "పూర్వోత్పన్నాద్వైభవీయాత్ ప్రాదుర్భూతా

ఉపేంద్ర) త్రివిక్రమ దధిభక్త హయగ్రీవ నరనారాయణ హరి కృష్ణ
మత్స్య కూర్మ వరాహాగ్రహణాగవిశేషములును,

౨౦ కాంతాత్మ, ౨౧ అమృతిధారకుడు, ౨౨ రామాజిత్తు, ౨౩ కాలనేమిఘ్ను
డు, ౨౪ అటులనే పారిజాతహరుడు, ౨౫ శాంతిరూపుడయిన లోకనాథుడు, ౨౬ మహా
ప్రభువయిన దత్తాత్రేయుడు, ౨౭ కల్యాణగుణపరిపూర్ణుడయిన న్యగ్రోధశాయి, ౨౮ అటుల
నే ఏకశృంగతమవు ౨౯ వామనదేహముగల దేవుడు, ౩౦ సర్వవ్యాపియగు త్రివిక్రముడు, ౩౧
నరుడు, ౩౨ నారాయణుడు, ౩౩ హరి, ౩౪ అటులనే కృష్ణుడు, ౩౫ ప్రకాశించుచున్నపర
శువుగల రాముడు, ౩౬ చతుర్గతిగల అన్యరాముడు, ౩౭ వేదవేత్త, ౩౮ భగవంతుడయిన
కల్కి, ౩౯ ప్రభువయిన పాతాళశాయి, ఈపద్మనాభాదులుముప్పది తొమ్మండుగురని సమతింప
బడినవారు'' అని ముప్పదితొమ్మిదిగ అపిర్బుధ్న సంహితాదులలో చెప్పబడినను విష్వక్సేన
సంహితలో ముప్పదియారుగ చెప్పియుండుటచే వీరువట్టింక ధ్యేదభిన్నమన్నదనియందు లోప
ములేదు ఇక నామముప్పదితొమ్మిదింటిలో మూటిని తగ్గించి స్వీకరించుటగదా కలదు అవి ఏవన-
కపిల దత్తాత్రేయ, పరశురామరూపమైన యావేశావతారములు

(ఉపేంద్ర) త్రివిక్రమ దధిభక్త హయగ్రీవ నరనారాయణ హరికృష్ణ మత్స్యకూర్మ వరా
హాగ్రహణాగవిశేషములు) అనఁగా-అవతార కందమాటచే సర్వావతారములకును అనిరుద్ధులే
కారణముగ చెప్పబడినను మున్ను చెప్పిన పద్మనాభాదులలో సహపరితములైనవానిలో పూ
ర్వోత్పన్నవిభవముండి విభవాన్తరములుగ నుత్పన్నములైనవియుండు నమనంశమును చూ
పించుటమొదలైన కోన్నిప్రయోజనముఖంబట్టి "పూర్వోత్పన్నవిభవమువలనప్రాదుర్భవించిన

అవద్ర్శ్రినుడై య భుజాయుధవర్ణ కృత్యస్థానాదిభేదజ్ఞభుమ్,

మహేశ్వరాః । ప్రాదుర్భవాస్తరా నిద్ధితా స్తజేశ్వరముఖ్యతః ॥ ఉపేంద్రాచ్చ యథా ముఖ్యాత్రివిక్రమ తనుర్వరిః । దధిభ క్తచ్చదేవేశో దర్శీహస్తాఽ మృతప్రదః ॥ కృష్ణాచ్చ మత్స్యరూపస్సాస్యత్ మత్స్యస్య ధయశిరోయథా । సరోనారాయణ శ్చైవ హరిఃకృష్ణస్తథైవచ” ఎఱ్ఱ పీరితైడుత్తు చొల్ల ప్పట్ట విన్ద్రీనుక్కు తుజైయాయరున్దు జగద్రక్షణమృణ్మణికిణ వుపేంద్రా వతారముమ్, ఎఱ్ఱ నడపాన్దరై ప్పొనే లోకతైయళన్దు ఆవనిష్టన్దై శ్చైవర్యతైక్కిన్దుత్తై త్రివిక్ర మావతారముమ్, అవనుక్కు అమృతప్రదానార్థమాకక్కొన్ద దధిభక్తావతారముమ్, వేదప్రదానా ర్థమాకక్కొన్ద హయగ్రీవావతారముమ్, శిష్యాచార్యరూపేణనిష్ట తిరుమన్ద్రితై వెలియట్టరుళిన నరనారాయణావతారజ్ఞభుమ్, అవరకళోడొక్క ధర్మదేవతైవక్కులితే పిణ్దు లోకరక్షణమృణ్మణి హరియుమ్ కృష్ణసుమాన వాతారజ్ఞభుమ్, ప్రళయరక్షణమ్, మందరాధారత్వమ్, భూమ్యుద్ధ రణమాకిణ వివద్ర్శ్రిదే విద్యాప్రదానజ్ఞోపణిన మత్స్యహర్తవరాహావతారజ్ఞభుమ్, ఆదిశబ్దతాతే శ్రోడీకృతజ్ఞాన నరసింహ కల్క్యవతార స్తడక్కమాన వైయుమ్

(అవద్ర్శ్రినుడై య భుజాయుధ వర్ణకృత్యస్థానాది భేదజ్ఞో)ఆవన-కీటొల్ల ప్పట్ట పరవ్యూహ విభవజ్ఞాకిణ వవద్ర్శ్రినుడై య “భుజాయుధానాం నియమ స్తత్రతత్రైచ్చయా మమజాగత్సం జ్ఞేచాతురాత్మేత్యథా భుజవతుప్తయమ్॥కాన్దోదితాన్దుద్వి భుజాన్స్వపాన్ద్యాగణనాయక!ఆదిదేవో

వానియొక్క భుజాయుధవర్ణ కృత్యస్థానాదిభేదములును,

ఈశ్వరావ తారములను ముఖ్య ప్రాదుర్భవాంతరములనుగా తెలిసికొనుము ఓగణేశ్వర! ముఖ్యుడయినఉపేంద్రునివలనత్రివిక్రమరూపుడైనహరియెటులనో,దేవేంద్రుడు,దర్శిహస్తాడు, అమృ తప్రదుడునగుదధిభక్తుడును అటులనె మత్స్యవతారము వలనహయగ్రీవావతార మెటులనో అటు లనె కృష్ణునివలనమత్స్యరూపమగును, అటులనె నరుడు, నారాయణుడును,హరియు, కృష్ణుడును” అనివిభజించిచెప్పబడిన యంద్రునకు సహాయమైయుండి జగద్రక్షణముం జేసెడి యుపేంద్రావ తారమును, ఎల్ల నడపించువారివలె లోకమును కొలిచి వాడువదలిన విశ్వరూపునిచ్చిన త్రివిక్ర మావతారమును, వానికి అమృతప్రదానార్థముగ స్వీకరించిన దధిభక్తావతారమును, వేదములను ఇచ్చుటకుస్వీకరించిన హయగ్రీవావతారమును, శిష్యాచార్యరూపమగునండి తిరుమన్ద్రమునువెలి బెట్టి యనుగ్రహించిన నరనారాయణావతారములును,వారితోకూడ ధర్మదేవతవక్కునుపుట్టిలోక రక్షణముంజేసిన హరియును (అర్జునుడును) కృష్ణుడు నైన యవతారములును, ప్రళయరక్షణము మందరాధారత్వము, భూమ్యుద్ధరణమునైన పీటితో విద్యాప్రదానములుచేసిన మత్స్యహర్త వరాహావతారములును, ఆదిశబ్దముచే శ్రోడీకృతములైన నరసింహ కల్క్యవతారములు మొదలై నవియును

(వానియొక్క భుజాయుధవర్ణ కృత్య స్థానాదిభేదములు) అనగా - క్రందక జై ప్పబడిన పరవ్యూహ విభవములనెడి వానియొక్క “అచ్చటచ్చట భుజాయుధముల యొక్క నియమము నా ఇచ్చచేతనే” జాగ్రత్సంజ్ఞగల చాతురాత్మ్యమృదు అటులనేనాః గుభుజములు, స్వపాన్దినంజ్ఞులుగల కాంతోదితులు ద్విభుజులు. ఓగణనాయక! ఆదిదేవుడు,

జగన్నాథో వాసుదేవో జగత్పతిః ॥ చతుర్భుజశ్చామలాక్షః పరమేశ్వోమ్ని నిష్ఠితః । ని
త్యోదిత శ్చాస్తతను రాస్తే వ్యోమని వద్గుణః ॥ శాన్తోదిత శ్చాస్తవపుర్ద్విభుజః పురుషా
కృతిః ” ఎఱుఁ, ౧ “ కేశవాద్యా గణాధ్యక్ష మూర్త్యస్తర సమాహ్వయాః । ఉపా
సకానాం సేనేశ భుక్తిముక్తి ఫలప్రదాః ॥ సర్వే చతుర్భుజా జ్ఞేయాః పద్మశక్త్యాదిధార
కాః । తత్త్రిచ్చాస్త్రేమచక్షేయా లాఙ్ఘనాభరణాదయః ॥ చతుశ్చక్రధరించాంతు స్త్రుత్యా
జాంబూనద ప్రభమ్ । చతుశ్చక్రధరించేవం నీలజేమూత సన్నిభమ్ ॥ ఇన్ద్రానీలనిభ శ్చామంచ
చతుర్నైర్గదాధరమ్ । చతుర్భుజధనుష్కన్తంచస్త్రాభా సదృశద్యుతిమ్ ॥ చతుర్నైలధరంచేవం
పద్మశిఖిలసన్నిభమ్ । ముసలాస్త్రంచుహావిష్ణు మరవిదాభమేవచ ॥ ఖడ్గపాణిం చతుర్నైస్త
మగ్నిసన్నిభ తేజసమ్ । చతుర్నైజధరంచేవం తరుణాదిత్య సన్నిభమ్ ॥ పట్టసాయుధసాస్త్రంచ
పుణ్డరీకాభమేవచ । చతుర్భిర్ద్వధరధరం భుజైర్ద్వి ద్యుతీమ ద్యుతిమ్ ॥ పఞ్చాయుధ
ధరంచాంచ సహస్రాంశు సమప్రభమ్ । వాళహస్తధరంచేవం బాలార్క శతసన్నిభ
మ్ ” ఎఱు మిత్యాదికశాలే శిల్లప్పడుకిఱ భుజభేదగ్ధకుమ్, వర్ణభేదగ్ధకుమ్, ఇన్ద్ర పూహభేద
విభవభేదగ్ధకుక్మల్లామ్ ప్రత్యేకముజ్జాన కృత్యభేదగ్ధకుమ్, ఆమోదాదికకుమ్, అయోధ్యామధు

జగన్నాథుడు, జగత్పతియు, అయిన [పరవాసుదేవుడు] చతుర్భుజుడు అతడుశ్చామల
దేహుడై పరమపదమందున్నాడు నిత్యోదితుడు శాంతిరూపుడై పరమవ్యోమ (శ్రీవైకుంఠ)
మందు వద్గుణుడై యేన్నాడు శాంతోదితుడు, శాంతరూపుడు, ద్విభుజుడు, పురుషాకా
రముగలవాడు” అనియును - ౧ “ ఓసేనేశ! కేశవాదిమూర్త్యంతర నామములు గలవారు
ఉపాసకులకు విశ్వరూపాక్షములను ఇచ్చువారు వారలందరున్న చతుర్భుజులనియు పద్మము
శంఖము మొదలైనవానిని ధరించినవారనియు తెలియతగినవారు ఆ యా శాస్త్రములయందు
వారివారి చిహ్నములును భూషణములును తెలిసికొనతగినవి నాలుగు చక్రములను ధరించి
స్వర్ణ తేజస్సుకలవాడనైనట్టియు, నాలుగుశంఖములను ధరించువాడనైనట్టియు, నీలమేఘ
సదృశుడనైనట్టియు, ఇంద్రనీలమాణిక్యముతో సదృశమైన శ్చామలవర్ణము కలవాడనయినట్టి
యు, నాలుగు హస్తములచేతను గదలను ధరించినవాడనయినట్టియు, నాలుగు హస్తములయం
దు ధనుస్సులు కలవాడనయినట్టియు, చంద్రకాంతితో సమానమైన కాంతి కలవాడనయినట్టియు,
నాలుగు హస్తములయందు హలములను ధరించినవాడ నయినట్టియు, పద్మకింజల్కసదృశుడనై
నట్టియు, ముసలాస్త్రధరుడనయినట్టియు, విష్ణునైనట్టియు, తామరసపుష్పమువంటి కాంతికలవా
డనైనట్టియు ఖడ్గాయుధమును చేతియందు కలవాడును, నాలుగు హస్తములు కలవాడును, ఆగ్ని
సమాన తేజస్సుకలవాడనైనట్టియు, నాలుగు వజ్రాయుధములను ధరించినవాడనైనట్టియు,
బాలనార్య సదృశుడనైనట్టియు, బల్లెములు ఆయుధములుగాకల వాడనైనట్టియు, తెల్ల తామ
రలతో సమానమైన కాంతి కలవాడనైనట్టియు, నాలుగు భుజములయందు ముగ్ధరములను ధరిం
చిన వాడనైనట్టియు, మెరుపుతో సమానమైన తేజస్సు కలవాడనైనట్టియు, అయిదు ఆయుధముల
నుధరించినవాడనైనట్టియు, సూర్యునితో సమానమైన కాంతికలవాడనైనట్టియు, పాశమును చేతియం
దుధరించినవాడనైనట్టియు, దేవుడనైనట్టియు అనేక బాలసూర్యులతో సమానమైనట్టియు, నన్ను
సద్ధరించి” అనియీ మొదలైనవాని చేతెప్పబడుచున్న భుజభేదములును వర్ణభేదములును, ఈ పూహభేద
విభవభేదములకన్నిటికిని ప్రత్యేకముకలిగిన కార్యభేదములును, ఆమోదాదులును, అయోధ్యా మధు

దురవధరజ్జఘమాయ్, గుహ్యతమజ్జఘమా యిరుక్తైయాతే
శొల్లకిటిలోమ్.

౫౩ అవతారజ్జఘకు హేతుఇచ్చె

రాదికఘమాయ్కొండ్లు వ్యూహవిభవజ్జఘకుప్రత్యేకముజ్ఞానస్థానభేదజ్జఘమ్, అదిశబ్దత్రై-
లోడికృతజ్జఘానభూషణ వస్త్రాదిభేదజ్జఘమ్ (దురవధరజ్జఘమాయ్, గుహ్యతమజ్జఘ మాయ్కై-
యాతే, శొల్లకిటిలోమ్) ఎత్తుతు, ఇవైయెల్లాజ్ఞానాలు మొరువరకు బుద్ధిపణ్ణపు మఠితాయ్,
అవతార రహస్యజ్జఘకైయాతేమికవుమ్ గుహ్యమాయ్కైయాతే, శొల్లకిటిలోమ్మై యెన్నై

౫౩ లోకత్తిల్ జన్మజ్జఘకు హేతు కర్మమాయ్జో విరుప్పతు, ఇవనుడైయ వవతా
రజ్జఘకు హేతు వేతెన్న వరుళిచ్చెయ్కితార్ (అవతారజ్జఘకు హేతు ఇచ్చె) ఎత్తు

అతావతు-౧ “బహుధావిజాయతే” ౨ “బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని” ౩ “పల
పటస్పాయ్” ౪ “ఎన్నిన్మయోనియమాయ్ ప్పిటద్దాయ్” ౫ “మనిశరుమ్ ముర్ముమ్ ముర్ము
మాయ్ మాయ్పిటవిపిటన్” ఎన్మిప్పడి బహువిధమాక చొల్ల ప్పడుకిట వివనుడైయ వవతా
రజ్జఘకు హేతు విప్పడి యవతరిప్పొ మెన్నుమ్ స్వేచ్ఛెయ్మొయ్ హేత్వన్మిరమిరై యెన్నై
= “సంభవా మ్యత్తమాయయా” ఎత్తు తానే యరుళిచ్చెయ్తానితే ౬ “అత్తి మాయయా”
ఎత్తు అత్తేచ్చయా ఎత్తుపడి ౭ “మాయా, వయునం, జ్ఞానమ్” ఎత్తు మాయశబ్దము జ్ఞానవాచి
యాకైయాతే, ఇచ్చారూపమాన జ్ఞానతై చొల్లకిటతు. ౮ “ఇచ్చాగృహీతాభి మతోయ దేహః”
ఎన్నక్కడవతితే ౯ “ఇయం వై యూహివే స్థితి రథి కిలేచ్చాచిసృతయే విభూతీనామధ్యే

దురవధరములునై గుహ్యతమములునై యుండుటచేత చెప్పము.

౫౩ అవతారములకు హేతు విచ్చ.

రాదులు నగుచు వ్యూహవిభవములకు ప్రత్యేకము కలిగియున్న స్థానభేదములును అదిశబ్దముచే
త్రోడికృతములైన భూషణ వస్త్రాదిభేదములును (దురవధరములునై గుహ్యతమములునైయుం
డుటచేత చెప్పము) అన్నది - ఇవియన్నియు చెప్పినను ఒకరికి తెలిసికొనుటకు శక్యముకాక,
అవతార రహస్యములగుటచే మిక్కిలి రహస్యమైయుండుటచే చెప్పమునుట

౫౩ లోకమందు జన్మములకు హేతువు కర్మముగదాయె యున్నది వీనియొక్క యవతార
ములకు హేతువైదియన నానతిచ్చుచున్నారు (అవతారములకు హేతువిచ్చ) అని

అనగా-౧ “అనేక విధములుగా పుట్టుచున్నాడు” ౨ “నాకు అనేకములయిన జన్మములు,
అతిక్రమించినవి” ౩ “పలుపుట్టుకలు కలవాడై” ౪ “సకల యోనులయందును పుట్టినవాడా” ౫
“మనుష్యులును దేవజాతియును తిర్యగ్జాతియు నన్నియునగుచు వేడుకయగు నవతారములను
చేసి” అని యిట్లు బహువిధముగా జెప్పబడుచున్న వీనియొక్క యవతారములకు హేతువిట్లు
వతరించుదమును స్వేచ్ఛగాక వేరుకారణము లేదనుట = “అత్తమాయచే పుట్టుచున్నాను” అని
తానేనెలవిచ్చినాడుగదా. ౬ “అత్తమాయచే” అన్నది స్వేచ్ఛచే అనినట్లు ౭ “మాయ, వయునము,
జ్ఞానము” అని మాయశబ్దము జ్ఞానవాచియౌటచే ఇచ్చారూపమైన జ్ఞానముం జెప్పనది. ౮ “తన
యచ్చచేత స్వీకరింపబడిన ఇట్టమైనగొప్పరూపకముకలవాడు” అనదగియున్నదిగదా. ౯ “ఓవ
రదరాజస్వామీ! ఇది వ్యూహసంబంధమైన స్థితి. ఇకయధేచ్ఛగా విహరించుటకై నీవిభోధములైన

౫౪ ఫలమ్, సాధుపరిత్రాణాదిత్రయమ్.

సుర నర తిరశ్చా మవతరన్ ! సజాతీయ స్తేషా మితీతు విభవాఖ్యా మపి భజ సగ్రీశత్వం పూర్ణో వర గుణగణై స్తాన్ స్థగయసి” ఎన్టుమ్, ౧ “ఏవం స్థితే త్వదుపసంక్రయణా భ్యపాయోమానేన కేనచిదలప్యతి నోపలభ్యుమ్ । నోచేదమర్త్య మనుజాదిభి యోనిభుత్వ మిచ్ఛా విహార విధినా సమనాతరివ్యః” ఎన్టుమ్, అవతారహేతు ఇచ్ఛై యన్నమిడతై అహ్వాక్ విశదమాక వరుళిప్సైయతారిశే

౫౪ హేతువిరువానామ, ఇవ్వవతారజ్ఞో తనక్కు ఫలమేతన్న వరుళిచ్చయక తార్ (ఫలమ్ సాధుపరిత్రాణాది త్రయమ్) ఎన్టు

అతావతు- ౨ “పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్ । ధర్మసంస్థాప నార్థాయ సమ్యవామి యుగయుగే” ఎన్టు అవస్థానరుళిచ్చయిత పడియే, తిన్నక్కల్ శ్రేమయుక్తరాయ్, తన్నుడైయ వనుభవమొదీయ త్తీణకాలముమ్ శెల్లాతే తన్నైక్కాణ వేణుమె వ్వాడైప్పట్టిరుక్కుమ్ సాధుజనస్తై త్రిన్నుడైయ రూపచేష్టితావలోక నాలాపన దాన ముఖేన రక్షిక్రైయుమ్, తద్విరోధికళాన దుష్కృతుక్కులై నశిప్పిక్రైయుమ్, తిన్నుడైయ వారాధనరూపమాయ్, త్తీణమాయ్ క్కిడక్కిట వైదికధర్మతై ఆరాధ్యనాన తిశ్శరూ పతై దర్శిప్పిత్తు స్థాపిక్రైయు మాకిట విష్ణుస్టుమే ఫలమై ౩ “సాధవః - ఉక్తలక్షణ ధర్మశీలా వైష్ణవాగ్రేసరాః మత్సమాశ్రయణే ప్రవృత్తాః మన్నామ కర్మ స్వరూపాణాం

౫౪ ఫలము సాధుపరిత్రాణాది త్రయము.

దేవమనుష్యతిర్యక్కుల మధ్యనవతరించుచు శ్రేష్ఠమైన గుణములచే పూర్ణుడవగుచు అదేహు లకు సమానుడవై విభవనామములను పొందుచున్న వాడవై యుండురీతిచే ఆగుణములనుమాయు చున్నావు” అనియును ౧ “ఇట్లుండగా స్వేచ్ఛగా క్షీడంచురీతిచే దేవమనుష్యాది యోనుల యందు అవతరించక పోతీవేని నిన్నాశ్రయించుట యనెడి మోక్షోపాయము ఏప్రమాణముచే తను తెలియకకృమకానిదే అయియుండును” అనియును అవతారహేతువు ఇచ్చియునునంత మును కూరత్తాహ్వానులును విశదముగ నెలవిచ్చిరిగాదా

౫౪ హేతువిదియైనను ఈయవతారములకు ఫలమేదియన నానతిచ్చుచున్నాడు (ఫల ముసాధుపరిత్రాణాదిత్రయమ్) అని

అనఁగా ౨ “సత్పురుషులను రక్షించుటకొఱకును పాపకర్తములను చేయువారి నాశము కొరకును ధర్మములను లెప్పుగాస్థాపించుటకొఱకును ప్రతియుగమునందును పుట్టుచుండును.” అని వాడు నెలవిచ్చినచోప్పననే తనయందు శ్రేమయుక్తులై తనయనుభవములేక త్తీణకాలమును సంఛరింపక తన్నుచూడవలెనని యాశపడియుండు సాధుజనములను తనయొక్క రూపచేష్టితా వలోక నాలాపన దానముఖమున రక్షించుటయును, తద్విరోధిలైన దుష్కృతులను నశింపఁజే యుటయును తనయొక్క యారాధనరూపమై త్తీణమైపడియున్న వైదికధర్మమును ఆరాధ్యుడైన తనస్వరూపమును చూపించి స్థాపించుటయు నైశ్ఠ య్మామాడునే ఫలమనుట. ౩ “సాధువులు అనఁగా-చెప్పఁబడినస్వరూపముగల ధర్మమేన్యభావముగాకలవారగు వైష్ణవులలో మొదటివారు. నన్నాశ్రయించుటయిందుప్రవర్తించినవారై నాచేరును నావ్యాపారమును నాస్వరూపముననునవి

౫౫. పలప్రమాణజ్ఞలిలుమ్ భృగుశాపాదికళాలే పిఱద్దానెన్దయాలే,

అవతారర్లభుక్కు హేతుకర్తృమాక వేణ్ణామౌ వెన్దిల్,

నాజ్ఞనపా గోచరతయా మద్దర్శనేనవి నా ఆత్మధారణ పోషణాదిక మలభమానాః త్తణమాత్రి
కాలం కల్పసహస్రంమన్వానాః ప్రశధిలసర్వగాత్రాభవేయ రితి మత్స్వరూప శేష్టితావలోకి
నాలాపనాది దానేనతేమం పరిత్రాణాయ తిద్విపరీతానాం వినాశాయచ త్తీణస్య వైదికస్యధ
ర్మస్యమదారాధనరూపస్య ఆరాధ్యస్వరూప దిర్వనేన స్థాపనాయచ యుగేయుగే సంభవామి
కృతత్రేతాదియుగ విశేష నియమేషి నా స్తీత్యర్థః” ఎన్ది తే యిద్దొక్కత్తుక్కర్ధమ్ భాష్యకారి
రియలిచ్చయేతతు “యేభక్తా భవదేకభోగమనసోఽనన్యాత్మ సంజీవనా స్తత్సంక్షేపణ తద్వి
రోధినధనా ద్యర్థంపనాదీశ్వరం మధ్యేణ్డం యద వాతరస్సుర నరాద్యాకార దివ్యాకృతి స్తేనవ
త్రిదశైర్మైత్తృనుకరం స్వప్రార్థితప్రార్థనమ్” ఎన్ది తే యాత్త్వాన మయలిచ్చయేతతు.

౫౫ అవతార మైచ్చమన్వజీయా లే కర్త నిబంధనమాక నిన్దెత్తు మన్దమతికల్ పణ్ణుమ్
ప్రశ్నతై యనువదిక్కిఱార్ (పలప్రమాణజ్ఞలిలుమ్) ఎన్దుతుడజ్జి

అతావతు - ఇతిహాసపురాణరూపమన పలప్రమాణజ్ఞలిలుమ్, ౨ “పతివ్రతాధర్మ పరా
పాతాయేన మమప్రియా! సతు ప్రియా విరహిత స్మృతకాలం భవిష్యతి” ఎన్దాపొలే యుజ్ఞాన
భృగుశాపమ్ మతలనవల్దొలే పిఱద్దానాక చ్చెల్లుకైయా లే అవతార హేతు ఇచ్చెయిన్దొక్కే
కర్తృమాక వేణ్ణామౌ వెన్దితాకలెన్దె.

౫౫. పలుప్రమాణములలో భృగుశాపాదులచే పుట్టినాడనుటచేత

అవతారములకు హేతువుకర్తృము కావలదాయన్నను,

వాక్కులకును మనస్సునకును విషయము కాకపోవుటచే నన్ను చూడక పోయినచో తా
ముండుటయు తమను పోషించు కొనుటయు పొందనివారై త్తణమును వేయి కల్పములుగా
తలంచుచున్నవారై శిధిలమయిన శరీరముకలచారగుదురనుతలంపుచే నాస్వరూపవ్యాపారము
లనుచూచుట నాతోమాటలాడుట మొదలైనవి చేకూర్చుటకును వారికి విపరీతులైన వారియొక్క
చావునకైయును, నన్నారాధించుటయును వైదికధర్మము త్తీణమైయుండగా ఆరాధింపఁ
దగిన నాస్వరూపమును చూపి దానిని రక్షించుటకై యును ప్రతియుగమందు పుట్టుచుండును
కృత త్రేతాదియుగవిశేషనియమమును లేదనియరము” అనిగదా యీశ్లోకమునకరము భాష్య
కారు లానతిచ్చినది “ఓనుందరభాషా! నిన్నొక్కనినే యనుభవించుటయందు మనస్సుగల
వారును ఇతర మైనయాత్మరక్షిణిపాయములేనివాడును అయిన భక్తులను రక్షించుటకొరకును వారి
విరోధులను చంపుటకొరకును దేవమనుష్యుని దివ్యాకారము కలవాడవై యందమధ్యమున నహ
తరించితివి. కావుననే దేవతలను మనుష్యులునుకూడ సుఖముగా తమయభీష్టములను కోరుకొన
వచ్చును” అనిగదా కూరత్తాత్త్వానుకూడ నానతిచ్చినది

౫౫ అవతార మైచ్చమని యెఱుగక కర్తనిబంధన మని తలంచి మందమతులుజేయు
ప్రశ్నయునువదించుచున్నారు. (పలప్రమాణములలో) అని మొదలు పెట్టి

అనగా - ఇతిహాసపురాణరూపమైన పలుప్రమాణములలోను, ౨ “పతివ్రతయునుధర్మప
రురాణు నగు నాభార్య యెవనిచే చంపబడినదో వాడు చిరకాలము భార్యతోవియోగముం
డెంచును” అన్నట్లు కలిగిన భృగుశాపము మొదలైనవాటిచే పుట్టినట్లు చెప్పటచే అవతార హే
తు ఇచ్చుకాక కర్తముకావలదాయనుట యైనచోననుట.

౫౬. అన్వేతన్ని లేశాపమవ్యాజమ్, అవతారమైచ్చ మెన్దు పరిహరి
త్తతు

౫౭. అన్తర్యామిత్యమావతు-అన్తఃప్రవిశ్య నియంతానాయుర్కు

౫౬ అతుక్కుత్తర మరుశిచ్చెయ్కితార్ (అన్వేతన్ని లే) ఎన్దుతుడక్కి

అతావతు - ౧ “తపసారాధితో దేవో హ్యబ్రవి ద్భక్తవత్సలః | లోకానాం సంఖియా
ర్థంతు శాపం తం గృహ్యమీక్తవాన్” ఎన్దు ఉత్తర శ్రీరామాయణ త్రిలుమ్, “సర్వావర్తేషు
వైవిష్ణోర్జననం స్వేచ్ఛయైవతు | జరకాస్త్రీ ఛలేనైవ స్వేచ్ఛయా గమనంహరేః || ద్విజశాప
చ్చలేనైవ మవత్థిర్లోపీ లీలయా” ఎన్దు లైంగపురాణాదిక త్రిలుమ్ కొల్లుక్కయలే, భృగుశాపానిక
శాలే పిఠిద్దా కెన్దిఱి విన్వేతన్ని లే శాపమ్ వ్యాజమాత్రమ్, అవతార మిచ్చాగృహీతమెన్దు పరి
హరి త్తత్తెన్దు

౫౭ ఆక, ఇప్పడి విభవత్తై యుపపాది తవనన్తరమ్, అన్తర్యామిత్యత్తై యుపపాదిక్కి
తార్ (అన్తర్యామిత్యమావతు) ఎన్దుతుడక్కి

అతావతు - ౩ “యతత్తాన మన్తరో యమయతి” ౪ “అన్తః ప్రవిష్ట శ్శాస్తా జనా
నామ్” ౫ “శాస్తాన్విష్ట రశేషస్య జగతో యోహృది స్థితః” ఇత్యాదికలి అన్విల్లుగిఱపడియే,
చేతనయడైయ వుళ్ళేప్రవేశిత్తు సకలప్రవృత్తికుక్కుమ్ నియంతానా యుర్కు యన్తర్యామిత్య
మావ త్తెన్దు.

౫౬. వానియందు శాపము వ్యాజము, అవతారమైచ్చమని పరిహ
రింపఁబడినది

౫౭. అంతర్యామిత్యమనగా-అంతఃప్రవిష్టుడై నియంతయై యుండుట

౫౬. దానికుత్తిరము నానతిచ్చుచున్నారు (వానియందు) అని మొదలుపెట్టి

అనఁగా - ౧ “తపస్సుచేత ఆరాధింపఁబడినవాడై భక్తులయందు ప్రీతిగలచేపుడు లోక
ములయొక్క ప్రీతికొరకు ఆశాపము గ్రహించుకొనినదనినాడు” అని ఉత్తర శ్రీరామాయణ
మందును “అన్ని యవస్థలయందును స్వేచ్ఛచేతనే భగవంతుడు పుట్టుట జరకాస్త్రీమను
వ్యాజము చేత స్వేచ్ఛచేతనే హరియొక్క వెడలుట ద్విజశాపమును మిషచే విలాసముచేతనే
యవతరించి నాడు” అని లైంగపురాణమందును చెప్పుటచే భృగుశాపాదులచే పుట్టినాడు అను
వానిలో శాపము వ్యాజమాత్రము, అవతార మిచ్చాగృహీతమని పహించిన దనుట

౫౭ కాగా నిట్లు విభవము నుపపాదించినవెనుక నంతర్యామిత్యము నుపపాదించుచు
న్నారు. (అంతర్యామిత్యమనగా) అని మొదలుపెట్టి

అనఁగా - ౩ “ఎవడు అంతర్యామియై యుండి ఆత్మను ప్రవర్తింపఁ జేయుచున్నాడో”
౪ “జనులకు అంతర్యామియైన ప్రవర్తకుడు” ౫ “యేవిష్టువు హృదయమందున్న వాడై సకలమైన
జగత్తునకును శాస్తకుడో” ఇత్యాదులయందు చెప్పబడుచోప్పున చేతనులయొక్క లోపలప్రవేశించి
సకలప్రవృత్తులకును నియంతయై యుండుట అంతర్యామిత్యమనుట.

౫౮ స్వర్గనరకప్రవేశాదినర్వావస్థైకలిలుమ్ సకలచేతనర్కుమ్ తు
జ్ఞాయామ్, అవర్కకై విడాతేనిజ్జిఱ న్నిలైక్కుమేలే శుభా
శ్రయమాన తిరుమేనియోడే కూడిక్కొండ్లు అవర్కకళుక్కు

౫౮ ఇతుతాత్ ఆత్మవినుశ్చే తన్ స్వరూపతాతే వ్యాపిత్తునిష్ఠ నియమిక్కుమతుమ్,
సవిగ్రహనాయ్కొండ్లు హృదయత్తీతే వ్యాపిత్తియన్ఱ నియమిక్కుమతుమాయ్కొండ్లు ద్వివిధమా
య్యుక్తైక్కుయాలే, ఉభయత్తైయు మరుళిచ్చెయ్కీతార్ (స్వర్గనరకప్రవేశాది) ఎష్టుతుడన్ఱ

అతావతు - ౧ “అన్తర్యామి స్వరూపంచ సర్వేషాం బద్ధవత్స్థితమ్” ఎష్టుతుడన్ఱ
౨ “స్వర్గనరక ప్రవేశేపి బద్ధరాత్నాహి కేశవః” ఎష్టు శొన్నపడియే, పుణ్యనిబద్ధనమాక స్వర్గత్తై
ప్రవేశైక్కుయుమ్, పాపనిబద్ధనమాక నరకత్తై ప్రవేశైక్కుయుమ్, ఉభయనిబద్ధనమాక గర్భత్తై
ప్రవేశైక్కుయుమ్ ముతలన వెల్లావపన్తైకలిలుమ్, ఎల్లాచ్చేత్తనర్కుమ్, * ఇరామడమా
ట్టువారైపోవేలే ఉశ్చే పతికిడన్ఱ సత్తైయేపిడిత్తు నోక్కిక్కొండ్లు పోరుకైయాలే తుజ్ఞాయామ్,
అవర్కకై యిరుక్కాల్లుమ్ విడాతే అన్తరాత్నావాయ్ నిజ్జిఱ నిలైక్కుమేలే, † “అజ్ఞాప్యమా
త్రకేపురుషో జ్యోతిరివాధుమాకః” ఎష్టుమ్, ‡ “నీలతోయద మద్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా”
ఎష్టు మిత్యాదికలి త్పొట్టుకిఱపడియే, జ్యోతిరూపమాయ్, శ్యామలమానతి స్సైముట్టాక్కిడుమ్మడి,
§ మ్మొనేతిక్కుట్టుకిఱ పుకరాతే నీలతోయదత్తై విభాన్ఱిని విద్యుల్లేఖేపోలే యుక్తైక్కుయాలే, బా
హ్యవిషయప్రవణమానమనస్సైయతిల్ నిష్టుమ్ సత్త్వగుణుత్తు తిన్నన్కిలిలే ప్రవణమాక్కిక్కొళ్ళుమ్మడి

౫౯ స్వర్గనరకప్రవేశాది సర్వావస్థలయందును సకలచేతనలకును
సహాయమై, వారినివిడువక నిలుచునిలకడకుమీద శుభాశ్రయ
మైదివ్యదేహముతోడ కూడుకొని వారలకు

౫౯ ఇది యేఅత్తిలో తనస్వరూపముచే వ్యాపించియుండి నియమించునదియును, విగ్ర
హముతో కూడినవాడై హృదయమందు వ్యాపించియుండి నియమించునదియు నగుచు రెండువిధ
ములైయుండుటచే నుభయము నానతిచ్చుచున్నారు (స్వర్గనరకప్రవేశాది) యని మొదలుపెట్టి

అనగా - ౧ “అందరికిని చుట్టమువలె నుండునది యంతర్యామిస్వరూపము” అని మొదలు
పెట్టి ౨ “స్వర్గనరకప్రవేశమందును బంధువు పరమాత్మయగు కేశవుడు” అనిచెప్పినచోప్పన
పుణ్యనిబంధనముగ స్వర్గమును ప్రవేశించుటయును పాపనిబంధనముగ నరకమును ప్రవేశించుట
యును ఉభయనిబంధనముగ గర్భముం బ్రవేశించుటయును మొదలైన యన్నియవస్థలలోనును
అందరు చేతనలకును * రాత్రి సత్రమున భుజింపఁజేయువారివలె లోపలనే దాగియుండి సత్రనే
ముఖ్యముగాగొని రక్షించుకొనుచు పోవుటచే సహాయమై, వారిచోకప్పడును విడువక అంతరా
త్మయై యుండెడి యునికిమీద † “అంగుష్ఠమంతటిపురుషుడు పొగలేని తేజస్సువంటివాడు”
అనియును ‡ “నల్ల మేఘమునడుచునున్న మెరుపువలె ప్రకాశించునది” అనియు నీమొదలైన
వానియందు చెప్పఁబడు చోప్పన జ్యోతిరూపమై శ్యామలమైన తనను ‡ ఆచ్ఛాదించునట్లు, మంటి
బంగారును తిరస్కరించెడి కాంతిచేనీల మేఘమును మ్రుంగిన మెరుపుతీవలె యొండుటచేబాహ్య
విషయప్రవణమైన మనస్సునుదానినుండి మరలించి తనయందు అభిరుచిగ భాసేనిగ జేసుకొనునట్లు

ధ్యేయనాకైక్కాకవుమ్, అవర్కత్తై రక్షిక్కాకవుమ్, బన్దు
భూతనాయ్కోణ్ణు హృదయకమలత్తిలే యెఱున్దరుళి యిరు
క్కుమిరుప్ప

౫౯ అర్చావతారమావతు-౧“తమరుకన్దతెవ్వురువమ్” ఎన్నిటపడియే,

శుభాశ్రయమాన తీరుమేనియ్యాడే యన్దచేతనమ్మ ధ్యానరుచిపిఱ్ఱుపోతు ధ్యేయనాకైక్కాక
వుమ్, బుద్ధ్యాధికశుక్కు నియామకనాయ్ కోణ్ణవర్కత్తై రక్షిక్కాకవుమ్, నారాయ
ణత్వప్రయుక్తమాన కుడర్దుడుక్కాకై బన్దుభూతనాయ్కోణ్ణు, “పదకోశప్రతీకాశం
హృదయంచా ప్యథోముఖమ్” ఎన్నిట హృదయకమలత్తిలే యెఱున్దరుళి యిరుక్కు మిరుప్పె
త్తై అన్తారత్తైయై ముతల్పిల్లి యతుక్కుమేలే సవిగ్రహనాయ్కోణ్ణు హృదయకమలత్తి
లిరుక్కుమిరుప్పె చొచ్చి తల్లెక్కట్టిర్దు విగ్రహయోగప్రయుక్తమాన పరత్వాధికత్తై చొచ్చి
ల్లివరుఱ ప్రకరణహక్తయాలే

౫౯ ఆక, అన్తర్యామిత్వత్తై యుపపాదిత్తారాయ్నిహార్కీర్త్త, అనన్తరమ్, అర్చావ
తారత్తై యుపపాదిక్కితార్ (అర్చావతారమావతు) ఎన్టుడున్ది

అతావతు-౨“తమరుకన్దతెవ్వురువ మవ్వువన్దానే” ఎన్టు-ఆశ్రితర్ యాత్మోన్తై తన
క్కుత్తిరుమేనియాక కోలినినార్కల్, అత్తైయే తనక్కువడివాక కోర్కు మెన్దిపడియే,
ఆశ్రితరానచేతనర్క్కు అభిమతిమాన స్వర్ణరజతాది శిలాపర్యవమాన ఏతేను మొదలవ్యత్తిలే,

ధ్యేయుడగుటకును వానిని రక్షించుటకును బంధుభూతుఁడగు
చు హృదయకమలమందు వేంచేసియుండెడి యునికి

౫౯ అర్చావతారమనఁగా-౧“ఆశ్రితులు సంతోషించినరూపమేది
యో” అనుచొప్పన,

శుభాశ్రయమైన నివృద్ధహనునో, ఆచేతనులకు ధ్యానరుచిపుట్టినపుడు ధ్యేయుడగుటకును
బుద్ధ్యాదులకు నియామకుడగుచు వారలరక్షించుటకును నారాయణత్వప్రయుక్తమైన శరీరశరీరి
భావసంబంధముచే బంధుభూతుడగుచు, “తామర మొగ్గవంటిదియును క్రిందిముఖముగానున్నది
యు నైనహృదయము” అనియెడి హృదయపద్మమందు వేంచేసియుండు నునికియగుట అంతరా
త్తతను మొదలుచెప్పియావైన విగ్రహముతోకూడినవాడగుచు హృదయకమలమందుండు నునికిని
చెప్పిముగించి నది-విగ్రహయోగప్రయుక్తమైన పరత్వాగులను చెప్పవచ్చుప్రకరణమగుటచే.

౫౯ కాగా నంతర్యామిత్వము సుపపాదించినవారైరి క్రింద అనంతర మర్చావతారము
సుపపాదింపుచున్నారు (అర్చావతారమనఁగా) అని మొదలుపెట్టి

అనఁగా-౨“ఆశ్రితులు సంతోషించినరూపమేదియో ఆరూపమే” అని ఆశ్రితులు దేనిని
తనకు దివ్యదేహముగ నాశపడినో దానినే తనకు రూపముగ గ్రహించును అనుచొప్పన ఆశ్రితు
లైన చేతనులకు అభిమతిమైన బంగారువెండి మొదలు శిలాపర్యంతమైన యొకద్రవ్యమందు,

చేతనర్కభిమతమాన ద్రవ్యత్రిలే విభవవిశేషజ్ఞోహాలన్తి
కే, దేశకాలాధికారినియమమిల్లాతపడి, సన్నిధిపణ్ణి, అపరా
ధజ్ఞై కాకాకాన్ణిట్టు, అర్చకపరతన్త్రమాన సమస్తవ్యా
పారజ్ఞైయు ముడైయనాయ్కోణ్ణు, కోయిల్ కలిమమ్, గృ
హజ్జలిమమ్, ఎల్లున్దరుళినిఱ్ఱుమ్ నిలై

అయోధ్యామధురాదిదేశనియమమెన్న, పతినోరాయరమ్ సంస్కరిమ్ నూను సంస్కరిమ్ ఎన్తా
హోలే యుడైన కాలనియమమెన్న, దశరథ వసుదేవాదిక శైష్టాహోలే శిల అధికారి నియమ
మెన్న, ఇవన్తై యుడైతాయ్కోణ్ణు సన్నిధిపణ్ణి రామకృష్ణాది విభవవిశేషజ్ఞోహాలన్తి
కే, ౧ “భామనికేతనేష్వపి కుటీ కుత్తైఘ” ఎన్నిటపడియే, ఒకదేశనియమమిల్లాతపడియూక
వుమ్, అర్చకుడైయ వేత్తాకాల మొట్టియ తనక్కన్టొకాల నియమమిల్లాతపడియాకవుమ్,
రుచియుడైయారెల్లార్కు మత్తైయలే, ఇన్నా రెన్బత్తురు అధికారినియమమిల్లాతపడియాక
వుమ్ సన్నిధిపణ్ణి, ౨ “సర్వసహిష్ణుః” ఎన్నిటపడియే సహిష్ణువాక్రైయలే యవర్కళో శైయ్యు
మపరాధజ్ఞై కాకాకాన్ణిట్టు, ౩ “ఆర్చకపరధీ నాఖిలత్తి శిథిః” ఎన్నిటపడియే, అర్చక
పరతన్త్రమాన స్నానాశనాదికలాన సమస్తవ్యాపారజ్ఞైయుముడైయనాయ్కోణ్ణుడైన్దరుళి
నిఱ్ఱుమ్ నిలై అర్చావతారమావత్తై ౪ “అర్చా పూజా ప్రతిమయోః” ఎన్తైయలే అర్చా
శబ్దమప్రతిమావాచి

చేతనులకభిమతమైన ద్రవ్యమందు విభవవిశేషములవలెగాక
దేశకాలాధికారినియమములేనట్లు సన్నిధిచేసి అపరాధములను
చూడనిచూపుంచి అర్చకపరతంత్రమైన సకలవ్యాపారముల
ను కలవాడగుచు దేవాలయములయందును ఇండ్లయందును
వేంచేసియుండు నిలకడ

అయోధ్యా మధురాదిదేశనియమమేమి, పదునొకండు వేలసంవత్సరములు నూరు సంవత్సరములు
అనినట్లు కలిగిన కాలనియమమేమి, దశరథవసుదేవాదులనట్లు కొన్ని అధికారినియమములేమి,
పినింగలవగుచు సన్నిధిచేసిన రామకృష్ణాది విభవ విశేషములవలెగాక, ౧ “భూలోకమందలి
యిండ్లలోనుగూడెములలోను పొడలలోను” అనుచొప్పున ఒకదేశమనునియమములేకను, అర్చ
కుని యవేత్తాకాలముగాక తనకనియొక కాలనియమములేకుండను, రుచి కలవారలందరికి నగు
టచే పీరు అనునొక అధికారి నియమములేకుండను సన్నిధిచేసి ౨ “అన్నిటిని సహించు స్వభా
వముకలవాడు” అనుచొప్పున సహిష్ణువగుటచే వారలుచేయు నపరాధములనుచూడనిచూపుంచి
౩ “అర్చకునికి వశములోనున్న తనయొక్క సకలస్థితియును కలవాడు” అనుచొప్పున అర్చక
పరతంత్రమైన స్నానభోజనాది సకలవ్యాపారములను కలవాడగుచు వేంచేసియుండు నునికి
అర్చావతారమగుట ౪ “అర్చాశబ్దము పూజాప్రతిమలయందు వర్తింపుచున్నది,” అనుటచే
నర్చాశబ్దము ప్రతిమావాచి

౬౦ రుచిజనకత్వముమ్, శుభాశ్రయత్వముమ్, అశేషలోకశరణ్యత్వముమ్, అనుభావ్యత్వముమెల్లా మర్చావతారత్వితే పరిపూర్ణమ్

౬౦ ఇవ్యర్చావతారత్వీనుడైయ రుచిజనకత్వాదిగుణపూర్తియై యులగిచ్చెయకతార్ (రుచిజనకత్వముమ్) ఎఱుకుడజ్జీ

అతావతు-శాస్త్రజ్ఞాత్ తిరుత్తివొణ్ణాతే విషయాన్తరజ్ఞితే మణ్ణీ విముఖరాయ్. పోస్సెమ్ చేతనర్కు తిన్నడైయ రూపాదార్యగుణజ్ఞాతే, వైముఖ్యతై మాద్రోత్తి త్తక్కులలే రుచియై జనిప్పిక్రైయుమ్, రుచి పిఱ్ఱ వనన్తరమ్, తన్నై భజిక్కుమవర్క శిక్కు క్కణ్ణుక్కుమ్ నెఱ్ఱుక్కు మినితామ్మడి శుభాశ్రయమాయరుక్రైయుమ్, అవ్యభవన్తిక్కై తన్నైయే ఉపాయమాక స్వీకరిక్కుమభివో, గుణాగుణనిరూపణమ్పణ్ణాతే సకలలోకజ్ఞులిల్పివర్క శిక్కుమ శరణ వరణార్హమాయరుక్రైయుమ్, ఉపాయమాన మాత్రమాయ ఒకదేవిశేషత్వితే పోనాలో అనుభావ్యమామ్మడి యరుక్రైయున్తిక్కై, వైలక్షణ్యత్వితే వాశియత్తనవర్క శిక్కు “ఎన్న ముత్తినై క్కణ్ణకణ్ణో మద్రోన్తిన్తై కావే” ఎన్నమ్మడి యనుభావ్యమా యరుక్రైయు మాకిఱి విన్తియెల్లామ్ అర్చావతారత్వితే పరిపూర్ణమాయరుక్కుమెన్తై “స్వరూపాం ప్రతిమాం విష్ణుః ప్రసన్న వద నేక్షణామ్ | కృత్వాత్మనః ప్రీతికరిం సువర్ణరజతాదిభిః || తామర్చయే త్రాం ప్రణమేత్తాంధి జేత్తాన్ విచిన్తయేత్ | విశ త్వపాస్తవోపస్తుతా మేవ బ్రహ్మరూపిణీమ్” ఎఱ్ఱ ఇవ్యర్చావతారత్వితే అశ్రితమకన్తతీరు ద్రవ్యత్వై తనక్కుత్తిరుమేనియాక కొండ్లు అవర్క శిక్కుపాస్యమయ్య, ప్రాప్యనమా యరుక్కు మెన్నుమిడమ్, శ్రీశౌనకభగవానాలు ప్లోల్లప్పట్టితీ

౬౦ రుచిజనకత్వమును, శుభాశ్రయత్వమును, అశేషలోకశరణ్యత్వమును, అనుభావ్యత్వము ననునంతయును అర్చావతారము నందు పరిపూర్ణము

౬౦ ఈయర్చావతారముయొక్క రుచిజనకత్వము మొదలగుగుణపూర్తిని ఆనతిచ్చుచు న్నారు (రుచిజనకత్వమును) అని మొదలుపెట్టి

అనగా-శాస్త్రములచే త్రిప్పశక్యముగాక విషయాంతరములయందు ప్రవణులై విముఖులై యుండు చేతనలకు తనయొక్క రూపాదార్యగుణములచే విముఖత్వమును పోగొట్టి తనయందు రుచినిపుట్టించుటయును, రుచిపుట్టినపిదప తనను నేవించు వారలకు కిండ్లకును మనస్సునకును భోగ్యమానట్లు శుభాశ్రయమైయుండుటయును, అంతియగాక తననే యుపాయముగ పొందినపుడు గుణాగుణనిరూపణము చేయక సకలలోకములయందున్న వారలకును శరణముపొందుటకు తగియుండుటయును, కేవలము ఉపాయమై ఒక దేవిశేషములోనికిపోయినచో అనుభావ్యమగునట్లుండుటకాక వైలక్షణ్యమందలి భేదిమురెంగినవారలకు “నాయమృతిభూతునిచూచిన కన్నులు వేరొకదానిని చూడవు” అన్నచొప్పున ననుభావ్యమైయుండుటయునగునివియన్నియు అర్చావతారమున పరిపూర్ణమైయుండునటు “సుందరమైన ముఖమున నేత్రములును కలదియును అందమైనదియును తనకు సంతోషదాయకమైనదియు నైనవిష్ణుప్రతిమను చేసి దానినే పూజించవలసినది, దానికే నమస్కరించవలసినది, దానినే భజించవలసినది, దానినే ధ్యానము చేయునది దోషములు పోయినవాడై బ్రహ్మరూపమైన దానినే ప్రవేశించును” అని ఈయర్చావతారమందు అశ్రితు లిట్టపడినయొక ద్రవ్యమును తనకు దివ్యదేవముగ గొని వారలకుపాన్యుడునై, ప్రార్థిండునై యుండుననునంతము శ్రీశౌనకభగవంతుని వల్లను చేప్పబడినదిగదా.

౧. స్వస్వామిభావతై మాతాడిక్కిండ్లు, అజ్ఞరై హ్వలేయుమ్, అశక్తరై హ్వలేయుమ్, అస్వతస్తరై హ్వలేయుమ్ ఇరుక్కచ్చయతేయుమ్,

౨. ఇన్నముమ్ ఇప్పరాచితారగుణాధిక్యతై యరులిచ్చెయ్యానిన్మకొండ్లు, ఇప్పిబ్బతై త్తలైక్కట్టి యరులికితార్ (స్వస్వామిభావతై) ఎన్మతుడన్

అతావతు - “స్వత్వ మాత్మని సజ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణీశీతిమ్” ఎనిజుండియే, చేతననుక్కు స్వత్వము తనకు స్వామిత్వము, వ్యవస్థితమాయుక్కు, ఇవక తన్నడైమై కళోడొక్క తన్నైయుమ్ సహపరిక్కుప్పడి స్వామిత్వమివన్మక్కలిలుమ్ స్వత్వమ్ తన్నక్కలిలుమాక తిన్నిచ్చెయారే మాతాడిక్కిండ్లు, “యస్సర్వజ్ఞ స్మర్వవిత” “పరాస్యతక్త ర్వివిధైవ క్రూయతే” ర “న తిస్యేకేకచ్చన” ఎన్మమ్, “నర్మైర్వరి స్మర్వద్దు క్కిన్రివేత్తా సమస్తక్షిపి పరమేశ్వరాఖ్యః” ఎన్మజ్జొల్లకిపడయే, చర్వజ్ఞనాయ్, చర్వజ్ఞతయాయ్, నిరిజ్జుతస్యతన్రి నాయరుక్కిండ్లు తన్నై యమైత్తుక్కిండ్లు, తిక్ కారియముమ్ పిజర్ కాయము మతీయమాట్లాతి వజ్జరైహ్వలేయుమ్, తన్నైత్తక్ కత్తక్కమాట్లాతి వత్తక్తరైహ్వలేయుమ్, తనక్కెన్న వొరుముతన్నై యిల్లతపన్నతన్రిరైహ్వలేయు మిరానిజ్జుచ్చయ్ తేయుమ్, విముఖరైయుముట్పడ విడమాట్లాతపడి కరైపురణ్ణుశ్శెల్లకిజ కారుణ్యమిట్టవ్వుక్కాయ్ కొండ్లు నేత్ర

౩. స్వస్వామిభావమును మార్చికొని, అజ్ఞులవలెనును, అశక్తులవలెనును, అస్వతంత్రులవలెనును ఉన్నప్పటికిని,

౪. ఇంకను నీయరాచితార గుణాధిక్యమును ఆనతీయ తలంచి యీ ప్రబంధమును ముగియించి యనుగ్రహింపుచున్నారు (స్వస్వామిభావమును) అని మొదలుపెట్టె

అనగా - “స్వత్వ మాత్మయందు కల్గినది, స్వామిత్వము బ్రహ్మయందున్నది” అనుచొప్పున చేతననుక్కు స్వత్వంబును, తనకు స్వామిత్వంబును, వ్యవస్థితమైయుండ, వీడుతనసాత్తులతోబాటు కననుకూడ పరించునట్లు స్వామిత్వము వీనియందును స్వత్వము తనయందును నొనట్లు తనయిచ్చచే రూర్చుకొని, “ఎవ్వడు సామాన్యముగా నన్నిటి నెరిగినవాడును విశేషముగా నన్నిటి నెరిగినవాడును” “ఈతనికి అనేకవిధములుగ లగొప్పతక్తి శ్రుతిలోవివరబడుచున్నది” ర “ఎవడు నతికి ప్రభువువాడు” అనియు “అందరికిని ప్రభువయినవాడును అన్నిటిని చూచువాడును అన్నిటి నెరిగినవాడును అన్నిటియందును శక్తికలవాడు పరమేశ్వరుడను పేరుకలవాడు” అనియును చెప్పబడుచొప్పున సర్వజ్ఞడై సర్వశక్తియై నిరంకుశస్వతంత్రుడైయుండు తనను నియమించుకొని తనకార్యంబును పరకార్యంబును ఎఱుగలేని యజ్ఞులవలెనును తనను తాను రక్షింపలేని యశక్తులవలెనును, తనకనియొక యధికారములేని యస్వతంత్రులవలెనునున్నను, విముఖులనుకూడ వడలలేనట్లు పొరిలిపారుచుండెడి కారుణ్యమునకు స్వాధీనుడగుచు నేత్ర పుత్ర విత

అపారకారుణ్యపరవశనాయ్ కొండ్లు సర్వాపేక్షితజ్జలై యుమ్
కొడు తిరుళుమ్

పీల్చైలోకాచార్యుర్ తిరువడికళే శరణమ్

పుత్రవితరణమ్ ముతలాక మోక్షదానపర్యంతమాక యథాధికారమ్ చేతనరుడైయ సకలాపేక్షితజ్జలైయుమ్ కొడు తిరుళుమ్

“అర్చావతార స్వర్ణేషాం బాధవో భక్తివత్సలః । స్వత్వమాత్మని సజ్జాతం స్వామిత్వం మయిచ స్థితమ్” ఎట్లు అర్చావతారమానతు - సర్వరుక్మమ్ బాధవమాయ్, భక్తవత్సలమాయరుక్మమ్ స్వత్వమానతు - ఆత్మవిన్నక్కులిలుమ్, స్వామిత్వమానతు-ఎన్నక్కులిలుమ్ వ్యవస్థితమాయరుక్మమ్ మెట్టుమ్, - “ఇతి వ్యవస్థితే చాపిమమాయం కేశవస్త్వితీ । మమాయం రామ ఇత్యేవ దేవః పరశులాభాన” ఎట్లుపపడి కేశవత్వమ్ వ్యవస్థితమాయరుక్మమ్ చెప్పియే తేయుమ్ ఎన్నడైయ కేశవనెట్టుమ్ పరశువైడైయాశమాక వుడైయ దేవనాన రామ నెన్నడైయనెట్టుమ్ “మమాయం నామనో నాచనారసింహాకృతిః ప్రభుః । ఎరాహావేహా భగవాన్నరో నారాయణస్తథా” ఎట్లున్నుడైయచ నివామననానవక్, ప్రభువాన నరసింహరూపియానవక్, పరాహావేమత్తైయుడైయ భగవాన్, ఎప్పడియే నరనారాయణనెట్టుమ్, ర “తథా కృష్ణచ్చ రామశ్చ మమాయ మితినిర్దిశత్ । వ్యామవాసీభగవాన్మమైవేతిచ ధీర్భవేత్” ఎన్నుచ్చుడియే, కృష్ణుమ్ రామను మెన్నుడైయ వనెట్టు జ్ఞాల్లొనిలుమ్ ఎన్నుడైయ గ్రామత్తిలిరుక్కిలు

అపారకారుణ్యపరవశుడగుచు సర్వాపేక్షితములనిచ్చి యను
గ్రహించును

పీల్చైలోకాచార్యుల తిరువడికళులే శరణము.

రణము మొదలుగ మోక్షదానర్యంతముగ వారలయధికారానుగుణముగ చేతనులయొక్కనకలాపేక్షితములనుయిచ్చి యనుగ్రహించునరుట

“భక్తులయందు ప్రీతిగ అర్చావతారము అందరికిని బంధువైనది, స్వత్వము ఆత్మయందు కలిగినది, స్వామిత్వమనాయందున్నది” అని అర్చావతారము అందరికిని బాంధవమై భక్తవత్సలమై యుండు స్వత్వమైనది-ఆత్మయందును, స్వామిత్వమైనది-నాయందును వ్యవస్థితమై యుండుననియును “ఇట్లు వ్యవస్థయున్నను కేశవుడు నావాడనియును జేవుడై పరశువును ధరించిన యీ రాడు నావాడనియును” అని ఇట్లు కేశవత్వము వ్యవస్థితమైయున్నను నాకేశవుడనియు, గడగొడ్డలి నానవాలుగ గొన్న జేవుడైన రాముడు నావాడనియును, “ఈవామనుడును, నరసింహుడును, పరాహావేషమును ధరించినవాడును, నరుడును, నారాయణుడును నావారు” అని నా డీవామనుడు, ప్రభువైన నరసింహరూపముం దాల్చివవాడు, పరాహావేషముం ధరించిన గవంతుడు, అట్లనే వర్ణానారాయణుడనియు, ర “అట్లై కృష్ణుడును రాముడును నావారనిచెమ నా గ్రామమునందున్న భగవంతుడు నావాడే యని బుద్ధిగలుగును.” అనుకొప్పున కృష్ణుడు, రాముడును నావాడని చెప్పును. నా గ్రామమందున్న

భగవా నెన్నడైయనెన్నుమ్ మమత్వబుద్ధియుడ్డా కానిఱుమ్ ^౧ “చిన్నియేచ్చ జగన్నాథం
స్వామినం పరివార్తతిః | అశక్త మస్మత్ స్త్రీం చ రక్ష్యంచాపి జగద్దీనమ్” ^౨ ఎట్టు, పరివార్త
త్రాల్ జగన్నాథనాయ్ స్వామియానజనార్దననై అశక్తనాకవుమ్, అస్మత్ స్త్రీ) నాకవుమ్, రక్ష్య
భూతి నాకవుమ్, శినిప్పతు ఙ్గాయానిఱుమ్ ^౩ “తిదిచ్చయా మమతేజా భుక్త్యైవై భక్తవత్సలః |
స్నానంపానం తదాయత్రాం కుడతేవై జగత్పతిః” ఎట్టు పెరియతేజస్సెన్ యుడైయజగత్పతి
యానవత్ భక్తసుక్కు వత్సలనాయ్కొట్టు అనినిచ్చిత్రపోతుతు శియానిఱుమ్ అప్ప
డియ స్నానత్రైయుమ్ పాత్రైయుమ్ యాత్రైయైయుమ్ పఞ్గానిఱుమ్ మెన్టుమ్, ^౪ “స్వత్ స్త్రీ
సజగన్నాథో ప్యవృత్తిస్త్రీ యథాతిథా | సర్వశక్త్యాగధాతా ప్యశక్త్యభవచేష్టితే” ఎట్టు
స్వత్ స్త్రీ) నాయ్ జగన్నాథనాయకుక్కు చెయ్తేయుమ్ అవత్ యాత్రోరుపడి యస్మత్ స్త్రీ),
అప్పడియా కానిఱుమ్ సర్వశక్తయాయ్ జగత్తుక్కు ప్రస్తావాయకుక్కు చెయ్తేయుమ్ అశ
క్తరైపోలే చేష్టియానిఱుమ్ మెన్టుమ్, ^౫ “సర్వాన్గా మన్దితస్య మృత్యుశక్త్యభవత్వై
అపరాధా నభిజ్ఞస్యన్ సర్వవశుతే దయమ్” ఎట్టు ఎల్లకామజ్ఞైయుమ్ కొడానిట్టు,
స్వామియాయరా నిఱుమ్ చెయ్తేయుమ్ అశక్తరైపోలే కాన్పడానిఱుమ్ అపర
లజీవిలనాకానిఱుమ్ ఎపోతుమ్ దయైయై పఞ్గానిఱుమ్ మెన్టుమ్, ^౬ “అర్చావతారవిషయే
మయాప్యర్థేతత్తథా | ఉక్తా గుణానశక్యన్తే వత్తం వర్షతైరః” ఎట్టు అర్చావతారవిష
యత్తిలెన్నాటుమ్ శురుజుచ్చొల్లప్పట్టలత్తినై గుణజ్ఞానవై నఱువర్షమ్ కూడినాటుమ్ శొల్ల
శక్యజ్ఞైల్ల వెన్టుమ్, ^౭ “ఋతేవ మత్స్వీ) సాదాద్వా స్వతీజ్ఞానాగమేవా” ఎట్టెన్నడైయ

భగవంతుడు నావాడు అని మమత్వబుద్ధికలుగును ^౧ “వస్తుస్థావముచే ప్రభువై జగన్నాథు
డైన జనార్దనుని అశక్తునిగాను అస్మత్ శ్రునిగాను రక్షించదగినానినిగాను తలచించదగినది”
అని పరివార్థముచే జగన్నాథుడై స్వామియైన జనార్దను నత్తునిగాను, నస్మత్ శ్రునిగాను,
రక్ష్యభూతుడుగాను చింతించుట నాచరించును ^౨ “గొప్పతేస్సు గలవాడును భక్తులయందు
ప్రీతిగలవాడు నగు జగన్నాథుడు అర్చకునియొక్క ఇచ్చిత్రేనే భోజనమును, స్నానమును,
పానమును, యాత్రను చేయును” అని పెద్దతేజస్సుగల జగత్పయైనవాడు భక్తునియొడవత్సల
డగును అతడుకోరినప్పుడు భుజించుచుండును అట్లనే స్నానమును, పానమును, యాత్రను
చేయుచుండును, అనియును, ^౩ “ఆజగన్నాథుడు స్మత్ శ్రుడైనను అస్మత్ శ్రు డెట్లై అట్లే
ఉండును జగత్తును సృష్టించువాడు సర్వశక్తయైనను అశక్తువలె నడచును” అని స్మత్ శ్రు
డై జగన్నాథుడై యున్నను అతడు యేవిధమున అస్మత్ శ్రుడో అట్లు అగును సర్వశక్తి
యై జగత్తునకు సృష్టికర్తయై యున్నను అశక్తులవలె నటించుండుననియును, ^౪ “శోకకల
నన్నిటిని ఇచ్చుచుండు స్వామియైనను అశక్తునివలె చుడబడుచున్నాడు అపరాధ
ములను తెలియనివాడై ఎప్పుడును దయచేయుచుండును” అని అన్నిశోకకల నిచ్చుచు
స్వామియై యున్నను అశక్తులవలె కానబడుచుండును, అపరాధములయందు తలపు
లేనివాడగును ఎల్లపుడును దయనుచేయుననియును ^౫ “అర్చావతారవిషయమున నాచేతగుడ్డి
నుదేశమాత్రముగ గుణములు చెప్పబడినవి అన్నియును చెప్ప నూరు సంవత్సరములకేని శక్య
ముకానేరదు” అని అర్చావతారవిషయమందు నాచేతను సగ్రహముగా చెప్పబడిన యా
గుణములు నూరుసంవత్సరములు కూడినను చెప్పనలవికావనియును; ^౬ “నాఅనుగమామేని సత్త

ప్రసాద మొట్టిపాలుమ వృతస్సిద్ధమాన జ్ఞానమితి పోతు నిల్లు ముడియా తెట్టుమ, 1 “ఏవం పశ్య ప్రకారోహ మా నాం పతతామధః । పూర్వస్వాదప పూర్వస్వా జ్ఞాయంతై చ్చో త్తరో త్తరః” ఎన్నిప్పడి పర పూర్వహరి పశ్య ప్రకార నాన నాక అధఃపతిక్కిట వాత్సక్య సిక్కు పూర్వపూర్వ ప్రకార జ్ఞతిత్కాట్టికొత్తరో త్తర ప్రకార త్తిక సౌలభ్యత్వ తే శ్రేష్ఠ నాయుని పే నెట్టుమ, 2 “సౌలభ్యతో జగత్స్వయీ సులభో హ్యుత్తరో త్తరః” ఎట్టు ౨౭ త్వామియాన నాక సౌలభ్యత్వ తే మేలే మేలే సులభ నాయురుప్పని తే ఎట్టుమ, 3 “సంస్థితకాయ సాధుణ్యం సంస్థితమన్త్ర బింబయోః । మన్తేవా చాగ్రత్త నానిత్విం బింబేతు కృపయాస్థితమ్” ఎట్టు సర్వతైయుమ్ అతిశయ పుతాన సాధుణ్యరూపమానతు - మన్త బింబజలితేనిట్టుమ్ మన్త త్తిలే వాచ్యాత్త నానిట్టుమ్ మెట్టుమ, బింబ త్తిలే కృపయాలేనిట్టుమ్ మెట్టు, మిప్పడి అర్చనతార త్తిన్డెయ గుణాధిక్యమ్ విష్వక్సేన సంహితైయితే సర్వేశ్వరస్త న్నా లే యదులిచ్చెయ్యప్పట్టితే, 4 “ఆప్తాంతే గుణరాశి వద్దుణ పరీవాహన్తి నాం జ్ఞానం సభ్యాభౌమనికేత సే వ్యపితుతీమధోమ రక్షేత్వర! అర్చ్య స్సర్వ సహజ్ఞ రర్చకసంధానాభిలాత్తిస్థిః ప్రీతిషే వ్యాదయాలుభి ప్రవతతి తీలా జ్ఞాడిభాయతే” ఎట్టు అవతార జ్ఞతై యదులిచ్చెయితవన న్తర త్తిలే అర్చనతార వైభవతై సంగ్రహేణ ఒరుక్లోకతాలే యదులిచ్చెయితారి తే భట్టర్

ఆక, ఈశ్వరస్వరూపవైలక్షణ్యతైయుమ్, ఆన్దస్వరూపతైయుమ్ నిజమైట్టుత్తుమ్ గుణవైలక్షణ్యతైయుమ్, అగ్గుణజ్ఞాడియాకవవన్బిట్టుమ్ సృష్ట్యాదివ్యాపార జ్ఞతైయుమ్, అప్పడి

స్సిద్ధమైన జ్ఞానమేని లేక” అని నాయొక్కయనుగ్రహము లేకున్నను సృతస్సిద్ధమైన జ్ఞానములేని యప్పుడు చెప్పవీలు కాదనియును 1 “ఇట్లయిదువిధములైన నేను క్రిందపడుచున్న ఆత్మలకు త్తరో త్తరము మొదటివానికంటే శ్రేష్ఠుడను” అని యిట్లు పరపూర్వహరిపంచప్రకారుడనైన నేను క్రిందపడుచున్న యాత్మలకు పూర్వపూర్వప్రకారములకన్న ఉత్తరో త్తరప్రకారమందు సౌలభ్యముచే శ్రేష్ఠుడనైయుండు ననియును, 2 “జగన్నాథుడు సౌలభ్యముచే నుత్తరో త్తరమును సులభుడు” అని జగత్స్వమియైన నేను సౌలభ్యముచే మీద మీదకులభుడై యుండును గదా అనియును, 3 “అన్నిటి నతిశయించు సాధుణ్యము మంత్రమందును ప్రతిమయందును గి. మంత్రమందర్ధిరూపముగానుండును బింబమందెపుడును కృపచేతనుండును” అని సర్వము నతిశయించెడి సాధుణ్యరూపము మంత్రబింబములలో నిలచును మంత్రమందు నాచ్యస్వరూపమున నిలచుననియును, బింబమందు కృపచే నిలుచుననియును ఇట్లు అర్చనతారము యొక్క గుణాధిక్యము విష్వక్సేనసంహితలో సర్వేశ్వరునిచే సెలవీయబడినదిగదా 4 “ఓగ్రిరంగ నాథా! నీ గుణములయొక్క సంఖ్యవంటిదిగు గుణప్రవాహకార్యములైన నీయవతారములసంఖ్యయుండనిమ్ము పూజ్యుడవై యన్నిటిని సహించువాడవై అర్చకునికి విశంవదమైన తన స్థితిగలవాడవై మట్టి యిండ్లలోను కుటీరములలోను పొదలలోను నుండి సంతోషించువున్నావు. నీయీ సృభావము వలననే రసికులు జడస్వభావమును పొందుచున్నారు” అని అవతారముల నానతిచ్చిన మునుక నర్చనతార వైభవమును సంగ్రహముగ నొకశ్లోకముచే సెలవిచ్చిరిగదా బట్టరు

కాగా నీశ్వరునియొక్క స్వరూపవైలక్షణ్యమును, ఆన్దస్వరూపమును ప్రకాశింపజేయు గుణవైలక్షణ్యమునీ, ఆగుణముల వ్యూహమున నాతడు చేయు సృష్ట్యాదివ్యాపారములను, అట్లు

కారణభూతి నానవనుడైయ సర్వసమాశ్రియణీయత్వతైయుమ్, అవనుడైయ సర్వఫలప్రదత్వయుమ్, కారణత్వాద్యుపయోగియాన విలక్షణవిగ్రహయోగతైయుమ్, అన్యవిగ్రహవైలక్ష్యాను రూపమాన లక్షీభూమిశీతా నాయకత్వతైయుమ్, అన్యవిగ్రహయోగప్రయుక్తమా సరస్వాదిపశ్చిమకారత్వతైయుమ్ముళిచ్చెయ్తు, ఈశ్వరతత్త్వతై విగమిత్రాయీర్లు

సర్వజ్ఞజగదాచార్య కృతతత్త్వత్రయస్యయః ।

వ్యాఖ్యా మాఖ్య న్న మ స్తస్మై సామ్యజ్ఞామాత్మ యోగి కే॥

ఈశ్వరప్రకరణమ్ ముద్ద్రణీర్లు.

జీ య ర్ తి రు వ డి క థే శ ర ణ మ్

కారణభూతుడైనవానియొక్క సర్వసమాశ్రియణీయత్వమును, వానిసర్వఫలప్రదత్వమును, కారణత్వాద్యుపయోగియైనవిలక్షణవిగ్రహయోగమును, అన్యవిగ్రహవైలక్ష్యానురూపమైన లక్షీభూమిశీతానాయకత్వమును, అన్యవిగ్రహయోగప్రయుక్తమైన సరస్వాదిపశ్చిమకారత్వమును ఆనతి ఈశ్వరతత్త్వమును ముగించినవారైరి

గీ॥ సకల మెఱిగిన లోక జేశకు లానర్చి ।

నట్టితత్త్వత్రయమునకు నధికమృదుల ।

తైలిఁ దగువ్యాఖ్యచేసి యశంబు గనిఁ ।

రమ్యజ్ఞామాత్మమునులమిఁ బ్రణతికేతు ॥

ఈశ్వరప్రకరణము ముగిసినది

మణవాళమామునుల తిరువడిగథే శరణము

